أورادُ المؤمنين
و
وظائف المتّقين
(جلد سوم)



اعلان - یہ کتاب خاص مذہب شیعہ کی ہے حضرات اہل سنت و جماعت نہ دیکھیں نہ خریدیں

صورة ما كتبه بيده عمدة المحققين المجتهدين

جامع المعقول والمنقول حاوي الفروع والاصول

سلطان الادباء الفحول سيد العلماء العظام

جناب سيد مصطفى المعروف بجناب مير آغا ادام الله ظله العالي

ملك الادباء والبلغاء استشهدنا على هذا الكتاب فاظهر المرام في صحة كتاب

الطهارة والصلوة حسب فتاواه وبحو زنته اشياء دام الله معاليه

بسم الله الرحمن الرحيم

حامداً ومصلياً ومسلماً - این کتاب انیق و مؤلف رشیق

موسوم بأوراد المؤمنین ووظائف المتقین
کہ مشتمل ست بر مضامین ہدایت آگین وبراکثر احکام شرعیہ
ومسائل فقہیہ وتعقیبات سدیدہ وادعیہ واذکار مفیدہ
ومرتب است برچہار مجلدات موافق عدد اربعہ
تسبیحات - کتابے است دلپذیر بے مثل وبے نظیر بلکہ
کنز یست مشحون از جواہر ثمینۂ آبدار یا یعلے است منبع
انہار انوار - چگونہ چنین نباشد وحالانکہ تصنیف نمودہ
است آنرا نواب عظمت مآب جلالت انتساب گوہر
صدف کرامت وایالت قطب فلک امارت وریاست
ناہج مناہج فصاحت سالک مسالک بلاغت ذی
الطبع الثاقب والرّاے الصّائب الکارع فی حیاض
العلوم الدینیّۃ والرائع فی ریاض الاحکام الشرعیّۃ
حاوی اخلاق کریمۂ سدیدہ مستجمع مناقب جسیمۂ حمیدہ

نواب مستطاب معلی القاب سیّد
مظفر حسین خان صاحب بہادر

زاد اللہ اقبالہ وضاعف اجلالہ

نحیف این کتاب منیف را از آغاز تا انجامش اجمالاً

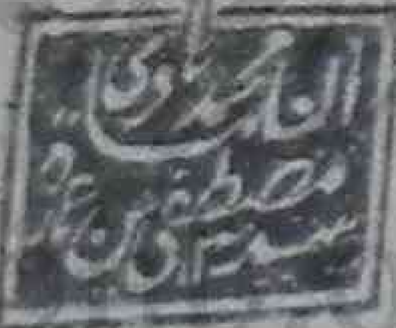
و

ومسائل فقهیهٔ مندرجهٔ آنرا تفصیلا دیدم واز ادراک مضامین نافعهٔ مفیدهٔ آن خیلی محبور ومسرور گردیدم فجزاه الله عنا وعن سائر المؤمنین جزاء المصلحین المحسنین وهرگاه بمطالعهٔ مسائل احکام فقهیهٔ آن بتفکر بائشا وتدبر شائسته پرداختم جملهٔ را موافق برای خاطی عاصی بامراعات احتیاط ساختم۔

پس عمل برآنها سائغ وجائز خواهد بود انشاء الله الکریم الودود وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین وهو خیر موفق ومعین

فقط

خادم الشریعة المصطفویة السید مصطفی المدعو بمیر آغا عفی عنه



صورة ما كتبه مقرظا على هذا الكتاب المستطاب

جامع المعقول والمنقول وحاوي الفروع والاصول

السياح في بوادي التدقيق السابح في بحار التحقيق

الفاضل الاديب والكامل الاريب العالم اللوذعي والماهر اللمعي

العارف لعلوم الفقه المستنبط لاحكام الشرعية مولوي

سيد محمد الحسن افاض الله عليه شآبيب الفضل والمنن

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله المعبود في السهل والجبل، مجيب الدعوات
الواجب الوجود في الابد والازل، العليم الخبير
بالنيات في القول والعمل والصلوة على حبيبه
ونصيته وصفوته من بريته مهبط الوحي
المنزل، الصادع باحكامه من غير لغوب ولا كسل

افضل النبيين وخاتم المرسلين خير من حفي واشتغل
وآله الحافظين ثغور الدين عن الخلل الشافعين يوم لا ينفع
اموال ولا حيل الذين بغير ولايتهم لا يرفع عمل عامل ولا يتقبل
عليهم صلوات الله عز وجل، دائمة بدوام الاشراق والطفل

أمّا بعد فقد وافاني الكتاب الموسوم
باوراد المؤمنين ووظائف المتقين

فاجلت قداح النظر في بعض ما احتواه، وتاملت
حسب ما افرصني الزمان في لفظه ومعناه
فوجدته سحاباً هامراً اعمّ شآبيبها القفار والمدن
او بحراً زاخراً نطفر غائصوه على اللؤلؤ والمرجان
او جنّةً دانيةَ القطوف مصونة عن الصروف
اينعت رياضها واترعت حياضها وتفتّق اريجها
وراعت عساليجها وكيف لا وهو كتاب جليل الشأن
مرتفع المكان، قلما نسج على منواله، ليستضئ
البصير والضرير بشعشعة جماله، قد تضمن
من الاحراز والاذكار صفوتها، ومن الاعمال
والاوراد عفوتها، واحتوى على مآثر الصادقين

وانطوى فيه احكام الشرع المتين فهو للعابرين
على بحار النيران الى الجنان قنطرة وللمستلذين
بلذاذ المناجاة عسل وسكرة وللظاعنين
الى المعاد خير زاد تهدى الى الله ولكل قوم
هاد فطوبى لمؤلفه الجليل ذى المجد الاثيل
والباع الطويل نخبة المراجيح والبهاليل
الماجد القادس والقبس القابس كالقمر
فى الحنادس طيب الاطاهر وخير الاخاير
المعم المخول فى العشائر الحبر البارع والطود
الفارع المشيد لاركان الايمان جناب
النواب السيد مظفر حسين خان
ادام الله شارق اقباله مضيئا منيرا وحماه
عن مكاره الدهور انه كان على ذلك قديرا
فانه فى مثل تلك الازمان التى كثر فيها الزلل
وظهر فيها الخطل ويكره اكثر اهلها الانقياد
ويتولون سبيل الرشاد يرون الاسلام عارا
وطاعة الله شنارا يعافون اندية الهدى

ويعملون مايوافق الهوى، قد تصدّى لترويج
شعائر الشريعة، وجمع فى كتابه من مهمّات
المطالب ماينتفع به الشيعة، فهو المتفرد الآن
فى الاقران والاعيان، فى بذل الهمّة وصرف
الاموال، ابتغاءً لمرضات الله ذى الجلال، فجزاه
الله خير ماجزى به اهل التقى وجعلنا واياه
ممّن يذكّر فتنفعه الذكرى

حرّره

الراجى عفو ربه ذى المنن السيّد نجم الحسن عفى عنه



فہرستِ جلد سیم

وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون

الحمد لله والمنة کہ از مصنفات جناب امارت و ریاست مآب فضائل و
کمالات اکتساب صاحب القوة القدسیة مالک الملکات الملکیة
النواب سید مظفر حسین خان صاحب بہادر زادہ



نواب مستطاب گردون قباب نواب معتمد الدولہ بہادر
وزیر اعظم شاہ اودھ کہ از باقیات اولاد و احفاد او شان ہستند
ادام الله اقباله و ظلاله العالی بل دوام الایام و اللیالی

در مطبع اسٹار پریس کانپور منطبع گردید

اعلان - یہ کتاب خاص مذہب شیعہ کی ہے حضرات اہل سنت و جماعت نہ دیکھیں باوجود ...

بسم الله الرحمن الرحیم

ان احسن ما یتزین به الکتاب حمد الله الفیاض الوهاب
ثم الصلوة والسلام علی المتشبث باذیال الرسالة المتوشح
باعباء المجد والسیادة محمد المبعوث علی کافة الانام
واله الذین تبینوا شرایع الاسلام تطوف الافلاک حول
مشاهدهم طوف بیت الحرام وصلوة متتابعة الی یوم
البعث والقیام اما بعد می گوید عبد کثیر المبین سید
مظفر حسین حباه الله بما تقر به العین که این جلد
ثالث است از کتاب مستطاب اوراد المومنین
ووظائف المتقین مشتمل بر سه باب باب هفتم

دربیان زیارات چہاردہ معصومین علیہم السّلام و زیارات مشاہد
و قبور مؤمنین و سادات و بعضے از صلوتہا و دعاے کہ توسّل
می جویند بائمہؑ و درین باب پنج فصل است فصل اوّل در
بیان احکام مدینۂ منورہ و زیارت ہریک از ائمہ و اداب زیارت
و اثبات منافع زیارات از علوم عقلیہ و حکمیّہ فصل دوم
دربیان زیارات مختصہ حضرت رسالت پناہ صؐ و ائمّہ معصومین
و بیان ہر زیارتے کہ از نزدیک و دور میتوان کرد فصل
سوم دربیان بعضے از زیارات جامعہ کہ بہریک از ائمہؑ
میتوان کرد فصل چہارم دربیان اعمال زیارت مشاہد

دقبور مؤمنین و سادات و ثواب ملاقات زائران ائمہ علیہم السلام
فصل پنجم دربیان بعضے از صلوتہا و دعاے کہ توسل میجویند
بآن باب ھشتم دربیان بعضے از ادعیۂ عظیمہ کہ درہمہ وقت
وبراے ہر مطلبے از مطالب دنیا و آخرت خصوصًا ازبراے مزید
درجات و تحصیل سعادات باید خواند و بیان بعضے از مناجاتہائی
شریفہ و درین باب سہ فصل است فصل اوّل دربیان بعضے
از دعاہا کہ باسم معینّی مشہور اند فصل دوم دربیان بعضے از دعاہا
کہ اسم معینی ندارند فصل سوم دربیان مناجاتہا باب
نھم دربیان ادعیہ انبیاو ائمہ ع و اسم اعظم و اسماے حسنے و بعضے
از اذکار و ثواب تلاوت قرآن مجید و دعاہاے کہ در وقت تلاوت
قرآن و بعد ختم آن باید خواند و ثواب خواندن سورہ ہا و بعضے از
آیات و بیان دعا و نماز و دوا براے حفظ قرآن و دعا براے
مطالعہ و درین باب پنج فصل است فصل اوّل دربیان
ادعیہ انبیاو ائمہ علیہم السلام فصل دوم دربیان اسم اعظم و
اسمائے حسنے و بعضے از اذکار فصل سوم دربیان ثواب
تلاوت قرآن و دعاہائے کہ پیش از تلاوت قرآن و بعد از ختم
آن باید خواند فصل چہارم دربیان ثواب خواندن ہر یکے از سورہ ہاے

سورہ‌هائی قرآن فصل پنجم در بیان ثواب خواندن بعضی از آیات قرآنی و دعا و نماز و دوا برائے حفظ قرآن و دعا برای مطالعه

باب هفتم

در بیان زیارت چهارده معصوم ع و زیارت مشاهد و قبور مومنین و سادات و بعضی از صلوتها و دعائیکه توسل می جویند بائمه و درین باب پنج فصل است

فصل اول در بیان احکام مدینه منوره و زیارت هر یک از ائمه و آداب زیارت بدانکه مناقب و فضائل زیارت مشاهد مقدسه و منافع آن از علوم عقلیه و حکمیه هم ثابت است چنانچه ملا عبدالرزاق لاهیجی که شاگرد ملا صدرائی شیرازی است در کتاب خود مسمی بگوهر مراد مینویسد اما سر انتفاع از زیارت قبور و اتیان مشاهد آنست که نفس ناطقه که از بدن مفارقت کرده هرگاه از مرد مومن و صالح باشد و بالجمله کمالی و طهارتی و علمی و عملی کسب کرده باشد هر آئنه مورد اشراقات انوار الهیه و فیوضات ربانیه گردد و نفس زائر نیز هرگاه بتوجه تمام بمرقد منور حاضر شود و این حضور مرقد را حضوری و صحبت او

داند لامحاله از فیض نفس مزور پرتوی در نفس زائر افتد و بقدر استعداد لامحاله متنفع شود و این معنی از مسلمات است که جمیع عقلا در همه ازمنه مراعات این عادت کرده اند و اتیان مزارات و مشاهد می نموده اند و در آن امکنه شریفه صلوة و صیام و صدقه بجامی آورده اند و آثار عجیبه و منافع عظیمه می یافته اند امام فخر رازی در کتاب مطالب عالیه گفته که شاگردان ارسطو را بعد از فوت وی هرگاه در مسئله مشکل مے افتاد بزیارت او آمده بر سر تربت وی مباحثه میکردند و از روحانیت آن حکیم کامل مشکل ایشان حل میشد و حقیقت مسئله بر ایشان منکشف می گردید و امثال این حکایت بنسبت بقبور اکابر و زهاد و علمای دین بسیار اتفاق افتاده است و این دلیل است روشن بر تجرد نفوس ناطقه و شیخ بو علی گفته که نفس ناطقه کامل شده در علم و عمل چون مفارقت کند شبیه عقل شود و مانند او تصرف درین عالم تواند کرد و چون نفس زائر بوسیله زیارت مستمد از ان نفس کامل شود در طلب خیری و سعادتی و یا دفع شری و اذیتی لابد است که بقدر استعداد مدد وی کند و تاثیر عظیم ظاهر گردد انتهی و اخبار و احادیث در فضائل زیارت رسول خدا صلعم وارد اند زیاده از حد حصر و احصا و این اوراق متشتته گنجائش آن ندارد بطور انموذج هدیه ناظرین

می کنم محمد بن الحسن بن علی الطوسی در کتاب تهذیب الاحکام
از جناب امیر ع آورده که میفرمود رسول خدا ص کسیکه زیارت قبر من بکند
بعد موت من گویا همراه ما در زندگی هجرت کرده است و اگر شما ها
قادر بر زیارت من نباشید پس از دور بر من سلام بفرستید بتحقیق که
که آن سلام بمن میرسد و نیز در کتاب مذکور از صفوان بن سلیمان
منقول است که ایشان از رسول خدا ص شنیده اند که می فرمود
کسیکه زیارت من بکند در حیات یا در ممات بروز قیامت در جوار من
خواهد بود و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع منقول است که
فرمود رسول خدا ص کسیکه برای زیارت من بیاید بروز قیامت شفیع
او خواهم شد و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص منقول است که فرمود
کسیکه بمکه بیاید برای حج و در مدینه زیارت من نکند پس روز قیامت
بر او جفا خواهم کرد صاحب جواهر الاخبار از معارج الیقین از
جناب امیر ع نقل کرده که فرمود آنحضرت ص کسیکه در مکه برای حج بیاید
و زیارت مرا ترک کند پس بمن جفا کرده است و کسیکه بمن جفا کرد من بروز قیامت
بر او جفا خواهم کرد مولف گوید از جفا کردن رسول خدا ص شاید
این مراد باشد که آنحضرت ص روز قیامت شفیع او نخواهند شد در کتاب
تهذیب از زید شحام مروی است که او از جناب صادق ع سوال کرد کسیکه

زیارت رسول خدا کند تو اینش چیست فرمود گویا جناب باری
تعالی را زیارت کرد بالای عرش و نیز در کتاب مذکور از جناب
امام حسین ع منقول است که آنحضرت از جد بزرگوار خود سوال کردند
کسیکه زیارت شما کند جزائش چیست فرمودند ای فرزند من هر کس
مرا زیارت کرد خواه در حیات یا در ممات من یا زیارت کرد پدر
ترا و یا زیارت کرد برادر ترا و یا زیارت کرد ترا پس بر من سزاوار است
که او را بروز قیامت زیارت کنم و شفیع او شوم صاحب
وسائل از فضیل بن یسار روایت کرده که جناب صادق ع فرمود
که زیارت قبر رسول و زیارت قبور شهدا و زیارت قبر امام حسین ع
برابر است با آن حجیکه همراه رسول خدا ص کرده باشی صاحب
جواهر از کتاب شرح شرعة الاسلام نقل کرده که بدوی بر قبر منوّر
رسول خدا ص آمده عرض کرد بار الها تو حکم کرده برای آزاد کردن
بندگان نزد سر قبر احباب خود پس این قبر حبیب تست و منم بنده
تو پس آزاد کن از آتش دوزخ مرا پس آواز رسید تو تنها سوال میکنی
برای آزادی خود و اگر مغفرت تمام عالم را سوال میکردی البته همه را
می آمرزیدم پس بتحقیق ترا آزاد کردم از آتش دوزخ برو بخانه خود و نیز
در کتاب مذکور از عبد الله ظرائف منقول است که می گوید که در مدینه منوره

داخل شدم وخیلی گرسنه بودم وبر قبر منور رسول خدا رفتم وگفتم
یا رسول الله گرسنه هستم واز گرسنگی من بجز خدا تعالی دیگری واقف
نیست وچیزی پیش خود ندارم که از آن قوت خود نمایم وامشب
مهمان شما هستم پس در خواب رفتم دیدم رسول خدا یک گروه نان
بمن عطا فرمود ونصفش در حالت خواب خوردم ووقتیکه بیدار شدم
نصف نان در دستم بود پس ثابت شد معنی قول آنحضرت مَن رَآنی
فِی المَنامِ فَقَد رَآنی فَاِنَّ الشَّیطانَ لا یَتَمَثَّلُ بِمَکانی
یعنی کسیکه مرا در خواب ببیند پس بتحقیقکه مرا زیارت کرده است چرا که
شیطان علیه اللعن در صورت ما ها متشکل نمی شود ونیز در کتاب
مذکور از عبد الله بن سائب از مسعود روایت کرده که فرمود
رسول خدا بتحقیق که او تعالی ملائکه را معین کرده که در زمین سیاحت
بکنند وهر کسی که از امت من بر ما از دور سلام بفرستد یا زیارت
میخواند نزد ما برسانند ابن بابویه در من لا یحضره الفقیه از
ابراهیم بن ابی حجر الاسلمی واو از امام جعفر صادق ع روایت کرده
که هر که در میان مکه ومدینه بمیرد بروز قیامت از حساب وکتاب
بری خواهد شد وبروز قیامت برانگیخته خواهد شد همراه شهدای بدر

آداب زیارت مدینه منوره

پس هرگاه داخل مدینه شود یا پیش از دخول غسل مستحبی بکند و
در میان غسل این دعا بخواند اَللّهُمَّ طَهِّرْنی مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ
وَنَجِّنی مِنْ کُلِّ کَرْبٍ وَذَلِّلْ لی کُلَّ صَعْبٍ اِنَّکَ نِعْمَ
الْمَوْلی وَنِعْمَ الرَّبُّ رَبُّ کُلِّ یابِسٍ وَرَطْبٍ و بعد از فراغ
این دعا بخواند اَللّهُمَّ اجْعَلْهُ لی نُورًا وَطَهُورًا وَحِرْزًا وَ
کافِیًا مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَمِنْ کُلِّ آفَةٍ وَعاهَةٍ وَ
طَهِّرْ بِهِ قَلْبی وَجَوارِحی وَعِظامی وَلَحْمی وَدَمی وَشَعْری
وَبَشَری وَمُخّی وَعَصَبی وَما اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِنّی وَاجْعَلْهُ
لی شاهِدًا یَوْمَ الْقِیامَةِ یَوْمَ حاجَتی وَفَقْری وَفاقَتی
وگر این غسل بقصد دخول مدینه منوره و بقصد دخول مسجد نبی و بقصد
زیارت رسول ص و بقصد زیارت جناب فاطمه ع بکند بهتر است و توبه
از گناهان خود بکند و بهتر است که بر در مسجد بایستد و رخصت داخل
شدن بطلبد و بعد حصول رخصت با خضوع و خشوع و حضور قلب
داخل مسجد شود و اگر دعائی که علما ذکر کرده اند بخواند خوب است و
آن اینست اَللّهُمَّ اِنّی وَقَفْتُ عَلی بابِ بَیْتٍ مِنْ بُیُوتِ
نَبِیِّکَ وَآلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَقَدْ مَنَعْتَ
النّاسَ الدُّخُولَ اِلی بُیُوتِهِ اِلّا بِاِذْنِ نَبِیِّکَ فَقُلْتَ

يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبى الا باذن نبيك وقلت
يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبى الا ان يؤذن لكم اللهم
وانى اعتقد حرمة نبيك فى غيبته كما اعتقد فى حضرته واعلم ان
رسلك وخلفائك احياء عندك يرزقون يرون مكانى فى وقتى هذا
وزمانى ويسمعون كلامى فى وقتى هذا فيردون على سلامى وانك حجبت عن
سمعى كلامهم وفتحت باب فهمى بلذيذ مناجاتهم فانى
استاذنك يا رب اولا واستاذن رسولك صلواتك عليه
واله ثانيا واستاذن خليفتك المفروض على طاعته فى الدخول
فى ساعتى هذه الى بيته واستاذن ملائكتك الموكلين بهذه
البقعة المباركة المطيعة لله السامعة السلام عليكم ايها الملائكة
الموكلون بهذه المشاهد المباركة ورحمة الله وبركاته باذن الله
واذن رسوله واذن خلفائه واذنكم صلوات الله عليهم اجمعين
ادخل هذا البيت متقربا الى الله بالله ورسوله محمد واله الطاهرين
فكونوا ملائكة الله اعوانى وكونوا انصارى حتى ادخل هذا
البيت وادعوا الله بفنون الدعوات واعترف لله بالعبودية
وللرسول ولابنائه صلوات الله عليهم بالطاعة
پس بسم الله بگويد وداخل شود و بعضى علما گفته اند كه بگويد

بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ عَلٰی مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
رَبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّ اَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَّ اجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِیْرًا و در اکثر کتب
مذکور است که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگوید پس باید
بالای سر حضرت در پیش ستون دوم که برابر سر مبارک حضرت است و
رو بقبله بایستد و زیارت کند و اگر تقیه باشد برابر روی حضرت برود
و زیارت کند چنانکه شنیان سکینند علامه مجلسی رح در کتاب تحفة
الزائر بسند صحیح از امام جعفر صادق ع روایت کرده که چون خواہے که
داخل شوی پیش از داخل شدن یا بعد از ان غسل می کنی و میروی
بنزد قبر رسول ص پس سلام میکنی بر آن حضرت ص پس می ایستی نزد
ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ
بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا ص
است و میگوئی اَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ
لَهٗ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَ رَسُوْلُهٗ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ
رَسُوْلُ اللّٰهِ وَ اَنَّكَ مُحَمَّدُ ابْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ
وَ جَاهَدْتَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا

علیہم

حتی اتاک الیقین بالحکمۃ والموعظۃ الحسنۃ وادیت
الذی علیک من الحق وانک قد رءوف بالمومنین
وغلظت علی الکافرین فبلغ اللہ بک افضل شرف
محل المکرمین الحمد للہ الذی استنقذنا بک
من الشرک والضلالۃ اللھم اجعل صلواتک وصلوات
ملائکتک المقربین وعبادک الصالحین وانبیائک
المرسلین واھل السموات والارضین ومن سبح لک
یارب العالمین من الاولین والاخرین علی محمد
عبدک ورسولک ونبیک وامینک ونجیک وحبیبک
وصفیک وخاصتک وصفوتک وخیرتک من خلقک
اللھم واعطہ الدرجۃ والوسیلۃ من الجنۃ وابعثہ
مقاما محمودا یغبطہ بہ الاولون والاخرون اللھم
انک قلت ولو انھم اذ ظلموا انفسھم جاءوک فاستغفروا
اللہ واستغفر لھم الرسول لوجدوا اللہ توابا رحیما
وانی اتیت نبیک مستغفرا تائبا من ذنوبی وانی اتوجہ
الیک نبیک نبی الرحمۃ محمد یا محمد انی اتوجہ
الی اللہ ربی وربک لیغفر لی ذنوبی واگر ترا

حاجتی باشد بگردان قبر رسول را پشت کتف خود و رو بقبله کن و تمنا
را بر و از حاجت خود را بطلب بدرستیکه سزاوار است که بر آورده شود
و نیز در کتاب مذکور از ابن ابی نصر منقول است که بخدمت جناب
امام رضا عرض کردم که چگونه سلام باید کرد بر رسول خدا ص نزد قبر
آنحضرت فرمود اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حَبِیْبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَمِیْنَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ
فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰی اَتاکَ الْیَقِیْنُ فَجَزاکَ
اللّٰهُ اَفْضَلَ ما جَزیٰ نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اِبْراهِیْمَ وَ
آلِ اِبْراهِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَجِیْدٌ پس پشت بکند قبر آنحضرت
را و رو بقبله باشد و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اَلْجَاْتُ اَمْرِیْ وَ
اِلیٰ قَبْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدِکَ وَرَسُوْلِکَ اَسْنَدْتُ
ظَهْرِیْ وَالْقِبْلَةَ الَّتِیْ رَضِیْتَ لِمُحَمَّدٍ اِسْتَقْبَلْتُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَصْبَحْتُ لا
اَمْلِکُ لِنَفْسِیْ خَیْرَ ما اَرْجُوْ لَها وَلا اَدْفَعُ عَنْها شَرَّ ما اَحْذَرُ عَلَیْها وَ
الْاُمُوْرُ بِیَدِکَ وَلا فَقِیْرَ اَفْقَرُ مِنِّیْ اِنِّیْ لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیْرٌ اَللّٰهُمَّ
اَرْدُدْنِیْ مِنْکَ بِخَیْرٍ وَلا رادَّ لِفَضْلِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ

ان تبدّل اسمی وان تغیّر جسمی وان تزیل نعمتک
عنّی اللّهمّ زیّنّی بالتّقوی وجمّلنی بالنّعم واغمرنی
بالعافیة وارزقنی شکر العافیة و در اکثر کتب زیارات
مذکور است که بعد ازین دعا یازده مرتبه سورهٔ انّا انزلناه بخواند و
در بعضی از کتب قبل ازین دعا ذکر کرده اند و بعد از ان برود نیز در مقام
نبی که درمیان قبر و منبر است و بایستد نزد ستونی که متصل است به منبر
آن ستون را پیش رو بکند پس چهار رکعت نماز بخواند و اگر نباشد
دو رکعت بقصد زیارت و بعد از فراغ نماز تسبیح بخواند و بعده
این دعا بخواند که در مزار شیخ مفید مذکور است اللّهمّ هذا مقام
نبیّک وخیرتک من خلقک جعلته روضة من
ریاض الجنّة وشرّفته علی بقاع ارضک برسولک
وفضّلته به وعظّمت حرمته واظهرت جلالته
واوجبت علی عبادک التّبرّک بالصّلوة والدّعاء
علیه وقد اقمتنی فیه بلا حول ولا قوّة کان منّی
فی ذلک الّا برحمتک اللّهمّ وکما انّ حبیبک لا یتقدّم فی الفضل
خلیلک فاجعل استجابة الدّعاء فی مقام حبیبک افضل ما جعلته
فی مقام خلیلک اللّهمّ انّی اسئلک فی

هٰذَا الْمَقَامِ الطَّاهِرِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ
تُعِيْذَنِيْ مِنَ النَّارِ وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ وَتَرْحَمَ مَوْقِفِيْ
وَتَغْفِرَ ذِلَّتِيْ وَتُزَكِّيَ عَمَلِيْ وَتُوَسِّعَ لِيْ فِيْ رِزْقِيْ وَ
تُدِيْمَ عَافِيَتِيْ وَرُشْدِيْ وَتُسْبِغَ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَتَحْفَظَنِيْ
فِيْ اَهْلِيْ وَمَالِيْ وَتَحْرُسَنِيْ مِنْ كُلِّ مُتَعَدٍّ عَلَيَّ وَظَالِمٍ
وَتُطِيْلَ عُمْرِيْ وَتُوَفِّقَنِيْ لِمَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ وَتَعْصِمَنِيْ
عَمَّا يُسْخِطُكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ
وَاَهْلِ بَيْتِهٖ حُجَجِكَ عَلٰى خَلْقِكَ وَاٰيَاتِكَ فِيْ اَرْضِكَ
اَنْ تَسْتَجِيْبَ لِيْ دُعَائِيْ وَتُبَلِّغَنِيْ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا
اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ وَيَا سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ قَدْ سَاَلْتُكَ
فَلَا تُخَيِّبْنِيْ وَرَجَوْتُ فَضْلَكَ فَلَا تَحْرِمْنِيْ فَاَنَا
الْفَقِيْرُ اِلٰى رَحْمَتِكَ الَّذِيْ لَيْسَ لِيْ غَيْرُ اِحْسَانِكَ
وَتَفَضُّلِكَ فَاَسْئَلُكَ فَاَسْئَلُكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ
تُحَرِّمَ شَعْرِيْ وَبَشَرِيْ عَلَى النَّارِ وَتُؤْتِيَنِيْ مِنَ الْخَيْرِ
مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ وَادْفَعْ عَنِّيْ وَعَنْ
وَالِدَيَّ وَاِخْوَانِيْ وَاَخَوَاتِيْ مِنَ الشَّرِّ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ
وَمَا لَمْ اَعْلَمْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيْعِ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ پس هرگاه ازین دعا فارغ شوی نزد منبر بیاو
دست خود را مس کن از منبر و بر هر دو قبه پائین منبر چشم و روی خود را
بمال که مشهور است که باعث شفای چشم میشود و نزد منبر بایست
حمد و ثنای پروردگار عالم بکن و هر چه حاجت باشد طلب کن و کلمات
فرج بخوان و بعد ازین دعا بخوان اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَقَدَ بِكَ
عِزَّ الْاِسْلَامِ وَجَعَلَكَ مُرْتَقَى خَيْرِ الْاَنَامِ وَمَصْعَدَ
الدَّاعِي اِلٰى دَارِ الْاِسْلَامِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَفَضَ
بِانْتِصَابِكَ عُلُوَّ الْكُفْرِ وَسُمُوَّ الشِّرْكِ وَنَكَسَ بِكَ
عَلَمَ الْبَاطِلِ وَرَايَةَ الضَّلَالِ اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تُنْصَبْ
اِلَّا بِتَوْحِيدِ اللهِ سُبْحَانَهُ وَتَمْجِيدِهِ وَتَعْظِيمِ اللهِ وَ
تَحْمِيدِهِ وَلِمَوَاعِظِ عِبَادِ اللهِ وَالدُّعَاءِ اِلٰى عَفْوِهِ
وَغُفْرَانِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اسْتَوْفَيْتَ مِنْ رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ بِارْتِقَائِهِ فِي مَرَاقِيكَ وَ
اسْتِوَائِهِ عَلَيْكَ حَظَّ شَرَفِكَ وَفَضْلِكَ وَنَصِيبَ

عِزَّكَ وَذُخْرُكَ وَنِلْتَ كَمَالَ ذِكْرِكَ وَعَظَّمَ اللّٰهُ
حُرْمَتَكَ وَاَوْجَبَ التَّمَسُّكَ بِكَ فَكَمْ قَدْ وَضَعَ الْمُصْطَفٰى
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ قَدَمَهُ عَلَيْكَ وَقَامَ لِلنَّاسِ
خَطِيْبًا فَوْقَكَ وَوَحَّدَ اللّٰهَ وَحَمِدَهُ وَاَثْنٰى عَلَيْهِ وَمَجَّدَهُ
وَكَمْ بَلَّغَ عَلَيْكَ مِنَ الرِّسَالَةِ وَاَدّٰى مِنَ الْاَمَانَةِ
وَتَلَا مِنَ الْقُرْاٰنِ وَقَرَءَ مِنَ الْفُرْقَانِ وَاَخْبَرَ مِنَ
الْوَحْيِ وَبَيَّنَ الْاَمْرَ وَالنَّهْيَ وَفَصَّلَ بَيْنَ الْحَلَالِ وَ
الْحَرَامِ وَاَمَرَ بِالصَّلٰوةِ وَالصِّيَامِ وَحَثَّ الْعِبَادَ عَلَى
الْجِهَادِ وَاَنْبَاءَ عَنْ ثَوَابِهِ فِى الْمَعَادِ صاحب تهذیب
میگوید که میفرماید رسول خدا صلعم بدرستیکه درمیان منبر و خانهٔ من
باغی است از باغ جنت و منبر من بر در جنت است و ستونهائی
منبر در بهشت ترتیب یافته پس بر و بنزد ستونی که مقام حضرت رسول
است و هرچه خواهی نماز بکن وقتیکه در مسجد داخل یا بیرون شوی
اعمال مذکوره را بجا آر و صلوات بر محمد و آل او بسیار بفرست و نماز
در مسجد رسول صلعم برابر است با هزار رکعت نماز سوای مسجد الحرام
مولف میگوید که تشبیه دادن آنحضرت صلعم میان منبر و خانهٔ خود
به باغ جنت اغلب که وجهش این باشد که اعمال صالحه در آنموضع

باعث دخول جنت است یا بسبب آنکه این موضع در عصر رسول خدا
مقبول منبت اشجار رائقه و محل حقائق و مواعظ و مصالح اخروی بوده
است که هر یک مثمر انواع ریاحین و ثمار طاعات و عبادات است باین
سبب تشبیه به ریاض بهشت فرموده و محتمل است که محمول بر ظاهر باشد
که در زیر این موضع باغی از باغهای جنت بوده باشد یا آنکه در قیامت
این محل شریف را به بهشت ببرند و وسعت دهند و بهترین باغهای
بهشت گردانند والله یعلم علامه مجلسی در تحفة الزائر نوشته
که حد روضه در طول از قبر مقدس رسول خدا است تا منبر و عرضش
از منبر تا چهار ستون که بشماری از مسجد چنانچه در حدیث معتبر آمده که از حضرت
امام جعفر صادق ع پرسیدند که حد روضه چیست فرمود که چهار ستون میشماری
از منبر بسوی آنچه سقف دارد از مسجد پرسید که از صحن مسجد چیزی در روضه
داخل است فرمودند و در حدیث صحیح منقول است که ابوبصیر از آنحضرت
پرسید از حد روضه فرمود تا آنجا است که سقف دارد از مسجد تا حد
مسجد و ستون دارد که از جانب راست منبر منتهی میشود و براه جانب
سوق اللیل و بسند حسن بلکه صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که
چون داخل مسجد مدینه شوی اگر توانی سه روز در مدینه اقامت نما
چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه و این هر سه روز روزه بگیر پس در چهار شنبه نماز کن

در میان قبر و منبر نزد ستونی که در پهلوی قبر است و خدا را بخوان نزد آن
ستون و هر حاجت دنیا و آخرت که خواهی از خدا سوال کن و روز دوم
نزد ستون توبه که ستون ابی لبابه میگویند و روز سیم نزد مقام نبی صلعم
مقابل آن ستونی که خلوق بسیار بر آن میباشد پس خدا را بخوان نزد
آن ستون و هر حاجتی که داری بخواه و در میان منبر و قبر شریف اینده عا بخوان که در
مزار شیخ مفید مذکور است اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهٖ رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ جَنَّتِكَ وَ
شُعْبَةٌ مِنْ شُعَبِ رَحْمَتِكَ الَّتِيْ ذَكَرَهَا رَسُوْلُكَ وَاَبَانَ
فَضْلَهَا وَشَرَفَ التَّعَبُّدِ لَكَ فِيْهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيْهَا
فِيْ سَلَامَةِ نَفْسِيْ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا سَيِّدِيْ عَلٰى عَظِيْمِ
نِعْمَتِكَ عَلَيَّ فِيْ ذٰلِكَ وَعَلٰى مَا رَزَقْتَنِيْهِ مِنْ طَاعَتِكَ
وَطَلَبِ مَرْضَاتِكَ وَتَعْظِيْمِ حُرْمَةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِزِيَارَةِ قَبْرِهٖ وَالتَّسْلِيْمِ عَلَيْهِ وَالتَّرَدُّدِ فِيْ
مَشَاهِدِهٖ وَمَوَاقِفِهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ حَمْدًا
يَنْتَظِمُ بِهٖ مَحَامِدُ حَمَلَةِ عَرْشِكَ وَسُكَّانِ سَمٰوَاتِكَ
لَكَ وَيَقْصُرُ عَنْهُ حَمْدُ مَنْ مَضٰى وَيَفْضُلُ حَمْدَ مَنْ
يَمْضِيْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ حَمْدَ مَنْ
عَرَفَ الْحَمْدَ لَكَ وَالتَّوْفِيْقَ لِلْحَمْدِ مِنْكَ حَمْدًا

يَملأُ مَا خَلَقْتَ وَيَبلُغُ حَيْثُ مَا اَرَدْتَ وَلَا يُحجَبُ
عَنكَ وَلَا يَنقَضِي دُونَكَ وَيَبلُغُ اَقصى رِضَاكَ وَلَا يَبلُغُ
اٰخِرَهُ اَوَائِلُ مَحَامِدِ خَلقِكَ ذٰلِكَ وَلَكَ الحَمْدُ مَا
عُرِفَ الحَمدُ وَاعتُقِدَ وَجُعِلَ ابتِدَاءُ الكَلَامِ الحَمدُ لِلّٰهِ
يَا بَاقِيَ العِزِّ وَالعَظَمَةِ وَدَائِمَ السُّلطَانِ وَالقُدرَةِ
وَشَدِيدَ البَطشِ وَالقُوَّةِ وَنَافِذَ الاَمرِ وَالاِرَادَةِ
وَوَاسِعَ الرَّحمَةِ وَالمَغفِرَةِ وَرَبَّ الدُّنيَا وَالاٰخِرَةِ
كَم مِن نِعمَةٍ لَكَ عَلَيَّ يَقصُرُ عَن اَيسَرِهَا حَمدِي
وَلَا يَبلُغُ عَن اَدنَاهَا شُكرِي وَكَم مِن صَنَائِعَ مِنكَ وَلَا يُحِيطُ
بِاَكثَرِهَا وَهْمِي وَلَا يُقَيِّدُهَا فِكرِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
نَبِيِّكَ المُصطَفىٰ عَيْنِ البَرِيَّةِ طِفلًا وَخَيرِهَا شَابًّا وَ
كَهلًا اَطهَرِ المُطَهَّرِينَ شِيمَةً وَاَجوَدِ المُستَمطَرِينَ دِيمَةً
وَاَعظَمِ الخَلقِ جُرثُومَةً الَّذِي اَوضَحتَ بِهِ الدَّلَالَاتِ
وَاَقَمتَ بِهِ الرِّسَالَاتِ وَخَتَمتَ بِهِ النُّبُوَّاتِ وَفَتَحتَ
بِهِ الخَيرَاتِ وَاَظهَرتَهُ مُظهَرًا وَابتَعَثتَهُ نَبِيًّا وَهَادِيًا
اَمِينًا مَهدِيًّا دَاعِيًا اِلَيكَ وَدَالًّا عَلَيكَ وَحُجَّةً بَينَ
يَدَيكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى المَعصُومِينَ مِن عِترَتِهِ

علیہم

وَالطَّيِّبِينَ مِنْ اُسْرَتِهٖ وَشَرِّفْ لَدَيْكَ بِهٖ مَنَازِلَهُمْ
وَعَظِّمْ عِنْدَكَ مَرَاتِبَهُمْ وَاجْعَلْ فِي الرَّفِيقِ الْاَعْلٰى
مَجَالِسَهُمْ وَارْفَعْ اِلٰى قُرْبِ رَسُولِكَ دَرَجَاتِهِمْ وَتَمِّمْ
بِلِقَائِهٖ سُرُورَهُمْ وَوَفِّرْ بِمَكَانِهٖ اُنْسَهُمْ فضائل
زیارت جناب سیدۂ فضائل زیارت آن معصومہ مظلومہ
زیادہ از حد حصر و احصا اند خلاصۂ حدیثی کہ در تہذیب وارد
شدہ است بطور انموذج بیان می کنیم یزید بن عبد الملک از جد
خود روایت کردہ کہ من حاضر شدم بخدمت جناب سیدہ پس آنمعصومہ
بر من سلام کردند و فرمودند کہ چہ باعث شدہ کہ علی الصباح آمدہ عرض
کردم برای طلب خیر و برکت پس فرمودند پدر عالیمقدار من خبر دادہ
و آن اینست کسیکہ بر من یا بر رسول سہ روز سلام کنند جنت برایش واجب
است عرض کردم آیا این فضیلت در زندگی شما و در زندگی رسول
خدا است فرمود بلی و بعد ممات ہم چنین فضیلت است و در
مدفن فیض ہوطن آن معصومہ خیلی اختلاف وارد است صاحب
کتاب مذکور میگویند علمار رضوان اللہ علیہم درین امر مختلف اند
بعضی قائل اند کہ در جنت البقیع است و بعضی برانند کہ در روضۂ رسول خدا است
و برخی مائل شدہ اند برین امر کہ در خانۂ خود مدفون اند پس ہر گاہ

بنو امیه مسجد را وسیع کردند قبر اقدس آن معصومه داخل مسجد شد
و این هر دو روایت قریب المعنی و المفهوم اند مگر افضل و اولی نزد من
اینست که زائرین می باید کبهر دو مقام از زیارت آن معصومه مشرف
شوند و این معنی خالی از احتیاط نیست و بثواب بهم خواهند شد و صاحب
جواهر و علامه مجلسی همین قول را ترجیح داده اند و کسانیکه قائل شده اند
که در بقیع مدفون اند پس از راه صواب و انصاف انحراف کرده اند
پس می باید وقتیکه نزد قبر منور آن معصومه برسد باینطور زیارت بخواند
یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا أَنَّا لَكِ أَوْلِيَاءُ
وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوكِ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَتَانَا بِهِ وَصِيُّهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكِ إِنْ
كُنَّا صَدَّقْنَاكِ إِلَّا أَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا
بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَايَتِكِ و علامه مجلسی در مزار
بحار از شیخ رحمه الله آورده که زیارت مذکوره بالا مرویست ولیکن
اصحاب ما ذکر می کنند زیارت آن معصومه را باین طریق که ایستاده
شوی بر هر دو مقام مذکور و بگو السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ
السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللّٰهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ

بِنْتَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ حَبِیْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
یَا بِنْتَ صَفِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ اَمِیْنِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَمَلٰئِکَتِهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
یَا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا سَیِّدَةَ نِسَاءِ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا زَوْجَةَ وَلِیِّ اللّٰهِ وَخَیْرِ
الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا اُمَّ الْحَسَنِ
وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الشَّهِیْدَةُ الصِّدِّیْقَةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الرَّضِیَّةُ
الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّکِیَّةُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْحَوْرِیَّةُ الْاِنْسِیَّةُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكِ یَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ
اَیَّتُهَا الْمَغْصُوْبَةُ الْمَظْلُوْمَةُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ وَعَلٰی
اَبِیْكِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ وَعَلٰی بَعْلِكِ وَبَنِیْكِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكِ وَعَلٰی رُوْحِكِ
وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَیْتِ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِنْ
رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُوْلَ اللّٰهِ وَمَنْ

قطعکِ فقد قطع رسول اللہ لانکِ بضعۃ منہ و روحہ التی بین جنبیہ کما قال علیہ افضل سلام اللہ و انمیٰ صلوٰتہ اشہد اللہ و رسولہ انی راض عمن رضیتِ عنہ ساخط عمن سخطتِ علیہ متبری ممن تبرات منہ موالٍ لمن والیتِ معادٍ لمن عادیتِ مبغض لمن ابغضتِ محب لمن احببتِ وکفیٰ باللہ شہیداً حسیباً و جازیاً و مثیباً و بعد ازین درود بفرستد بر محمد و آل محمد مگر صاحب جواہر نوشتہ کہ بعد این زیارت دو رکعت نماز بخواند و بعد ازان تسبیح جناب سیدہ بخواند و دستہا را بلند کند و بگوید اللہم انت السلام و منک السلام و الیک یرجع السلام حینا ربنا بالسلام و ادخلنا دار السلام اللہم ان ہاتین الرکعتین ہدیۃ منی الی سیدتی و مولاتی فاطمۃ علیہا السلام فبلغہما ایاہا و تقبلہما منی و اجرنی علی ذلک بافضل املی فیک و فی رسولک صلی اللہ علیہ و آلہ و علامہ مجلسی در تحفۃ الزائر از سید بن طاوس رح آوردہ کہ این زیارت بخواند السلام علیکِ یا سیدۃ نساء العالمین السلام علیکِ یا والدۃ الحجج علی الناس اجمعین

السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقُّهَا پس بگو
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ
نَبِيِّكَ صَلٰوةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَىٰ عِبَادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ
أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرَضِينَ بتحقیقکه روایت رسیده است
که هرکه باین زیارت آن حضرت را زیارت کند واز خدا طلب آمرزش کند
حق تعالی گناهانش را بیامرزد و اورا داخل بهشت گرداند سید ابن
طاؤس در نماز زیارت آن حضرت گفته که اگر توانی نماز زیارت جناب سیدہ
بجا آرد آن دو رکعت است و در هر رکعت بعد از الحمد شصت مرتبه
قل هو الله بخواند و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله
بخوان و در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون بخوان زیارت
ائمه بقیع باید که اول غسل بکند و جامه های پاکیزه در بر کند واز خوشبو
معطر کند واذن دخول باینطور طلب نماید که بر در بایستد و بگوید یَا مَوَالِيَّ
يَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُكُمْ وَابْنُ أَمَتِكُمُ الذَّلِيلُ بَيْنَ
أَيْدِيكُمْ وَالْمُضْعَفُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكُمْ
جَاءَكُمْ مُسْتَجِيرًا بِكُمْ قَاصِدًا إِلَىٰ حَرَمِكُمْ مُتَقَرِّبًا إِلَىٰ
مَقَامِكُمْ مُتَوَسِّلًا إِلَى اللّٰهِ بِكُمْ ءَأَدْخُلُ يَا مَوَالِيَّ ءَأَدْخُلُ
يَا أَوْلِيَاءَ اللّٰهِ ءَأَدْخُلُ يَا مَلٰئِكَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقِينَ بِهٰذَا

الحَرَمِ الْمُقِيْمِيْنَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ و بعد از خشوع و رقت قلب
داخل شود و پای راست را مقدم دارد و بسم الله بگوید بعد از ان بگوید
اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبِیْرًا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیْرًا وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً
وَ اَصِیْلًا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ
الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِیْ مَنَّ بِطَوْلِهِ وَ سَهَّلَ زِیَارَةَ
سَادَاتِیْ بِاِحْسَانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنِیْ عَنْ زِیَارَتِهِمْ مَمْنُوْعًا
بَلْ تَطَوَّلَ وَ منح علامه مجلسی در تحفة الزائر آورده که پس برو
نزدیک قبور مقدسه و پشت بقبله کن و رو بقبور ایشان و بگو آنچه کلینی و ابن
قولویه و شیخ طوسی و غیر ایشان روایت کرده اند از ائمه صلوات الله
علیهم که فرمودند که چون بروی نزد قبور ائمه که در بقیع اند بایست نزد ایشان
و قبر را پیش روی خود کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی اَلسَّلَامُ
عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَجُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْقُوَّامُ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ النَّجْوٰی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ
وَ نَصَحْتُمْ وَ صَبَرْتُمْ فِیْ ذَاتِ اللّٰهِ وَ کُذِّبْتُمْ وَ اُسِیْءَ اِلَیْکُمْ
فَغَفَرْتُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّکُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُوْنَ الْمُهْتَدُوْنَ

المفضلون وان طاعتكم مفترضة وان قولكم الصدق
وانكم دعوتم فلم تجابوا وامرتم فلم تطاعوا وانكم
دعائم الدين واركان الارض لم تزالوا بعين الله ينسخكم
من اصلاب كل مطهر وينقلكم من ارحام المطهرات
لم تدنسكم الجاهلية الجهلاء ولم تشرك فيكم فتن
الاهواء طبتم وطاب منبتكم منّ بكم علينا ديان
الدين فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر
فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم رحمة لنا وكفارة
لذنوبنا اذ اختاركم الله لنا وطيب خلقنا بما منّ
علينا من ولايتكم فكنا عنده مسمين بعلمكم معترفين
بتصديقنا اياكم وهذا مقام من اسرف واخطأ واستكان
واقر بما جنى ورجا بمقامه الخلاص وان يستنقذ
الهلكى من الردى فكونوا لي شفعاء فقد وفدت اليكم
اذ رغب عنكم اهل الدنيا واتخذوا آيات الله هزوا
واستكبروا عنها يا من هو قائم لا يسهو ودائم لا
يلهو ومحيط بكل شيء لك المن بما وفقتني
وعرفتني بما ائتمنتني عليه اذ صد عنه عبادك

وَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ اِسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمَالُوا اِلٰی سِوَاہُ فَکَانَتِ
الْمِنَّۃُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ اَقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِیْ
بِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ اِذْ کُنْتُ عِنْدَكَ فِیْ مَقَامِیْ هٰذَا
مَذْکُوْرًا مَکْتُوْبًا فَلَا تُحَرِّمْنِیْ مَا رَجَوْتُ وَلَا تُخَیِّبْنِیْ
فِیْمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ وَ
صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن انچہ برای خود
بہرچہ خواہی شیخ مفید وصاحب تہذیب علیہم الرحمہ گفتہ اند کہ بعد از
زیارت مذکورہ ہشت رکعت نماز بہ نیت زیارت بجا آرد ونیز این دو
شیخ بزرگوار بعد از وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا گفتہ کہ سر را بالا کن وبگو یا
مَنْ هُوَ قَائِمٌ تا آخر زیارت مذکورہ بالا وسید بن طاؤس رح گفتہ کہ
چون خواہی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَکَاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلَامَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ
اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِیْنَ پس دعا بکن بسیار واز خدا
سوال کن کہ دیگربرت را بزیارت ایشان برگرداند وآخر عہد تو نباشد
از زیارت ایشان

وداع رسول خدا

علامہ مجلسی رح
در تحفۃ الزائر از احادیث صحیحہ ومعتبرہ از امام جعفر صادق علیہ السلام

روایت کرده که چون خواهی از مدینه بیرون آئی غسل بکن و برو نزد قبر رسول خدا ﷺ بعد از آن که از کارهای خود فارغ شده باشی و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی بوقت داخل شدن مسجد و بگو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ فَاِنْ تَوَفَّيْتَنِيْ قَبْلَ ذٰلِكَ فَاِنِّيْ اَشْهَدُ فِيْ مَمَاتِيْ عَلٰى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِيْ حَيَاتِيْ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ بسند موثق از آنحضرت ؑ منقول است که در زیارت وداع می گوئے صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ تَسْلِيْمِيْ عَلَيْكَ بدانکه تصدق کردن در مدینهٔ منوره خصوصاً در مسجد فضیلت عظیم دارد بدرستیکه در روایت معتبره وارد شده که درهمی که آنجا تصدق کند برابر است باده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کند در مزار شیخ مفید رح آورده هرگاه از زیارت قبور ائمه بقیع فارغ شوی پس برو نزد قبر جناب ابراهیم و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى حَبِيْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَفِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نَجِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِيْنَ وَخِيَرَةِ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهٖ وَسَمَائِهٖ اَلسَّلَامُ عَلٰى جَمِيْعِ

علیہم

أنبياء الله ورسله السلام على الشهداء والسعداء و
الصالحين السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين
السلام عليك أيتها الزوجة الزكية السلام عليك
أيتها النفس الشريفة السلام عليك أيتها السلالة الطاهرة
السلام عليك أيتها النسيمة الزكية السلام عليك
يا ابن خير الورى السلام عليك يا ابن النبي المجتبى
السلام عليك يا ابن المبعوث إلى كافة الورى
السلام عليك يا ابن البشير النذير السلام عليك
يا ابن السراج المنير السلام عليك يا ابن المؤيد
بالقرآن السلام عليك يا ابن المرسل
إلى الإنس والجان السلام عليك يا ابن صاحب
الراية والعلامة السلام عليك يا ابن الشفيع يوم
القيمة السلام عليك يا ابن من حباه الله بالكرامة
السلام عليك ورحمة الله وبركاته أشهد أنك
قد اختار الله لك دار إنعامه قبل أن يكتب عليك
أحكامه أو يكلفك حلاله وحرامه فنقلك إليه
طيبا زكيا مرضيا طاهرا من كل نجس مقدسا من

كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّاكَ الْجَنَّةَ الْمَاوٰى وَ
رَفَعَكَ اِلَى اللّٰهِ دَرَجَاتِ الْعُلٰى وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكَ صَلٰوةً يُقِرُّ بِهَا عَيْنَ رَسُوْلِهٖ وَيُبَلِّغُهُ بِهَا
اَكْبَرَ مَامُوْلِهٖ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَاَزْكٰهَا
وَاَنْمٰى بَرَكَاتِكَ وَاَوْفَاهَا عَلٰى رَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَ
خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَعَلٰى
مَانَسَلَ مِنْ اَوْلَادِهِ الطَّيِّبِيْنَ وَعَلٰى مَا خَلَّفَ مِنْ
عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَاِبْرَاهِيْمَ نَجْلِ
نَبِيِّكَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْيِيْ بِهِمْ مَشْكُوْرًا وَذَنْبِيْ بِهِمْ مَغْفُوْرًا
وَحَيَاتِيْ بِهِمْ سَعِيْدَةً وَعَاقِبَتِيْ بِهِمْ حَمِيْدَةً وَحَوَائِجِيْ
بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَاَفْعَالِيْ بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَاُمُوْرِيْ بِهِمْ
مَسْعُوْدَةً وَشُؤُوْنِيْ بِهِمْ مَحْمُوْدَةً اَللّٰهُمَّ وَاَحْسِنْ لِيَ
التَّوْفِيْقَ وَنَفِّسْ عَنِّيْ كُلَّ هَمٍّ وَضِيْقٍ اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنِيْ
عِقَابَكَ وَامْنَحْنِيْ ثَوَابَكَ وَاَسْكِنِّيْ جِنَانَكَ وَارْزُقْنِيْ
رِضْوَانَكَ وَاَمَانَكَ وَاَشْرِكْ فِيْ صَالِحِ دُعَائِيْ
وَالِدَيَّ وَوَلَدِيْ وَجَمِيْعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

علیہم

الاحیاء منھم و الاموات انک ولی الباقیات الصالحات
آمین رب العالمین بعد از ان حاجت خود را طلب کن
و دو رکعت نماز بقصد زیارت ادا کن بعد از ان متوجہ شو بقبر
فاطمہ بنت اسد مادر جناب علی بن ابی طالب ہرگاہ نزد قبر
شان بروی و بایستی پس بگو السلام علی نبی اللہ السلام
علی رسول اللہ السلام علی سید المرسلین السلام
علی محمد سید الاولین السلام علی سید الاخرین
السلام علی من بعثہ اللہ رحمۃ للعالمین السلام
علیک ایھا النبی و رحمۃ اللہ و برکاتہ السلام
علی فاطمۃ بنت اسد الھاشمیۃ السلام علیک
ایتھا الصدیقۃ المرضیۃ السلام علیک ایتھا
التقیۃ النقیۃ السلام علیک ایتھا الکریمۃ الرضیۃ
السلام علیک یا کافلۃ محمد خاتم النبیین
السلام علیک یا والدۃ سید الوصیین السلام
علیک یا من ظھرت شفقتھا علی رسول
اللہ خاتم النبیین السلام علیک یا من تربیتھا
لولی اللہ الامین السلام علیک و علی روحک

وَبَدَنِكِ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلٰى وَلَدِكِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكِفَالَةَ
وَاَدَّيْتِ الْاَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِيْ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَ
بَالَغْتِ فِيْ حِفْظِ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَارِفَةً بِحَقِّهٖ مُؤْمِنَةً
بِصِدْقِهٖ مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهٖ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهٖ كَافِلَةً
بِتَرْبِيَتِهٖ مُشْفِقَةً عَلٰى نَفْسِهٖ وَاقِفَةً عَلٰى خِدْمَتِهٖ
مُخْتَارَةً رِضَاهُ مُؤْثِرَةً رِضَاهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ
عَلَى الْاِيْمَانِ وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الْاَدْيَانِ رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ
وَاَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَاْوَاكِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّانْفَعْنِيْ بِزِيَارَتِهَا وَ
ثَبِّتْنِيْ عَلٰى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِيْ شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ
الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَارْزُقْنِيْ مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِيْ
مَعَهَا وَمَعَ اَوْلَادِهَا الطَّاهِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ اِيَّاهَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْهَا
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ وَاِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ فَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهَا
وَاَدْخِلْنِيْ فِيْ شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ بِحَقِّهِمَا عِنْدَكَ وَ مَنْزِلَتِهِمَا لَدَيْكَ اغْفِرْ لِي
وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ آتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا بِرَحْمَتِكَ
عَذَابَ النَّارِ بعد از ان دو رکعت نماز زیارت بخواند و حاجت
خود هر چه داشته باشد طلب کند بعد از ان قصد زیارت حضرت حمزه
بن عبد المطلب رضی الله عنه بکند پس هرگاه نزد آنحضرت برود
بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَسَدَ اللهِ
يَا أَسَدَ رَسُولِهِ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللهِ
عَزَّ وَ جَلَّ وَ جُدْتَ بِنَفْسِكَ وَ نَصَحْتَ رَسُولَ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ كُنْتَ فِيمَا عِنْدَ اللهِ سُبْحَانَهُ
رَاغِباً بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً إِلَى رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِذَلِكَ رَاغِباً إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ
أَبْتَغِي بِزِيَارَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنْ
نَارٍ اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِباً مِنْ
ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَزِعاً إِلَيْكَ
رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى مَوَالِيَّ

وأتقرب بنبيه إليه ليقضي لي بك حوائجي أتيتك
من شقة بعيدة طالباً فكاك رقبتي من النار وقد
أوقرت ظهري ذنوبي وأتيت ما أسخط ربي ولم
أجد أحداً أفزع إليه خيراً لي منكم أهل بيت الرحمة
فكن لي شفيعاً يوم فقري وفاقتي وحاجتي فقد سرت إليك
محزوناً وأتيتك مكروباً وسكبت عبرتي عندك باكياً وصرت
إليك منفرداً أنت ممن أمرني الله بصلته وحثني على بره
ودلني على فضله وهداني لحبه ورغبني في الوفادة إليه وألهمني طلب
الحوائج عنده أنتم أهل بيت لا يشقى من تولاكم
ولا يخيب من أتاكم ولا يخسر من يهواكم ولا يسعد
من عاداكم پس رو بقبله کن و قبر آن حضرت را پیش روی خود
کن و دو رکعت نماز بکن بقصد زیارت پس هرگاه از نماز فارغ شوی
پس روی خود را بگذار بر قبر و بگو اللهم صل على محمد و
آل محمد اللهم إني تعرضت لرحمتك بلزومي
بقبر عم نبيك صلى الله عليه وآله ليجيرني من
نقمتك وسخطك ومقتك في يوم تكثر فيه الأصوات
وتشغل كل نفس بما قدمت وتجادل عن نفسها

فان ترحمني اليوم فلا خوف علي ولا حزن وان
تعاقب فمولى له القدرة على عبده ولا تخيبني
بعد اليوم ولا تصرفني بغير حاجتي فقد لصقت
بقبر عم نبيك وتقربت به اليك ابتغاء مرضاتك
ورجاء رحمتك فتقبل مني وعد بحلمك على
جهلي وبرافتك على جناية نفسي فقد عظم
جرمي وما اخاف ان تظلمني ولكن اخاف سوء
الحساب فانظر اليوم تقلبي على قبر عم نبيك عليهما
السلام فبهما فكني من النار ولا تخيب سعيي ولا
يهونن عليك ابتهالي ولا يحجبن عنك صوتي ولا
تقلبني بغير حوائجي يا غياث كل مكروب ومحزون
يا مفرجا عن الملهوف الحيران الغريق المشرف
على الهلكة فصل على محمد وال محمد وانظر
الي نظرة لا اشقى بعدها ابدا وارحم تضرعي
وعبرتي وانفرادي فقد رجوت رضاك وتحريت
الخير الذي لا يعطيه احد سواك فلا ترد املي
اللهم ان تعاقب فمولى له القدرة على عبده

وَجَزاؤُهُ سُوءَ فِعْلِهِ فَلا اُخَيَّبَنَّ الْيَوْمَ وَلا تُصْرِفْنِي
بِغَيْرِ حاجَتِي وَلا تُخَيِّبَنَّ شُخُوصِي وَوِفادَتِي فَقَدْ
اَنْفَدْتُ نَفَقَتِي وَاَتْعَبْتُ بَدَنِي وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ
وَخَلَّفْتُ الْاَهْلَ وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَنِي وَآثَرْتُ ما
عِنْدَكَ عَلى نَفْسِي وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ فَعُدْ
بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلى ذَنْبِي فَقَدْ عَظُمَ
جُرْمِي بِرَحْمَتِكَ يا كَرِيمُ بعد از ان بر قبور شهداء احد رضوان
اللہ علیہم حینین زیارت بخوان بر ایشان اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلى نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
اَيُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ الْاِيمانِ
وَالتَّوْحِيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دِينِ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ
اخْتارَكُمْ لِدِينِهِ وَاصْطَفاكُمْ لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ جاهَدْتُمْ فِي اللهِ
حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُونَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ فَجَزاكُمُ

حلیه سیم

عن نبيه وعن الاسلام واهله افضل الجزاء
وعرفنا وجوهكم في محل رضوانه وموضع اكرامه
مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين
وحسن اولئك رفيقا اشهد انكم حزب الله وان
من حاربكم فقد حارب الله وانكم من المقربين
الفائزين الذين هم احياء عند ربهم يرزقون
فعلى من قتلكم لعنة الله والملائكة والناس
اجمعين اتيتكم يا اهل التوحيد زائرا وبحقكم
عارفا وبزيارتكم الى الله متقربا وبما سبق من
شريف الاعمال ومرضي الافعال عالما فعليكم
سلام الله ورحمة الله وبركاته وعلى من قتلكم
لعنة الله وغضبه وسخطه اللهم انفعني بزيارتهم
وثبتني على قصدهم وتوفني على ما توفيتهم عليه
واجمع بيني وبينهم في مستقر دار رحمتك اشهد
انكم لنا فرط ونحن لكم لاحقون پس هر قدر که توانی
سوره قدر را بخوان و دو رکعت نماز به نیت زیارت بخوان
سائر اعمال که در مدینه منوره مستحب اند

چون از اعمال قبر منوره آن حضرت فارغ شوی و نزد قبور ائمه بقیع ع
و برو به مسجد جناب فاطمه ع و دو رکعت نماز زیارت بگذارد و زیارت کن
حمزه و سائر شهدا احد را بطریقیکه سابق نوشتیم و برو مسجد فتح و مسجد
سقیا و مسجد قبا که در اینها فضیلت بسیار است و برو بخانه امیر المومنین ع
و بخانه امام جعفر صادق ع که بر در مسجد است و دو رکعت نماز آنجا
بکن و می باید که ابتدا کنید از مسجد قبا پس بسیار نماز کن انجا پس برو
بغرفه مادر ابراهیم پس نماز کن دران که آن مسکن و محل نماز رسول
خدا ص بوده است پس برو به مسجد فضیخ و دو رکعت نماز تحیه بکن و چون
فارغ شوی برو جانب کوه احد و ابتدا کن به مسجدیکه در پائین سنگستان
است و دران نماز بکن پس برو بقبر حمزه ع و سلام برو بکن پس برو
بقبرهای شهدا و بایست نزد قبور ایشان و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ
یَا اَهْلَ الدِّیَارِ اَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَاِنَّا بِکُمْ لَاحِقُوْنَ
پس برو به مسجدیکه دران مکان گشاده است در پهلوی کوه در وقتیکه
داخل احد میشوی پس دران مسجد نماز بکن پس باز گرد از ان مقام
و نماز کن نزد قبر شهدا دعا کن انچه توانی پس برو طرف مسجد احزاب
و نماز کن که رسول خدا ص دران موضع نماز کرده و دعا کرده در روز
جنگ احزاب و گفت یَا صَرِیْخَ الْمَکْرُوْبِیْنَ وَیَا مُجِیْبَ

ملبہ یم

دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّيْنَ وَيَا مُغِيْثَ الْمَهْمُوْمِيْنَ اِكْشِفْ
هَمِّيْ وَكَرْبِيْ وَغَمِّيْ فَقَدْ تَرىٰ حَالِيْ وَحَالَ اَصْحَابِيْ

فضائل زیارت نجف اشرف ابن بابویہ رحمہ اللہ

در من لایحضرہ الفقیہ آوردہ کہ صفوان بن مہران با جناب جعفر
صادق ع در سفر بود اتفاقاً متصل قادسیہ ہمراہ امام رسیدیم
بعد ازان بر کوہ نجف رفت پس فرمود کہ این کوہی است کہ پسر جناب
نوح با آن تمسک گرفت و گفت سَآوِيْ اِلىٰ جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَاءِ
پس وحی کرد پروردگار عالم با آن کوہ آیا بتو کسی چنگل میزند و تو حفاظت
خواہی کرد کسی را پس فوراً آن کوہ عظیم بزمین در آمد تا ملک شام و
پارہ پارہ شد مثل ریگ باز فرمود آنحضرت کہ ہمراہ ما بیا پس صفوان میگوید کہ رفتم
ہمراہ آن حضرت تا اینکہ بر زمین غری رسیدیم پس آن حضرت ع
قریب یک قبر ایستادہ سلام کردند بر نبی و آن قبر جناب آدم ع بود
و من ہم متابعت آنحضرت ع میکردم تا اینکہ نوبت سلام بر رسولخدا
رسید بعد ازان آنحضرت بالای یک قبر خود را انداختند و
و سلام کردند بر آن قبر و گریہ و بکا فرمودند و چہار رکعت نماز ادا کردند
و در بعض احادیث شش رکعت نماز بود و سلام ہم این خواندم و عرض
کردم یا ابن رسول اللہ این قبر کیست فرمودند این مرقد منورہ جد من

علی بن ابی طالب ع است و در بعضی از بحار منقول است که این کوه
نجف بعد ریزه ریزه شدن دریای عظیم شد پس نامش دران زمان
نی بود بعد ازان آن دریا خشک شد پس می گفتند عرب
نی جف یعنی دریای جدید خشک شد پس آن مقام را نی جف
نام گذاشتند بسبب ثقل یا را حذف کردند نجف شد و زمین نجف
خیلی بزرگ واشرف است و فضیلتش از حد حصر واحصا بیرون است
من هیچمدان را یارای ضبط تحریر آن از قوت بیرونست مگر بطور انموذج
هدیهٔ ناظرین باتمکین مے نمایم علامه مجلسی رحمه در تحفه آورده
که عزی اسم نجف اشرف است و آن پاره الیست از کوه که حق تعالی
با موسیٰ بران تکلم نمود و حضرت عیسی را بران تقدیس کرد و بزرگ گردانید
و حضرت ابراهیم را خلیل خود گردانید و حضرت محمد صلعم را درین مقام حبیب
خود گردانید و آن مقام را مسکن پیغمبران ساخت واللہ که دفن
نشده است درین مقام بعد از جناب آدم ع و نوح کسیکه نزد خدا
گرامی ترباشد از حضرت امیر المومنین ع در حدیث صحیح از جناب
امام جعفر صادق ع منقول است که هر که زیارت کند جناب امیر المومنین ع
را و عارف بحق آنحضرت باشد و آن حضرت را امام واجب الاطاعت
و خلیفهٔ بلافصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد می نویسد

معنی تازه دفع ۱۲

حق تعالی برای او ثواب صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده
او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جملهٔ ایمنان از اهوال
آن روز و آسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه
و چون برگردد از زیارت مشایعت نمایند تا بخانه و اگر بیمار شود بعیادت
او بیایند و اگر بمیرد مشایعت جنازهٔ او کنند و طلب آمرزش نمایند
برای او و بسند معتبر منقول است که ابو وهب بصری داخل مدینه
شد و بخدمت حضرت صادق ع رسید و عرض کرد که فدای تو شوم
نزد شما آمدم و زیارت امیر المومنین ع نکردم فرمود بد کردی اگر نه بودی
از شیعیان ما من نگاه بسوی تو نمی کردم آیا زیارت نمی کنی
کسی را که خدا و ملائکه او را زیارت می کنند و
پیغمبران او را زیارت می کنند گفت فدای تو شوم من این نمی دانستم
فرمود که بدان امیر المومنین نزد خدا بهتر است از جمیع ائمه و از برای
او هست ثواب اعمال همه ائمه و بقدر عملهای خود زیادتی یافته اند
بسند معتبر منقول است از مفضل گفت بخدمت حضرت صادق ع
رفتم و عرض کردم که مشتاق نجف شده ام فرمود برای چه گفتم
می خواهم جناب امیر المومنین ع را زیارت کنم فرمود آیا میدانی
فضیلت زیارت آن حضرت را گفتم نه یا ابن رسول الله شما بفرمائید

فرمودند بدان که چون زیارت امیر المومنین علیه السلام میکنی زیارت
کردی استخوان آدم ع و بدن نوح ع و جسم علی بن ابی طالب ع را
گفتم که آدم از بهشت بسر اندیب فرود آمد در جانب مشرق و میگویند
که استخوانش نزد خانه کعبه است چگونه استخوانش بکوفه افتاد فرمود
خداوند عالمیان وحی نمود بحضرت نوح ع بوقتیکه در کشتی بود که طواف
خانه کعبه کند هفت شوط پس طواف کرد بنحویکه خدا براو وحی نموده بود
پس بیرون آمد از کشتی میان آب و آب تا زانوی او بود و بیرون
آورد تابوتی را که استخوان حضرت آدم ع در ان بود و در کشتی جا داد
و طواف کرد دور خانه کعبه را پس کشتی آمد تا میان مسجد کوفه پس در انجا
وحی نمود بزمین که آب خود را فرو برد پس آبش از میان مسجد کوفه
فرو برد چنانچه آب اول از تنور کوفه که حالا در میان کوفه است پیدا
شد و متفرق شدند آن جماعتی که در کشتی حضرت نوح ع بودند پس
حضرت نوح ع تابوت را گرفت و دفن کرد در غری که اسم نجف
اشرف است بسند معتبر از امام جعفر صادق ع منقول است
که در جانب کوفه قبری هست که هیچ غمناکی نزد او نمی رود که دو رکعت
یا چهار رکعت نماز بگذارد مگر آنکه حق تعالی غم او را زائل گرداند و
حاجت او بر می آورد راوی پرسید که قبر امام حسین ع را می فرمائید

اشاره فرمود بسر مبارکش که نه گفت که قبر امیر المومنین ع را می گفر بائید
اشاره فرمود که بلی و در حدیث دیگر منقول است که هر که پیاده بزیارت
امیر المومنین ع برود حق تعالی بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره برای
او بنویسید بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق ع گفت
که ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیر المومنین را بنویسد خدا برای
او بعدد هر گامی ثواب حج مقبول و عمره مقبوله ای مارد والله که نخورد
آتش جهنم قدمی را که غبار آلوده شود در زیارت امیر ع خواه پیاده برود
خواه سواری ای پسر مارد بنویس این حدیث را بآب طلا و در
حدیث دیگر از انحضرت منقول است که زیارت حضرت امام حسین ع
برابر است با یک حج و یک عمره و زیارت پدرش با دو حج و دو عمره
و بسند معتبر دیگر منقول است که آن حضرت فرمود بحسان بن
مهران که آیا زیارت میکنی قبرهای شهیدان را که نزد شما اند گفتم
کدام شهیدان گفت علی و حسین گفت زیارت میکنم و بسیار زیارت میکنیم
فرمود ایشانند آن شهیدان که حق تعالی در شان ایشان
فرموده است که زنده اند نزد پروردگار خود و حالانکه روزی می یابند
پس زیارت کنید ایشان را و تضرع کنید در طلب کردن حاجات
خود نزد قبرهای ایشان اگر با چنین نزدیک بودند که ایشان نزدیک اند هر آینه

از ایشان هجرت نمی کردم و در حدیث دیگر منقول است
که ابو شعیب خراسانی بخدمت حضرت امام رضاؑ عرض کرد
که زیارت قبر امیر المومنینؑ افضل است یا زیارت قبر امام حسینؑ
فرمود حضرت امام حسینؑ با غم و شدت والم شهیده شده است
پس بر خدا لازم است که نرود بزیارت او هیچ غمناکی مگر آنکه غم
او زائل شود و فضیلت زیارت قبر امیر المومنینؑ بر زیارت قبر امام حسینؑ
مثل فضیلت امیر المومنینؑ است بر امام حسینؑ بسند معتبر از ابو بصیر منقولست
که حضرت صادقؑ فرمود که ولایت و دوستی ما ولایت خدا است
مبعوث نکرده است هیچ پیغمبری را مگر باین ولایت بدرستیکه خداوند
عالمیان عرض کرد ولایت و محبت ما را بر آسمانها و زمینها و کوهها
و شهرها قبول نکرد هیچ یک مثل قبول کردن اهل کوفه بدرستیکه در
پهلوی ایشان قبری هست که هیچ غمناک بسوی آن قبر نمی رود
مگر اینکه غمش زائل و دعایش مستجاب گردد و او را باهلش شاد میگرداند
در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
درهای آسمان باز می شوند نزد داخل شدن زیارت کننده بر روضهٔ
جناب امیرؑ بسند معتبر دیگر از آن حضرتؑ منقول است که
اعرابی درخدمت رسول خداؐ آمد و عرض کرد یا رسول اللهؐ

منزل من از منزل تو دور است و مشتاق زیارت و دیدن تو میشوم
و می آیم و ترا می بینم و علی ابن ابی طالب را می بینم و مونس من میشود
بحدیث گفتن و موعظه کردن و بر میگردم با تاسف ندیدن تو فرمود
که هر که علی را زیارت کند مرا زیارت کرده است و هر که او را دوست داشته
است مرا دوست داشته است و هر که او را دشمن داشته است مرا دشمن داشته است این
حدیث را بقوم خود برسان و هر که برود بعد علی بزیارت او چنانست
که بزیارت من آمده باشد و من جزا میدهم او را بروز قیامت و جبرئیل
و صالح مومنان که امیر المومنین ع است۔

در بیان کیفیت زیارت مطلق که مقید بوقتی از اوقات نیست

شیخ مفید فرموده است که مرویست از صفوان که عرض کرد بخدمت
حضرت صادق ع که چگونه زیارت کنیم حضرت امیر المومنین را فرمود که
ای صفوان هر گاه اراده زیارت نمائی غسل بکن و دو جامه طاهر
بپوش و بوی خوش بمال و اگر نیابی بغیر خوشبو باشی و چون از خانه
خود بیرون روی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلِیْ اَبْغِیْ
فَضْلَكَ وَاَزُوْرُ وَصِیَّ نَبِیِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِمَا اَللّٰهُمَّ
فَیَسِّرْ ذٰلِكَ لِیْ وَسَبِّبِ الْمَزَارَ لَهٗ وَاخْلُفْنِیْ فِیْ
عَاقِبَتِیْ وَحُزَانَتِیْ بِاَحْسَنِ الْخِلَافَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

پس روانه شو و حالا میگفته باشی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و چون بخندق کوفه برسی بالیست نزد خندق
و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلَ التَّكْبِيرِ وَالتَّقْدِيسِ وَالتَّسْبِيحِ وَالْآلَاءِ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ عِمَادِي وَعَلَيْهِ
اَتَوَكَّلُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَجَائِي وَاِلَيْهِ اُنِيبُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
وَلِيُّ نِعْمَتِي وَالْقَادِرُ عَلٰى طَلِبَتِي تَعْلَمُ حَاجَتِي وَمَا
تُضْمِرُهُ هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَخَوَاطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُكَ
بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى الَّذِي قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجِّينَ وَ
عُذْرَ الْمُعْتَذِرِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَنْ
لَا تَحْرِمَنِي زِيَارَةَ وَلِيِّكَ وَاَخِي نَبِيِّكَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَصْدَهُ وَتَجْعَلَنِي مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِينَ وَشِيعَتِهِ
الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و چون نمودار شود
برای تو قبهٔ شریفهٔ آن حضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا اخْتَصَّنِي
بِهِ مِنْ طِيبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنِي اِكْرَامًا بِهِ مِنْ مُوَالَاةِ
الْاَبْرَارِ السَّفَرَةِ الْاَطْهَارِ وَالْخِيَرَةِ الْاَعْلَامِ اَللّٰهُمَّ
فَتَقَبَّلْ سَعْيِي اِلَيْكَ وَتَضَرُّعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاغْفِرْ لِي

اللهمّ توب الّتی لا تخفی علیک انّک انت الله الملک
الغفّار پس چون برسی به ثویّه که آن درین زمان تلّی است نزدیک
قبرستان از جانب چپ راه برای کسی که از کوفه رو به نجف آید دو
رکعت نماز آنجا بکن که روایت رسیده است که جماعتی از مخصوصان
اصحاب امیر المومنین ع در آنجا مدفون شده اند بخوان آن دعا را
که در هنگام دیدن قبّهٔ مقدسه خواندی و چون بعمارت حنّانه برسی
دو رکعت نماز بکن زیرا که روایت کرده است ابن ابی عمیر از مفضل
که چون حضرت صادق ع گذشتند بعمارت میل کرده که در سر راه نجف
است دو رکعت نماز کردند بحضرت عرض کردند که این چه نماز بود
فرمود که این موضع سر مبارک جدم حسین بن علی است که در اینجا گذاشتند
در وقتیکه از کربلا می آوردند که بسوی عبید الله بن زیاد علیه اللعنة ببرند
پس در آنجا این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى مَكَانِىْ وَتَسْمَعُ
كَلَامِىْ وَلَا يَخْفٰى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ اَمْرِىْ وَكَيْفَ يَخْفٰى
عَلَيْكَ مَا اَنْتَ مُكَوِّنُهٗ وَبَارِئُهٗ وَقَدْ جِئْتُكَ مُسْتَشْفِعًا
بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلًا بِوَصِيِّ رَسُوْلِكَ فَاَسْئَلُكَ
بِهِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمِ وَالْهُدٰى وَالْمَغْفِرَةَ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ
علامه مجلسی رح میگوید که بهتر است زیارت کند حضرت امام حسین ع

را آن زیارتی که از محمد بن مشهدی منقول است و چهار رکعت نماز
بکنند چنانچه مذکور خواهد شد که حضرت صادق ع در این موضع چنین
کردند پس چون بر دروازه نجف اشرف برسی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ سَیَّرَنِیْ فِیْ بِلَادِهٖ وَحَمَلَنِیْ عَلٰی
دَوَابِّهٖ وَطَوٰی لِیَ الْبَعِیْدَ وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُوْرَ وَ
دَفَعَ عَنِّی الْمَكْرُوْهَ حَتّٰی اَقْدَمَنِیْ حَرَمَ اَخِیْ رَسُوْلِهٖ
پس داخل شهر شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَدْخَلَنِیْ هٰذِهِ
الْبُقْعَةَ الْمُبَارَكَةَ الَّتِیْ بَارَكَ اللّٰهُ فِیْهَا وَاخْتَارَهَا
لِوَصِیِّ نَبِیِّهٖ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِیْ پس چون
بدرگاه اول برسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبَابِكَ وَقَفْتُ وَبِفِنَائِكَ
نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِیَارَةً مَقْبُوْلَةً وَ
دُعَاءً مُسْتَجَابًا پس چون بصحن برسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا
الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقَامَ مَقَامُكَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَیْهِ
اُنَاجِیْكَ بِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنْ سِرِّیْ وَنَجْوَایَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِیْ مِنْ تَطَوُّلِهٖ

سم‌الله

سہل لی زیارۃ مولای باحسانہ ولم یجعلنی عن زیارتہ ممنوعاً ولا عن ولایتہ مدفوعاً بل تطول ومنح اللّٰھم کما مننت علیّ بمعرفتہ فاجعلنی من شیعتہ وادخلنی الجنۃ بشفاعتہ یا ارحم الراحمین

پس داخل صحن شوو بگو الحمد للّٰہ الذی اکرمنی بمعرفتہ ومعرفۃ رسولہ ومن فرض علیّ طاعتہ رحمۃ منہ لی وتطولاً منہ علیّ ومن علیّ بالایمان الحمد للّٰہ الذی ادخلنی حرم اخی رسولہ وارانیہ فی عافیۃ الحمد للّٰہ الذی جعلنی من زوار قبر وصی رسولہ اشہد ان لا الٰہ الا اللّٰہ وحدہ لا شریک لہ و اشھد ان محمداً عبدہ ورسولہ جاء بالحق من عند اللّٰہ واشہد ان علیاً عبد اللّٰہ واخو رسول اللّٰہ اللّٰہ اکبر اللّٰہ اکبر اللّٰہ اکبر لا الٰہ الا اللّٰہ واللّٰہ اکبر والحمد للّٰہ علی ھدایتہ وتوفیقہ لما دعا الیہ من سبیلہ اللّٰھم انک افضل مقصود واکرم مأتی وقد اتیتک متقرباً الیک بنبیک نبی الرحمۃ وباخیہ امیر المومنین علی ابن

أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ
سَعْيِي وَانْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ
وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس چون به رواق
برسی بایست وبگو السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ أَمِينِ اللَّهِ عَلَى
وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا
اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ السَّكِينَةِ السَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ
بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ السَّلَامُ عَلَى
أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
پس داخل رواق شو و وقت داخل شدن پای راست را
مقدم دار و بگو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ
عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ
السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِ اللَّهِ
يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ جَاءَكَ
مُسْتَجِيراً بِذِمَّتِكَ قَاصِداً إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً إِلَى

مقامك متوسلا الی الله تعالی بك ءادخل یا مولای
ءادخل یا امیر المؤمنین ءادخل یا حجة الله ءادخل یا امین الله
ءادخلوا یا ملائكة الله المقیمین فی هذا المشهد یا مولای
أأذن لي بالدخول افضل ما اذنت لاحد من
اولیائك فان لم اكن له اهلا فانت اهل لذلك پس
عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را بر پای چپ و داخل شود
در حال داخل شدن بگو بسم الله و بالله و فی سبیل
الله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و اله
اللهم اغفر لي و ارحمني و تب علی انك انت التواب
الرحیم پس برو تا محاذی قبر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر
و بگو السلام من الله علی محمد رسول الله امین الله
علی وحیه و رسالاته و عزائم امره و معدن الوحی و
التنزیل الخاتم لما سبق و الفاتح لما استقبل و المهیمن
علی ذلك كله الشاهد علی الخلق السراج المنیر و السلام
علیه و رحمة الله و بركاته اللهم صل علی محمد و
اهل بیته المظلومین افضل و اكمل و ارفع و اشرف
ما صلیت علی احد من انبیائك و رسلك و اصفیائك

اللهم صل على امير المؤمنين عبدك وخير خلقك بعد
نبيك واخي رسولك ووصي حبيبك الذي انتجبته من
خلقك والدليل على من بعثته برسالاتك وديان
الدين بعدلك وفصل قضائك بين خلقك والسلام عليه
ورحمة الله وبركاته اللهم صل على الائمة من ولده
القوامين بامرك من بعده المطهرين الذين ارتضيتهم
انصارا لدينك وحفظة لسرك وشهداء على خلقك
واعلاما لعبادك صلواتك عليهم اجمعين السلام
على امير المؤمنين علي بن ابي طالب وصي رسول الله
وخليفته والقائم بامره من بعده سيد الوصيين و
رحمة الله وبركاته والسلام على فاطمة بنت رسول الله
صلى الله عليه واله سيدة نساء العالمين السلام
على الحسن والحسين سيدي شباب اهل الجنة من
الخلق اجمعين السلام على الائمة الراشدين السلام على الائمة
المستودعين السلام على الانبياء والمرسلين السلام على خاصة الله
من خلقه السلام على المتوسمين السلام على المؤمنين
الذين قاموا بامره ووازروا اولياء الله وخافوا بخوفهم

السلام علی الملائکة المقربین السلام علینا و علی
عباد الله الصالحین پس برو تا بایستی نزدیک قبر و رو
بقبر و پشت بقبله کن و بگو السلام علیک یا امیر المؤمنین السلام
علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام
علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا امام الهدی
السلام علیک یا علم التقی السلام علیک ایها الوصی
البر التقی النقی الوفی السلام علیک یا ابا الحسن و الحسین
السلام علیک یا عمود الدین السلام علیک یا سید الوصیین و
امین رب العالمین و دیان یوم الدین و خیر المؤمنین و سید الصدیقین
و الصفوة من سلالة النبیین و باب حکمة رب
العالمین و خازن وحیه و عیبة علمه و الناصح
لامة نبیه و التالی لرسوله و المواسی له بنفسه
و الناطق بحجته و الداعی الی شریعته و الماضی علی
سنته اللهم انی اشهد انه قد بلغ عن رسولک ما
حمل و رعی ما استحفظ و حفظ ما استودع و حلل حلالک
و حرم حرامک و اقام احکامک و جاهد الناکثین فی
سبیلک و القاسطین فی حکمک و المارقین عن امرک

صابراً محتسباً لا تأخذه فيك لومة لائم اللهم صل عليه
افضل ما صليت على احد من اوليائك واصفيائك و
اوصياء انبيائك اللهم هذا قبر وليك الذي فرضت
طاعته وجعلت في اعناق عبادك مبايعته وخليفتك
الذي به تأخذ وتعطي وبه تثيب وتعاقب وقد
قصدته طمعاً لما اعددته لاوليائك فبعظيم قدره
عندك وجليل خطره لديك وقرب منزلته منك
صل على محمد وآل محمد وافعل بي ما انت اهله
فانك اهل الكرم والجود والسلام عليك يا مولاي وعلى
ضجيعيك آدم ونوح ورحمة الله وبركاته پس ضريح را بوسه
ودر جانب سر بايست وبگو يا مولاي اليك وفودي وبك
اتوسل الى ربي في بلوغ مقصودي واشهد ان المتوسل بك
غير خائب والطالب بك عن معرفة غير مردود الا بقضاء
حوائجه فكن لي شفيعاً الى الله ربك وربي في قضاء حوائجي
وتيسير اموري وكشف شدتي وغفران ذنبي وسعة
رزقي وتطويل عمري واعطاء سؤلي في آخرتي ودنياي
اللهم العن قتلة امير المؤمنين اللهم العن قتلة الحسن

وَالْحُسَيْنِ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْاَئِمَّةِ وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا
اَلِيْمًا لَا تُعَذِّبُ بِهٖ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِيْنَ عَذَابًا كَبِيْرًا لَا انْقِطَاعَ
لَهٗ وَلَا اَجَلَ وَلَا اَمَدَ بِمَا شَاقُّوْا وُلَاةَ اَمْرِكَ وَاَعِدَّ لَهُمْ عَذَابًا
لَمْ تُحِلَّهٗ بِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَدْخِلْ عَلٰى قَتَلَةِ اَنْصَارِ
رَسُوْلِكَ وَعَلٰى قَتَلَةِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَلٰى قَتَلَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
وَعَلٰى قَتَلَةِ اَنْصَارِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَقَتَلَةِ مَنْ قُتِلَ فِيْ وِلَايَةِ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَجْمَعِيْنَ عَذَابًا
اَلِيْمًا مُضَاعَفًا فِيْ اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيْمِ وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ
مَلْعُوْنُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَدْ عَايَنُوا النَّدَامَةَ
وَالْخِزْيَ الطَّوِيْلَ لِقَتْلِهِمْ عِتْرَةَ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَتْبَاعَهُمْ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ فِيْ مُسْتَسِرِّ السِّرِّ وَ
ظَاهِرِ الْعَلَانِيَةِ فِيْ اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِيْ
قَدَمَ صِدْقٍ فِيْ اَوْلِيَائِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشَاهِدَهُمْ وَ
مُسْتَقَرَّهُمْ حَتّٰى تُلْحِقَنِيْ بِهِمْ وَتَجْعَلَنِيْ لَهُمْ تَبَعًا فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ پس ضریح را بوس و پشت بقبلہ
بالیست و رو بجانب قبر امام حسین علیہ السلام بکن و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

یا ابنَ فاطمةَ الزهراءِ سیدةِ نساءِ العالمینَ السلامُ
علیکَ یا ابا الائمةِ الهادینَ المهدیّینَ السلامُ
علیکَ یا سریعَ الدمعةِ الساکبةِ السلامُ علیکَ یا صاحبَ
المصیبةِ الراتبةِ السلامُ علیکَ و علی جدّکَ و ابیکَ
السلامُ علیکَ و علی امّکَ و اخیکَ السلامُ علیکَ
و علی الائمةِ من بنیکَ اشهدُ لقد طیّبَ اللهُ بکَ التراب
و اوضحَ بکَ الکتابَ و جعلکَ و اباکَ و جدّکَ و اخاکَ و
امّکَ و بنیکَ عبرةً لاولی الالبابِ یا ابنَ المیامینَ الاطیابِ
التالینَ الکتابَ وجّهتُ سلامی الیکَ صلواتُ اللهِ و
سلامُهُ علیکَ و اجعل افئدةً من الناسِ تهوی الیکَ ما
خابَ من تمسّکَ بکَ و لجأَ الیکَ پس برو نزد
پای قبر بایست و بگو السلامُ علی ابی الائمةِ و خلیلِ النبوّةِ
و المخصوصِ بالاخوّةِ السلامُ علی یعسوبِ الدینِ و الایمانِ
و کلمةِ الرحمنِ السلامُ علی میزانِ الاعمالِ و مقلّبِ
الاحوالِ و سیفِ ذی الجلالِ و ساقی السلسبیلِ
الزلالِ السلامُ علی صالحِ المؤمنینَ و وارثِ علمِ
النبیّینَ و الحاکمِ یومَ الدینِ السلامُ علی شجرةِ التقوی

وسامع السرّ والنجوى السلام على حجة الله البالغة ونعمته
السابغة ونقمته الدامغة السلام على الصراط الواضح و
النجم اللائح والامام الناصح والزناد القادح ورحمة الله
وبركاته پس بگو اللهم صل على امير المومنين علي بن
ابي طالب اخي نبيك ووليه وناصره ووصيه ووزيره
ومستودع علمه وموضع سره وباب حكمته والناطق
بحجته والداعي الى شريعته وخليفته في امته ومفرج
الكرب عن وجهه قاصم الكفرة ومرغم الفجرة الذي جعلته
من نبيك بمنزلة هارون من موسى اللهم وال من
والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله
والعن من نصب له من الاولين والآخرين وصل عليه
افضل ما صليت على احد من اوصياء انبيائك يا رب
العالمين پس برگرد بجانب سر برای زیارت آدمؑ و نوحؑ و در
زیارت آدمؑ بگو السلام عليك يا صفي الله السلام
عليك يا حبيب الله السلام عليك يا نبي الله السلام
عليك يا امين الله السلام عليك يا خليفة الله
في ارضه السلام عليك يا ابا البشر السلام عليك

وَعَلٰی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ وَعَلَی الطّاهِرِینَ مِن وُلدِکَ
وَ ذُرِّیّتِکَ صَلوٰۃً لا یُحصِیهَا اِلّا هُوَ وَرَحمَةُ اللهِ وَ
بَرَکاتُهُ و در زیارت نوح ع بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا نَبِیَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حَبِیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا شَیخَ
المُرسَلِینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَمِینَ اللهِ فِی اَرضِهِ
صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَیکَ وَعَلٰی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ
وَعَلَی الطّاهِرِینَ مِن وُلدِکَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت نماز برای زیارت امیر المومنین ع و در رکعت اول
بعد از سوره فاتحه سوره رحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس
بخوان و بعد از نماز تسبیح جناب فاطمه س بخوان و طلب آمرزش بکن
از برای خود دعا بکن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی صَلَّیتُ هاتَینِ الرَّکعَتَینِ
هَدِیَّةً مِنِّی اِلٰی سَیِّدِی وَمَولایَ وَلِیِّکَ وَاَخِی رَسُولِکَ
اَمِیرِ المُؤمِنِینَ وَسَیِّدِ الوَصِیِّینَ عَلِیِّ بنِ اَبِی طالِبٍ صَلَواتُ
اللهِ عَلَیهِ وَعَلٰی آلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَقَبَّلهَا مِنِّی وَاجزِنِی عَلٰی ذٰلِکَ جَزاءَ المُحسِنِینَ اَللّٰهُمَّ
لَکَ صَلَّیتُ وَلَکَ رَکَعتُ وَلَکَ سَجَدتُ وَحدَکَ لا شَرِیکَ

لكَ لاَنّهُ لاٰ تَكُونُ الصَّلوٰةُ وَالرُّكوُعُ وَالسُّجوُدُ اِلّا لَكَ لاَنَّكَ
اَنْتَ اللهُ لاٰ اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ
مِنّى زِيٰارَتى وَاَعْطِنى سُؤْلى بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ
وچهار رکعت دیگر راهدیه آدم ع ونوح ع کردان پس سجده شکر بجا آرو
در سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَ
عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتى وَرَجٰائى فَاكْفِنى مٰا اَهَمَّنى
وَمٰا لاٰ يُهِمُّنى وَمٰا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّى عَزَّ جٰارُكَ وَ
جَلَّ ثَنٰاؤُكَ وَلاٰ اِلٰهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ
فَرَجَهُمْ پس جانب راست رورا بر زمین گذارو بگو اِرْحَمْ
ذُلّى بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعى اِلَيْكَ وَوَحْشَتى مِنَ النّٰاسِ
وَاُنْسى بِكَ يٰا كَريمُ يٰا كَريمُ يٰا كَريمُ پس جانب چپ رورا
بر زمین گذار و بگو لاٰ اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ رَبّى حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ
لَكَ يٰا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَمَلى ضَعيفٌ
فَضٰاعِفْهُ لى يٰا كَريمُ يٰا كَريمُ يٰا كَريمُ پس برگرد بسجود وصد
مرتبه بگو شُكْراً شُكْراً وجهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب
است واستغفار بسیار بکن که محل آمرزش گناهان است وحاجات
خود را طلب نما که مقام استجابت دعا است علامه مجلسی رح

میفرماید که شیخ مفید و غیر او فرموده است که بخواند این دعا را بعد از هر
نماز نافله و فریضه مادام که در نجف اقامت می نماید و چون این دعا
در تهذیب و غیر آن از کتب معتبره بسند مذکور است ما در اینجا ایراد مینمایم
بسند معتبر روایت کرده اند از یونس بن ظبیان که گفت رفتم بخدمت
حضرت صادق ع در وقتیکه در حیره[۵] بود آنحضرت پس مرا با خود برد
بمکانی و در انجا ایستاد و دستهارا بلند کرد و دعائی آهسته خواند که من نفهمیدم
پس دو رکعت نماز کرد و دو سوره کوچک خواند دران نماز و من نیز چنین
کردم پس این دعا را بلند خواند که من فهمیدم و تعلیم من نمود پس فرمود
که آیا میدانی که این چه مکان است گفتم فدائی تو شوم نمی دانم همین
می دانم که در صحرائیم فرمود که این قبر امیر المومنین علیه السلام است
و با رسول خدا ص ملاقات می نماید تا روز قیامت و از یکدیگر جدا
نیستند هر چند قبرهای ایشان دور اند از یکدیگر و دعا این است

اللّٰهُمَّ لَابُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلَابُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلَابُدَّ
مِنْ قَضَائِكَ وَلَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ
عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ وَقَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ
وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا
وَتَفْضِيلِنَا وَسُؤْدَدِنَا وَشَرَفِنَا وَمَجْدِنَا وَنَعْمَائِنَا وَكَرَامَتِنَا

[۵] شهریست نزد کوفه ۱۲ منه دام اقباله العالی

ق

في الدنيا والآخرة ولا تنقص من حسناتنا اللهم ما أعطيتنا من
عطاء أو فضلتنا به من فضيلة أو أكرمتنا به من كرامة فأعطنا معه شكر
يقهره وبدل معه واجعله لنا صاعداً الى رضوانك وحسناتنا وسرورك
وسرورنا ونعمائك وكرامتك في الدنيا والآخرة ولا تجعله لنا أشراً ولا بطراً
ولا فتنة ولا مقتاً ولا عذاباً ولا خزياً في الدنيا والآخرة اللهم إنا
نعوذ بك من عثرة اللسان وسوء المقام وخفة الميزان اللهم صل
على محمد وآل محمد ولقنا حسناتنا في الممات ولا ترنا
أعمالنا علينا حسرات ولا تخزنا عند قضائك ولا تفضحنا
بسيئاتنا يوم نلقاك واجعل قلوبنا تذكرك ولا تنساك
وتخشاك كأنها تراك حتى تلقاك وصل على محمد
وآل محمد وبدل سيئاتنا حسنات واجعل حسناتنا
درجات واجعل درجاتنا غرفات واجعل غرفاتنا
عاليات اللهم وأوسع لفقيرنا من سعة ما قضيت على
نفسك اللهم صل على محمد وآل محمد ومن علينا
بالهدى ما أبقيتنا والكرامة إذا توفيتنا والحفظ فيما بقي
من عمرنا والبركة فيما رزقتنا والعون على ما حملتنا والثبات على ما
توفيتنا ولا تؤاخذنا بظلمنا ولا تعاقبنا بجهلنا ولا تستدرجنا بخطايانا واجعل

احسن ما نقول ثابتاً فی قلوبنا واجعلنا عظماء عندک
وایلّه فی انفسنا ثمّ انفعنا بما علّمتنا وزدنا علماً نافعاً
واعوذ بک من قلب لا یخشع ومن عین لا تدمع ومن صلوة
لا ترفع اجرنا من سوء الفتن یا ولی الدنیا والآخرة
و شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده که حضرت صادق ع در
مسجد حنانه حضرت امام حسین ع را چنین زیارت کرد و چهار رکعت
نماز گذارد و زیارت اینست السّلام علیک یا ابن رسول
الله السّلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السّلام
علیک یا ابن الصّدّیقة الطّاهرة سیّدة نساء
العالمین السّلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله
ورحمة الله وبرکاته اشهد انّک قد اقمت
الصّلوة وآتیت الزّکوة وامرت بالمعروف ونهیت
عن المنکر وتلوت الکتاب حقّ تلاوته وجاهدت
حقّ جهاده وصبرت علی الاذی فی جنبه محتسباً
حتّی اتاک الیقین واشهد انّ الّذین خالفوک
وحاربوک وانّ الّذین خذلوک والّذین قتلوک
ملعونون علی لسان النّبیّ الامّیّ وقد خاب من افتری

لعن الله

لعن اللّٰہ الظالمین لکم من الاوّلین والاٰخرین وضاعف
علیہم العذاب الالیم اتیتک یا مولای یابن رسول
اللّٰہ زائراً عارفاً بحقک موالیاً لاولیائک ومعادیاً
لاعدائک مستبصراً بالہدی الذی انت علیہ عارفاً
بضلالۃ من خالفک فاشفع لی عند ربک وہمین
زیارت است کہ بالای سر امیر المومنین ع برای زیارت سر مبارک
حضرت امام حسین علیہ السلام خواندہ میشود وچون خواہی کہ وداع
کنی اعمالیکہ در اصل زیارت مذکور شد ہمہ را بجا آر چنانکہ مذکور شد
واین دعا بخوان اٰمنت باللّٰہ وبالرّسل وبما جئت بہ
ودلّلت علیہ ودعوتنی الیہ ربنا اٰمنا بما انزلت و
اتبعنا الرسول واٰل الرسول فاکتبنا مع الشاہدین
اللّٰہم لاتجعلہ اٰخر العہد من زیارتہ مولای امیر
المومنین واخی رسولک وارزقنی زیارتہ ابداً ما
احییتنی اللّٰہم لاتحرمنی ثواب زیارتہ وارزقنی
العود ثم العود السلام علیک یا مولای سلام مودّع
لا سئم ولا قال ورحمۃ اللّٰہ وبرکاتہ اللّٰہم صل
علی محمدٍ واٰل محمدٍ وبلغ ارواحہم واجسادہم

مِنِّی اَفْضَلَ التَّحِیَّةِ وَالسَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلٰی سَاکِنِ هٰذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِیْفِ اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ بِاَمْرِ اللّٰهِ الْمُنْتَقِمِ مِنْ اَعْدَائِهٖ اَلسَّلَامُ عَلٰی سَمِیِّ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَمُظْهِرِ دِیْنِ اللّٰهِ سَلَامًا وَاصِلًا دَائِمًا سَرْمَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهٗ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْقَذَنَا بِکُمْ مِنَ الشِّرْکِ وَالضَّلَالَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِمَّنْ تَنَالُهٗ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَاحْفَظْنِیْ بِحِفْظِ الْاِیْمَانِ وَلَا تُشْمِتْ بِیْ مَنْ عَادَیْتُهٗ فِیْکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ پس ببوس ضریح مقدس را و هر دعا که خواهی بکن و برگرد باسعادت و فیروزی۔

در کیفیت زمین کوفه و نجف و فضیلت آب فرات و مسجد کوفه

در روایتی از جناب امیر المومنین علیه السلام منقول است که خرید آن حضرت ما بین خورنق و حیره کوفه را از دهقانان بچهل هزار درهم

وگواه گرفت بر آن جماعتی را گفتند یا امیر المومنین می خرید مقبره‌ای این زمین را
باین مال بسیار و گیاهی از آن نمی روید فرمود که شنیدم از رسول خدا
که از پشت کوفه هفتاد هزار کس داخل بهشت خواهند شد بی حساب خواستم
که از ملک من محشور شوند بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع آمده
که چهار بقعه از زمین نالید کردند از خدا در ایام طوفان نوح بیت المعمور
و خدا آن را باسمان برد و نجف و کربلا و طوس و در روایت معتبر دیگر
از آن حضرت ع منقول است که فرمود با اهل کوفه که در پهلوی شما قبرستانی
هست که در آن محشور شوند صد و بیست هزار کس مثل شهیدان بدر
و در روایت دیگر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقول است
که اول بقعه که خدا را در او عبادت کردند پشت کوفه است چون
خدا امر کرد ملائکه را که آدم را سجده کنند در اینجا سجده کردند و در
حدیث دیگر منقول است که آن حضرت نظر کردند بسوی نجف
و فرمودند که چه خوش آینده است دیدن تو و چه طیب و نیکو است
زیر تو خداوندا این جا را محل قبر من گردان و در ارشاد القلوب
و فرحة الغری روایت کرده اند که مردی صالحی از اهل کوفه گفت که من در
شب بارانی در مسجد کوفه بودم ناگاه دری را که در جانب مسلم است
کوبیدند چون در را گشودند جنازه داخل کردند و در صفه که در برابر قبر

مسلم است گذاشتند یکی از ایشان را خواب برد در خواب دید که دو
شخص نزد جنازه حاضر شدند یکی بدیگری گفت که ببین ما را باو
حسابی است تا از و بگیریم پیش از انکه از رصافه بگذرد که بعد
از ان ما نزدیک او نمی توانیم رفت پس بیدار شد و خواب را برای
رفیقان خود نقل کرد بهمان ساعت آن جنازه برداشتند و داخل
نجف کردند که از حساب و عذاب نجات یابد بسند معتبر منقول
است از حبه عرنی که گفت بیرون رفتم با حضرت امیر المومنین ع
به پشت کوفه و چون بصحرای نجف رسیدند ایستادند گویا با جماعتی
مخاطبه میکردند من نیز در خدمت آن حضرت ایستادم که مانده شدم
پس نشستم آن قدر که از نشستن ملال بهم رسانیدم و باز برخاستم و
ایستادم تا مانده شدم باز نشستم تا دل تنگ شدم پس برخاستم
و ردای خود را جمع کردم و گفتم یا امیر المومنین ع می ترسم بر شما که
تعب بکشید از بسیاری ایستادن ساعتی استراحت بفرمائید
پس ردای خود را انداختیم که آن حضرت ع بروی آن بنشینند فرمودند
که این ایستادن نیست مگر برای سخن گفتن با مومنی یا انس گرفتن
با مونسی عرض کردم یا امیر المومنین ع ارواح مومنان چنین است
فرمود بلی اگر پرده از پیش دیده تو برخیزد هر آئینه خواهی دید ایشانرا

نجف بالفتح پشت کوفه ۱۲ منتهی الارب

کہ حلقہ

که حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن میگویند گفتم بدن اند یا روح اند فرمود
روح اند هیچ مومنی نمیرد در بقعه از بقعهای زمین مگر آنکه بروحش می گویند
که ملحق شو بوادی السلام که صحرای نجف است و آن بقعه ایست از
جنت عدن و در حدیث معتبر منقول است که شخصی بحضرت
صادق ع عرض کرد که برادرم در بغداد است و می ترسم که در آنجا
بمیرد فرمود که پروا مکن هر جا بمیرد بدرستیکه نمی ماند مومنی در مشرق
و مغرب در زمین مگر آنکه الله تعالی روحش را محشور میگرداند بسوی
وادی السلام پرسید که وادی السلام کجا است فرمود که پشت کوفه
گویا می بینم که حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن می گویند و بسند
معتبر از اصبغ بن نباته منقول است که حضرت امیر المومنین ع بصحرای
نجف رفت ما از عقب آنحضرت رفتیم دیدیم که بر پشت خوابیده
است بر روی زمین قنبر گفت یا امیر المومنین ع جامه در زیر شما
بیندازم فرمود که نیست مگر تربت مومنی یا نشستن پهلوی مومنی پس
فرمود که ای پسر نباته اگر پرده از روی تو بردارم هر آینه خواهی یافت
روحهای مومنین را که در این صحرا حلقه حلقه نشسته اند و بزیارت
یکدیگر میروند و با یکدیگر سخن میگویند و در این جا است روح هر مومنی
و در برهوت است روح هر کافری و برهوت وادیست نزدیک یمن و بسند معتبر

از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که چون حضرت مهدی ع داخل
کوفه شود مردم گویند که ای فرزند رسول ص خدا نماز با شما مثل نماز با
رسول خدا ص است و این مسجد گنجائش ما ندارد پس آن حضرت ع
بیرون رود بجانب نجف پس مسجدی خط بکشد که هزار در داشته
باشد و گنجائش اصحاب آن داشته باشد و بفرماید که نهری از پشت قبر
امام حسین ع بیاورند که تا نجف جاری شود و بران نهر پلها و آسیاها ساخته
شود فضائل کوفه در حدیث از حضرت امام حسن ع منقول است
که بقدر جای پای کوفه نزد من بهتر است و دوست تر میدارم از خانه
که در مدینه داشته باشم و از حضرت صادق ع منقول است که هر که در
کوفه خانه داشته باشد دست از ان بر ندارد و در حدیث دیگر فرمود
چون حضرت صاحب الامر ع ظاهر شود از برای او در پشت کوفه
مسجدی بنا کنند که هزار در داشته باشد و متصل شود خانه های کوفه
به نهر کربلا بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقول است که
خطاب فرمود بکوفه که فتنه های عظیم در تو حادث خواهد شد و می دانم
که هیچ کس اراده بدی نسبت بتو نمی کند مگر آنکه خدا او را مبتلا میگرداند
به بلای که از تو مشغول شود یا بامر که موجب کشته شدن او شود
و در حدیث معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است

که حق تعالی از شهرها چهار شهر را اختیار کرده فرموده است و

التِّینِ وَالزَّیتُونِ وَطُورِ سِینِینَ وَهٰذَا البَلَدِ الأَمِینِ

تین مدینه است و زیتون بیت المقدس و طور سینین کوفه و بلد امین

مکه بروایت معتبر منقول است از حضرت امیر المومنین علیه السلام

که حق تعالی بلا را از کوفه دفع سکند چنانچه از خیمه های پیغمبر و در

حدیث معتبر از ابن نباته مرویست که روزی حضرت امیر المومنین ع

نماز سیکرد نزد ستونی که چون از باب الفیل داخل شوی و ستونها را

از جانب صحن بشماری ستون هفتم است ناگاه شخصی آمد دو جامه

سبز پوشیده بود و دو گیسوی سیاه از سرش آویخته و ریشش سفید بود

چون امیر المومنین علیه السلام سلام نماز گفتند آن شخص نزدیک

آمد و سر مبارک آن حضرت را بوسیده و دست حضرت را گرفته

از در کنده بیرون رفت ابن نباته گفت که ما بسرعت عقب

ایشان روانه شدیم پس دیدیم که امیر المومنین رو بما می آید در

چهار سوق کنده چون ما را دید گفت چیست شما را گفتیم که ازین

مرد ایمن نبودیم که آسیبی بشما برساند فرمود این برادرم حضرت

خضر بود ندیدی که چگونه نزد من آمد و با من سخن گفت که در شهری

هستی که هیچ جباری اراده بدی نسبت بآن نمی کنند مگر خدا او را

می گشد واز مردم در حذر باش پس بیرون رفتیم که مشایعت او
نمایم چون اراده نجف داشت و در روایت معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که فرمود دوستان ما در کوفه بیش از همه شهرها
اند بسند معتبر دیگر از ان حضرت منقول است که مکه حرم خداست
و مدینه حرم رسول و کوفه حرم علی بن ابی طالب بدرستیکه امیرالمومنین ع
حرام کرده است از کوفه انچه را ابراهیم از مکه و رسول خدا از مدینه
حرام کرده اند و بروایت معتبر فرمود یکدرهم که در کوفه تصدق
نمائید حساب می شود بصد درهم که در جاهای دیگر داده شود و دو
رکعت نماز در کوفه برابر است بصد رکعت نماز بسند معتبر از حضرت
امام محمد باقر ع منقول است که مسجد کوفه باغی است از باغهای بهشت
نماز کرده است در ان هزار و هفتاد پیغمبر در جانب راستش رحمت
و در جانب چپش مکر در انیست عصاء موسیٰ و درخت کدو که برای
حضرت یونس روئیده و انگشتر سلیمان و از ان جوشید تنور در طوفان
نوح و کشتی در ان مسجد ساخت و آن وسط و بهترین جاهای بابل
است و مجمع پیغمبرانست علامه مجلسی رح میفرماید که گویا مراد
انیست که در جانب راستش قبر امیرالمومنین ع و قبر حضرت امام حسین ع
است که محل رحمت خدا اند و در جانب چپش خانه های خلفای جور

است که معدن مکر و حیله بوده اند و بسند معتبر از اصبغ بن نباته منقول است که روزی حضرت امیر المؤمنین ع در مسجد کوفه فرمود که ای اهل کوفه عطا کرده است حق تعالی بشما چیزی چند که باحدی عطا نکرده است پس فضیلت داده است مسجد و محل نماز شما را و آن خانه حضرت آدم ع و خانه حضرت نوح ع و خانه حضرت ادریس و محل نماز حضرت ابراهیم و محل نماز برادرم حضرت خضر ع است و محل نماز من است و این مسجد شما یکی از چهار مسجد است که حق تعالی برگزیده است آنها را برای اهل شان و گویا می بینم که در روز قیامت بیاورند این مسجد را با دو جامه سفید مانند محرمان و شفاعت کند برای اهلش و برای هر که در ان نماز کرده است و شفاعتش رد نخواهد شد و نگذرد روزها تا آنکه حجر الاسود در ان نصب خواهند کرد و زمانی خواهد آمد که محل نماز مهدی ع از فرزندان من باشد و محل نماز هر مومنی باشد و نماند مومنی بر روی زمین مگر آنکه در ان مسجد باشد یا دلش مائل بسوی آن باشد پس دوری مکنید ازین مسجد و تقرب جوئید بخدا بنماز کردن در ان و رغبت نمائید بسوی خدا در بر آمدن حاجتهای شما اگر مردم بدانند که چه برکتها در ان است هر آئینه بیایند بسوی آن مسجد از اطراف زمین اگرچه بر روش کودکان بدست

براه روند بر روی برف وبسند معتبر از هارون بن خارجه منقولست
که حضرت صادق ع باو گفت که چه مقدار مسافت است در میان
خانهٔ تو و میان مسجد کوفه عرض کردم یک میل آن زمان فرمود
هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسل و بندهٔ صالح نیست که داخل کوفه
شده باشد و نماز دران نکرده باشد بدرستیکه حضرت رسول صلعم
مقبول گذشت باآن مسجد در خصت طلبید و فرود آمد و دو رکعت
نماز دران مسجد کرد و نماز واجب دران برابر است با هزار نماز
و نماز نافله با پانصد نماز و نشستن دران بی قرآن خواندن نیز
عبادت است پس برو بسوی آن مسجد اگرچه بروش کودکان
بر زمین خود را بکشی و بسند معتبر از آن حضرت ع منقولست
که مسجد کوفه محل نماز پیغمبرانست و حضرت رسول خدا صلعم در شبی که
جبرئیل آنحضرت را بر براق سوار کرد و بمعراج می برد چون برابر
دار السلام که نجف است رسید گفت یا محمد صلعم این محل نماز
پدرت آدم ع و محل نماز پیغمبرانست فرود آ و درین مسجد نماز
کن پس فرود آمد و نماز کرد و از انجا بمسجد اقصا رفت و از مسجد
اقصا باسمان رفت و در چند حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که یک نماز در مسجد کوفه برابر است با هزار نماز

در مسجدهای دیگر و در حدیث دیگر فرمود که نیکو مسجدیست مسجد کوفه
نماز کرده است در آن هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر و جانب راستش
رضا و خوشنودی خداست و میانش باغیست از باغهای بهشت
و جانب چپش مکر است یعنی خانهای خلفا و در حدیث معتبر دیگر
فرمود که هیچ پیغمبر و بنده صالحی نیست مگر آنکه در مسجد کوفه نماز کرده
است حتی رسول خدا در شب معراج جبرئیل بآن حضرت گفت
که الحال در برابر مسجد کوفه حضرت فرمود که رخصت بطلب که درین
مسجد نماز کنم پس فرود آمد و نماز کرد و بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که اگر مردم بدانند که چه فضیلت
دارد مسجد کوفه هر آئینه از شهرهای دور تهیه زاد و راحله کنند و بسوی
این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر حج مقبول است
و نماز نافله برابر عمره مقبوله و در روایت دیگر از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که نماز واجب برابر است با حجی که با رسول خدا
کرده باشند و نماز نافله با عمره که با آنحضرت کرده باشند و در روایت
معتبر منقول است که شخصی بخدمت حضرت امیر المومنین ع آمد
و گفت می خواهم که به مسجد اقصا بروم برای فضیلت آن مسجد
فرمود که راحله خود را بفروش و توشه خود را بخور و درین مسجد کوفه نماز

کن که نماز فریضه ثواب حج مقبول دارد و نماز نافله ثواب عمره و
تا چهار فرسخ برکت دارد و در میانش چشمه است از روغن و چشمه
از شیر و چشمه از آب که مومنان از آن آب خواهند خورد و پاکیزه
خواهند کرد و از این مسجد جاری شد کشتی نوح پیغمبر و هیچ غمگینی دعا
نمکیند یا حاجتی از خدا طلب کند مگر آنکه دعایش مستجاب میشود و
غمش زائل میگردد و علامه مجلسی رح میگویند که این چشمه ها در
زمان صاحب الامر ع ظاهر خواهند شد چنانکه از بعضی روایات
مفهوم میشود **اعمال مسجد کوفه** بدانکه از بعضی روایات
معلوم میشود که جانب راست افضل است از جانب چپ آن
و بهتر آنست که از دری که عقب مسجد است و مشهور است به باب الفیل
داخل مسجد شود چنانچه از حضرت امیرالمومنین ع منقولست که فرمود داخل مسجد شو
از درگاه بزرگتر که آن باغنیست از باغهای بهشت پس چون
داخل مسجد شو و از جانب چپ چهار ستون بشمار د چهار ستون
بشمارد و نزد ستون چهارم نماز گذارد و در حدیث معتبر منقولست
که حضرت صادق ع نزد آن ستون نماز کردند و از بعضی روایات
فهمیده اند که این ستون الیست که حضرت ابراهیم ع نزد آن نماز
میکرد پس سه ستون دیگر از جانب چپ بشمارد و نزد ستون هفتم

اعمال مسجد کوفه

گذارد که در حدیث گذشت که ظاهر بیش آن بود که حضرت امیرالمؤمنین ع
درانجا نماز کرده اند و حضرت خضر ع درانجا با آن حضرت ملاقات نمود
و بعضی آن ستون را مقام خضر میگویند و علما گفته اند که پس برود
و در دکة القضا نماز کند پس در بیت الطشت نماز کند و در بعضی از کتب
نقل کرده اند که حضرت صادق ع در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند
و علما گفته اند که در دکه میان مسجد نیز نماز کند پس برود نزد ستون
هفتم بدانکه نزدیک بعمارت جانب قبله مسجد در جانب راست ستونها
هست که بعضی از انها بعنوان محراب ساخته اند و بعضی جای ستون
ظاهر است و ستونش خراب شده است و ابتدای عدد را از دیوار
جانب راست باید شمرد و احادیث در فضیلت ستون هفتم بسیار
است و در روایت معتبر دیگر منقول است که حضرت امیرالمؤمنین ع
رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک ملی الستاد و میان آن حضرت ع
و ستون آن قدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد
شده که در هر شب هفت هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزدیک
ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد می آیند
و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که ستون هفتم مقام ابراهیم است

و از اصبع بن بنانه منقول است که این ستون مقام امیرالمؤمنین علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد و چون آن حضرت حاضر نبود حضرت امام حسن ع آنجا نماز میکرد و سنت است که نزد ستون هفتم چهار رکعت نماز بگذارد و دعا بخواند چنانچه در حدیث معتبر منقول است از ابوحمزهٔ ثمالی که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد از همه کس خوشتر و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و دراع پوشیده و دو نعلین عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاده و دستها را تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آورد پس این دعا خواند اِلٰهِیْ اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَقَدْ اَطَعْتُکَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ وَهُوَ الْاِیْمَانُ بِکَ مَنًّا مِنْکَ بِهٖ عَلَیَّ لَا مَنًّا مِنِّیْ بِهٖ عَلَیْکَ لَمْ اَتَّخِذْ لَکَ وَلَدًا اَوْ لَمْ اَدْعُ لَکَ شَرِیْکًا وَقَدْ عَصَیْتُکَ عَلٰی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنْ عُبُوْدِیَّتِکَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِیَّتِکَ وَلٰکِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَیَّ وَالْبَیَانِ فَاِنْ

فعل یا نبی قبل تو ربی غیر ظالم و ان تعف عنی فبجودک
دیگر میگفت یا کریم پس بسجود رفت و مکرر یا کریم میگفت آن
قدر که یک نفس وفا کند بآن پس باز بسجود و گفت یا من یقدر
علی حوائج السائلین یا من یعلم ضمیر الصامتین یا
من لا یحتاج الی تفسیر یا من یعلم خائنة الاعین و
ما تخفی الصدور یا من انزل العذاب علی قوم
یونس و هو یرید ان یعذبهم فدعوه و
تضرعوا الیه فکشف عنهم العذاب و متعهم الی
حین قد تری مکانی و تسمع کلامی و تعلم حاجتی
فاکفنی ما اهمنی من امر دینی و دنیای و آخرتی یا
سیدی هفتاد مرتبه گفت یا سیدی را و چون سر از سجده برداشت
و بغور ملاحظه کردم پس حضرت امام زین العابدین ع بود پس دستهای
مبارکش را بوسیدم پرسیدم که از برای چه آمده باینجا فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی
محض برای نماز در مسجد کوفه و در روایت دیگر وارد شده
که ابو حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المومنین ع و دور نیست
که درین حدیث اکتفا بهمین شده است از برای تقیه باشد و مقصود
زیارت امیر المومنین ع و امام حسین ع و نماز مسجد کوفه همه ها باشد چنانچه

از احادیث دیگر ظاهر میشود و در روایت دیگر از ابوحمزه منقول است
که آن حضرت را دیدم نزد ستون هفتم نماز با رکوع و سجود نیکو بجا آورد
و بعد از نماز بسجده رفتند و اینرا خواندند اَللّٰهُمَّ إِنْ كُنْتُ قَدْ
عَصَيْتُكَ فَقَدْ أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ
الْإِيْمَانُ بِكَ مَنّاً مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنّاً بِهِ مِنِّي عَلَيْكَ وَلَمْ
أَعْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ لَمْ أَدَّعِ لَكَ وَلَداً
وَلَمْ أَتَّخِذْ لَكَ شَرِيكاً مَنّاً مِنْكَ عَلَيَّ
لَا مَنّاً مِنِّي عَلَيْكَ وَعَصَيْتُكَ فِي أَشْيَاءَ عَلَى غَيْرِ مُكَاثَرَةٍ
مِنِّي وَلَا مُكَابَرَةٍ وَلَا اسْتِكْبَارٍ عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا جُحُودٍ لِرُبُوبِيَّتِكَ
وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَايَ وَأَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ
وَالْبَيَانِ فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذَنْبِي غَيْرَ ظَالِمٍ لِي وَإِنْ
تَرْحَمْنِي فَبِجُودِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و از جمله مواضع
ممتازه آن مسجد ستون پنجم است باید که نزد آن ستون نماز کند و حاجات
خود را از حق تعالی طلب نماید زیرا که در روایت معتبر وارد شده که محل
نماز حضرت ابراهیم ع بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که
ممکن است که آنحضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث
معتبر از حضرت صادق ع منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل است

در حدیث اصبغ بن نباته وارد است که مقام امام حسن ع است
پس معلوم شد از احادیث که نزد ستون پنجم و هفتم اشرف است از
سایر جاهای مسجد و علما ذکر کرده اند که نزد ستون سیم مقام حضرت
امام زین العابدین ع است و دو رکعت نماز خواندن در انجا سنت
است و گفته اند باید که برود بصفه که متصل است بدر مسجد که بسوی خانهٔ
امیر المومنین ع مفتوح میشود و چهار رکعت نماز بکند و دعا بخواند و همچنین
در محرابی که آن حضرت ع در انجا شهید شده است و متصل بان در
است نماز کند و دعا بخواند و دو محرابی که امروز معروف اند و در جانب
راست مسجد واقع اند و در میان مسجد علامت دری و محرابی است و از
قرائن معلوم میشود که درخانه آن حضرت ع آنجا بوده است و محل شهادت
آن حضرت ع آن محراب که زینت کرده اند و الحال مشهور است و اگر
هر دو جا نماز و دعا کند بهتر است دیگر از نمازها بجا آورده
که علما ذکر کرده اند که نماز و دعایی که حضرت صادق علیه السلام
که قریب بقبر حضرت مسلم بن عقیل است بکند یعنی چهار رکعت
نماز بدو سلام و بعد نماز تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بخواند و بعد
از ان این دعا بخواند یا صانِعَ کُلِّ مَصنُوعٍ وَیا جابِرَ
کُلِّ کَسیرٍ وَیا حاضِرَ کُلِّ مَلَأٍ وَیا شاهِدَ کُلِّ

كُلِّ نَجْوىٰ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ
يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ وَيَا مُونِسَ
كُلِّ وَحِيدٍ وَيَا حَيُّ حِينَ لَاحَيَّ غَيْرُهُ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتىٰ
وَمُمِيتَ الْاَحْيَاءِ الْقَائِمُ عَلىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بعد از ان
هر دعائیکه خواسته باشی بکن پس هرگاه فارغ شوی پس بر و طرف
قبر مسلم بن عقیلؑ و بایست نزد قبر شان و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ
الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصَاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَابِرَةُ الطَّاغِينَ
الْمُعْتَرِفُ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ
الْمُقِرُّ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرُ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلىٰ سَيِّدِ الْاَنَامِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلٰوةً تَقَرُّ بِهَا
اَعْيُنُهُمْ وَتَرْغَمُ بِهَا اَنْفُ شَانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
اَجْمَعِينَ سَلَامُ اللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَسَلَامُ مَلٰئِكَتِهِ
الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَ
عِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ
يَا مُسْلِمُ ابْنَ عَقِيلِ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

أَشهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ
وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَقُتِلْتَ عَلٰى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِينَ
فِي سَبِيلِهِ حَتّٰى لَقِيتَ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ
رَاضٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَبَذَلْتَ
نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّتِهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ
أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ
الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ
الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ
عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَفْضَلَ
الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى
الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ أَلَّبَ
عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ
مَثْوٰيهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ أَنَّكَ

قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ زَائِراً
عَارِفاً بِحَقِّكُمْ مُسَلِّماً لَكُمْ تَابِعاً لِسُنَّتِكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ
وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ
بعد ازان اشاره کن طرف ضریح مسلم وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَالْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامُهُ
عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلَى رُوحِكَ
وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ
الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ
اَعْدَائِهِ وَنُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفَى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ
دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ
فِي النَّصِيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتَّى بَعَثَكَ اللهُ

فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ
مِنْ جِنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَأَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ
فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقاً أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ
وَلَمْ تَنْكُلْ وَأَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِياً
بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ رَسُولِهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَإِنَّهُ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وبرگاه قبر مسلم بن عقیل را وداع کنی این بایست
وبگو أَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ
آمَنَّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اللّٰهُمَّ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِي هٰذَا الْعَبْدَ الصَّالِحَ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ مَا أَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي
مَعَهُ وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَائِكَ فِي الْجِنَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ
بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَالْبَرَاءَةِ
مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

در تحفه آورده که جناب صادق عه بعضی از اصحاب خود فرمود
که آیا پی حاجتی بامداد می روی که گذر کنی مسجد بزرگ کوفه گفت بلی
فرمود که چهار رکعت نماز بکن دران مسجد و بگو الهی ان کُنْتُ
عَصَیْتُکَ فَاِنِّیْ قَدْ اَطَعْتُکَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ لَمْ
اَتَّخِذْ لَکَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَکَ شَرِیْکًا وَقَدْ عَصَیْتُکَ فِیْ
اَشْیَاءَ کَثِیْرَةٍ عَلٰی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکَابَرَةِ لَکَ وَلَا الْاِسْتِکْبَارِ
عَنْ عِبَادَتِکَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِیَّتِکَ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنِ
الْعُبُوْدِیَّةِ لَکَ وَلٰکِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِیَ الشَّیْطَانُ
بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَبِذُنُوْبِیْ غَیْرَ ظَالِمٍ
لِیْ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّیْ وَتَرْحَمْنِیْ فَبِجُوْدِکَ وَکَرَمِکَ یَا
کَرِیْمُ و باز می گوئی غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ غَدَوْتُ
بِغَیْرِ حَوْلٍ مِنِّیْ وَلَا قُوَّةٍ وَلٰکِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ یَا
رَبِّ اَسْئَلُکَ بَرَکَةَ هٰذَا الْبَیْتِ وَبَرَکَةَ اَهْلِهٖ وَ
اَسْئَلُکَ اَنْ تَرْزُقَنِیْ رِزْقًا حَلَالًا طَیِّبًا تَسُوْقُهٗ اِلَیَّ
بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ وَاَنَا خَافِضٌ فِیْ عَافِیَتِکَ بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که را بخدا حاجتی باشد
برود بمسجد کوفه و وضوی کامل بسازد و در مسجد دو رکعت نماز بگذارد

و در هر رکعت سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذا جاء نصر الله و سبح اسم
ربک الاعلی و انا انزلناه هر یکیرا یک مرتبه بخواند و چون فارغ
شود حاجت خود را بطلبد انشاء الله بر آورده می شود راوی گوید
که من این نماز را کردم و از خدا حاجت طلب کردم که روزیم فراخ
گرداند امروز نعمت بسیار دارم و دعا کردم برای جمع مرا روزی شد
و بدیگری تعلیم کردم روزیش تنگ بود حق تعالی روزیش را فراخ گردانید
و در مزار بعضی از دختران جناب امیر المومنین ع در حوالی مسجد کوفه
معروف است و اما خانهٔ امیر المومنین ع اگرچه روایت در نماز و زیارت
دران وارد نشده اما چون بشرف سکنای آن حضرت مشرف گردیده
است نماز و دعا دران اجر عظیم و ثواب جسیم دارد و حدیثی مطلق در
تعظیم مطلق مساکن و مشاهد شریفهٔ ایشان وارد شده است

دربیان فضیلت و اعمال مسجد سهله

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله دران عرصه
نیست و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول است
که چون داخل کوفه شوی برو بمسجد سهله و نماز بکن و حاجت دین
و دنیای خود را از خدا طلب کن بدرستیکه مسجد سهله و خانهٔ

ادریس ع است که در انجا خیاطت میکرد و نماز میگذارد و هر که دران مسجد
خدارا بخواند و هر حاجتی که خواهد حاجتش برآورده شود و حق تعالی در
روز قیامت بسوی مقام بلند که درجه حضرت ادریس ع است اورا بالا برد
و از مکروهات دنیا و مکر دشمنان امان یابد و در چند حدیث معتبر
دیگر ازان حضرت منقول است که مسجد سهله خانه حضرت ابراهیم ع بود
که از انجا بجنگ عمالقه رفت و خانه ادریس ع بود که دران خیاطت
میکرد و حضرت داود ع ازان مسجد بجنگ جالوت رفت و دران
سنگ سبزی هست که دران سنگ صورت هر پیغمبری هست و از
زیر آن سنگ طینت هر پیغمبری را بر داشته اند و محل ورود و مسکن
حضرت خضر ع است پس فرمود که اگر عموی من زید در هنگامیکه
خروج کرد بآن مسجد میرفت و نماز میکرد و از خدا امان می طلبید
بیست سال امان می یافت و هیچ غمناکی بآن مسجد نمیرود که نماز
کند میان نماز شام و خفتن و دعا کند مگر اینکه غمش زائل شود
راوی در بعضی احادیث پرسید که این پیغمبران در کجا سکونت
میکردند فرمود که در گوشهای آن مسجد و در حدیث معتبر دیگر
فرمود گویا می بینم که حضرت صاحب الامر ع دران مسجد فرود آید با اهل
و عیالش و منزل آن حضرت باشد و حق تعالی هیچ پیغمبرے

نفرستاده مگر دران مسجد نماز کرده است و هر که دران مسجد اقامت
نماید چنانست که در خیمهٔ رسول خدا ص قیام نموده و هیچ مرد و زن
مومنی نیست مگر آنکه دلش مائل است بسوی آن مسجد و هیچ کس
با نیّت صادق نماز و دعا نمی کند دران مسجد مگر بر میگردد با بر آمدن
حاجتش و هیچ کس دران مسجد امان نمی طلبد مگر امان می یابد از هر چه می ترسد
از ان و آن از جمله بقعه هائیست که خدا دوست می دارد که او را در انها
بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر ملائکه می آیند بزیارت آن
مسجد و عبادت خدا می کنند دران پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم
بشما همه نماز دران مسجد می کردم و انچه گفتم فضیلت آن مسجد
زیاده از ان است که بگویم پس راوی پرسید که حضرت قائم ع همیشه
دران مسجد خواهد بود فرمود بلی و در روایت معتبر دیگر فرمود
که هر که در مسجد سهله دو رکعت نماز بکند خدا عمرش دو سال زیاده
کند و در روایت معتبر دیگر فرمود که دران مسجد صور قیامت
را خواهند دمید و از پهلوی آن هفتاد هزار کس محشور خواهند شد
که داخل بهشت شوند بی حساب و بسند حسن از حضرت
امام محمد باقر ع منقول است که در کوفه مسجد هائی ملعون و مسجد هائی
مبارک اند اما مساجد مبارکه مسجد غنی و آن مسجد قبله اش

درست است وخاکش طیب است ومرد مومنی بنا کرده است آنرا ودنیا بر طرف نمی‌شود مگر آنکه دو چشمه نزد آن جاری خواهد شد ودو باغستان دران بهم خواهد رسید ومسجد بنی ظفر ومسجد سهله ومسجد حمرا ومسجد جعفی واما مسجدهای ملعون مسجد ثقیف ومسجد اشعث ومسجد جریر ومسجد سماک ومسجد دیگر در حمرا که بر قبر فرعونی از فراعنه بنا شده است ودر حدیث دیگر از امیر المومنین ع منقول است که فرمود از مسجد مبارکه مسجد حمرا است وآن مسجد یونس بن متی است وبسند معتبر از امام محمد باقر ع منقول است که از آن حضرت کسی سوال کرد که کدام بقعه زمین بهتر است از حرم خدا واز حرم رسول فرمود کوفه که پسندیده وپاکیزه است ودران قبرهای پیغمبران مرسل وغیر مرسل است ودران قبرهای اوصیای پیغمبران است ودران مسجد سهله است که هیچ پیغمبری خدا نه فرستاده است مگر دران مسجد نماز کرده است وعدل خدا در انجا ظاهر خواهد شد وحضرت قائم آل محمد ع در انجا خواهد بود وآن منزلهای پیغمبران و واوصیا وصالحان است واز حضرت صادق علیه السلام منقول است که حد مسجد سهله تا روحه است کیفیت اعمال مسجد سهله دو رکعت نماز میان شام وخفتن خواندن

سنت است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر غمگینی که در مسجد سهله بیاید و دو رکعت نماز میان شام و خفتن
بجا آرد البته حق تعالی غمش را زائل گرداند و بلایش را دور و بحاجتش
برساند شیخ شهید و محمد بن مشهدی رضی الله عنهما بسند معتبر
روایت کرده اند از بشار مکاری که گفت روزی در کوفه بخدمت
حضرت امام جعفر صادق ع رفتم و طبق رطبی نزد آن حضرت بود
و تناول می نمود فرمود نزدیک بیا و بخور گفتم گوارا باد فدای تو شوم
مرا غیرتی حادث شده است در راهی که می آمدم که دلم را بدرد
آورد و بسیار در من اثر کرد فرمود که بحق من پیش آ و تناول نما
چون از رطب قدری خوردم فرمود که الحال سخن خود را تمام کن
عرض کردم که در عرض راه یساولی از اعوان خلفای جور را
دیدم سر یک زنی را می کوبید و او را بسوی زندان می کشید و او
بصدای بلند استغاثه میکرد و بخدا و رسول سوگند می داد و هیچکس
بفریاد او نمی رسید و این ظلم بر او بدین سبب جاری شده بود
که در عرض راه پایش لغزیده بود و گفته بود که ای فاطمه خدا لعنت کند
بر هر که ظلم کرده است ترا چون حضرت این سخن شنید دست
از خوردن کشید و چندان گریست که دستمالش و ریش مبارکش

[Marginal note: کردی یا اثر غریب ... ظاهرا سهو کرده ... [illegible] ... منه دام افضاله العالی]

وسینه اش از آب دیده اش تر شد پس فرمود که ای بشار برخیز
تا برویم بمسجد سهله و خدا را بخوانیم واز و سوال کنیم که این زن را
خلاص کند و در ان ساعت یکی از شیعیان را به درخانه سلطان
فرستاد و مبالغه فرمود که از ان جا حرکت مکن تا پیک من بسوی
تو بیاید و اگر در امر آن زن چیزی حادث شود هر جا که باشیم خبر
از برای ما بیاور بشار گفت که در خدمت آن حضرتؑ رفتیم به مسجد
سهله و هر یک دو رکعت نماز کردیم پس حضرتؑ دست بجانب
آسمان برداشت و این دعا خواند اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ
الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَابِضُ
الْبَاسِطُ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُوْرِ وَ
بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ وَ اَنْتَ وَارِثُ الْاَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْنُوْنِ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ وَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ اَخْفٰى اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِيْ اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَ اِذَا سُئِلْتَ
بِهٖ اَعْطَيْتَ وَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهٖ وَ
بِحَقِّهِمُ الَّذِيْ اَوْجَبْتَهٗ عَلٰى نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَتِی السَّاعَةَ السَّاعَةَ
یَا سَامِعَ الدُّعَاءِ یَا سَیِّدَاهُ یَا مَوْلَاهُ یَا غِیَاثَاهُ اَسْئَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ
الْغَیْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تُعَجِّلَ خَلَاصَ هٰذِهِ الْمَرْاَةِ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَالْاَبْصَارِ
پس بسجده رفت آن حضرت وبغیر از نفس کلامی نشنیدم پس
سر برداشت وفرمود که برخیز که آن زن را رها کردند چون بیرون
آمدیم بمار سید آنمردے که از برای خبر آوردن بر درخانه سلطان
فرستاده بودیم وخبر داد که آن زن را رها کردند وگفت بر درخانه
سلطان ایستاده بودم ناگاه حاجب بیرون آمد وآن زن را
طلبید وازو پرسید که چه سخن از تو صادر شده بود که ترا آزار کردند
گفت پایم لغزید گفتم خدا لعنت کند ظلم کنندگان ترا ای فاطمه
باین سبب مرا چنین آزار دادند پس حاجب دویست درهم
آورد وگفت این را بگیر وامیر را عفو کن آن زن قبول نکرد
پس حاجب نزد امیر رفت وبرگشت وزن را مرخص کرد
حضرت پرسید که آن زن قبول نکرد آن زر را گفت بلی با آنکه
محتاج بیک درهم آن بود حضرت از جیب خود هفت اشرفی

بیرون آورد و گفت این را برای آن زن ببرو سلام مرا بآن
برسان بشار گوید که ما هر دو رفتیم نزد آن زن و سلام حضرت
را باو رسانیدیم گفت باللّٰه که حضرت امام جعفر صادق ع
مرا سلام رسانیده گفتیم بلی پس نعره زد و بیهوش شد چون بهوش
آمد بار دیگر پرسید چون خبر دادیم باز نعره زد و بیهوش شد تا سه
بار پس زر را دادیم و گفتیم که آن حضرت برای تو فرستاده است
زر را گرفت و گفت از آن حضرت سوال نمائید که کنیز خود را نزد
حق تعا شفاعت نماید که از گناهانش درگذرد زیرا که کسی را نمی شناسم
که باو متوسل شوم بدرگاه خدا که از آن حضرت و پدران بزرگوارش
بزرگ تر باشد پس بخدمت حضرت برگشتیم و احوال آن زن را
عرض کردیم آن حضرت می گریست و دعا میکرد و در حدیث
سابق گذشت که گوشه های مسجد محل پیغمبران بوده است پس
ازین سبب فضیلت عظیم دارند و علما نماز در سه گوشه مسجد
نقل کرده اند اوّل گوشه که در خلاف جهت قبله در جانب راست
واقع است و بعد از آن در گوشه که در پیش قبله در جانب راست
واقع است بعد از آن در گوشه که پیش قبله در جانب چپ
واقع است چنانچه شیخ مفید رہ و محمد بن مشهدی رضی اللّٰه عنهما

روایت کرده اند از ابن بابویه از کلینی از علی بن ابراهیم از پدرش
که گفت بعد از مراجعت از حج بیت الله الحرام وارد کوفه شدم
ورفتم بمسجد سهله شخصی را دیدم که مشغول نماز بود چون فارغ شد
آن دعا خواند که پیش مذکور شد پس برخاست و رفت در
گوشهٔ مسجد و دو رکعت نماز کرد و چون فارغ شد تسبیح خواند و گفت
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ
لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا لِي اَللّٰهُمَّ
أَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْراً لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ
الْوَفَاةُ خَيْراً لِي عَلَى مُوَالاةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
أَعْدَائِكَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس برخواست پرسیدم که این چه موضع است گفت این خانهٔ
ابراهیم خلیل الله است که از اینجا بجنگ عمالقه رفت پس رفت بآن
گوشهٔ مسجد که در جانب مغرب است و دو رکعت نماز کرد پس
دستها را برداشت و گفت اَللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَرَجَاءَ رِفْدِكَ

وَجَوائِزِكَ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلَهَا
مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ وَتُبَلِّغَنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ
وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس برخاست ورفت بگوشهٔ که جانب مشرق است ودو رکعت
نماز کرد ودستهارا کشود وگفت اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَتِ الذُّنُوبُ
وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِي
إِلَيْكَ صَوْتاً وَلَمْ تَسْتَجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكَ يَا اَللّٰهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِثْلَكَ أَحَدٌ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تُقْبِلَ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِي إِلَيْكَ
وَلَا تُخَيِّبَنِي حِينَ أَدْعُوكَ وَلَا تَحْرِمَنِي حِينَ أَرْجُوكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بسجده رفت وپهلوهای روی خود
را بر خاک گذاشت وبرخاست وبیرون آمد پرسیدم که
این مکان چه نام داشت فرمود این مقام پیغمبران ومرسلان
وصالحان است پس داخل شد در مسجد کوچکی که در پیش روی
مسجد سهله است ودو رکعت نماز باسکینه ووقار کرد ودستهارا
بدعا کشود وگفت إِلٰهِي قَدْ مَدَّ إِلَيْكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ

بکریه

يدَيهِ لِحُسنِ ظنّهِ بكَ اِلٰهي قد جلسَ المسيءُ بينَ
يدَيكَ مقرًّا لكَ بسوءِ عملِهِ وراجيًا منكَ الصفحَ
عن زللِهِ اِلٰهي قد رفعَ اِليكَ الظالمُ كفّيهِ راجيًا
لِما لدَيكَ فلا تُخيّبهُ برحمتكَ من فضلكَ اِلٰهي قد
جثا العائدُ الى المعاصي بينَ يدَيكَ خائفًا من
يومٍ يجثو فيهِ الخلائقُ بينَ يدَيكَ اِلٰهي قد جاءكَ العبدُ
الخاطئُ فزعًا مشفقًا ورفعَ اِليكَ طرفَهُ حذرًا راجيًا
وفاضت عبرتُهُ مستغفرًا نادمًا وعزّتكَ وجلالكَ
ما اردتُ بمعصيتي مخالفتَكَ وما عصيتُكَ اِذ عصيتُكَ
وانا بكَ جاهلٌ ولا لعقوبتكَ متعرّضٌ ولا لنظركَ
مستخفٌّ ولكن سوّلت لي نفسي واعانتني على ذلكَ
شقوتي وغرّني سترُكَ المرخى عليَّ فمنَ الآنَ من
عذابكَ يستنقذُني وبحبلِ من اعتصمُ اِن قطعتَ
حبلكَ عنّي فيا سوءتاهُ غدًا منَ الوقوفِ بينَ يدَيكَ
اِذا قيلَ للمخفّينَ جوزوا وللمثقلينَ حطّوا افمعَ
المخفّينَ اجوزُ ام معَ المثقلينَ احطُّ ويلي كلّما
كبرَ سنّي كثرت ذنوبي ويلي كلّما طالَ عمري

كَثُرَتْ مَعَاصِيَّ فَكَمْ أَتُوبُ وَكَمْ أَعُودُ أَمَا آنَ لِي أَنْ
أَسْتَحْيِيَ مِنْ رَبِّي اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِغْفِرْ لِي
وَارْحَمْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ پس گریست پهلوی راست
روی خود را بر زمین گذاشت و گفت اِرْحَمْ مَنْ أَسَاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس پهلوی چپ رو را بر زمین گذاشت
و گفت عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ
عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس بیرون آمد پرسیدم که ای سید من این کدام
مکان است گفت این مسجد زید بن صوحان است که از صحابه
امیر المومنین ع بوده است و این دعا او ست که در نماز شب خوانده
است پس آن شخص غائب شد رفیق من گفت این حضرت
خضر ع بود بیان مسجد صعصعه یکی از مساجد معروفه مسجد صعصعه بن
صوحان است شیخ شهید و محمد بن مشهدی ره روایت کرده اند از
علی بن محمد بن عبد الرحمن شوستری که گفت گذشتم بطایفه بنی رواس
یکی از ایشان گفت که بیا برویم بمسجد صعصعه و در انجا نماز کنیم این
ماه رجب است و سنت است درین ماه زیارت این مواضع مشرفه
که امامان ما قدمهای مبارک شان با نها رسیده و دران موضع نماز کرده
و مسجد صعصعه نیز از انها است پس رفتیم بسوی آن مسجد دیدیم ناقه را

که در مسجد عقال کردند چون داخل شدیم مردی را دیدیم که جامه و عمامه مثل
اهل حجاز پوشیده و نشسته این دعا می خواند اللّهمّ یا ذا المنن
السّابغة والآلاء الوازعة والرّحمة الواسعة والقدرة
الجامعة والنّعم الجسیمة والمواهب العظیمة والایادی
الجمیلة والعطایا الجزیلة یا من لا ینعت بتمثیل ولا یمثّل بنظیر
ولا یغلب بظهیر یا من خلق فرزق والهم فانطق وابتدع
فشرع وعلا فارتفع وقدّر فاحسن وصوّر فاتقن واحتجّ
فابلغ وانعم فاسبغ واعطی فاجزل ومنح فافضل
یا من سمی فی العزّ ففات خواطر الابصار ودنی فی
اللّطف فجاز هواجس الافکار یا من توحّد بالملک
فلا ندّ له فی ملکوت سلطانه وتفرّد بالآلاء والکبریاء فلا ضدّ له فی جبروت
شانه یا من حارت فی کبریاء هیبته دقائق لطائف الاوهام وانحسرت
دون ادراک عظمته خطائف ابصار الانام یا من عنت الوجوه
لهیبته وخضعت الرّقاب لعظمته ووجلت القلوب
من خیفته اسئلک بهذه المدحة الّتی لا تنبغی الّا
لک وبما وأیت به علی نفسک لداعیک من المؤمنین
وبما ضمنت الاجابة فیه علی نفسک للدّاعین

يا اسمع السامعين و يا ابصر الناظرين و يا اسرع الحاسبين
يا ذا القوة المتين صل على محمد و آل محمد خاتم
النبيين و على اهل بيته الطاهرين الاخيار و اقسم لي في
شهرنا هذا خير ما قسمت و احتم لي في قضائك خير ما حتمت و اختم
لي بالسعادة فيمن ختمت و احيني ما احييتني موفورا و امتني
مسرورا و مغفورا و تول انت نجاتي من مسائلة البرزخ و ادرء
عني منكرا و نكيرا و ار عيني مبشرا و بشيرا و اجعل لي
الى رضوانك و جنانك مصيرا و عيشا قريرا و ملكا
كبيرا و صل على محمد و آله كثيرا پس سجده طولانی کرد و
برخاست بر ناقه سوار شد و رفت رفیقم گفت که این حضرت خضر بود
چرا با او سخن نگفتیم گویا زبان ما را بسته بودند چون بیرون آمدیم ابن ابی
رواسی بما برخورد و پرسید از کجا می آئید گفتیم از مسجد صعصعه و خبر را باو
نقل کردیم گفت این سواره هر دو روز یا سه روز یک مرتبه باین مسجد
می آید و با کسی سخن نمی گوید پس پرسید که شما گمان دارید که باشد گفتیم
گمان ما اینست که خضر باشد گفت والله من نمی دانم او را مگر کسیکه
خضر محتاج دیدن اوست یعنی صاحب الزمان ع و سید ابن
طاوس در کتاب اقبال از محمد بن ابی الرواد رواسی نقل کرده است

که او در روزی از روزهای ماه مبارک رجب با محمد بن جعفر دهان به
مسجد سهله رفت پس محمد بن جعفر گفت که بیا به مسجد صعصعه که آن مسجد
مبارک است و امیر المومنین ع در آن نماز کرده و قدمهای امامان آنجا
رسیده چون داخل مسجد شدیم که مشغول بنماز شویم ناگاه مردی را دیدیم
که از ناقه فرود آمد و پاهای ناقه را ببست و داخل مسجد شد و دو رکعت نماز
کرد و بسیار طول داد در نماز پس دستها را بلند کرد و دعائیکه بالا مذکور شد
خواند و چون فارغ شد بر ناقه سوار شد محمد بن جعفر گفت که بیا بپرسیم که
این کیست رفتیم واو را بخدا قسم دادیم که کیستی فرمود بگمان شما کیستم گفتیم
گمان دارم که شما خضر باشید فرمود که من آن کسم که خضر محتاج است بدیدن
من برگردید من امام زمان شمایم آمنا اعمال مسجد غنی و مسجد جعفی و مسجد
نبی کاهل هر یک وارد شده اند در مزار بحار وغیره لاکن ما ذکرش نمی کنیم
فضائل زیارت جناب سید الشهداء
چرا که مواضع و نشانهای آن مساجد درین زمان مفقود اند هیچ نفعی
و اثری مترتب نیست و عنان اسپ چوبین قلم را در میدان فضائل
زیارت جناب سید الشهدا علیه الاف التحیه و الثنا منعطف نمائیم

در بیان فضیلت فرات بسند معتبر منقول است
فضیلت فرات
که امام محمد باقر ع پرسید از شخصی از اهل کوفه که آیا غسل میکنی در آب فرات
هر روز یک مرتبه گفت نه فرمود که در هر هفته یک مرتبه غسل میکنی

گفت نه فرمود که در بارهٔ عسل سکینی گفت نه فرمود که در هر سال عسل سکینی
گفت نه فرمود که تو از خیر محروم می شوی حدیث دیگر از حضرت امیرالمؤمنین ع
منقول است که چهار نهر است در دنیا که از بهشت است فرات و نیل
و سیحان و جیحان در بهشت فرات آب است و نیل عسل و سیحان
شراب و جیحان شیر و در حدیث دیگر فرمود که فرات بهترین
آبها است در دنیا و آخرت و در احادیث بسیار وارد است که هر
طفلی را که کام ش از آب فرات بردارند البته دوستدار ان اهلبیت
گردد و بروایت معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
عجلی فرمود که اگر میان من و فرات آن قدر فاصله می بود که میان
شما و فرات است هر آئینه دوست میداشتم که هر دو طرف روز بروم
نزد آن و در حدیث معتبر از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که
حق تعالی در هر شب ملکی میفرستد که سه مثقال مشک بهشت در فرات
میریزد و هیچ نهری در مشرق و مغرب نیست که برکتش بیشتر از نهر فرات
باشد و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول است که هر روز
چند قطره از آب بهشت در فرات میریزد و در روایت معتبر دیگر
منقول است که چون حضرت صادق ع در زمان سفاح بکوفه تشریف
آوردند بر سر جسر ایستادند و بغلام خود فرمودند که مرا آب بده غلام کوزه

ملاحی را گرفت و آب با آنحضرت داد حضرت میل فرمودند و آب
از هر دو طرف دهان آنحضرت بر ریش مبارک و جامه آنحضرت میریخت
پس دو مرتبه دیگر آب طلبیدند و تناول فرمودند پس هر مرتبه حمد الهی
کردند پس فرمودند که چه بسیار عظیم است برکت این نهر آب بدرستیکه
هر روز هفت قطره از بهشت در ان میریزد اگر مردم بدانند که چه مقدار
برکت درین نهر است هر آئینه خیمه‌ها در هر دو طرفش بزنند اگر نه این
بود که خطاکاران دران داخل می‌شدند هیچ صاحب دردی و مرضی
دران غوطه نمی‌خورد مگر شفا می‌یافت و در حدیث دیگر فرمود
که شاطی الوادی الایمن که خدا فرموده است نهر فرات است و
بسند صحیح از آنحضرت منقولست که فرمود گمان ندارم که کسی
را کامش از آب فرات بردارند و شیعه ما نباشد و فرمود که هر روز در آب
فرات دو ناودان از بهشت جاری میشوند و در حدیث
معتبر دیگر از آنحضرت مرویست که دو نهر هستند که دو مومن اند و دو
کافر اما مومن نیل مصر و فرات و اما کافر نهر بلخ و دجله پس بردارید کام
اولاد خود را با آب فرات در بیان فضیلت زیارت
امام حسین ع بدانکه بعضی از اخبار بر وجوب کفائی بودن زیارت
آن حضرت دلالت میکند و استحباب تاکیدی از اکثر احادیث

ظاهر میشود چنانچه صاحب جواهر الاخبار از محمد بن مسلم روایت کرده
که شنیدم از امام ابی جعفر و جعفر بن محمد علیهما میفرمایند که پروردگار عالم
ابی عبدالله را بسبب شهادت بچهار چیز مختص گردانیده اول
امامت در اولاد آنحضرت دوم شفا در خاک آن قتیل راه خدا
سیم اجابت دعا تحت قبه مبارکه چهارم زمان آمد و رفت زائر
از حساب مدت عمر خارج است و آبان بن تغلب از امام جعفر
صادق ع روایت کرده که بروز عاشورا چهار هزار فرشته برای نصرت
حسین روحی له الفدا آمدند مگر اذن جنگ نیافتند مراجعت کردند
باز بر گشتند که آن مظلوم کربلا شهید شده بودند پس از آن روز تا روز
قیامت نزد قبر شریفش پراگنده مو و غبار آلود و گریان مقیم اند و
افسر آن فرشتگان ملکی است منصور نام پس هیچ زائری
نیست که برای زیارت آن حضرت بیاید که آن فرشتگان برای
استقبال او نیایند و نه برند نزد قبر آنحضرت و هیچ رخصت شونده
نیست که از آنحضرت رخصت شود مگر اینکه آن فرشتگان متابعت
او نه کنند و هیچ بیماری نیست که آنها برای عیادت او نه روند
و هیچ زائری نمی میرد مگر اینکه بر جنازه او آن ملائکه نماز و استغفار
نه کنند و نیز در کتاب مذکور از ابی صامت منقول است که

شنیدم امام جعفر صادق ع میفرمود کسیکه بزیارت قبر امام حسین ع
پیاده پا بیاید بنویسد حق تعالی بعوض هر قدم هزار حسنه و محو میکند
از و هزار سیئه و بلند می کند برای او هزار درجه صاحب تحف
بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده امر کنید شیعیان
مرا بزیارت حسین بن علی ع بدرستیکه زیارت آن حضرت دفع
میکند خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و از دریدن
درندگان و زیارت آن حضرت فرض است بر هر کس که اقرار
نماید برای حسین ع بامامت از جانب خدا و مراد از فرض واجب
کفائیست و بسند موثق از امام جعفر صادق ع منقول است
که زیارت کنید حسین بن علی را و جفا مکنید آن حضرت را
بترک زیارت که بهترین جوانان اهل بهشت و بهترین جوانان شهیدان
است و بسند معتبر از آن حضرت ع منقول است که زیارت
کنید قبر آنحضرت ع را اگر چه سالی یک مرتبه باشد بدرستیکه هر که
برود نزد قبر آن حضرت با شناسائی حق آن حضرت و انکار نکند
حق آن را عوضش بغیر از بهشت نیست و روزی داده میشود روزی
فراخ و میدهد خدا باو فرج نزدیک و بسند معتبر منقول است
که شخصی بحضرت صادق ع عرض کرد که فدای تو شوم چه میفرمائی

درحق کسیکه ترک کند زیارت امام حسین ع را و او فقادر بهر زیارت
او باشد فرمود که میگویم که او عاق ما شده است و سبک شمرده است
امری را که برای او نافع است و هر که زیارت کند آن حضرت ع را خدا
حوائج او را متکفل شود و کفایت مهمات دنیای او را بنماید و زیارت
آن حضرت ع روزی را میپای بنده جلب میکند و آنچه خرج کند خدا
عوض میدهد و گناه پنجاه ساله می آمرزد و بر میگردد بسوی اهل خود
و حال آنکه هیچ گناه و خطائی بر او نباشد مگر آنکه از نامه عمل او محو شود
و اگر دران سفر بمیرد ملائکه نازل شوند و او را غسل دهند و گشوده
شود برای او دری بسوی بهشت که داخل شود بر او نسیم جنت
و اگر سالم بماند گشوده شود دری که نازل شود از آن در روزی او
و حق تعالی بعوض هر درهمی که خرج کرده است ده هزار درهم باو میدهد
و برای او ذخیره کند و چون محشور شود گویند باو که خدا این عوض را برای
تو ذخیره کرده است که امروز بتو رسیده و در حدیث معتبر دیگر
منقول است که آنحضرت به ام سعیده فرمود که زیارت کن حضرت
امام حسین ع را که زیارت آن حضرت ع واجب است بر مردان و
زنان و در حدیث معتبر دیگر منقول است که فرمود اگر یکی
از شما حج کند در تمام عمر خود و زیارت امام حسین ع نکرده باشد هر آئینه

ترک کرده بود حقی از حقوق رسول خدا را زیرا که حق امام حسین ع فریضه
از جانب خدا و واجب است بر هر مسلمان و بسندهای
معتبر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقول است هر که
بزیارت امام حسین ع نرود از شیعیان ما ایمان و دینش ناقص
خواهد بود و اگر داخل بهشت شود پست تر از مومنان دیگر خواهد
بود در روایت دیگر از حضرت صادق ع منقول است هر که بزیارت
امام حسین ع نرود و گمان کند که شیعه ما است تا بمیرد پس او شیعه ما
نیست و اگر او از اهل بهشت باشد مهمان اهل بهشت خواهد بود
و بسند حسن از امام محمد باقر ع منقول است هر که خواهد بداند
که او از اهل بهشت است عرض کند محبت ما را بر دل خود اگر قبول
کند مومن است و هر که دوست ما است باید که رغبت کند در زیارت
قبر امام حسین ع زیرا که هر که زیارت کننده آن حضرت ع است ما
او را دوست اهلبیت میدانیم و او از اهل بهشت است و هر که
زیارت کننده آن حضرت ع نیست ایمانش ناقص است و در
روایت معتبر دیگر مذکور است که شخصی از حضرت صادق ع سوال
کرد از حال کسی که ترک کند زیارت قبر امام حسین ع را فرمود که آن مرد یست
از اهل جهنم و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی هزار حج بکند و زیارت

قبر امام حسین ع نکرده باشد ترک خواهد بود حق بزرگی از حقوق پیغمبر را
و در حدیث دیگر مرویست که حضرت امام محمد باقر ع پرسید
از شخصی که چه مقدار فاصله است میان شما و میان قبر امام حسین ع
گفت شانزده فرسخ پرسید که آیا بزیارت آن حضرت میروید
گفت نه فرمود چه بسیار جفا کارید شما و از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که فرمود پدرم و مادرم فدای حسین باد که نزدیک
کوفه کشته خواهد شد گویا می بینم که انواع وحشیان صحرا گردنها کشیده
باشند بر قبرش و بر و گریه و نوحه کنند تا صباح چون چنین شود زنهار
جفا مکنید بزیارت نکردن آنحضرت و بچندین سند معتبر منقول
است که حضرت صادق ع بسدیر صیرفی فرمود که آیا زیارت میکنی
حضرت امام حسین ع را هر روز گفت نه فرمود که هر هفته گفت نه فرمود
که هر ماه گفت نه فرمود که هر سال گفت گاهست که سالی یک مرتبه
بزیارت آن حضرت میروم فرمود که چه بسیار جفا کارید شما به حسین ع
مگر نمیدانی که خدا را چهار هزار ملک است که ژولیده مو و گرد آلود
بر آن حضرت میگریند و مرثیه خوانند و ایشان را کلال حاصل
نمی شود و پیوسته زیارت می کنند و ثواب ایشان برای زیارت
کنندگان آن حضرت است و در روایت معتبر منقول است

که حضرت

که حضرت امام محمد باقر ع از شخصی پرسید که هر چند زیارت امام حسین ع
میکنی گفت نه فرمود که هر ماه میکنی گفت نه فرمود که تو محرومی از خیر
و در روایت معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود که
عجب دارم از کسیکه گمان میکند که شیعهٔ ما است و عمر خود میگذراند
و بزیارت قبر امام حسین نمیرود از روی تهاون و سستی و عجز و تنبلی
واللّٰه که اگر بدانند که چه فضیلت در زیارت آنحضرت است هر آئینه
سستی و تنبلی نکنند راوی عرض کرد که چه فضیلت در آن است
فرمود فضیلت و خیر بسیار اوّل چیزیکه باو میرسد آنست که گناهان
گذشته اش را می آمرزند و میگویند عمل از سر بگیر و در حدیث معتبر
منقول است که حضرت صادق ع با ابان بن تغلب گفت که ای
ابان چند گاهست که زیارت قبر امام حسین ع نکرده گفت مدتیست
فرمود سبحان اللّٰه تو از سر گروه های شیعیانی و ترک زیارت آنحضرت
میکنی و هر که زیارت آنحضرت میکند حق تعالی مینویسد برای او
بعدد هر گامی حسنه و محو میکند از و بهر گامی گناهی و بیامرزد گناهان
گذشته و آینده او را بتحقیق که چون آن حضرت شهید شد بقبر آن
حضرت فرود آمد هفتاد هزار ملک ژولیده موو گرد آلود بر آنحضرت
گریه و نوحه میکنند تا روز قیامت سعد بن یزید از ابی عمیر از

معاویه بن وهب منقول است که رفتم بخدمت حضرت امام جعفر
صادق ع۴ دران حالیکه حضرت مشغول بنماز بود پس نشستم تا اینکه
انجناب از نماز فارغ شد شنیدم که مناجات میکنند با پروردگار باینطور
ای خداوند مخصوص گردانیدی ما را بکرامت و وعده داده ما را بشفاعت
و علوم رسالت بما داده و علوم گذشته و آینده بما عنایت کرده و قلوب
مردمان را مائل بطرف ما گردانیده ببخش ما را و برادران ما را
و زائران قبر پدر بزرگوارم امام حسین ع۴ را و آن زائران مال
خود را خرج کرده اند و بیرون آورده اند از شهرها خود را برای رغبت در نیکی
ما و امید ثواب از تو در صله ما و برای خوش کردن پیغمبر تو و اجابت
نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مراد
ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما
بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش
در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق
ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر معاند را و هر ضعیف و شدید
از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده ایشان را زیاده از انکه
امید دارند از تو بسبب دور شدن ایشان از وطنهای خود و در
اختیار کردن و فضیلت دادن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی

وخویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کرده اند بر ایشان بسبب
بیرون آمدن ایشان برای زیارت ما پس این مانع نشد ایشان را
از عزم کردن و قصد کردن و بیرون آمدن از روی مخالفت
ایشان پس رحم کن پروردگارا آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم
کن رخسارهای ایشان را که میگردانند دمیالند بر قبر امام حسین ع و رحم کن آن چشمها
را که گریهٔ ایشان جاری شده است برای ترحم ما و رحم کن آن دلها را که
جزع و فزع کرده اند بر مصیبت ما و رحم کن آن آوازها و فغانها را که در مصیبت ما
بلند کرده اند خداوندا آن جانها و بدنها را بتو می سپارم تا سیراب
گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت
باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد عرض کردم فدای
تو شوم آن دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکرد دیده که خدا
را نمی شناخت گمان داشتم آتش جهنم باو هرگز نمی رسید والله
آرزو کردم که زیارت آنحضرت کنم حضرت فرمود که چه بسیار
نزدیکی تو با نحضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معاویه ترک
مکن زیارت آن حضرت را عرض کردم فدای تو شوم من ندانسته
بودم که این قدر فضیلت دارد فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت
کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنها هستند که دعا میکنند برای ایشان در زمین

هستند که دعامی کنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آن
حضرت از برای خوف دشمن چراکه هر که از برای خوف ترک زیارت
کند آن قدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آن قدر می ماندم نزد
قبر آن حضرت که در انجا مدفون میشدم آیا دوست نمی داری که خدا
ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و
علی ع و فاطمه و ائمه معصومین آیا نمیخواهی از انها باشی که ملائکه در قیامت
با ایشان مصافحه میکنند آیا نمی خواهی از انها باشی که در قیامت
بیایند و هیچ گناه بر ایشان نباشد آیا نمی خواهی از انها باشی که در
قیامت حضرت رسول خدا ص با ایشان مصافحه میکند بسند
معتبر از زراره منقول است که عرض کرد بخدمت امام محمد باقر ع
که چه میفرمائی در باب کسیکه بزیارت حضرت امام حسین رود از زیارت
کند با ترس فرمود که خدا او را ایمن گرداند در روز قیامت که همه
ترسان باشند و باستقبال او آیند ملائکه و او را بشارت دهند و
گویند مترس و اندوهناک مباش که این روز رستگاری و فیروزی
تست و بسند معتبر منقول است که ابن بکیر بحضرت صادق ع
گفت که میروم بزیارت حضرت امام حسین ع و دلم ترسان و
هراسان است تا بر میگردم از ترس خلیفه و اتباع و لشکری او

فرمود که ای پسر بکیر دوست نمی داری که خدا ترا ببیند که از برای
ما ترسانی مگر نمیدانی که کسیکه از برای خوف ما خائف و ترسان باشد
حق تعالی او را در قیامت در سایهٔ عرش جا دهد و حضرت امام حسین ع
در زیر عرش با او سخن گوید و او را حق تعالی ایمن گرداند از ترسهای
روز قیامت مردم ترسند و او نترسد و اگر بترسد ملائکه او را بشارت
دهند و ترسش را زائل گردانند و بروایت قوی منقول است
که حضرت امام محمد باقر ع به محمد بن مسلم فرمود که آیا میروی بزیارت
قبر امام حسین ع گفت بلی میروم با ترس و بیم فرمود که هر چند سخت
تر و دشوار تر است ثواب بقدر ترس است و هر که در زیارت آن
حضرت بترسد ایمن گرداند خدا او را در روز قیامت و برگردد از
زیارت با آمرزش گناهان و سلام کنند بر او ملائکه و زیارت کنند
او را پیغمبر خدا ص و دعا کنند برای او و برگردد با نعمتی از خدا و فضلی
و بدی باو نرسد مولف گوید که از اکثر اخبار ثابت میشود که زیارت
حضرت امام حسین ع واجب باشد و معارض ظاهری ندارد و لکن
مشهور میان علما آنست که سنت موکده است و بحسب احادیث
وجوب زیارت آنحضرت در عمری یک مرتبه نهایت قوت دارد
و حضرات شیعه که بر این تاکیدات و تنبیهات و تخویفات و تهدیدات

وتشویقات مطلع شوند و با قدرت ترک کنند در غایت ضعف ایمان خواهند بود بسند معتبر از علی بن میمون صایغ منقول است که فرمود که حضرت صادق ع که یا علی ع شنیده ام که جمعی از شیعیان هستند که یکسال و دو سال بر ایشان میگذرد و بزیارت امام حسین ع نمیروند گفت فدای تو شوم جمعی ایشناسم که چنین اند فرمود والله که بهرهٔ خود را خطا کرده اند و از ثواب خدا میل کرده اند و از مجاورت محمد ص دور شده اند گفت در چند مدت زیارت باید کرد فرمود اگر توانی در هر ماه گفت نمی توانم زیرا که بدست خود کار میکنم و کارهای مردم در دست من است و یک روز غایب شدن از مکان نمیتوانم کرد فرمود تو و هر که بدست خود کار کند معذور است و مقصود من کسی بود که بدست خود کار نکند از اینها اگر بهر جمعه بروند بر ایشان آسان است و ایشان را نزد خدا و رسول ص در قیامت عذری نخواهد بود گفت اگر شخصی را به نیابت خود بفرستد جایز است فرمود بلی اما رفتن خودش ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است که خدا او را ببیند که شبها بیداری کشد و روزها تعب پس حق تعالی نظر رحمت بسوی او کند که فردوس اعلی بر او واجب شود که با محمد ص و اهلبیت ع او بوده باشد پس رغبت کنید در چنین ثوابی و از

اهل آن باشید وبسند های صحیحه ومعتبره دیگر از آن
حضرت منقول است که حق ولازم است بر مالدار که هر سال
دو مرتبه بزیارت امام حسین ع برود وبر فقیر آنکه سالی یک مرتبه برود
وبسند های صحیح دیگر از آن حضرت منقول است که بروید بزیارت
قبر امام حسین ع هر سال یک مرتبه وبسند صحیح منقول است
که حلبی از آنحضرت ع پرسید از زیارت امام حسین ع فرمود
که در سالی یک مرتبه بروید می ترسم اگر بیشتر بروید میان مخالفان مشهور
شوید واز حضرت امام موسی کاظم ع منقول است که جفا کنند امام
حسین ع را مالدار هر چهار ماه یک مرتبه برای زیارت برود و
فقیر هر گاه او را میسر شود وبسند معتبر مرویست که از حضرت
صادق ع پرسیدند که در چند مدت یک مرتبه برای زیارت امام حسین ع
باید رفت فرمود هر مقدار که خواهی وبسند معتبر از صفوان منقولست
که گفت در خدمت حضرت صادق ع بودم در میان مکه ومدینه پس
عرض کردم یا بن رسول الله چرا شما را غمگین ودلگیر ودل شکسته
می بینم فرمود که اگر بشنوی آنچه من می شنوم هر آئنه سوال نتوانی کرد
عرض کردم که چه چیز میشنوید فرمود که تضرع ملائکه در درگاه خدا ولعنت
کردن بر قاتلان امیر المومنین ع وبر قاتلان امام حسین ع ونوحه کردن

جنیان بر ایشان و گریهٔ ملائکه در دو روضه امام حسین ع اندو بسیاری
اندوه ایشان کسیکه اینها را بشنود کی خوردن و آشامیدن و خواب
کردن براو گوارا می باشد گفتم کسیکه بزیارت آن حضرت بیاید و
برگردد و دیگر کی بیاید که بیاید و در چند مدت ترک زیارت کند
فرمود آنانزدیک پس زیاده از یک ماه ترک زیارت نکند و کسیکه
خانه اش دور باشد هر سه سال یک مرتبه زیارت کند اگر زیاده
از سه سال ترک کند بی عذری و علتی عاق حضرت رسول شده
است و قطع رحم آنحضرت کرده است و اگر بداند زیارت کننده
حسین ع که حضرت رسول ص و حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمه
و امامان و شهیدان اهلبیت علیهم السلام چه قدر شاد و خوشحال
میشوند بزیارت آنحضرت و چه دعاها در حق او میکنند و چه ثوابها در
دنیا حق تعالی باو میدهد و چه اجرها برای او ذخیره میکنند که بآخرت
نفع رساند البته دوست دارد که تا زنده باشد در جوار آنحضرت
باشد و بدرستیکه زیارت کننده آن حضرت چون از خانهٔ
بیرون میرود بر هر چیز که قدم میگذارد برای او دعا میکنند
و چون آفتاب براو می تابد گناهانش را میخورد چنانچه هیزم را آتش
میخورد و بر میگردد آمرزیده که هیچ گناه بر او نباشد و درجه چند برای

او بلند کنند که آن درجه ها نرسد کسی که در جهاد فی سبیل الله شهید شده باشد و در خون
خود دست و پا زده باشد و حق تعالی ملکی را موکل گرداند که در ان
روضهٔ مقدسه قائم مقام او باشد و از برای او طلب آمرزش
کند تا او بزیارت برگردد یا سه سال بگذرد یا بمیرد و بسند موثق
از عبید الله حلبی منقول است که گفت بحضرت صادق ع که ما زیارت
قبر امام حسین علیه السلام میکنیم در سالی دو مرتبه یا سه مرتبه فرمود که
خوشم نمی آید که بسیار بزیارت بروید سالی یک مرتبه بروید نزد
حقیر آنست که حدیث مذکور محمول بر تقیه است معنیش اینست که
اگر زیاد رفتن موجب ضرر باشد سالی یک مرتبه کافیست و اگر ضرر
ندارد بهر قدر که ممکن باشد برای زیارت برود تا آنکه اگر قریب باشد
در هر ماه زیارت بکند و اگر خیلی نزدیک باشد در هر شب جمعه اگر خائف
در کربلا باشد اقل آنست که یک دو مرتبه زیارت بکند و در حدیث
معتبر دیگر منقول است که نماز میکنند نزد قبر امام حسین ع چهار هزار
ملک از طلوع صبح تا غروب آفتاب پس بآسمان میروند
و مثل ایشان نازل میشوند که نماز میکنند تا طلوع صبح پس سزاوار
نیست مسلمانی را که تخلف نماید از زیارت آنحضرت زیاده از
چهار سال و بسند معتبر از موسی بن جعفر ع منقول است که هر که

سالی سه مرتبه بزیارت امام حسین ع برود از پریشانی ایمن گردد و
بسند معتبر منقول است که داود بن فرقد بحضرت صادق ع عرض
کرد که چه ثواب دارد کسیکه هر ماه بزیارت امام حسین ع برود فرمود
که او راست مثل ثواب صدهزار شهید از شهیدان بدر سید
ابن طاوس نقل کرده است از محمد بن احمد بن داود که گفت
من همسایهٔ داشتم که او را علی بن محمد میگفتند گفت که من ماهی
یک مرتبه بزیارت امام حسین ع میرفتم و چون سنّم بالا رفت و
جسمم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از مدتی پیاده روانه شدم و در
مدت چند یکبار بار سیدم و زیارت و نماز کردم و بخواب رفتم دیدم
که حضرت امام حسین از قبر بیرون آمده و بمن میگوید چرا مرا جفا
کردی و پیشتر بمن نیکو کار بودی گفتم ای سید جسمم ضعیف شده
و پایم بی قوت شده است در این وقت ترسیدم که آخر عمر من باشد چند روز راه
آمده ام تا بزیارت رسیدم و روایتی از شما بمار رسیده است میخواهم
از شما بشنوم فرمود که بگو گفتم روایت میکنند که شما گفته اید که هر کر
بزیارت من می آید در حیات خود من زیارت کنم او را بعد از وفات
او فرمود که بلی من گفته ام و اگر او را در آتش جهنم بیابم از آتش بدر می آورم
او را و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع و از حضرت امام

جعفر صادق ع منقول است که اگر مردم بدانند که چه فضیلت در
زیارت امام حسین ع است هرآئینه بمیرند از اشتیاق و جانهای
ایشان پاره پاره شود از حسرت عرض کردم آیا چه فضیلت است
در زیارت فرمود کسیکه بیاید از روی زیادتی شوق می نویسید
حق تعالی برای او ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مبرره و ثواب هزار
شهید از شهدای بدر و ثواب هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه مقبوله و ثواب
آزاد کردن هزار بنده و تا سال آینده در حفظ و حمایت حضرت
می ماند و از هر بلا محفوظ باشد و کمترین آنها شیطان است و ملکی
معین میشود برای حفاظت او از هر طرف یعنی از پس و پیش و
چپ و راست و بالا و پائین و اگر در مدت آن سال مرد پس
ملائکه رحمت می آیند در تجهیز و تکفین او شریک میمانند و استغفار میکنند و تشییع
او میکنند تا بقبر و قبر وسیع و گشاده میشود تا انتهای نظر و مامون
و مصؤن میماند از فشار قبر و از عذاب منکر و نکیر و بگشایند برای
او دری از جنت و در قیامت نامه عمل او بدست راست
دهند و نوری حقتعالی عنایت کند او را که منور گرداند از مشرق
تا مغرب و ملکی ندا میکند که این از آن زائران حسین ع است
که بنهایت شوق و خلوص دل برای زیارت آنحضرت رفته بود

پس نمی ماند کسی در روز قیامت مگر اینکه آرزو کند که زیارت کنندگان
آنحضرت می بودم و بسند صحیح از محمد بن مسلم منقول است
که عرض کردم بخدمت حضرت صادق ع چه ثواب است کسی را که
برای زیارت قبر امام حسین ع از انتهای شوق بیاید فرمود از عمده
ترین خلق نزد پروردگار عالمیان همان کس است و نیز در
سایه حسین بن علی خواهد بود تا آنکه آن حضرت او را همراه خود
بجنت برند و بسند معتبر از آن حضرت منقول است کسیکه
زیارت کند محض برای رضای خدا تعالی نه برای فخر و نه سرکشی
و نه برای شنیدن مردم خالص و پاک میشود از گناهان خود
چنانکه جامه از شستن با آب پاک میشود از چرک و غیره و بهر قدمیکه
بر میدارد عنایت کرده میشود ثواب یک حج و بهر قدمیکه بگذارد
عنایت کرده میشود ثواب یک عمره و در حدیث معتبر دیگر
فرمود هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را با شناسائی
حق ایشان و غرضش محض رضای احدیت باشد گناهان
گذشته و آینده او آمرزیده شوند و سه مرتبه سوگند یاد فرمودند بر این
امر و در حدیث معتبر دیگر از عبد الله بن عبد الرحمن الاصم
از عبد الله بن مسکان از جناب صادق ع روایت کرده که

بخدمت آنحضرت رفتم که گروهی از اهل خراسان نزد آن حضرت
حاضر بودند پس سوال کردند از آن حضرت از فضیلت زیارت
قبر امام حسین ع فرمود که خبر داد مرا پدر بزرگوار من از جد من که فرمود
زائران حسین ع که برای زیارت می آیند و محض رضاجوی پروردگار
عالمیان باشد از گناهان خود بهمچنان پاک و صاف شوند که از مادر
متولد شده اند و یک گروه ملائکه مشایعت نمایند ایشان را در رفتار
و بالها بر سر شان گسترده باشند تا آنکه باهل خود مراجعت
نمایند و ملائکه از پروردگار عالم مسئلت نمایند که او ایشان را بیامرزد و رحمت
او تعالی شامل حال ایشان باشد از اطراف آسمان و ندا
میکنند ملائکه آن زائر را که نیکوست حال شما و نیکوست آنکه او را
زیارت کردید و حق تعالی شما را حفاظت نماید و در حدیث
دیگر از عبدالله بن مغیره از قداح از جعفر صادق ع روایت کرده
که چه فضیلت است کسی که برای زیارت حسین بن علی ع بیاید و تکبر
مقصود نباشد فرمود که نوشته میشود برای او ثواب هزار حج مقبول
و هزار عمره مبروره و اگر بد بخت باشد همراه سعدا و صلحا نامش
مینویسند و پیوسته در رحمت الهی بماند و در حدیث دیگر
صفوان بن مهران از امام جعفر صادق ع روایت کرده کسیکه

زیارت کند قبر امام حسین ع را محض برای خوشنودی حق تعالی
متابعت میکند جبرئیل و میکائیل و اسرافیل تا آنکه بمنزل خود
برسد و بروایت دیگر فرمود هر که زیارت کند آن حضرت ع را
محض برای رضای خدا آزاد گرداند حق تعالی او را از آتش جهنم
و ایمن گرداند حقتعالی او را از بیم عظیم روز قیامت و هر حاجت از حاجتهای
دنیا و آخرت که طلب نماید باو عطا کرده میشود و بسند معتبر
مرویست از حمران که گفت رفتم بزیارت حضرت امام حسین ع
چون برگشتم حضرت امام محمد باقر ع بدیدن من تشریف آوردند و فرمود
خوشی باد برای تو ای حمران هر که زیارت کند قبرهای شهدای آل محمد
علیهم السلام را و غرضش صله و احسان و تعظیم پیغمبر باشد از گناهان
بیرون آید مثل روزیکه از مادر خود متولد شده باشد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون روز قیامت
آید منادی ندا کند که کجایند زائران حسین ع بن علی پس برخیزد
گروهی از مردم که احصار آن بغیر از خدا کسی نمی تواند کرد پس
از ایشان پرسند که بچه سبب و برای چه مطلب زیارت قبر
آن حضرت ع را کردید گویند پروردگارا برای محبت رسول ص
تو و محبت علی ع و فاطمه ع و برای ترحم و متاثر شدن از ظلمی که برای

حضرت واقع شده پس بایشان گویند که اینست محمد و علی و فاطمه
و حسن و حسین پس ملحق شوید بایشان که شما در رتبه ایشان هستید
و ملحق شوید بعلم رسول خدا پس ایشان می آیند بزیر علم آنحضرت
و آن علم بدست حضرت امیر المومنین ع باشد تا آنکه داخل جنت
شوند و پیش و پس و راست و چپ آن علم باشند و بسند معتبر از
حضرت امام بحق ناطق جعفر صادق ع و حضرت امام موسی کاظم و سائر
ائمه منقول است که زیارت حضرت حسین بن علی موجب آمرزش
گناهان گذشته و آینده است و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع
منقول است که کمتر ثوابیکه میدهند کسی را که حضرت امام حسین ع را
در کنار فرات زیارت کند اگر حق و حرمت و ولایت او را بشناسد
آنست که گناهان گذشته و آینده اش را بیامرزند و بسند معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که هر که زیارت کند قبر اطهر
حضرت امام حسین ع را و داند که آن حضرت امامی واجب الطاعت
هستند بیامرزد خدای تعالی گناهان گذشته و آینده او را و قبول فرماید
شفاعت او را در حق هفتاد گناهگاران و هر حاجت که از خدا
نزد قبر اقدس آنحضرت سوال نماید البته بر آورده میشود و در
حدیث معتبر منقول است که چون شخصی بزیارت حضرت امام حسین ع

برود در گام اول که برمیدارد گناهانش آمرزیده میشوند پس پیوسته
او را مقدس و مطهر میگردانند تا برسد بضریح مقدس آن حضرت علیه السلام پس
حق تعالی باو ندا میفرماید که ای بندهٔ من سوال کن از من تا عطا
کنم دعا کن تا مستجاب کنم طلب مغفرت نما تا بخشم و حاجتی بطلب
تا بر آورم و بر خدا لازم است که آنچه وعده کند عطا فرماید و در روایت
دیگر فرمود که هر که پیاده بزیارت آن حضرت برود بنویسد حق تعالی
برای او بهر گامیکه بردارد حسنه و محو میفرماید از و گناهی و بلند گرداند
برای او در بهشت درجه پس چون به نزد قبر اشرف آنحضرت علیه السلام
آید حق تعالی موکل میگرداند باو دو ملک را که بنویسند هر چه بیرون
می آید از دهان او و از سخن خیر و ننویسند سخنان بد را و چون برگردد
او را وداع کنند و گویند ای دوست خدا آمرزیده شدی تو از حزب
خدا و رسول صلعم او و الله که آتش جهنم را بچشم خود نخواهی دید و آتش جهنم
نخواهد دید ترا و طعمهٔ او نخواهی گردید و در حدیث دیگر منقول است
که با عبد الله بن نجار فرمود که میروید بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام و بکشتی
سوار میشوید گفت بلی فرمود که آیا نمیدانی که چون کشتی متلاطم می آید
و میگردد ندا میکنند (یعنی ملائکه ۱۲) شما را که خوشا حال شما و خنک است بهشت از
برای شما و بسند موثق دیگر مرویست که فرمود زائران قبر اقدس

حضرت امام حسین ع چهل سال پیش از سائر مردم داخل بهشت میشوند
در انحالیکه مردم در موقف حساب مشغول باشند و در حدیث صحیح دیگر
فرمود که هر که بزیارت آنحضرت ع برود و بسبب اشتیاق بزیارتش بنویسد
خدای عزوجل او را در قیامت از امنیان اهوال آنروز و نامه اش
بدست راست داده شود و زیر علم حسین بن علی ع باشد تا داخل جنت
شود و ساکن شود در درجه آنحضرت ع از بهشت و بسند معتبر دیگر منقول است
که در روز قیامت در کرامت خدا و شفاعت محمد ص باشد باید که از
زائرین حضرت امام حسین ع باشد تا بیابد از خدا بهترین کرامتها و
ثواب نیکو و ازو نپرسند گناهی را که در دنیا کرده باشد اگرچه
گناهانش بعدد ریگ بیابان عالج و کوههای تهامه و کف دریاها
بوده باشد بدرستیکه کشته شدند آنحضرت ع و اهل بیت و اصحاب
او مظلوم و مقهور و تشنه و در حدیث معتبر دیگر فرمود که در روز
قیامت منادی ندا کند که کجایند زائران قبر انور حضرت امام
حسین ع پس برخیزند جماعت بسیار پس بایشان گویند که بگیرید
دست هر کس را که میخواهید و با خود ببرید در جنت پس بگیرد هر یک
از ایشان هر کس را که خواهد حتی اینکه مردی از سائر مردم آید
بسوی یکی از زائران و گوید که مرا نمیشناسی من آنم که فلان روز

از برای تو فلان کار کردم پس او را داخل بهشت کند و کسی مانع او نشود و در روایت دیگر فرمود که خدا را در هر روز و شب صد هزار نظر بسوی اهل زمین است که می آمرزد هر که را میخواهد و عذاب میکند هر که را میخواهد و می آمرزد بخصوص زیارت کنندگان قبر امام حسین بن علی را و اهلبیت ایشان را و هر که شفاعت کنند ایشان از برای او در روز قیامت هر چند مستوجب آتش جهنم شده باشد مادام که ناصبی و دشمن اهلبیت نباشد و در حدیث دیگر فرمود که چون زیارت کننده آنحضرت از خانه خود بعزم زیارت بیرون آید اگر پیاده است بهر گامی حسنه برای او نوشته می شود و گناهی از او محو میشود و اگر سواره است بهر گامی که چهارپایه او بر می دارد حسنه نوشته میشود و گناهی محو میشود پس چون داخل حائر میشود مینویسد خدا او را از جملهٔ رستگاران و فیروزی یافتگان و چون از اعمال زیارت فارغ میشود مینویسد خدا او را از آنها که بثوابهای غیر متناهی فائز گردیده اند پس چون خواهد برگردد ملکی نزد او می آید و میگوید که رسول خدا ص ترا سلام میرساند و میگوید که عمل را از سر گیر که گناهان گذشتهٔ ترا آمرزیدند و در احادیث بسیار از ائمهٔ ابرار علیهم السلام منقول است که زیارت امام حسین

برابر است با حج مقبول و در اخبار بسیار وارد است که برابر است
با عمره مقبول و در حدیث معتبر مرویست که حضرت صادق ع
با بو سعید مدائنی فرمود که برو بنزد قبر حسین فرزند رسول خدا ص که پاکیزه ترین
نیکان و پاکترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران که چون زیارت
کنی آن حضرت را نوشته میشود برای تو ثواب بیست و دو عمره
و بیست و پنج حج و بیست و پنج بنده آزاد کردن و بسندهای
بسیار از حضرت صادق منقول است که هرگاه اراده حج نمائی و
ترا میسر نشود بزیارت امام حسین ع برو که ثواب حج برای تو
نوشته میشود و هرگاه اراده عمره نمائی و ترا میسر نشود بزیارت
آن حضرت برو که ثواب عمره برای تو نوشته میشود و در چند
حدیث معتبر فرمود که برابر است با حجی که با رسول خدا ص کرده باشند
و در حدیث معتبر دیگر فرمود که برابر است با ده حج و ده عمره و
بسند معتبر منقول است از ابن ابی یعفور که روزی حضرت
صادق ع از بعضی شیعیان خود سوال نمود که آیا زیارت میکنی
حضرت امام حسین ع را گفت بلی در هر سال یک مرتبه زیارت میکنم
پس رنگ مبارک آن حضرت زرد شد و فرمود والله که اگر
زیارت آن حضرت میکردی بهتر بود از برای تو ازین حج که کرده

گفت فدای تو شوم اینقدر فضیلت دارد فرمود بلی والله که اگر بگویم
بشما فضیلت زیارت قبر آن حضرت ع را هر آئینه ترک حج خواهید کرد
واحدی از شما حج نخواهد کرد مگر نمی دانی که حق تعالی کربلا را حرم
امن مبارک گردانید پیش از آنکه مکه را حرم گرداند و در روایت معتبر
دیگر فرمود که هرکه زیارت قبر آنحضرت ع بکند و عارف بحق او باشد
چنانست که صد حج با رسول خدا ص کرده باشد و در حدیث
دیگر فرمود که حق تعالی برای او ثواب هشتاد حج مقبول مینویسد و
بروایت دیگر ثواب بیست حج و بیست عمره و بیست جهاد که هر یک
با پیغمبر مرسل و امام عادل کرده باشد و بسند معتبر از آنحضرت
منقول است که روزی حضرت امام حسین ع در دامن رسول خدا
بود و آنحضرت با او بازی میکرد و میخندید عائشه گفت که یا رسول الله
چه بسیار خوش می آید ترا این طفل و دوست میداری او را فرمود
که چگونه خوشم نیاید و دوست ندارم او را و او میوه دل من است
و سرور دیده من است و بدرستیکه امت من او را خواهند کشت
و هر که او را بعد از وفات او زیارت کند حق تعالی برای او ثواب
یک حج از حجهای من بنویسد پس عائشه بر سبیل استبعاد گفت یا رسول الله یک
حج از حجهای تو فرمود که بلی و دو حج از حجهای من گفت یا رسول الله دو حج از حجهای تو

استبعاد میکرد و حضرت زیاد میکرد تا رسید بنود حج از حجهای رسول
که هر حج با عمره باشد و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع
منقولست که هر که پیاده بزیارت قبر امام حسین ع برود بهر
قدمیکه بردارد و بگذارد ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان
اسمعیل در نامهٔ عملش بنویسند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که
حق تعالی نظر رحمت میکند بسوی زائران حسین ع پیش از اهل
عرفات و حاجتهای ایشان مستجاب میگرداند پس نظر باهل عرفات
میکند و نسبت بایشان نیز چنین میکند و بسند معتبر منقولست
از موسی بن القاسم که گفت چون حضرت صادق ع در اول
خلافت ابو جعفر دوانقی بعراق تشریف بردند در نجف فرود آمد
و فرمود که ای موسی برو در سر راه بایست و نظر کن شخصی خواهد آمد
از ناحیه قادسیه چون نزدیک تو رسید بگو درین جا شخصی هست از
فرزندان رسول خدا ص و ترا می طلبد پس رفتم و بر سر راه ایستادم
وگرما شدید بود پس پیوسته ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد که مخالفت
آن حضرت کنم و برگردم ناگاه دیدم که شخصی از دور می آید و بر شتری
سوار است چون نزدیک شد گفتم اینجا شخصی از اولاد رسول است
و ترا می طلبد و پیش از آنکه تو بیائی مرا خبر داد که تو خواهی آمد پس همراه

من آمد چون در خیمهٔ حضرت داخل شد من نزد یک خیمه ایستادم حضرت
از وی پرسید که از کجا می آیی گفت از اقصای بلاد یمن حضرت از باب
اعجاز فرمود که از فلان موضعی گفت بلی فرمود که از برای چه باینجا
آمده گفت از برای زیارت حضرت امام حسین ع فرمود که هیچ مطلب دیگر بغیر از زیارت
نداشتی گفت نه هیچ مطلب نداشتم بغیر از آنکه نماز کنم نزد آن حضرت و او را زیارت کنم و سلام
کنم بر او و بسوی اهل خود برگردم حضرت فرمود که شما چه ثواب میدانید
در زیارت آنحضرت علیه گفت ما این را امید داریم که برکت بهم میرسد
در جان و زنان و فرزندان ما و مال و معاش ما و برآورده میشود
حاجتهای ما حضرت فرمود که آیا زیاده بگویم فضیلت زیارت
آن حضرت را گفت زیاده بفرما یابن رسول الله فرمود که زیارت
آن حضرت ع برابر است با یک حج مقبول پاک پسندیده که با حضرت
رسول ص بجا آورده باشند آن شخص تعجب کرد حضرت فرمود بلی والله
و دو حج چنین که با حضرت رسول ص کرده باشند پس پیوسته او تعجب
میکرد و حضرت زیاده میفرمود تا آنکه بسی حج رسید و در چند حدیث
وارد شده است که حضرت صادق ع از شخصی سوال کرد و فرمود
که چند حج کرده گفت نوزده حج فرمود که اگر بیست حج تمام کنی
از برای تو بیک زیارت امام حسین ع حساب میشود در چند

روایت دیگر وارد است که بهتر است از بیست حج و بیست عمره مقبول
و در روایت دیگر وارد شده است که شخصی از آن حضرت
سوال کرد از روی تعجب که شنیده ام که فلان شخص بشما عرض کرده
است که من نوزده حج و نوزده عمره کرده ام شما فرموده اید که یک
حج و یک عمره دیگر بکن تا ثواب زیارت قبر امام حسینؑ در نامهٔ
عملت نوشته شود حضرت فرمود که کدام را دوست تر میداری که
بیست حج و بیست عمره کنی یا با امام حسینؑ محشور شوی عرض کرد
بلکه این را دوست تر میدارم که با آنحضرتؑ محشور شوم فرمود که
پس زیارت آن حضرتؑ بکن تا با او محشور شوی و بسند معتبر
منقول است که حضرت امام رضاؑ بیونس فرمود که هر که زیارت
امام حسینؑ بکند پس حج و عمره کرده است یونس گفت که حجة الاسلام
از و ساقط می شود فرمود که این بعوض حجة الاسلام است برای
کسیکه استطاعت حج نداشته باشد و چون مستطیع شود باید بحج
برود مگر نمیدانی که هر روز هفتاد هزار ملک طواف میکنند در کعبه
تا شب پس بالا میروند و هفتاد هزار ملک دیگر نازل می شوند و
طواف میکنند تا صبح و بدرستیکه حضرت امام حسینؑ گرامی تر هستند
نزد خدا از کعبه و در وقت هر نماز نازل میشوند هفتاد هزار ملک و لیکن

گرد آلوده و نوبت با ایشان نمی افتد تا روز قیامت و در روایت
معتبر دیگر وارد شده است که سعده بحضرت صادق ع عرض کرد که
چه ثواب است کسی را که زیارت کند قبر اطهر امام حسین ع را فرمود که
نوشته میشود برای او ثواب حجی که با رسول خدا ص کرده باشد راوی
تعجب کرد حضرت فرمود که دو حج چنین و همچنین زیاده میفرمود تا به پنجاه
حج رسید و ساکت شد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت
کند حسین ع بن علی ع را و عارف بحق آنحضرت باشد حق تعالی بنویسد
از برای او ثواب کسیکه هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار اسب
با زین و لجام بجهاد فی سبیل الله فرستاده باشد و بچندین سند معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که فرمود بجمعی از اصحاب خود
که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دردناک و غمگینی نزد آن نمیرود
مگر حق تعالی غمش را زائل میگرداند و حاجتش را بر می آورد و نزد
او چهار هزار ملک اند از روزیکه آنحضرت شهید شده ژولیده و
غبار آلوده بر قبر او میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت آنحضرت
می آید مشایعت او مینمایند تا بمأمن خود برود و هر که بیمار شود از
زائران عیادت او میکنند و هر که بمیرد از پی جنازه اش میروند
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که حسین شهید

کربلا مظلوم و غمناک و با شدت الم و تشنگی شهید شد پس حق تعالی
قسم بذات خود خورده که هر مضطر و مکروب و غمگین و گنهکار و تشنه و دردناک
و بیماری که بزیارت آن حضرت ع برود و نزد آن حضرت ع دعا کند و
تقرب جوید بدرگاه خدا با آن حضرت ع البته حق تعالی غمش را برطرف
کند و ثوابش را عطا فرماید و گناهانش را بیامرزد و عمرش را دراز
کند و روزیش فراخ گرداند پس عبرت گیرید ای صاحبان بصیرتها
و بسند معتبر منقول است که عبدالله بن یعفور بخدمت حضرت
صادق ع رفت و گفت شوق خدمت شما مرا باعث شد که مشقت
بسیار کشیدم تا بملازمت رسیدم حضرت ع فرمود که شکایت مکن از
پروردگار خود چرا نه رفتی نزد کسیکه حقش بر تو زیاده از حق من است گفت کیست
آنکه حقش بر من از شما بیشتر است فرمود که حسین بن علی ع چرا نرفتی بحائر
آنحضرت ع که خدا را دعا کنی نزد او و بسوی او شکایت کنی حاجتهای
خود را و بسند صحیح از آنحضرت ع منقول است که هرکه یکسال بر او بگذرد و بزیارت
قبر امام حسین ع نرود یکسال از عمرش کم میشود و اگر گویم که بعضی از شما سی سال پیش از اجل خود
میمیرید هر آئینه راست گو خواهم شد بسبب اینکه ترک زیارت آنحضرت ع میکنید پس ترک
زیارت آن حضرت ع مکنید تا عمرهای شما زیاده شود و روزی شما فراخ شود و اگر ترک زیارت
آنحضرت ع کنید کم میکند خدا از عمر و روزی شما پس سعی کنید و رغبت نمائید در زیارت آنحضرت ع

و ترک مکنید که آنحضرت گواه شما خواهد بود نزد خدا و رسول ص و نزد علی و فاطمه ع
مولف گوید و کسانیکه عمر شان دراز میشود حالانکه زیارت امام حسین ع
را می کنند منافی این حدیث نیست چراکه قصد و اراده ایشان برای
حصول این دولت عظمی بوده باشد پس حق تعالی ایشان را مهلت
داده باشد که از زیارت آن حضرت مشرف شوند و بسند معتبر دیگر
از عبد الملک خثعمی منقول است که حضرت صادق ع فرمود ای
عبد الملک ترک مکن زیارت حسین بن علی ع را و امر کن اصحاب
را بزیارت آن حضرت ع تا خدا عمرت را دراز کند و روزیت را
زیاده کند و زنده دارد ترا سعادتمند و بمیراند ترا سعادتمند و بنویسد
ترا از سعادتمندان و بسند صحیح منقول است که امام حسین ع فرمود که من
کشته و شهیدم هر که مرا یاد کند می گرید و با شدت و غم کشته خواهم شد و
بر خدا لازم است که نیاید غمگینی بزیارت من مگر خدا او را شاد و بانشاط
برگرداند و در حدیث معتبر منقول است که صفوان جمال از
آن حضرت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه شخصی را کار سازی کند و
خرجی بدهد و بزیارت فرستد و خود برای علتی و عذری نرود فرمود که
عطا میکند باو عوض هر درهمی که خرج کرده است مانند کوه احد از
حسنات و عوض میدهد او را اضعاف آنچه صرف کرده است و دفع

میکنند از و بلاها را که نازل میشود و حق تعالی مالش را حفظ می نماید
و در حدیث معتبر دیگر بسند گذشته وارد است کسیکه مالی خرج
کند در راه زیارت آن حضرت یا در ایامیکه نزد قبر آنحضرت است
فرمود که هر درهمی به هزار درهم حساب میشود و بسند صحیح و معتبر از
حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که فرمود خداوند عالمیان موکل
گردانیده است بقبر حسین بن علی ع هفتاد هزار ملک را که نماز هر یکی
از ایشان برابر است با هزار نماز از نماز آدمیان و ثواب نماز ایشان از برای زائر امام حسین ع است و بسند
صحیح و موثق و معتبر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقول است که
حق تعالی چهار هزار ملک مقرر کرده نزد قبر امام حسین ع ژولیده مو
و گردآلود از روزیکه آن حضرت شهید شده و بر آن حضرت گریه
میکنند و هر که بزیارت می آید او را استغفار میکنند و چون بر میگردد
او را مشایعت میکنند و اگر بیمار میشود بعیادتش میروند و اگر میمیرد بر
جنازه اش حاضر میشوند و از برای ایشان طلب آمرزش و دعا
میکنند و سر گروه ایشان ملکی است که او را منصور گویند و سید
ابن طاوس و ابن قولویه رضی الله عنهما روایت کرده اند از حسین ع
دخترزاده ابوحمزه ثمالی که گفت بیرون رفتم بزیارت امام حسین ع
در آخر زمان بنی امیه تا بغاضریه رسیدم چون مردم بخواب رفتند

غسل کردم و بجانب قبر مقدس رفتم چون بدر حائر رسیدم
شخصی بیرون آمد خوشبو و خوشبو و جامه‌های بسیار سفید پوشیده
و گفت برگرد که درین وقت بقبر آن حضرت ع نمیتوانی رسید پس
برگشتم تا کنار فرات و چون نصف شب گذشت غسل کردم و
بجانب قبر آمدم چون بدر حائر رسیدم همان شخص بیرون آمد مانع شد
و باز برگشتم و در آخر شب غسل کردم و رفتم چون بدر حائر رسیدم
باز آن شخص بیرون آمد و گفت این وقت هم ممکن نیست که بقبر
برسی گفتم چرا بسوی قبر فرزند رسول خدا ص نروم در انحالیکه بهترین
جوانان بهشت است و از کوفه باینجا آمده ام و شب جمعه است
و میترسم که صبح شود و لشکر بنی امیه مرا بکشد گفت برگرد که نمیتوانی رسید
گفتم چرا گفت حضرت موسی بن عمران از پروردگار خود رخصت
طلبیده است که بزیارت قبر امام حسین ع بیاید و حق تعالی او را رخصت داده است
و با هفتاد هزار ملک برای زیارت آنحضرت ع آمده اول شب و تا صبح اینجا خواهد ماند
و چون آن مهمان دیدم بسیار پرسیدم که تو کیستی گفت من از آن ملائکه‌ام که مامور شده‌ام از جانب خدا
برای حراست قبر امام حسین ع و طلب آمرزش از برای زائران آنحضرت ع
پس برگشتم و کنار فرات آمدم چون صبح طالع شد غسل کردم و آمدم
و داخل حائر شدم و کسی را ندیدم پس نماز صبح را نزد آن حضرت ع کردم

بکوفه بر گشتم و شیخ ابن محمد مشهدی از سلیمان بن مهران اعمش روایت
کرده که گفت من در کوفه بودم و همسایه داشتم که با او بسیار می نشستم
در شب جمعه نزد او بودم گفتم که چه میگوئی که برویم بزیارت قبر امام حسین ع
گفت بدعت است و هر بدعت گمراهی است و هر گمراهی در آتش است من
از پیش او بر خواستم و با خود گفتم که چون سحر شود نزد او بیایم و آنقدر از
فضائل امیر المومنین ع بر ایشان نقل کنم که او را بخشم آورم پس سحر آمدم
و در خانه او را زدم شخصی جواب گفت که او اول شب بزیارت رفت
من بسرعت از کوفه بیرون رفتم و متوجه کربلا شدم چون داخل حایر شدم
دیدم که آن شخص مشغول نماز است چون فارغ شد با او گفتم دیروز میگفتی
که بدعت است و امروز بزیارت آمده گفت ای سلیمان مرا ملامت
مکن که من اعتقاد بامامت اهلبیت نداشتم تا اینکه درین شب گذشته
خوابی دیدم که ترسیدم شخصی را دیدم که نه بسیار بلند بود و نه بسیار کوته
و از نیکی حسن و جمالش او را وصف نمیتوانم کرد و با او جمعی بودند که دور
او را گرفته بودند و او را خدمت میکردند و در پیش روی او شخصی بر اسبی
سوار بود و بر سرش تاجی بود که چهار رکن داشت که بر هر رکنی جوهری
نصب کرده بودند که بقدر سه روزه راه روشنی میداد پرسیدم که این
سوار کیست گفت محمد بن عبد الله ص پرسیدم که آن مرد دیگر کیست

گفتند وصی او علی بن ابی طالب پس نظر کردم ناگاه ناقه از نور دیدم
که بر آن هودج از نور بسته بودند و آن ناقه پرواز میکرد در میان
آسمان و زمین پرسیدم که این ناقه از کیست گفتند از حضرت
فاطمہ زہرا و مادرش خدیجہ با ایشان جوانی دیدم پرسیدم که آن
کیست گفتند حسنؑ بن علیؑ گفتم بکجا میروند جواب دادند که بزیارت
مظلوم و شہید کربلا حسینؑ بن علیؑ میروند پس بقریب هودج رفتم
ناگاه رقعهارا دیدم که از آسمان فرو میریزد که درانها امان نوشته اند
برای هرکسیکه زیارت امام حسین عم کند در شب جمعه پس هاتف
ندا کرد که ما و شیعیان ما در بلندترین درجه های بهشتیم پس آن مرد
گفت ای سلیمان والله که ازین مکان مفارقت نمی کنم تا جان از
بدنم مفارقت کند و بسند معتبر منقول است از صفوان که گفت
حضرت صادق عم بمن در وقتیکه در حیره بود که میخواهی برویم بزیارت
قبر امام حسین علیه السلام گفتم فدای تو شوم تو او را زیارت میکنی
فرمود چگونه او را زیارت نکنم و حالانکه در هر شب جمعه حق تعالی او را
زیارت میکند و جمیع پیغمبران و اوصیا ایشان بزیارت او میرسند
و محمد ص بهترین پیغمبرانست و ما بهترین اوصیائیم و در حدیث دیگر
فرمود که قبر حسین عم بقدر بیست ذراع باغیست از باغهای بهشت و دران معراجی

هست بسوی آسمان و هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسل نیست مگر انکه
از خدا سوال کند که بزیارت آن حضرت بیایند پس فوجی بزیر می‌آیند
و فوجی بالا میروند و بچند سند از اسحاق بن عمار منقول است که
گفت بحضرت صادق ع عرض کردم که در حائر امام حسین ع بودم در شب
عرفه پس دیدم پنجاه هزار کس خوشرو و خوشبو که جامه‌های بسیار سفید
پوشیده بودند و در تمام شب نماز میکردند و هر چند میخواستم که نزدیک
قبر بروم نه توانستم بسبب کثرت مردم چون صبح طالع شد بسجده
رفتم چون سر از سجده برداشتم هیچیک از انها ندیدم حضرت فرمود
که میدانی اینها کیستند گفتم نه فرمود خبر داد مرا پدرم از پدرش که
در وقت شهادت امام حسین ع چهار هزار ملک بر انحضرت گذشتند و
بر آسمان رفتند پس حق تعالی وحی کرد بایشان که ای گروه ملائکه
گذشتید بفرزند حبیب من محمد ص و او کشته میشد و مظلوم بود و او را
یاری نکردید پس بروید بزمین بسوی قبر او و گریه کنید ژولیده مو و
غبار آلود تا روز قیامت پس ایشان نزد قبر انحضرت هستند تا روز
قیامت و در حدیث معتبر از انحضرت ع منقول است که حسین
بن علی ع نزد پروردگار خود است نظر میکند به لشکرگاه خود و شهیدانی
که در دور او مدفون اند و نظر میکند بسوی زائران خود و او بهتر میداند

نام ایشان و نام پدرهای ایشان را و درجه‌ها و منزلهای ایشانرا نزد حق تعالی از شناختن یکی از شما فرزند خود را می‌بینید پس گریه را سیگیرید پس طلب آمرزش سکیند برای او و سوال سکیند از پدران بزرگوارش که برای ایشان استغفار کنند و سیگوید که اگر بداند زیارت کننده من آنچه خدا مهیا کرده است برای او از ثواب هر آئینه شادی او زیاده از جزع او خواهد بود و بدرستیکه زیارت کننده آنحضرت ع برمیگردد و هیچ گناه بر او نیست و لبسند معتبر از آنحضرت منقولست که خدا ملکی چند اند که موکل اند بقبر امام حسین ع پس چون مردی اراده بزیارت قبر آن حضرت ع نماید گناهانش را بآن ملائکه میدهد پس هرگاه گناهی کند ایشان محو میکنند و پیوسته حسناتش را مضاعف میگردانند تا بهشت برای او واجب گردد پس آن ملائکه احاطه میکنند آن زائر را و سعی در پاکی او میکنند و او را بپاکی یاد میکنند و استغفار میکنند و ندا میکنند ملائکه آسمان را که تقدیس کنید زیارت کننده محبوب حبیب خدا را پس چون زائر غسل کند ندا کند ایشان را رسول خدا ص که ای گروه مهمانان بشارت باد شما را که رفیق من خواهید بود در بهشت پس ندا میکند ایشان را امیر المومنین ع که ضامنم که حاجات شما بر آورده شود و بلاها از شما دفع شود در دنیا و آخرت پس ملائکه ایشان را از

جانب چپ و راست احاطه میکنند تا باهل خود برگردند و بسند
معتبر دیگر از ان حضرت منقول است که فرمود که گویا می بینم والله
ملائکه را که ازدحام کرده اند با مومنان بر قبر امام حسین صلوات الله
علیه دوست بر روهای ایشان میمالند و در ایام برزخ میفرستد
حق تعالی از برای زیارت کنندگان آن حضرت از طعام بهشت
و خدمتگاران ایشان ملائکه اند و هیچ حاجتی از حاجات دنیا و آخرت
سوال نمیکنند مگر حق تعالی بایشان عطا میفرماید مفضل گفت
والله خوش کرامتیست این میفرمود که میخواهی زیاده بگویم گفت
بلی فرمود که گویا می بینم حسین بن علی علیهما السلام را که چون برگردد
بدنیا در رجعت کرسی از نور از برای آنحضرت بگذرانند و در ان
کرسی نود هزار قبه سبز برپا کنند و گویا می بینم که مومنان بزیارت
آنحضرت ع آیند و بر آن حضرت ع سلام کنند پس حق تعالی ایشانرا
ندا کند که ای دوستان من سوال کنید از من که بسیار آزار کشیدید
و ذلیل و خوار شدید و مقهور و مظلوم شدید امروز روزیست که
هر حاجت از حاجات دنیا و آخرت که از من بطلبید البته از برای
شما برآورم پس خوردن و آشامیدن ایشان از بهشت باشد
این والله کرامتیست که دیگر شبیه خود ندارد و در حدیث

معتبر دیگر فرمود که هر که خواهد که در جوار پیغمبر ص صلی الله علیه و آله و
جوار علیؑ و فاطمهؑ باشد پس ترک نکند زیارت حسینؑ بن علیؑ و
در حدیث دیگر فرمود که هر که خواهد که مسکن و ماوای او بهشت
باشد پس ترک نکند زیارت مظلوم را راوی پرسید که مظلوم کیست
فرمود حسینؑ بن علیؑ مدفون کربلا هر که بزیارت آنحضرت برود از
روی شوق بسوی زیارت او و برای محبت رسول خدا و محبت
فاطمهؑ و محبت امیر المومنین ع صلوات الله علیهم بنشاند خدا او را بر مائدهای
بهشت که با ایشان طعام خورد و مردم مشغول حساب باشند و بسند
معتبر دیگر از عبد الله بن بکیر منقول است که حضرت صادق ع فرمود
که ای پسر بکیر حق تعالی برگزیده است از بقعهای زمین شش
بقعه را خانه کعبه و حرم و قبرهای پیغمبران و قبرهای اوصیای پیغمبران
و قبرهای شهیدان و مساجدی که در آنها خدا را یاد میکنند ای
پسر بکیر میدانی چه ثواب دارد کسیکه زیارت قبر حسین ع بکند در میان
صباح ها لقی از ملائکه بر سر قبر آنحضرت ندا میکنند که ای طلب
کننده خیر بیا بسوی برگزیده خدا تا برگردی با کرامت خدا و ایمن
گردی از ندامت روز جزا و اهل مشرق و مغرب همگی این ندا را
می شنوند بغیر از انس و جن و هیچ ملکی نمیماند در زمین از نویسندگان

اعمال خلایق مگر آنکه بسوی قبر آنحضرت میل میکنند در وقتیکه بنده
بخواب میرود که خدا را تسبیح کنند و طلب خوشنودی از خدا کنند نزد قبر آنحضرت نماند ملکی در
هوا که این صدا را نشنود مگر آنکه جواب میگویند آن ملک را بتقدیس
خدا پس سخت میشود صداهای ملائکه پس جواب میگویند ایشان را
اهل آسمان اول و صداهای ایشان بلند میشوند و همچنین صدای
اهل هر آسمانی بلند میشود تا آسمان هفتم پس پیغمبران میشنوند صداهای
ایشان را و ترحم میکنند و صلوات میفرستند بر حسین و دعا میکنند
برای هر که بزیارت آن حضرت می آید و در حدیث دیگر
فرمود که چون از نزد قبر آن حضرت برمیگردی منادی ترا ندا
میکند که اگر سخنش را بشنوی در تمام عمر نزد او اقامت خواهی
کرد میگوید خوشا حال تو ای بنده غنیمت بردی و سالم ماندی
و گناهان گذشته ات آمرزیده شد پس عمل را از سر گیر و بسند
معتبر از موسی بن جعفر صلوات الله علیه منقول است که هر که از خانه
خود بیرون رود بقصد زیارت حسین بن علی صلوات الله
علیه موکل گرداند حق تعالی باو ملکی را که انگشت خود را بر قفای
او بگذارد و هر چه از دهان او بیرون آید بنویسد پس چون داخل حایر
شود کفش را بر میان پشت او بگذارد و بگوید گناهان گذشته ات

آمرزیده شد عمل را از سر گیر و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون شخصی از خانه خود بیرون آید بعزم زیارت حسین ابن علی صلوات الله علیهما مشایعت کنند او را ششصد ملک از بالای سر او و زیر پای او و از جانب راست و چپ و پیش رو و پشت سر او تا او را بمامنش برسانند پس چون زیارت کند آن حضرت ع را ندا کند او را منادی که گناهت آمرزیده شد پس از سر گیر عمل را پس با او میگردند ملائکه تا داخل خانه خود شود پس با و میگویند که ترا بخدا سپردیم پس پیوسته بزیارت او می آیند تا بوقت مرگ و بعد از مرگ هر روز زیارت میکنند جناب امام حسین ع را و ثوابش در نامه عمل او مینویسند و از حضرت صادق ع منقول است که هیچ کس نیست در روز قیامت مگر آرزو میکند که از زائران حسین ع بن علی ع باشد از بسیاری آنچه مشاهده میکنند از کرامت ایشان نزد خداوند عالمیان و در حدیث دیگر فرمود که هر که خواهد بر کنارهای نور بنشیند در روز قیامت باید که زائران آن حضرت ع باشد بسند معتبر از عبدالله بن حماد منقول است گفت روزی حضرت صادق ع بمن فرمود که نزد شما فضیلتی هست که با احدی مثل آن نداده شده است و گمان ندارم که چنانچه باید آن را بشناسید و محافظت

سر آن بنمائید و قیام بحق آن بکنید و از برای آن فضیلت اهلی چند
هستند که ایشان را برای آن کار نام برده اند و با ایشان آن توفیق را
عطا کرده اند و این سعادت و رحمتی هست که او تعالی
با ایشان بخشیده پرسیدم که آن کدام فضیلت است
فرمود که زیارت جدم حسین ع بن علی ع زیرا که او غریب است
و در زمین غربت مدفون هر که بزیارت او می رود بر او میگرید
هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد
و دلش میسوزد هر که او را بیاد می آورد ترحم میکند هر که نظر
میکند بسوی قبر پسرش که در پائین اوست که در بیابانی
که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع
شدند جمعی از کافران مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند
تا او را اکشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند
از او آب فراتی را که سگان میخورند و ضایع کردند حق رسول الله
و وصیتی را که در حق او و اهل بیتش کرده بود پس او مدفون گردید
جفا یافته در میان خویشان و شیعیان خود هر که بنزدیک او میرود
وحشت می یابد از تنهائی او و دوری او از جد بزرگوارش و در
منزلی افتاده است که نمیرود نزد او مگر کسیکه خدا دلش را بایمان

امتحان کرده باشد وحق ما را باو شناسنده باشد پس گفتم فدای تو
شوم من می رفتم بزیارت آنحضرت عم تا اینکه مبتلا شدم بخدمت خلیفه
وحفظ اموال او ومن نزد ایشان مشهور شدم لهذا در بنولا از برای
تقیه ترک کرده ام ومن میدانم که زیارت آنحضرت ثواب بسیار
دارد فرمود میدانی کسیکه بزیارت آن حضرت عم میرود چه فضیلت دارد
او را نزد ما علیهما السلام گفتم نه فرمود اما فضیلت زیارت کننده او عم پس
مباهات میکنند باو ملائکه آسمانها واما آنچه نزد ما برای او هست
پس ترحم میکنیم براو هر صبح وشام بتحقیقکه خبر داد ما را پدرم که روضه آن
حضرت عم از آن روزیکه مدفون شده هرگز خالی نشده است از کسی
که صلوات فرستد براو از ملائکه یا جنیان یا آدمیان یا وحشیان صحرا
وهیچ چیز نیست مگر آرزوی مال زائر آن کند وخود را از برای برکت
براو میمالد وبنظر کردن بسوی او امید خیر بسیار وبجهت آنکه این زائر
برکت یافته است بنظر کردن بسوی قبر اقدس آنحضرت بعد از آن
فرمود که شنیده ام که قومی از نواحی کوفه وغیر ایشان میروند نزد قبر آنحضرت
آنحضرت وزنان میروند وندبه ونوحه میکنند در نیمه شعبان پس
بعضی قرآن میخوانند وبعضی قصه های جانسوز حضرت را ذکر میکنند
وبعضی ندبه ونوحه میکنند وبعضی مرثیه میخوانند گفتم بلی فدای تو شوم

دیده ام بعضی از اینها را که پیغمبر ما فرموده که حمد و سپاس خداوندی را
که در میان مردم جمعی را مقرر فرموده که می آیند بسوی ما و ما را مدح
میکنند و مرثیه از برای مصیبت ما میگویند و میخوانند و دشمن ما کسانی اند که
طعن کنند بر آنها از خویشان ما و غیر ایشان و استهزا کنند با ایشان و
قبیح شمارند کردار ایشان را و بسند معتبر دیگر از صفوان منقولست که حضرت صادق ع فرمود
کمتر چیزیکه کسب میکنند زایران حضرت امام حسین ع آنست که هر
حسنه را هزار حسنه ثواب میدهند و گناه را یکی مینویسند پس فرمود
که ای صفوان بشارت باد ترا که خدا را ملکی چند اند که با ایشان
چوبها دستی از نور است و چون حافظان و نویسندگان اعمال میخواهند
که بنویسند گناهی بر زائران حضرت امام حسین ع آن ملائکه میگویند
بحافظان که دست نگاهدارید و منویسید و چون حسنه میکنند میگویند
بنویسید که ایشان گروهی اند که بدل میفرماید حق تعالی گناهان
ایشان بحسنات و بسند معتبر از ذریح محاربی منقول است که
گفت بحضرت صادق ع شکایت کردم آنچه بمن میرسید از قوم و فرزندان
من هرگاه با ایشان نقل میکنیم ثواب زیارت قبر انور حضرت امام حسین را
تکذیب من میکنند و میگویند تو دروغ می بندی بر امام جعفر صادق ع
حضرت فرمود ای ذریح بگذار مردم را هر جا که خواهند بروند والله

که حق تعالی مباهات میفرماید بزائران حضرت امام حسین ع و آنهائی
که از راههای دور بزیارت آنحضرت ع میروند با ملائکه مقربین و
حاملان عرش خود میفرماید بایشان که آیا نمی بینید زائران قبر
امام حسین ع را که آمده آند با نهایت شوق بسوی آنحضرت ع و بسوی
فاطمه زهرا علیها السلام بعزت و جلال و عظمت خود سوگند
میخورم که واجب گردانم برای ایشان کرامت خود را و داخل
کنم ایشان را در بهشتی که مهیا کرده ام برای دوستان خود و پیغمبران
و رسولان خود ای ملائکه من اینها زائران امام حسین ع اند که محبوب
محمد ص اند و او حبیب من است و هر که مرا دوست دارد حبیب مرا دوست
دارد و هر که حبیب مرا دوست دارد محبوب او را او دوست دارد و هر که
حبیب مرا یا محبوب او را دشمن دارد بر من لازم است که او را به بدترین
عذاب خود عذاب کنم و با آتش خود او را بسوزانم و جهنم را مستقر او
گردانم و عذابی کنم که هیچیک از عالمیان را نکرده باشم و در
حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقولست
که هر که خدا خیر او را بخواهد دوستی امام حسین ع و زیارت او را در دلش می
اندازد و در حدیث دیگر مرویست که هر که خواهد در قیامت نظر
برحمتهای الهی کند و براو شدت جان کندن آسان شود و هول قبر

ازو برطرف شود بسیار زیارت کند امام حسین ع را و در احادیث
بسیار وارد است که زیارت آن حضرت زیارت رسول خدا است
و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که زیارت
کننده امام حسین ع شفاعتش را قبول میکنند در حق صد کس که همه مستوجب
آتش جهنم شده باشند و در حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر ع
منقول است که هر که یک نماز در پشت قبر امام حسین ع بکند و نیتش
خالص از برای خدا باشد در قیامت او را نوری کرامت فرماید
که هر چیز را فرو گیرد و حق تعالی گرامی میدارد زایران آنحضرت
را و منع میکند آتش جهنم را که با ایشان نرسد بدرستیکه زائر آنحضرت را
بکنار حوض کوثر می آورند و حضرت امیر المومنین ع در کنار حوض با او
مصافحه میفرماید و از حوض او را سیراب میگرداند پس کسی همراه او میکند که
او را از اهوال قیامت بگذراند و بمنزل او در بهشت برساند و امر میکند
صراط را که برای او نرم و ذلیل شود و امر میکند آتش جهنم را که از زبانهٔ آتش
چیزی باو نرسد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود
که در عقب قبر حضرت امام حسین ع نماز باید کرد و مقدم نباید شد راوی پرسید
که چه ثواب است زائر آنحضرت را فرمود که بهشت از برای اوست
اگر اعتقاد بامامت آن حضرت داشته باشد پرسید که چه عقاب است

کسی را که ترک کند زیارت آنحضرت ع را از روی نخواستن فرمود
که حسرت روز قیامت پرسید چه ثواب است کسی را که نزد قبر آن
حضرت باند فرمود که هر روز هزار ماه حساب میشود پرسید که چه ثواب دارد
کسیکه مالی در راه زیارت آنحضرت یا در نزد قبر اطهر آنحضرت
خرج کند فرمود که هر درهم هزار درهم حساب میشود پرسید که چه ثواب است
کسی را که در سفر زیارت آن حضرت بمیرد فرمود که ملائکه او را مشایعت
کنند و حنوط و کفن را از برای او در بهشت
می آورند و نماز میکنند و کفن بهشت را در بالای کفن او می پوشانند
و از ریحان بهشت در زیر او فرش میکنند و زمین را از پیش رو و پشت
سر و بالای سر و پایین پا یک فرسخ فراخ میکنند و دری از
بهشت بسوی قبرش میگشایند و بر او نسیم و گلهای بهشت داخل
میشود تا روز قیامت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه نزد آنحضرت
نماز کند فرمود که هر که دو رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند هیچ حاجت
از خدا نطلبد مگر باو عطا کند پرسید که چه ثواب دارد کسیکه از آب
فرات غسل کند برای زیارت آن حضرت فرمود که گناهان از و
میریزد و پاک میشود از گناه مثل روزیکه از مادر متولد شده است
پرسید که چه ثواب دارد کسی که شخصی را بزیارت فرستد در وقتیکه

خود برای عذری نتواند رفت فرمود که عطا میکند خدا با و بهر درهمی که
خرج کند مثل کوه احد از حسنات و عوض و هد او را اضعاف آنچه خرج
کرده است و بلاها را ازو دفع کند و مالش را حفظ کند پرسید که چه ثواب
است کسی را که بجور ظالمی کشته شود نزد آن حضرت فرمود که نزد اول
قطره که از خونش ریخته میشود جمیع گناهانش آمرزیده میشود و ملائکه میشویند
طینت او را که از آن مخلوق شده است تا خالص گردد چنانچه خالص
است طینت پیغمبران مخلص و بیرون رود از آن طینت آنچه با آن
مخلوط گردیده است از چرکهای طینت اهل کفر و دلش را میشویند
و میگشایند و پر میکنند از ایمان پس ملاقات می نمایند ثواب الهی
را و حال آنکه پاک و خالص شده است از آنچه بدن و دلها مخلوط میگردید
و میپسندند برای او که قبول گردد شفاعت او در اهل خانه اش و در
هزار کس از برادران مومنش و ملائکه با جبرئیل و میکائیل و ملک
الموت بر او نماز میکنند و کفن و حنوطش را از بهشت می آورند و
قبرش را فراخ میگردانند و چراغها در قبرش میگذارند و دری از بهشت
بسوی قبرش میگشایند و ملائکه تحفها از بهشت از برای او می آورند
و بعد از هیجده روز او را بالا میبرند بحظیره قدس و پیوسته در آنجا با اولیا
الله میباشد تا صور بدمند پس چون از قبر بیرون آید اول کسیکه

باو مصافحه میکنند حضرت رسول خدا و امیر المومنین و ائمه طاهرین
صلوات الله علیهم اند و بشارت میدهند او را و میگویند با ما باش
و او را بر حوض کوثر باز میدارند که از ان آب بخورد و هر که خواهد آب
بدهد پرسید که چه ثواب دارد کسیکه بسبب زیارت آنحضرت
او را محبوس کرده اند فرمود که بهر روزی که محبوس بوده است
و بهر غمی که باو رسیده است فرحی عظیم در قیامت باو میرسد
پرسید که اگر بعد از حبس او را بزنند چه ثواب دارد فرمود که باو میدهند
بهر زدن حوری در بهشت و بهر دردیکه ببدن او رسیده است
هزار هزار حسنه و محو میکنند از و هزار هزار گناه و بلند میکنند از برای
او هزار هزار درجه و در قیامت با رسول خدا صحبت وارد
سخن گوید تا مردم از حساب فارغ شوند و با او مصافحه کنند
حاملان عرش خدا و گویند باو که هر چه خواهی بطلب و آورند
زننده او را بنزد حساب و هیچ حساب نکنند او را و بازوهای
او را گرفته بکشند تا ببرند بسوی ملکی که شربتی از حمیم و شربتی از غسلین
جهنم باو بخورانند و او را بر کوههای آتش بگذارند و گویند بچش جزای
آنکه زدی کسی را که مهمان خدا و رسول بود و مضروب را بیاورند
بدر جهنم و بگویند باو که نظر کن و ببین حال آنکس را که ترا زده بود

آیا

آیا سینه ات را شفا یافت از غم او پس گوید حمد و سپاس خداوندی را
که به برکت فرزند رسولش انتقام مرا از و کشید۔

دربیان فضیلت نماز کردن در روضه مقدس

آنچه از اخبار ظاهر میشود اینست که نماز زیارت و غیر آنرا در عقب قبر
آنحضرت ع و بالای سر آنحضرت ع کردن هر دو خوب است و اگر بالای
سر کند اینست بایست که محاذی اصل قبر اقدس نباشد و بسند معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که فرمود نماز کن نزد قبر امام حسین ع
و بسند صحیح منقول است که از آن حضرت سوال کردند که چون
بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم قبر را قبله گردانیم فرمود
اندکی بناحیه دیگر میل کن مولف گوید که ممکن است که این حدیث
بر وجه تقیه وارد شده باشد یا مراد از نهی از سجده کردن بر قبر
باشد چنانکه بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقول است که فرمود
که چون فارغ شوی از زیارت شهدا علیهم السلام قبر امام حسین ع
را پیش روی خود قرار ده و آنچه خواهی نماز بکن و بسند موثق
منقولست از حلبی که بخدمت حضرت صادق ع عرض کردم که نماز زیارت
قبر امام حسین ع می کنم چگونه نماز نزد آنحضرت بکنیم فرمود که پشت
سر می ایستی نزد دوش آن حضرت پس صلوات بر حضرت

رسول و بر حضرت امام حسین ع سفر سنتی و بسند معتبر از علی بن
حمزه منقول است که گفت سوال کردم از امام موسی کاظم ع از
زیارت قبر امام حسین ع فرمود که دوست نمیدارم که ترک کنی گفت
چه میفرمائی در نماز کردن نزد قبر آن حضرت و من تقصیر میکنم
فرمود که در مسجد الحرام و مسجد الرسول و نزد قبر حضرت امام حسین ع
آنچه خواهی تطوع کن که من دوست میدارم گفت در روز نماز
تطوع نزد قبر آن حضرت بکنم فرمود که بلی و بسند معتبر دیگر
منقول است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بشخصی گفت
که چه چیز مانع میشود ترا که هرگاه ترا حاجتی رو دهد بروی نزد قبر حسین
علیه السلام و چهار رکعت نماز آنجا کنی و بعد از آن حاجت خود را از خدا
بطلبی بدرستیکه نماز واجب نزد آن حضرت برابر است با حج و نماز
نافله با عمره و بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق ع بمفضل
فرمود که هر رکعت نماز که نزد امام حسین علیه السلام بکنی ثوابش مثل
ثواب کسی است که هزار حج و هزار عمره کرده باشد و هزار بنده آزاد
کرده باشد و هزار مرتبه با پیغمبر مرسل بجهاد فی سبیل الله ایستاده باشد
و بسند دیگر نیز از آن حضرت منقول است که هر نماز که نزد آنحضرت
بکنند مقبول است و هر دعا که کنند مستجاب است خواه از برای دنیا

باشد خواه از برای آخرت و لیکن بهتر دیگر منقول است که هر که
زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت
بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود بدانکه مشهور میان
علما آنست که مسافر هرگاه در مکه معظمه یا مدینه مشرفه یا مسجد کوفه
یا حائر حضرت امام حسین بوده باشد و قصد اقامت ده روز
نکرده باشد مخیر است میان قصر و اتمام و تمام کردن بهتر است
و در احادیث بسیار امر بتمام کردن درین مواطن واقع شده
و گمان فقیر آنست که اگر در حائر نماز کند تمام کردن اولی است
و اگر جمع کند احوط است و اگر در تمام مواضع کربلاء معلی نماز کند
احتیاطا قصر و اتمام هر دو را بکند بلکه تا پنج فرسخ از هر طرف چنین کند و
همچنین در سائر مواضع مکه غیر از مسجد الحرام و سائر مواضع مدینه غیر از
مسجد رسول و سائر مواضع کوفه و نهایت احتیاط آنست که در جمیع
این مواضع جمع میان هر دو بکند و اولی آنست که تا مقدور باشد
درین مواضع قصد اقامت کند که بی دغدغه تمام کند و از بعض
احادیث ظاهر میشود که نوافلی که در سفر ساقط میشود درین مواضع
میتوان کرد و جمعی از علما قائل شده اند و خالی از قوت نیست
خصوصا در وقتیکه نماز را تمام کند

در بیان حائر کربلا و فضیلت آن

بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که قبر حسین ع بیست ذراع در بیست ذراع باغیست از باغهای بهشت و در حدیث دیگر فرمود که چهار بقعهٔ زمین در ایام طوفان شکایت بخدا کردند بیت المعمور نجف اشرف کربلا معلی طوس و بسند معتبر دیگر نیز از انحضرت منقول است که زمین کعبه گفت که چیست مثل من حال آنکه خانهٔ خدا بر پشت من ساخته شده است و می آیند مردم بسوی من از اطراف عالم و حق تعالی مرا حرم و مامن خود گردانیده حق تعالی باو وحی فرمود که قرار گیر و ساکت شو که فضیلت تو در جنب فضیلت کربلا نیست مگر بمنزلهٔ سوزنی که در دریا فرو برند در جنب دریا و اگر تربت کربلا نمی بود ترا فضیلت نمیدادم و اگر آن کسیکه کربلا محل دفن او شده است نمی بود ترا خلق نمیکردم و نه آن خانه را که بآن فخر میکنی پس قرار گیر و متواضع و ذلیل باش از برای کربلا و استنکاف و تکبر مکن بر کربلا و الا فرو برم ترا در آتش جهنم و بسندهای معتبر دیگر از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که خلق کرد حق تعالی زمین کربلا را پیش از آنکه خلق کند کعبه را به بیست و چهار هزار سال و مقدس گردانید آن را و برکت فرستاد بر آن و پیوسته چنین مقدس و مبارک بود پیش از آنکه خدا خلائق را خلق نماید و همیشه چنین خواهد بود تا بگرداند خدا

آنرا بهترین زمینهای بهشت و بهتر منزل و مسکنی که دوستان خود او ران ساکن گرداند در بهشت و بعینه سند دیگر از حضرت امام زین العابدین ع منقول است که حق تعالی کربلا لاجرم صاحب امنیت با برکت گردانید پیش از آنکه خلق کند زمین کعبه را و حرم گرداند آنرا به بیست و چهار هزار سال و چون حق تعالی در ابتدای قیامت زمین را بزلزله آورد بالا برند کربلا را با خاکش چنانچه بهشت نورانی و صافی پس بگردانند آنرا بهترین باغی از باغهای بهشت و بهترین مسکن و ماوای در بهشت که دران ساکن نشوند مگر پیغمبران و مرسلان و آن روشنی دهد در میان باغهای بهشت چنانچه ستارهای بسیار روشن در میان ستارها از برای اهل زمین روشنی میدهند و نورش دیدهای اهل بهشت را خیره گرداند و ندا کند که منم آن زمین مقدس و طیب مبارکی که در بر داشتم بهترین شهیدان و بهترین جوانان اهل بهشت را و از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که فرمود غاضریه یعنی کربلا البقعه الیست که دران بقعه حق تعالی سخن گفت با موسی بن عمران و مناجات کرد در آن نوح و آن گرامی ترین زمینهای خدا است بر خدا و اگر چنین نبود حق تعالی نمی سپرد دران دوستان و پیغمبران و فرزندان پیغمبر انش را پس زیارت کنید قبرهای ما را در غاضریه و حضرت صادق ع فرمود که غاضریه از تربت بیت المقدس است و فی المنتخب

از تربت بیت المقدس است وبسند معتبر منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود که مدفون
خواهد شد پسر من در زمینی که آنرا کربلا گویند وآن بقعه ایست که
بر آن بود قبة الاسلامی که نجات داد خدا بر آن قبه آنهارا که ایمان
بحضرت نوح علیه السلام آورده بودند از طوفان وبسند معتبر
از حضرت صادق ع مرویست که زیارت کنید کربلا را واز آن
قطع مکنید که فرزند بهترین پیغمبران را در بر گرفته است وبدرستیکه
ملائکه زیارت کردند کربلا را هزار سال پیش از آنکه جدم حسین ع
در آن ساکن شود و هیچ شبی نمی گذرد مگر جبرئیل ومیکائیل آنرا
زیارت میکنند پس جهد کن که پیوسته در آن مکان باشی و بسند
معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که حق تعالی بعضی از زمینها وآبها
را بر بعضی زیادتی داده است پس بعضی از آنها فخر کردند وبعضی
بغی وزیادتی بر زمینهای دیگر میکردند پس هیچ آب وزمینی نبود
مگر معاقب شدند بترک تواضع وفروتنی حتی آنکه مسلط گردانید
حق تعالی مشرکانرا بر کعبه وفرستاد بر زمزم آب شوری تا مزه اش
را فاسد گردانید وبدرستیکه کربلا وآب فرات اول زمینی و
اول آبی بودند که حق تعالی مقدس ومبارک گردانید آنهارا

پس گفت کربلا که سخن بگو پس چون زمینها و آبها فخر کردند بعضی بر
بعضی گفت من زمین مقدس مبارک خدایم تربت و آب من
شفا است و فخر نمی کنم بلکه خاضع و ذلیلم برای کسیکه مرا چنین
کرده است و این را از برای فخر بر زمینهای دیگر نمی گویم بلکه
شکر نعمت پروردگار خود میکنم پس خدا آنرا گرامی داشت و
بسبب فروتنی و شکر نعمت کرامتش و شرفش را زیاده کرد بحسین صلوات
الله علیه و اصحاب او پس حضرت صادق ع فرمود که هر که تواضع
کند برای خدا بلند کند او را خدا و هر که تکبر کند خدا او را ذلیل و پست
گرداند و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین ع منقول است که
حضرت مریم باعجاز از دمشق بکربلا آمد و حضرت عیسی در موضع
قبر امام حسین ع از او متولد شد و در همان شب بدمشق برگشت
و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حضرت
امیر المؤمنین ع در بعضی از سفرها چون نزدیک کربلا رسیدند از
لشکر پیش افتادند و چون بمحل شهادت امام حسین ع و اصحاب
او رسیدند فرمود که در اینجا دویست پیغمبر و دویست وصی پیغمبر
و دویست فرزندزاده پیغمبر شهید شده اند با اتباع ایشان
پس دور صحرا میگردیدند و میفرمودند که اینجا محل خوابیدن شتران

ایشان است وانجا محل فرود آوردن بارهای ایشان است
واین محل شهادت گروهی چنداست که پیش از ایشان بتراز
ایشان نبوده است و بعد از ایشان مثل ایشان نخواهد بود
و فرمود که خوشا حال تو ای خاک که بر تو ریخته خواهد شد خونهای
دوستان و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست
که فرمود چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروی
زیارت کن آن حضرت را محزون و غمگین و حوائج خودرا از و
سوال نما و برگرد و آن را وطن خود قرار مده علامه مجلسی ره
میگویند که چون در باب سابق احادیث بسیار در فضیلت
توقف و توطن در کربلا گذشت ممکن است نهی که در این حدیث وارد
شده است محمول بر صورت تقیه و خوف باشد چنانچه غالب
احوال آن زمان چنین بوده است یا مراد این باشد که نزدیک
قبر و حائر بسیار توقف نماید چنانچه بعضی از احادیث باین مضمون
بعد از این خواهد آمد و بچندین سند از حضرت امام زین العابدین ع
منقول است که جبرئیل نزد حضرت رسول ص آمد و اشاره بحضرت امام
حسین ع کرد و گفت که این فرزند زادهٔ تو کشته خواهد شد با جماعتی
از فرزندان واهلبیت تو و نیکان امت تو در کنار فرات د

زمینی که آنرا کربلا گویند و بسبب آن کرب و بلا بر دشمنان تو و دشمنان فرزندان تو بسیار خواهد بود در روزیکه غم آن روز برطرف نشود و حسرتش دائم است یعنی روز قیامت و آن زمین پاکترین بقعهای زمین است و از همه زمین حرمتش بیشتر است و از زمینهای بهشت است و در حدیث دیگر از امام زین العابدین علیه السلام منقولست که فرمود گویا می بینیم که قصرها و بناهای محکم بر دور قبر امام حسین علیه السلام ساخته اند و گویا می بینیم که بازارها بر دور قبر امام حسین علیه السلام بهم رسیده است و از اطراف زمین برای زیارت آنجناب خواهند آمد و در حدیث دیگر از حضرت صادق ع منقولست که برکت قبر امام حسین علیه السلام تا ده میل است که سه فرسخ و ثلث فرسخ باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حریم قبر آنحضرت از هر طرف پنج فرسخ است از چهار جانب قبر و در حدیث معتبر دیگر از اسحاق بن عمار منقول است که گفت شنیدم از حضرت صادق علیه السلام که فرمود که موضع قبر حسین بن علی علیهما السلام را حرمتی معلوم هست هر که آن حرمت را بشناسد و پناه بآن برد امان یابد گفتم وصف فرما برای ما موضع آنحضرت

را فرمود که بیمار از موضع قبرش که امروز هست از هر طرف بیست و پنج ذراع موضع
قبرش از آن روز که مدفون شده است در آن باغیست از باغهای بهشت و در بیست از درهای
بهشت و در آن معراجی بسوی آسمان است که اعمال
زائران را از آن بالا میبرند علامه مجلسی رح میگویند که
علما جمع میان احادیث مختلفه این باب حمل بر اختلاف
مراتب فضیلت کرده اند که اقصای مراتب فضیلت پنج فرسخ است
و از آن بهتر یک فرسخ است و اشرف آن فرسخ یک میل است
که بعد از این خواهد آمد و اشرف از آن هفتاد باعیست و اشرف
از آن هفتاد ذراع و اشرف از آن بست و پنج ذراع و اشرف
از آن بست ذراع و اشرف از آن اصل ضریح است
و ظاهر علما اینست که تربت استشفا و سجود و سبحه را از همه
اینها توان برداشت و احوط در تربت استشفا آن است
که از زیاده از یک فرسخ و ثلث فرسخ بر ندارد و احوط از آن
آنکه زیاده از یک میل بر ندارند و احوط از آن آنکه از حوالی
ضریح مبارک اخذ نمایند فاما حد حائر پس از کلام علما مختلف
ظاهر میشود و بعضی گفته اند که انچه احاطه کرده است با آن دیوارهائی
صحن پس تمام صحن و عمارتهای متصله بر روضهٔ مقدسه از مسجد بن

وغیرآنها نیز داخل خواهد بود و بعضی گفته اند که اصل ضریح است وبس و
بعضی گفته اند که ضریح است با عمارتهای متصله بآن وظاهر
کلام اکثر علما و مشهور میان سکنه آن دیار معنی اول است
واز بعضی معمرین افاضل آن اماکن مقدسه مسموع شد که
صحن شریف از پیش رو وجانب راست وجانب چپ مضبوط
است و تغییر نداده اند اما از طرف پشت سر تغییر داده اند
وقدر اصل و زیادتی معلوم نیست و دور نیست که انچه
از صحن گود است داخل حائر باشد وانچه بلند است داخل
نباشد چنانچه ابن ادریس علیه الرحمه در سرائر گفته است که
این مکان را حائر میگویند برای آنکه در لغت عرب حائر
مکان پست را میگویند زیرا که آب در ان حیران وساکن
میگردد و شیخ شهید وجمعی دیگر گفته اند که ازبرای این مسمی بحائر
گردیده است که در زمان متوکل علیه اللعنه که امر او آب بستند
که اثر ضریح را منطمس سازند باعجاز آن حضرت آب بر دور
حائر بلند شد و داخل حائر نشد و بنابر این احتمال اخیر مسجد
بزرگ داخل حائر نخواهد بود با انچه محاذی آن است از
یمین و یسار و انچه عقب آنست از صحن و در دخول حجرهای صحن در حائر بنابر احتمال اول

واخیر خالی از اشکالی نیست و بنا بر اقوالی که مذکور شد طریق
احتیاط در قصر و اتمام صلوة درین مواقع بر ناقد بصیر ظاهر می شود

در فضیلت تربت آنحضرت و کیفیت و آداب اخذ و استعمال آن

بسند معتبر از موسی ابن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود
که از تربت من چیزی بر ندارید که تبرک بآن کنید که هر تربت
ما حرام است مگر تربت جدم امام حسین صلوات الله علیه
که خدا آنرا شفا گردانیده است برای شیعیان و دوستان
من و بسند معتبر از حضرت امام رضاء منقول است که هر گلی
حرام است مانند میته و خون و جانوری که بنام غیر خدا کشته
باشند مگر طینت قبر امام حسین علیه السلام که آن شفای هر درد
است و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که اگر بیماری از مومنان که حق حرمت و ولایت و امامت
حضرت امام حسین ع را داند بگیرد از طین قبر آن حضرت بقدر
سر انگشت هر آئینه دوای او خواهد بود و بسند موثق
از ابن ابی یعفور منقول است که بخدمت حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام

بر بیدار و شفع میشود و دیگری بر بیدار و شفع نمیشود فرمود که نه از آنست هر که بر دار
د اعتقاد داشته باشد که باو نفع می بخشد البته نفع می بخشد و بسند
معتبر مرویست که بعضی از اصحاب امام محمد باقر ع گفت که زنی
قدری ریسمان بمن داد که در مکه بدهم که جامهٔ کعبه را بدان بدوزند
و من نخواستم که بحاجیان و خدمهٔ کعبه بدهم زیرا که ایشان را
می شناختم و می دانستم که خود متصرف میشوند چون بمدینه آمدم
بخدمت امام محمد باقر علیه السلام عرض کردم فرمود که آن را بده
و عسل و زعفران بخر و بگیر قدری از تربت امام حسین ع
و با آب باران ضم کن و عسل و زعفران را دران بریز و بشیعیان
بده که بیماران خود را بآن دوا کنند و بسندهای معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که خاک پاک قبر اطهر امام حسین علیه السلام
شفای هر درد است و آنست دوای بزرگ و در حدیث
معتبر دیگر فرمود که تربت امام حسین ع دران شفاست هر چند یک میل که
ثلث فرسخ باشد دورتر از قبر برداشته باشد و در روایتی دیگر
فرمود که هر کرا علتی برسد و مداوا کند بخاک قبر امام حسین علیه السلام
حق تعالی او را شفا می بخشد از آن علت مگر آنکه علت مرگ باشد
و بسند معتبر منقول است از شخصی که گفت حضرت امام رضا ع

برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد که دران خاک قبر امام
حسین علیه السلام بود از قاصد پرسیدم که این خاک چیست
گفت از قبر امام حسین علیه السلام است و هرگز آن حضرت از جامه
و غیر آن چیزی بجای نمیفرستند مگر این خاک را در میان
میگذارند و میفرمایند که این امان است از بلاها باذن خدا
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که
بر دارید کام فرزندان خود را بتربت امام حسین علیه السلام
که امان می بخشد از بلاها و بسند صحیح منقول است که شخصی
بآن حضرت عرض کرد که میگیرم از خاک قبر شریف امام حسین
علیه السلام و نزد من میباشد برای برکت آن فرمود که خوبست
و در حدیث دیگر فرمود که در خاک حایری که امام حسین ع دران
مدفون اند شفای هر درد و ایمنی از هر بلا و خوف است و در
حدیث معتبر دیگر منقول است که اگر بیماری از مومنان که
شناسد حق و حرمت امام حسین علیه السلام و از برائے
او از تربت آن حضرت از یک میل راه بر دارند برائے
او دوا و شفا خواهد بود و در روایتی که معتبر است از انحضرت
منقول است که نزد سر امام حسین علیه السلام خاک سرخیست

که شفا می بخشد از هر درد و هر مرض مگر مرگ راوی گفت من قدری
از بالای سر آنحضرت بقدر یک ذراع بکندم از بالای
سر آن حضرت خاک سرخ ریخت بقدر درهمی پس آنرا
بکوفه آوردم و بدواها ممزوج کردم و بیماران را میدادم
و شفا می یافتند و در حدیث دیگر فرمود که هر گلی حرام است
مانند گوشت خوک هر که بخورد و بمیرد من نماز بر آن نکنیم مگر خاک قبر امام حسین ع
که در آن شفای هر درد است و اگر کسی از روی لذت و خواهش بخورد از
برای او شفا نیست و در حدیث دیگر فرمود که اندکی از آن حلال است مثل نخودی
و در حدیث دیگر فرمود که خاک قبر امام حسین علیه السلام را از
نزد قبر تا هفتاد ذراع میتوان برداشت و در روایت معتبر
دیگر هفتاد باع در هفتاد باع و باع آن مقدار است که هر دو دست
را بگشایند و تقریبا چهار ذراع میشود و بسند معتبر از امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که طین قبر امام حسین علیه السلام
شفای هر درد و ایمنی از هر خوف است و از برای هر مطلبی
که بردارند آن مطلب حاصل میشود و در حکایت دیگر
منقول است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند از
گل ارمنی که برمیدارند برای کسیکه عضوی از اعضای او شکسته

باشد آیا حلال است برداشتن آن فرمود که باکی نیست که
آن خاک قبر ذوالقرنین است و خاک قبر امام حسین علیه السلام
ازان بهتر است و در حدیث معتبر دیگر آورده از ابوحمزه
ثمالی که گفت از حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که می بینم
اصحاب ما که میگیرند خاک قبر اقدس امام حسین علیه السلام
را و طلب شفا ازان میکنند آیا در ان شفا هست فرمود که
طلب شفا میتوان کرد از خاکی که برمیدارند از میان قبر تا چهار
میل همچنین است خاک قبر شریف جدم رسول خدا صلی الله
علیه و آله وسلم و قبر اطهر امیر المومنین و امام حسین علیهما الصلوٰة
والسلام پس بگیر از ان خاک که شفای هر درد است و سپر است
برای دفع هرچه ازان ترسی و هیچ چیز با آن برابری نمی کند
از چیزهای که از آن شفا طلب میکنید بغیر از دعا و چیزی که
آنرا فاسد میکند آنست که در ظرفها و جاهای بد میگذارند
و آنها که معالجه بآنها میکنند کم است یقین ایشان که هر که یقین
داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه
بآن بکند او را کافی خواهد بود و فاسد میگردانند آن تربت
را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن میمالند

وبهر چیز یکه بگذرد و آن تربت آنرا بو میکنند و اما شیاطین و
کافران جن پس حسد برند فرزند آدم را و خود را بر آن می مالند
که اکثر نیکی و بوی خوشش بر طرف میشود و هیچ تربت از حایر
بیرون نمی آید مگر مهیا میشوند از شیاطین کافران جن از برای آن
تربت آن قدر که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی احصا نتوانند کرد و
و آن تربت بدست صاحبش هست و ایشان بخود را بدان میمالند
و ملائکه نمی گذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت
سالم از ینها بماند هر بیماری را که با آن معالجه نمایند البته در آن
ساعت شفا می یابد پس چون تربت را بر داری پنهان کن
و نام خدا بسیار بر آن بخوان و شنیده ام که بعضی از آنها که
تربت را بر میدارند آن را سبک می شمارند حتی بعضی از ایشان
در توبره چارپایان می اندازد و یا در ظرف طعام و چیزهای که
دست بر آن بسیار مالیده شود و از خرجینها و جوالهائیکه چگونه
شفا یابد از آن کسیکه باین نوع آنرا حرمت دارد و لیکن آنکه
در آن یقین نیست و سبک میشمارد چیزیرا که صلاحش در آنست
عمل خود را فاسد میکند علامه مجلسی رحمه الله میفرمایند
که مشهور میان علما آنست که خوردن گل و خاک مطلقا حرام است

نیست مگر خاک قبر امام حسین ع بقصد شفا بی وقصد لذت بقدر
نخودی و اگر بقدر عدسی زیاده نخورند احوط است و احوط
آنست که آن تربت از موضع نزدیک برداشته باشند با دعاها
و آدابهای منقوله و در وقت خوردن با آداب و ادعیه منقوله
بخورند چنانچه مذکور خواهد شد و اما خاک قبر سائر انبیا و ائمه
پس جائز نیست خوردن آنها و این هر دو حدیث را حمل
میتوان کرد بر اینکه تبرک جویند بآن مثل طلا کردن و مانند آن
و بسند معتبر از محمد بن مسلم منقول است که گفت رفتم بمدینه
و بیمار شدم حضرت امام محمد باقر علیه السلام دوائے بمن
فرستاد که غلامی آورد دستمال بر آن پوشیده بود غلام گفت
که این را بخور که حضرت مرا امر فرموده که نروم تا بیاشامی این
دوا را پس چون گرفتم و خوردم شربت سردی بود بنهایت
خوش طعمی و بوی مشک از آن ساطع بود پس غلام گفت
که آقای من میفرماید که چون دوا را بخوری بیا نزد من از این
قول تعجب کردم زیرا که حالی داشتم پیشتر که قدرت نداشتم
قیام پس چون آن شربت در جوف من قرار گرفت
گویا از بندی رها شدم برخواستم و بر خانه فیض کاشانه

آنحضرت

آنحضرت آمدم و رخصت طلبیدم حضرت ندا فرمود که حیثیت
صحیح شد داخل شو پس داخل شدم و میگریستم و سلام کردم
و دست و سرش را بوسیدم پرسید که چرا گریه میکنی گفتم فدای
تو شوم میگریم بر غربت خود و دوری راه از خدمت شما و کمی
قدرت دیر ماندن در ملازمت شما که پیوسته نظر بر شما کنم فرمود
که اما کمی قدرت پس حق تعالی چنین گردانیده است بر شیعیان
و اهل مودت ما را و بلا را بسوی ایشان تند گردانیده و اما
آنچه گفتی از غربت پس مومن درین دنیا غریب است درمیان
این خلق وارژگون تا از این خانه بدر رود بسوی رحمت خدا و
اما آنچه ذکر کردی از دوری راه پس ترا درین باب تاسی
خواهد بود بحضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام که در زمینی هست که
دور است از ما در کنار فرات و اما آنچه یاد کردی از محبت قرب
ما و نظر کردن بسوی ما و آنکه قادر نیستی پس بدانکه خدا میداند
آنچه در دل تست و ترا بر آن جزا خواهد داد پس فرمود که آیا
بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام میروی گفتم بلی
با ترس و بیم بسیار فرمود که هر چند ترس بیشتر است ثواب آن بیش
عظیم تر پس فرمود که چگونه یافتی آن تربت را گفتم گواهی میدهیم

که شما اهل رحمتید و تو وصی اوصیای در وقتیکه غلام آن شربت
را آورد که قدرت نداشتم که بر پا بایستم و از خود نا امید شده بودم
و چون آن شربت سرد شیرین خوشبو را نوشیدم غلام گفت
که آقای من فرموده است که بیا گفتم با اینحال میروم هر چند
جانم میرود و چون روانه شدم گویا از بندی رها شدم پس
سپاس خداوند را که شما را رحمت گردانیده است برای
شیعیان شما فرمود که آن شربت که خوردی از خاک قبرهای
پدر آن من بود و از برای شفا چیزی از آن بهتر نمی باشد پس هیچ
چیز را با آن برابر مکن که ما با طفال و زنان خود میخورانیم و از آن
خیری بسیار می بینیم گفتم فدای تو شوم ما بر میداریم و طلب شفا
از آن میکنیم فرمود که شخصی آنرا بر میدارد و از حائر بیرون می
آورد و ظاهر نمی کند انکه در چیزی می پیچد پس هیچ جن و جانوری
چیزیکه دردی و بلائی داشته باشد نیست مگر آنکه آن را بو میکند
پس برکتش بر طرف میشود و برکتش را دیگران می برند و آن
تربت که با آن معالجه میکنند چنین نمی باشد و گرنه این علت
باشد که گفتم هر که آنرا بر خود بمالد یا از آن بخورد البته شفای یابد
در همان ساعت و آن مثل حجر الاسود است که اول امثال

یاقوتی بود در نهایت سفیدی و هر بیماری و دردناکی که خود را بر آن
میمالید در ساعت شفا می یافت و چون صاحبان دردها از اهل
کفر و جاهلیت خود را بر آن میمالیدند سیاه شد و اثرش کم شد
و تو چون بر میداری تربت را ظاهر و گشوده می آوری و در میان
خرجین و جاهای چرکین می افکنی پس برکتش می رود و دلیل و
سند معتبر از احادیث ابن مغیره منقول است که گفت بخدمت
حضرت صادق ع عرض کردم که من درد و بیماری بسیار دارم
و بهر دوائی مداوا کردم و نفع نیافتم فرمود چرا غافلی از تربت
حضرت حسین علیه السلام که در آن شفای هر درد و ایمنی از
هر خوف است چون تربت را برداری این دعا را بخوان
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هٰذِهِ الطّینَةِ وَبِحَقِّ الْمَلَکِ
الَّذی اَخَذَها وَبِحَقِّ النَّبِیِّ الَّذی قَبَضَها وَ
بِحَقِّ الْوَصِیِّ الَّذی حَلَّ فیها صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا و بجای
کذا و کذا حاجتهای خود را طلبد پس حضرت فرمود که ملکی که
تربت را اخذ کرد جبرئیل بود و آن تربت را به پیغمبر صلعم نمود
و گفت این تربت پسرت حسین علیه السلام است امت تو

بعد تو اورا خواهد گشت و پیغمبری که او را قبض کرد محمد ص بود و
وصی که در ان حلول کرده است حضرت امام حسین علیه السلام
است یا شهیدان که با آن حضرت در انجا مدفون شدند گفتم
فدای تو شوم هر در درا دانستم چگونه باعث ایمنی از خوف
میگردد فرمود که هرگاه از پادشاهی یا غیر او ترسی از خانه
بیرون مرو مگر آنکه تربت آن حضرت ع با تو باشد پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَخَذْتُهٗ مِنْ قَبْرِ وَلِیِّكَ وَابْنِ وَلِیِّكَ
فَاجْعَلْهُ لِیْ اَمْنًا وَحِرْزًا لِمَا اَخَافُ وَمَا لَا اَخَافُ
زیرا که گاهست که بر آدمی بلای چند وارد میشود که خوف
از انها ندارد حارث گفت که چنانچه حضرت فرمود من تربت
را اخذ کردم و آن دعا که فرمود خواندم پس بدنم صحیح شد
و امان میگردید انچه میترسیدم و از انچه نمی ترسیدم و لعبد
از ان بحمد الله مکروهی و المی ندیدم و بروایت معتبر
دیگر منقول است که آن حضرت فرمود که حق تعالی تربت
جدم را گردانیده است شفای هر درد و امان از هر خوف
پس هرگاه یکی از شما خواهد که بر دارد تربت را پس
ببوسد آن را و بر دو دیده خود بگذارد و بر سائر بدن بمالد

وبگوید اللهم بحق هذه التربة وبحق من حل بها
وثوی فیها وبحق ابیه وامه واخیه والائمة
من ولده وبحق الملئکة الحافین به الا جعلتها
شفاء من کل داء وبراءة من کل مرض ونجاة
من کل آفة وحرزا مما اخاف واحذر پس آنرا
استعمال نماید راوی گفت که من همیشه چنین کردم وهیچ مکروهی
بحمد الله ندیدم وبسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول
است که چون خواهی خاک قبر امام حسین علیه السلام بر داری
پس سوره حمد وقل اعوذ برب الفلق وقل اعوذ برب الناس
وقل هو الله احد وانا انزلناه ویس وآیة الکرسی بخوان وبنابر
بعضی نسخ قل یا ایها الکافرون نیز بخوان وبگو اللهم بحق
محمد عبدک وحبیبک ونبیک ورسولک وامینک
وبحق امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب عبدک
واخی رسولک وبحق فاطمة بنت نبیک و
زوجة ولیک وبحق الحسن والحسین بحق الائمة الراشدین وبحق
هذه التربة وبحق الملک الموکل بها وبحق
الوصی الذی هو فیها وبحق الجسد الذی

تضمنت و بحق السبط الذی ضمنت و بحق جمیع ملائکتک و انبیائک و رسلک صل علی محمد و آله و اجعل هذا الطین شفاء لی و لمن یستشفی به من کل داء و سقم و مرض و امانا من کل خوف اللهم بحق محمد و اهل بیته اجعله علما نافعا و رزقا واسعا و شفاء من کل داء و سقم و آفة و عاهة و جمیع الاوجاع کلها انک علی کل شیء قدیر و میگوئی اللهم رب هذه التربة المبارکة المیمونة و الملک الذی هبط بها و الوصی الذی هو فیها صل علی محمد و آل محمد و سلم و انفعنی بها انک علی کل شیء قدیر **طریق دیگر** برای اخذ کردن تربت امام حسین علیه السلام بسند معتبر منقول است که جابر جعفی گفت رفتم بخدمت حضرت امام محمد باقر ع که فرمود که چون خواهی تربت برداری در آخر شب متوجه شو و غسل کن باب خالص و بپوش پاکیزه ترین جامهای خود را و بعد خود را خوشبو کن و داخل روضه شو و نزد سر

آن حضرت بالبیت وچهار رکعت نماز بکن و در رکعت اول
سورهٔ حمد بخوان و یازده مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم بعد حمد یازده مرتبه سورهٔ انا انزلناه پس در
قنوت این دعا بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عُبُودِيَّةً وَرِقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ السَّمٰوَاتِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا
بَيْنَهُنَّ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس رکوع و سجود بکنی و دو رکعت نماز
دیگر بکنی در رکعت اوّل بعد از حمد یازده مرتبه قل هو الله احد
و در دوم بعد از حمد یازده مرتبه اذا جاء نصر الله بخوانی و همان قنوت که حالا
نوشتیم بخوان پس بعد از نماز سجدهٔ شکر بکنی و هزار مرتبه
شُكْرًا شُكْرًا بگوئی بعد از آن بر میخیزی و بضریح میچسپی و بگوئی
يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِنِّيْ اٰخِذٌ مِنْ تُرْبَتِكَ
بِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ
ذُلٍّ وَاَمْنًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَغِنًى مِنْ كُلِّ فَقْرٍ
لِيْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس بگیر از سه

انگشت سه مرتبه و در پارچهٔ پاکی یا در شیشه بگذار و از انگشتر عقیق سرش را مهر کن که بر ان این کلمات کنده باشند ما شاء الله لا قوة الا بالله استغفر الله پس اگر خدا داند که نیت تو درست است درین سه قبضه زیاده از سفت انثقال بر داشته نمیشود پس از برای هر علت که بخوری اثرش را خواهی دید

در بیان فوائد خاک پاک

و بعضی معجزات که از ان ظاهر گردیده باید دانست که معجزاتی که از ضریح مقدس و از تربت پاک ظاهر گردیده اند از احاطه حصر و شمار افزونند و این کتاب گنجایش آن ندارد مگر دو قصه بنظر برکت و یمن هدیهٔ ناظرین با تمکین می نمایم اول انکه شیخ طوسی رح از مشائخ کرام خود روایت کرده که محمد ازدی گفت که در مسجد جامع مدینه نماز کردم و در پهلوی من دو مرد بودند بر یکی از انها جامهای سفر بود یکی از انها بدیگری گفت که در تربت قبر امام حسین ع شفای هر درد است و من مرضی داشتم و بهر دوا که مداوا کردم عافیت نیافتم تا آنکه خوف هلاک بر من غالب شد و از خود نا امید شدم و نزد ما پیر زالی بود از اهل کوفه نزدیکم آمد در وقتیکه علتم بنهایت شدت

داشت و گفت درد ترا هر روز زیادتی می بینیم میخواهی شرا معالجه
کنم که ازین مرض نجات یابی گفتم من بسی محتاجم بچنین چیزی
پس آبی بقدحی کرده نزدم آورد چون آن آب را آشامیدم
صحیح شدم که گویا هرگز آزاری نداشتم بعد از چند ماه آن
زن نزدم آمد و نامش سلمه بود گفتم بالله ای سلمه آن چه دوا
بود که بمن دادی گفت که یک دانه ازین تسبیح که در دست دارم
ترا دادم و به شدی گفتم این تسبیح چیست گفت خاک قبر
حسین علیه السلام باد گفتم که ای رافضیه مرا مداوا بخاک قبر حسین ع
میکنی پس آن زن خشمناک از پیش من بیرون رفت
وهمان ساعت آزار من عود کرد و چندان شدت بهم رسانید
که خوف هلاکت دارم و هم شیخ مذکور قدس الله روحه
بسند معتبر نقل کرده که موسی ابن عبد العزیز گفت که مرا ملاقات
کرد یوحنای طبیب نصرانی و گفت بحق پیغمبرت و دینت
که بگو کیست آن کسیکه مردم بزیارت او میروند در ناحیه
قصر بن هبیره آیا از اصحاب پیغمبر شما است گفتم نه او امام
حسین پسر دختر پیغمبر ما است بمن بگو که چرا این سوال کردی
گفت درین باب خبر غریبی دارم سابور خادم رشید مرا

طلبید چون بنزد او رفتم مرا بر داشت و بر دبخانه موسی بن
عیسی که از خویشان خلیفه بود دیدم که بر رخت خواب بیهوش
افتاده و در پیش رویش طشتی بود و جمیع احشائش در ان طشت
ریخته بود و هارون رشید دران ایام از کوفه طلبیده بود سابور
پرسید از خادم مخصوص موسی و گفت این چه حالت است
که درین می بینم گفت یک ساعت قبل ازین در نهایت
صحت و خوشحالی نشسته بود با ندیمانش صحبت میداشت
وشخصی از بنی هاشم حاضر بود گفت من علتی شدیدی داشتم
و بهر چه معالجه کردم فائده نداد تا آنکه کاتب من گفت که او
تربت حسین بر دار و مداوا کن چنین کردم و عافیت یافتم
موسی گفت که هیچ از ان پیش تو مانده است گفت بلی پس
فرستاد از ان قدری از تربت موسی گرفت و از روی
استخفاف در بیرز داخل کرد همان ساعت فریاد کرد
که النار النار طشت بیارید چون طشت آوردیم اینها که در
طشت است از و جدا شد پس ندیمان پراگنده شدند
و مجلس بماتم بدل شد سابور بمن گفت که بیا ملاحظه کن آیا
چاره در علاج این مرد میتوانی کرد چون در طشت نظر کردم

دیدم که جگر و سپر زرشن و دلش همه در رطشت افتاده بسیار
تعجب کردم و گفتم هیچ کس چاره این نمی توان کرد مگر عیسی
که مرده را زنده میکرد ساپور گفت راست میگوئی الان
اینجا باش تا معلوم شود که حالش بکجا منتهی میشود شب نزد
ایشان ماندم و در صبح بجهنم واصل شد راوی گفت
یوحنا با دین نصرانیت مدتی می آمد و حضرت امام حسین ع
را زیارت میکرد بعد از ان مسلمان شد و اسلامش نیکو شد
و از جمله فوائد تربت آن حضرت آنست که همراه
میت در قبرش بگذارد و کفن را با ان بنویسید و ذکرش
بمجلس تفصیل انشاء الله خواهد آمد و لوح و مهر ساختن
برای سجده کردن ثواب عظیم دارد چنانچه فضیلت سجده
بر خاک پاکش در بابش مذکور شده و نیز تسبیح از خاک
آن حضرت ساختن و با ان تسبیح ذکر کردن یا در دست
داشتن فضیلت عظیم دارد و این علامت مومن است
چنانچه بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر منقولست
باید که مرد مومن خالی نباشد از پنج چیز مسواک و شانه
و سجاده و تسبیح که در ان سی و چهار دانه باشد و انگشتر

عقیق بسند معتبر از جناب صادق ع منقول است
که تسبیح خاک امام حسین ع در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه
صاحبش تسبیح کند و در حدیث دیگر فرمود که تسبیح های سبز در دست
شیعیان ما مانند رشته های سبز است که عباهای بنی اسرائیل بود حقتعالی بحضرت
موسی وحی فرمود که امر کن بنی اسرائیل را که در چهار جانب عباهای خود رشته های سبز قرار دهند
و بآنها خداوند آسمان را یاد کنند علامه مجلسی ره میفرماید
که ظاهرش آنست که دانهٔ تسبیح سبز باشد و بعضی چنین
فهمیده اند که ریسمانش سبز باشد و گفته اند که سنت است که رشتهٔ
تسبیح سبز باشد شاید حدیث دیگر بایشان رسیده باشد و
بهتر آنست که هر دو سبز باشد و در روایتی وارد شده که حوریان بهشت چون یکی از
ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین می آید از او التماس میکنند که برای ما تسبیح تربت
امام حسین بهدیه بیاورد بدانکه احوط انیست که تسبیح و تربت
آن حضرت را نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش بدهند
و در برابر آنها اگر ثواب ضم کنند بی آنکه اول شرط کرده
باشند شاید بنباشد چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که هرگاه خاک قبر حسین ع بفروشند خیانت
که گوشت آن حضرت را فروخته و خریده باشند

در آداب زیارت مطلق آنحضرت

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن
آن حضرت را محزون و مغموم و ژولیده مو و غبار آلود
تشنه و گرسنه چرا که آن حضرت باین احوال شهید شده اند
و حوائج خود آنجا طلب نما و برگرد از آنجا و وطن خود مساز آن جای مبارک
را و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت پرسید از
شخصی که میروید بزیارت قبر ابی عبد الله الحسین گفت بلی
فرمود که برای آن سفر سفره بر میدارید گفت بلی فرمود که اگر
بزیارت قبر پدرها و مادرهای خود بروید چنین میکنید گفت
چه چیز بخوریم فرمود که نان با لبن یعنی شیر با ماست که در
چند روایت دیگر وارد شده که آن حضرت فرمود که شنیده ام که
جماعتی بزیارت امام حسین عم میروند و با خود سفرها بر میدارند
که در انها بزغاله های بریان و حلوا است اگر بزیارت قبر
پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود بر نمیدارند و در
حدیث معتبر دیگر منقول است که آن حضرت به مفضل ابن عمر
فرمود که زیارت کنید امام حسین عم را بهتر از ان است

که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر آنست که زیارت کنید مفضل گفت
پشت مرا شکستی فرمود والله که اگر بزیارت قبر پدران خود
بروید اندوهگین وغمناک میروید و بزیارت آن حضرت
که میروید سفرہ ها با خود برمیدارید بلکه می باید که ژنده ولسیدہ مو
وگرد آلود بروید بسند معتبر مرویست که محمد بن مسلم بحضرت
امام محمد باقر ع عرض کرد که چون ما بزیارت پدر حضرت
امام حسین ع برویم آیا نحیانست که در حجیم فرمود که بلی گفت
پس برما لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت
نمائی با هر که رفیق تست و بر تو لازم است اکم سخن بگوئے مگر
سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار کنی و لازم است
که جامهایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش
از انکه داخل حائر شوی و لازم است که با خشوع و رقت
باشی و نماز بسیار کنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
بفرستی و باید که خود را نگاهداری از چیز ہای که سزاوار
نیست ترا و باید که دیدہ خود از حرام وشبهه بپوشانی و احسان
به برادران مومنان پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی
که خرجش تمام شده است اورا دستگیری کنی و خرج

خود را

خود را میان خود و ایشان را برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه
که قوام دین تو بر آنست و پرهیزگاری از چیزهای که خدا از آنها نهی
فرموده و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و مناظره
کردن پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره و مستوجب
میشوی از جانب آن کسیکه طلب ثواب کرده با آل خرج کردن و از اهل
خود دور افتادن انیکه بر گردی با آمرزش گناهان و رحمت
و خوشنودی خدا و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست
هر که بزیارت قبر امام حسین ع برود پیاده حق تعالی بنویسد برای
او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از و هزار گناه و بلند میکند
برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن
و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست بگیر و راه برو
مانند بنده ذلیل چون بدر حایر برسی چهار مرتبه الله اکبر بگو
پس اندکی راه برو پس چهار مرتبه الله اکبر بگو پس برو نزد سر
آن حضرت ع و بایست و چهار مرتبه الله اکبر بگو و نماز بکن
نزد آن حضرت ع و از خدا حاجتهای خود را طلب کن و
بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است هر که غسل کند با آب
فرات و زیارت کند قبر امام حسین ع را از گناه خالی شود مانند

روز یکه از مادر متولد شده هر چند گناهان کبیره کرده باشد و در
روایت معتبر دیگر فرمود که چون مومن بزیارت آن حضرت
برود و حق آن حضرت را شناسد و غسل کند در آب فرات
حق تعالی بنویسد از برای او بهر گامی حجی مقبول و عمره مقبول و
جهادی با پیغمبر مرسل یا امام عادل و بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که چون نزدیک آن حضرت برسی اگر
آب یابی غسل بکن و اگر نیابی وضو بساز و بزیارت
برو و بسند معتبر منقول است که از آن حضرت پرسیدند که
بسیار است که میرویم بزیارت قبر امام حسین ع و بر ما غسل دشوار
است بسبب سرما و غیره فرمود هر که غسل کند در فرات و زیارت
کند آن حضرت را برای او نوشته میشود از ثواب آنچه احصا
نتوان کرد پس چون برگردد با آن موضع که غسل کرده است و
وضو بسازد و باز بزیارت رود همان ثواب از برای او نوشته میشود
از ظاهر حدیث معلوم میشود که اگر بسبب عذر غسل نکرده
اکتفا بر وضو نماید همان ثواب غسل دریابد و بسند معتبر منقول
است که حضرت صادق ع فرمود با بوبصیر که میخواهی ترا خبر دهم
که جدم حضرت علی بن الحسین ع چگونه زیارت امام حسین ع میکرد گفت بلی فرمود

که چون خواهی بزیارت آن حضرت بیرون روی پیش از بیرون
رفتن روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه بدار پس چون شب جمعه شود
نماز شب کن و برخیز و نظر باطراف آسمان کن و در آن شب
پیش از شام غسل بکن و با طهارت بخواب و چون خواهی بروی
بزیارت غسل کن و بوی خوش بکن و روغن بر خود ممال
و سرمه بکش تا بروی نزد قبر اطهر مولف حقیر میگوید که از خصوص
این حدیث ظاهر میشود که بوی خوش کردن خاص در زیارت
حسین بن علی صلوات الله علیهما خوب نیست لکن بفحاوی
ظواهر احادیث و خصوصا در زیارت جابر انصاری معلوم میشود
که او خود را السعد خوشبو کرده و خصوصا از احادیثیکه برای برداشتن
تربت وارد شده اند معلوم میشود که بوی خوش کردن در زیارت
آن حضرت خوب باشد و هیچ ورد عمده در آن نیست و نهی که
برای بوی خوش از حدیث سابق مستفاد میشود محتمل که بوی
خوش برای زینت خوب نباشد اما بقصد احترام و اعزاز
آن مرقد منور اگر بکنند اغلب که بد نباشد و اگر جمع بین الحدیثین
بکنند پس مقتضای احتیاط آنست که خود را خوشبو نکنند لکن
خوشبو کردن ضریح اقدس و بخور در روضه منوره مقدسه برای

تطیب آن مکان اشرف و اعلی خوب است و دران معنی بنظم نرسیده و لسبند معتبر قوی از ابو حمزه ثمالی منقولست که حضرت صادق ع فرمود که چون روانه زیارت قبر امام حسین ع بشوی پس روزه بدار چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه را چون خواهی که بیرون روی جمع کن اهل و فرزندان خود را و دعای سفر را بخوان و غسل کن پیش از بیرون رفتن و بگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِی وَطَهِّرْ قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی وَاَجْرِ عَلٰی لِسَانِی ذِکْرَکَ وَمِدْحَتَکَ وَالثَّنَاءَ عَلَیْکَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوَامَ دِیْنِی اَلتَّسْلِیْمُ لِاَمْرِکَ وَالْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِیِّکَ وَالشَّهَادَةُ عَلٰی اَنْبِیَاءِکَ وَجَمِیْعِ رُسُلِکَ اِلٰی جَمِیْعِ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوْرًا وَطَهُوْرًا وَحِرْزًا وَشِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَاٰفَةٍ وَعَاهَةٍ وَمِنْ شَرِّ مَا اَخَافُ وَاَحْذَرُ پس چون خواهی که بیرون روی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَاِلَیْکَ فَوَّضْتُ اَمْرِی وَاِلَیْکَ اَسْلَمْتُ نَفْسِی وَاِلَیْکَ اَلْجَاْتُ ظَهْرِی وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ لَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجَا

الا الیک تبارکت و تعالیت عز جارک و جل
ثناؤک پس بگو بسم اللہ و باللہ و من اللہ و الی اللہ و فی
سبیل اللہ و علی ملۃ رسول اللہ صلی اللہ علیہ
و آلہ علی اللہ توکلت و الیہ انیب فاطر السموات
السبع و الارضین السبع و رب العرش العظیم
اللهم صل علی محمد و آل محمد و احفظنی
فی سفری و اخلفنی فی اهلی باحسن الخلافة
اللهم الیک توجهت و الیک خرجت و
الیک وفدت و لخیرک تعرضت و بزیارة
حبیب حبیبک تقربت اللهم لا تمنعنی خیر
ما عندک بشر ما عندی اللهم اغفر لی
ذنوبی و کفر عنی سیئاتی و حط عنی خطایای و
اقبل منی حسناتی وسہ مرتبہ بگو اللهم اجعلنی فی
درعک الحصینة التی تجعل فیها من ترید
اللهم انی ابرء الیک من الحول و القوة پس
بخوان سورہ فاتحۃ الکتاب و قل اعوذ برب الفلق و
قل اعوذ برب الناس و قل ہو اللہ احد و سورہ انا انزلناہ

فی لیلۃ القدر و آیۃ الکرسی و یٰس و این آیات آخر سورۂ حشر
وَلَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاَیْتَهٗ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْیَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَاۤ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یُشْرِكُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰی یُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ و روغن بر خود مال
و سر برکش تا بنز دوات بروی و سخن کم بگو و مزاح کم بکن و
یاد خدا بسیار بکن و زنہار کہ حذر کن از مزاح و جدل و
خصومت کردن پس اگر سوار باشی یا پیادہ بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ سَطَوَاتِ النَّكَالِ وَعَوَاقِبِ الْوَبَالِ
وَفِتْنَةِ الضَّلَالِ وَمِنْ اَنْ تَلْقٰی بِمَكْرُوْهٍ وَاَعُوْذُ
بِكَ مِنَ الْحَبْسِ وَاللَّبْسِ وَمِنْ وَسْوَسَةِ الشَّیْطَانِ
وَمِنْ طَوَارِقِ السُّوْٓءِ وَشَرِّ كُلِّ ذِیْ شَرٍّ وَّمِنْ

شرِّ شیاطینِ الجنِّ والانسِ ومن شرِّ من ینصبُ
لاولیاءِ اللهِ العداوةَ ومن ان یفرُطوا علیَّ
او ان یطغوا واعوذُ بک من شرِّ عیونِ الظلمةِ
ومن شرِّ الشرِّ وشرکِ ابلیسَ ومن یردُ عن
الحیرةِ باللسانِ والیدِ پس اگر چیزی خوف وتہمة
باشی بگو لاحولَ ولاقوةَ الّا باللهِ بهِ احتجبتُ وبهِ
اعتصمتُ اللّهمّ اعصمنی من شرِّ خلقکَ
وانّما انا بکَ وانا عبدکَ پس چون رسی باب
ذات بین از آنکه عبور کنی بگو اللّهمّ انتَ خیرُ من وفدَ
الیهِ الرجالُ وانتَ یا سیّدی اکرمُ مأتیٍّ و
اکرمُ مزورٍ وقد جعلتَ لکلِّ زائرٍ کرامةً
ولکلِّ وافدٍ تحفةً وقد اتیتکَ زائراً قبرَ
ابنِ نبیکَ صلواتکَ علیهِ فاجعل تحفتکَ
ایّایَ فکاکَ رقبتی من النارِ وتقبّل منّی عملی و
اشکر سعیی وارحم مسیری الیکَ بغیرِ منٍّ
منّی بل لکَ المنُّ علیَّ اذ جعلتَ لی السبیلَ
الی زیارتهِ وعرّفتنی فضلهُ وحفظتنی حتّی

بلغتنی قبر ابن ولیک وقد رجوتک مفضل علی
محمد و اله و لا تقطع رجائی وقد اتیتک فلا
تخیب املی واجعل هذه کفارة لما کان
قبله من ذنوبی واجعلنی من انصاره یا ارحم
الراحمین پس از نهر فرات عبور بکن و بگو اللهم
صل علی محمد و آل محمد واجعل سعیی
مشکورا و ذنبی مغفورا و عملی مقبولا واغسلنی
من الخطایا والذنوب وطهر قلبی من کل
آفة تمحق دینی او تبطل عملی یا ارحم الراحمین
پس برو به نینوی که در نزدیک قبر آن حضرت بوده است
و بار های خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه
نکش و گوشت مخور تا در آنجای پس برو بکنار فرات
آنجا که محاذی قبر است و غسل بکن لنگ ببسته در وقت
غسل بگو اللهم طهر لی و طهر لی قلبی واشرح
لی صدری واجر علی لسانی محبتک و
مدحتک والثناء علیک فانه لا حول و لا
قوة الا بک وقد علمت ان قوام دینی التسلیم

أَمْرُكَ وَالشَّهادَةُ عَلى جَمِيعِ أَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ
أَلَّفْتَ بَيْنَهُمْ أَشْهَدُ أَنَّهُمْ أَنْبِياؤُكَ وَرُسُلُكَ
إِلى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللّهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَ
حِرْزاً وَشِفاءً مِنْ كُلِّ سُقْمٍ وَداءٍ وَمِنْ كُلِّ
آفَةٍ وَعاهَةٍ وَمِنْ شَرِّ ما أَخافُ وَأَحْذَرُ
اللّهُمَّ طَهِّرْ بِهِ جَوارِحِي وَعِظامِي وَلَحْمِي
وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَمُخِّي وَعَصَبِي وَ
ما أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَاجْعَلْهُ لِي شاهِداً
يَوْمَ فَقْرِي وَفاقَتِي پس پاکترين جامهاى خود را
بپوش و چون بپوشى سى مرتبه بگو اللّهُ أَكْبَرُ
اللّهُ أَكْبَرُ و بگو الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي إِلَيْهِ
قَصَدْتُ فَبَلَّغَنِي وَإِيَّاهُ أَرَدْتُ فَقَبِلَنِي
وَلَمْ يَقْطَعْ بِي وَرَحْمَتَهُ ابْتَغَيْتُ فَسَلَّمَنِي
اللّهُمَّ أَنْتَ حِصْنِي وَكَهْفِي وَحِرْزِي
وَرَجائِي وَأَمَلِي لا إِلهَ إِلَّا أَنْتَ يا رَبَّ
الْعالَمِينَ پس چون خواهى كه بسوى قبر روانه شوى
بگو اللّهُمَّ إِنِّي أَرَدْتُكَ فَأَرِدْنِي وَإِنِّي أَقْبَلْتُ

بِوَجْهِي اِلَيْكَ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ عَنِّي فَاِنْ
كُنْتَ عَلَيَّ سَاخِطًا فَتُبْ عَلَيَّ وَارْحَمْ مَسِيْرِيْ
اِلَى ابْنِ حَبِيْبِكَ اَبْتَغِيْ بِذٰلِكَ رِضَاكَ عَنِّيْ
فَارْضَ عَنِّيْ وَلَا تُخَيِّبْنِيْ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
پس پیاده برو با آرام دل و آرام بدن و در راه اَللّٰهُ
اَكْبَرُ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و
هر ذکرے که دلالت بر عظمت و بزرگواری خدا و رسول
خدا داشته باشد بگو و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
بفرست و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ
الْمُتَوَحِّدِ بِالْاُمُوْرِ كُلِّهَا خَالِقِ الْخَلْقِ
لَمْ يَعْزُبْ عَنْهُ شَيْءٌ مِنْ اُمُوْرِهِمْ وَ عَلِمَ
كُلَّ شَيْءٍ بِغَيْرِ تَعْلِيْمٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَ صَلَوَاتُ
مَلٰئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَ اَنْبِيَائِهِ وَ رُسُلِهِ
اَجْمَعِيْنَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَوْصِيَاءِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَنْعَمَ عَلَيَّ وَ عَرَّفَنِيْ فَضْلَ
مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ
پس اندکے راه برو و گامها نزدیک یکدیگر بگذار پس چون

بر تل و محاذی قبر مقدس بنوی بایست و سی مرتبه الله اکبر
بگو پس بگو لا اله الا الله فی علمه منتهی علمه
و لا اله الا الله بعد علمه منتهی علمه
و لا اله الا الله مع علمه منتهی علمه و الحمد لله فی علمه منتهی علمه
و الحمد لله بعد علمه منتهی علمه و الحمد لله مع علمه منتهی علمه و سبحان
الله بعد علمه منتهی علمه و سبحان الله بعد علمه منتهی
علمه و سبحان الله مع علمه منتهی علمه و
الحمد لله بجمیع محامده علی جمیع نعمه و
لا اله الا الله و الله اکبر و حق له ذلک
لا اله الا الله الحلیم الکریم و لا اله الا الله
العلی العظیم لا اله الا الله نور السموات السبع
و نور الارضین السبع و رب العرش العظیم
و الحمد لله رب العالمین السلام علیک
یا حجة الله و ابن حجته السلام علیکم
یا ملئکة الله و زوار قبر ابن نبی الله
پس دو گام برو و الله اکبر سی مرتبه بگو و در وقت
رفتن بگو لا اله الا الله تهلیلا لا یحصیه غیره

قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَ عَدَدَ كُلِّ اَحَدٍ
وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهُ قَبْلَ كُلِّ
اَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَ عَدَدَ
كُلِّ اَحَدٍ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَ بَعْدَ كُلِّ
اَحَدٍ وَ مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَ عَدَدَ كُلِّ اَحَدٍ اَبَدًا
اَبَدًا اَبَدًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَ كَفٰى بِكَ
شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِيْ اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ
حَقٌّ وَ اَنَّ رَسُوْلَكَ حَقٌّ وَ اَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَ اَنَّ
قَضَاءَكَ حَقٌّ وَ اَنَّ قَدَرَكَ حَقٌّ وَ اَنَّ فِعْلَكَ
حَقٌّ وَ اَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَ اَنَّ نَارَكَ حَقٌّ وَ اَنَّكَ
مُمِيتُ الْاَحْيَاءِ وَ اَنَّكَ مُحْيِي الْمَوْتٰى وَ اَنَّكَ
بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ وَ اَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ اَنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
مَلٰئِكَةَ اللّٰهِ وَ يَا زُوَّارَ قَبْرِ اَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ پس روانه شو بآرام دل با یاد خدا و بیائی و بگفتن

اَللهُ اَکْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ پس
چون برسی بدریکه جانب شرق است بالیست و بگو اَشْهَدُ اَنْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَ
اَمِیْنُ اللهِ عَلٰی خَلْقِهٖ وَاَنَّهٗ سَیِّدُ الْاَوَّلِیْنَ
وَالْاٰخِرِیْنَ وَاَنَّهٗ سَیِّدُ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ
سَلَامٌ عَلٰی رَسُوْلِ اللهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانَا
لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللهُ لَقَدْ
جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَشْهَدُ
اَنَّ هٰذَا قَبْرُ ابْنِ حَبِیْبِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَاَنَّهُ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ اَكْرَمْتَهٗ بِكِتَابِكَ وَ
خَصَصْتَهٗ وَائْتَمَنْتَهٗ عَلٰی وَحْیِكَ وَاَعْطَیْتَهٗ
مَوَارِیْثَ الْاَنْبِیَاءِ وَجَعَلْتَهٗ حُجَّةً عَلٰی خَلْقِكَ
فَاَعْذَرَ فِی الدَّعْوَةِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهٗ فِیْكَ لِیَسْتَنْقِذَ
عِبَادَكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ وَالْعَمٰی وَالشَّكِّ
وَالْاِرْتِیَابِ اِلٰی بَابِ الْهُدٰی مِنَ الرَّدٰی وَاَنْتَ
تَرٰی وَلَا تُرٰی وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی حَتّٰی تَارَ

عَلَيهِ مِن خَلقِكَ مَن غَرَّتهُ الدُّنيا وَباعَ الاٰخِرَةَ
بِالثَّمَنِ الاَوكَسِ وَاَسخَطَكَ وَاَسخَطَ رَسُولَكَ
وَاَطاعَ مِن عَبِيدِكَ مِن اَهلِ النِّفاقِ وَحَمَلَةِ الاَوزارِ
مَنِ استَوجَبَ النّارَ لَعَنَ اللهُ قاتِلِي وَلَدِ رَسُولِكَ
وَضاعِف عَلَيهِمُ العَذابَ الاَلِيمَ پس اندکی نزدیک
برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ آدَمَ صَفوَةِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيكَ يا وارِثَ اِبراهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيكَ يا وارِثَ مُوسىٰ كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ
يا وارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ
يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ
اَمِيرِ المُؤمِنِينَ عَلِيِّ ابنِ اَبِي طالِبٍ وَصِيِّ
رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ الحَسَنِ
ابنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وارِثَ
فاطِمَةَ الصِّدِّيقَةِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ اَلسَّلامُ عَلَيكَ اَيُّهَا الوَصِيُّ

البار انّی اشهد انّک قد اقمت الصلوة و آتیت
الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر
و عبدت الله مخلصا حتّی آتیک الیقین السلام
علیک یا ابا عبد الله و رحمة الله و برکاته
السلام علی الارواح التی حلّت
بفنائک و اناخت برحلک السلام علی ملئکة
الله المحدقین بک السلام علی ملئکة الله
و زوّار قبر ابن نبی الله پس داخل حائر شو و بگو
در وقت داخل شدن السلام علی ملئکة الله
المقرّبین السلام علی ملئکة الله المنزلین
السلام علی ملئکة الله المسوّمین السلام
علی ملئکة الله الذین بهذا الحائر باذنهم
مقیمون و باذن ربهم یعملون و لامر الله
مسلّمون السلام علیک یا ابن رسول الله و ابن
امین الله و ابن خالصة الله السلام علیک
یا ابا عبد الله انّا لله و انّا الیه راجعون ما
اعظم مصیبتک عند ابیک رسول الله و ما اعظ

مُصِیبَتُکَ عِنْدَ مَنْ عَرَفَ اللّٰہَ عَزَّ وَجَلَّ وَاَجَلُّ
مُصِیبَتُکَ عِنْدَ الْمَلَاءِ الْاَعْلٰی وَعِنْدَ اَنْبِیَاءِ اللّٰہِ
وَعِنْدَ رُسُلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ مِنِّی اِلَیْکَ وَالتَّحِیَّۃُ
مَعَ عَظِیمِ الرَّزِیَّۃِ عَلَیْکَ کُنْتَ نُوْرًا فِی الْاَصْلَابِ
الشَّامِخَۃِ وَنُوْرًا فِی ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَنُوْرًا فِی
الْھَوَاءِ وَنُوْرًا فِی السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی کُنْتَ فِیْھَا نُوْرًا
سَاطِعًا لَا یُطْفٰی وَاَنْتَ النَّاطِقُ بِالْھُدٰی پس اندکے
راہ برو وہفت مرتبہ اَللّٰہُ اَکْبَرُ وہفت مرتبہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ و
ہفت مرتبہ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ وہفت مرتبہ سُبْحَانَ اللّٰہِ وہفت مرتبہ لَبَّیْکَ دَاعِیَ
اللّٰہِ لَبَّیْکَ بگو پس بگو اِنْ کَانَ لَمْ یُجِبْکَ بَدَنِی
عِنْدَ اسْتِغَاثَتِکَ فَقَدْ اَجَابَکَ قَلْبِی وَسَمْعِی
وَبَصَرِی وَرَاْیِی وَھَوَایَ عَلَی التَّسْلِیمِ لِخَلَفِ النَّبِیِّ
الْمُرْسَلِ وَلِسِبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِیلِ الْعَالِمِ
الْاَمِینِ الْمُسْتَخْزَنِ وَالْمُؤَدِّی الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ
الْمُضْطَھَدِ جِئْتُکَ انْقِطَاعًا اِلَیْکَ وَاِلٰی جَدِّکَ
وَاَبِیکَ وَوَلَدِکَ الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِکَ فَقَلْبِی لَکَ
مُسَلِّمٌ وَرَاْیِی لَکَ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِی لَکَ مُعَدَّۃٌ حَتّٰی

یَبْعَثُكُمُ اللّٰهُ بِدِيْنِهٖ وَيَبْعَثُكُمْ اَشْهَدُ اللّٰهَ اَنَّكُمُ
الْحُجَّةُ وَبِكُمْ تُرْجَى الرَّحْمَةُ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّىْ بِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ
لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اُكَذِّبُ مِنْهُ
بِمَشِيَّةٍ پس برو دگا مہار اکوتاہ بروار و قبر قبر بالیستی
پشت بقبلہ و بگو اَلسَّلَامُ مِنَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
مُحَمَّدٍ اَمِيْنِ اللّٰهِ عَلٰى رُسُلِهٖ وَعَزَائِمِ اَمْرِهٖ
الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ
عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهٖ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ صَاحِبِ
مِيْثَاقِكَ وَخَاتِمِ رُسُلِكَ وَسَيِّدِ عِبَادِكَ
وَاَمِيْنِكَ فِىْ بِلَادِكَ وَخَيْرِ بَرِيَّتِكَ كَمَا تَلَا
كِتَابَكَ وَجَاهَدَ عَدُوَّكَ حَتّٰى اَتَاهُ الْيَقِيْنُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَبْدِكَ
وَاَخِىْ رَسُوْلِكَ الَّذِىْ انْتَجَبْتَهٗ بِعِلْمِكَ
وَجَعَلْتَهٗ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ
وَالدَّلِيْلَ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَ

الدين بعدلك وفصل قضائك بين خلقك
والمهيمن على ذلك كله والسلام عليه و
رحمة الله وبركاته اللهم اتمم به كلماتك
وانجز به وعدك واهلك به عدوك و
اكتبنا في اوليائه واحبائه اللهم اجعلنا
له شيعة وانصارا واعوانا على طاعتك
وطاعة رسولك وما وكلته به واستخلفته
عليه يا رب العالمين اللهم صل على فاطمة
بنت نبيك وزوجة وليك وام السبطين
الحسن والحسين الطاهرة المطهرة الصديقة
الزكية سيدة نساء اهل الجنة اجمعين
صلوة لا يقوى على احصائها غيرك اللهم
صل على الحسن بن علي عبدك وابن اخي
رسولك الذي انتجبته بعلمك وجعلته
هاديا لمن شئت من خلقك والدليل
على من بعثت برسالتك وديان الدين
بعدلك وفصل قضائك بين خلقك والمهيمن

عَلٰی ذٰلِکَ کُلِّهٖ وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ
وَ بَرَکَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ ابْنِ عَلِیٍّ
عَبْدِكَ وَ ابْنِ اَخِیْ رَسُوْلِكَ الَّذِی انْتَجَبْتَهٗ
بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهٗ هَادِیًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ
خَلْقِكَ وَ الدَّلِیْلِ عَلٰی مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ
وَ دَیَّانِ الدِّیْنِ بِعَدْلِكَ وَ فَصْلِ قَضَائِكَ
بَیْنَ خَلْقِكَ وَ الْمُهَیْمِنِ عَلٰی ذٰلِكَ کُلِّهٖ
وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهٗ
وبرہمہ ایمہ صلوات مبفرستی بہان نحوکہ صلوات بر حسنین
علیہما السلام فرستادی و می گوئی اَللّٰهُمَّ اَتْمِمْ
بِهِمْ کَلِمَاتِكَ وَ اَنْجِزْ بِهِمْ وَعْدَكَ وَ
اَهْلِكْ بِهِمْ عَدُوَّكَ وَ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَ الْاِنْسِ اَجْمَعِیْنَ اَللّٰهُمَّ اجْزِهِمْ عَنَّا خَیْرَ
مَا جَزَیْتَ نَذِیْرًا عَنْ قَوْمِهٖ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
لَهُمْ شِیْعَةً وَ اَنْصَارًا وَ اَعْوَانًا عَلٰی طَاعَتِكَ وَ
طَاعَةِ رَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ یَتَّبِعُ النُّوْرَ
الَّذِیْ اُنْزِلَ مَعَهُمْ وَ اَحْیِنَا مَحْیَاهُمْ وَ اَمِتْنَا

مماتهم واشهد نا مشاهدهم في الدنيا و
الاخرة اللهم ان هذا مقام اكرمتني
به وشرفتني به واعطيتني فيه رغبتي
على حقيقة ايماني بك وبرسولك پس اندكى
نزديك تر بقبر مى شوى ومى گوئى السلام عليك يا بن
رسول الله وسلام الله وسلام ملئكته
المقربين وانبيائه المرسلين كلما تروح
الرائحات الطاهرات لك وعليك سلام
المؤمنين لك بقلوبهم الناطقين لك بفضلك
بالسنتهم اشهد انك صادق صديق صدقت
فيما دعوت اليه وصدقت فيما اتيت به و
انك ثار الله في الارض اللهم ادخلني في
اوليائك وحبب الى شهادتهم ومشاهدهم
في الدنيا والاخرة انك على كل شئ قدير
ومى گوئى السلام عليك يا ابا عبد الله رحمك
الله يا ابا عبد الله صلى الله عليك يا ابا
عبد الله السلام عليك يا امام الهدى

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلَمَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ
عَلی اَهْلِ الدُّنْیا اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ
حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وِتْرَ اللهِ
وَابْنَ وِتْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ
قاتِلَکَ فِی النّارِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ جاهَدْتَ
فی سَبِیلِ اللهِ حَقَّ جِهادِهِ لَمْ تَأْخُذْکَ فِی اللهِ
لَوْمَةُ لائِمٍ وَاَنَّکَ عَبَدْتَهُ حَتّی اَتاکَ الْیَقِینُ
اَشْهَدُ اَنَّکُمْ کَلِمَةُ التَّقْوی وَبابُ الْهُدی
وَالْحُجَّةُ عَلی خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّ ذلِکَ لَکُمْ سابِقٌ
فِیما مَضی وَفاتِحٌ فِیما بَقِیَ وَاَشْهَدُ اَنَّ اَرْواحَکُمْ
وَطِینَتَکُمْ طَیِّبَةٌ طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ
مِنَ اللهِ وَمِنْ رَحْمَتِهِ فَاُشْهِدُ اللهَ تَبارَکَ
وَتَعالی وَکَفی بِهِ شَهِیداً وَاُشْهِدُکُمْ
اَنِّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَلَکُمْ تابِعٌ فی ذاتِ نَفْسی وَ
شَرائِعِ دِینی وَخاتِمَةِ عَمَلی وَمُنْقَلَبی وَ
مَثْوایَ فَاَسْئَلُ اللهَ الْبارَّ الرَّحِیمَ اَنْ یُتَمِّ

ذلك لي أشهد أنكم قد بلغتم ونصحتم و
صبرتم وقتلتم وغصبتم وأسيء إليكم
فصبرتم لعن الله أمة خالفتكم وأمة جحدت
ولايتكم وأمة تظاهرت عليكم وأمة
شهدت ولم تستشهد الحمد لله الذي
جعل النار مثواهم وبئس الورد المورود
وبئس الرفد المرفود و می گوئی صلى الله
عليك يا أبا عبد الله سه مرتبه وعلى روحك و
بدنك لعن الله قاتليك ولعن الله سالبيك
ولعن الله خاذليك ولعن الله من شايع على
قتلك ومن آمر بذلك وشارك في دمك ولعن
الله من بلغه ذلك فرضي به أو سلم إليه أنا
أبرء إلى الله من ولايتهم وأتولى الله ورسوله
وآل رسوله أشهد أن الذين انتهكوا حرمتك وسفكوا
دمك ملعونون على لسان النبي الأمي اللهم
العن الذين كذبوا رسلك وسفكوا دماء
أهل بيت نبيك صلواتك عليهم اللهم العن

قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ
الْاَلِيمَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَقَتَلَةَ
اَنْصَارِ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ
وَاَذِقْهُمْ بَاْسَكَ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ
وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيلًا اَللّٰهُمَّ اَحْلِلْ بِهِمْ نِقْمَتَكَ
وَاْتِهِمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ وَخُذْهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نُكْرًا وَالْعَنْ
اَعْدَاءَ نَبِيِّكَ وَاَعْدَاءَ اٰلِ نَبِيِّكَ لَعْنًا وَبِيلًا
اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ وَالْفَرَاعِنَةَ اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و مى گوئى بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اِلَيْكَ كَانَتْ رِحْلَتِي مَعَ بُعْدِ شُقَّتِي وَاِلَيْكَ كَانَ
مَجِيئِي وَبِكَ اَسْتَتِرُ مِنْ عَظِيمِ جُرْمِي اَتَيْتُكَ زَائِرًا وَافِدًا
قَدْ اَوْقَرْتُ ظَهْرِي بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا سَيِّدِي
اَبْكِيكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ وَلَكَ فَاضَتْ
عَبْرَتِي وَعَلَيْكَ كَانَ اَسَفِي وَنَحِيبِي وَصُرَاخِي
وَزَفْرَتِي وَشَهِيقِي وَحُقَّ لِي اَنْ اَبْكِيَكَ وَقَدْ
بَكَتْكَ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرَضُونَ وَالْجِبَالُ وَالْبِحَارُ

فما عذري ان لم ابكك وقد بكاك حبيب
ربي وبكتك الائمة صلوات الله عليهم
وبكاك من دون سدرة المنتهى الى الثرى
جزعا عليك پس دست بر قبر بگذار وبگو السلام عليك
يا ابا عبد الله يا حسين بن علي يابن رسول
الله السلام عليك يا حجة الله وابن حجته
اشهد انك عبد الله وامينه بلغت ناصحا
وادّيت امينا وقلت صادقا وقتلت صدّيقا
فمضيت على يقين لم تؤثر عمى على هدى
لم تمل من حق الى باطل ولم تجب الا الله وحده
واشهد انك كنت على بيّنة من ربك
بلّغت ما امرت به وقمت بحقه وصدّقت من
كان قبلك غير واهن ولا موهن فصلّى الله
عليك وسلّم تسليما جزاك الله من
صدّيق خيرا اشهد انّ الجهاد معك جهاد
وانّ الحق معك واليك وانت اهله ومعدنه
وميراث النبوة عندك وعند اهل بيتك اشهد انك

قد بلغت و نصحت و وفیت و جاهدت فی
سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة
و مضیت للذی کنت علیه شاهدا او
مستشهدا او مشهودا فصلی الله علیک
و سلم تسلیما اشهد انک طهر و طاهر
مطهر من طهر طاهر مطهر طهرت و طهرت
ارض انت بها و طهر حرمک اشهد انک
امرت بالقسط و دعوت الیه و اشهد ان
امة قتلتک اشرار خلق الله و کفرته و انی
استشفع بک الی الله ربک و ربی من جمیع
ذنوبی و اتوجه بک الی الله فی حوائجی
و رغبتی فی امر اخرتی و دنیای پس جانب راست
رو بقبر بگرد و بگو اللهم انی اسئلک بحق هذا
القبر و من فیه و بحق هذه القبور و من سکنها
ان تکتب اسمی عندک فی اسمائهم حتی
توردنی مواردهم و تصدرنی مصادرهم
انک علی کل شیء قدیر و بگو رب افحمتنی ذنوبی

وَ قَطَعتْ مَقَالَتِي فَلَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ لِي فَأَنَا
الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْأَسِيرُ بِبَلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي
الْمُتَجَلِّدُ فِي خَطِيئَتِي الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِي
الْمُنْقَطَعُ بِي قَدْ أَوْقَفْتُ يَا رَبِّ نَفْسِي
مَوْقِفَ الْأَشْقِيَاءِ الْأَذِلَّاءِ الْمُذْنِبِينَ الْمُجْتَرِئِينَ
عَلَيْكَ بِوَعِيدِكَ يَا سُبْحَانَكَ أَيَّ جُرْأَةٍ
اجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ وَأَيَّ تَغْرِيرٍ غَرَّرْتُ
بِنَفْسِي وَأَيَّ سَكْرَةٍ أَوْبَقَتْنِي وَأَيَّ غَفْلَةٍ
أَعْطَبَتْنِي مَا كَانَ أَقْبَحَ سُوءَ نَظَرِي وَأَوْحَشَ
فِعْلِي يَا سَيِّدِي فَارْحَمْ كَبْوَتِي لِحُرِّ وَجْهِي
وَزَلَّةَ قَدَمِي وَتَعْفِيرِي فِي التُّرَابِ خَدِّي
وَنَدَامَتِي عَلَى مَا فَرَطَ مِنِّي وَأَقِلْنِي عَثْرَتِي
وَارْحَمْ صَرْخَتِي وَعَبْرَتِي وَاقْبَلْ مَعْذِرَتِي وَ
عُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِإِحْسَانِكَ عَلَى
خَطِيئَاتِي وَبِعَفْوِكَ عَلَيَّ رَبِّ أَشْكُو إِلَيْكَ
قَسَاوَةَ قَلْبِي وَضَعْفَ عَمَلِي فَارْحَمْ لِمَسْئَلَتِي
فَأَنَا الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْمُعْتَرِفُ بِخَطِيئَتِي وَهَاذِهِ

يدى وناصيتى استكين لك بالعود من
نفسى فاقبل توبتى ونفس كربتى وارحم
خشوعى وخضوعى وانقطاعى الى سيدى
واسفى على ما كان منى وتمرغى وتعفيرى
فى تراب قبر ابن نبيك بين يديك فانت
رجائى ومعتمدى وظهرى وعدتى لا اله
الا انت پس سى وپنج مرتبه الله اكبر بگو ودستها را
باسمان بردار وبگو اليك يا رب صمدت من ارضى
والى ابن نبيك قطعت البلاد رجاء للمغفرة
فكن لى يا سيدى سكنا وشفيعا وكن بى
رحيما وكن لى منجحا يوم لا ينفع الشفاعة عنده
الا لمن ارتضى يوم لا ينفع شفاعة الشافعين
ويوم يقول اهل الضلالة ما لنا من شافعين
ولا صديق حميم فكن يومئذ فى مقامى بين
يدى ربى لى منقذا فقد عظم جرمى اذا
ارتعدت فرائصى واخذ بسمعى وانا
منكس راسى بما قدمت من سوء عملى

وَاَنَا عَائِذٌ بِكُمَا وَلَدَتْنِي اُمِّي وَرَبِّي يَسْئَلُنِي فَكُن
لِي يَوْمَئِذٍ شَافِعًا وَمُشْفِقًا فَقَدْ اَعْدَدْتُكَ
لِيَوْمِ حَاجَتِي وَيَوْمِ فَقْرِي وَفَاقَتِي
پس جانب جیب رو را بر قبر بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ
تَضَرُّعِي فِي تُرَابِ قَبْرِ ابْنِ نَبِيِّكَ فَاِنِّي مَوْضِعُ رَجَائِي
يَا رَبِّ و بگو بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اِنِّي
اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ قَاتِلِكَ وَمِنْ سَالِبِكَ يَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَكَ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَاَبْذُلَ مُهْجَتِي
فِيكَ وَاَقِيكَ بِنَفْسِي وَكُنْتُ فِيمَنْ اَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ
حَتّٰى يُسْفَكَ دَمِي مَعَكَ فَاَظْفَرَ مَعَكَ بِالسَّعَادَةِ
وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ و بگو لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ رَمَاكَ لَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ طَعَنَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنِ اجْتَزَّ رَاْسَكَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَمَلَ رَاْسَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ نَكَتَ
بِقَضِيبِهِ بَيْنَ ثَنَايَاكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَبْكٰى نِسَائَكَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَيْتَمَ اَوْلَادَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَعَانَ
عَلَيْكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَارَ اِلَيْكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
مَنَعَكَ مَاءَ الْفُرَاتِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ غَشَّكَ وَخَذَلَكَ

لعن اللہ من سمع صوتک فلم یجبک لعن اللہ
ابن اکلۃ الاکباد و لعن اللہ ابنہ و اعوانہ
و اتباعہ و انصارہ و لعن اللہ ابن سمیۃ و
لعن اللہ جمیع قاتلیک و قاتلی ابیک و من اعان
علی قتلکم و حشی اللہ اجوافہم و بطونہم و
قبورہم نارا و عذبہم عذابا الیما
پس نزد سر آنحضرت ہزار مرتبہ تسبیح امیر المومنین را بخوان و اگر
خواہی اعمال باین یار را بجا باور و بعد از نماز زیارت کہ بعد از این
مذکور خواہد شد این تسبیح را بخوان و تسبیح حضرت امیر المومنین
این است سبحان من لا تبید معالمہ سبحان
من لا تنقص خزائنہ سبحان من لا انقطاع
لمدتہ سبحان من لا ینفد ما عندہ سبحان
من لا اضمحلال لفخرہ سبحان من لا یشاور
احدا فی امرہ سبحان من لا الہ غیرہ پس بر روی بالای
آنحضرت و دست خود را بر قبر بگذار و سہ مرتبہ بگو صلی اللہ علیک
یا ابا عبد اللہ پس بگو صبرت و انت الصادق
المصدق قتل اللہ من قتلکم بالایدی والالسن

وبگو اللّهُمَّ رَبَّ الاَرْبابِ صَریخَ الاَخْیارِ اِنّی عُذْتُ مَعاذاً
فَفُكَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ جِئْتُكَ یَابْنَ رَسُولِ اللهِ
وافِداً اِلَیْكَ اَتَوَسَّلُ بِكَ اِلَی اللهِ فی
جَمیعِ حَوائِجی مِنْ اَمْرِ آخِرَتی وَدُنْیایَ وَبِكَ
یَتَوَسَّلُ الْمُتَوَسِّلُونَ اِلَی اللهِ فی جَمیعِ حَوائِجِهِمْ
وَبِكَ یُدْرِكُ اَهْلُ الثَّوابِ مِنْ عِبادِ اللهِ طَلِبَتَهُمْ
اَسْئَلُ وَلِیَّكَ وَوَلِیَّنا اَنْ یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیارَتِكَ
الصَّلوةَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْمَغْفِرَةَ لِذُنُوبی
اَللّهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ تَنْصُرُهُ وَتَنْتَصِرُ بِهِ لِدینِكَ
فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ پس پهلوی روی خود را بر قبر گذار
وبگو اَللّهُمَّ رَبَّ الْحُسَیْنِ اِشْفِ صَدْرَ الْحُسَیْنِ
اَللّهُمَّ رَبَّ الْحُسَیْنِ اطْلُبْ بِدَمِ الْحُسَیْنِ اَللّهُمَّ
رَبَّ الْحُسَیْنِ انْتَقِمْ مِمَّنْ رَضِیَ بِقَتْلِ الْحُسَیْنِ
اَللّهُمَّ رَبَّ الْحُسَیْنِ انْتَقِمْ مِمَّنْ خالَفَ الْحُسَیْنَ
اَللّهُمَّ رَبَّ الْحُسَیْنِ انْتَقِمْ مِمَّنْ فَرِحَ بِقَتْلِ
الْحُسَیْنِ وتضرع می نمائی ومبالغه می کنی در لعنت کردن
بر قاتلان حسین و قاتلان امیرالمؤمنین ع صلوات الله علیهما و

نزد پاے آنحضرت ہزار مرتبہ می خوانی تسبیح حضرت فاطمہ
صلوات اللہ علیہا را و اگر نتوانی صد مرتبہ بخوانی و تسبیح
حضرت فاطمہؑ اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ
الشَّامِخِ الْمُنِیْفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْفَاخِرِ
الْعَظِیْمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِیْمِ
سُبْحَانَ ذِی الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْعَظِیْمِ سُبْحَانَ
مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدّٰی
بِالنُّوْرِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ یَرٰی اٰثَرَ النَّمْلِ
فِی الصَّفَا وَخَفَقَانَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَآءِ سُبْحَانَ
مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَیْرُهٗ
پس برو نزد قبر علی بن الحسین علیہما السلام و او نزد پاے
امام حسین علیہ السلام است پس بایست نزد او و بگو
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَ ابْنَ خَلِیْفَةِ
رَسُوْلِ اللّٰهِ وَ ابْنَ بِنْتِ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ مُضَاعَفَةً كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ
غَرَبَتْ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ
بِاَبِیْ اَنْتَ وَ اُمِّیْ مِنْ مَذْبُوْحٍ وَمَقْتُوْلٍ مِنْ غَیْرِ

جُزْءٍ وَبِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي دَمُكَ الْمُرْتَقَى بِهِ إِلَى حَبِيبِ اللهِ وَبِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي مِنْ مُقَدَّمٍ بَيْنَ يَدَيْ أَبِيكَ يَحْتَسِبُكَ وَيَبْكِي عَلَيْكَ مُحْتَرِقًا عَلَيْكَ قَلْبُهُ يَرْفَعُ دَمَكَ بِكَفِّهِ إِلَى أَعْنَانِ السَّمَاءِ لَا تَرْجِعُ مِنْهُ قَطْرَةٌ وَلَا تَسْكُنُ عَلَيْكَ مِنْ أَبِيكَ زَفْرَةٌ وَدَّعَكَ لِلْفِرَاقِ فَمَكَانُكُمَا عِنْدَ اللهِ مَعَ آبَائِكَ الْمَاضِينَ وَمَعَ أُمَّهَاتِكَ فِي الْجِنَانِ مُنَعَّمِينَ أَبْرَأُ إِلَى اللهِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَذَبَحَكَ پس خود را بقبر بچسبان و دست خود را بر قبر بگذار و بگو سَلَامُ اللهِ وَسَلَامُ مَلٰئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى عِتْرَتِكَ وَأَهْلِ بَيْتِكَ وَآبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ وَأُمَّهَاتِكَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ لَعَنَ اللهُ قَاتِلَكَ

وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ اسْتَخَفَّ بِحَقِّكُمْ وَقَتَلَكُمْ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَقِيَ مِنْهُمْ وَمَنْ مَضَى نَفْسِي فِدَاءٌ لَكُمْ وَلِمَضْجَعِكُمْ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا پس پہلوے روی
خود را بر قبر بگذار و سہ مرتبہ بگو صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
الْحَسَنِ پس بگو بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي اَتَيْتُكَ زَائِرًا
وَافِدًا عَائِذًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَاحْتَطَبْتُ
عَلَى ظَهْرِي اَسْئَلُ وَلِيَّكَ وَوَلِيِّي اَنْ يَجْعَلَ حَظِّي
مِنْ زِيَارَتِكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ و ہر دعا کہ
خواہی بکن پس برو نیز نزد قبر امام حسین علیہ السلام و از پشت
سر آنحضرت بگرد تا بروے نزد سر آنحضرت و در آنجا دو رکعت
نماز بگذار و در رکعت اوّل سورۂ حمد و سورۂ یٰسین بخوان
و در رکعت دوم سورۂ حمد و سورۂ رحمٰن بخوان و اگر خواہی
در پشت قبر بکن نماز را و در بالاے سر بہتر است و چون
فارغ شوی دیگر نماز کن آنچہ خواہی اما این دو رکعت نماز زیارت
ناچار است نزد ہر قبرے کہ زیارت کنند پس چون از
نماز فارغ شوی دست بلند کن بسوی آسمان و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّا اَتَيْنَاهُ مُؤْمِنِيْنَ بِهٖ مُسْلِمِيْنَ لَهٗ

مُعْتَصِمِينَ بِحَبْلِهِ عَارِفِينَ بِحَقِّهِ مُقِرِّينَ بِفَضْلِهِ
مُسْتَبْصِرِينَ بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَهُ عَارِفِينَ
بِالْهُدَى الَّذِي هُوَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ
وَاُشْهِدُ مَنْ حَضَرَنِي مِنْ مَلٰئِكَتِكَ اَنِّيْ بِهِمْ
مُؤْمِنٌ وَاَنِّيْ بِمَنْ قَتَلَهُمْ كَافِرٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
لِمَا اَقُولُ بِلِسَانِي حَقِيقَةً فِي قَلْبِي وَشَرِيعَةً
فِي عَمَلِي اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ لَهُ مَعَ الْحُسَيْنِ
ابْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَدَمٌ ثَابِتٌ وَاَثْبِتْنِي فِيمَنْ
اسْتُشْهِدَ مَعَهُ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَكَ
كُفْرًا سُبْحَانَكَ يَا حَلِيمُ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي
الْاَرْضِ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ تَرَى عَظِيمَ
الْجُرْمِ مِنْ عِبَادِكَ فَلَا تَعْجَلُ عَلَيْهِمْ تَعَالَيْتَ يَا
كَرِيمُ اَنْتَ شَاهِدٌ غَيْرُ غَائِبٍ وَعَالِمٌ بِمَا اُتِيَ
اِلٰى اَهْلِ صَفْوَتِكَ وَاَحِبَّائِكَ مِنَ الْاَمْرِ الَّذِي
لَا تَحْمِلُهُ سَمَاءٌ وَلَا اَرْضٌ وَلَوْ شِئْتَ لَانْتَقَمْتَ
مِنْهُمْ وَلٰكِنَّكَ ذُو اَنَاةٍ وَقَدْ اَمْهَلْتَ الَّذِينَ
اجْتَرَءُوا عَلَيْكَ وَعَلٰى رَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ

فاسکنتہم ارضک وغذوتہم بنعمتک الی
اجل ہم بالغوہ ووقت ہم صائرون الیہ لیستکملوا
العمل فیہ الذی قدرت والاجل الذی اجلت
لتخلدہم فی محط ووثاق ونار وحمیم وغساق
والضریع والاحراق والاغلال والاوثاق و
غسلین ومقامع وسلاسل مع طول المقام فی ایام
لظی وفی سقر التی لا تبقی ولا تذر وفی الحمیم
والجحیم پس خود را بقبر بچسپان وبگو یا سیدی اتیتک
زائرا موقرا من الذنوب اتقرب الی ربی بوفودی
الیک وبکائی علیک وعویلی وحسرتی واسفی
وبکائی وما اخاف علی نفسی رجاء ان تکون
لی حجابا وسندا وکہفا وحرزا وشافعا ووقایۃ
من النار غدا وانا من موالیکم الذین اعادی
عدوکم واوالی ولیکم علی ذلک احیی وعلیہ
اموت وعلیہ ابعث ان شاء اللہ وقد اشخصت
بدنی وودعت اہلی وبعدت شقتی واومل
فی قربکم النجاۃ وارجو فی اتیانکم الکرۃ

واطمع في النظر اليكم والى مكانكم غداً في
جنان ربي مع آبائكم الماضين وبگو يا ابا عبد الله
يا حسين ابن رسول الله جئتك مستشفعاً بك
الى الله اللهم اني استشفع اليك بولد حبيبك
وبالملائكة الذين يضجون عليه ويبكون و
يصرخون ولا يفترون ولا يسأمون وهم من
خشيتك مشفقون ومن عذابك حذرون
لا تغيرهم الايام ولا ينصرمون في نواحي الخير يشهدون
وسيدهم يرى ما يصنعون وما فيه يتقلبون
قد انهملت منهم العيون فلا ترقى واشتد منهم
الحزن بحرقة لا تطفى پس دستها را ببوی آسمان
بردار و بگو اللهم اني اسئلك مسئلة المسكين
المستكين العليل القليل الذليل الذي لم يرد
بمسكنته غيرك فان لم تدركه رحمتك
عطب اسئلك ان تداركني بلطف منك
فانت الذي لا تخيب سائلك وتعطي المغفرة
وتغفر الذنوب فلا اكونن يا سيدي انا اهون

خلقك عليك ولا أكون أهون من وفد إليك
يابن حبيبك فإني أملت ورجوت وطمعت
وزرت واغتربت رجاء لك أن تكافيني
إذ أخرجتني من رحلي فأذنت لي بالمسير
إلى هذا المكان رحمة منك وتفضلا منك
يا رحمن يا رحيم وجهد كن در دعا تا توانے و
بسيار دعا كن انشاء الله پس برو بسوے شهدا و بايست
محاذی قبور ہمہ ایشان و اشارہ کن بسوے ایشان و ہمہ را
مخاطب گردان و بگو السلام عليكم ورحمة الله
وبركاته السلام عليكم يا أهل القبور من أهل
ديار من المؤمنين السلام عليكم بما صبرتم
فنعم عقبى الدار السلام عليكم يا أولياء
الله السلام عليكم يا أنصار الله وأنصار رسوله وأنصار
أمير المؤمنين وأنصار ابن رسوله وأنصار
دينه أشهد أنكم أنصار الله كما قال
الله عز وجل وكأين من نبي قاتل معه
ربيون كثير فما وهنوا لما أصابهم في سبيل الله

وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا فَمَا ضَعُفْتُمْ وَمَا اسْتَكَنْتُمْ
حَتّٰى لَقِيتُمُ اللّٰهَ عَلٰى سَبِيلِ الْحَقِّ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ
اَبْشِرُوا بِمَوْعِدِ اللّٰهِ الَّذِي لَا خُلْفَ
لَهُ وَلَا تَبْدِيلَ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ وَعْدَهُ
وَاللّٰهُ مُدْرِكٌ بِكُمْ ثَارَ مَا وَعَدَكُمْ اَنْتُمْ
خَاصَّةُ اللّٰهِ اخْتَصَّكُمُ اللّٰهُ لِاَبِي عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ اَنْتُمُ الشُّهَدَاءُ وَاَنْتُمُ
السُّعَدَاءُ سَعِدْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَفُزْتُمْ بِالدَّرَجَاتِ
مِنْ جَنَّاتٍ لَا يَظْعَنُ اَهْلُهَا وَلَا يَهْرَمُونَ وَ
رَضُوا بِالْمُقَامِ فِي دَارِ السَّلَامِ مَعَ مَنْ نَصَرْتُمْ
جَزَاكُمُ اللّٰهُ خَيْرًا مِنْ اَعْوَانٍ جَزَاءَ مَنْ
صَبَرَ مَعَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ اَنْجَزَ اللّٰهُ مَا وَعَدَكُمْ مِنَ الْكَرَامَةِ
فِي جِوَارِهِ وَدَارِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ
اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِي حَمَلَنِي اِلَيْكُمْ حَتّٰى

آرانی مصارعکم آن یرینیکم علی الحوض
رواء مرویین ویرینی اعداءکم فی اسفل
درک من الجحیم فانهم قتلوکم ظلما و
آرادوا اماتة الحق وسلبوکم لابن سمیة
وابن اکلة الاکباد فاسئل اللہ آن یرینیهم
ظماء مظمئین مسلسلین مغللین یساقون
الی الجحیم السلام علیکم یا انصار ابن
رسول اللہ منی ما بقیت والسلام
علیکم دائما اذا فنیت وبلیت لهفی علیکم
ای مصیبة اصابت کل مولی لمحمد وال
محمد لقد عظمت وخصت وجلت و
عمت مصیبتکم انا بکم لجزع وانا بکم
لموجع محزون وانا بکم لمصاب ملهوف
هنیئا لکم ما اعطیتم وهنیئا لکم ما به
حبیتم فلقد بکتکم الملائکة وحفتکم
وسکنت معسکرکم وحلت مصارعکم
وقدست وصفت باجنحتها علیکم لیس لها

عنکم فراق الی یوم التلاق و یوم المحشر و یوم
المنشر لما انت علیکم رحمة من الله بلغنی
بها شرف الآخرة اتیتکم شوقاً و زرتکم خوفاً
اسئل الله ان یرینیکم علی الحوض و فی الجنان
مع الانبیاء و المرسلین و الشهداء و
الصالحین و حسن اولئک رفیقا پس بگرد
در دور حائر و بگو یا من الیه وفدت و الیه خرجت
و به استجرت و الیه قصدت و الیه بابن نبیه
تقربت صل علی محمد و ال محمد و من
علی بالجنة و فک رقبتی من النار اللهم
ارحم غربتی و بعد داری و ارحم مسیری
الیک و الی ابن حبیبک و قلبنی مفلحا منجحا
قد قبلت معذرتی و خضوعی و خشوعی عند
امامی و سیدی و مولای و ارحم صرختی
و بکائی و همی و جزعی و حزنی و ما قد باشر
قلبی من الجزع علیه فبنعمتک علی و لطفک
لی خرجت الیه و بتقویتک ایای و صرفک

الحمد و رعتی و کلائتک باللیل و النهار لی و حفظک و کلاءتک لی و کل بحر قطعته و کل واد و فلاة سلکتها و کل منزل نزلته فانت حملتنی فی البر و البحر و انت الذی بلغتنی و وفقتنی و کفیتنی و بفضل منک و وقایة بلغت و کانت المنة لک علیّ فی ذلک کله و اثری مکتوب عندک و اسمی و شخصی فلک الحمد علی ما ابلیتنی و اصطنعت عندی اللهم فارحم فرقی منک و مقامی بین یدیک و تملقی و اقبل منی توسلی الیک بابن حبیبک و صفوتک و خیرتک من خلقک و توجهی الیک و اقلنی عثرتی و اقبل عظیم ما سلف منی و لا یمنعک ما تعلم منی من العیوب و الذنوب و الاسراف علی نفسی و ان کنت لی ماقتا فارض عنی و ان کنت علیّ ساخطا فتب علیّ انک علی کل شیء قدیر اللهم اغفر لی و لوالدی

وارحمهما کما ربیانی صغیرا واجزهما عنی خیرا اللهم اجزهما بالاحسان احسانا وبالسیئات غفرانا اللهم ادخلهما الجنة برحمتک وحرم وجوههما من عذابک وبرد علیهما مضاجعهما وافسح لهما فی قبریهما وعرفنیهما فی مستقر من رحمتک وجوار حبیبک محمد صلی الله علیه وآله **شیخ مفید در مزار** آورده هرگاه اراده زیارت آنحضرت نمائی پس سه روز روزه بدار و روز سویم غسل بکن و اهل و عیال خود را جمع کن و بگو اللهم انی استودعک الیوم نفسی واهلی ومالی وولدی ومن کان منی بسبیل الشاهد منهم والغائب اللهم صل علی محمد وآل محمد واحفظنا بحفظ الایمان واحفظ علینا اللهم اجعلنا فی حرزک ولا تسلبنا نعمتک ولا تغیر ما بنا من عافیتک وزدنا من فضلک انا الیک

راغبون اللهم انی اعوذ بک من وعثاء السفر و
من کآبة المنقلب ومن سوء المنظر فی النفس
والاهل والمال والولد اللهم ارزقنا حلاوة
الایمان وبرد المغفرة وآمنا من عذابک انا
الیک راغبون وآتنا من لدنک رحمة انک علی
کل شیء قدیر پس ہرگاہ بر فرات برسی یعنی بر کنار علقمہ پس
بگو اللهم انت خیر من وفدت الیه الرجال و شدت
الیه الرحال وانت الذی اکرم مقصود و افضل مزور وقد
جعلت لکل زائر کرامة ولکل وافد تحفة
فاسئلک ان تجعل تحفتک ایای فکاک رقبتی
من النار وقد قصدت ولیک وابن نبیک و صفیک
وابن صفیک ونجیک وابن نجیک وحبیبک وابن حبیبک
اللهم فاشکر سعیی وارحم مسیری الیک
بغیر من منی علیک بل لک المن علی اذ جعلت
لی السبیل الی زیارته وعرفتنی فضله و
حفظتنی فی اللیل والنهار حتی بلغتنی
هذا المکان اللهم فلک الحمد علی نعمائک

کُمِّلِها وَ لَکَ الشُّکْرُ عَلٰی مِنَنِکَ کُلِّها بعد از ان غسل
کن از ان نهر چرا که منقول است کسیکه غسل کند در نهر فرات
گناهانش از و دور میشوند و همچنان پاک و صاف میشود گویا
از مادر متولد شده است پس بوقت غسل این دعا بخوان
بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوْرًا وَ طَهُوْرًا وَ حِرْزًا
وَ شِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَ سُقْمٍ وَ اٰفَةٍ وَ عَاهَةٍ اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْ بِهِ قَلْبِیْ وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِیْ وَ سَهِّلْ بِهِ
اَمْرِیْ و هرگاه از غسل فارغ شوی بپوش دو جامهاے
پاکیزه و دو رکعت نماز بکن بر کنار آن نهر و هرگاه از نماز فارغ
شدی پس برو طرف حائر حسین با سکینه و وقار و گامهای
خودرا کوتاه بردار چرا که در حدیث است که عوض هر گام ثواب
حج و عمرهٔ مقبوله می یابد و می باید که محزون و غمگین باشد در ان
حال و چشمهایت گریان باشند و تکبیر و تهلیل بر زبانت جاری
باشد و حمد و ثناے الٰهی و درود بر رسالت پناهی گویان
باشی خصوصًا درود بر حسین و لعنت بر قاتلان آنحضرت ع
و بیزاری از ان کسانیکه بنیاد ظلم را قائم کرده اند بگند
چون بر در حائر برسی پس بایست و بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبِیْرًا

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيْلًا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ بعدازان بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الشَّهِيْدُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيْمِيْنَ
فِيْ هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِيْفِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا مَلٰئِكَةَ رَبِّيَ الْمُحْدِقِيْنَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّيْ اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَ

بَقِیَ اللَّیلُ وَالنَّھارُ بعد ازان بااز طرف قبر با
محاذی سر آنحضرت وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ
صِفْوَةِ اللہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللہِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْراھِیمَ خَلِیلِ اللہِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسیٰ کَلِیمِ اللہِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ عِیسیٰ رُوحِ اللہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَلِیِّ اللہِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَابْنَ مُحَمَّدِ نِ الْمُصْطَفیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ
عَلِیِّ نِ الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ الزَّھْراءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خَدِیجَةَ الْکُبْریٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا ثارَ اللہِ وَابْنَ ثارِہِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْھَدُ اَنَّکَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَھَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللہَ وَرَسُولَہُ
حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقِینُ فَلَعَنَ اللہُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ
اللہُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللہُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ
فَرَضِیَتْ بِہِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللہِ اَشْھَدُ

اَنَّکَ کُنْتَ نُوْرًا فِی الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجَاهِلِیَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْکَ
مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِیَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ دَعَائِمِ
الدِّیْنِ وَاَرْکَانِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمَامُ
الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوٰی
وَاَعْلَامُ الْهُدٰی وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی وَالْحُجَّةُ
عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِکَتَهٗ
وَاَنْبِیَاءَهٗ وَرُسُلَهٗ اَنِّیْ بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِیَابِکُمْ
مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِیْنِیْ وَخَوَاتِیْمِ عَمَلِیْ وَقَلْبِیْ
لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِیْ لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَعَلٰی اَرْوَاحِکُمْ وَعَلٰی اَجْسَادِکُمْ
وَعَلٰی اَجْسَامِکُمْ وَعَلٰی شَاهِدِکُمْ وَعَلٰی غَائِبِکُمْ
وَعَلٰی ظَاهِرِکُمْ وَعَلٰی بَاطِنِکُمْ بعد از ان روی خود را
بر قبر بگذار و ببوس و بگو بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا اَبَا عَبْدِ
اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِیْبَةُ
بِکَ عَلَیْنَا وَعَلٰی جَمِیْعِ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

فلعن الله امّةً اسرجت والجمت وتهيّأت لقتالك يا مولاى يا ابا عبد الله قصدت حرمك واتيت الى مشهدك اسئل الله بالشّان الّذى لك عنده وبالمحلّ الّذى لك لديه ان تصلّى على محمّد وآل محمّد وان يجعلنى معكم فى الدّنيا والآخرة

پس بايست و دو ركعت نماز بكن بهر سوره كه خواهى نزد سر مبارك آنحضرت ع و بعد از فراغ نماز اين دعا بخوان

اللّهمّ انّى صلّيت وركعت وسجدت لك وحدك لا شريك لك لانّ الصّلوة والرّكوع والسّجود لا يكون الّا لك لانّك انت الله لا اله الّا انت اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وابلغهم عنّى افضل السّلام والتّحيّة واردد علىّ منهم السّلام اللّهمّ وهاتان الرّكعتان هديّة منّى الى مولاى الحسين بن علىّ عليهما السّلام اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وتقبّل منّى واجرنى على ذلك بافضل عملى ورجائى فيك

وَ فِی وَلِیِّکَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِیْنَ پس بالیست و برو
پائین قبر شریف امام حسین ع و استاده باش بر سر قبر علی بن
الحسین ع و این زیارت بخوان اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ نَبِیِّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْمَظْلُوْمُ وَ ابْنُ الْمَظْلُوْمِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهٖ پس روی خود را
بر قبر بگذار و ببوس و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ
اللّٰهِ وَ ابْنَ وَلِیِّهٖ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِیْبَةُ
وَ جَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنَا وَ عَلٰی جَمِیْعِ الْمُسْلِمِیْنَ
فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ وَ
اِلَیْکَ مِنْهُمْ بعد از ان بیرون بیا از درے که
نزد پاے علی ابن الحسین ع است براے زیارت
شهدا و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَوْلِیَاءَ اللّٰهِ
وَ اَحِبَّاءَهٗ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَصْفِیَاءَ اللّٰهِ

وَ اَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْوَفِيِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اَبي عَبْدِ اللهِ بِاَبي عَبْدِ اللهِ بِاَبي اَنْتُمْ وَ اُمّي طِبْتُمْ وَ طابَتِ الْاَرْضُ الَّتي فيها دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً فَيا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ مَعَكُمْ باز بیا طرف سر مبارک حسین بن علی؈ و دعا کن برای خود و اہل و عیال و برادران ایمانی خود چرا کہ دعا در آن مقام متبرک است و سوال سائل ہرگز رد نمی شود پس ہرگاہ ارادہ بیرون آمدن داشتہ باشی پس روی خود را بر قبر مبارک آنحضرت بگذار و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خالِصَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا

خالصة اللهِ السّلامُ علیک یا امین الله
سلامُ مودّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِنْ اَمْضِ فَلا عن
مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عن سوءِ ظَنٍّ بِما وعد الله
الصّابرین فلا جعله الله یا مولای آخر العهد
منّی لزیارتک وَرَزَقَنِی العود اِلی مشهدک
وَالمقامَ فی حرمک وَاِیّاه اسئل اَن یُسْعِدَنی
بک وبالائمّة اَن یجعلنی معکم فی الدّنیا والاٰخرة بعد از ان
بابت و بیرون رو مگر پشت بضریح مقدس آن حضرت نباشد و
کلمه اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُوْنَ بر زبانت جاری باشد
تا انکه ضریح اقدس از نگاهت پوشیده شود

اعمالِ زیارت جناب ابی الفضل العبّاس ع

و نیز در کتاب مذکور است که هرگاه بروی برای زیارت
حضرت عباس ع پس ایستاده باش بر در سقیفه و بگو
سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلٰئِکَتِهِ المُقَرَّبِیْنَ وَاَنْبِیائِهِ
المُرْسَلِیْنَ وَعِبادِهِ الصّالِحِیْنَ وَجَمِیْعِ الشُّهَداءِ
وَالصِّدِّیْقِیْنَ وَالزّاکِیاتُ الطَّیِّباتُ

فِيمَا تَعْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّصْدِيقِ وَالتَّسْلِيمِ وَالْوَفَاءِ
وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صلعم الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ
وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ
فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِ اللهِ وَعَنْ فَاطِمَةَ وَعَنْ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَفْضَلَ
الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ
ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ
بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ
الْفُرَاتِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَأَنَّ اللهَ
مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَافِداً إِلَيْكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَأَنَا لَكُمْ
تَابِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
إِنِّي بِكُمْ وَبِإِيَابِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِمَنْ خَالَفَكُمْ
وَقَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِينَ قَتَلَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ

بالایدی والالسن بعد ازان داخل شو در روضهٔ مبارک و
روی خود را بر قبر اطہر بگذار و بگو السّلام علیک ایها العبد
الصالح المطیع لله ولرسوله ولامیر المؤمنین
والحسن والحسین صلی الله علیهم وسلم السلام علیک
ورحمة الله وبرکاته ومغفرته ورضوانه علی روحک وبدنک
اشهد واشهد الله انک مضیت علی ما مضی
علیه البدریون والمجاهدون فی سبیل الله
المناصحون له فی جهاد اعدائه والمبالغون
فی نصرة اولیائه الذابّون عن احبائه فجزاک
الله افضل الجزاء واکثر الجزاء واوفر جزاء احد ممن وفی
ببیعته واستجاب له دعوته واطاع ولاة امره
واشهد انک قد بالغت فی النصیحة واعطیت
غایة المجهود فبعثک الله فی الشهداء وجعل
روحک مع ارواح السعداء واعطاک من جنانه افسحها منزلا
وافضلها غرفا ورفع ذکرک فی العلیین وحشرک
مع النبیین والشهداء والصالحین والصدیقین
وحسن اولئک رفیقا اشهد انک لم تهن ولم تنکل

وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى بَصِيْرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيًا
بِالصَّالِحِيْنَ وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّيْنَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُوْلِهٖ وَاَوْلِيَائِهٖ فِيْ مَنَازِلِ
الْمُخْبِتِيْنَ فَاِنَّهٗ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ پس برگرد
بطرف سر مبارک آنحضرت و دو رکعت نماز بکن بعد واز
فراغ نماز هر دعاے که یاد داشته باشی بخوان و دعا
کن از جناب احدیت پس هر گاه اراده وداع داشته باشی
پس بایست نزد قبر آنحضرت وبگو اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ
وَاَسْتَرْعِيْكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَبِكِتَابِهٖ وَبِمَا جَآءَ بِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ قَبْرَ وَلِيِّكَ وَابْنِ اَخِيْ نَبِيِّكَ
وَارْزُقْنِيْ زِيَارَتَهٗ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ وَاحْشُرْنِيْ
مَعَهٗ وَمَعَ اٰبَائِهٖ فِي الْجِنَانِ وَعَرِّفْ بَيْنِيْ وَ
بَيْنَهٗ وَبَيْنَ رَسُوْلِكَ وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِيْ عَلَى الْاِيْمَانِ
بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ بِرَسُوْلِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ

ابی طالب والائمۃ من ولدہ والبراءۃ من اعدائہم فانی رضیت بذلک فصلی اللہ علی محمد وال محمد دعا کن برائے خود و برائے والدین خود و برائے مومنین و مومنات

زیارت وداع جناب امام حسین

پس ہرگاہ ارادہ وداع داشتہ باشی پس بایستی رو بجانب ضریح اقدس و بگو السلام علیک یا ولی اللہ السلام علیک یا ابا عبد اللہ انت لی جنۃ من العذاب وھذا اوان انصرافی عنک غیر راغب عنک ولا مستبدل بک سواک ولا مؤثر علیک غیرک ولا زاھد فی قربک وجدت بنفسی للحدثان وترکت الاھل والاوطان فکن لی شافعا یوم حاجتی وفقری وفاقتی ویوم لا یغنی عنی والدی ولا ولدی ولا حمیمی ولا قریبی اسئل اللہ الذی قدر وخلق ان ینفس بک کربی واسئل اللہ الذی قدر علی فراق مکانک ان لا یجعلہ اخر العھد منی ومن رجعتی واسئل اللہ الذی بکی

عَلَیکَ فَحَیِّنِی اَن یَجعَلَهُ سَنَداً لِی وَاَسئَلُ اللهَ الَّذِی
نَقَلَنِی اِلَیکَ مِن رَحلِی وَاَهلِی اَن یَجعَلَهُ ذُخراً
لِی وَاَسئَلُ اللهَ الَّذِی اَرَانِی مَکَانَکَ وَهَدَانِی لِلتَّسلِیمِ
عَلَیکَ وَلِزِیَارَتِی اِیَّاکَ اَن یُورِدَنِی حَوضَکَ
وَیَرزُقَنِی مُرَافَقَتَکَ فِی الجِنَانِ مَعَ اٰبَائِکَ
الصَّالِحِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیکَ یَا صِفوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیکَ وَعَلٰی مُحَمَّدِ بنِ
عَبدِ اللهِ حَبِیبِ اللهِ وَصِفوَتِهِ وَاَمِینِهِ وَ
رَسُولِهِ وَسَیِّدِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلٰی
اَمِیرِ المُؤمِنِینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ اللهِ رَبِّ العَالَمِینَ
وَقَائِدِ الغُرِّ المُحَجَّلِینَ اَلسَّلَامُ عَلَی الاَئِمَّةِ
الرَّاشِدِینَ المَهدِیِّینَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَن فِی الحَائِرِ مِنکُم
وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلَائِکَةِ
اللهِ البَاقِینَ المُقِیمِینَ المُسَبِّحِینَ الَّذِینَ
هُم بِاَمرِ رَبِّهِم قَائِمُونَ اَلسَّلَامُ عَلَینَا وَعَلٰی
عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِینَ وَالحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العَالَمِینَ
بعد از ان اشاره بکن بطرف قبر مبارک از انگشت راست
خود و بگو سَلَامُ اللهِ وَسَلَامُ مَلَائِکَتِهِ المُقَرَّبِینَ وَ

وَاَنْبِیَائِهِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِیْنَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَلَیْكَ
وَعَلٰی رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلٰی ذُرِّیَّتِكَ وَعَلٰی مَنْ حَضَرَكَ مِنْ
اَوْلِیَائِكَ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِیْكَ وَاَقْرَاُ عَلَیْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهِ وَبِمَا جَآءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِیْنَ
بعد ازاں ہر دو دست خود را بطرف آسمان بلند کن و بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّلَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِی ابْنَ رَسُوْلِكَ وَارْزُقْنِیْ
زِیَارَتَهُ اَبَدًا مَّا اَبْقَیْتَنِیْ اَللّٰهُمَّ وَانْفَعْنِیْ بِحُبِّهِ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ
اَللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلٰوةِ وَالتَّسْلِیْمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ لَّا تَجْعَلَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیَارَتِیْ اِیَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ یَا رَبِّ
فَاحْشُرْنِیْ مَعَهُ وَمَعَ اٰبَائِهِ وَاَوْلِیَائِهِ وَاِنْ اَبْقَیْتَنِیْ یَا رَبِّ فَارْزُقْنِیَ
الْعَوْدَ اِلَیْهِ ثُمَّ الْعَوْدَ اِلَیْهِ بَعْدَ الْعَوْدِ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِّیْ لِسَانَ صِدْقٍ فِیْ اَوْلِیَائِكَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ مَشَاهِدَهُمْ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّلَا تَشْغَلْنِیْ عَنْ ذِكْرِكَ بِاِكْثَارٍ عَلَیَّ
مِنَ الدُّنْیَا تُلْهِیْنِیْ عَجَائِبُ بَهْجَتِهَا وَتَفْتِنُنِیْ زَهَرَاتُ زِیْنَتِهَا وَلَا بِاِقْلَالٍ
یُضِرُّ بِعَمَلِیْ كَدُّهُ وَیَمْلَاُ صَدْرِیْ هَمُّهُ وَاَعْطِنِیْ مِنْ ذٰلِكَ غِنًی عَنْ شِرَارِ
خَلْقِكَ وَبَلَاغًا اَنَالُ بِهِ رِضَاكَ یَا رَحْمٰنُ اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ یَا

ملائکة الله و زوار قبر ابی عبد الله بعد از ان
برون بیا بجو بکه پشت تو بطرف ضریح مبارک نباشد
تا انیکه قبر اطهر از چشمت پوشیده شود و بایست بر در رو بقبله
و بگو اللهم انی اسئلک بحق محمد و ال محمد و
بحرمة محمد و ال محمد و بالشان الذی جعلته
لمحمد و ال محمد ان تصلی علی محمد و ال محمد
و ان تتقبل عملی و تشکر سعیی و تعرفنی الاجابة
فی جمیع دعائی و لا تخیب سعیی و لا تجعله اخر
العهد منی بهذا و اردد نی الیه بر و ارزقنی رزقا
واسعا حلالا کثیرا عاجلا صبا صبا من غیر کد
ولا من من احد من خلقک و اجعله واسعا
من فضلک کثیرا من عطیتک فانک قلت
واسئلوا الله من فضله فمن فضلک اسئل
و من عطیتک اسئل و من یدک الملی اسال ولا
تردنی خائبا فانی ضعیف فضاعف لی و عافنی
الی منتهی اجلی و اجعلنی فی کل نعمة
انعمتها علی عبادک اوفر نصیب

فاجعلني خيرًا مما انا عليه واجعل ما اصير اليه
خيرًا مما ينقطع عني واجعل سريرتي خيرًا من علانيتي
واعذني من ان يرى الناس فيّ خيرًا ولا
خير فيّ وارزقني من التجارة اوسعها رزقًا واعظمها
فضلًا واعطني يا سيدي وعيالي برزقٍ واسعٍ
تغنينا به عن دناءة خلقك ولا تجعل لاحدٍ من
العباد فيه منًّا واجعلني ممن استجاب لك وامن
بوعدك واتبع امرك ولا تجعلني اخيب وفدك
وزوار ابن نبيك واعذني من الفقر ومواقف
الخزي في الدنيا والاخرة واقلبني مفلحًا منجحًا مستجابًا
بافضل ما ينقلب به احدٌ من زوار اوليائك ولا
تجعله اخر العهد من زيارتهم وان لم تكن
استجبت لي وغفرت لي ورضيت عني فمن الان
فاستجب لي واغفر لي وارض عني قبل ان تنأى
عن ابن نبيك داري فهذا اوان انصراف
ان كنت اذنت لي غير راغبٍ عنك ولا عن
اوليائك ولا مستبدلٍ بك ولا بهم اللهم

احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي
وَعَنْ شِمَالِي حَتَّى تُبَلِّغَنِي أَهْلِي فَإِذَا بَلَّغْتَنِي
فَلَا تَبَرَّأْ مِنِّي وَأَلْبِسْنِي وَإِيَّاهُمْ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ
وَاكْفِنِي مَؤُنَةَ عِيَالِي وَمَؤُنَةَ نَفْسِي وَمَؤُنَةَ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَامْنَعْنِي مِنْ
أَنْ يَصِلَ إِلَيَّ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ بِسُوءٍ
فَإِنَّكَ وَلِيِّي فِي ذَلِكَ وَالْقَادِرُ عَلَيْهِ وَأَعْطِنِي
جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَمُنَّ عَلَيَّ بِهِ وَزِدْنِي
مِنْ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس
برگرد در اثنائیکه تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر حق تعالی
جل شانه بر زبانت جاری باشد

دربیان فضیلت زیارت کاظمین ع

بسند معتبر منقول است که محمد ابن سنان از حضرت
امام رضا علیه السلام سوال نمود که چه ثواب دارد کسیکه
زیارت کند پدر بزرگوارت را فرمود که بهشت
برای اوست پس او را زیارت کن و بسندهای
معتبره از زکریا ابن آدم منقول است

کہ حضرت امام رضا فرمود کہ حق تعالے نجات داد ابغداد را
برکت قبر موسیٰ بن جعفرؑ وبسند معتبر دیگر منقول است
کہ ابراہیم بن عقبہ نوشت بخدمت حضرت امام علی نقیؑ و سوال
نمود از زیارت حضرت امام حسینؑ واز زیارت امام موسی کاظمؑ
وامام محمد تقیؑ کہ کدام یک بہتر است آن حضرتؑ در جواب نوشت
کہ امام حسینؑ مقدم تر است وزیارت این معصومؑ جامع تر
وثوابش عظیم تر و بچندین سند صحیح منقول است از حسن بن
علیؑ وشا کہ از حضرت امام رضاؑ پرسید کہ چہ ثواب دارد کسیکہ
قبر مطہر حضرت امام موسیٰ کاظمؑ را زیارت کند فرمود کہ برائے
اوست مثل ثواب کسیکہ قبر اطہر امام حسینؑ را زیارت کردہ باشد
وبسند معتبر از حضرت امام رضاؑ منقول است کہ فرمود
ہر کہ زیارت کند پدر بزرگوارم را در بغداد چنان است کہ زیارت
کردہ باشد رسول خدا وامیر المومنین را ولکن از برای رسول خدا
وامیر المومنین فضل ایشان بر سائر ائمہ ہدے علیہم السلام
است ودرحدیث معتبر منقول است کہ شخصے بخدمت
امام رضاؑ رفت وگفت فدائے تو شوم زیارت قبر مقدس
حضرت امام موسیٰ کاظمؑ در بغداد دران مشقت عظیم است

از جهت تقیه و ما میرویم و سلام بر آن حضرت می کنیم از پس دیوارها
پس چه ثواب دارد کسیکه آن حضرت را زیارت کند فرمود که
والله مثل کسی هست که نزد قبر اقدس رسول خدا برود و زیارت
کند و در حدیث دیگر همین سوال کردند و فرمود مثل کسی
هست که حضرت امام حسین ع را زیارت کند راوی گوید که
شخصی داخل شد بخدمت آن حضرت ع و ذکر کرد بغداد را و بدی
اهلش را و آنکه مردم منتظرند از بسیاری بدی ایشان که بزمین
فرو روند یا صدای عظیمی بشنوند که هلاک شوند یا صاعقه
بر ایشان نازل شود حضرت فرمود که تا حضرت امام موسی کاظم ع
در کنار ایشان است بر ایشان عذاب نازل نمی شود،
و شیخ ابن شهرآشوب روایت کرده از علی بن خلال که
او گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر
مقدس حضرت امام موسی کاظم ع و متوسل بآن حضرت شوم
مگر آنکه خدا آنرا برای من آسان کرد و جماعتی در بغداد زنی
را دیدند که می دوید پرسیدند بکجا می روی گفت بسوی
قبر شریف حضرت موسی بن جعفر که دعا کنم برای پسرم
که او را حبس کرده اند مرد حنبلی در آنجا موجود بود استهزا کرد و گفت

پسرت در زندان مُرد آن زن گفت که خداوندا از تو سوال میکنم
بحق آن کسیکه او را در زندان شهید کردند که قدرت خود را بمن
بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند پسر آن حنبلی که با او استهزا
کرده بود بخیانت او را گرفتند و در بعضی از کتب معتبره
روایت کرده اند از حسن بن جمهور عمی که گفت در سال دویست
و نود و شش و آن سالی بود که علی بن محمد بن الفرات وزیر
مقتدر شده بود دیدم احمد بن ربیعه کاتب خلیفه را که در دستش
علت خوره بهم رسیده بود و بمرتبه رسید که بدبو و سیاه شد وزیر
طبیب امر کرد که دست او را ببرند شاید زنده بماند و هر که او را
می دید شک نمی کرد که او خواهد مرد پس در خواب دید
امیر المومنین ع را و عرض کرد که یا امیر المومنین از خدا بطلب
که دست مرا بمن بخشد فرمود که من شغلها دارم و لکن برو بسوی
موسی بن جعفر ع که او از برای تو از خدا می طلبد چون صبح
شد محملی طلبید و فرشها در آن محمل انداختند و او را غسل دادند
و خوشبو کردند و در آن محملی خوابانیدند و جامه بر روی
او انداختند و او را بردند نزد قبر امام اشرف موسی کاظم ع پس
پناه بآنحضرت برد و استغاثه و دعا کرد و از تربت فیض برکت آن

حضرت را گرفت و بر دستش تا کتفش مالید و دستش را بست
چون روز دیگر شد دستش را گشود که هر گوشت و پوست که
بر دستش بوده همه ریخته و بغیر از استخوانها و رگها و پیها چیزی
نمانده و بویش بر طرف شده چون این خبر بوزیر رسید او را طلبید
نشانیدند و بسوی وزیر بردند تا آن حال را مشاهده کرد و
در اندک وقتی گوشت و پوست دستش روئید و باصلاح
آمد و مشغول کتابت خود شد بلکه آنکه در این عصر
آنقدر از معجزات و کرامات نزد ضریح مقدس آن دو معصوم
ظاهر می کردند که احتیاج به نقل از ازمنهٔ سابقه نیست
در زمان ما نیز بسیاری از معجزات ظاهر می کردند که نقلش موجب
تطویل است لهذا بر این چند معجزات اکتفا نمودیم ؛

در بیان زیارت آن هر دو معصوم

بسند معتبر از امام علی نقی ؑ منقول است که چون خواهی
زیارت کنی موسیٰ بن جعفر ؑ و محمد بن علی بن موسیٰ ؑ را پس غسل
کن و خود را پاکیزه و خوشبو کن و دو جامهٔ طاهر بپوش و بگو
نزد قبر امام موسیٰ کاظم ؑ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا

[illegible]

نورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ الاَرضِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا
مَن بَدءَ لِلّهِ فِي شانِهِ اَتَيتُكَ زائِراً عارِفاً
بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعدائِكَ مُوالِياً لِاَولِيائِكَ فَاشفَع لِي
عِندَ رَبِّكَ يا مَولايَ پس حاجات خود را طلب و
سلام کن بر امام محمد تقی ؑ بهمین کلمات مذکوره و ابتدا کن
بغسل و بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بنِ عَلِيٍّ الاِمامِ
البَرِّ التَّقِيِّ الرَّضِيِّ المَرضِيِّ وَ حُجَّتِكَ عَلىٰ مَن
فَوقَ الاَرَضِينَ وَ مَن تَحتَ الثَّرىٰ صَلوٰةً
كَثِيرَةً نامِيَةً زاكِيَةً مُبارَكَةً مُتَواصِلَةً
مُتَرادِفَةً كَاَفضَلِ ما صَلَّيتَ عَلىٰ اَحَدٍ
مِن اَولِيائِكَ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا وَلِيَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا نُورَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ
يا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا اِمامَ المُؤمِنِينَ
وَ وارِثَ النَّبِيِّينَ وَ سُلالَةَ الوَصِيِّينَ اَلسَّلامُ
عَلَيكَ يا نُورَ اللهِ فِي ظُلُماتِ الاَرضِ اَتَيتُكَ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُعادِياً لِاَعدائِكَ وَ
مُوالِياً لِاَولِيائِكَ فَاشفَع لِي عِندَ رَبِّكَ

یا مولای پس حاجت خود را طلب کہ بر آوردہ است انشاء اللہ و شیخ طوسی رح
گفتہ است کہ چون خواہی وداع کنی امام موسیٰ عہ را نزد قبر بایست
و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا الْحَسَنِ
وَ رَحْمَةُ اللّٰہِ وَ بَرَکَاتُہٗ اَسْتَوْدِعُکَ اللّٰہَ وَ
اَقْرَاُ عَلَیْکَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰہِ وَ بِالرَّسُوْلِ
وَ بِمَا جِئْتَ بِہٖ وَ دَلَلْتَ عَلَیْہِ فَاکْتُبْنَا مَعَ
الشَّاہِدِیْنَ و ہمچنین در وداع امام محمد تقی عہ می گوئی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰہِ
وَ رَحْمَةُ اللّٰہِ وَ بَرَکَاتُہٗ اَسْتَوْدِعُکَ اللّٰہَ وَ اَقْرَاُ عَلَیْکَ السَّلَامَ
اٰمَنَّا بِاللّٰہِ وَ بِرَسُوْلِہٖ وَ بِمَا جِئْتَ بِہٖ وَ دَلَلْتَ
عَلَیْہِ فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاہِدِیْنَ و سوال
کن از خدا کہ این آخر زیارت تو نباشد و بار دیگر توفیق
برگشتن بیابی و رخسارہ خود را بر قبر منور بگذار و ببوس و
ابن بابویہ گفتہ کہ نماز زیارت را چہار رکعت بگذار
نزد سر مبارک امام محمد تقی دو رکعت برای زیارت امام
موسیٰ عہ و دو رکعت برای زیارت امام محمد تقی عہ و نماز
مکن نزد سر امام موسیٰ عہ کہ آن مقابل قبرہای قریش است

و جا بزیت آنہا را قبلہ خود گردانیدن برائے ہر دو معصوم
زیارتہائے طولانی اند مگر حدیثی بر آن وارد نشدہ
البتہ جمع کردۂ علما اند بنابر این ایراد نہ کردیم اما زیارتہائے
مختصرۂ مذکورہ کہ نوشتہ ایم منصوص از معصوم اند

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت حضرت امام علی نقی ع و امام حسن عسکری ع

بسند معتبر از حضرت امام حسن عسکری ع منقول است
کہ فرمود قبر من در سُرّ من رائے امان است از برائے
اہل دو جانب از بلاہا و عذاب خدا و بدانکہ خلاف است
کہ آیا داخل خانۂ مقدس ایشان می توان شد کہ نزدیک
قبر زیارت کنند یا از بیرون خانہ و آنچہ مشہور میان علما
اہلسنت کہ داخل میتوان شد زیرا کہ در احادیث بسیار
وارد شدہ کہ ائمہ ع تجویز فرمودہ اند شیعیان را کہ تصرف
نمایند در اراضی و مساکنی کہ بایشان تعلق دارد و عموماً
زیارات ایشان و کیفیاتی کہ در بعضی از زیارات جامعہ
وارد شدہ از داخل شدن روضہ و بوسیدن قبر و غیر آن کہ

دلالت بر تجویز دخول روضه میکند موید است و بسند معتبر از ابو طیب منقول است که من داخل خانهٔ عسکریین نمی شدم و از پشت شبکه زیارت می کردم در روز عاشورا درمیان روز که آفتاب بسیار گرم بود و راهها خالی بود متوجه روضهٔ مقدسهٔ ایشان شدم ترسان و هراسان از اصحاب خلیفه و از اهل شهر تا اینکه رسیدم بدیوارے که از آنجا بجانب شبکه می باید رفت ناگاه شخصے را دیدم که در خانهٔ مقدسهٔ ایشان نشسته است و پشتش باینطرف است و گویا دفترے نظر می کند پس بمن گفت که کجا میروی ای ابو طیب بصدائے که شبیه بود بصدائے حسین علیہ امام علی نقی ع با خود گفتم که این حسین ع است آمده که برادر خود را زیارت کند گفتم اے سید من میروم که زیارت کنم از پشت شبکه و بعد از آن می آیم که حق خدمت شما ادا کنم فرمود که چرا داخل خانه نمی شوی اے ابو طیب گفتم خانه صاحبے دارد و بے رخصت او داخل نمیشوم فرمود هرگاه تو مولائے مطیع ما باشی و اعتقاد بامامت ما راستی داشته باشی ما چون ترا مانع شویم از داخل شدن خانهٔ خود

بیا و داخل خانه شو باز قبول نکردم و روانه شدم چون نزدیک
خانه رسیدم کسے راندیدم دانستم که حضرت صاحب الامر ع
بوده است و پشیمان شدم پس رفتم نزد و بصرے که
خادم روضۂ مقدسہ بود و طلبیدم او را که در را براے من کشود
در رفتم و از اندرون زیارت کردم ابن قولویه علیه الرحمه
در کامل الزیارت گفته که روایت شده است از بعضے از ائمه ع
که چون خواہی زیارت بکنی قبر مطہر امام علی نقی ع و حضرت امام حسن عسکری ع
را غسل بکنے و نزد قبر ایشان میروی اگر رفتن ممکن باشد و گرنه
اشاره می کنی بسلام مقابل شبکه که بسوئے ضریح مفتوح است
و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا وَلِیَّیِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا
یَا حُجَّتَیِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا نُورَیِ اللّٰهِ فِیْ
ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا مَنْ بَدَا لِلّٰهِ فِیْ
شَأْنِکُمَا اَتَیْتُکُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّکُمَا مُعَادِیًا لِاَعْدَائِکُمَا
مُوَالِیًا لِاَوْلِیَائِکُمَا مُؤْمِنًا بِمَا اٰمَنْتُمَا بِهٖ کَافِرًا
بِمَا کَفَرْتُمَا بِهٖ مُحَقِّقًا لِمَا حَقَّقْتُمَا مُبْطِلًا
لِمَا اَبْطَلْتُمَا اَسْئَلُ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبَّکُمَا اَنْ
یَجْعَلَ حَظِّیْ مِنْ زِیَارَتِکُمَا الصَّلٰوةَ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وآل محمّدٍ وأن يرزقني مرافقتكما في الجنان مع
آبائكما الصالحين وأسئله أن يعتق رقبتي
من النار ويرزقني شفاعتكما ومصاحبتكما
ويعرّف بيني وبينكما ولا يسلبني حبّكما
وحبّ آبائكما الصالحين وأن لا يجعله
آخر العهد من زيارتكما ويحشرني معكما
في الجنّة برحمته اللّهمّ ارزقني حبّهما
وتوفّني على ملّتهما اللّهمّ العن ظالمي آل
محمّدٍ حقّهم وانتقم منهم اللّهمّ العن
الأوّلين والآخرين وضاعف عليهم العذاب وابلغ
بهم وبأشياعهم ومحبّيهم ومتّبعيهم
أسفل درك من الجحيم إنّك على كلّ
شيءٍ قدير اللّهمّ عجّل فرج وليّك وابن
وليّك واجعل فرجنا مع فرجهم يا أرحم
الرّاحمين وجهد می کنی در دعا کردن از برای خود
و والدین خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر ممکن باشد بر و نزد یک
قبر الشان و دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد

شوی و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است
و این مسجد در پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی
نقی ع و حضرت امام حسن عسکری ع در آنجا نماز کرده اند حالا آن
مسجد درین زمان داخل خانه مقدسه شده و در پشت
ضریح عسکریین ع واقع است و **شیخ طوسی** رحمه الله
گفته که چون خواهی ایشان را وداع کنی نزد قبر بایست
و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ
وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ
بِمَا جِئْتُمَا بِهِ وَ دَلَلْتُمَا عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنَا مَعَ
الشّاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِیَارَتِهِمَا وَ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِمَا وَ احْشُرْنِی
مَعَهُمَا وَ مَعَ آبَائِهِمَا الطّاهِرِینَ وَ الْقَائِمِ
الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِمَا یَا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
و در **حدیث معتبر** منقول است که منصوری
بخدمت امام علی النقی ع عرض کرد که ای سید من دعائی تعلیم
بمن نما که تقرب جویم بسوی خدا بآن دعا فرمود که این دعائیست
که من بسیار میخوانم و از خدا سوال می کردم که هر که این دعا را

در روضهٔ من بخواند خدا او را نا امید نه گرداند و آن دعا این است
يَا عُدَّتِي عِنْدَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدُ
وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدُ وَيَا وَاحِدُ وَيَا أَحَدُ
وَيَا قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ أَسْئَلُكَ اللَّهُمَّ
بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي
خَلْقِكَ أَحَدًا مِثْلَهُمْ صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَ
افْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا و حاجتهای خود را
بجاے کذا وکذا بطلبد بدانکه علما در کتب خود
زیارت مادر حضرت صاحب الامر را ذکر کرده اند و قبر حضرت
حلیمهٔ خاتون دختر حضرت امام محمد تقی ع نیز دران روضهٔ مقدسه
است باید که نیز آن حضرت را زیارت کند که در نهایت جلالت
واز مخصوصان و اصحاب سر ائمه بوده است و در زمان حضرت
امام حسن عسکری ع و بعد ازان بخدمت حضرت صاحب الامر
میرسیده است و در وقت ولادت آن حضرت حاضر بوده و
خدمت چهار امام کرده و بدانکه زیارت عسکریین در
ازمنهٔ شریفه و اوقات مخصوصه بهتر و انسب است شیخ
مفید و شهید علیهما الرحمه زیارت والدهٔ ماجدهٔ حضرت صاحب الامر را

باین نحو ذکر کردہ اند اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰہِ الصَّادِقِ
الْاَمِیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَوْلَانَا عَلِیٍّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَئِمَّۃِ الطَّاہِرِیْنَ الْحُجَجِ الْمَیَامِیْنِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی وَالِدَۃِ الْاِمَامِ وَالْمُوْدَعَۃِ اَسْرَارَ
الْمَلِکِ الْعَلَّامِ وَالْحَامِلَۃِ لِاَشْرَفِ الْاَنَامِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ اَیَّتُہَا الصِّدِّیْقَۃُ الْمَرْضِیَّۃُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ یَا شَبِیْہَۃَ اُمِّ مُوْسٰی وَابْنَۃَ حَوَارِیِّ عِیْسٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُہَا التَّقِیَّۃُ النَّقِیَّۃُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ اَیَّتُہَا الرَّضِیَّۃُ الْمَرْضِیَّۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُہَا الْمَنْعُوْتَۃُ فِی الْاِنْجِیْلِ الْمَخْطُوْبَۃُ مِنْ رُوْحِ
اللّٰہِ الْاَمِیْنِ وَمَنْ رَغِبَ فِیْ وُصْلَتِہَا مُحَمَّدٌ
سَیِّدُ الْمُرْسَلِیْنَ وَالْمُسْتَوْدَعَۃُ اَسْرَارَ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ وَعَلٰی اٰبَائِکِ الْحَوَارِیِّیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰی بَعْلِکِ وَوَلَدِکِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ وَ
عَلٰی رُوْحِکِ وَبَدَنِکِ الطَّاہِرِ اَشْہَدُ اَنَّکِ اَحْسَنْتِ
الْکِفَالَۃَ وَاَدَّیْتِ الْاَمَانَۃَ وَاجْتَہَدْتِ فِیْ مَرْضَاتِ
اللّٰہِ وَصَبَرْتِ فِیْ ذَاتِ اللّٰہِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللّٰہِ وَ

وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللّٰهِ وَ
رَغِبْتِ فِي وُصْلَةِ اَبْنَاءِ رَسُولِ اللّٰهِ عَارِفَةً بِحَقِّهِمْ
مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً
بِاَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَوَاهُمْ وَاَشْهَدُ
اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ مِنْ اَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً
بِالصَّالِحِيْنَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً
فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ وَاَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ
مَنْزِلَكِ وَمَاْوَاكِ فَلَقَدْ اَوْلَاكِ مِنَ الْخَيْرَاتِ
وَاَعْطَاكِ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ اَغْنَاكِ فَهَنَّاكِ
اللّٰهُ بِمَا مَنَحَكِ مِنَ الْكَرَامَةِ وَاَمْرَاكِ يُسْرَ
لِلذَّاكِرِيْنَ وَبَكَوْا اَللّٰهُمَّ اِيَّاكَ اعْتَمَدْتُ وَرِضَاكَ
طَلَبْتُ وَبِاَوْلِيَائِكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلٰى غُفْرَانِكَ
وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ اُمِّ
وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلٰى مَحَبَّتِهَا
وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا عَجَّلَ اللّٰهُ
فَرَجَهُ كَمَا رَزَقْتَنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهُمْ

وَمَعَ وَلَدِهَا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا وَفَّقْتَنِي لِزِيَارَتِهَا
وَزِيَارَةِ وَلَدِهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِالْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِيْنَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ
عَلَيْهِمْ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِيْنِ مِنْ
آلِ طٰهٰ وَيٰسٓ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّيِّبِيْنَ وَاَنْ تَجْعَلَنِيْ مِنَ الْمُطْمَئِنِّيْنَ الْفَائِزِيْنَ
الْفَرِحِيْنَ الْمُسْتَبْشِرِيْنَ الَّذِيْنَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ
وَيَسَّرْتَ اَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ
اِيَّاهَا وَارْزُقْنِيْ الْعَوْدَ اِلَيْهَا اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ
وَاِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ فَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهَا وَاَدْخِلْنِيْ
فِيْ شَفَاعَةِ وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِيْ
وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا

سادات سبزی و رحمة الله و برکاته

در بیان زیارت حضرت صاحب الزمان

بدانکه زیارت آن حضرت در همه جا خصوصا در سرداب مقدس که محل غیبت آن حضرت است مستحب است و بسندهای صحیح و معتبر از محمد بن عبدالله حمیری منقول است که از ناحیه مقدسه فرمان بسوی او بیرون آمد که چون خواهید متوجه شوید بسوی خدا و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا فرموده است سَلامٌ عَلىٰ آلِ يَاسِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِيَّ آيَاتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَ دَيَّانَ دِينِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِيلَ إِرَادَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ كِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجُمَانَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللّٰهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِي ضَمِنَهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ

والعلم المصبوب والغوث والرحمة الواسعة
وعدا غير مكذوب السلام عليك حين تقوم
السلام عليك حين تقعد السلام عليك حين
تقرء وتبين السلام عليك حين تصلي و
تقنت السلام عليك حين تركع وتسجد
السلام عليك حين تكبر وتهلل السلام
عليك حين تحمد وتستغفر السلام عليك
حين تصبح وتمسي السلام عليك في الليل اذا
يغشى والنهار اذا تجلى السلام عليك ايها
الامام المامون السلام عليك ايها المقدم
المامول السلام عليك بجوامع السلام
اشهدك يا مولاي اني اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده
ورسوله لا حبيب الا هو واهله واشهدك
ان عليا امير المؤمنين حجته والحسن حجته
والحسين حجته وعلي بن الحسين حجته ومحمد
بن علي حجته وجعفر بن محمد حجته وموسى بن

جعفرٍ حُجّۃٌ و محمد بن علیٍّ حُجّۃٌ و علیّ بن محمدٍ
حُجّۃٌ و الحسن بن علیٍّ حُجّۃٌ و اَشهدُ اَنّکَ
حُجّۃُ اللہِ اَنتُم الاوّلُ و الآخرُ و اَنّ رَجعتکم
حقٌّ لا ریبَ فیھا یومَ لا ینفعُ نفسًا ایمانُھا
لم تکن آمنت من قبلُ او کسبت فی ایمانھا
خیرًا و اَنّ الموت حقٌّ و اَنّ ناکرًا و نکیرًا حقٌّ و اشھد اَنّ النشر
والبعث حقٌّ و اَنّ الصراط حقٌّ و المرصاد حقٌّ و
المیزان حقٌّ و الحشر حقٌّ و الحساب حقٌّ و الجنۃ
حقٌّ و النار حقٌّ و الوعد حقٌّ و الوعید بھما
حقٌّ یا مولایَ شقیَ من خالفکم و سعد من اطاعکم
فاشھد علیٰ ما اشھدتُک علیہ و انا ولیٌّ لک
بریءٌ من عدوّک فالحقُّ ما رضیتموہ و الباطل
ما سخطتموہ و المعروف ما امرتم بہ و المنکر
ما نھیتم عنہ فنفسی مؤمنۃٌ باللہ وحدہ
لا شریک لہ و برسولہ و بامیر المؤمنین و
بکم یا مولای اوّلکم و آخرکم و نصرتی معدّۃ
لکم و مودّتی خالصۃ لکم آمین آمین

وبعدازان این دعا میخوانی اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ اَنْ
تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِکَ وَکَلِمَةِ نُوْرِکَ
وَاَنْ تَمْلَأَ قَلْبِیْ نُوْرَ الْیَقِیْنِ وَصَدْرِیْ نُوْرَ
الْاِیْمَانِ وَفِکْرِیْ نُوْرَ النِّیَّاتِ وَعَزْمِیْ نُوْرَ
الْعِلْمِ وَقُوَّتِیْ نُوْرَ الْعَمَلِ وَلِسَانِیْ نُوْرَ الصِّدْقِ
وَدِیْنِیْ نُوْرَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِکَ وَبَصَرِیْ نُوْرَ
الضِّیَاءِ وَسَمْعِیْ نُوْرَ الْحِکْمَةِ وَمَوَدَّتِیْ
نُوْرَ الْمُوَالَاةِ لِمُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ
حَتّٰی اَلْقَاکَ وَقَدْ وَفَیْتُ بِعَهْدِکَ وَمِیْثَاقِکَ
فَتُغَشِّیَنِیْ رَحْمَتُکَ یَا وَلِیُّ یَا حَمِیْدُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی حُجَّتِکَ فِیْ اَرْضِکَ وَخَلِیْفَتِکَ فِیْ بِلَادِکَ
وَالدَّاعِیْ اِلٰی سَبِیْلِکَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِکَ وَ
الثَّائِرِ بِاَمْرِکَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنِیْنَ وَبَوَارِ الْکَافِرِیْنَ
وَمُجَلِّی الظُّلْمَةِ وَمُنِیْرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِکْمَةِ
وَالصِّدْقِ وَکَلِمَتِکَ التَّامَّةِ فِیْ اَرْضِکَ
الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِیِّ النَّاصِحِ سَفِیْنَةِ النَّجَاةِ
وَعَلَمِ الْهُدٰی وَنُوْرِ اَبْصَارِ الْوَرٰی وَخَیْرِ مَنْ

تغمّض وارتدى ومجلي العمى الذي يملأ
الأرض عدلاً وقسطاً كما مُلِئَتْ ظلماً وجوراً
إنك على كل شيء قدير اللهم صل على وليك وابن وليك
وابن أوليائك الذين فرضت طاعتهم
وأوجبت حقهم وأذهبت عنهم الرجس
وطهرتهم تطهيراً اللهم انصره وانتصر به
لدينك وانصر به أولياءك وأولياءه و
شيعته وأنصاره واجعلنا منهم اللهم
أعذه من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع
خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه
وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه
من أن يوصل إليه بسوء واحفظ فيه
رسولك وآل رسولك وأظهر به العدل وأيده
بالنصر وانصر ناصريه واخذل خاذليه
واقصم قاصميه واقصم به جبابرة الكفر
واقتل به الكفار والمنافقين وجميع
الملحدين حيث كانوا من مشارق الأرض ومغاربها

برہا وبجُریہا وامْلَأ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ
دِیْنَ نَبِیِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ
مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَعْوَانِهِ وَاَتْبَاعِهِ وَشِيْعَتِهِ
وَاَرِنِيْ فِیْ اٰلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَاْمُلُوْنَ وَ
فِیْ عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُوْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ يَا
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
شیخ مفید رح می گوید کہ ہر گاہ فارغ شوی از زیارت
جد و پدر صاحب الامرؑ پس بجا وایستادہ باش بر در
حرم صاحب الزمانؑ و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْفَةَ
اللّٰهِ وَخَلِيْفَةَ اٰبَائِهِ الْمَهْدِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَصِيَّ الْاَوْصِيَاءِ الْمَاضِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَافِظَ اَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّٰهِ مِنَ
الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ الْاَنْوَارِ الزَّاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
ابْنَ الْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُوْمِ

النبوية السلام عليك يا باب الله الذى لا يؤتى الا منه السلام عليك يا سبيل الله الذى من سلك غيره هلك السلام عليك يا ناظر شجرة طوبى وسدرة المنتهى السلام عليك يا نور الله الذى لا يطفى السلام عليك يا حجة الله التى لا تخفى السلام عليك يا حجة الله على من فى الارض والسماء السلام عليك سلام من عرفك بما عرفك به الله ونعتك ببعض نعوتك التى انت اهلها وفوقها اشهد انك الحجة على من مضى ومن بقى وان حزبك هم الغالبون و اولياءك هم الفائزون واعداءك هم الخاسرون وانك خازن كل علم وفاتق كل رتق ومحقق كل حق ومبطل كل باطل رضيتك يا مولاى اماما وهاديا ووليا ومرشدا لا ابتغى بك بدلا ولا اتخذ من دونك وليا اشهد انك الحق الثابت الذى لا عيب فيه وان وعد الله فيك حق لا ارتاب لطول الغيبة ولبعد الامد ولا اتحير مع من جهلك

وَجَهِلَ بِكَ مُنتَظَرٌ مُتَوَقَّعٌ لِاَيّامِكَ وَاَنتَ الشّافِعُ
الَّذِي لاٰ تُنَازَعُ وَالوَلِيُّ الَّذِي لاٰ تُدَافَعُ ذَخَرَكَ اللّٰهُ
لِنُصرَةِ الدِّينِ وَاِعزَازِ المُؤمِنِينَ وَالاِنتِقَامِ مِنَ
الجَاحِدِينَ المَارِقِينَ اَشهَدُ اَنَّ بِوِلاٰيَتِكَ
تُقبَلُ الاَعمَالُ وَتُزَكَّى الاَفعَالُ وَتُضَاعَفُ
الحَسَنَاتُ وَتُمحَى السَّيِّئَاتُ فَمَن جَاءَ بِوِلاٰيَتِكَ
وَاعتَرَفَ بِاِمَامَتِكَ قُبِلَت اَعمَالُهُ وَصُدِّقَت
اَقوَالُهُ وَتُضَاعَفُ حَسَنَاتُهُ وَمُحِيَت سَيِّئَاتُهُ
وَمَن عَدَلَ عَن وِلاٰيَتِكَ وَجَهِلَ مَعرِفَتَكَ وَاستَبدَلَ
بِكَ غَيرَكَ كَبَّهُ اللّٰهُ عَلٰى مَنخِرِهِ فِي النَّارِ وَلَم
يَقبَلِ اللّٰهُ لَهُ عَمَلاً وَلَم يُقِم لَهُ يَومَ القِيَامَةِ
وَزناً اُشهِدُ اللّٰهَ وَاُشهِدُ مَلاٰئِكَتَهُ وَاُشهِدُكَ يَا
مَولاٰيَ هٰذَا ظَاهِرُهُ كَبَاطِنِهِ وَ
سِرُّهُ كَعَلاٰنِيَتِهِ وَاَنتَ الشَّاهِدُ عَلٰى ذٰلِكَ
وَهُوَ عَهدِي اِلَيكَ وَمِيثَاقِي لَدَيكَ اِذ اَنتَ
نِظَامُ الدِّينِ وَيَعسُوبُ المُتَّقِينَ وَعِزُّ المُوَحِّدِينَ
وَبِذٰلِكَ اَمَرَنِي رَبُّ العَالَمِينَ فَلَو تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ

وَعَادَتِ الْاَعْمَارُ لَمْ اَزْدَدْ فِيكَ اِلَّا يَقِينًا وَلَكَ اِلَّا حُبًّا
وَعَلَيْكَ اِلَّا مُتَّكَلًا وَمُعْتَمَدًا وَلِظُهُورِكَ اِلَّا مُتَوَقِّعًا
وَمُنْتَظِرًا وَلِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّبًا فَاَبْذُلُ
نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَاَهْلِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي
رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّصَرُّفَ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ
مَوْلَايَ فَاِنْ اَدْرَكْتُ اَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ
وَاَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَا اَنَا ذَا عَبْدُكَ
الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ اَرْجُو بِهِ
الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ
مَوْلَايَ فَاِنْ اَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَاِنِّي
اَتَوَسَّلُ بِكَ وَبِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى
وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فِي اَيَّامِكَ
لِاَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَاَشْفِيَ مِنْ اَعْدَائِكَ
فُؤَادِي مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ
الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلٰى شَفَاعَتِكَ

وارجو

رَجَوْتُ بِمُوَالاتِكَ وَشَفَاعَتِكَ مَحْوَ ذُنُوبِي وَسِتْرَ
عُيُوبِي وَمَغْفِرَةَ زَلَلِي فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يَا
مَوْلايَ عِنْدَ تَحْقِيقِ أَمَلِهِ وَاسْأَلِ اللهَ غُفْرَانَ
زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوِلايَتِكَ وَ
تَبَرَّأَ مِنْ أَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ مَا وَعَدْتَهُ اَللّٰهُمَّ أَظْهِرْ
كَلِمَتَهُ وَأَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ
وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التَّامَّةَ
وَمُغَيَّبَكَ فِي أَرْضِكَ الْخَائِفَ الْمُتَرَقِّبَ
اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً قَرِيباً
يَسِيراً اَللّٰهُمَّ وَأَعِزَّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ
وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ وَأَجْلِ بِهِ
الظُّلْمَةَ وَاكْشِفْ بِهِ الْغُمَّةَ اَللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ
الْبِلادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اَللّٰهُمَّ امْلَأْ بِهِ
الْأَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً
إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ

أَأَدْخُلُ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ أَأَدْخُلُ ... أَئِذَنْ لِوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ إِلَىٰ حَرَمِكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بیا بسرداب مقدس و ایستاده باش در میان در و بدست خود در را گرفته تنحنح کند مثل کسی که اجازت داخل شدن طلبید و بسم اللّٰه بگو و در سرداب فرود آ با سکینه و وقار و دو رکعت نماز بکن در سرداب مقدس و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَعَرَّفَنَا اَوْلِيَاءَهُ وَاَعْدَائَهُ وَوَفَّقَنَا لِزِيَارَةِ اَئِمَّتِنَا وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِينَ النَّاصِبِينَ وَلَا مِنَ الْغُلَاةِ الْمُفَوِّضِينَ وَلَا مِنَ الْمُرْتَابِينَ الْمُقَصِّرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَىٰ وَلِيِّ اللّٰهِ وَابْنِ اَوْلِيَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرَامَةِ اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَبَوَارِ اَعْدَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى النُّورِ الَّذِي اَرَادَ اَهْلُ الْكُفْرِ اِطْفَاءَهُ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ بِكُرْهِهِمْ وَاَيَّدَهُ بِالْحَيٰوةِ حَتّٰى يُظْهِرَ عَلٰى يَدِهِ الْحَقَّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاكَ صَغِيرًا

واكمل لك علومه كبيرا او انك حي لا تموت حتى
تبطل الجبت والطاغوت اللهم صل عليه و
على خدامه واعوانه في غيبته و نأيه
واستره سترا عزيزا واجعل له معقلا حريزا و
اشدد اللهم وطأتك على معانديه واحرس
مواليه وزائريه اللهم كما جعلت قلبي بذكره
معمورا فاجعل سلاحي دون نصرته مشهورا
وان حال بيني وبين لقائه الموت الذي جعلته
على عبادك حتما واقدرت به على خليقتك رغما فابعثني
عند خروجه ظاهرا من حفرتي مؤتزرا كفني حتى
اجاهد بين يديه في الصف الذي اثنيت على اهله
في كتابك فقلت كانهم بنيان مرصوص اللهم طال
الانتظار وشمت بنا الفجار وصعب علينا الانتصار
اللهم ارنا وجه وليك الميمون في حيوتنا وبعد
المنون اللهم اني ادين لك بالرجعة بين يدي
صاحب هذه البقعة الغوث الغوث الغوث يا صاحب
الزمان قطعت في وصلتك الخلان وهجرت لزيارتك

الاوطان واخفیت اثری عن اهل البلدان لتکون
لی شفیعا عند ربک وربی والی آبائک وموالیّ فی
حسن التوفیق لی واسباغ النعمة علیّ وسوق
الاحسان الیّ اللهم صل علی محمد وآل محمد
اصحاب الحق وقادة الخلق واستجب منی ما
دعوتک واعطنی مالم انطق فی دعائی من
صلاح دینی ودنیای انک حمید مجید و
صلی الله علی محمد وآله الطاهرین

بعد از ان داخل شوی بر صفه و دو رکعت نماز بکن و بگو

اللهم عبدک الزائر فی فنائک ولیک المزور الذی
فرضت طاعته علی العبید والاحرار وانقذت
به اولیائک من النار اللهم اجعلها زیارة
مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدق بولیک
غیر مرتاب اللهم لا تجعله آخر العهد به
ولا بزیارته ولا تقطع اثری من مشهده وزیارة
ابیه وجده اللهم اخلف علیّ نفقتی وانفعنی
بما رزقتنی فی دنیای واخرتی ولاخوانی وابوی وجمیع

عترتی استودعک الله ایها الامام الذی
یفوزبه المؤمنون ویهلک علی یدیه
الکافرون المکذبون یا مولای یا محمد
بن الحسن بن علی جئتک زائراً لک ولابیک
وجدک متیقنا الفوز بکم معتقداً امامتکم
اللهم اکتب هذه الشهادة والزیارة لی
عندک فی علیین وبلغنی بلاغ الصالحین
وانفعنی بحبهم یا رب العالمین
پس گفته اند بروایت دیگر منقول است که میگوئی
بعداز داخل شدن سرداب مقدس السلام علی
الحق الجدید والعالم الذی علمه لا یبید
السلام علی محیی المؤمنین ومبیر الکافرین
السلام علی مهدی الامم جامع الکلم
السلام علی خلف السلف وصاحب الشرف
السلام علی حجة المعبود وکلمة المحمود السلام
علی معز الاولیاء ومذل الاعداء السلام علی وارث
الانبیاء وخاتم الاوصیاء السلام علی القائم

الْمُنْتَظَرِ وَالْغَائِبِ الْمُشْتَهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَى السَّيْفِ
الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ
اَلسَّلَامُ عَلٰى شَمْسِ الظَّلَامِ وَبَدْرِ التَّمَامِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى رَبِيعِ الْاَنَامِ وَنَضْرَةِ الْاَيَّامِ اَلسَّلَامُ عَلٰى
صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَفَلَّاقِ الْهَامِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى صَاحِبِ الدِّينِ الْمَاْثُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ
اَلسَّلَامُ عَلٰى بَقِيَّةِ اللّٰهِ فِي بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلٰى
عِبَادِهِ وَالْمُنْتَهٰى اِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْاَنْبِيَاءِ
وَلَدَيْهِ مَوْجُودُ آثَارِ الْاَصْفِيَاءِ الْمُؤْتَمَنِ
عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْاَمْرِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ
الَّذِي وَعَدَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْاُمَمَ اَنْ يَجْمَعَ
بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَاَ بِهِ الْاَرْضَ
قِسْطاً وَعَدْلاً وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ اَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ
فِي حَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ اَسْئَلُكَ
يَا مَوْلَايَ اَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى فِي صَلَاحِ
شَاْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْاَخْذِ

سیدی فی دینی و دنیای و آخرتی و لکافة اخوانی المؤمنین والمؤمنات انه غفور رحیم و صلی الله علی سیدنا محمد رسول الله وآل محمد الطاهرین پس دوازده رکعت نماز زیارت می کنی هر دو رکعت بیک سلام پس می خوانی دعایی که از جناب صاحب الامر منقول است و آن اینست
اللهم عظم البلاء و برح الخفاء وانکشف الغطاء و ضاقت الارض و منعت السماء والیک یارب المشتکی و علیک المعول فی الشدة والرخاء اللهم صل علی محمد و آله الذین فرضت علینا طاعتهم فعرفتنا بذلک منزلتهم ففرج عنا بحقهم فرجا عاجلا کلمح البصر او هو اقرب من ذلک یا محمد یا علی یا علی یا محمد انصرانی فانکما ناصرای واکفیانی فانکما کافیای یا مولای یا صاحب الزمان الغوث الغوث ادرکنی
ادرکنی ادرکنی

دربیان فضیلت زیارت امام الانس والجن علی بن موسی الرضاؑ

بسند معتبر از حضرت رسول خداؐ منقول است که فرمود زود باشد که پارهٔ از تن من در زمین خراسان مدفون گردد هیچ مومنی او را زیارت نکند مگر اینکه حق تعالے بهشت را از برائے او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پارهٔ از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکے که او را زیارت کند البته حق تعالے غمش را زائل کند و هر گنهگارے که او را زیارت کند البته گناهانش آمرزیده شود ××

بسند معتبر منقول است که امیر المؤمنین ؑ فرمود که زود باشد که مردے از فرزندان من بزهر کشته شود در زمین خراسان بظلم و عدوان که نامش نام من باشد و نام پدرش نام موسیٰ بن عمران هر که او را در غربی زیارت کند خدا گناهان آینده و گذشته بیامرزد هر چند مثل عدد ستارها و قطرهاے باران و برگهائی درختان

باشند و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که فرمود که بیرون
آید مردے از فرزندان پسرم موسی که نام او موافق باسم
امیر المؤمنین ع باشد پس مدفون شود بزمین طوس که در خراسانست
و کشته شود در انجا بزهر پس مدفون شود در آنجا غریب هر که او را زیارت
کند و عارف بحق او باشد و او را امام واجب الاطاعت داند
عطا کند خدا با و ثواب کسے که در راه خدا صرف کرده باشد
و جهاد کرده باشد بیش از فتح مکه و در حدیث معتبر دیگر
منقول است از عبد اللہ بن فضیل که گفت در خدمت حضرت
صادق ع بودم پس داخل شد بر آن حضرت شخصے از طوس و
گفت یا ابن رسول اللہ چه ثواب دارد کسیکه زیارت کند
قبر ابی عبد اللہ الحسین ع را فرمود که ای طوسی هر که زیارت کند
قبر آنحضرت را و داند که او امام است از جانب خدا و
اطاعتش بر بندگان واجب است حق تعالیٰ گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد و قبول کند شفاعت او را در
هفتاد گناهگار و نزد قبر او هر حاجتے که بطلبد بر آورده شود
پس حضرت امام موسیٰ کاظم ع داخل شد و او را بر ران خود
نشانید و میان دو دیده اش می بوسید پس ملتفت شد

بجانب آن مرد و فرمود که ای طوسی این طفل امام و خلیفه و حجت خداست بعد من و بدرستیکه از صلب او مردے بیرون خواهد آمد که پسندیدهٔ خدا باشد در آسمان و پسندیدهٔ بندگان باشد در زمین و او کشته خواهد شد در زمین شما بزهر از روے ظلم و جور و مدفون خواهد شد در آن زمین غربت هر که او را زیارت کند در غریبی او و داند که او امام است بعد از پدرش و واجب الاطاعت داند از جانب خدا چنان باشد که رسول خدا را زیارت کرده باشد و بسند معتبر منقول است که امام موسی ابن جعفر ع فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزند من علی ع را او را نزد خدا ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت ع فرمود بلے هفتاد هزار حج مقبول فرمود چه بسیار حجی باشد که مقبول نشود هر که آنحضرت را زیارت کند یا یک شب نزد آنحضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود که بلے چون روز قیامت می شود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما پیشینیان نوح ع و ابراهیم ع و موسی ع و عیسی ع اما پسینیان پس محمد ص و علی ع و حسن ع و حسین ع اند پس ریسمانی می کشند در پای

درپاے عرش پس می لشیند با ما زیارت کنندگان قبرہای ائمہ کر
ہرے و بدرستیکہ زیارت کنندگان قبر فرزند علی ع در رجہ ایشان
از ہمہ بلند تر و عطاے شان از ہمہ بیشتر خواہد بود **و بسند**
حسن منقول است کہ حضرت صادق ع فرمود کہ فرزندزادہ
من شہید خواہد شد در زمین خراسان در شہرے کہ آنرا طوس
گویند ہر کہ اورا در آنجا زیارت کند و حق اورا بشناسد در
روز قیامت دست اورا بگیرم و داخل بہشت گردانم ہر چند
از اہل کبائر باشد راوی گفت فداے تو شوم شناختن
حق او کدام است فرمود کہ آنست کہ بداند کہ او امامی است
کہ اطاعت او بر خلق واجب است و غریب و شہید است
ہر کہ زیارت کند اورا و عارف بحق او باشد حق تعالے عطا فرماید
باو ثواب ہفتاد شہید و در روایت دیگر ہفتاد ہزار شہید
از انہا کہ در پیش روی رسول با حقیقت ایمان شہید شدہ
باشند **و بسند موثق** منقول است کہ امام رضا ع فرمود
کہ در خراسان بقعہ ہست کہ بر آن زمانی خواہد آمد کہ محل آمد
و رفت ملائکہ خواہد شد پس پیوستہ فوجی از ملائکہ از آسمان
فرود خواہند آمد و فوجی بالا خواہند رفت تا در صور بدمند

پرسیدند که یا ابن رسول الله کدام بقعه است آن فرمود که آن
در زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای
بهشت هر که مرا زیارت کند دران بقعه چنان باشد که
رسول خدا ص را زیارت کرده باشد و بنویسد حق تعالی از
برائے او بسبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده
و هفتاد عمره مقبوله من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز
قیامت و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقول
ست که فرمود والله که هیچیک از ما نیست مگر کشته و شهید میشود
پرسیدند که کدام شما را خواهد کشت یا ابن رسول الله فرمود که بدترین
خلق خدا در زمان من مرا بزهر خواهد کشت و مرا دفن خواهد کرد
دور از یار و دیار در بلاد غربت پس هر که مرا دران غربت زیارت
کند بنویسد حق تعالی برائے او ثواب صد هزار شهید و
صد هزار صدیق و صد هزار حج و عمره کننده و صد هزار جهاد
کننده و محشور شود در قیامت در زمره ما و به درجات عالیه
بهشت رفیق ما باشد و بسند موثق دیگر منقول است
که شخصے از اهل خراسان بخدمت حضرت امام رضا ع عرض
کرد که یا ابن رسول الله ص دیشب رسول خدا را در خواب دیدم

که میفرمود بمن که چگونه خواهد بود حال شما هرگاه دفن شود در زمین شما پارهٔ از تن من و بر شما سپارند امانت ما را و پنهان شود در خاک شما ستارهٔ من حضرت امام رضا فرمود که منم آنکه مدفون شوم در زمین شما و من پارهٔ تن پیغمبر شما هم و منم آن امانت و آن ستاره هرکه مرا زیارت کند و او داند و شناسد آنچه را خدا واجب کرده است از حق من و فرمان برداری من پس من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت و هرکه ما شفیعان او باشیم در روز قیامت نجات یابد هرچند بر او بوده باشد مثل گناه جنیان و آدمیان بتحقیق خبر داد مرا پدرم از جدم از پدرش که رسول خدا فرمود که هرکه ببیند مرا در خوابش پس مرا دیده است زیرا که شیطان متمثل نمیشود بصورت من نه بصورت یکی از اوصیای من و نه بصورت یکی از شیعیان ایشان و بدرستیکه خواب راست یک جزو است از هفتاد جزو پیغمبرے وبچندین سندهای صحیح از ابن ابی النصر منقول است که گفت خواندم نامه حضرت امام رضا را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر است با هزار حج پس من این حدیث را بحضرت امام

محمد تقی ؑ عرض کردم فرمود که بلی واللہ هزار حج از برای کسیکه
آن حضرت ؑ را زیارت کند و حق او را اشناسد و در حدیث
صحیح دیگر فرمود که هر که از دوستان من که عارف بحق من باشد
مرا زیارت کند البته او را شفاعت کنم در روز قیامت و بسند
معتبر دیگر منقول است که حضرت امام رضا ؑ فرمود
که هر که مرا زیارت کند باین دوری قبر من بیایم نزد او در سه
موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از اهوال آنها وقتیکه نامه‌های
نیکوکاران بدست راست ایشان و نامه‌هاے بدکاران بدست
چپ ایشان پرواز کنند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال
و بسند معتبر دیگر مروی است که آنحضرت ؑ فرمود
که بار نباید بست بسوی قبرے از قبرها مگر قبرهای ما اهل بیت بدرستیکه
من کشته خواهم شد بزهر ظلم و ستم و مدفون خواهم شد در زمین غربت
پس هر که بار بندد بسوے زیارت من دعایش مستجاب
و گناهش آمرزیده شود و بسندهای صحیح از امام محمد تقی ؑ
منقول است که هر که پدرم را در طوس زیارت کند خدا گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد و چون روز قیامت شود منبری
از برای او در برابر منبر رسول خدا نصب کنند که بر آن بن

باشد تا حق تعالی از حساب بندگان خود فارغ شود و **بسند**
معتبر از امام زاده عبد العظیم رضی الله عنہ منقول است کہ
حضرت امام محمد تقی ع فرمود کہ زیارت نکند پدرم را احدی
پس باو برسد آزارے از باران یا سرما یا گرما مگر حرام
گرداند خدا بدن او را بر آتش جہنم و **بسند حسن**
منقول است کہ آنحضرت ع فرمود کہ حتم ولازم شدہ است
بر خدا برائے کسیکہ پدرم از زیارت کند در طوس با معرفت
حق او البتہ بہشت را باو عطا فرماید باز **بسند حسن**
منقول است کہ عبد العظیم رضی الله عنہ بآنحضرت عرض کرد کہ متحیر
شدہ ام میان زیارت قبر امام حسین ع و میان زیارت قبر پدرت
پس چہ می فرمائی فرمود کہ در جائے خود باش پس داخل خانہ
شد و بیرون آمد و آب دیدہ ہائے مبارکش بر رویش
جاری بود پس فرمود کہ زیارت کنندگان قبر امام حسین ع بسیار اند
و زیارت کنندگان پدر من کم اند و **بسند صحیح** از آنحضرت ع
منقول است کہ در میان دو کوہ طوسی قبضہ از خاک است
کہ از بہشت برداشتہ اند ہر کہ داخل آن شود ایمن باشد
در روز قیامت از آتش جہنم و **بسند معتبر** منقولست

که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی ع پرسید که شخصی حج واجب خود کرده بود بعمره
حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت حضرت رسول کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرم امیرالمؤمنین ع
کرد و حق او می شناخت و میدانست که او حجت خداست بر
خلق او و در درگاه خداست که ازان در بغداد باید رسید پس سلام کرد
بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین ع را زیارت کرد پس رفت
بغداد و حضرت امام موسی ع را زیارت کرد پس بشهر خود
برگشت و درین وقت خدا مالی آنقدر باو روزی کرد که بحج میتوان رفت
کدام بهتر است برای این مرد که حج واجب خود را کرده است بر گردد
و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا ع را زیارت
کند فرمود بلکه برود و بر پدرم سلام کند افضل است و باید که در
ماه رجب باشد و درین زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف
تشنیع است و بسند حسن منقول است که علی بن مهزیار
بخدمت آنحضرت ع عرض کرد که فدای تو شوم زیارت امام
رضا ع افضل است یا زیارت امام حسین ع فرمود زیارت
پدرم افضل است زیرا که امام حسین ع را همه کس زیارت
می کنند و پدرم را زیارت نمی کنند مگر خواص شیعه مؤلف میگوید
که گویا مراد این باشد که چون فضیلت امام حسین ع مشهور گردیده

اکثر شیعه رغبت بزیارت آن حضرت میکنند و فضیلت
زیارت امام رضا ع را کمتر شنیده اند و کمتر رغبت میکنند
پس این حکم مخصوص آن زمان خواهد بود و بنابراین
در هر عصری هر امام را که زیارت کمتر کنند زیارت او
افضل خواهد بود و ممکن است که مراد این باشد که امام
حسین ع را شیعه و سنی زیارت میکنند و آن حضرت
را بغیر از شیعه زیارت نمی کنند یا آنکه هر که زیارت
آن حضرت میکند باعتقاد بامامت آن حضرت
مخصوصان شیعه اند یعنی اثنا عشری زیرا که هر که اعتقاد
بامامت آن حضرت دارد بهمه ائمه اعتقاد دارد بخلاف
حضرت امام حسین ع که اکثر فرقه های شیعه اعتقاد بامامت
او دارند و حضرت که در حدیث سابق بسبب خوف
تشیع سائل را برای زیارت منع فرمودند در غیر رجب
مختص بآن زمان بود ورنه در این زمان در هر فصل و در
هر موسم و در هر ماه برای زیارت می توان رفت بلکه
در کتب معجزات کرامات و معجزه های بسیار برای روضه
مقدسه آن حضرت ذکر کرده اند که ایراد بعض درین مقام

باعث تطویل کلام است مگر تبرکا وتیمنا بریک معجزه اکتفا
مینمائیم وآن اینست بسند معتبر ابن بابویه روایت
کرده که چون حضرت امام رضا ع بده سرخ رسید وقتیکه
نزد مامون میرفت گفتند یابن رسول الله ظهر شده نماز
نمی کنید پس فرود آمد وآب طلبید گفتند که آب همراه نداریم
پس بدست مبارک خود زمین را کاوید آن قدر آب
جوشید که آن حضرت وهرکه با آن حضرت بود وضو ساختند
واثرش تا امروز باقیست وچون داخل سناباد شد پشت
مبارک را گذاشت بکوهی که دیگها ازان می تراشند و
فرمود که خداوندا نفع بخش باین کوه وبرکت ده در هر
درظرفی میگذارند که ازین کوه تراشند وفرمود که طعام
آن حضرت را نه پزند مگر دران دیگها پس ازان روز
دیگها وظرفها ازان تراشیدند وبرکت یافتند۔

دربیان کیفیت وآداب زیارت آنحضرت

بسند معتبر از ابو الصلت هروی منقول است که
گفت در خدمت حضرت امام رضا ع بودم که جمعی از
اهل قم بخدمت آن حضرت آمدند وسلام کردند پس

ایشان را جواب سلام فرمود و نزدیک خود طلبید و گفت
مرحبا خوش آمدید و شما شیعیان ما اید بحقیقت و راستی و
خواهد آمد بر شما زمانی که دران زمان بزیارت تربت من پاره
در طوس هر که مرا زیارت کند و با غسل باشد از گناهان
بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و بسند
معتبر از حضرت امام علی نقی ع منقولست که هر که را بسوی
خدا حاجتی باشد پس بزیارت کند قبر جدم امام رضا ع
را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آن
حضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود
را طلب بدپس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برائی
گناهی یا قطع رحمی سوال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت
بقعه ایست از بقعه های بهشت و هیچ مومنی او را زیارت
نمی کند مگر حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد کند و داخل
بهشت میگرداند و در حدیث معتبر دیگر از ائمه ع
منقول است که چون نزد قبر امام رضا ع بروی بگو +
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضٰی
الْاِمَامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ وَحُجَّتِکَ عَلٰی مَنْ فَوْقَ

الارضين ومن تحت الثرى الصيد بنوا لشهيد
صلوة كثيرة تامة زاكية متواصلة متواترة مترادفة
كافضل ما صليت على احد من اوليائك
وزیارت مشهور آن حضرت زیارتیست که در کتب معتبره
مذکور است و بمحمد بن الحسن الولید رضی الله عنه منسوب گردانیده
اند واز مزار ابن قولویه معلوم میشود که از ائمه مروی بوده
باشد و گفته اند که چون اراده نمائی که زیارت امام رضا علیه السلام
در طوس بکنی پس غسل کن پیش از انکه از خانه بیرون روی بگو در وقت
غسل بکنی اللهم طهرني وطهر لي قلبي واشرح
لي صدري واجر على لساني مدحتك و
الثناء عليك فانه لا قوة الا بك اللهم
اجعله لي طهورا وشفاء پس چون بیرون روی
بر در خانه خود بایست و بگو اللهم اليك وجهت
وجهي وعليك خلفت اهلي ومالي وما
خولتني وبك وثقت فلا تخيبني يا من لا يخيب
من اراده ولا يضيع من حفظه صل على
محمد وال محمد واحفظني بحفظك فانه

لا یضیع من حفظت پس چون بسلامت برسی
نزدیک نهر آن حضرت غسل کن و در وقت غسل بگو
اللّهمّ طهّرنی وطهّر قلبی واشرح لی صدری
واجر علی لسانی مدحتک ومحبّتک و
الثّناء علیک فانّه لا قوّة الّا بک وقد علمت
انّ قوّة قوام دینی التّسلیم لامرک والاتّباع
لسنّة نبیّک والشّهادة علی جمیع خلقک
اللّهمّ اجعله لی شفاءً ونوراً انّک علی
کلّ شیءٍ قدیر پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را
وپای برهنه روانه شو با سکینه و وقار که آهسته بروی و دولت
بیاد خدا باشد و بگو الله اکبر و لا اله الّا الله
وسبحان الله والحمد لله و گامهای خود را کوتاه
بردار و چون داخل روضه مقدّسه شوی بگو بسم الله و
بالله وعلی ملّة رسول الله صلّی الله علیه
واله اشهد ان لا اله الّا الله وحده
لا شریک له واشهد انّ محمّداً عبده
ورسوله واشهد انّ علیّاً ولیّ الله پس

برونزدیک ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروے
آن حضرت بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهٗ وَ رَسُوْلُهٗ وَ اَنَّهٗ سَیِّدُ الْاَوَّلِیْنَ وَ
الْاٰخِرِیْنَ وَ اَنَّهٗ سَیِّدُ الْاَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِیْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ
وَ نَبِیِّكَ وَ سَیِّدِ خَلْقِكَ اَجْمَعِیْنَ صَلٰوةً
لَا یَقْوٰی عَلٰی اِحْصَائِهَا غَیْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیِّ بْنِ اَبِیْ طَالِبٍ عَبْدِكَ
وَ اَخِیْ رَسُوْلِكَ الَّذِیْ انْتَجَبْتَهٗ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهٗ
هَادِیًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَ الدَّلِیْلَ عَلٰی
مَنْ بَعَثْتَهٗ بِرِسَالَاتِكَ وَ دَیَّانَ الدِّیْنِ بِعَدْلِكَ
وَ فَصْلِ قَضَائِكَ بَیْنَ خَلْقِكَ وَ الْمُهَیْمِنَ
عَلٰی ذٰلِكَ كُلِّهٖ وَ السَّلَامُ عَلَیْهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ
وَ بَرَكَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی فَاطِمَةَ بِنْتِ
نَبِیِّكَ وَ زَوْجَةِ وَلِیِّكَ وَ اُمِّ السِّبْطَیْنِ
الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ

الطُّهْرِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ
الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى
إِحْصَائِهَا غَيْرُ ذٰلِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ سَيِّدَيْ شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمَيْنِ فِيْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلَيْنِ
عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَيِ الدِّيْنِ
بِعَدْلِكَ وَفَصْلَيْ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ
الْقَائِمِ فِيْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلٰى مَنْ
بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ
وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ
خَلِيفَتِكَ فِيْ أَرْضِكَ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِنِ الصَّادِقِ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّ دِيْنِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ أَجْمَعِيْنَ
الصَّادِقِ الْبَارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوسَى بْنِ

جعفر عبدك الصالح ولسانك فی خلقك
الناطق بحكمك والحجة علی بريتك اللهم
صل علی علی بن موسی الرضا المرتضی
عبدك وولی دينك القائم بعدلك والداعی
الی دينك ودين آبائه الصادقين صلوة
لا يقوی علی احصائها غيرك اللهم صل
علی محمد بن علی عبدك ووليك القائم
بامرك والداعی الی سبيلك اللهم صل
علی علی بن محمد عبدك وولی دينك
اللهم صل علی الحسن بن علی العامل بامرك
القائم فی خلقك وحجتك المؤدی عن
نبيك وشاهدك علی خلقك المخصوص
بكراماتك الداعی الی طاعتك وطاعة
رسولك صلواتك عليهم اجمعين اللهم
صل علی حجتك ووليك القائم فی خلقك
صلوة تامة نامية باقية تعجل بها فرجه
وتنصره بها وتجعلنا معه فی الدنيا والآخرة

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِحُبِّھِمْ وَاُوَالِیْ
وَلِیَّھُمْ وَاُعَادِیْ عَدُوَّھُمْ فَارْزُقْنِیْ بِھِمْ
خَیْرَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ وَاصْرِفْ عَنِّیْ بِھِمْ شَرَّ
الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ وَاَھْوَالَ یَوْمِ الْقِیٰمَۃِ پس
می نشینی نزد سر آن حضرت و میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَلِیَّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا نُوْرَ اللّٰہِ فِیْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عَمُوْدَ الدِّیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اٰدَمَ
صَفِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرَاھِیْمَ خَلِیْلِ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِسْمٰعِیْلَ ذَبِیْحِ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰہِ
خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَحَبِیْبِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیِّ
ابْنِ اَبِیْ طَالِبٍ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَلِیِّ اللّٰہِ

صفی اللّٰہ

السلام علیک یا وارث فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین
السلام علیک یا وارث ابی محمد ن الحسن السلام علیک
یا وارث ابی عبد الله الحسین السلام علیک یا وارث
علی ابن الحسین سید العابدین السلام علیک
یا وارث محمد بن علی ن الباقر علم الاولین و
الآخرین السلام علیک یا وارث جعفر بن محمد ن
الصادق البار الامین السلام علیک یا وارث ابی
الحسن موسی بن جعفر ن الکاظم الحلیم السلام
علیک ایها الشهید السعید المظلوم المقتول السلام
علیک ایها الصدیق الوصی البار التقی اشهد
انک قد اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت
بالمعروف ونهیت عن المنکر وعبدت الله مخلصا
حتی اتاک الیقین السلام علیک یا ابا الحسن ورحمة
الله وبرکاته انه حمید مجید لعن الله امة قتلتک
لعن الله امة ظلمتک لعن الله امة استنت اساس
الظلم والجور والبدعة علیکم اهل البیت پس خود را بضریح
بچسپانی و میگوئی اللهم الیک صمدت من ارضی وقطعت البلاد

رجاء رحمتك فلا تخيّبني ولا تردّني بغير قضاء حوائجي
وارحم تقلّبي على قبر ابن اخي رسولك صلواتك عليه
وآله بابي انت وامي اتيتك زائراً وافداً عائذاً مما جنيت
على نفسي واحتطبت على ظهري فكن لي شافعاً الى الله
تعالى يوم حاجتي وفقري وفاقتي فلك عند الله مقام محمود
وانت عند الله وجيه پس دست راست را بلند بكنى و دست چپ را
بر قبر بگذارى و بگوئى اللهم اني اتقرّب اليك بحبّهم وبولايتهم
اتولّى آخرهم بما تولّيت به اوّلهم وابرء من كل وليجة دونهم
اللهم العن الذين بدّلوا نعمتك واتّهموا نبيّك وجحدوا
بآياتك وسخروا بامامك وحملوا الناس على اكتاف آل محمد
اللهم اني اتقرّب اليك باللعنة عليهم والبراءة منهم في
الدنيا والآخرة يا رحمن پس برگردى نزد پاى آنحضرت مى‌رى و بگوئى
صلى الله عليك يا ابا الحسن صلى الله على روحك وبدنك صبرت
وانت الصادق المصدّق قتل الله من قتلك بالايدي والالسن پس
تضرّع و مبالغه كن در لعنت كردن كشندۀ حضرت امير المؤمنين و قاتلان حسنين و بر قاتلان جميع
اهلبيت پس بسوى سر آ از پشت قبر و نزد سر مقدس آنحضرت دو ركعت نماز بكن و در ركعت اول
سوره يس و در ركعت دوم سوره رحمن بخوان و جهد كن در دعا و تضرّع بسيار دعا كن از براى خود و والدين و جميع برادران

مومنین خود را و آنچه خواهی نزد آنحضرت بمان و باید نمازهای خود از زیارت و غیره
چون خواهی که وداع کنی بگو السلام علیک یا مولای وابن
مولای ورحمة الله وبرکاته انت لنا
جنة من العذاب وهذا اوان انصرافی
عنک ان کنت اذنت لی غیر راغب عنک
ولا مستبدل بک ولا موثر علیک ولا
زاهد فی قربک وقد جدت بنفسی
للحدثان وترکت الاهل والاولاد و
الاوطان فکن لی شافعا یوم حاجتی و
فقری وفاقتی یوم لا یغنی عنی حمیمی ولا قریبی
یوم لا یغنی عنی والدی ولا ولدی اسال الله
الذی قدر علی رحلتی الیک ان ینفس بک کربتی
واسال الله الذی قدر علی فراق
مکانک ان لا یجعله اخر العهد من
رجوعی الیک واسال الله الذی ابکی
علیک عینی ان یجعله لی سببا وذخرا
واسال الله الذی ارانی مکانک وهدانی

لِلتَّسْلِيْمِ عَلَيْكَ وَزِيَارَتِيْ إِيَّاكَ اَنْ يُوْرِدَنِيْ
حَوْضَكُمْ وَيَرْزُقَنِيْ مُرَافَقَتَكُمْ فِي الْجِنَانِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَصِيِّ رَسُوْلِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
سَيِّدِ السَّاجِدِيْنَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ
عِلْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ نِ
الصَّادِقِ الْبَارِّ الْاَمِيْنِ وَمُوْسَى بْنِ جَعْفَرِ نِ
الْكَاظِمِ الْحَلِيْمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوْسَى الرِّضَا الْعَلِيْمِ
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ التَّقِيِّ الْجَوَادِ وَعَلِيِّ ابْنِ
مُحَمَّدِ نِ النَّقِيِّ الْهَادِيْ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الْعَسْكَرِيِّ
وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلَائِكَةِ اللهِ الْبَاقِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْمَلٰئِكَةِ الْمُقِيْمِيْنَ الْمُسَبِّحِيْنَ الَّذِيْنَ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ اِيَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهٗ فَاحْشُرْنِيْ مَعَهٗ وَمَعَ اٰبَائِهِ الْمَاضِيْنَ وَاِنْ اَبْقَيْتَنِيْ يَا رَبِّ فَارْزُقْنِيْ زِيَارَتَهٗ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَيَقُوْلُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيْكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَارْزُقْنِيْ حُبَّهُمْ وَمَوَدَّتَهُمْ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ اَلسَّلَامُ مِنِّيْ مَا بَقِيْتُ وَدَائِمًا اِذَا فَنِيْتُ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ

وچون از روضهٔ مقدسه بیرون آئی پشت بجانب قبر مکن تا از نظر تو پنهان شود مولف گوید که چون زیارتهای دیگر منصوص از ائمه نبودند لهذا ایراد ننمودم و اگر کسی را حاجتی باشد آن زیارتها را از کتب مبسوطه مزار مثل بحار وغیره رجوع نماید و شیخ مفید علیه الرحمه ذکر کرده که بعد از نماز زیارت حضرت امام رضا علیه السلام این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ الدَّائِمُ فِيْ مُلْكِهٖ

الْقائِمُ فِى عِزِّهِ الْمُطاعُ فِى سُلْطانِهِ الْمُتَفَرِّدُ
فِى كِبْرِيائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِى دَيْمُومِيَّةِ بَقائِهِ
الْعادِلُ فِى بَرِيَّتِهِ الْعالِمُ فِى قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ
فِى تَأْخِيرِ عُقُوبَتِهِ اِلٰهِى حاجاتِى مَصْرُوفَةٌ
اِلَيْكَ وَآمالِى مَوْقُوفَةٌ لَدَيْكَ وَكُلَّما
وَفَّقْتَنِى مِنْ خَيْرٍ فَاَنْتَ دَلِيلِى عَلَيْهِ وَطَرِيقِى
اِلَيْهِ يا قَدِيراً لا يَؤُدُهُ الْمَطالِبُ يا مَلِيّاً
يَلْجَاُ اِلَيْهِ كُلُّ راغِبٍ ما زِلْتُ مَصْحُوباً مِنْكَ
بِالنِّعَمِ جارِياً عَلٰى عاداتِ الْاِحْسانِ وَ
الْكَرَمِ اَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النّافِذَةِ فِى جَمِيعِ
الْاَشْياءِ وَقَضائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِى تَحْجُبُهُ
بِاَيْسَرِ الدُّعاءِ وَبِالنَّظْرَةِ الَّتِى نَظَرْتَ بِها
اِلَى الْجِبالِ فَتَشامَخَتْ وَاِلَى الْاَرَضِينَ فَتَسَطَّحَتْ
وَاِلَى السَّمٰواتِ فَارْتَفَعَتْ وَاِلَى الْبِحارِ
فَتَفَجَّرَتْ يا مَنْ جَلَّ عَنْ اَدَواتِ لَحَظاتِ الْبَشَرِ
وَلَطُفَ عَنْ دَقائِقِ خَطَراتِ الْفِكَرِ لا تُحْمَدُ
يا سَيِّدِى اِلّا بِتَوْفِيقٍ مِنْكَ يَقْتَضِى حَمْداً

وَلَا تُشْكَرُ عَلٰی اَصْغَرِ مِنَّةٍ اِلَّا اسْتَوْجَبْتَ بِهَا
شُكْرًا فَمَتٰی تُحْصٰی نَعْمَاؤُكَ یَا اِلٰهِی
وَتُجَازٰی اٰلَاؤُكَ یَا مَوْلَایَ وَتُكَافٰی صَنَائِعُكَ
یَا سَیِّدِی وَمِنْ نِعَمِكَ یَحْمَدُ الْحَامِدُوْنَ
وَمِنْ شُكْرِكَ یَشْكُرُ الشَّاكِرُوْنَ وَاَنْتَ الْمُعْتَمَدُ
لِلذُّنُوْبِ فِی عَفْوِكَ وَالنَّاشِرُ عَلَی الْخَاطِئِیْنَ
جَنَاحَ سَتْرِكَ وَاَنْتَ الْكَاشِفُ لِلضُّرِّ بِیَدِكَ
فَكَمْ مِنْ سَیِّئَةٍ اَخْفَاهَا حِلْمُكَ حَتّٰی
دَخِلَتْ وَحَسَنَةٍ ضَاعَفَهَا فَضْلُكَ
حَتّٰی عَظُمَتْ عَلَیْهَا مُجَازَاتُكَ جَلَلْتَ اَنْ
یُخَافَ مِنْكَ اِلَّا الْعَدْلُ وَاَنْ یُرْجٰی مِنْكَ
اِلَّا الْاِحْسَانُ وَالْفَضْلُ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِمَا
اَوْجَبَهٗ فَضْلُكَ وَلَا تَخْذُلْنِی بِمَا یَحْكُمُ بِهٖ
عَدْلُكَ سَیِّدِی لَوْ عَلِمَتِ الْاَرْضُ بِذُنُوْبِی
لَسَاخَتْ بِی اَوِ الْجِبَالُ لَهَدَّتْنِی اَوِ السَّمٰوٰتُ
لَاخْتَطَفَتْنِی اَوِ الْبِحَارُ لَاَغْرَقَتْنِی سَیِّدِی
سَیِّدِی سَیِّدِی مَوْلَایَ مَوْلَایَ مَوْلَایَ

قد تنكرت وتوجهني لضيافتك فلا تحرمني ما
وعدت المتعرضين لمسالتك يا معروف
العارفين يا معبود العابدين يا مشكور
الشاكرين يا جليس الذاكرين يا محمود من
حمده يا موجود من طلبه يا موصوف من
وحده يا محبوب من حبه يا غوث من اراده
يا مقصود من اناب اليه يا من لا يعلم الغيب الا هو
يا من لا يصرف السوء الا هو يا من يدبر الامر الا هو يا من لا
يغفر الذنب الا هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا ينزل
الغيث الا هو صل على محمد وآل محمد واغفر لي يا خير الغافرين
ربي اني استغفرك استغفار حياء واستغفرك استغفار رجاء
واستغفرك استغفار انابة واستغفرك استغفار رغبة
واستغفرك استغفار رهبة واستغفرك استغفار طاعة
واستغفرك استغفار ايمان واستغفرك استغفار اقرار
واستغفرك استغفار اخلاص واستغفرك استغفار
تقوى واستغفرك استغفار توكل
واستغفرك استغفار ذلة واستغفرك استغفار

عامِلٍ لَكَ فَها رَبِّ مِنكَ اِلَيكَ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُبْ عَلَيَّ وَعَلىٰ والِدَيَّ بِما تُبْتَ
وَتَتُوبُ عَلىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ
يا مَنْ تَسَمّىٰ بِالْغَفُورِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَزَكِّ عَمَلِي وَاشْكُرْ
سَعْيِي وَارْحَمْ ضَراعَتِي وَلا تَحْجُبْ صَوْتِي
وَلا تُخَيِّبْ مَسْئَلَتِي يا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَاَبْلِغْ
اَئِمَّتِي سَلامِي وَدُعائِي وَشَفِّعْهُمْ فِي
جَمِيعِ ما سَأَلْتُكَ وَاَوْصِلْ هَدِيَّتِي اِلَيْهِمْ
كَما يَنْبَغِي لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذٰلِكَ
ما يَنْبَغِي لَكَ بِاَضْعافٍ
لا يُحْصِيها غَيْرُكَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ اَطْيَبِ الْمُرْسَلِينَ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ +

در بیان آداب زیارت جمیع ائمه

برای زیارت کردن چند امر مستحب است اوّل غسل
کردن و در میان غسل و بعد از فراغ غسل ادعیه مذکوره

را خواندن دوم انیکه باید با جنابت داخل روضه‌های
مقدسه ایشان نشود سوم بر در روضه مقدسه ایستادن
در خصت طلبیدن و سعی کردن در حصول رقت و خضوع
و بعد از حصول اذن داخل شدن است و بدون حصول رخصت خلاف ادب است چنانچه
حق تعالی میفرماید وَلَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ و علما ذکر کرده اند که رقت چنانکه
علامت استجابت دعا است همچنین علامت اذن دخول
شدن است چهارم پوشیدن جامهای نفیس و پاکیزه
و بوی خوش کردن اما در خصوص زیارت حضرت
امام حسین علیه السلام ذکر شد بالا گذشت پنجم بوسیدن
عتبه علیه و ادعیه که دران وقت وارد شده است
خواندن لاکن بعض علما در استحباب بوسه دادن عتبه
عالیه حضرات علیهم السلام تامل نموده اند و شیخ
شهید رح گفته که مطلع نشده ایم بر نصی که بران اعتماد
دارم در باب بوسیدن عتبه لکن فرقه امامیه بر این اند
که خوب است و اگر زیارت کننده سجده کند و نیت
کند که از برای خدا سجده میکنم بشکرانه این امر که مارا

با این مکان رسانید بهتر خواهد بود لاکن گمان حقیر اینست
که چونکه منعی در باب بوسیدن عتبه وارد نشده پس اگر بعمومات
که در باب تعظیم و تکریم ایشان وارد شده عمل کند خوبست
دیگر اینکه نزد مؤلف اینستکه برای شکر این نعمت بعتبه
عالیه سجود میکنند برای معبود برحق بهتر آنست که در جای
دیگر بکنند تا که از مشابهت ملل و ادیان دیگر بری شوند
چراکه ایشان بزرگان خود را معبود دانسته بر قبرهای
ایشان عبادت و سجده میکنند چنانکه ما ها محض برای
خدا میکنیم والله یعلم ششم با موزه و نعلین و کفش
داخل روضه نشود و عمومات تعظیم دلالت بر این دارد
بهتر آنست که چون نزدیک روضه شوند پا برهنه باشند
هفتم در وقت زیارت به نزدیک ضریح مقدس برود
با خضوع و خشوع پشت بقبله و رو بمعصوم بایستد
هشتم گرد ضریح مقدس گردیدن اگرچه بعض علما
تامل کرده اند نهم پهلوهای رو را بر قبر گذاشتن و دعا
و تضرع نمودن دهم نماز زیارت و غیر آن را در
پشت قبر و بالای سر کردن اما بیشتر سر قبر و مساوی از

قبر نائید و پشت بقبر نکنند یازدهم از مکه یا مدینه یا کوفه یا حائر حسین بیرون رود پیش از آنکه انتظار جمیع را نکشند ندا کنند او را ملائکه کجا میروی خدا ترا برنگرداند دوازدهم در نماز زیارت هر امامی سنت است که در رکعت اول سوره حمد سوره یس و در رکعت دوم سوره رحمن بخواند سیزدهم شیخ شهید ذکر کرده است که مستحب است تلاوت قرآن نزدیک ضریح هر امامی بکنند و ثوابش را هدیه روح مقدس آن حضرت بکنند چهاردهم چون بیرون آید از روضه پشت بقبر امام نکند و پس پشت برگردد —

فصل دوم

در بیان زیارات مخصوصه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین و بیان آنکه هر زیارتی را از نزدیک و دور میتوان کرد بدانکه زیارت رسول خدا صلی الله علیه و آله در شهرهای دیگر غیر مدینه طیبه خواندن مستحب است و از آن حضرت منقول است که خدا را ملکی چند اند که سیر کنند بر زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند

وبسند صحیح منقول است که ابن ابی نصیر بخدمت
حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز
چگونه صلوات وسلام باید فرستاد فرمود بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ ابْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا خِیَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ
اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا اَمِیْنَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَ
جَاهَدْتَ فِیْ سَبِیْلِ رَبِّکَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰی اَتَاکَ الْیَقِیْنُ
فَجَزَاکَ اللّٰهُ یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اِبْرَاهِیْمَ
وَاٰلِ اِبْرَاهِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ودر روایت معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که هر که خواهد زیارت
کند قبر رسول خدا ص وقبر امیر المومنین ع وفاطمه ع و
حسنین ع وقبرهای حجت های خدارا واو در شهر خود
باشد پس غسل کند در روز جمعه ودو جامه پاکیزه بپوشد
وبیرون رود بصحرا پس چهار رکعت نماز بگذارد وباهم

سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید السلام
علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته السلام
علیک ایها النبی المرسل والوصی المرتضی
والسیدة الزهراء والسبطان المنتجبان
والاولاد الاعلام والامناء المنتجبون
جئت انقطاعا الیکم والی ابائکم وولدکم
الخلف علی برکة الحق فقلبی لکم مسلم
ونصرتی لکم معدة حتی یحکم الله لدینه
فمعکم معکم لا مع عدوکم انی لمن القائلین
بفضلکم مقر برجعتکم لا انکر لله قدرة ولا
ازعم الا ما شاء الله سبحان الله ذی الملک
والملکوت یسبح الله باسمائه جمیع خلقه
والسلام علی ارواحکم واجسادکم
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته
در کتاب فصول از شیخ مفید رح منقول است که
فرمود رسول خدا ص کسیکه سلام بفرستد بر من نزد قبر
من بشنوم و کسیکه از دور سلام بفرستد آنهم بر من میرسد

وشیخ مفید وسید وشهید رحمهم الله می گویند
هرگاه از دور اراده زیارت رسول مقبول بکنی پس
غسل بکن و در پیش روی خود شبیه قبر مطهر آن حضرت
بساز و بر آن اسم مبارک آن حضرت بنویس
بایست و دولت را متوجه آن حضرت بکن و بگو اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ وَاَنَّهُ
سَيِّدُ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ
الْاَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلٰى اٰلِهِ وَعِتْرَتِهِ الطَّيِّبِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْلَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيْبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْبَشِيرُ النَّذِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ
اللّٰهِ الَّذِي يُسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
الْمُهْتَدِينَ وَاَصْحَابِكَ الْمُنْتَجَبِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلٰى
اَبِيكَ عَبْدِ اللّٰهِ وَعَلٰى اُمِّكَ اٰمِنَةَ بِنْتِ
وَهَبٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ
سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
عَمِّكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ اَبِي طَالِبٍ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَحْمَدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَالسَّابِقُ اِلٰى

رحمة رب العالمين والمهيمن على
رسله والخاتم لانبيائه والشاهد على
خلقه والشفيع اليه والمكين لديه
والمطاع في ملكوته الاحمد من الاوصاف
والمحمد لسائر الاشراف الكريم عند
الرب والمكلم من وراء الحجب والفائز
بالسباق والفائت عن اللحاق تسليم
عارف بحقك معترف بالتقصير في
قيامه بواجبك غير منكر ما انتهى اليه
من فضلك موقن بالمزيدات من ربك
مؤمن بالكتاب المنزل عليك محلل
حلالك محرم حرامك اشهد يا
رسول الله مع كل شاهد واتحملها
عن كل جاحد انك قد بلغت رسالات
ربك ونصحت لامتك وجاهدت في
سبيل الله وصدعت بامره واحتملت
الاذى في جنبه ودعوت الى سبيل

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ
وَاَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَ
اَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ
عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ اَشْرَفَ
مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ
وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ
لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ
وَلَا يَطْمَعُ فِي اِدْرَاكِكَ طَامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَ
هَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ
مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
مِنْ مَبْعُوثٍ اَفْضَلَ مَا جَزٰى نَبِيًّا عَنْ
اُمَّتِهِ وَرَسُولًا عَمَّنْ اُرْسِلَ اِلَيْهِ بِاَبِي
اَنْتَ وَاُمِّي يَا رَسُولَ اللّٰهِ زُرْتُكَ
عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا
بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ

وَ اَصْحَابَکَ عَارِفًا بِالْھُدَی الَّذِیْ اَنْتَ
عَلَیْہِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَ اُمِّیْ وَ نَفْسِیْ وَ اَھْلِیْ وَ
مَالِیْ وَ وَلَدِیْ اَنَا اُصَلِّیْ عَلَیْکَ کَمَا
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْکَ وَ صَلّٰی عَلَیْکَ مَلٰٓئِکَتُہٗ
وَ اَنْبِیَآئُہٗ وَ رُسُلُہٗ صَلٰوۃً مُتَتَابِعَۃً وَّافِرَۃً مُتَوَاصِلَۃً
لَا انْقِطَاعَ لَھَا وَ لَا اَمَدَ وَ لَا اَجَلَ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْکَ کَمَا
اَنْتَ اَھْلُہٗ وَ عَلٰی اَھْلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاھِرِیْنَ
وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا پس ہر دو کف دست اکشادہ کن وبگو
اَللّٰھُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِکَ وَ نَوَامِیَ
بَرَکَاتِکَ وَ فَوَاضِلَ خَیْرَاتِکَ وَ شَرَائِفَ
تَحِیَّاتِکَ وَ تَسْلِیْمَاتِکَ وَ کَرَامَاتِکَ وَ رَحَمَاتِکَ
وَ صَلَوَاتِ مَلٰٓئِکَتِکَ الْمُقَرَّبِیْنَ وَ اَنْبِیَآئِکَ
الْمُرْسَلِیْنَ وَ اَئِمَّتِکَ الْمُنْتَجَبِیْنَ وَ عِبَادِکَ
الصَّالِحِیْنَ وَ اَھْلِ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرَضِیْنَ
وَ مَنْ سَبَّحَ لَکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ
وَ الْاٰخِرِیْنَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُوْلِکَ
وَ شَاھِدِکَ وَ نَبِیِّکَ وَ نَذِیْرِکَ وَ اَمِیْنِکَ

وَمَلَكِيْنِكَ وَنَجِيْبِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيْبِكَ وَ
خَلِيْلِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ
وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِخِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ
وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ
مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَدَاعِيْهِمْ اِلٰى دِيْنِكَ
الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّيْنَ مِيْثَاقًا وَ
اٰخِرِهِمْ مَبْعَثًا الَّذِیْ غَمَسْتَهٗ فِیْ بَحْرِ
الْفَضِيْلَةِ لِلْمَنْزِلَةِ الْجَلِيْلَةِ وَالدَّرَجَةِ
الرَّفِيْعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيْرَةِ فَاَوْدَعْتَهُ
الْاَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهٗ مِنْهَا اِلَى
الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِّنْكَ لَهٗ وَتَحَنُّنًا
مِّنْكَ عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهٖ وَحِرَاسَتِهٖ
وَحِفْظِهٖ وَحِيَاطَتِهٖ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا
عَاصِمَةً حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ مَدَانِسَ الْعُهْرِ
وَمَعَائِبَ السِّفَاحِ حَتّٰى رَفَعْتَ نَوَاظِرَ
الْعِبَادِ وَاَحْيَيْتَ بِهٖ مَيْتَ الْبِلَادِ بِاَنْ

كشفت من نوره الداجية ظلم الأستار وفي البست
حرمك فيه حلل الأنوار اللهم فكما
خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة
وذخر هذه المنقبة العظيمة صل عليه
كما وفى بعهدك وبلغ رسالاتك وقاتل
أهل الجحود على توحيدك وقطع رحم
الكفر في إعزاز دينك ولبس ثوب البلوى
في مجاهدة أعدائك وأوجب له بكل
أذى مسه أو كيد أحس به من الفئة
التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل
وتملك بها الجزيل من نوائلك فلقد أسر
الحسرة وأخفى الزفرة وتجرع الغصة ولم
يتخط ما مثل من وحيك اللهم صل عليه
وعلى أهل بيته صلوة ترضاها لهم و
بلغهم منا تحية كثيرة وسلاما وآتنا من
لدنك في موالاتهم فضلا وإحسانا و
رحمة وغفرانا إنك ذو الفضل العظيم

پس دو رکعت نماز بخوان بهر سوره که خواهی و سیله
بگوید که چهار رکعت نماز بخوانی بهر سوره که خواهی
و بعض علما گفته اند که هرگاه فارغ شوی از نماز
و زیارت تسبیح حضرت فاطمه زهرا بخوان و بعد
از ان این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَوٰاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ
اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ جَاۤءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا
رَحِيْمًا وَلَمْ اَحْضُرْ زَمَانَ رَسُوْلِكَ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهِ السَّلَامُ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ
سَيِّئِ عَمَلِيْ وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَ
مُقِرًّا لَكَ بِهَا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِنِّيْ وَمُتَوَجِّهًا
اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوٰاتُكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فَاجْعَلْنِيْ اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَيْتِهٖ عِنْدَكَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ
اللّٰهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ يَا سَيِّدَ

خلقِ اللهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللهِ رَبِّکَ وَ
رَبّی لِیَغْفِرَلی ذُنُوبی وَیَتَقَبَّلَ مِنّی عَمَلی وَ
یَقْضِیَ حَوائِجی فَکُنْ لی شَفیعاً عِنْدَ رَبِّکَ
وَرَبّی فَنِعْمَ الْمَسْئُولُ الْمَوْلی رَبّی وَنِعْمَ الشَّفیعُ
اَنْتَ یا مُحَمَّدُ عَلَیْکَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِکَ
السَّلامُ اَللّٰهُمَّ وَاَوْجِبْ لی مِنْکَ الْمَغْفِرَةَ
وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْواسِعَ الطَّیِّبَ النّافِعَ
کَما اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتی نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَواتُکَ
عَلَیْهِ وَآلِهِ وَهُوَحَیٌّ فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ فَاسْتَغْفَرَ
لَهُ رَسُولُکَ عَلَیْهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِکَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُکَ
وَرَجَوْتُکَ وَقُمْتُ بَیْنَ یَدَیْکَ وَرَغِبْتُ
اِلَیْکَ عَمَّنْ سِواکَ وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزیلَ
ثَوابِکَ وَاِنّی مُقِرٌّ غَیْرُ مُنْکِرٍ وَتائِبٌ اِلَیْکَ
مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعائِذٌ بِکَ فی هٰذَا الْمَقامِ
مِمّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمالِ الَّتی تَقَدَّمْتَ
اِلَیَّ فیها وَنَهَیْتَنی عَنْها وَاَوْعَدْتَ عَلَیْها

بالعقاب وأعوذ بكريم وجهك أن تقيمني
مقام الخزي والذل يوم تهتك فيه
الأستار وتبدو فيه الأسرار والفضائح
وترعد فيه الفرائص يوم الحسرة و
الندامة يوم الآفكة يوم الواقعة يوم
الآزفة يوم التغابن يوم الفصل يوم الجزاء
يوماً كان مقداره خمسين ألف سنة
يوم النفخة يوم ترجف الراجفة تتبعها
الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم
الناس لرب العالمين يوم يفر المرء من
أخيه وأمه وأبيه وصاحبته وبنيه يوم
تشقق الأرض وأكناف السماء يوم تأتي
كل نفس تجادل عن نفسها يوم يردون
فيه إلى الله فينبئهم بما عملوا يوم لا يغني
مولى عن مولى شيئاً ولا هم ينصرون
إلا من رحم الله إنه هو العزيز الرحيم
يوم يردون إلى الله مولاهم الحق يوم يخرجون

مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعاً كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوفِضُونَ
وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجّاً
يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْماً يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ
الْمَشْهُوْدِ يَوْمَ تَكُوْنُ الْمَلٰئِكَةُ صَفّاً صَفّاً اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ مَوْقِفِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِيْ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ
وَلَا تُخْزِنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلٰى
نَفْسِيْ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَائِكَ
مُنْطَلَقِيْ وَفِيْ زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَحْشَرِيْ وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدِيْ وَفِي الْغُرِّ
الْكِرَامِ مَصْدَرِيْ وَاَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ حَتّٰى
اَفُوْزَ بِحَسَنَاتِيْ وَتُبَيِّضُ بِهِ وَجْهِيْ وَتُيَسِّرُ بِهِ
حِسَابِيْ وَتُرَجِّحُ بِهِ مِيْزَانِيْ وَاَمْضِيْ مَعَ الْفَائِزِيْنَ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ اِلٰى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ
يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ
تَفْضَحَنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ

بجريرتي او ان القي الخزي والندامة بخطيئتي
او ان تظهر فيه سيئاتي على حسناتي او ان تنوه
بين الخلائق باسمي يا كريم العفو العفو الستر
الستر اللهم واعوذ بك من ان تكون في ذلك
اليوم في مواقف الاشرار موقفي او في مقام
الاشقياء مقامي واذا ميزت بين خلقك فسقت
كلا باعمالهم زمرا الى منازلهم فسقني
برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة
اوليائك المتقين الى جناتك جنات
النعيم يا رب العالمين وسيلة سكويد كه رخصت
شو از انحضرت وبكو السلام عليك يا رسول الله
السلام عليك ايها البشير النذير السلام
عليك ايها السراج المنير السلام عليك ايها
السفير بين الله وبين خلقه اشهد يا رسول
الله انك كنت نورا في الاصلاب الشامخة
والارحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية
بانجاسها ولم تلبسك من مدلهمات

إِتْيَانِهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ
بِكَ وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ
مَا أَتَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ
الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى
وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَإِنْ تَوَفَّيْتَنِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي
مَمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَوتِي
أَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ
الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ
عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ
فِي بِلَادِكَ وَخُزَّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ
وَتَرَاجِمَةُ وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي
هٰذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

لا جعلہ اللہ آخر تسلیمی علیک و زیارت مذکورہ
آن حضرت ع در ایام شریفہ و متبرکہ خصوصاً بروز ولادت
کہ آن ہفدہم ربیع الاول و بروز وفات و آن بست
و ہشتم صفر و بروز بعثت آن حضرت و آن بست و ہفتم
رجب و روز فتح بدر و آن بست و ہفتم شہر رمضان
و روز فتح مکہ و آن بستم شہر رمضان و بروز جنگ احد
و آن ہفدہم شوال و بروز فتح خیبر و آن بست و
چہارم رجب و بروز مباہلہ کہ آن بست و چہارم ذیحجہ
و بروایتی بست و پنجم و شب ہجرت از مکہ بمدینہ و آن
اول شب ربیع الاول است و بروز دخول آنحضرت
در مدینہ منورہ و آن دوازدہم ربیع الاول و بروز خروج
آن حضرت از شعب ابی طالب و آن پانزدہم رجب
است و بشب حاملہ شدن آمنہ و آن شب نوزدہم
جمادی الاخری است و شب معراج و آن بست و یکم
ماہ رمضان و بروایتی نہم ذیحجہ و بروایتی ہفدہم ربیع الاول
و بروز تزویج آن حضرت بخدیجہ و آن دہم ربیع الاول است

زیارت مخصوصہ جناب سیدہ ع

سید بن طاؤس رح روایت کردہ کہ ہر کہ آن سیدہ را زیارت کند
بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا سَیِّدَۃَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
کہ در اعمال مدینہ منورہ گذشت پس در سائر ایام شریفہ
و اوقات متبرکہ زیارت آن معصومہ اولی و افضل است
مثل روز ولادت آن حضرت کہ بستم ماہ جمادی الثانیہ و روز
وفات آن معصومہ کہ سیم ماہ مذکور است و روز تزویج آن
حضرت با امیر المومنین ع کہ پانزدہم ماہ رجب یا اول ماہ
ذیحجہ یا ششم ذیحجہ است و شب زفاف آن حضرت کہ روز
نوزدہم ماہ ذیحجہ یا بیست و یکم ماہ محرم است و روز مباہلہ کہ بالا
گذشت و روز نزول ہل اتی کہ آن بست و پنجم ذیحجہ
و غیر اینہا کہ در آنہا فضیلتی و کرامتی ازان معصومہ
شدہ باشد بخواند۔ زیارات مختصہ جناب امیر ع
در حدیث معتبر از ابی نصر منقول است کہ حضرت امام
رضا ع باو گفت کہ ای ابن ابی نصر ہر جا کہ باشی حاضر شو
بروز غدیر نزد قبر اقدس حضرت امیر المومنین علیہ السلام
بدرستیکہ حق تعالی می آمرزد درین روز گناہ شصت سالہ
ہزار مرد مومن و زن مومنہ را و آزاد می کند

از آتش جهنم و برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان
و در شب قدر و در شب فطر و یک درهم درین روز
برابر است با هزار درهم اگر به برادران مومن عارف
بحق اهلبیت بدهی و عطا به برادران مومن بسیار بکن
و شاد کن درین روز هر مرد مومن و زن مومنه را پس
فرمود که ای اهل کوفه خدا بشما خیر بسیار داده است
و شما از ان جماعتی هستید که خدا دل ایشان را برای
ایمان امتحان کرده است پیوسته خوار و مظلوم و
امتحان کرده شده اید بر شما ریخته می شود بلای
ریختنی پس بر طرف می کنند و دور می کنند از شما
خداوند یکه دفع کننده بلاهای عظیم است والله
که اگر مردم فضیلت این روز را چنانچه باید بدانند
هر آئنه ملائکه با ایشان هر روز ده مرتبه مصافحه کنند
و با این سخن زیارت بکن چون اراده زیارت نمائی
بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما پس
پای راست را مقدم دار و داخل شو و نزدیک ضریح
اقدس و پشت بقبله در برابر ضریح اشرف بایست و بگو

السَّلامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَمِينِ
اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَالْخاتِمِ لِما سَبَقَ
وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ
كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ
وَالسَّلامُ عَلٰى اَنْبِيائِهِ وَرُسُلِهِ وَمَلٰئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ
وَعِبادِهِ الصّالِحِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَوارِثَ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعالَمِينَ وَمَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
يا اَمِينَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَسَفِيرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ
حُجَّتَهُ الْبالِغَةَ عَلٰى عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا دِينَ اللّٰهِ الْقَوِيمَ وَصِراطَهُ الْمُسْتَقِيمَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَاُ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ
مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اٰمَنْتَ بِاللّٰهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ
وَصَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجاهَدْتَ

وَهُمْ

وَهُمْ مُجْمِعُونَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدِّينَ
صَابِراً مُحْتَسِباً حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِينُ اَلَا لَعْنَةُ اللهِ
عَلَى الظَّالِمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِينَ
وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنِينَ وَاِمَامَ الْمُتَّقِينَ وَقَائِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو
رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُ عِلْمِهِ وَاَمِينُهُ عَلٰى
شَرْعِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللهِ وَ
صَدَّقَ بِمَا اُنْزِلَ عَلٰى نَبِيِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ
مَا اَنْزَلَهُ فِيكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَاَوْجَبَ عَلٰى اُمَّتِهِ
فَرْضَ طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ
لَكَ وَجَعَلَكَ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَا
جَعَلَهُ اللهُ كَذٰلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللهَ تَعَالٰى فَقَالَ
اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلٰى فَقَالَ اللّٰهُمَّ
اشْهَدْ وَكَفٰى بِكَ شَهِيداً وَحَاكِماً بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ
اللهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرَارِ وَنَاكِثَ عَهْدِكَ
بَعْدَ الْمِيثَاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعَالٰى
وَاَنَّ اللهَ تَعَالٰى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ

عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْحَقُّ الَّذِيْ نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيْلُ
وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ الرَّسُوْلُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَاَخَاكَ الَّذِيْنَ تَاجَرْتُمُ
اللّٰهَ بِنُفُوْسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْكُمْ اِنَّ اللّٰهَ
اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ
الْجَنَّةَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ
وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ
الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ اَلتَّائِبُوْنَ
الْعَابِدُوْنَ الْحَامِدُوْنَ السَّائِحُوْنَ الرَّاكِعُوْنَ السَّاجِدُوْنَ
الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُوْنَ
لِحُدُوْدِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَشْهَدُ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَنَّ الشَّاكَّ فِيْكَ مَا اٰمَنَ بِالرَّسُوْلِ الْاَمِيْنِ وَاَنَّ
الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَائِدٌ عَنِ الدِّيْنِ الْقَوِيْمِ الَّذِيْ
ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِيْنَ وَاَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ
يَوْمَ الْغَدِيْرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيْزِ

الرَّجِيمِ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيماً فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ وَاللّٰهِ وَاَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ
سِوَاكَ وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا
لِاَمْرِكَ وَاَطَعْنَا وَاتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا
رَبَّنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا اِلَى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الشَّاكِرِينَ لِاَنْعُمِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوَى
مُخَالِفاً وَلِلتُّقَى مُحَالِفاً وَعَلَى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِراً وَعَنِ النَّاسِ عَافِياً
غَافِراً وَاِذَا عُصِيَ اللّٰهُ سَاخِطاً وَاِذَا اُطِيعَ اللّٰهُ رَاضِياً
وَبِمَا عَهِدَ اِلَيْكَ عَامِلاً رَاعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ
حَافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً
مَا وُعِدْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعاً
وَلَا اَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعاً وَلَا اَحْجَمْتَ عَنْ
مُجَاهَدَةِ عَاصِيكَ نَاكِلاً وَلَا اَظْهَرْتَ الرِّضَا
بِخِلَافِ مَا يُرْضِي اللّٰهَ مُدَاهِناً وَلَا وَهَنْتَ لِمَا
اَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكَنْتَ
عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِباً مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ تَكُونَ
كَذٰلِكَ بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ

إِلَيْهِ أَمْرَكَ وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ فَمَا
اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللّٰهَ فَمَا تَخَوَّفُوا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ يَا
اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ
حَتّٰى دَعَاكَ اللّٰهُ اِلٰى جِوَارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ
وَاَلْزَمَ اَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ اِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ
لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلٰى
جَمِيعِ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي
اللّٰهِ صَابِرًا وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَ
عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَاَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِيًا
مَا عِنْدَ اللّٰهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللّٰهُ لَا تَحْفِلُ
بِالنَّوَائِبِ وَلَا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَلَا تُحْجِمُ
عَنْ مُحَارِبٍ اَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذٰلِكَ
اِلَيْكَ وَافْتَرٰى بَاطِلًا عَلَيْكَ وَاَوْلٰى لِمَنْ
عَنَدَ عَنْكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ

وَصَبَرْتَ

فصبرت على الاذى صبراحتساب وانت
اول من امن بالله وصلى له وجاهد و
ابدى صفحته فى دار الشرك والارض مشحونة
ضلالة والشيطان يعبد جهرة وانت
القائل لاتزيدنى كثرة الناس حولى عزة
ولاتفرقهم عنى وحشة ولو اسلمنى الناس
جميعا لم اكن متضرعا اعتصمت بالله
فعززت وآثرت الآخرة على الاولى فزهدت
وايدك الله فهداك واخلصك واجتباك
فما تناقضت افعالك ولا اختلفت اقوالك
ولا تقلبت احوالك ولا ادعيت ولا افتريت
على الله كذبا ولا شرهت الى الحطام ولا
دنسك الآثام ولم تزل على بينة من ربك
ويقين من امرك تهدى الى الحق والى صراط
مستقيم اشهد شهادة حق واقسم بالله
قسم صدق ان محمدا واله صلوات الله
عليهم سادات الخلق وانك مولاى ومولى

الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنَّكَ عَبْدُ اللّٰهِ وَوَلِيُّهُ وَاَخُو الرَّسُوْلِ
وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ وَاَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ وَالَّذِيْ
بَعَثَنِيْ بِالْحَقِّ مَا اٰمَنَ بِيْ مَنْ كَفَرَ بِكَ وَلَا اَقَرَّ بِا
للّٰهِ مَنْ جَحَدَكَ وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ
وَلَمْ يَهْتَدِ اِلَى اللّٰهِ وَلَا اِلَيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِيْ
بِكَ وَهُوَ قَوْلُ رَبِّيْ عَزَّ وَجَلَّ وَاِنِّيْ لَغَفَّارٌ لِمَنْ
تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى اِلٰى
وَلَايَتِكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفٰى وَنُوْرُكَ لَا
يُطْفٰى وَاَنَّ مَنْ جَحَدَكَ الظَّلُوْمُ الْاَشْقٰى مَوْلَايَ
اَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِيْ اِلَى الرَّشَادِ
وَالْعُدَّةُ لِلْمَعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللّٰهُ فِي الْاُوْلٰى
مَنْزِلَتَكَ وَاَعْلٰى فِي الْاٰخِرَةِ دَرَجَتَكَ وَبَصَّرَكَ
مَا عَمِيَ عَلٰى مَنْ خَالَفَكَ وَحَالَ بَيْنَكَ
وَبَيْنَ مَوَاهِبِ اللّٰهِ لَكَ فَلَعَنَ اللّٰهُ مُسْتَحِلِّيْ
الْحُرْمَةِ مِنْكَ وَذَائِدَ الْحَقِّ عَنْكَ وَاَشْهَدُ
اَنَّهُمُ الْاَخْسَرُوْنَ الَّذِيْنَ تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ
وَهُمْ فِيْهَا كَالِحُوْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اَقْدَمْتَ

وَلَا اَحجمت وَلَا نطقت وَلَا امسكت اِلَّا بامرٍ
مِنَ اللهِ وَرَسُولِهٖ قلت وَالَّذِیْ نَفْسِیْ بِیَدِہٖ
لَقَدْ نظر اِلَیَّ رَسُوْلُ اللهِ صَلَّی اللهُ
عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَضْرِبُ بِالسَّیْفِ قُدُمًا
فَقَالَ یَا عَلِیُّ اَنْتَ مِنِّیْ بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ
مُوْسٰی اِلَّا اَنَّهٗ لَا نَبِیَّ بَعْدِیْ وَاُعْلِمُكَ اَنْ
مَوْتَكَ وَحَیٰوتَكَ مَعِیَ وَعَلٰی سُنَّتِیْ فَوَاللهِ
مَا كَذِبْتُ وَلَا كُذِبْتُ وَلَا ضَلَلْتُ
وَلَا ضُلَّ بِیْ وَلَا نَسِیْتُ مَا عَهِدَ اِلَیَّ رَبِّیْ وَاِنِّیْ
لَعَلٰی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّیْ بَیَّنَهَا لِنَبِیِّهٖ وَبَیَّنَهَا النَّبِیُّ لِیْ وَاِنِّیْ لَعَلَی
الطَّرِیْقِ الْوَاضِحِ اَلْفِظُهٗ لَفْظًا صَدَقْتَ وَاللهِ وَقُلْتَ
الْحَقَّ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللهُ
جَلَّ اسْمُهٗ یَقُوْلُ هَلْ یَسْتَوِی الَّذِیْنَ یَعْلَمُوْنَ
وَالَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ فَلَعَنَ اللهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللهُ عَلَیْهِ
وِلَایَتَكَ وَاَنْتَ وَلِیُّ اللهِ وَاَخُوْ رَسُوْلِهٖ وَالذَّابُّ
عَنْ دِیْنِهٖ وَالَّذِیْ نَطَقَ الْقُرْاٰنُ بِتَفْضِیْلِهٖ قَالَ
اللهُ تَعَالٰی وَفَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِیْنَ عَلَی الْقَاعِدِیْنَ

أَجْراً عَظِيماً دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُوراً رَحِيماً وَقَالَ اللّٰهُ تَعَالَى أَجَعَلْتُمْ
سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ
وَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ
بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
مُقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَداً إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْمَخْصُوصُ بِمِدْحَةِ اللّٰهِ
الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللّٰهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدَى بَدَلاً
وَلَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ أَحَداً وَأَنَّ اللّٰهَ تَعَالَى
اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ أَمَرَهُ بِإِظْهَارِ
مَا أَوْلَاكَ لِأُمَّتِهِ إِعْلَاءً لِشَأْنِكَ وَإِعْلَاناً
لِبُرْهَانِكَ وَدَحْضاً لِلْأَبَاطِيلِ وَقَطْعاً لِلْمَعَاذِيرِ
فَلَمَّا أَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقَى فِيكَ

المنافقين اوحى اليه رب العالمين يا ايها
الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك فان لم
تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من
الناس فوضع على نفسه اوزار المسير و
نهض في رمضاء الهجير فخطب واسمع و
نادى فابلغ ثم سألهم اجمع فقال هل
بلغت فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد ثم
قال الست اولى بالمؤمنين من انفسهم فقالوا
بلى فاخذ بيدك وقال من كنت مولاه فهذا
علي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه
وانصر من نصره واخذل من خذله فما
آمن بما انزل الله فيك على نبيه الا قليل
ولا زاد اكثرهم غير تخسير ولقد انزل الله
تعالى فيك من قبل وهم كارهون يا ايها الذين
آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي
الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين
اعزة على الكافرين يجاهدون في

سَبِیلِ اللّٰهِ وَلَا یَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ
یُؤْتِیْهِ مَنْ یَّشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ اِنَّمَا وَلِیُّكُمُ
اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوا الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ
الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ وَمَنْ
یَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ
اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُوْنَ رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِیْنَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً
اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا هُوَ
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهٗ فَاسْتَكْبَرَ
وَكَذَّبَ بِهٖ وَكَفَرَ وَسَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا اَیَّ
مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ
وَسَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ وَاَوَّلَ الْعَابِدِیْنَ وَاَزْهَدَ
الزَّاهِدِیْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَصَلَوَاتُهٗ
وَتَحِیَّاتُهٗ اَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلٰی حُبِّهٖ مِسْكِیْنًا
وَّیَتِیْمًا وَّاَسِیْرًا لِّوَجْهِ اللّٰهِ لَا تُرِیْدُ مِنْهُمْ جَزَاءً
وَّلَا شُكُوْرًا وَفِیْكَ اَنْزَلَ اللّٰهُ تَعَالٰی وَیُؤْثِرُوْنَ عَلٰی

أنفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه
فأولئك هم المفلحون وأنت الكاظم للغيظ و
العافي عن الناس والله يحب المحسنين وأنت
الصابر في البأساء والضراء وحين
البأس وأنت القاسم بالسوية والعادل
في الرعية والعالم بحدود الله من جميع البرية
والله تعالى أخبر عما أولاك من فضله بقوله
أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون
أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات
المأوى نزلا بما كانوا يعملون وأنت المخصوص
بعلم التنزيل وحكم التأويل ونص الرسول
ولك المواقف المشهودة والمقامات المشهورة
والأيام المذكورة يوم بدر ويوم الأحزاب
إذ زاغت الأبصار وبلغت القلوب الحناجر
وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي المؤمنون
وزلزلوا زلزالا شديدا وإذ يقول المنافقون
والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله

رَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا وَاِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
يَا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَاذِنُ
فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ
وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُرِيدُونَ اِلَّا فِرَارًا وَقَالَ اللّٰهُ
تَعَالٰى وَلَمَّا رَاَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا
مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا فَقَتَلْتَ عَمْرَهُمْ
وَهَزَمْتَ جَمْعَهُمْ وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَيَوْمَ اُحُدٍ
اِذْ يُصْعِدُونَ وَلَا يَلْوُونَ عَلٰى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ
يَدْعُوهُمْ فِي اُخْرٰىهُمْ وَاَنْتَ تَذُبُّ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ
عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ حَتّٰى
رَدَّهُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْكُمَا خَائِفِينَ وَنَصَرَ بِكَ
الْخَاذِلِينَ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ عَلٰى مَا نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ
اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ
عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

ثم انزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين
والمؤمنون انت ومن يليك وعمك العباس
ينادى المنهزمين يا اصحاب سورة البقرة
يا اهل بيعة الشجرة حتى استجاب له قوم قد
كفيتهم المؤنة وتكفلت دونهم المعونة فعادوا
آيسين من المثوبة راجين وعد الله تعالى بالتوبة
وذلك قول الله جل ذكره ثم يتوب الله من بعد ذلك
على من يشاء وانت حائز درجة الصبر فائز
بعظيم الاجر ويوم خيبر اذ اظهر الله خور المنافقين
وقطع دابر الكافرين والحمد لله رب العالمين
ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل لا يولون الادبار
وكان عهد الله مسئولا مولاى انت الحجة البالغة
والمحجة الواضحة والنعمة السابغة والبرهان
المنير فهنيئاً لك بما آتاك الله من فضل وتباً
لشانئك ذى الجهل شهدت مع النبى صلى
الله عليه وآله جميع حروبه ومغازيه وتحمل
الراية امامه وتضرب بالسيف قدامه ثم

لحزمك المشهور وتصبرتك في الأمور امرك
في المواطن ولم يكن عليك امير فكم من امر
صدّك عن امضاء عزمك فيه التقى واتبع
غيرك في مثله الهوى فظن الجاهلون انك
عجزت عما اليه انتهى ضل والله الظانّ
لذلك وما اهتدى ولقد اوضحت ما اشكل
من ذلك لمن توهم وامترى بقولك صلى الله
عليك قد يرى الحوّل القلّب وجه الحيلة ودونها
حاجز من تقوى الله فيدعها رأى العين وينتهز
فرصتها من لا حريجة له في الدين صدقت و
خسر المبطلون واذ ما كرك الناكثان فقالا نريد
العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان العمرة
لكن تريدان الغدرة فاخذت البيعة عليهما
وجددت الميثاق فجدا في النفاق فلما نبهتهما
على فعلهما اغفلا وعادا وما انتفعا وكان
عاقبة امرهما خسرا ثم تلاهما اهل الشام فسرت
اليهم بعد الاعذار وهم لا يدينون دين الحق

ولا بك يتدبرون القرآن هم رعاع ضالون وبالذي
انزل على محمد فيك كافرون ولاهل الخلاف
عليك ناصرون وقد امر الله تعالى باتباعك
وندب المؤمنين الى نصرك وقال عز وجل
يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين
مولاي بك ظهر الحق وقد نبذه الخلق واوضحت
السنن بعد الدروس والطمس فلك سابقة الجهاد على
تصديق التنزيل ولك فضيلة الجهاد على تحقيق التاويل
وعدوك عدو الله جاحد لرسول الله يدعو باطلا ويحكم جائرا
ويتامر غاصبا ويدعو حزبه الى النار وعمار يجاهد
وينادي بين الصفين الرواح الرواح الى الجنة
ولما استسقى فسقي اللبن كبر وقال قال
رسول الله صلى الله عليه وآله آخر شرابك
من الدنيا ضياح من لبن تقتلك الفئة الباغية
فاعترضه ابو العادية الفزاري فقتله فعلى
ابي العادية لعنة الله ولعنة ملائكته ورسله
اجمعين وعلى من سل سيفه عليك

وَسَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنَ
الْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُنَافِقِيْنَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ وَعَلٰى
مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ وَاَغْمَضَ عَلَيْهِ
وَلَمْ يُنْكِرْ اَوْ اَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ اَوْ لِسَانٍ اَوْ قَعَدَ
عَنْ نَصْرِكَ اَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ اَوْ غَمَطَ
فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ اَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَ
اللّٰهُ اَوْلٰى بِهٖ مِنْ نَفْسِهٖ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَسَلَامُهٗ وَتَحِيَّاتُهٗ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ
مِنْ اٰلِكَ الطَّاهِرِيْنَ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ وَالْاَمْرُ
الْاَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْاَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ
غَصْبُ الصِّدِّيْقَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ
النِّسَاءِ فَدَكًا وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ
سُلَالَتِكَ وَعِتْرَةِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَ
قَدْ اَعْلَى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى الْاُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ
مَنْزِلَتَكُمْ وَاَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ
فَاَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيْرًا قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى
اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا وَاِذَا مَسَّهُ

الخیر منوعاً الا المصلین فاستثنی اللہ تعالیٰ نبیہ
المصطفیٰ وانت یا سید الاوصیاء من جمیع
الخلق فما اعمہ من ظلمک عن الحق ثم
افرضوک سھم ذوی القربیٰ مکراً واحادوہ
عن اھلہ جوراً فلما ال الامر الیک اجریتہم
علی ما اجریا رغبۃ عنہما بما عند اللہ لک
فاشبہت محنتک بہما محن الانبیاء علیہم
السلام عند الوحدۃ وعدم الانصار و شبہت
فی البیات علی الفراش الذبیح اذ اجبت کما
اجاب واطعت کما اطاع اسمٰعیل صابراً محتسباً
اذ قال لہ یا بنی انی اری فی المنام انی اذبحک
فانظر ماذا تری قال یا ابت افعل ما تؤمر
ستجدنی ان شاء اللہ من الصابرین کذلک انت
لما اباتک النبی صلی اللہ علیہ وآلہ وامرک
ان تضجع فی مرقدہ واقیاً لہ بنفسک اسرعت
الی اجابتہ مطیعاً ولنفسک علی القتل
موطناً فشکر اللہ تعالیٰ طاعتک وابان عن

جميع فعلك بقوله جل ذكره ومن الناس
من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله ثم محنتك
يوم صفين وقد رفعت المصاحف حيلة و
مكرا فاعرض الشك وعرف الحق واتبع
الظن اشبهت محنة هارون اذ امره موسى
على قومه فتفرقوا عنه وهارون ينادي
بهم ويقول يا قوم انما فتنتم به وان
ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري
قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا
موسى وكذلك لما رفعت المصاحف قلت
يا قوم انما فتنتم بها وخدعتم فعصوك
وخالفوا عليك واستدعوا نصب الحكمين
فابيت عليهم وتبرأت الى الله من فعلهم
وفوضته اليهم فلما اسفر الحق وسفه المنكر
واعترفوا بالزلل والجور عن القصد اختلفوا
من بعده والزموك على سفه التحكيم الذي
ابيته واحبوه وحظرته واباحوا ذنبهم الذي

وانت علی نهج بصیرة وهم لہی فهم علی
سنن ضلالته وعمی فمازار علی النفاق
مصرین وفی الغی مترددین حتی اذاقهم الله
وبال امرهم فامات بسیفک من عاندک
فشقی وهوی واحیی بحجتک من سعد فهدی
صلوات الله علیک غادیة ورائحه وعاکفة
وذاهبة فما یحیط المادح وصفک ولا یحیط
الطاعن فضلک انت احسن الخلق عبادة و
اخلصهم زهادة واذبهم عن الدین اقمت
حدود الله بجهدک وفللت عساکر
المارقین بسیفک تخمد لهب الحروب
ببنانک وتهتک ستور الشبه ببیانک
وتکشف لبس الباطل عن صریح الحق لاتاخذ
فی الله لومة لائم وفی مدح الله تعالی لک غنی
عن مدح المادحین وتقریظ الواصفین
قال الله تعالی من المومنین رجال صدقوا
ما عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا وَلَمَّا رَأَيْتَ
اَنْ قَتَلْتَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ
وَصَدَّقَكَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
وَعْدَهُ وَاَوْفَيْتَ بِعَهْدِهٖ قُلْتَ اَمَا اٰنَ اَنْ
تُخْضَبَ هٰذِهٖ مِنْ هٰذِهٖ اَمْ مَتٰى يُبْعَثُ
اَشْقَاهَا وَاثِقًا بِاَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ
وَبَصِيرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللّٰهِ مُسْتَبْشِرٌ
بِبَيْعِكَ الَّذِي بَايَعْتَهُ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ
بِجَمِيعِ لَعَنَاتِكَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَنْ مَنْ
غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ وَاَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ
بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْاِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهُ يَوْمَ
اَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْيَاعَهُمْ وَاَنْصَارَهُمْ
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَقَاتِلِيهِ وَ
الْمُتَابِعِينَ عَدُوَّهُ وَنَاصِرِيهِ وَالرَّاضِينَ
بِقَتْلِهٖ وَخَاذِلِيهِ لَعْنًا وَبِيلًا اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ

وَنَاصِبِ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلِّ مُسْتَنٍّ
بِمَا سَنَّ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ
وَعَلٰى عَلِيٍّ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَاٰلِهِ
الطَّاهِرِيْنَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّكِيْنَ
وَبِوَلَايَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِيْنَ الْاٰمِنِيْنَ
الَّذِيْنَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ وسید بن طاوس روایت کرده
از جماعتی وانها از جناب امام جعفر صادق ع نقل کردند
که فرمودند هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر اشرف حضرت
امیر المومنین باشی برو نزدیک قبر اطهر آن حضرت ع
بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن
بجانب آن حضرت بعد از نماز و دعا و آن این است
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَاَخِيْ نَبِيِّكَ وَوَزِيْرِهٖ
وَحَبِيْبِهٖ وَخَلِيْلِهٖ وَمَوْضِعِ سِرِّهٖ وَخِيَرَتِهٖ مِنْ
اُسْرَتِهٖ وَوَصِيِّهٖ وَصَفْوَتِهٖ وَخَالِصَتِهٖ وَاَمِيْنِهٖ
وَوَلِيِّهٖ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ

وَاَبِ ذُرِّيَّتِهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ
وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ وَالْماضي عَلى سُنَّتِهِ
وَخَليفَتِهِ عَلى اُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمينَ وَاَميرِ
الْمُؤْمِنينَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ اَفْضَلَ ما
صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيائِكَ
وَاَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَشْهَدُ اَنَّهُ
قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ
وَرَعى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ
حَلالَكَ وَحَرَّمَ حَرامَكَ وَاَقامَ اَحْكامَكَ
وَدَعا اِلى سَبيلِكَ وَوالى اَوْلِيائَكَ وَعادى
اَعْدائَكَ وَجاهَدَ النّاكِثينَ عَنْ سَبيلِكَ
وَالْمارِقينَ عَنْ اَمْرِكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً
غَيْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِي اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّى
بَلَغَ فِي ذٰلِكَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَيْكَ الْقَضاءَ
وَعَبَدَكَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَكَ مُجْتَهِداً حَتّى
اَتاهُ الْيَقينُ فَقَبَضْتَهُ اِلَيْكَ شَهيداً سَعيداً
وَلِيّاً تَقِيّاً رَضِيّاً زَكِيّاً هادِياً مَهْدِيّاً اَللّٰهُمَّ

صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ
عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیَائِکَ وَاَصْفِیَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

زیارت جناب امیر در روز ولادت جناب رسالتمآب صلی الله علیه و آله که آن هفدهم ربیع الاول است

شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاؤس روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المومنین عم را روز هفدهم ماه ربیع الاول باین زیارت و ظاهر از بعضی روایات اینست که خصوصیت باین روز ندارد و بلکه هر وقت این زیارت را اگر بعمل آرد خوب است پس چون برسی به باب السلام یعنی نزد ضریح مقدس پس رو بقبله بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلَامُ عَلیٰ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلیٰ خِیَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلیٰ اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلیٰ مَلَائِکَةِ اللّٰهِ الْحَافِّیْنَ بِهٰذَا الْحَرَمِ

و بفهمانا الضریح اللائذین به پس نزدیک قبر

برو و بگو السّلام علیک یا وصیّ الاوصیاء

السّلام علیک یا عماد الاتقیاء السّلام

علیک یا ولیّ الاولیاء السّلام علیک یا سیّد

الشّهداء السّلام علیک یا آیة الله العظمیٰ

السّلام علیک یا خامس اهل العباء السّلام علیک یا قائد

الغرّ المحجّلین الاتقیاء السّلام علیک یا عصمة الاولیاء

السّلام علیک یا زین الموحّدین النّجباء السّلام علیک یا

خالص الاخلّاء السّلام علیک یا والد الائمّة

الامناء السّلام علیک یا صاحب الحوض و

حامل اللواء السّلام علیک یا قسیم الجنّة

ولظیٰ السّلام علیک یا من شرّفت به مکّة

ومنیٰ السّلام علیک یا بحر العلوم و کنف

الفقراء السّلام علیک یا من ولد فی الکعبة

و زوّج فی السّماء بسیّدة النّساء و کان شهودها

الملئکة الاصفیاء السّلام علیک یا مصباح

الضّیاء السّلام علیک یا من خصّه النّبیّ

جبرئیل الحباء السلام علیک یا من بات علی
فراش خاتم الانبیاء و وقاه بنفسه شر الاعداء
السلام علیک یا من ردت له الشمس فسامی
شمعون الصفا السلام علیک یا من انجی الله
سفینة نوح باسمه و اسم اخیه حیث التطم الماء حولها
و طمی السلام علیک یا من تاب الله به و
باخیه علی ادم اذ غوی السلام علیک یا
فلک النجاة الذی من رکبه نجی و من تاخر عنه
هوی السلام علیک یا من خاطب الثعبان و ذئب الفلا
السلام علیک یا امیر المؤمنین و رحمة الله و برکاته السلام
علیک یا حجة الله علی من کفر و اناب السلام علیک یا امام
ذوی الالباب السلام علیک یا معدن الحکمة و فصل الخطاب
السلام علیک یا من عنده علم الکتاب
السلام علیک یا میزان یوم الحساب السلام
علیک یا فاصل الحکم الناطق بالثواب
السلام علیک ایها المتصدق بالخاتم
فی المحراب السلام علیک یا من کفی الله

المؤمنين القتال به يوم الاحزاب السلام عليك
يا من خلص لله الوحدانية وأناب السلام
عليك يا قاتل خيبر وقالع الباب السلام عليك
يا من دعاه خير الانام للمبيت على فراشه
فاسلم نفسه للمنية وأجاب السلام
عليك يا من له طوبى وحسن مآب ورحمة الله
وبركاته السلام عليك يا عصمة الدين
ويا سيد السادات السلام عليك يا صاحب
المعجزات السلام عليك يا من نزلت في
فضله سورة العاديات السلام عليك يا
من كتب اسمه في السرادقات السلام
عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام
عليك يا أمير الغزوات السلام عليك يا
مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام عليك
يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك
يا خاتم الحصى ومبين المشكلات السلام
عليك يا من عجبت من حملاته في الوغا

ملائکة السموات السلام علیک یا من ناجی
الرسول فقدم بین یدی نجواه الصدقات
السلام علیک یا والد الائمة البررة السادات
ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا
تالی المبعوث السلام علیک یا وارث
علم خیر موروث ورحمة الله وبرکاته
السلام علیک یا امام المتقین السلام
علیک یا غیاث المکروبین السلام علیک
یا عصمة المومنین السلام علیک یا
مظهر البراهین السلام علیک یا طه و
یس السلام علیک یا حبل الله المتین
السلام علیک یا من تصدق فی صلوته
بخاتمه علی المسکین السلام علیک یا
قالع الصخرة عن فم القلیب ومظهر الماء
المعین السلام علیک یا عین الله الناظرة
ویده الباسطة ولسانه المعبر عنه فی بریته
اجمعین السلام علیک یا وارث علم

النَّبِيِّينَ وَ مُسْتَوْدَعِ عِلْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْآخِرِيْنَ
وَ صَاحِبِ لِوَاءِ الْحَمْدِ وَ سَاقِي اَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوبَ الدِّيْنِ
وَ قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَ وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّيْنَ
وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ
الرَّضِيِّ وَ وَجْهِهِ الْمُضِيْءِ وَ جَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَ صِرَاطِهِ
السَّوِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ
الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَى اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَ مَصَابِيْحِ الدُّجٰى
وَ اَعْلَامِ التُّقٰى وَ مَنَارِ الْهُدٰى وَ ذَوِي النُّهٰى
وَ كَهْفِ الْوَرٰى وَ الْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَ الْحُجَّةِ عَلٰى
اَهْلِ الدُّنْيَا وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلٰى نُوْرِ الْاَنْوَارِ وَ حُجَّةِ الْجَبَّارِ وَ وَالِدِ الْاَئِمَّةِ
الْاَطْهَارِ وَ قَسِيْمِ الْجَنَّةِ وَ النَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْآثَارِ
الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيْعَةِ الْمُخْلِصِيْنَ عَنْ
عَظِيْمِ الْاَوْزَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوْصِ بِالطَّاهِرَةِ

التقية ابنة المختار المولود في البيت ذي الاستار المتزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية ابنة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله الانور وضيائه الازهر ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي الله وحجته وخالصة الله وخاتمته اشهد يا ولي الله لقد جاهدت في سبيل الله حق جهاده واتبعت منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله وحللت حلال الله وحرمت حرامه وشرعت احكامه واقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا مجتهدا محتسبا عند الله عظيم الاجر حتى اتاك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقك وازالك عن

مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضى
به اشهد الله وملئكته وانبيائه ورسله انى وال لمن
والاك وعاد لمن عاداك السلام عليك ورحمة الله وبركاته
بعد از آن خود را بر قبر اندازد و قبر را ببوسد و بگوید اشهد انك تسمع
كلامى وتشهد مقامى واشهد لك يا ولى الله بالبلاغ و
الاداء يا مولاى يا حجة الله يا امين الله يا
ولى الله ان بينى وبين الله عز وجل
ذنوبا قد اثقلت ظهرى ومنعتنى من
الرقاد وذكرها يقلقل احشائى وقد
هربت الى الله عز وجل واليك فبحق من
ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه
وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته
كن لى الى الله شفيعا ومن النار مجيرا وعلى
الدهر ظهيرا پس باز خود را بر قبر بچسپاند و قبر را ببوسد و بگويد
يا ولى الله يا حجة الله يا باب حطة الله
وليك وزائرك واللائذ بقبرك والنازل
بفنائك والمنيخ رحله فى جوارك يسئلك

أن تشفع له إلى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته
في الدنيا والآخرة فإن لك عند الله الجاه
العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي
من همك وأدخلني في حزبك والسلام عليك
وعلى ضجيعيك آدم ونوح والسلام عليك وعلى ولديك
الحسن والحسين وعلى الأئمة الطاهرين من
ذريتك ورحمة الله وبركاته علامه
مجلسی در مزار بحار نوشته که بعد ازین زیارت شش
رکعت نماز بخواند دو رکعت برای زیارت امیر المؤمنین
و دو رکعت برای حضرت آدم و دو رکعت برای حضرت
نوح زیارت مبعث و آن بیست و هفتم رجب است
موافق مشهور بلکه امامیه اتفاق کرده اند بر این روز
شیخ مفید و سید شهید رحمهم الله میگویند هرگاه
اراده کنی زیارت جناب امیر را پس استاده باش
بر در قبر شریفه مقابل ضریح اقدس و بگو اشهد
أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له واشهد
أن محمدا عبده ورسوله وأن علي بن

أَبِي طَالِبٍ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِهِ
وَذَاتِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ پس داخل شو وایستاده باش نزد ضریح
که پیش روی تو باشد و قبله بر پشت تو پس بگو اللّهُ أَكْبَرُ
صد مرتبه و بعد از آن بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
آدَمَ خَلِيفَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ
صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى
رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

اَیُّهَا الْوَصِیُّ النَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ
الزَّکِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِیْءُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدِّیْقُ الْاَکْبَرُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْفَارُوْقُ الْاَعْظَمُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَیُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِیْرُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا اِمَامَ الْهُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
عَلَمَ التُّقٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ الْکُبْرٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاصَّةَ اللّٰهِ وَخَالِصَتَهٗ وَ
اَمِیْنَ اللّٰهِ وَصَفْوَتَهٗ وَبَابَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهٗ
وَمَعْدِنَ حِکَمِ اللّٰهِ وَسِرِّهٖ وَعَیْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ
وَخَازِنَهٗ وَسَفِیْرَ اللّٰهِ فِیْ خَلْقِهٖ اَشْهَدُ
اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَ
اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاتَّبَعْتَ
الرَّسُوْلَ وَتَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ وَبَلَّغْتَ
عَنِ اللّٰهِ وَوَفَیْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَتَمَّتْ بِکَ
کَلِمَاتُ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ
وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ

وَجٰهَدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُجَاهِدًا عَنْ
دِيْنِ اللّٰهِ مُوَقِّيًا لِرَسُوْلِ اللّٰهِ طَالِبًا مَا عِنْدَ
اللّٰهِ رَاغِبًا فِيْمَا وَعَدَ اللّٰهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِيْ
كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيْدًا وَشَاهِدًا وَمَشْهُوْدًا فَجَزَاكَ
اللّٰهُ عَنْ رَسُوْلِهٖ وَعَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ مِنْ
صِدِّيْقٍ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ
اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلَامًا وَاَخْلَصَهُمْ اِيْمَانًا
وَاَشَدَّهُمْ يَقِيْنًا وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وَاَعْظَمَهُمْ عَنَاءً
وَاَحْوَطَهُمْ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ وَاَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَاَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَ
اَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَاَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَاَكْرَمَهُمْ
عَلَيْهِ قَوِيْتَ حِيْنَ وَهَنُوْا وَلَزِمْتَ مِنْهَاجَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَشْهَدُ اَنَّكَ
كُنْتَ خَلِيْفَتَهٗ حَقًّا لَمْ تُنَازَعْ بِرَغْمِ الْمُنَافِقِيْنَ
وَغَيْظِ الْكَافِرِيْنَ وَضِغْنِ الْفَاسِقِيْنَ وَقُمْتَ
بِالْاَمْرِ حِيْنَ فَشِلُوْا وَنَطَقْتَ حِيْنَ تَتَعْتَعُوْا وَمَضَيْتَ
بِنُوْرِ اللّٰهِ اِذْ وَقَفُوْا فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدٰى

كُنْتَ اَوَّلَهُمْ كَلاماً وَاَسَدَّهُمْ خِصاماً وَاَصْوَبَهُمْ
مَنْطِقاً وَاَسَدَّهُمْ رَأياً وَاَشْجَعَهُمْ قَلْباً وَ
اَكْثَرَهُمْ يَقيناً وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَاَعْرَفَهُمْ
بِالاُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤمِنينَ اَباً رَحيماً اِذْ صارُوا
عِيالاً فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ
ما اَضاعُوا وَرَعَيْتَ ما اَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ اِذْ
جَبُنُوا وَعَلَوْتَ اِذْ هَلِعُوا وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا
كُنْتَ عَلَى الْكافِرينَ عَذاباً صَبّاً وَغِلْظَةً وَ
غَيْظاً وَلِلْمُؤْمِنينَ غَيْثاً وَخِصْباً وَعِلْماً لَمْ تُفْلَلْ
حُجَّتُكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصيرَتُكَ
وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لا تُحَرِّكُهُ
الْعَواصِفُ وَلا تُزيلُهُ الْعَواصِفُ كُنْتَ
كَما قالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
قَوِيّاً فى بَدَنِكَ مُتَواضِعاً فى نَفْسِكَ عَظيماً عِنْدَ
اللهِ كَبيراً فِى الْاَرْضِ جَليلاً فِى السَّماءِ لَمْ
يَكُنْ لِاَحَدٍ فيكَ مَهْمَزٌ وَلا لِقائِلٍ فيكَ
مَغْمَزٌ وَلا لِخَلْقٍ فيكَ مَطْمَعٌ وَلا لِاَحَدٍ

عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوحِدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
عِنْدَكَ قَوِيّاً عَزِيزاً حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ
وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفاً حَتَّى تَأْخُذَ
مِنْهُ الْحَقَّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي
ذٰلِكَ سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ
وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَأَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَ
رَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اِعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ
وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَأُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرَانُ
وَقَوِيَ الْاِيمَانُ وَثَبَتَ الْاِسْلَامُ وَهَدَّتْ
مُصِيبَتُكَ الْاَنَامَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خَالَفَكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرَىٰ عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ اِنَّا اِلَى
اللّٰهِ مِنْهُمْ بُرَاءُ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَالَفَتْكَ
وَجَحَدَتْ وَلَايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ
وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ

اَلحَمدُ لِلّٰہِ الَّذِی جَعَلَ النَّارَ مَثوٰاھُم وَبِئسَ
الوِردُ المَورُودُ اَشھَدُ لَکَ یَا وَلِیَّ اللّٰہِ وَوَلِیَّ رَسُولِہٖ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیہِ وَاٰلِہٖ بِالبَلاغِ وَالاَدَاءِ وَاَشھَدُ
اَنَّکَ جَنبُ اللّٰہِ وَبَابُہٗ وَاَنَّکَ حَبِیبُ اللّٰہِ وَوَجھُہُ
الَّذِی مِنہُ یُؤتٰی وَاَنَّکَ سَبِیلُ اللّٰہِ وَاَنَّکَ عَبدُ اللّٰہِ وَاَخُو رَسُولِہٖ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیہِ وَاٰلِہٖ اَتَیتُکَ زَائِرًا لِعَظِیمِ حَالِکَ
وَمَنزِلَتِکَ عِندَ اللّٰہِ وَعِندَ رَسُولِہٖ مُتَقَرِّبًا
اِلَی اللّٰہِ بِزِیَارَتِکَ رَاغِبًا اِلَیکَ فِی الشَّفَاعَۃِ
اَبتَغِی بِشَفَاعَتِکَ خَلاصَ نَفسِی مُتَعَوِّذًا بِکَ مِنَ
النَّارِ ھَارِبًا مِن ذُنُوبِیَ الَّتِی احتَطَبتُھَا عَلٰی ظَھرِی
فَزِعًا اِلَیکَ رَجَاءَ رَحمَۃِ رَبِّی اَتَیتُکَ اَستَشفِعُ
بِکَ یَا مَولَایَ اِلَی اللّٰہِ وَاَتَقَرَّبُ بِکَ اِلَیہِ لِیَقضِیَ
بِکَ حَوَائِجِی فَاشفَع لِی یَا اَمِیرَ المُؤمِنِینَ اِلَی اللّٰہِ
فَاِنِّی عَبدُ اللّٰہِ وَمَولَاکَ وَزَائِرُکَ وَلَکَ عِندَ اللّٰہِ
المَقَامُ المَعلُومُ وَالجَاہُ العَظِیمُ وَالشَّاْنُ الکَبِیرُ
وَالشَّفَاعَۃُ المَقبُولَۃُ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلٰی عَبدِکَ وَاَمِینِکَ الاَوفٰی وَ

عروتك الوثقى ويدك العليا وكلمتك الحسنى
وحجتك على الورى وصديقك الاكبر
سيد الاوصياء وركن الاولياء وعماد الاصفياء
امير المؤمنين ويعسوب المتقين وقدوة
الصديقين وامام الصالحين المعصوم من
الزلل والمفطوم من الخلل والمهذب من العيب
المطهر من الريب اخي نبيك ووصي رسولك
والبائت على فراشه والمواسي له بنفسه و
كاشف الكرب عن وجهه الذي جعلته سيفا
لنبوته ومعجزا لرسالته ودلالة واضحة لحجته
وحاملا لرايته ووقاية لمهجته وهاديا لامته
ويدا لباسه وتاجا لراسه وبابا لنصره ومفتاحا
لظفره حتى هزم جنود الشرك بايدك واباد
عساكر الكفر بامرك وبذل نفسه في مرضات
رسولك وجعلها وقفا على طاعته ومجنا دون
نكبته حتى فاضت نفسه صلى الله عليه و
اله في كفه واستلب بردها ومسحه على

الاستلاب [illegible] گرفتن والبرد کنایہ است از روح ۱۲ منہ مد ظلہ العالی

وَجْهِهِ وَ اَعَانَتْهُ مَلٰٓئِكَتُكَ عَلٰى غُسْلِهِ وَتَجْهِيْزِهِ وَ
صَلّٰى عَلَيْهِ وَوَارٰى شَخْصَهُ وَ قَضٰى دَيْنَهُ وَاَنْجَزَ
وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذٰى مِثَالَهُ وَحَفِظَ
وَصِيَّتَهُ وَحِيْنَ وَجَدَ اَنْصَارًا نَهَضَ مُسْتَقِلًّا
بِاَعْبَاءِ الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِاَثْقَالِ الْاِمَامَةِ فَنَصَبَ
رَايَةَ الْهُدٰى فِيْ عِبَادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْاَمْنِ
فِيْ بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِيْ بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ
بِكِتَابِكَ فِيْ خَلِيْقَتِكَ وَاَقَامَ الْحُدُوْدَ وَقَمَعَ
الْجُحُوْدَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَاَبَادَ الْفَتْرَةَ
وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النَّاكِثَةَ وَالْقَاسِطَةَ وَ
الْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلٰى مِنْهَاجِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَوَتِيْرَتِهِ وَلُطْفِ شَاكِلَتِهِ
وَجَمَالِ سِيْرَتِهِ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقًا
بِهِمَّتِهِ مُبَاشِرًا الطَّرِيْقَتِهِ وَاَمْثِلَتِهِ نَصْبَ عَيْنَيْهِ
يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَيَدْعُوْهُمْ اِلَيْهَا اِلٰى اَنْ
خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَاْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا
لَمْ يُؤْثِرْ فِيْ طَاعَتِكَ شَكًّا عَلٰى يَقِيْنٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ

طرفة عين صل عليه زاكية صلوة نامية
يلحق بها درجة النبوة في جنتك وبلغه منا
تحية وسلاما واتنا من لدنك في موالاته
فضلا واحسانا ومغفرة انك ذو الفضل العظيم
برحمتك يا ارحم الراحمين بعد ازان ضريح را
ببوس وجانب روی راست خود را بگذار بعد ازان
چپ را بگذار بعد بگرد بطرف قبله و نماز بکن بقصد زیارت
وهر دعائے که خواسته باشی طلب نما وبعد تسبیح حضرت زهرا
این دعا بخوان اللهم انك بشرتني على لسان
رسولك محمد صلواتك عليه واله فقلت
بشر الذين امنوا ان لهم قدم صدق عند ربهم
اللهم اني مؤمن بجميع انبياءك ورسلك
صلواتك عليهم فلا تقفني بعد معرفتهم موقفا
تفضحني فيه على رؤس الاشهاد بل قفني معهم
وتوفني على التصديق بهم اللهم وانت خصصتهم
بكرامتك وامرتني باتباعهم اللهم واني عبدك
وزائرك متقربا اليك بزيارة اخي رسولك و

بلدسیم

علی کل ما فی و مزورٍ حق لمن أتاه و زاره و أنت
خیر ماتی و اکرم مزورٍ فاسئلک یا الله یا رحمن
یا رحیم یا جواد یا ماجد یا احد یا صمد
یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفواً احد
و لم یتخذ صاحبة و لا ولداً ان تصلی علی
محمدٍ و آل محمدٍ و ان تجعل تحفتک ایای
من زیارتی اخار رسولک فکاک رقبتی من
النار و ان تجعلنی ممن یسارع فی الخیرات و
یدعوک رغباً و رهباً و تجعلنی لک من الخاشعین
اللهم انک مننت علی بزیارة مولای علی
بن ابی طالب و ولایته و معرفته فاجعلنی
ممن ینصره و ینصر به و من علی بنصرک لدینک اللهم
واجعلنی من شیعته و توفنی علی دینه اللهم
اوجب لی من الرحمة والرضوان والمغفرة
والاحسان والرزق الواسع الحلال الطیب ما
انت اهله یا ارحم الراحمین والحمد لله
رب العالمین پس هرگاه رخصت شوی ازان

حضرت پس ایستاده باش وبگو السّلامُ علیکَ یا
امیرَ المؤمنینَ السّلامُ علیکَ یا تاجَ الاوصیاءِ
السّلامُ علیکَ یا وارثَ الانبیاءِ السّلامُ علیکَ
یا راسَ الصّدّیقینَ السّلامُ علیکَ یا بابَ
الاحکامِ السّلامُ علیکَ یا رُکنَ المقامِ
استودِعُکَ اللهَ واسترعیکَ واقرأُ علیکَ
السّلامَ آمنّا باللهِ وبالرّسولِ وبما جاءَ بهِ ودعا
الیهِ ودلَّ علیهِ اللّهمَّ فاکتبنا معَ الشّاهدینَ
اللّهمَّ فلا تجعلهُ آخرَ العهدِ من زیارتی ایّاهُ
فلا تحرمنی ثوابَ من زارهُ واستعملنی بالذی
افترضتَ لهُ علیَّ وارزقنی العودَ الیهِ فان
توفّیتنی قبلَ ذلکَ فانّی اشهدُ انّهم اعلامُ الهدی
والعروةُ الوثقی والکلمةُ العلیا والحجّةُ العظمی
والنّجومُ العلی والعدّةُ البالغُ بینکَ وبینَ خلقکَ
واشهدُ انَّ من ردَّ ذلکَ فی اسفلِ درکِ الجحیمِ
اللّهمَّ واجعلنی من وفدةِ المبارکینَ وزوّارهِ
المخلصینَ وشیعتهِ الصّادقینَ وموالیهِ المیامینَ

وَ اَنْصارِهِ الْمُکَرَّمینَ وَ اَصْحابِهِ الْمُؤَیَّدینَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنی اَکْرَمَ وافِدٍ وَ اَفْضَلَ وارِدٍ وَ اَنْبَلَ قاصِدٍ
قَصَدَكَ اِلیٰ هٰذَا الْحَرَمِ الْکَریمِ وَ الْمَقامِ الْعَظیمِ
وَ الْمَنْهَلِ الْجَلیلِ الَّذی اَوْجَبْتَ فیهِ غُفْرانَكَ
وَ رَحْمَتَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ وَ اُشْهِدُ
مَنْ حَضَرَ مِنْ مَلٰئِکَتِكَ اَنَّ الَّذی سَکَنَ
هٰذَا الرَّمْسَ وَ حَلَّ هٰذَا الضَّریحَ طُهْرٌ مُقَدَّسٌ
مُنْتَجَبٌ وَصِیٌّ مَرْضِیٌّ طُوبیٰ لَكِ مِنْ تُرْبَةٍ ضَمِنْتِ
کَنْزاً مِنَ الْخَیْرِ وَ شِهاباً مِنَ النُّورِ وَ یَنْبُوعَ
الْحِکْمَةِ وَ عَیْناً مِنَ الرَّحْمَةِ وَ مَبْلَغَ الْحُجَّةِ
اَنَا اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ مِنْ قاتِلِكَ وَ الْمُناصِبینَ وَ
الْمُعْتَدینَ عَلَیْكَ وَ الْمُحارِبینَ لَكَ اَللّٰهُمَّ ذَلِّلْ
قُلُوبَنا لَكَ بِالطّاعَةِ وَ الْمُناصَحَةِ وَ الْمُوالاةِ
وَ حُسْنِ الْمُوازَرَةِ وَ التَّسْلیمِ حَتّیٰ نَسْتَکْمِلَ
بِذٰلِكَ طاعَتَكَ وَ نَبْلُغَ بِهِ مَرْضاتَكَ وَ نَسْتَوْجِبَ
ثَوابَكَ وَ رَحْمَتَكَ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنا لِکُلِّ مَقامٍ مَحْمُودٍ
وَ اَقْلِبْنی مِنْ هٰذَا الْحَرَمِ بِکُلِّ خَیْرٍ مَوْجُودٍ یا

ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اُوَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ
يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدَاعَ مَحْزُوْنٍ عَلٰى فِرَاقِكَ
لَا تَجْعَلْهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَلَا زِيَارَتِيْ
لَكَ اِنَّكَ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ پس رو بقبله شو و دستها را کشاده کن
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَبْلِغْ عَنَّا الْوَصِيَّ الْخَلِيْفَةَ وَالدَّاعِيَ
اِلَيْكَ وَاِلٰى دَارِ السَّلَامِ صِدِّيْقَكَ الْاَكْبَرَ
فِي الْاِسْلَامِ وَفَارُوْقَكَ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ
نُوْرَكَ الظَّاهِرَ وَلِسَانَكَ النَّاطِقَ بِاَمْرِكَ بِالْحَقِّ
الْمُبِيْنِ وَعُرْوَتَكَ الْوُثْقٰى وَكَلِمَتَكَ الْعُلْيَا
وَوَصِيَّ رَسُوْلِكَ الْمُرْتَضٰى عَلَمَ الدِّيْنِ وَمَنَارَ
الْمُسْلِمِيْنَ وَخَاتَمَ الْوَصِيِّيْنَ وَسَيِّدَ الْمُؤْمِنِيْنَ
عَلِيَّ ابْنَ اَبِيْ طَالِبٍ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِمَامَ
الْمُتَّقِيْنَ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ صَلٰوةً تَرْفَعُ بِهَا
ذِكْرَهٗ وَتُحْيِيْ بِهَا اَمْرَهٗ وَتُظْهِرُ بِهَا دَعْوَتَهٗ وَ
تَنْصُرُ بِهَا ذُرِّيَّتَهٗ وَتُفْلِجُ بِهَا حُجَّتَهٗ وَتُعْطِيَهٗ

بصیرته اللهم فاجزه عنا خیر جزاء المکرمین واعط رسوله یا رب العالمین فانا نشهد انه قد نصح لرسولک وهدی الی سبیلک وقام بحقک وصدع بامرک ولم یجر فی حکمک ولم یدخل فی ظلم ولم یسع فی اثم وانه اخو رسولک واول من امن به وصدقه واتبعه ونصره وانه وصیه ووارث علمه وموضع سره واحب الخلق الیه فابلغه عنا السلام ورد علینا منه السلام یا ارحم الراحمین بدانکه زیارت امیر المومنین ع در ایام شریفه مثل سائر اعمال خیر افضل است خصوصاً ایامیکه اختصاص بآنحضرت دارد مثل روز ولادت آن حضرت که بموافق مشهور سیزدهم رجب است وروزیکه آن حضرت ضربت خورده است که نوزدهم ماه رمضان است وشبیکه بفراش رسول ص خوابیده است شب اول ماه ربیع الاول است وروزیکه فتح بدر بدست آن حضرت شد که هفدهم ماه مبارک است وروزیکه حمایت حضرت رسول جلالت خود ظاهر ساخت در جنگ احد که هفدهم شوال است وروزیکه

فتح خیبر بدست معجز نمای آن جناب ظاهر شد که بیست و نهم
رجب است و روزیکه بدوش حضرت رسول ص بالا رفت که
بیستم ماه رمضان است و روز فتح بصره که پانزدهم جمادی الاولی است و
روزیکه آفتاب برای آن حضرت برگردیده که هفدهم شوال است
و روزیکه از جانب خدا منصوب شد برای تبلیغ سوره برائت
و ابوبکر لعنه الله از آن امر معزول شد و استحقاق آن حضرت برای
خلافت و عدم استحقاق دیگران بر عالمیان ظاهر شد و آن روز اول
ماه ذیحجه است و روزیکه در خانه های دیگران را از مسجد رسول ص
بستند و در خانهٔ آن حضرت را گشوده داشتند که روز عرفه است
و روزیکه انگشتر در نماز تصدق کرد و نص امامت در شانش نازل
شد که روز بیست و چهارم ذیحجه است و چون موافق مشهور
روز مباهله نیز است ازین جهت مخصوص بآن حضرت است
و روزیکه سوره هل اتی نازل شد و آن بیست و پنجم ذیحجه است و روز
تزویج و روز زفاف جناب فاطمه ع که ذکرش بالا گذشت و روز
خلافت واقعی آن حضرت که روز وفات جناب رسول خدا ص
است و روزیکه با آن حضرت بعد از قتل عثمان بیعت کردند
که هجدهم ذیحجه است یا بیست و پنجم و روز نوروز که موافق مشهور

روز بعثت آن حضرت است وهمچنین سائر ایامی که کرامتی و
فضیلتی از آن حضرت ظاهر شده باشد پس می باید که زیارت
جناب امیر ع بروز ولادت باسعادت رسول خدا صلعم که
مذکور شده است در همه اوقات مذکوره بالا از دور و نزدیک
بخواند و هر که از دور زیارت بکند بجای لفظ بهذا الحرم
وهذا الضریح بحرم امیر المومنین وضریحه
بگوید و قصد روضه و قصد ضریح حضرت امیر المومنین ع
بکند و دعاها را متصل یکدیگر بخواند و نزدیک رفتن و
بوسیدن که در میان زیارت مذکور است اگر از دور بخواند
عوض آنها در کار نیست **در بیان زیارات ائمه بقیع**
بدانکه زیارت ایشان در اوقات متبرکه از ازمنه مخصوصه
اولی است مثل روز ولادت حضرت امام حسن ع که موافق
مشهور پانزدهم ماه مبارک است و روز وفات آن حضرت که
هفتم یا بیست وهشتم یا آخر ماه صفر است و روزیکه نیزه بر ران
مبارکش زدند که بیست وسیم ماه رجب است و روز مباهله و روز
نزول هل اتی و روز خلافت آن حضرت که روز شهادت
امیر المومنین ع است و روز ولادت امام زین العابدین ع

که پنجم یا نهم شعبان یا پانزدهم جمادی الاولی و یا جمادی الثانیه و یا رجب و روز وفات آن حضرت که دوازدهم یا هجدهم یا بست و پنجم ماه محرم است و روز خلافت آن حضرت که روز شهادت حضرت امام حسین است و روز ولادت حضرت امام محمد باقر که اول ماه رجب است موافق روایات معتبره یا سیم ماه صفر است و روز وفات آن حضرت که هفتم ماه ذیحجه و روز خلافت آنحضرت که روز وفات امام زین العابدین ع است و روز ولادت امام جعفر صادق ع که هفدهم ماه ربیع الاول است و روز وفات آنحضرت که پانزدهم رجب یا ... و روز خلافت آن حضرت که روز وفات امام محمد باقر ع است و می باید که این زیارت اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی که در زیارات مطلقه ائمه بقیع نوشته ایم در همه اوقات مذکوره بخواند۔

زیارت مخصوصه جناب امام حسین ع

شیخ طوسی رح در مصباح متهجد از امام جعفر صادق علیه السلام آورده که هر که زیارت کند امام حسین ع را در اول روز رجب بیامرزد او را خدا تعالی البته هر گاه اراده کنی زیارت امام حسین ع را در اول رجب و شب اول آن مگر علما در کتب

خود زیارات مخصوصه برای اول روز ماه رجب و شب نیمه
رجب و شب نیمه شعبان ذکر کرده اند لکن به روایت
نسبت نداده اند پس ما هم زیارت را بعلما نسبت داده ادا
می نمائیم شیخ مفید ره و سید ابن طاوس ره و غیر هما ذکر کرده اند
هرگاه اراده زیارت داشته باشی پس غسل بکن و پاکیزه
ترین جامهای خود را در بر کن و ایستاده باش بر در قبر
آن حضرت رو بقبله و سلام بکن بر جناب رسول صلعم و علی
بن ابی طالب ع و فاطمه ع و حسنین و حضرات ائمه علیهم السلام
پس داخل شو و بایست روبروی ضریح اقدس
الله اکبر صد مرتبه بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا ابْنَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ
الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللهِ وَ ابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللهِ وَ ابْنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللهِ
وَابْنَ حَبِيْبِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيْرَ اللهِ وَابْنَ سَفِيْرِهٖ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُوْرِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالزَّبُوْرِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِيْنَ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيْكَ
الْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُوْدَ الدِّيْنِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ
الَّذِيْ مَنْ دَخَلَهٗ كَانَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهٖ
وَالْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِيْ
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِاَبِيْ اَنْتَ وَ
اُمِّيْ وَنَفْسِيْ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيْبَةُ
وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيْعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ
فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ
مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِيْ رَتَّبَكُمُ اللهُ فِيْهَا
بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ

لقد اقشعرت لدمائكم اظلة العرش مع اظلة
الخلائق وبكتكم السماء والارض وسكان الجنان
والبر والبحر صلى الله عليك عدد ما في علم
الله لبيك داعي الله ان كان لم يجبك بدني
عند استغاثتك ولساني عند استنصارك
فقد اجابك قلبي وسمعي وبصري سبحان
ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا اشهد انك
طهر طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر طهرت
وطهرت بك البلاد وطهرت ارض انت بها
وطهر حرمك اشهد انك قد امرت بالقسط
والعدل ودعوت اليهما وانك صادق
صديق صدقت فيما دعوت اليه وانك
ثار الله في الارض واشهد انك قد بلغت
عن الله وعن جدك رسول الله وعن ابيك
امير المؤمنين وعن اخيك الحسن ونصحت
وجاهدت في سبيل الله وعبدته مخلصا
حتى اتاك اليقين فجزاك الله خير جزاء

السَّابِقِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ الرَّشِيدِ قَتِيلِ الْعَبَرَاتِ وَ
اَسِيرِ الْكُرُبَاتِ صَلٰوةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً
يَصْعَدُ اَوَّلُهَا وَلَا يَنْفَدُ اٰخِرُهَا اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ يَا اِلٰهَ
الْعَالَمِينَ بعد ازان ضریح را ببوس وجانب رو
راست خود را بران بگذار بعد ازان جانب پیش طرف
ضریح اقدس بکن و هر چهار جانب ببوس بعد ازان
بیا بطرف ضریح مقدس علی بن الحسین و بایست و بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِيُّ
الْحَبِيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنُ رَيْحَانَةِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ مِنْ شَهِيدٍ مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
مَا اَكْرَمَ مَقَامَكَ وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ اَشْهَدُ لَقَدْ
شَكَرَ اللهُ سَعْيَكَ وَاَجْزَلَ ثَوَابَكَ وَاَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَةِ
الْعَالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفِ كُلَّ الشَّرَفِ وَفِي الْغُرَفِ كَمَا
مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذِينَ

اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيْرًا
صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ
اَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ اِلَى رَبِّكَ فِيْ حَطِّ الْاَثْقَالِ
عَنْ ظَهْرِيْ وَتَخْفِيْفِهَا عَنِّيْ وَارْحَمْ ذُلِّيْ وَ
خُضُوْعِيْ لَكَ وَلِلسَّيِّدِ اَبِيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا
بعد ازان روی خود را بر قبر بگذار و بگو رزقنا کا اللّٰهُ فِيْ
شَرَّفَكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَاَسْعَدَكُمْ كَمَا اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ
اَنَّكُمَا اَعْلَامُ الدِّيْنِ وَنُجُوْمُ الْعَالَمِيْنَ وَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد
ازان متوجه شو بطرف شهداء و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ اَنْصَارَ اللّٰهِ وَاَنْصَارَ رَسُوْلِهٖ وَاَنْصَارَ عَلِيِّ ابْنِ
اَبِيْ طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ وَاَنْصَارَ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَاَنْصَارَ الْاِسْلَامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ اَفْضَلَ

الجزاء فزتم واللّٰہ فوزاً عظیماً یا لیتنی کنت معکم فافوز فوزاً عظیماً اشهد انکم احیاء عند ربکم ترزقون اشهد انکم الشهداء والسعداء وانکم الفائزون فی درجات العلی والسلام علیکم ورحمة اللّٰہ وبرکاته بعد ازان برگرد لطرف سر مبارک آن حضرت و نماز زیارت بجا آر و دعا کن برائے خود و والدین خود و برادران ایمانی۔

زیارت حضرت امام حسین ع در نصف رجب کہ مسمی بغفیلہ

ہرگاہ ارادہ زیارت نمائی و بصحن اقدس برسی پس داخل شو بر وضۂ اقدس واللّٰہ اکبر بگو ۳ مرتبہ و بایست نزد قبر مبارک بگو السلام علیکم یا آل اللّٰہ السلام علیکم یا صفوة اللّٰہ السلام علیکم یا سادة السادات السلام علی البیوت الغلبات السلام علیکم یا سفن النجاة السلام علیک یا ابا عبد اللّٰہ الحسین السلام علیک یا وارث علم الانبیاء ورحمة اللّٰہ وبرکاته السلام علیک یا وارث اسمعیل ذبیح اللّٰہ السلام علیک یا وارث موسیٰ

کلیم اللہ السلام علیک یا وارث عیسیٰ روح
اللہ السلام علیک یا وارث محمد حبیب اللہ
السلام علیک یا ابن محمد المصطفیٰ السلام
علیک یا ابن علی المرتضیٰ السلام علیک یا ابن
فاطمۃ الزھراء السلام علیک یا ابن خدیجۃ
الکبریٰ السلام علیک یا شہید بن الشہید
السلام علیک یا قتیل ابن القتیل السلام
علیک یا ولی اللہ وابن ولیہ السلام علیک
یا حجۃ اللہ وابن حجتہ علی خلقہ اشھد انک
قد اقمت الصلوۃ واتیت الزکوۃ وامرت
بالمعروف ونھیت عن المنکر ورضیت باللہ
وجاھدت عدوک واشھد انک تسمع
الکلام وترد الجواب وانک حبیب اللہ وخلیلہ
ونجیبہ وصفیہ وابن صفیہ السلام علیک
یا مولای وابن مولای زرتک مشتاقاً
فکن لی شفیعاً الی اللہ یا سیدی و
استشفع الی اللہ بجدک سید النبیین وبابیک

سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ وَ بِاُمِّكَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِیْنَ اَلَا لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلِیْكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ ظَالِمِیْكَ
وَ لَعَنَ اللّٰهُ سَالِبِیْكَ وَ مُبْغِضِیْكَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ
وَ الْاٰخِرِیْنَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ پس ضریح را ببوس و بیا بپائین قبر
انور برای زیارت علی ابن الحسین ع و زیارت کن بگو
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ وَ ابْنَ مَوْلَایَ لَعَنَ اللّٰهُ
قَاتِلِیْكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ ظَالِمِیْكَ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَى
اللّٰهِ بِزِیَارَتِكُمْ وَ بِمَحَبَّتِكُمْ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ
اَعْدَائِكُمْ وَ السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ
وَ بَرَكَاتُهٗ بعد از ان بیا بطرف قبور سائر شهداء
بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَرْوَاحِ الْمُنِیْخَةِ
بِقَبْرِ اَبِیْ عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكُمْ یَا طَاهِرُوْنَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ یَا
مَهْدِیُّوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ یَا اَبْرَارَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكُمْ وَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّیْنَ بِقُبُوْرِكُمْ
اَجْمَعِیْنَ جَمَعَنَا اللّٰهُ وَ اِیَّاكُمْ فِیْ مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ

وَتَحْتَ

وتحت عرشه انه ارحم الراحمين والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته بعد از ان بر طرف
روضۂ جناب عباس بن امیر المومنین ع پس ہر گاہ برسی
نزد روضہ آن حضرت پس بایست بر در قبر و بگو
سلام الله وسلام ملئكته المقربين وانبيائه المرسلين
وعباده الصالحين وجميع الشهداء والصديقين
والصلوات الزاكيات الطيبات فيما تغتدي وتروح السلام
عليك يا ابن امير المؤمنين اشهد لك بالتسليم
والتصديق والوفاء والنصيحة لخلف النبي صلى
الله عليه واله المرسل والسبط المنتجب
والدليل العالم والوصي المبلغ والمظلوم المهتضم
فجزاك الله عن رسوله وعن امير المؤمنين
وعن فاطمة وعن الحسن والحسين افضل
الجزاء بما صبرت واحتسبت واعنت فنعم
عقبى الدار الا لعن الله من قتلك ولعن الله
من جهل حقك ولعن الله من استخف بحرمتك
ولعن الله من حال بينك وبين ماء الفرات

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوْمًا وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ
مَا وَعَدَكُمْ بِهٖ جِئْتُكَ يَا ابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَافِدًا اِلَيْكَ وَقَلْبِيْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَاَنَا لَكُمْ تَابِعٌ
وَنُصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِيْنَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّيْ بِكُمْ وَبِاِيَابِكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَبِمَنْ قَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِيْنَ فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِيْ وَالْاَلْسُنِ پس روی خود را
بر قبر بگذار و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ
الصَّالِحُ الْمُطِيْعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَمَغْفِرَتُهٗ عَلٰى
رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّكَ
مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّوْنَ وَالْمُجَاهِدُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُنَاصِحُوْنَ لَهٗ فِيْ جِهَادِ
اَعْدَائِهٖ الْمُبَالِغُوْنَ فِيْ نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ الذَّابُّوْنَ
عَنْ اَحِبَّائِهٖ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ
اَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهٖ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ
الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَالنَّبِيِّينَ
وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاكَ
فِي جِنَانِهِ اَوْسَعَهَا مَنْزِلًا وَاَفْسَحَهَا غُرَفًا وَ
رَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
اُولٰئِكَ رَفِيقًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

زیارت مخصوصہ امام حسینؑ روز عیدین وشب قدر

شیخ مفید وسید وشہید رحمہم اللہ میگویند کہ ہرگاہ ارادہ
زیارت امام حسینؑ بکنی در عیدین وشب قدر پس
غسل کن وپاکیزہ ترین جامہ ہای خود بپوش وبایست بر قبہ
مقدس وبایست نزد قبر منور رو بجانب قبر شریف کردہ
ولپشت بقبلہ وبگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ

بِنساءِ العالمین السلام علیک یا مولای یا ابا
عبد اللہ و رحمۃ اللہ و برکاتہ اشھد انک قد
اقمت الصلوٰۃ و اتیت الزکوٰۃ و امرت بالمعروف
و نھیت عن المنکر و تلوت الکتاب حق تلاوتہ
و جاھدت فی اللہ حق جھادہ و صبرت
علی الاذی فی جنبہ محتسبا حتی اتاک الیقین
اشھد ان الذین خالفوک و حاربوک
و الذین خذلوک و الذین قتلوک ملعونون
علی لسان النبی الامی و قد خاب من افتری
لعن اللہ الظالمین لکم من الاولین و الاخرین
و ضاعف علیھم العذاب الالیم اتیتک یا مولای
یا ابن رسول اللہ زائرا عارفا بحقک موالیا لاولیائک
معادیا لاعدائک مستبصرا بالھدی الذی
انت علیہ عارفا بضلالۃ من خالفک فاشفع
لی عند ربک بعد ازان روی راست خود را بر قبر
بگذارد و بعد ازان برگردد بطرف سر مبارک و بگو السلام
علیک یا حجۃ اللہ فی ارضہ و سمائہ صلی اللہ

على روحك الطيبة وجسدك الطاهرة وعليك
السلام يا مولاى ورحمة الله وبركاته پس خم شو و قبر را
ببوس و رخساره خود را بر آن بگذار و برگرد بطرف سر مبارک و دو رکعت نماز بکن و هرچه ممکن
باشد بخوان بعد برگرد طرف پائین قبر و زیارت کن علی بن الحسین را و بگو
السلام عليك يا مولاى وابن مولاى ورحمة الله وبركاته
لعن الله من ظلمك ولعن الله من قتلك وضاعف عليهم
العذاب الاليم پس دعا کن هرچه خواهی پس زیارت شهدا کن و از طرف پائین قبر علی بن الحسین بایست
رو بقبله باش و بخوان السلام عليكم ايها الصديقون السلام
عليكم ايها الشهداء الصابرون اشهد انكم
جاهدتم في سبيل الله وصبرتم على الاذى في
جنب الله ونصحتم لله ولرسوله حتى اتاكم اليقين
اشهد انكم احياء عند ربكم ترزقون فجزاكم الله
عن الاسلام واهله افضل جزاء المحسنين وجمع
بيننا وبينكم في محل النعيم پس برو بطرف روضه
جناب عباس و بایست بر در آن و بگو السلام عليك يا ابن
امير المؤمنين السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع
لله ولرسوله اشهد انك قد جاهدت ونصحت وصبرت حتى

أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَلْحَقَهُمْ بِدَرْكِ الْجَحِيمِ

در بیان زیارت آن حضرت در شب عید الفطر و عید اضحی

شیخ مفید و سید و شهید رحمهم الله میگویند که هرگاه اراده زیارت آن حضرت در هر دو شب مذکور داشته باشی پس برو در روضه و ایستاده باش بر در قبه آن حضرت و از گوشه چشم نظر کن بطرف قبر انور و رخصت طلب پس بگو یَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ فِي عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيراً بِكَ قَاصِداً إِلَى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهاً إِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلاً إِلَى اللهِ تَعَالَى بِكَ أَأَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ أَأَدْخُلُ يَا وَلِيَّ اللهِ أَأَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ پس اگر قلب تو حزین و چشم تو گریان شوند پس داخل کن پای راست خود را بعد از ان پای چپ خود را

وبگو بسم اللہ وباللہ وفی سبیل اللہ وعلی ملۃ
رسول اللہ اللّٰھم انزلنی منزلا مبارکا وانت
خیر المنزلین باز بگو اللہ اکبر کبیرا والحمد للہ
کثیرا وسبحان اللہ بکرۃ واصیلا والحمد للہ الفرد
الصمد الماجد الاحد المتفضل المنان المتطول
الحنان الذی من تطولہ سہل لی زیارۃ مولای
باحسانہ ولم یجعلنی عن زیارتہ ممنوعا ولم عن ذمتہ
مدفوعا بل تطول ومنح باز داخل شو پس ہرگاہ
بدرمیان برسی ومقابل قبر اطہر شوی پس بایست روبروی
قبر انور باخضوع وخشوع وگریان وبگو السلام علیک
یا وارث آدم صفوۃ اللہ السلام علیک یا وارث
نوح امین اللہ السلام علیک یا وارث ابراہیم
خلیل اللہ السلام علیک یا وارث موسی کلیم اللہ
السلام علیک یا وارث عیسی روح اللہ السلام علیک یا وارث
محمد حبیب اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ السلام علیک یا وارث
علی حجۃ اللہ السلام علیک یا ایھا الوصی البر التقی السلام
علیک یا ثار اللہ وابن ثارہ والوتر الموتور

اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ اٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰى اسْتُبِيحَ حُرْمَتُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوْمًا پس
نزد سر مبارک آنحضرت با خضوع و خشوع و چشمت گریان باشد پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطَلَ الْمُسْلِمِيْنَ يَا مَوْلَايَ اَشْهَدُ
اَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ
مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ
الدِّيْنِ وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِيْنَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِيُّ الْمَهْدِيُّ
وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَاَعْلَامُ
الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا
پس روی خود را بگذار بر قبر مبارک و بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ
رَاجِعُوْنَ يَا مَوْلَايَ اَنَا مُوَالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَمُعَادٍ لِعَدُوِّكُمْ
وَاَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِيْنِي وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِي وَقَلْبِي

لِقَلْبِكُمْ

لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِی لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ یَا مَوْلَایَ اَتَیْتُكَ خَائِفًا
فَآمِنِّی وَاَتَیْتُكَ مُسْتَجِیْرًا فَاَجِرْنِی وَاَتَیْتُكَ فَقِیْرًا فَاَغْنِنِی
سَیِّدِی وَمَوْلَایَ اَنْتَ مَوْلَایَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَی
الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اٰمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِیَتِكُمْ وَ
بِظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَاٰخِرِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
التَّالِی لِكِتَابِ اللّٰهِ وَاَمِیْنُ اللّٰهِ الدَّاعِی اِلَی
اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِیَتْ
بِهٖ پس دو رکعت نماز بگذار نزد سر مبارک آن حضرت
پس هرگاه از سلام فارغ شوی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی لَكَ
صَلَّیْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ
لَا شَرِیْكَ لَكَ لِاَنَّهٗ لَا یَجُوْزُ الصَّلٰوةُ وَالرُّكُوْعُ
وَالسُّجُوْدُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّی اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِیَّةِ وَارْدُدْ
عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ
هَدِیَّةٌ مِنِّی اِلٰی سَیِّدِی الْحُسَیْنِ ابْنِ عَلِیٍّ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ علی مُحمّدٍ وَعلیہ وتقبلہما منی واجرنی علیہما
افضل عملی رجائی فیک وفی ولیک یا ولی
المؤمنین پس روی خود را بر قبر اقدس بگذار و ببوس
و بگو السلام علی الحسین بن علی المظلوم الشہید
قتیل العبرات واسیر الکربات اللہم انی اشہد
انہ ولیک وابن ولیک وابن نبیک وصفیک الثائر بحقک اکرمتہ
بکرامتک وختمت لہ بالشہادۃ وجعلتہ
سیداً من السادۃ وقائداً من القادۃ واکرمتہ
بطیب الولادۃ واعطیتہ مواریث الانبیاء و
جعلتہ حجۃ علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی
الدعاء ومنح النصیحۃ وبذل مہجتہ فیک حتی
استنقذ عبادک من الجہالۃ وحیرۃ الضلالۃ
وقد توازر علیہ من غرتہ الدنیا وباع حظہ
من الاخرۃ بالادنی وتردی فی ہواہ واسخطک
واسخط نبیک واطاع من عبادک اولی الشقاق
والنفاق وحملۃ الاوزار المستوجبین النار
فجاہدہم فیک صابراً محتسباً مقبلاً غیر مدبر

لا تاخذہ فی اللہ لومۃ لائم حتی سفک فی طاعتک
دمہ واستبیح حریمہ اللھم العنھم لعنا وبیلا
وعذبھم عذابا الیما پس بپا بپایئن قبر برا ے
زیارت علی بن الحسین وبگو السلام علیک یابن
رسول اللہ السلام علیک یابن خاتم النبیین
السلام علیک یابن فاطمۃ سیدۃ نساء العلمین
السلام علیک یابن امیر المومنین السلام علیک
ایھا المظلوم الشھید بابی انت وامی عشت سعیدا
وقتلت مظلوما شھیدا پس بگرد طرف قبور شہدا
وبگو السلام علیکم ایھا الذابون عن توحید
اللہ السلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار
بابی انتم وامی فزتم فوزا عظیما پس برو طرف مشہد
منور جناب عباسؑ و بایست نزد ضریح مبارک و بگو
السلام علیک ایھا العبد الصالح والصدیق
المواسی اشھد انک امنت باللہ ونصرت
ابن رسول اللہ ودعوت الی سبیل اللہ وواسیت
بنفسک وبذلت مھجتک فعلیک من اللہ افضل

التحیة والسلام پس روی خود را بر قبر بگذار و بگو بابی
انت وامی یا ناصر دین الله السلام علیک یا ناصر
الحسین الصدیق السلام علیک یا ناصر الحسین
الشهید علیک منی السلام ما بقیت وبقی اللیل
والنهار پس دو رکعت نماز نزد سر مبارک جناب عباس
ادا کن وبخوان دعائیکه بعد نماز نزد سر اقدس حضرت امام حسین
خوانده بودی پس بیا بطرف روضه انور جناب امام حسین
وتمام شب در انجا احیا کن پس هرگاه ازان حضرت رخصت
شوی پس بایست نزد سر اقدس وچشمت گریان باشد وبگو
السلام علیک یا مولای سلام مودع ولا قال
ولا سئم فان انصرف فلا عن ملالة وان اقم
فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرین یا مولای
لا جعله الله آخر العهد منی لزیارتک ورزقنی
العود الیک والمقام فی حرمک والکون فی
مشهدک آمین یا رب العالمین پس بوسه بدن
خود را از ضریح مبارک مس کن چراکه آن امان وحفظ
است از جمیع آفات پس بیرون بیا بنحویکه پشت تو بجانب

ضریح انور باشد و بگو السلام علیک یا باب المقام
السلام علیک یا شریک القرآن السلام علیک
یا حجة الخصام السلام علیک یا سفینة النجاة
السلام علیکم یا ملئکة ربی المقیمین فی هذا
الحرم السلام علیک ابدا ما بقیت و بقی اللیل
والنهار و بگو انا لله و انا الیه راجعون و لا حول
و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس گناهانت آمرزیده
شدند و دیگران بر تو غبطه خواهند کرد انشاء الله تعالی

در بیان زیارت امام حسین بروز عرفه

که در مزار شیخ مفید رحمه مذکور است هرگاه اراده زیارت آنحضرت داشته باشی بروز عرفه پس
غسل کن از فرات اگر ممکن باشد والا از هر جا که بهم رسد
و پاکیزه ترین جامهای خود بپوش و برو بطرف روضه
اقدس با سکینه و وقار پس هرگاه برسی بر در حائر پس
الله اکبر بگو و بخوان الله اکبر کبیرا و الحمد لله کثیرا
و سبحان الله بکرة و اصیلا الحمد لله الذی
هدانا لهذا و ما کنا لنهتدی لولا ان هدانا
الله لقد جاءت رسل ربنا بالحق و سلام و درود

بفرست بر محمد و بر امیر المومنین و بر سائر ائمه علیهم السلام
السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا ابن
رسول الله عبدک وابن عبدک وابن امتک الموالی
لولیک المعادی لعدوک استجار بمشهدک وتقرب الی الله
بقصدک والحمد لله الذی هدانی
لولایتک وخصنی بزیارتک وسهل لی
قصدک پس بیا بر در روضه و بایست نزد سر
اقدس و بگو السلام علیک یا وارث آدم
صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح
نبی الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی
کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح
الله السلام علیک یا وارث محمد المصطفی
السلام علیک یا وارث علی المرتضی السلام
علیک یا ابن خدیجة الکبری السلام علیک
یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک یا ثار الله
وابن ثاره والوتر الموتور اشهد انک قد اقمت

الصّلوٰة وَاٰتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ
اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَ
لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهٗ وَاَنْبِيَاءَهٗ
وَرُسُلَهٗ اَنِّىْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِيْنِىْ
وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِىْ فَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ
وَعَلٰى اَجْسَادِكُمْ وَعَلٰى شَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ
وَبَاطِنِكُمْ پس روى خود را بر قبر اطهر بگذار و ببوس و بگو
بِاَبِىْ اَنْتَ وَاُمِّىْ يَابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ بِاَبِىْ اَنْتَ وَاُمِّىْ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ
الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيْبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى جَمِيْعِ
اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ
وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّاَتْ لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ
اللّٰهِ قَصَدْتُ حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ مَشْهَدَكَ اَسْئَلُ
اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذِىْ لَكَ عِنْدَهٗ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِىْ
لَكَ لَدَيْهِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة پس دو رکعت نماز
ادا کن نزد سر مبارک بهر سوره که خواسته باشی و بعد از
فراغ نماز بگو اللهم انی صلیت و رکعت و سجدت
لک وحدک لا شریک لک لان الصلوة و الرکوع
و السجود لا تکون الا لک لانک انت الله لا اله
الا انت اللهم صل علی محمد و آل محمد
و ابلغهم عنی افضل السلام و التحیة و اردد
علی منهم التحیة و السلام پس بطرف پائین قبر منور و زیارت
کن حضرت علی ابن الحسین را و بگو السلام علیک
یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن نبی الله
السلام علیک یا ابن امیر المومنین السلام
علیک یا ابن الحسین الشهید السلام علیک
ایها الشهید و ابن الشهید السلام علیک ایها المظلوم و ابن
المظلوم لعن الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة
سمعت بذلک فرضیت به پس روی خود را بر
قبر بگذار و ببوس و بگو السلام علیک یا ولی الله
لقد عظمت المصیبة و جلت الرزیة بک

علینا و علی جمیع المسلمین فلعن الله امة
قتلتک و ابرء الی الله و الیک منهم فی الدنیا
و الآخرة پس برو نزد پائین حضرت علی بن الحسین ع
برای زیارت سائر شهدا و بگو السلام علیکم یا
انصار دین الله و انصار نبیه و انصار امیر
المؤمنین و الحسن و الحسین بابی انتم و
امی طبتم و طابت الارض التی فیها دفنتم
و فزتم فوزا عظیما فیا لیتنی کنت معکم فافوز
معکم پس بیا نزد سر اقدس حسین بن علی ع و دعا کن
برای خود و عیال و برادران مؤمنین خود پس هرگاه اراده
بیرون رفتن داشته باشی پس روی خود بر قبر اقدس
گذار و بگو السلام علیک یا حجة الله السلام
علیک یا صفوة الله السلام علیک یا
خالصة الله السلام علیک یا امین الله
سلام مودع لا قال و لا سئم فان امض
فلا عن ملالة و ان اقم فلا عن سوء
ظن بما وعد الله الصابرین لا جعله الله یا

مَوْلاىَ آخِرَ الْعَهْدِ لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِى الْعَوْدَ
اِلَى مَشْهَدِكَ وَالْمَقَامَ فِى حَرَمِكَ وَاَنْ يَجْعَلَنِى
مَعَكُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس بیرون بیا خویک
پشت تو بطرف ضریح انور باشد و بر زبانت کلمۂ
اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ جاری باشد پس برو
طرف مشهد جناب عباس پس ہرگاہ در روضہ برسی
پس بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ
الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهِ وَلِاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَيْكَ
السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلٰى
رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ اللّٰهَ اَنَّكَ مَضَيْتَ
عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّوْنَ الْمُجَاهِدُوْنَ فِى سَبِيْلِ
اللّٰهِ الْمُنَاصِحُوْنَ فِى جِهَادِ الْاَعْدَاءِ الْمُبَالِغُوْنَ
فِى نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ وَفٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ
دَعْوَتَهُ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّيْنَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيْقًا پس روکن

نماز ادا کن نزد سر مبارک و هر حاجتی که داشته باشی
طلب نما پس هرگاه اراده رخصت از ان حضرت داشته
باشی پس بگو اَستَودِعُكَ اللّٰهَ وَاَستَرعِيكَ وَاَقرَءُ
عَلَيكَ السَّلَامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَبِمَا جِئتَ بِهِ
مِن عِندِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اكتُبنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
اَللّٰهُمَّ لَا تَجعَلهُ آخِرَ العَهدِ مِن زِيَارَتِي قَبرَ
وَلِيِّكَ وَابنِ اَخِي نَبِيِّكَ وَارزُقنِي زِيَارَتَهُ
مَا اَبقَيتَنِي وَاحشُرنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ
فِي الجِنَانِ پس دعا کن برای خود و والدین
و برادران ایمانی پس بیا بروضه منوره جناب
امام حسین علیه السلام برای رخصت شدن
از ان حضرت پس هرگاه اراده رخصت
داشته باشی پس بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيكَ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيكَ يَا اَبَا عَبدِ اللّٰهِ اَنتَ
لِي جُنَّةٌ مِنَ العَذَابِ وَهٰذَا اَوَانُ انصِرَافِي غَيرَ
رَاغِبٍ عَنكَ وَلَا مُستَبدِلٍ بِكَ سِوَاكَ
وَلَا مُؤثِرٍ عَلَيكَ غَيرَكَ وَلَا زَاهِدٍ فِي قُربِكَ

أَسْئَلُ اللهَ تَعَالَى اَنْ لَا يَجْعَلَهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ وَ
مِنْ رُجُوعِی اَسْئَلُ اللهَ الَّذِی اَرَانِیْ مَكَانَكَ
وَهَدَانِیْ لِلتَّسْلِيمِ عَلَيْكَ وَلِزِيَارَتِیْ اِيَّاكَ اَنْ
يُورِدَنِیْ حَوْضَكُمْ وَيَرْزُقَنِیْ مُرَافَقَتَكُمْ فِی الْجِنَانِ
مَعَ اٰبَائِكَ الصَّالِحِينَ پس سلام بفرست بر رسولخدا و ائمه دیگر
عليهم السلام فردا فردا و حاجت خود را طلب کن پس روی خود را بسوی قبور
شهدا عليهم السلام برگردان و وداع کن ایشان را و بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِیْ اِيَّاهُمْ
وَاَشْرِكْنِیْ مَعَهُمْ فِیْ صَالِحِ مَا اَعْطَيْتَهُمْ عَلٰی
نَصْرِهِمْ اِبْنَ نَبِيِّكَ وَحُجَّتَكَ عَلٰی خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنَا وَاِيَّاهُمْ فِیْ جَنَّتِكَ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ
الصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً بِحَقِّكَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ
مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلٰی عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلٰی فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحَسَنِ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحُسَيْنِ
وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ

افضل

فضل انعامك عليهم وبالشأن الذي لهم
عندك صل يا رب عليهم صلوة دائمة
منتهى رضاك واغفر لي بهم الذنوب التي بيني
وبينك واتمم نعمتك علي كما اتممتها على ابائي
من قبل ولا تجعل لاحد من المخلوقين علي
فيهما امتنانا وامنن علي كما مننت على ابائي من قبل
كهيعص اللهم صل على محمد واستجب لي فيما سألتك
پس بگذار رخساره راست خود را بر زمین و بگو یا سیدی یا سیدی
صل على محمد وال محمد واغفر لي و بگو این کلمه را هر قدر که ممکن
باشد و خشوع کن و گریه نما و همچنین بگو در وقت گذاشتن رخساره
چپ خود و در وقت سجده آخر درود و دعای مذکور را نزد
ستون پنجم مولف گوید که زیارت آن حضرت ع
در سائر اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه افضل است
خصوصا اوقاتی که با آن حضرت منسوب اند مثل روز
مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آن
حضرت که موافق مشهور روز سیم شعبان است و در
مصباح از حضرت صادق ع روایت کرده که پنجم شعبان

است در سال چهارم هجرت و به چهار دهم ربیع الاول که در ان روز یزید ملعون بنا بر مشهور به جهنم واصل شده خواندن افضل است اما دیگر اوقات که زیارتش ثواب عظیم دارد پس بر دو نهج است یکی مخصوص و دیگری مطلق که از بلاد بعیده خوانده شود لکن مخصوص پس درین جلد ثالث ایراد نمودیم اما زیارت مخصوصی عاشور محرم و زیارت مخصوصی بستم صفر پس ذکرش در جلد ثانی گذشت خوفا للتطویل درینجا ذکر نکردیم اما زیارات مطلقه که از اماکن بعیده خوانده میشوند در همان جلد ثانی در اعمال هر ماه مذکور اند

در بیان زیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام المدفونین ببغداد

بدان که زیارت ایشان در ایام و لیالی متبرکه و اوقات شریفه افضل و اولی است خصوصا اوقاتیکه بایشان اختصاصی دارند مثل روز ولادت حضرت امام موسی کاظم که موافق مشهور هفتم صفر است و روز وفات آنحضرت که بیست و پنجم ماه رجب است و بعضی پنجم و ششم ماه مذکور نیز

گفته اند و روز امامت آن حضرت ع که پانزدهم رجب
یا پانزدهم ماه شوال است و روز ولادت امام محمد تقی علیه السلام
که دهم ماه رجب است و بروایت ابن عیاش نهم ماه رمضان
یا پانزدهم آن ماه و روز وفات آن حضرت که روز
آخر ماه ذیقعده است یا روز یازدهم آن و روز امامت
آن حضرت که روز شهادت حضرت امام رضا ع است
درین همه اوقات زیارت ایشان خواندن مستحب
است خواه قریب باشد خواه بعید۔

در بیان زیارت امامین همامین عسکریین

المؤمنین بسر من رأی بدانکه زیارت عسکریین در از منهٔ شریفه و اوقات مخصوصه
اولی و انسب است خصوصا روز ولادت حضرت امام
علی نقی ع که پانزدهم ذیحجه است بموافق مشهور و بروایت
ابن عیاش دوم یا پنجم رجب و بروایت ابراهیم بن
ہاشم سیزدهم ماه رجب و روز وفات آن حضرت که
سیزدهم ماه رجب است بروایت ابراهیم بن هاشم و غیر او
یا دوم یا پنجم ماه رجب یا بیست بنابر بعضی اقوال یا بیست و ششم
ماه جمادی الثانیه بنابر قول کلینی رح و روز امامت

آن حضرت که آخر ماه ذیقعده است یا یازدهم آن
در روز ولادت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
که دهم ماه ربیع الثانی است بنابر مشهور یا ششم آن بنابر
قول شیخ طبرسی رح یا چهارم آن بقول شیخ شهید رہ
در روز وفات آن حضرت ع که ششم ربیع الاول است
بقول کلینی رح و اکثر علما یا اول آن بقول شیخ
در مصباح در روز خلافت آن حضرت ع که روز
وفات والد بزرگوار اوست چونکه برای این ازمنہ
شریفه زیارتی منصوص نیست پس همان زیارات
مطلقه را که سابقا مذکور شدند بخوانند۔

دربیان زیارت حضرت صاحب الزمان خلیفه الرحمن

بدانکه زیارت آن حضرت در جمیع بلاد مرغوب است
خصوصا در امکنہ شریفه مثل ضرایح مقدسہ
اجداد طاہرین ع آن حضرت و در ازمنہ متبرکه خصوصا
شب ولادت آنحضرت که موافق روایت مشهوره شب پانزدہم
شعبان است و در شب قدر که ملائکه و روح بر آن
حضرت نازل می شوند پس همان زیارات مطلقه را بخوانند

در بیان زیارت حضرت امام رضاؑ

بدانکه زیارت آن حضرتؑ در اوقات شریفه و ازمنهٔ مختصه افضل است خصوصا در ماه مبارک رجب که در حدیث گذشت و روز ولادت آن حضرتؑ که موافق مشهور یازدهم ماه ذیقعده و روز وفات آن حضرتؑ که آخر ماه صفر یا هفدهم آن یا بیست و چهارم ماه رمضان و روزیکه آنحضرتؑ بخلافت فائز گردیده که روز وفات حضرت امام موسیؑ است و روزیکه بیعت خلافت با آن حضرت کردند که اول ماه رمضان است یا ششم آن و سید ابن طاوسؒ در کتاب اقبال ذکر کرده اند که روایتی وارد شده که در روز ششم ماه رمضان دو رکعت نماز باید کرد در هر رکعت سورهٔ حمد یکبار و سورهٔ توحید بیست و پنج مرتبه برای شکر آنکه حقوق مولای ما حضرت امام رضاؑ در آن روز ظاهر شده است و ایضا فرموده است که در بعضی از تصانیف اصحاب خود دیده ام که مستحب است زیارت امام رضاؑ در روز بیست و سیم ماه ذیقعده از نزدیک یا دور از بعضی زیارات منقوله وغیره که بالا گذشت بخواند

علامه مجلسی رح در زاد المعاد از امام جعفر صادق
بروایت معتبره آورده که هر که زیارت کند قبر رسول خدا
و قبر امیر المومنین ع و فاطمه و حسنین ع و قبر حجتهای خدا
را او در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و دو
جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرای و در روایت
دیگر آمده که بربام خانه خود برود پس چهار رکعت نماز
بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِیُّ
الْمُرْتَضیٰ وَالسَّیِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ
الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلَادُ الْاَعْلَامُ وَالْاُمَنَاءُ
الْمُنْتَجَبُوْنَ جِئْتُ انْقِطَاعًا اِلَیْكُمْ وَاِلیٰ
اٰبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلیٰ بَرَكَةِ
الْحَقِّ فَقَلْبِیْ لَكُمْ مُسَلَّمٌ وَنُصْرَتِیْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتّیٰ یَحْكُمَ اللهُ لِدِیْنِهٖ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
عَدُوِّكُمْ اِنِّیْ لَمِنَ الْقَائِلِیْنَ بِفَضْلِكُمْ
مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اَزْعَمُ

الا ما شاء الله سبحان الله ذی الملک و
الملکوت یسبح الله باسمائه جمیع خلقه
و السلام علی ارواحکم و اجسادکم و
السلام علیکم و رحمة الله و برکاته
و نیز در کتاب مذکور آورده بحدیث معتبر که حنان بن
سدیر رفت بخدمت بابرکت جناب امام جعفر صادق ع
و نزد آن حضرت جماعتی از اصحاب ایشان حاضر
بودند پس فرمود که ای حنان زیارت امام حسین ع میکنی
هر ماه یک مرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یک مرتبه
گفت نه فرمود که هر سال یک مرتبه گفت نه فرمود که
بسیار جفا کار دید بسید و آقای خود گفت یا ابن رسول
الله مانع من کمی توشه و دوری مسافت است فرمود
میخواهی که شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول
شد هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه
زیارت کنم یا ابن رسول الله ص فرمود غسل کن
در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین
جامهای خود را و بالا رو بر بلندترین بامهائے خود

یا بر و بصحرای رو بجانب قبر کن و بگو السلام علیک

یا مولای و ابن مولای و سیدی و ابن

سیدی السلام علیک یا مولای یا قتیل

ابن القتیل الشهید ابن الشهید السلام

علیک و رحمة الله و برکاته انا زائرک

یا ابن رسول الله بقلبی و لسانی و جوارحی

و ان لم ازرک بنفسی و المشاهدة

لقبتک فعلیک السلام یا وارث آدم

صفوة الله و وارث نوح نبی الله و وارث

ابراهیم خلیل الله و وارث موسی کلیم

الله و وارث عیسی روح الله و

کلمته و وارث محمد حبیب الله و نبیه

و رسوله و وارث علی امیر المؤمنین

و وصی رسول الله و خلیفته و وارث الحسن

ابن علی و وصی امیر المؤمنین لعن الله

قاتلیک و جدد علیهم العذاب فی هذه

الساعة و فی کل ساعة انا یا سیدی متقرب

إلى اللهِ جلّ وعزّ وإلى جدّك رسولِ اللهِ و
إلى أبيك أميرِ المؤمنين وإلى أخيك الحسن
وإليك يا مولاي عليك سلامُ اللهِ ورحمتُه
وبركاتُه بِرِئْتُ يا ربّ لك بقلبي ولساني وجميع
جوارحي فكن يا سيّدي شفيعي لقبول ذلك
منّي وأنا بالبراءةِ مِن أعدائك واللعنةِ لهم
عليهم أتقرّب إلى اللهِ وإليكم أجمعين فعليك
صلواتُ اللهِ ورضوانُه ورحمتُه پس اندکی
میگردی بجانب چپ خود و رو میگردانی بجانب قبر
شریف حضرت علی بن الحسین ع که او نزدیک پائین قبر
پدر خود مدفون است و سلام کنی بر او مثل این سلام
که گذشت و می طلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس
چهار رکعت نماز می گذاری که نماز زیارت هشت
رکعت است یا شش رکعت است یا چهار رکعت
یا دو رکعت و بهترش هشت رکعت است پس رو میکنی
بجانب قبر امام حسین ع و میگوئی أنا مودّعك يا
مولاي وابن مولاي وسيّدي وابن سيّدي

دَمُودّةُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ
ابْنَ الْحُسَيْنِ مُودّةُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الشُّهَدَاءِ
نَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ
و در زیارت علی بن الحسین ع بجای یا وارث در هر
جا یا ابن وارث بخواند یا از وارث قصد وراثت
امامت و خلافت نکند زیرا که آن حضرت ع امام
نبوده و بدانکه این حدیث دلالت می کند بر انکه
از دور که زیارت کند نماز زیارت را باید که بعد از
زیارت کند و احادیث سابقه دلالت کند بر آنکه
پیش باید کرد و دور نیست که مخیر باشد و شیخ طوسی ره
ذکر کرده اند که زیارت میتوان کرد همه ائمه ع را از
دور چنانچه از نزدیک ایشان زیارت میکنند اما در
جائیکه لفظ آتیتک زائراً است نگوید بلکه بگوید بجای
آن قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِراً إِذْ عَجَزْتُ عَنْ
حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي
لِعِلْمِي أَنَّهُ يَبْلُغُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ
لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ و دعا کن انچه خواهی

وبعضی از اکابر علما روایت کرده است از ابو الحسن
فارسی القادسی که گفت من بسیار بزیارت امام حسین
علیه السلام میرفتم پس چندی بسبب پیری وکمی
مال توفیق زیارت آن حضرت نیافتم پس شبی حضرت
رسول ص را در خواب دیدم که امامین حسنین ع در خدمت
آن حضرت بودند چون من به نزدیک ایشان رسیدم
امام حسین ع گفت یا رسول الله ص این مرد مرا بسیار
زیارت میکرد واکنون ترک کرده است حضرت رسول
متوجه من گردید وفرمود که آیا ترک زیارت مثل
حسین ع می توان کرد گفتم یا رسول الله ص قلت
مال وپیری از ادراک این سعادت مانع گردید
حضرت ع فرمود که هر شب بر بام خانهٔ خود برو
وبانگشت شهادت بجانب قبر آن حضرت اشاره
کن وبگو اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی جَدِّكَ
وَاَبِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی اُمِّكَ وَ
اَخِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ
بَنِیْكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ

النَّائِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ
الرَّاتِبَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ كِتَابُ اللّٰهِ فِيكَ
مَهْجُوراً وَرَسُولُ اللّٰهِ فِيكَ مَوْتُوراً اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَى اَصْفِيَاءِ اللّٰهِ وَخُلَفَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى
اُمَنَاءِ اللّٰهِ وَاَحِبَّائِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ
مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللّٰهِ وَحَفَظَةِ
سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللّٰهِ وَاَوْصِيَاءِ
نَبِيِّ اللّٰهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس اگر چنین کنی
زیارت تو از دور و نزدیک هر دو مقبول است

فصل سوم

در بیان زیارت جامعه امامان

زیارت سائر ائمه ع از نزدیک و دور و بهترین آنها
زیارت جامعه است که ابن بابویه ره و دیگران بسند
معتبر روایت کرده اند که شخصی از امام علی نقی ع سوال نمود
که یا بن رسول الله ص مرا تعلیم نما سخن بلیغ کامل

که آن را بخوانم هرگاه زیارت کنم یکی از شمار افرمود
که چون بدرگاه ما رسی بایست وبگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ
و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی و قبر
اقدس را ببینی بایست وسی مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو
پس نزدیک قبر اقدس برو و چهل مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ
بگو پس راه برو با آرام دل و آرام تن و گامها را
نزدیک بکدیگر بگذار پس بایست وسی مرتبه
اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو پس نزدیک قبر اطهر برو و چهل مرتبه
اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو که صد تکبیر تمام شود پس بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ
الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلٰئِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ
وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى
الْحِلْمِ وَاُصُوْلَ الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْاُمَمِ وَ
اَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْاَبْرَارِ وَدَعَائِمَ
الْاَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَاَرْكَانَ الْبِلَادِ

وَ اَبْوَابَ الْاِیْمَانِ وَ اُمَنَاءَ الرَّحْمٰنِ وَ سُلَالَةَ
النَّبِیِّیْنَ وَ صَفْوَةَ الْمُرْسَلِیْنَ وَ عِتْرَةَ خِیَرَةِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلٰی اَئِمَّةِ الْهُدٰی وَ مَصَابِیْحِ
الدُّجٰی وَ اَعْلَامِ التُّقٰی وَ ذَوِی النُّهٰی وَ
اُولِی الْحِجٰی وَ كَهْفِ الْوَرٰی وَ وَرَثَةِ الْاَنْبِیَاءِ
وَ الْمَثَلِ الْاَعْلٰی وَ الدَّعْوَةِ الْحُسْنٰی وَ حُجَجِ اللّٰهِ
عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ الْاُوْلٰی وَ رَحْمَةُ
اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَحَالِّ مَعْرِفَةِ
اللّٰهِ وَ مَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللّٰهِ وَ مَعَادِنِ حِكْمَةِ
اللّٰهِ وَ حَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَ حَمَلَةِ كِتَابِ اللّٰهِ وَ
اَوْصِیَاءِ نَبِیِّ اللّٰهِ وَ ذُرِّیَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهٖ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلَی الدُّعَاةِ اِلَی اللّٰهِ وَ الْاَدِلَّاءِ عَلٰی
مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَ الْمُسْتَوْفِزِیْنَ فِیْ اَمْرِ اللّٰهِ وَ
التَّامِّیْنَ فِیْ مَحَبَّةِ اللّٰهِ وَ الْمُخْلِصِیْنَ فِیْ تَوْحِیْدِ
اللّٰهِ وَ الْمُظْهِرِیْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ وَ نَهْیِهٖ وَ عِبَادِهِ

الْمُكْرَمِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ
يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ
وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ
الذِّكْرِ وَاُولِى الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ وَخِيَرَتِهِ
وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ
وَنُورِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا
شَهِدَ اللهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلٰئِكَتُهُ
وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهُ
بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى
الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ
الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ
الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ
الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ بِاَمْرِهِ

العاملون بإرادته الفائزون بكرامته
اصطفاكم لعلمه وارتضاكم لغيبه
اختاركم لسره واجتباكم بقدرته واعزكم
بهداه وخصكم ببرهانه وانتجبكم
لنوره وايدكم بروحه ورضيكم خلفاء
في ارضه وحججا على بريته وانصارا لدينه
وحفظة لسره وخزنة لعلمه ومستودعا
لحكمته وتراجمة لوحيه واركانا
لتوحيده وشهداء على خلقه واعلاما
لعباده ومنارا في بلاده وادلاء على
صراطه عصمكم الله من الزلل وامنكم
من الفتن وطهركم من الدنس واذهب
عنكم الرجس وطهركم تطهيرا انعظمتم جلاله
واكبرتم شانه ومجدتم كرمه وادمتم
ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته
ونصحتم له في السر والعلانية ودعوتم
الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة

وبذلتم انفسكم في مرضاته وصبرتم على
ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة
وآتيتم الزكوة وامرتم بالمعروف و
نهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حق
جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم
فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرايع
احكامه وسننتم سنته وصرتم في ذلك
منه الى الرضا وسلمتم له القضاء وصدقتم
من رسله من مضى فالراغب عنكم فارق
واللازم لكم لاحق والمقصر في حقكم
زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم
وانتم اهله ومعدنه وميراث النبوة
عندكم واياب الخلق اليكم وحسابهم
عليكم وفصل الخطاب عندكم وآيات
الله لديكم وعزائمه فيكم ونوره وبرهانه
عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى
الله ومن عاداكم فقد عادى الله ومن احبكم فقد احب

الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن اعتصم
بكم فقد اعتصم بالله انتم السبيل الاعظم
والصراط الاقوم وشهداء دار الفناء
وشفعاء دار البقاء والرحمة الموصولة
والاية المخزونة والامانة المحفوظة و
الباب المبتلى به الناس من اتاكم فقد
نجى ومن لم ياتكم فقد هلك الى الله
تدعون وعليه تدلون وبه تؤمنون
وله تسلمون وبامره تعملون والى سبيله
ترشدون وبقوله تحكمون سعد والله
من والاكم وهلك من عاداكم وخاب
من جحدكم وضل من فارقكم وفاز من
تمسك بكم وامن من لجا اليكم وسلم
من صدقكم وهدى من اعتصم بكم
من اتبعكم فالجنة ماويه ومن خالفكم
فالنار مثويه ومن جحدكم كافر ومن
حاربكم مشرك ومن رد عليكم

فِي أَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هٰذَا سَابِقٌ
لَكُمْ فِيمَا مَضَىٰ وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَأَنَّ
أَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ
طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ
اللّٰهُ أَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ
حَتَّىٰ مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ
اللّٰهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وَلَايَتِكُمْ طِيبًا
لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَ
كَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ
وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ
بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَأَعْلَىٰ مَنَازِلِ
الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ
حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِهِ طَامِعٌ
حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا
صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا

دَنِيٍّ وَلَا فَاضِلٍ وَلَا مُؤْمِنٍ صَالِحٍ وَلَا فَاجِرٍ
طَالِحٍ وَلَا جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَلَا شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وَلَا خَلْقٍ فِيمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ اِلَّا عَرَّفَهُمْ
جَلَالَةَ اَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ
شَاْنِكُمْ وَتَمَامَ نُوْرِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ
وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ
مَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ
وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ
بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَاُسْرَتِيْ
اُشْهِدُ اللهَ وَاُشْهِدُكُمْ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ
بِكُمْ وَبِمَا اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا
كَفَرْتُمْ بِهٖ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ
مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِاَوْلِيَائِكُمْ
مُبْغِضٌ لِاَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا
حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا اَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ
بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ

مُعتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ
مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عامِلٌ
بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زائِرٌ لَكُمْ عائِذٌ بِكُمْ لائِذٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ
إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمامَ طَلِبَتِي وَحَوائِجِي وَ
إِرادَتِي فِي كُلِّ أَحْوالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ
وَعَلانِيَتِكُمْ وَشاهِدِكُمْ وَغائِبِكُمْ وَظاهِرِكُمْ
وَباطِنِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ
كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّىٰ يُحْيِيَ
اللهُ تَعالىٰ دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي أَيّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ
لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لا مَعَ عَدُوِّكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ
آخِرَكُمْ بِما تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللهِ
عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ
وَالشَّياطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمِينَ لَكُمْ
وَالْجاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمارِقِينَ مِنْ وِلايَتِكُمْ

والغاصبين لارثكم والشاكين فيكم والمنحرفين
عنكم ومن كل وليجة دونكم وكل مطاع سواكم
ومن الائمة الذين يدعون الى النار فثبتني
الله ابدا ما حييت على موالاتكم ومحبتكم
ودينكم ووفقني لطاعتكم ورزقني شفاعتكم
وجعلني من خيار مواليكم التابعين لما
دعوتم اليه وجعلني ممن يقتص آثاركم
ويسلك سبيلكم ويهتدي بهداكم ويحشر
في زمرتكم ويكر في رجعتكم ويملك في دولتكم
ويشرف في عافيتكم ويمكن في ايامكم وتقر
عينه غدا برؤيتكم بابي انتم وامي ونفسي
واهلي ومالي من اراد الله بدا بكم ومن
وحده قبل عنكم ومن قصده توجه
بكم موالي لا احصي ثناءكم ولا ابلغ
من المدح كنهكم ومن الوصف قدركم
وانتم نور الاخيار وهداة الابرار وحجج الجبار
بكم فتح الله وبكم يختم وبكم ينزل الغيث وبكم

يُمْسِكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ
وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ
مَا نَزَلَتْ بِهٖ رُسُلُهٗ وَهَبَطَتْ بِهٖ مَلٰئِكَتُهٗ
وَاِلٰى جَدِّكُمْ بُعِثَ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ ۔ اگر زیارت
حضرت امیر المومنین علیہ السلام با شد بجاے والی
جَدِّكُمْ بُعِثَ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ بگو وَاِلٰى اَخِيْكَ بُعِثَ
الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ پس بگو اٰتَاكُمُ اللّٰهُ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا
مِنَ الْعَالَمِيْنَ طَاْطَاَ كُلُّ شَرِيْفٍ لِشَرَفِكُمْ
وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ
لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ
بِنُوْرِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُوْنَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ
اِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلٰى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ
الرَّحْمٰنِ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَ
مَالِيْ ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِيْنَ وَاَسْمَاۤؤُكُمْ فِي الْاَسْمَاۤءِ
وَاَجْسَادُكُمْ فِي الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُكُمْ فِي الْاَرْوَاحِ
وَاَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوْسِ وَاٰثَارُكُمْ فِي الْاٰثَارِ وَقُبُوْرُكُمْ
فِي الْقُبُوْرِ فَمَا اَحْلٰى اَسْمَاۤئَكُمْ وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ

وَاَعْظَمَ شَاْنَكُمْ وَاَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَاَوْفى عَهْدَكُمْ وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلاَمُكُمْ نُورٌ وَاَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعادَتُكُمُ الْاِحْسانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَاْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَاْويهُ وَمُنْتَهاهُ بِاَبى اَنْتُمْ وَاُمّى وَنَفْسى كَيْفَ اَصِفُ حُسْنَ ثَنائِكُمْ وَاُحْصى جَميلَ بَلاَّئِكُمْ وَبِكُمْ اَخْرَجَنَا اللّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنّا غَمَراتِ الْكُرُوبِ وَاَنْقَذَنا بِكُمْ مِنْ شَفا جُرُفِ الْهَلَكاتِ وَمِنَ النّارِ بِاَبى اَنْتُمْ وَاُمّى وَنَفْسى بِمُوالاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللّهُ مَعالِمَ دينِنا وَاَصْلَحَ ما كانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيانا وَبِمُوالاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْواجِبَةُ

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَ
الْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ
الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ
اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا اِلَّا رِضَاكُمْ
فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ اَمْرَ
خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ
ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَاِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ
مَنْ اَطَاعَكُمْ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ
فَقَدْ عَصَى اللّٰهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّٰهَ
وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي لَوْ
وَجَدْتُ شُفَعَاءَ اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَخْيَارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرَارِ

أجعلتهم شفعائي فبحقهم الذي أوجبت
لهم عليك أسئلك أن تدخلني في جملة
العارفين بهم وبحقهم وفي زمرة المرحومين
بشفاعتهم إنك أرحم الراحمين
وصلى الله على محمد وآله الطاهرين
وسلم تسليما وحسبنا الله ونعم الوكيل

این زیارت کامل ترین زیارات است از برای
نزدیک و دور پس این زیارت جامعه را در همه امکنه
و اوقات متبرکه مثل روزهای ولادت و وفات
که تفصیل در ذیل زیارات مطلقه هر معصوم
می توان خواند خواه از نزدیک باشد خواه از دور

در بیان اعمال زیارت مشاهد و قبور مومنین و سادات

از حضرت امام موسی بن جعفر منقول است که
هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند
صالحان مومنین ما را تا نوشته شود برای او ثواب
زیارت ما و هر که قادر نباشد بر صله و نیکی ما پس صله و نیکی

کند

کند بصالحان شیعیان ما تا برای او نوشته شود ثواب
صله و نیکی بما و بسند صحیح منقول است از محمد بن اسمعیل
که حضرت امام رضاء فرمود که هر که بیاید بنزد قبر برادر
مومن خود و رو بقبله کند و دست بر قبر بگذارد و هفت مرتبه
سوره انا انزلناه بخواند ایمن گردد از ترس بزرگ
روز قیامت و در روایت دیگر رو بقبله کردن
مذکور نیست و بسند معتبر منقول است که
عبدالرحمن بن ابی عبدالله بحضرت صادق ع عرض
کرد که چگونه دست خود را بگذارم بر قبرهای مومنان
حضرت دستهارا بر زمین گذاشتند و خود مقابل قبله
بودند و بسند معتبر از صفوان جمال منقول
است که حضرت صادق ع فرمود که رسول خدا ص
بیرون میرفت با جمعی از اکابر اصحاب خود در شب
پنجشنبه بسوی قبرستان بقیع و سه مرتبه می گفت
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الدِّیَارِ پس سه مرتبه
می فرمود رَحِمَکُمُ اللّٰهُ پس رو میکرد بسوی اصحاب
خود و میفرمود که این مردگان بهتراند از شما می گفتند

یا رسول اللہ ص چرا بہتر اند ایشان ایمان آوردہ اند
وما ایمان آوردہ ایم وایشان جہاد کردہ اند وما جہاد کردہ ایم
فرمودند کہ ایشان ایمان آوردند وایمان خود را بظلم مخلوط
نکردند تا از دنیا رفتند ومن گواہم بر ایشان وشما
بعد از من می مانید ونمی دانم کہ بعد از من چہ خواہید
کرد ودر حدیث صحیح منقول است از حضرت
صادق ع کہ حضرت امیر المومنین روزی داخل قبرستانی
شد وبا آن حضرت جمعی از اصحاب او بودند پس ندا
کرد کہ یَا اَھْلَ التُّرْبَۃِ وَیَا اَھْلَ الْغُرْبَۃِ وَ
یَا اَھْلَ الْخُمُوْدِ وَیَا اَھْلَ الْھُمُوْدِ اَمَّا اَخْبَارُ
مَا عِنْدَنَا فَاَمْوَالُکُمْ قَدْ قُسِمَتْ وَنِسَاءُکُمْ
قَدْ نُکِحَتْ وَدُوْرُکُمْ قَدْ سُکِنَتْ فَمَا خَبَرُ
مَا عِنْدَکُمْ یعنی ای گروہ مردم کہ در خاک پنہان
شدہ اید وای گروہ مردم کہ در غربت افتادہ اید وای
گروہیکہ خاموش وساکن شدہ اید وای گروہیکہ بوسیدہ
ومتغیر شدہ اید اما اخبار شما کہ نزد ما است اینست کہ مالہای
شما وارثان تقسیم کردند وزنان شما با دیگران عقد کردند

و در خانهای شما دیگران ساکن شدند پس نزد شما چه خبر است پس ملتفت باصحاب شده فرمود که والله اگر ایشان رخصت سخن گفتن بیابند از آنها خواهند گفت که توشه برای سفر آخرت بهتر از پرهیزگاری از گناهان نیست و در حدیث صحیح منقول است که عبدالله بن سنان بحضرت صادق ع عرض کرد که چگونه سلام کنم براهل قبور فرمود که بگوی السلام علی اهل الدیار من المؤمنین والمسلمین انتم لنا فرط و در روایت معتبر دیگر وارد شده که حضرت امام محمد باقر ع گذشت در بقیع بقبر یکی از شیعیان پس ایستاد نزد آن قبر و گفت اللهم ارحم غربته وصل وحدته وانس وحشته وآمن روعته واسکن الیه من رحمتک ما یستغنی به عن رحمة من سواک والحقه بمن یتولاه محمد بن بابویه در من لا یحضره الفقیه بسند صحیح از امام محمد باقر ع آورده اند که چون حضرت رسول ص بر قبرستان میگذشت

میفرمود اَلسَّلامُ عَلَیکُم مِن دِیارِ قَومٍ مُؤمِنِینَ وَاِنّا
اِن شَاءَ اللهُ بِکُم لَاحِقُونَ ونیز در کتاب مذکور آورده
که چون حضرت امام جعفر صادق داخل قبرستان میشدند
میفرمودند اَلسَّلامُ عَلیٰ اَهلِ الجَنَّةِ ونیز در کتاب
مذکور آورده که محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر صادقؑ سوال نمود
که مردگان را زیارت بکنیم فرمودند بلے گفتؑ آیا آنها میدانند
که ما بزیارت ایشان رفته ایم فرمود که بلے واللہ میدانند
وشاد می شوند وانس می یابند بشما پرسید که چه بگوییم وقتیکه
بزیارت ایشان برویم فرمود که بگو اَللّٰهُمَّ جَافِ الاَرضَ
عَن جُنُوبِهِم وَصَاعِد اِلَیکَ اَروَاحَهُم وَلَقِّهِم
مِنکَ رِضوَاناً وَاَسکِن اِلَیهِم مِن رَحمَتِکَ
مَا تَصِلُ بِهِ وَحدَتَهُم وَتُؤنِسُ وَحشَتَهُم اِنَّکَ
عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدِیرٌ صاحب تحفة الزائر از امیر المومنین
آورده که هرکه داخل قبرستان شود و بگوید بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ
اَلسَّلامُ عَلیٰ اَهلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِن اَهلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ یَا اَهلَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ کَیفَ
وَجَدتُم قَولَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِن لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ یَا

لا اله الا الله بحق لا اله الا الله اغفر لمن قال
لا اله الا الله واحشرنا في زمرة
من قال لا اله الا الله محمد رسول الله علي
ولي الله حق تعالی ثواب پنجاه ساله عبادت برای او
بنویسد وگناه پنجاه ساله را از او واز پدر و مادرش محو کند
در نخبة الدعوات از حضرت امام حسین ع مروی است
که هر که داخل قبرستان شود وبگوید اللهم رب هذه الارواح
الفانية والاجساد البالية والعظام النخرة التي
خرجت من الدنيا وهي بك مؤمنة ادخل عليهم
روحا منك وسلاما مني خدای تعالی برای او بعدد خلق از زمان
آدم تا قیام قیامت حسنات بنویسد در روایتی وارد شده است
که بهترین سخن که در قبرستان بگوئی چون از آن بگذری اینست
که بایستی وبگوئی اللهم ولهم ما تولوا واحشرهم مع من
احبوا طبرسی در کتاب مجمع البیان از حضرت رسالت پناه
آورده که هر که داخل قبرستان شود وسوره یس بخواند خدا تعالی
عذاب ایشان را سبک گرداند و بعدد آن مردها حسنه ادراک است
فرماید بسند معتبر از مفضل آورده که هر که هفت مرتبه سوره انا انزلنا

نزد قبر من بخواند حق تعالی ملکی بسوی قبر او بفرستد که در آنجا
عبادت خدا کند و ثوابش برای او نوشته شود و پس چون از قبر
در قیامت مبعوث شود هیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر
آنکه آن ملک خدا از و بگرداند آن هول را تا او را داخل
بهشت گرداند و در روایت دیگر چنین است که هفت هفت مرتبه
سوره انا انزلناه که بالا مذکور شد سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و آیة الکرسی هر یکی را سه مرتبه بخواند در ارشاد
القلوب از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که
آیة الکرسی بخواند و ثوابش را باهل قبرستان هدیه
کند خدای تعالی بعدد هر حرفی ملکی را خلق
کند که از برای او تسبیح بگوید تا روز قیامت
در کتاب صحیفة الرضا ع آورده که هر که
در قبرستانی یازده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و ثوابش
را بایشان هدیه کند حق تعالی بعدد آن مردگان او را
ثواب بدهد شیخ مفید رح در کتاب مزار آورده که
چون بزیارت یکی از اولاد ائمه معصومین بروی خواه بواسطه
خواه بواسطه پس بگو السلام علیک ایها السید

الزَّكِيُّ وَالطَّاهِرُ الدَّاعِي الْحَفِيُّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتَ
حَقّاً وَنَطَقْتَ صِدْقاً وَدَعَوْتَ اِلَى مَوْلَايَ وَ
مَوْلَاكَ عَلَانِيَةً وَسِرّاً فَازَ مُتَّبِعُكَ وَنَجَا مُصَدِّقُكَ
وَخَابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكَ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْكَ
اِشْهَدْ لِي بِهٰذِهِ الشَّهَادَةِ لِاَكُونَ مِنَ الْفَائِزِينَ
بِمَعْرِفَتِكَ وَطَاعَتِكَ وَتَصْدِيقِكَ وَاتِّبَاعِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي اَنْتَ
بَابُ اللّٰهِ الْمُؤْتَى مِنْهُ وَالْمَاْخُوذُ عَنْهُ اَتَيْتُكَ
زَائِراً وَحَاجَتِي لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَهَا اَنَا ذَا
اَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَاَمَانَتِي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَ
جَوَامِعَ اَمَلِي اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ تبدانکه زیارت مقابر
مسلمانان مثوبات جزیله وفوائد عظیمه وارد وباعث
عبرت وآگاهی وزهد دنیا ورغبت بآخرت می شود
ودر وقت اندوه بسیار وشادی بسیار باید که بقبرستان
رود تا در قبرستان عبرت بگیرد از احوال ایشان وتفکر

کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر بیاورد که
او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گردید و دستش از عمل
کوتاه خواهد شد و پشیمانی فائده نخواهد بخشید و باید که در
قبرستانی نه خندد و حرف لغو نگوید و مشهور اینست
که بر روی قبرها راه رفتن بدون ضرورت مکروه است
و در حدیث معتبر از حضرت امام موسی بن
جعفرؑ منقول است که چون بقبرستان روی بر روی
قبرها راه رو که هر که مومن است راحت می یابد و هر که
منافق است متالم میشود و اکثر علما این حدیث را
حمل بر حال ضرورت کرده اند و باید که بر روی قبرها
و نزدیک آنها بول و غائط نکنند۔

دربیان اداب ملاقات با زائران ائمهؑ

در بعضی از کتب از معلی بن خنیس روایت کرده که حضرت
صادقؑ فرمود که هر گاه شخصی از برادران مومن شما
بر گردد از زیارت ما یا زیارت قبرهائے ما نبیں او را
استقبال نمائید و بر او سلام کنید و او را تهنیت و
مبارکباد بگوئید با آن کرامتی که یافته و ثوابهائے که

خدا باو عطا فرموده است که اگر چنین کنید شما را ثوابی مثل ثواب او خواهد بود و فرو گیرد شما را رحمت الهی چنانچه او را فرو گرفته بدرستیکه هر که زیارت کند ما را یا قبرهای ما را البته رحمت الهی او را فرو گیرد همگناهان آمرزیده شود ـ

فصل پنجم

در بیان بعضی از صلواتها و دعاهائیکه توسل میجویند بآن بائمه ع

کلینی از امام جعفر صادق ع آورده که حضرت رسالت پناه ص فرمودند که صلوات فرستادن بر من و بر اهلبیت من دور میکند نفاق را و نیز از آن حضرت مرویست که بسیار صلوات فرستد بر آن حضرت بدرستیکه هر که یک صلوات بفرستد بر آن حضرت هزار صلوات میفرستد براو خدای تعالی در هزار صف از فرشتگان و باقی نمی ماند چیزی از آنچه آفریده است آنرا خدای تعالی مگر آنکه صلوات میفرستد بر آن بنده بسبب صلوات فرستادن خدا و فرشتگان پس هر که رغبت نکند درین امر پس او جاهل است و مغرور بتحقیق بیزار اند از و

خدا و رسول ص و اہلبیت رسول ع وسید بن طاوس
در کتاب جمال الاسبوع از ان حضرت آورده که موکل
گردانیده است خدای تعالی بقبر انور حضرت
رسالت پناه ص فرشته را که نام او طلیل است پس
هرگاه صلوات میفرستد و سلام می کند بر آن حضرت
کسی می گوید آن فرشته یا رسول الله ص فلان کس
سلام میکند ترا و صلوات میفرستد بر تو آن حضرت
میفرمایند که بر او باد سلام شیخ طوسی رح در کتاب مصباح
از عبد الله بن محمد آورده که سوال کردم از حضرت امام حسن
عسکری ع در خانه آن حضرت بسر من رای در سال
دو صد و پنجاه و پنج از هجرت اینکه املا نماید بر من کیفیت
صلوات فرستادن بر حضرت رسالت پناه ص و ائمه ع
و حاضر کردم با خود کاغذ بسیاری را پس آن حضرت
املا کردند بر من بلفظ مبارک خود بی آنکه از کتابی
بیدیند صلوات بر حضرت رسالت پناه صلعم
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ
وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا

أَحلَلتَ حَلالَكَ وَحَرَّمتَ حَرامَكَ وَعَلَّمتَ كِتابَكَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَما أَقامَ الصَّلوٰةَ وَآتَى
الزَّكوٰةَ وَدَعا إِلَى دِينِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
كَما صَدَّقَ بِوَعدِكَ وَأَشفَقَ مِن وَعيدِكَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَما غَفَرتَ بِهِ الذُّنُوبَ
وَسَتَرتَ بِهِ العُيُوبَ وَفَرَّجتَ بِهِ الكُرُوبَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَما دَفَعتَ بِهِ الشَّقاءَ
وَكَشَفتَ بِهِ الغَمّاءَ وَأَجَبتَ بِهِ الدُّعاءَ
وَنَجَّيتَ بِهِ مِنَ البَلاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
كَما رَحِمتَ بِهِ العِبادَ وَأَحيَيتَ بِهِ البِلادَ
وَقَصَمتَ بِهِ الجَبابِرَةَ وَأَهلَكتَ بِهِ الفَراعِنَةَ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَما أَضعَفتَ بِهِ الأَموالَ
وَحَذَّرتَ بِهِ مِنَ الأَهوالِ وَكَسَرتَ بِهِ
الأَصنامَ وَرَحِمتَ بِهِ الأَنامَ وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ كَما بَعَثتَهُ بِخَيرِ الأَديانِ وَأَعزَزتَ
بِهِ الإِيمانَ وَتَبَّرتَ بِهِ الأَوثانَ وَعَظَّمتَ
بِهِ البَيتَ الحَرامَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهلِ بَيتِهِ

الطاهرين الاخيار وسلم تسليما صلوات
برحضرت امير المومنين ع اللهم صل على امير
المؤمنين علي ابن ابي طالب اخي نبيك
ووليه ووصيه ووزيره ومستودع علمه
وموضع سره وباب حكمته والناطق
بحجته والداعي الى شريعته وخليفته
في امته ومفرج الكرب عن وجهه قاصم
الكفرة ومرغم الفجرة الذي جعلته
من نبيك بمنزلة هارون من موسى
اللهم وال من والاه وعاد من عاداه
وانصر من نصره واخذل من خذله
والعن من نصب له من الاولين والاخرين
وصل عليه افضل ما صليت على احد
من اوصياء انبيائك يا رب العالمين
صلوات برحضرت فاطمه زهرا عليها السلام
اللهم صل على الصديقة الطاهرة
فاطمة الزكية حبيبة حبيبك ونبيك

وَاُمِّ اَحِبَّائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلٰى نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا وَكُنِ الثَّائِرَ لَهَا بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ الْاَئِمَّةِ الْهُدٰى مَصَابِيْحِ الدُّجٰى وَحَلِيْلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرِيْمَةَ عِنْدَ الْمَلَاءِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰى اُمِّهَا خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى صَلٰوةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ اَبِيْهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

صلوات بر حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیہما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُوْلِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ وَوَصِيِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

یَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ اَشْهَدُ اَنَّکَ یَابْنَ
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَمِیْنُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِیْنِهٖ
عِشْتَ مَظْلُوْمًا وَمَضَیْتَ شَهِیْدًا وَاَشْهَدُ
اَنَّکَ الْاِمَامُ الزَّکِیُّ الْهَادِی الْمَهْدِیُّ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْهِ وَبَلِّغْ رُوْحَهٗ وَجَسَدَهٗ
عَنِّیْ فِیْ هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِیَّةِ
وَالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ
الْمَظْلُوْمِ الشَّهِیْدِ قَتِیْلِ الْکَفَرَةِ وَطَرِیْحِ
الْفَجَرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَشْهَدُ مُوْقِنًا
اَنَّکَ اَمِیْنُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِیْنِهٖ قُتِلْتَ مَظْلُوْمًا
وَمَضَیْتَ شَهِیْدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ تَعَالٰی
الطَّالِبُ بِثَارِکَ وَمُنْجِزٌ مَا وَعَدَکَ مِنَ
النَّصْرِ وَالتَّاْیِیْدِ فِیْ هَلَاکِ عَدُوِّکَ وَ
اِظْهَارِ دَعْوَتِکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وَفَیْتَ
بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ

وعبدت اللہ مخلصاً حتی اتٰک الیقین
لعن اللہ امۃ خذلتک ولعن اللہ امۃ
قتلتک ولعن اللہ امۃ البت علیک وابرء
الی اللہ تعالیٰ ممن اکذبک واستخف
بحقک واستحل دمک بابی انت وامی
یا ابا عبداللہ لعن اللہ قاتلک ولعن اللہ
خاذلک ولعن اللہ من سمع واعیتک
فلم یجبک ولم ینصرک ولعن اللہ من
سبی نساءک انا الی اللہ منھم بری
وممن والاھم ومالاھم واعانھم علیہ واشھد
انک والائمۃ من ولدک کلمۃ التقوی
وباب الھدیٰ والعروۃ الوثقیٰ والحجۃ
علی اھل الدنیا واشھد انی بکم
مؤمن وبمنزلتکم موقن ولکم تابع
بذات نفسی وشرایع دینی وخواتیم
عملی ومنقلبی فی دنیای واخرتی

صلوات بر حضرت امام زین العابدین علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ ابْنِ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ
الْعَابِدِیْنَ الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهٗ لِنَفْسِكَ
وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰی الَّذِیْنَ
یَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ یَعْدِلُوْنَ اخْتَرْتَهٗ
لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهٗ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَیْتَهٗ
وَجَعَلْتَهٗ هَادِیًا مَهْدِیًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ
ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَائِكَ حَتّٰی تَبْلُغَ بِهٖ مَا تَقَرُّ بِهٖ
عَیْنُهٗ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ

صلوات برحضرت امام محمد باقر علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ بَاقِرِ
الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰی وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰی
وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهٗ
عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا
لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْیِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ
وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِیَتِهٖ فَصَلِّ عَلَیْهِ یَا
رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَائِكَ

وَاَصْفِیَائِکَ وَرُسُلِکَ وَاُمَنَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

صلوات بر حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ نِ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِیْ اِلَیْکَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ اَللّٰهُمَّ وَکَمَا جَعَلْتَهٗ مَعْدِنَ کَلَامِکَ وَوَحْیِکَ وَخَازِنَ عِلْمِکَ وَلِسَانَ تَوْحِیْدِکَ وَوَلِیَّ اَمْرِکَ وَمُسْتَحْفِظَ دِیْنِکَ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِّنْ اَصْفِیَائِکَ وَحُجَجِکَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

صلوات بر حضرت امام موسیٰ کاظم علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَمِیْنِ الْمُؤْتَمَنِ مُوْسَی ابْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَی الْاَذٰی فِیْکَ اَللّٰهُمَّ وَکَمَا بَلَّغَ عَنْ اٰبَائِهٖ مَا اسْتُوْدِعَ مِنْ اَمْرِکَ وَنَهْیِکَ وَحَمَلَ عَلَی الْمَحَجَّةِ وَکَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِیْمَا کَانَ

يُلقى مِن جُهّالِ قومِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيهِ أفضَلَ وَأكمَلَ ما صَلَّيتَ عَلى أحَدٍ مِمَّن أطاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبادِكَ إنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر حضرت امام رضا علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ ابنِ مُوسَى الَّذِي ارتَضَيتَهُ وَرَضِيتَ بِهِ مَن شِئتَ مِن خَلقِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلتَهُ حُجَّةً عَلى خَلقِكَ وَقائِماً بِأمرِكَ وَناصِراً لِدِينِكَ وَشاهِداً عَلى عِبادِكَ وَكَما نَصَحَ لَهُم فِي السِّرِّ وَالعَلانِيَةِ وَدَعا إلى سَبِيلِكَ بِالحِكمَةِ وَالمَوعِظَةِ الحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيهِ أفضَلَ ما صَلَّيتَ عَلى أحَدٍ مِن أولِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِن خَلقِكَ إنَّكَ جَوادٌ كَرِيمٌ

صلوات بر حضرت امام محمد تقی علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بنِ عَلِيِّ ابنِ مُوسى عَلَمِ التُّقى وَنُورِ الهُدى وَمَعدِنِ الوَفاءِ وَفَرعِ الأزكِياءِ وَخَلِيفَةِ الأوصِياءِ وَأمِينِكَ

علی وحیك اللهم وكما هدیت به من الضلالة واستنقذت به من الحیرة وارشدت به من اهتدی وزكیت به من تزكی فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اولیائك وبقیة ازكیائك انك عزیز حکیم

صلوات بر حضرت امام علی نقی علیه السلام

اللهم صل علی علی ابن محمد وصی الاوصیاء وامام الاتقیاء وخلف ائمة الدین والحجة علی الخلائق اجمعین اللهم كما جعلته نورا یستضیئ به المومنون فبشر بالجزیل من ثوابك وانذر بالالیم من عقابك وحذر باسك وذكر بایاتك واحل حلالك وحرم حرامك وبین شرائعك وفرائضك وحض علی عبادتك وامر بطاعتك ونهی عن معصیتك فصل علیه افضل ما صلیت علی احد من اولیائك وذریة انبیائك یا

الٰہ العالمین راوی گوید کہ چون رسیدم بصلوات
بر آن حضرت علیہ السلام آن حضرت توقف
فرمودند عرض کردم کہ باعث چیست فرمودند کہ
اگر نہ این امر دینی می بود کہ امر کردہ است خدای
تعالی ما را بعمل آوردن آن واداء آن بجانب المش
ہر آئنہ دوست میداشتم توقف را ولیکن چون این
امر دین است بنویس صلوات بر حضرت امام
حسن عسکری علیہ السلام اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ
ابْنِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِیِّ الصَّادِقِ
الْوَفِیِّ النُّوْرِ الْمُضِیِّ خَازِنِ عِلْمِکَ وَ
الْمُذَکِّرِ بِتَوْحِیْدِکَ وَوَلِیِّ اَمْرِکَ وَ
خَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّیْنِ الْھُدَاةِ الرَّاشِدِیْنَ
وَالْحُجَّةِ عَلٰی اَھْلِ الدُّنْیَا وَالدِّیْنِ فَصَلِّ
عَلَیْہِ یَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِّنْ
اَصْفِیَائِکَ وَحُجَجِکَ وَاَوْلَادِ رَسُوْلِکَ یَا اِلٰہَ الْعٰلَمِیْنَ

صلوات بر حضرت صاحب الزمان علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی وَلِیِّکَ وَابْنِ اَوْلِیَائِکَ

الَّذِيْنَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ
وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيْرًا
اَللّٰهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهٖ لِدِيْنِكَ وَانْصُرْ
بِهٖ اَوْلِيَاءَكَ وَاَوْلِيَاءَهٗ وَشِيْعَتَهٗ وَاَنْصَارَهٗ
وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ
كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيْعِ خَلْقِكَ
وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ
وَعَنْ يَمِيْنِهٖ وَعَنْ شِمَالِهٖ وَاحْرُسْهُ
وَامْنَعْهُ مِنْ اَنْ يُوْصَلَ اِلَيْهِ بِسُوْءٍ وَاحْفَظْ
فِيْهِ رَسُوْلَكَ وَاٰلَ رَسُوْلِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ
اَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيْهِ وَاخْذُلْ
خَاذِلِيْهِ وَاقْصِمْ بِهٖ جَبَابِرَةَ الْكَفَرَةِ
وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيْعَ
الْمُلْحِدِيْنَ حَيْثُ كَانُوْا مِنْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ
وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَاْ بِهِ
الْاَرْضَ عَدْلًا وَاَظْهِرْ بِهٖ دِيْنَ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اَللّٰهُمَّ

مِنَ الْنُصَّابِ وَ اَعْوَانِهِ وَ اَتْبَاعِهِ وَ شِيْعَتِهِ وَ آيِبُ فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَامُلُوْنَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُوْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمِيْنَ و نيز در كتاب مذكور آورده كه بيرون آمد اين صلوات از حضرت صاحب الامر عليه السلام بجانب ابى الحسن ضراب اصفهانى در مكه باسنادى كه ذكر نكردم آن را از جهت اختصار و آن اينست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيْثَاقِ الْمُصْطَفٰى فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ اَلْبَرِيِّ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دِيْنُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ بُرْهَانَهُ وَ اَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَ اَضِئْ نُوْرَهُ وَ بَيِّضْ وَجْهَهُ وَ اَعْطِهِ الْفَضْلَ وَ الْفَضِيْلَةَ وَ الْمَنْزِلَةَ وَ الْوَسِيْلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُوْدًا

يغبطه به الاوّلون والاخرون وصلِّ على
اميرِ المومنين ووارثِ المرسلين وقائدِ
الغرِّ المحجلين وسيدِ الوصيين وحجةِ ربِّ
العالمين وصلِّ على الحسنِ ابنِ علىٍّ امامِ
المومنين ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين
وصلِّ على الحسينِ ابنِ علىٍّ امامِ المومنين ووارثِ
المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على علىِّ
ابنِ الحسينِ سيدِ العابدين وامامِ المومنين
ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على
محمدِ ابنِ علىٍّ امامِ المومنين ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين
وصلِّ على جعفرِ بنِ محمدٍ امامِ المومنين ووارثِ المرسلين وحجةِ
ربِّ العالمين وصلِّ على موسى بنِ جعفرٍ امامِ المومنين ووارثِ
المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على علىِّ بنِ موسى امامِ المومنين
ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على محمدِ بنِ علىٍّ امامِ المومنين
ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على علىِّ بنِ محمدٍ امامِ
المومنين ووارثِ المرسلين وحجةِ ربِّ العالمين وصلِّ على الحسنِ
ابنِ علىٍّ امامِ المومنين ووارثِ المرسلين وحجةِ

ربّ العالمين وصلّ على الحجّة المنتظر الخلف القائم الهادي المهديّ إمام المؤمنين ووارث المرسلين وحجّة ربّ العالمين اللّهمّ صلّ على محمّد وآهل بيته الأئمّة الهادين المهديّين العلماء الصّادقين الأبرار المتّقين دعائم دينك واركان توحيدك وتراجمة وحيك وحججك على خلقك وخلفائك في ارضك الّذين اخترتهم لنفسك واصطفيتهم لعبادك وارتضيتهم لدينك وخصصتهم بمعرفتك وجلّلتهم بكرامتك وغشّيتهم برحمتك وربّيتهم بنعمتك وغذّيتهم بحكمتك والبستهم نورك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك وشرّفتهم بنبيّك صلواتك عليه وآله اللّهمّ صلّ على محمّد وعليهم صلوة زاكية نامية كثيرة دائمة طيّبة لا يحيط بها الّا انت ولا يسعها الّا علمك ولا يحصيها احد غيرك اللّهمّ وصلّ على وليّك المحيي لسنّتك القائم

يا مولاي الداعي اليك الدليل عليك وحجتك
على خلقك وخليفتك في ارضك وشاهدك
على عبادك اللهم اعز نصره ومد في عمره
وزين الارض بطول بقائه اللهم اكفه
بغي الحاسدين واعذه من شر الكائدين
وازجر عنه ارادة الظالمين وخلصه من
ايدي الجبارين اللهم اعطه في نفسه
وذريته وشيعته ورعيته وخاصته و
عامته وعدوه وجميع اهل الدنيا ما
تقر به عينه وتسر به نفسه وبلغه افضل ما امله
في الدنيا والاخرة انك على كل شيء قدير
اللهم جدد به ما محي من دينك واحي به ما
بدل من كتابك واظهر به ما غير من حكمك
حتى تعود دينك به وعلى يديه غضا جديدا
خالصا مخلصا لا شك فيه ولا شبهة معه
ولا باطل عنده ولا بدعة لديه اللهم نور
بنوره كل ظلمة وهد بركنه كل بدعة واهدم

بعزته کل ضلالة وافصم به کل جبار واخمد بسیفه کل نار واهلک بعدله جور کل جائر واجر حکمه علی کل حکم واذل بسلطانه کل سلطان اللهم اذل کل من ناواه واهلک کل من عاداه وامکر بمن کاده واستأصل کل من جحد حقه واستهان بامره وسعی فی اطفاء نوره واراد اخماد ذکره اللهم صل علی محمد المصطفی وعلی المرتضی وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسین المصطفی وجمیع الاوصیاء مصابیح الدجی اعلام الهدی ومنار التقی والعروة الوثقی والحبل المتین والصراط المستقیم وصل علی ولیک وولاة عهدک والائمة من ولده ومد فی اعمارهم وزد فی آجالهم وبلغهم اقصی آمالهم دینا ودنیا وآخرة انک علی کل شیء قدیر اما دعائیکه متضمن توسل است بائمه علیهم السلام علامه حلی در کتاب منهاج الصلاح ذکر کرده محمد بن بابویه آورده که این دعا از ائمه علیهم السلام مرویست در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم امنیت فی عما

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ
الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ یَا اَبَا الْقَاسِمِ
یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ یَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا
عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ ابْنَ اَبِیْ طَالِبٍ
یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ یَا اَخَا الرَّسُوْلِ یَا زَوْجَ
الْبَتُوْلِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ
مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا
وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا فَاطِمَةُ
الزَّهْرَاءُ یَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَیَّتُهَا الْبَتُوْلُ یَا
قُرَّةَ عَیْنِ الرَّسُوْلِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَتَنَا
وَمَوْلَاتَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكِ
اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكِ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهَةً
عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعِیْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ
یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الْمُجْتَبٰی یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ

يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا حُسَيْنَ ابْنَ
عَلِيٍّ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ الْمَظْلُوْمُ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ
يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى
اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا
عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ
يَا عَلِيَّ ابْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِيْنَ اَيُّهَا
السَّجَّادُ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى
خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَیْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الْبَاقِرُ
يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا
سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

و

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا جَعْفَرَ ابْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا
الصَّادِقُ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى
خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا اِبْرَاهِيْمَ يَا مُوْسَى ابْنَ جَعْفَرٍ اَيُّهَا الْكَاظِمُ
يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا
سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِىَّ ابْنَ مُوْسَى الرِّضَا يَا ابْنَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا
وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ وَيَا

يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ
يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا
سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ
تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ ابْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا النَّقِيُّ
الْهَادِيُّ الْبَارُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلٰى خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ
اَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ يَا
حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفُ الصَّالِحُ
يَا اِمَامَ زَمَانِنَا يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَيُّهَا الْقَائِمُ

الْمُنْتَظَرَ الْمَهْدِیَّ یَابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ
اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ
اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ

باب هشتم

در بیان بعضی از ادعیهٔ عظیمه که در همه وقت و برای
هر مطلبی از مطالب دنیا و آخرت خصوصاً از
برای مزید درجات و تحصیل سعادات باید خواند
و بیان بعضی از مناجاتهای شریفه و درین باب
سه ۳ فصل است

فصل اوّل در بیان بعضی از دعاها که باسم
معینی مشهور اند سید ابن طاؤس رحمه در کتاب
مهج الدعوات از طاؤس بن عباس روایت کرده که

من حاضر بودم بخدمت بابرکت جناب امیر المومنین
که جناب امام حسن ع حاضر شدند و عرض کردند یا امیر المومنین
علیه السلام بر عتبه عالیه سواری است که اذن
می خواهد برای حاضر شدن و از او بوی مشک و عنبر
می آید پس فرمود آن جناب که بگو از ان سوار که
بیاید پس حاضر شد مرد جسیم و خوشرو که بر او لباس
شاهانه بود بر حضرت سلام کرد و آن جناب جواب
سلام داند و نزدیک خود طلب فرمودند پس نزدیک
شد و عرض کرد یا امیر المومنین من از اطراف بلاد مین
می آیم و منم مردی شریف و بزرگ از قوم عرب و از
شیعیان آن جناب هستم و منم صاحب مملکت و جاه
و منم صاحب عیش و مرا دشمنی هست که زوال نعمت
و مملکت ما میخواهد و من از مقاومت او عاجز شده ام
و شبی در خواب دیدم که کسی در عالم رویا میگوید که برخیز
و برو نزد خلیفة الرحمن حضرت علی ابن ابی طالب
و عرض کن که بتو تعلیم فرماید دعائیکه جناب رسولخدا
آن جناب را تعلیم فرمود و در ان دعا اسم اعظم است

پس تو بوسیله این دعا از دشمن خود که با تو عداوت کننده
است نجات خواهی یافت و دعایت مستجاب خواهد
شد پس هرگاه حاضر شدم بخدمت آن جناب پس قادر
نیستم که رو گردانی کنم از آن حضرت حالانکه همراه چهار
صد غلام بخدمت آن جناب حاضر هستم و جناب را
و خدا را گواه میکنم که همه غلامها را در راه خدا آزاد
کردم و از مسافت بعیده و منازل عدیده حاضر
شده ام و بدنم از مسافت دراز لاغر شده پس احسان
بر من فرما یا امیر المومنین بحق آبای طاهرین خود دعائے
را که در حالت خواب دیدم بمن تعلیم فرما پس فرمود
که آری پس طلب فرمود دوات و کاغذ را و نوشت از دست
مبارک خود و من هم نوشتم آنرا و دعا این است +
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَصَلَّى اللهُ
عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ اَجْمَعِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَحْمَدُكَ وَاَنْتَ لِلْحَمْدِ اَهْلٌ عَلٰى
مَا خَصَصْتَنِي بِهِ مِنْ مَوَاهِبِ الرَّغَائِبِ وَصَلِّ

إلى من فضائل الصنائع وما أوليتني به من إحسانك
وبوأتني من مظنة الصدق وأنلتني به من مننك
الواصل إلى ومن الدفاع عني والتوفيق لي و
الإجابة لدعائي حين أناجيك داعياً وأدعوك
مضامياً وحتى أرجوك وأجدك في المواطن
كلها لي جاراً وفي الأمور ناظراً وعلى الأعداء
ناصراً وللذنوب ساتراً لم أعدم فضلك
طرفة عين منذ أنزلتني دار الاختيار لتنظر
ماذا أقدم لدار القرار فأنا عتيقك من جميع
المصائب والنوازل والغموم التي ساورتني
فيها الهموم بمعاريض أصناف البلاء ومصروف
جهد القضاء لا أذكر منك إلا الجميل ولا أرى
منك إلا التفضيل خيرك لي شامل وفضلك
علي متواتر ونعمك عندي متصلة لم تحقق
حذاري وصدقت رجائي وصاحبت أسفاري
وأكرمت أحضاري وشفيت أمراضي وعافيت
منقلبي ومثواي ولم تشمت بي أعدائي و

وَرَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي وَكَفَيْتَنِي شَرَّ مَنْ عَادَانِي فَحَمْدِي
لَكَ وَاصِلٌ وَثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ
إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ خَالِصاً لِذِكْرِكَ
وَمَرْضِيّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ وَإِخْلَاصِ التَّوْحِيدِ
وَإِمْحَاضِ التَّمْجِيدِ بِطُولِ التَّعْدِيدِ وَإِكْذَابِ
أَهْلِ التَّنْدِيدِ لَمْ تُعَنْ فِي قُدْرَتِكَ وَلَمْ تُشَارَكْ
فِي إِلٰهِيَّتِكَ وَلَمْ تُعَايَنْ إِذْ حُبِسَتِ الْأَشْيَاءُ عَلَى
الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ
الْغُيُوبِ إِلَيْكَ فَاعْتَقَدَتْ مِنْكَ مَحْدُوداً
فِي عَظَمَتِكَ لَا يَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَلَا يَنَالُكَ
غَوْصُ الْفِطَنِ وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاظِرِ فِي
مَجْدِ جَبَرُوتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ
صِفَاتُ قُدْرَتِكَ وَعَلَا عَنْ ذٰلِكَ كِبْرِيَاءُ
عَظَمَتِكَ وَلَا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَلَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ
يَنْقُصَ لَا أَحَدَ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَلَا نِدَّ
حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ
عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ

مَعْرِفَتِكَ وَكَيْفَ تُوصَفُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ
الَّذِي لَمْ تَزَلْ اَزَلِيًّا دَائِمًا فِي الْغُيُوبِ وَحْدَكَ
لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ وَلَا تَهَجَّمَتِ
الْاَعْيَانُ عَلَيْكَ فَتُدْرِكَ مِنْكَ اِنْشَاءً وَلَا تَهْتَدِي
الْقُلُوبُ لِصِفَتِكَ وَلَا تَبْلُغُ الْعُقُولُ حَدَّ عِزَّتِكَ
حَارَتْ فِي مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ
فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ
بِذِلَّةِ الْاِسْتِكَانَةِ لَكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
لِعَظَمَتِكَ وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَ
خَضَعَتْ لَكَ الرِّقَابُ وَكَلَّ دُونَ ذٰلِكَ تَحْبِيرُ
اللُّغَاتِ وَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِي تَضَاعِيفِ
الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِي ذٰلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ اِلَيْهِ
حَسِيرًا وَعَقْلُهُ مَبْهُوتًا وَتَفَكُّرُهُ مُتَحَيِّرًا اَللّٰهُمَّ
فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْسِقًا
يَدُومُ وَلَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِي الْمَلَكُوتِ وَلَا مَطْمُوسٍ
فِي الْعَالَمِ وَلَا مُنْتَقَصٍ فِي الْعِرْفَانِ وَلَكَ الْحَمْدُ
فِيمَا لَا تُحْصَى مَكَارِمُهُ فِي اللَّيْلِ اِذَا اَدْبَرَ

بخیر آمادہ کردن ... عزم تمام

الصبح اذا اسفر وآفاق البر والبحار والغدو والآصال بالعشی والابکار
والظهیرة والاسحار اللهم بتوفیقک قد احضرتنی النجاة وجعلتنی
منک فی ولایة العصمة فلم ابرح فی سبوغ نعمائک وتتابع آلائک
محفوظا لک فی المنعة والدفاع لم تکلفنی فوق طاقتی اذ لم ترض منی الا
طاعتی فلیس شکری وان دأبت منه فی المقال وبالغت فی الفعال ببالغ ادنی
حقک ولا مکافٍ فضلک لانک الله الذی لا اله الا انت لم تغب
ولا تغیب عنک غائبة ولا تخفی فی غوامض الامور خافیة ولم تضل
لک فی ظلم الخفیات ضالة انما امرک اذا شئت ان تقول له کن فیکون
اللهم لک الحمد مثل ما حمدت به نفسک وحمدک به الحامدون ومجدک به
الممجدون وکبرک به المکبرون وعظمک به المعظمون حتی یکون لک
منی وحدی فی کل طرفة عین واقل من ذلک مثل حمد الحامدین
وتوحید اصناف المخلصین وثناء جمیع المهللین وتقدیس اجناس العارفین و
مثل ما انت به عارف ومحمود به من جمیع خلقک من الحیوان وارغب
الیک فی برکة ما انطقتنی به من حمدک فما ایسر ما کلفتنی من حمدک واعظم
لما وعدتنی علی شکرک من ثوابه ابتدأتنی بالنعم فضلا وطولا وامرتنی بالشکر
حقا وعدلا ووعدتنی اضعافا ومزیدا واعطیتنی من رزقک اعتبارا وفرضا
وسألتنی منه صغیرا واعفیتنی من جهد البلاء ولم تسلمنی بالسوء من

بِلاٰئِكَ جَعَلْتَ بَلِيَّتِي الْعَافِيَةَ وَوَلِيَّتَنِي بِالْبَسْطَةِ وَالرَّخَاءِ وَشَرَعْتَ لِيَ الْيُسْرَ
الْفَضْلَ مَعَ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الْحُجَّةِ الشَّرِيفَةِ وَيَسَّرْتَ لِي مِنَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَ
اصْطَفَيْتَنِي بِأَعْظَمِ النَّبِيِّينَ دَعْوَةً وَأَفْضَلِهِمْ شَفَاعَةً مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ فَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَسَعُهُ إِلَّا مَغْفِرَتُكَ وَلَا يَمْحَاهُ إِلَّا عَفْوُكَ
وَلَا يُكَفِّرُهُ إِلَّا فَضْلُكَ وَهَبْ لِي فِي يَوْمِي هٰذَا يَقِيناً يُهَوِّنُ عَلَيَّ مُصِيبَاتِ
الدُّنْيَا وَأَحْزَانَهَا وَشَوْقاً إِلَيْكَ وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَاكْتُبْ لِي عِنْدَكَ الْمَغْفِرَةَ
وَبَلِّغْنِي الْكَرَامَةَ وَارْزُقْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ فَإِنَّكَ أَنْتَ اللهُ الْوَاحِدُ
الرَّفِيعُ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَيْسَ لِأَمْرِكَ مَدْفَعٌ وَلَا عَنْ
فَضْلِكَ مُمْتَنَعٌ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ فَاطِرُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ
عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ الثَّبَاتَ
فِي الْأَمْرِ وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ وَالشُّكْرَ عَلَى نِعْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَوْرِ كُلِّ جَائِرٍ
وَبَغْيِ كُلِّ بَاغٍ وَحَسَدِ كُلِّ حَاسِدٍ بِكَ أَصُولُ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَإِيَّاكَ أَرْجُو وِلَايَةَ
الْأَحِبَّاءِ مَعَ مَا لَا أَسْتَطِيعُ إِحْصَاءَهُ وَلَا تَعْدِيدَهُ مِنْ فَوَائِدِ فَضْلِكَ وَ
طُرَفِ رِزْقِكَ وَأَلْوَانِ مَا أَوْلَيْتَنِي مِنْ إِرْفَادِكَ أَنَا مُقِرٌّ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ الَّذِي
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُكَ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُكَ لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ
وَلَا تُنَازَعُ فِي أَمْرِكَ تَمْلِكُ مِنَ الْأَنَامِ مَا تَشَاءُ وَلَا يَمْلِكُونَ إِلَّا مَا تُرِيدُ أَنْتَ الْمُنْعِمُ
الْمُفْضِلُ الْقَادِرُ الْقَاهِرُ الْمُقْتَدِرُ الْمُقَدَّسُ فِي نُورِ الْقُدْسِ تَرَدَّيْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ

وتعظمت بالعز والكبرياء وتغشيت النور بالبهاء وتجللت
البهاء بالمهابة لك المن القديم والسلطان الشامخ
والحول الواسع والقدرة المقتدرة اذ جعلتني من
افاضل بني ادم وجعلتني سميعا بصيرا صحيحا سويا معافا
لم تشغلني في نقصان في بدني ثم لم يمنعك كرامتك
اياي وحسن صنيعك عندي وفضل نعمائك علي اذ
وسعت علي في الدنيا وفضلتني على كثير من اهلها
فجعلت لي سمعا يعقل اياتك وبصرا يرى قدرتك
وفؤادا يعرف عظمتك فانا لفضلك علي حامد وتحمده
لك نفسي وبحقك شاهد لانك حي قبل كل حي وحي
بعد كل ميت وحي ترث الحيوة لم تقطع عني خيرك
في كل وقت ولم تنزل بي عقوبات النقم ولم تغير علي
وثائق العصم فلو لم اذكر من احسانك الا عفوك عني
والاستجابة لدعائي حتى رفعت راسي وانطقت لساني
بتحميدك وتمجيدك لا في تقديرك خطأ حين
صورتني ولا في قسمتك الارزاق حين قدرت فلك
الحمد عدد ما حفظ علمك وعدد ما احاطت به قدرتك وعدد ما وسعت رحمتك

اللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَىٰ فَإِنِّي
أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ
وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَنْوِيرِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُلُوِّكَ
وَحِيَاطَتِكَ وَوَفَائِكَ وَمَنِّكَ وَجَلَالِكَ وَجَمَالِكَ وَ
بَهَائِكَ وَسُلْطَانِكَ وَقُدْرَتِكَ أَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ
وَفَوَائِدَ كَرَامَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَعْتَرِيكَ لِكَثْرَةِ تَدَفُّقِ
مِنْ سُيُوبِ الْعَطَايَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ
التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَلَا يُجِمُّ خَزَائِنَكَ
الْمَنْعُ وَلَا يُؤَثِّرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مِنَحُكَ الْفَائِقَةُ
الْجَلِيلَةُ وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ إِمْلَاقٍ فَتُكْدِيَ وَلَا يَلْحَقُكَ
خَوْفُ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ فَضْلِكَ وَارْزُقْنِي قَلْبًا
خَاشِعًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا وَلَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ
وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي بَرَكَتَكَ
وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي رَحْمَتَكَ وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ
وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَكُنْ لِي أَنِيسًا مِنْ كُلِّ
وَحْشَةٍ وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِيعَادَ وَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

پس عرض کرد کہ یا علی بن ابی طالبؑ گمانم بجناب درست شد و
امید مرا بر آوردی و حق اباے طاہرین خود ادا فرمودی
خدایت جزاے خیر دہد پس عرض کرد کہ یا امیر المومنین میخواہم
کہ دہ ہزار دینار در راہ خدا صرف کنم پس مستحقین را بمن تعلیم فرما
پس فرمودؑ کہ تقسیم کن این را بر اہل ہدی و تقوی کہ حاملان قرآن
ہم باشند پس آن مرد موافق ارشاد آنجنابؑ در تفحص آن جماعت
رفت و نیز در کتاب مذکور آوردہ دعای را کہ مسمی بہ شاب
است از جماعتی منقول است کہ حضرت امام حسینؑ روایت
فرمودہ اند کہ من در شب تار بطواف بیت اللہ ہمراہ پدر بزرگوار
خود بودم کہ ناگاہ شنیدم کہ بصوت حزین کسی میگفت

یَا مَنْ یُجِیْبُ دُعَاءَ الْمُضْطَرِّ فِی الظُّلَمِ
یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَ الْبَلْوٰی مَعَ السَّقَمِ
قَدْ نَامَ وَفْدُکَ حَوْلَ الْبَیْتِ وَ انْتَبِهُوْا
یَدْعُوْ وَعَیْنُکَ یَا قَیُّوْمُ لَمْ تَنَمِ
هَبْ لِیْ بِجُوْدِکَ فَضْلَ الْعَفْوِ عَنْ جُرُمِیْ
یَا مَنْ اَشَارَ اِلَیْهِ الْخَلْقُ فِی الْحَرَمِ
اِنْ کَانَ عَفْوُکَ لَا یَلْقَاهُ ذُوْ شَرَفٍ

فَمَن یَجُودُ عَلَی العَاصِینَ بِالنِّعَمِ

پس فرمود جناب امیر المؤمنین ع بمن که یا عبد الله آیا شنیدی
این ندای منادی پس عرض کرد آری شنیدم پس فرمود
تفحص کن که خواهی یافت پس رفتم با آن تاریکی شب در میان
خفتگان پس هرگاه رسیدم در میان رکن و مقام پس دیدم
شخصی را که استاده است گفتم السلام علیک ای بندهٔ خدا ا
اقرار گناه خود پیش پروردگار خود می کنی و آمرزش میخواهی از و
ترا امیر المؤمنین ع طلبیده است پس آن شخص نماز خود را بتعجیل
تمام کرد و سلام کرد و هیچ سخن نه گفت و باشاره گفت که پیش
رو من عقب تو میروم پس حسین بن علی ع پیش جناب امیر آورد
پس نظر فرمودند بطرف او و دیدند که آن جوانی است خوش رو
با لباس پاکیزه پس فرمودند که تو کیستی پس عرض کرد من از
اهل عرب هستم فرمودند چه حال داری و چرا گریه می کنی عرض کرد
چه حال آنکس که بعقوق گرفتار باشد پس جناب امیر المؤمنین ع فرمود
که سبب این چیست عرض کرد که من در میان عرب در بازی و
طرب و در میان شعبان و رجب بمعصیت مصروف بودم و غضب پروردگار
را هیچ پروائی کردم و پدر من بغایت شفیق و مهربان بود و همیشه

از

از معاصی واز عذاب دوزخ تخویف وتحذیری کرد ومی گفت که از عصیان تو روشنی روز تاریکی شب وملائکه وغیرهم بفریاد آمده اند والحاح ومبالغه می کرد بر من بوعظ من اورا زجر وتوبیخ میکردم باین سبب وبر او می جستم که اورا بزنم پس روزی قصد کردم که زریکه مخفی داشته است آنرا بر گیرم وصرف کنم پدرم ازان ممانعت کرد واورا زدم ودستش را تاب داده ام وآن زر را گرفتم پس پدرم خواست که دست بر زانو بگذارد وبرخیزد نتوانست که دست را حرکت دهد وبسبب شدت وجع الم پس انشا کرد این اشعار را

جَرَتْ رَحِمٌ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنَازِلٍ	سَوَاءً كَمَا يَسْتَنْزِلُ الْقَطْرَ طَالِبُهُ
وَرَبَّيْتُ حَتَّى صَارَ جِلْدًا شَمَرْدَلًا	إِذَا قَامَ سَاوَى غَارِبَ الْفَحْلِ غَارِبُهُ
وَقَدْ كُنْتُ أُوتِيهِ مِنَ الزَّادِ فِي الصِّبَا	إِذَا جَاعَ مِنْهُ صَفْوَهُ وَأَطَائِبُهُ
فَلَمَّا اسْتَوَى فِي عُنْفُوَانِ شَبَابِهِ	وَأَصْبَحَ كَالرُّمْحِ الرُّدَيْنِي خَاطِبُهُ
تَهَضَّمَنِي مَالِي كَذَا وَلَوَى يَدِي	لَوَى يَدَهُ اللهُ الَّذِي هُوَ غَالِبُهُ

پس سوگند خورد بخدا که میروم به بیت الله و شکایت تو میکنم پس از این
عهد روزه یک هفته گرفته نماز کرد و متوجه شد طرف خانهٔ کعبه و قطع صحراو
کوهها میکرد تا اینکه رسید بروز حج اکبر پس از ناقهٔ خود پائین آمد و داخل
خانهٔ کعبه شد و طواف و سعی کرد و جامهٔ کعبه را بدست گرفته بآن آویخت
وبد دعا کرد برای من و تضرع و زاری کرد از خدا و می گفت

یَا مَنْ اِلَیْهِ اَتَی الْحُجَّاجُ بِالْجُهْدِ	فَوْقَ الْمَهَارِیْ مِنْ اَقْصَی غَایَةِ الْبُعْدِ
اِنِّیْ اَتَیْتُکَ یَا مَنْ لَایُخَیِّبُ مَنْ	یَدْعُوْهُ مُبْتَهِلاً بِالْوَاحِدِ الصَّمَدِ
هٰذَا مُنَازِلُ لَایَرْتَاعُ مِنْ عُقُقِیْ	فَخُذْ بِحَقِّیْ یَا جَبَّارُ مِنْ وَلَدِیْ
حَتّٰی تُشِلَّ بِحَوْلٍ مِنْکَ جَانِبَهُ	یَا مَنْ تَقَدَّسَ لَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَلِدِ

پس قسم بخدای که آسمان را بلند نمود و آب را جاری فرمود دعایش هنوز
تمام نشده بود که نازل شد بر من آنچه که ملاحظه می فرمائی پس جانب راست
خود را وا کرد پس آن طرف مشلول بود پس من از مدت سه سال از او
عاجزی و آرزو می کنم که بهمان موضع دعا کند از برای من که در آنجا
نفرین کرده بود قبول نمیکرد و درین سال قبول کرده است پس او را
بر شتری سوار کردم و بتعجیل روانه شدم تا اینکه شتری که پدرم بر او سوار
بود از آواز مرغی رمید و در میان دو سنگ انداخت و هلاک کرد
پس من او را دفن کردم و عظیم ترین از اینکه در میان عرب مشهور بودم

بگرفتاری السبب نفرین پدر جناب امیر المومنین فرمودند فریاد رس
فریادت را شنیدم من ترا دعائی تعلیم نمایم که رسول خدا بمن تعلیم
فرمود و دران دعا اسم اعظم است هر که می برد آن نام را دعایش
مستجاب میشود و هم و غمش زائل و بیماری و سقم و شکستگی اعضا
برطرف می شود و فقیری مبدل بغنا می شود و دیون ادا میشوند
وچشم بد دفع میشود و گناهان وعیب را ببخشد و بپوشاند و ایمن
سازد از هر خوفی خواه از سلطان یا شیطان باشد و اگر کسی این
دعا را بخواند بر کوهی و فرمانبردار خدا باشد البته کوه از جای
خود حرکت کند و اگر بر میتی بخواند زنده شود و اگر بر آب جاری
بخواند راه توان رفت مگر اینکه تعجب نه کند و پسر خدارا در اینجا که
رحمت خدا بر تو شامل شده است و خیال مکن که خدا نیت ترا
صادق گرداند تا اینکه در معصیت بخوانی این دعا را و بغیر از
اهل نیاموزی این را و هر گاه نیت خود را خالص کردی خدایت
هر دعا را مستجاب می فرماید و بعد خود رسول خدا را در خواب بینی
که بشارت می دهند ترا بجنت و استجابت دعا حضرت امام حسین ع
فرمودند که خوشحالی من بشنیدن این دعا از خوشحالی آن شخص زاید
بود از این سبب که من هرگز این دعا را از ان حضرت نشنیده بودم

پس فرمود جناب امیر المومنین صلوات الله وسلامه
بیار دوات وکاغذ وانچه میگویم بنویس و بآن جوان
شب دهم شود در روز آن برای من خبر بیار پس جوان آن
گرفته رفت پس چون روز دهم شد دیدم که آن جوان آمد صحیح و
تندرست وآن نوشته در دست او بود ومیگفت که بخدا قسم
این اسم اعظم است بخدای کعبه دعای من مستجاب شد حضرت
امیر المومنینؑ فرمودند که حکایت کن عرض کرد که چون شب شد و
چشمها بخواب رفت دست برداشتم باین نوشته وچند بار خواندم
خدارا بحق این دعا بار دوم شنیدم آوازی که بس است ترا خدای را
باسم اعظم خواندی آنگاه به پهلو خوابیدم پس حضرت رسالت پناه را
در خواب دیدم که دست مبارک خود بر من می مالید ومی فرمود که
محافظت کن اسم اعظم خدا را ابدا بدرستیکه تو بر خیر هستی پس
بیدار شدم بعافیت چنانکه ملاحظه می فرمائی خدای تعالی
حضرت را جزای خیر کرامت فرماید اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ یَا حَیُّ یَا
قَیُّوْمُ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا مَنْ هُوَ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ مَا هُوَ
وَلَا کَیْفَ هُوَ وَلَا اَیْنَ هُوَ وَلَا حَیْثُ هُوَ اِلَّا هُوَ یَا ذَا الْمُلْکِ

والملکوت یا ذا العزة والجبروت یا ملک یا قدوس یا
سلام یا مؤمن یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر
یا خالق یا بارئ یا مصور یا مفید یا مدبر یا شدید
یا مبدئ یا معید یا مبید یا ودود یا محمود یا
معبود یا بعید یا قریب یا مجیب یا رقیب یا
حسیب یا بدیع یا رفیع یا منیع یا سمیع یا علیم
یا حکیم یا کریم یا حلیم یا قدیم یا علی یا عظیم
یا حنان یا منان یا دیان یا مستعان یا جلیل یا جمیل
یا وکیل یا کفیل یا مقیل یا منیل یا نبیل یا دلیل یا
هادی یا بادی یا اول یا آخر یا ظاهر یا باطن یا قائم
یا دائم یا عالم یا حاکم یا قاضی یا عادل یا فاضل
یا واصل یا طاهر یا مطهر یا قادر یا مقتدر یا
کبیر یا متکبر یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوا احد ولم تکن له
صاحبة ولا ولد ولا کان معه وزیر ولا اتخذ
معه مشیرا ولا احتاج الی ظهیر ولا کان معه اله
لا اله الا انت فتعالیت عما یقول الظالمون علوا

كَبِيرًا يَا عَالِمُ يَا عَلِيُّ يَا شَامِخُ يَا بَاذِخُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا
مُرْتَاحُ يَا مُفَرِّجُ يَا نَاصِرُ يَا مُنْتَصِرُ يَا مُدْرِكُ يَا مُهْلِكُ
يَا مُنْتَقِمُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا طَالِبُ يَا غَالِبُ يَا مَنْ
لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ يَا تَوَّابُ يَا أَوَّابُ يَا وَهَّابُ
يَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا مُفَتِّحَ الْأَبْوَابِ يَا مَنْ حَيْثُ
مَا دُعِيَ أَجَابَ يَا طَهُورُ يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ
يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ
يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا نَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا
فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا صَمَدُ يَا سَنَدُ يَا كَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي
يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ
يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ
فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ وَسَتَرَ يَا
مَنْ لَا يَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا يَخْفَى
عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ
الْمَكَانِ يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ
الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالسُّلْطَانِ
يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ

لا یشغله شان عن شان یا عظیم الشان یا من هو بکل
مکان یا سامع الاصوات یا مجیب الدعوات یا منجح
الطلبات یا قاضی الحاجات یا منزل البرکات یا
راحم العبرات یا مقیل العثرات یا کاشف الکربات یا
یا ولی الحسنات یا رفیع الدرجات یا موتی السؤلات
یا محیی الاموات یا جامع الشتات یا مطلع علی النیات
یا راد ما قد فات یا من لا تشتبه علیه الاصوات
یا من لا تضجره المسئلات ولا تغشاه الظلمات یا
نور الارض والسموات یا سابغ النعم یا دافع النقم یا باری
النسم یا جامع الامم یا شافی السقم یا خالق النور
والظلم یا ذا الجود والکرم یا من لا یطا عرشه قدم
یا اجود الاجودین یا اکرم الاکرمین یا اسمع السامعین
یا ابصر الناظرین یا جار المستجیرین یا امان الخائفین
یا ظهر اللاجین یا ولی المؤمنین یا غیاث المستغیثین
یا غایة الطالبین یا صاحب کل غریب یا مونس کل
وحید یا ملجا کل طرید یا ماوی کل شرید یا حافظ
کل ضالة یا راحم الشیخ الکبیر یا رازق الطفل الصغیر

يَا فَاكَّ كُلِّ اَسِيْرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ
الْمُسْتَجِيْرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيْرُ وَ التَّقْدِيْرُ يَا مَنِ الْعَسِيْرُ عَلَيْهِ
سَهْلٌ يَسِيْرٌ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ اِلٰى تَفْسِيْرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيْرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيْرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْاَصْبَاحِ يَا بَاعِثَ
الْاَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُوْدِ وَ السَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهٖ كُلُّ مِفْتَاحٍ
يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ
بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِيْ فِيْ شِدَّتِيْ يَا حَافِظِيْ فِيْ غُرْبَتِيْ
يَا مُوْنِسِيْ فِيْ وَحْدَتِيْ يَا وَلِيِّيْ فِيْ نِعْمَتِيْ يَا كَهْفِيْ
حِيْنَ تُعْيِيْنِي الْمَذَاهِبُ وَ تُسَلِّمُنِي الْاَقَارِبُ
وَ يَخْذُلُنِيْ كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهٗ يَا
سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهٗ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهٗ يَا
حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهٗ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهٗ يَا
كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهٗ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهٗ يَا غِيَاثَ
مَنْ لَا غِيَاثَ لَهٗ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهٗ يَا جَارِيَ اللَّصِيْقَ
يَا رُكْنِيَ الْوَثِيْقَ يَا اِلٰهِيْ بِالتَّحْقِيْقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ
يَا شَفِيْقُ يَا رَفِيْقُ فُكَّنِيْ مِنْ حَلَقِ الْمَضِيْقِ وَ اصْرِفْ

واصرف عني كل هم وغم وضيق والفني شر ما لا اطيق
واعني على ما اطيق يا راد يوسف على يعقوب يا كاشف ضر
ايوب يا غافر ذنب داود يا رافع عيسى بن مريم
ومنجيه من ايدي اليهود يا مجيب نداء يونس في
الظلمات يا مصطفي موسى بالكلمات يا من غفر
لآدم خطيئته ورفع ادريس مكانا عليا برحمته
يا من نجى نوحا من الغرق يا من اهلك عادا الاولى
وثمود فما ابقى وقوم نوح من قبل انهم كانوا هم
اظلم واطغى والمؤتفكة اهوى يا من دمر على قوم
لوط ودمدم على قوم شعيب يا من اتخذ ابراهيم خليلا يا من اتخذ موسى
كليما واتخذ محمدا صلى الله عليه وآله وعليهم
اجمعين حبيبا يا مؤتي لقمان الحكمة
والواهب لسليمان ملكا لا ينبغي لاحد من بعده
يا من نصر ذا القرنين على الملوك الجبابرة يا من اعطى
الخضر الحيوة ورد ليوشع نور الشمس بعد غروبها
يا من ربط على قلب ام موسى واحصن فرج مريم
ابنت عمران يا من حصن يحيى ابن زكريا يا من

الذنب وسكن عن موسى الغضب يا من بشّر زكريا
بيحيى يا من فدا اسمعيل من الذبح بذبح عظيم يا من
قبل قربان هابيل وجعل اللعنة على قابيل يا
هازم الاحزاب لمحمد صل على محمد وال محمد وعلى
جميع المرسلين وملئكتك المقربين و
اهل طاعتك اجمعين واسئلك بكل مسئلة
سألك بها احد ممن رضيت عنه فحتمت له
بالاجابة يا الله يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحيم
يا رحمن يا رحيم يا رحمن يا رحيم يا ذا الجلال و
الاكرام يا ذا الجلال والاكرام يا ذا الجلال والاكرام به به
به به به اسئلك بكل اسم سميت به نفسك او انزلته في شيء من
كتبك او استأثرت به في علم الغيب عندك وبمعاقد العز من عرشك
ومنتهى الرحمة من كتابك وبما لو ان ما في الارض
من شجرة اقلام والبحر يمده من بعده سبعة
ابحر ما نفدت كلمات الله ان الله عزيز حكيم
واسئلك باسمائك الحسنى التي بينتها في كتابك
فقلت ولله الاسماء الحسنى فادعوه بها وقلت

اُدْعُونِی اَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ قُلْتَ وَ اِذَا سَأَلَکَ عِبَادِی
عَنِّی فَاِنِّی قَرِیبٌ اُجِیبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ وَ
قُلْتَ یَا عِبَادِیَ الَّذِینَ اَسْرَفُوا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ
جَمِیعاً اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ وَ اَنَا اَسْئَلُکَ
یَا اِلٰهِی وَ اَدْعُوکَ یَا رَبِّ وَ اَرْجُوکَ یَا
سَیِّدِی وَ اَطْمَعُ فِی اِجَابَتِی یَا مَوْلَایَ کَمَا
وَعَدْتَنِی وَ قَدْ دَعَوْتُکَ کَمَا اَمَرْتَنِی
فَافْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا
و بطلب از خدای تعالی چیزیرا که دوست میداری
و حاجت خود را نام ببر و مخوان این دعا را مگر به طهارت .

دعاء جوشن کبیر

کفعمی رح در کتاب بلد الامین
و مصباح آورده که حضرت امام زین العابدین ع از آبای خود
ایشان از حضرت علی بن ابی طالب ع روایت کردند
که جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در بعضی
از جنگها جوشن سنگینی پوشیده بودند و از گرانی آن الم
بجسد مبارک آن حضرت میرسید پس دعا کردند بجانب

خدای تعالی پس نازل شد جبرئیل ع و گفت ای محمد پروردگار
ترا سلام میرساند و میفرماید که این جوشن را بیرون کن و بخوان
این دعا را که امان است از جهت تو و امت تو پس هر که بخواند
این دعا را در وقت بیرون رفتن از منزل خود یا با خود دارد
حفظ فرماید او را خدای تعالی و واجب گرداند براو بهشت
را و توفیق اعمال خیر بدهد او را و باشد مانند کسیکه خوانده
باشد چهار کتب آسمانی را و عطا فرماید او را بهر حرفی دو
زوجه در بهشت و دو خانه از خانهای بهشت و باو دهند
مثل ثواب ابراهیم و موسی و عیسی و ثواب گروهی از خلق
خدای تعالی که در عقب مغرب اند و عبادت خدا میکنند
و عصیان او نمی ورزند بقدر چشم زدن و بتحقیق پاره پاره شده
است پوستهای ایشان از بسکه گریستند از بیم خدای تعالی
و نمیداند عدد ایشان را مگر خدا و سیر آفتاب در شهر ایشان
بقدر چهل روز است ای محمد ص بدرستیکه در بیت المعمور در
آسمان هفتم هر روز هفتاد هزار فرشته داخل می شوند و بر نمی آیند
از ان و دیگر عود نمی کنند تا روز قیامت خدا تعالی عطا میفرماید بکسیکه دعا بخواند ثواب
آن فرشتگان را و عطا میفرماید باو ثواب مومنین و مومنات از اول خلقت

تا روز قیامت و هر که بنویسد این دعا را و بگذارد در منزل خود دزد در آنجا
راه نیابد و آتش در آن نمی افتد و هر که بخواند این دعا را و بمیرد شهید
مرده است و ثواب شهدای بدر جهت او می نویسند و نظر رحمت
فرماید حق تعالی بسوی او و بر می آرد حوائج دنیا و آخرت او را و
کسیکه هفتاد بار آنرا به نیت خالص بر مرض جنون یا جذام یا برص
یا غیر آنها بخواند صحت یابد باذن حق تعالی و هر که بر کفن نویسد
حق تعالی حیا کند از آن که آن میت را عذاب کند و این دعا
پروردگار عالم بر ستونهای عرش پیش از خلق دنیا به پنجاه هزار
سال نوشته و کسی که آنرا به نیت خالص در اول ماه مبارک بخواند
حق تعالی ادراک شب قدر را نصیب او کند و خلق فرماید هفتاد
هزار ملک که تسبیح می کنند و تقدیس میکنند و ثواب آن تسبیح برای
خواننده این دعا نوشته می شود و هر گاه از قبر خود بیرون آید هفتاد
هزار ملک که با هر یک از آنها تیری باشد از نور که شکم
آنها از مروارید و پشت آنها از زبرجد و دست و پای
آنها از یاقوت باشد و بر پشت هر یک قبه باشد
از نور که در آنها چهار صد در باشد و بر هر دری پرده
باشد از سندس و استبرق و در هر قبه هزار کنیز باشد که

که بر سر هر یک تاجی باشد از طلای سرخ که از انها بوی مشک اید
بعد از ان حق تعالی هفتاد هزار ملک دیگر بفرستد که با هر یک کاسه
باشد از مروارید سفید که پر از شراب جنت باشد و بران کاسه
نوشته باشد لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ این تحفه
است از جانب خدا برای فلان بن فلان و ندا می فرماید
پروردگار عالم که داخل بهشت شو بی حساب و کسیکه سه بار در ماه
رمضان این دعا بخواند آتش دوزخ بر او حرام است و جنت
برای او واجب گردد و خدای تعالی معین فرماید دو فرشته را در دنیا
که خوانندهٔ این دعا را از معاصی محفوظ دارند و در امان خدا باشد
بمدت العمر خدای محمد ص تعلیم بکن این دعا را مگر برای مومن
پرهیزگار و از امام حسین ع مرویست که گفت وصیت فرمود مرا
پدرم حضرت علی بن ابی طالب ع بحفظ این دعا و تعظیم آن
و انیکه بنویسیم آنرا بر کفن آنحضرت ص و تعلیم کنم این را بدوستان
و اهل بیت خود و آن هزار اسم است مشتمل است بر اسم
اعظم پس درین دعا صد فصل است و در هر فصل ده اسم
است و در آخر هر فصل بگوید سُبْحَانَكَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ یَا رَبِّ فصل اول

اللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا کَرِیْمُ
یَا مُقِیْمُ یَا عَظِیْمُ یَا قَدِیْمُ یَا عَلِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا حَکِیْمُ
فصل دویم یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ
یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ یَا غَافِرَ الْخَطِیْئَاتِ
یَا مُعْطِیَ الْمَسْئَلَاتِ یَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ
یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ **فصل سویم**
یَا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ یَا خَیْرَ الْفَاتِحِیْنَ یَا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ
یَا خَیْرَ الْحَاکِمِیْنَ یَا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ یَا خَیْرَ الْوَارِثِیْنَ
یَا خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ یَا خَیْرَ الذَّاکِرِیْنَ یَا خَیْرَ الْمُنْزِلِیْنَ
یَا خَیْرَ الْمُحْسِنِیْنَ **فصل چهارم** یَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ
وَالْجَمَالُ یَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْکَمَالُ یَا مَنْ لَهُ الْمُلْکُ
وَالْجَلَالُ یَا مَنْ هُوَ الْکَبِیْرُ الْمُتَعَالُ یَا مُنْشِئَ السَّحَابِ
الثِّقَالِ یَا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ یَا مَنْ هُوَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ
یَا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ یَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
یَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ اُمُّ الْکِتَابِ **فصل پنجم** اللّٰهُمَّ اِنِّیٓ اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا دَیَّانُ یَا بُرْهَانُ یَا سُلْطَانُ
یَا رِضْوَانُ یَا غُفْرَانُ یَا سُبْحَانُ یَا مُسْتَعَانُ یَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَیَانِ

فصل ششم يا مَنْ تواضع كُلُّ شيءٍ لِعظمتِه يا مَنِ استسلم

كُلُّ شيءٍ لِقُدرتِه يا مَنْ ذلَّ كُلُّ شيءٍ لِعزّتِه يا مَنْ خضع كُلُّ شيءٍ لِهيبتِه يا مَنِ انقاد

كُلُّ شيءٍ مِنْ خشيتِه يا مَنْ تشقّقتِ الجبالُ مِنْ مخافتِه يا مَنْ قامتِ السّماواتُ

بِأمرِه يا مَنِ استقرّتِ الأرضونَ بِإذنِه يا مَنْ يُسبِّحُ الرّعدُ بِحمدِه يا مَنْ لا

يَعتدي على أهلِ مملكتِه **فصل هفتم** يا غافِرَ

الخطايا يا كاشِفَ البلايا يا مُنتهى الرّجايا يا مُجزِلَ

العطايا يا واهِبَ الهدايا يا رازِقَ البرايا يا قاضيَ المنايا

يا سامِعَ الشّكايا يا باعِثَ البرايا يا مُطلِقَ الأسارى

فصل هشتم يا ذا الحمدِ والثّناءِ يا ذا الفخرِ

والبهاءِ يا ذا المجدِ والسّناءِ يا ذا العهدِ والوفاءِ

يا ذا العفوِ والرّضاءِ يا ذا المنِّ والعطاءِ يا ذا الفصلِ و

القضاءِ يا ذا العزِّ والبقاءِ يا ذا الجودِ والسّخاءِ يا ذا الآلاءِ

والنّعماءِ **فصل نهم** اللّهمَّ إنّي أسألُكَ بِاسمِكَ

يا مانِعُ يا دافِعُ يا رافِعُ يا صانِعُ يا نافِعُ يا سامِعُ يا جامِعُ

يا شافِعُ يا واسِعُ يا موسِّعُ **فصل دهم** يا صانِعَ كُلِّ

مصنوعٍ يا خالِقَ كُلِّ مخلوقٍ يا رازِقَ كُلِّ مرزوقٍ يا

مالِكَ كُلِّ مملوكٍ يا كاشِفَ كُلِّ مكروبٍ يا فارِجَ كُلِّ

٦ [illegible]

٧ جهت دفع بلیات و یافتن ... [illegible]

٨ جهت دفع بلای ... امان ... [illegible]

٩ جهت دفع ... از غمها و دفع ... [illegible]

١٠ جهت دفع ... کارها ... [illegible]

مهموم یا راحم کل مرحوم یا ناصر کل مخذول یا
ساتر کل معیوب یا ملجاء کل مطرود **فصل یازدهم**
یا عدتی عند شدتی یا رجائی عند مصیبتی یا مونسی
عند وحشتی یا صاحبی عند غربتی یا ولیی عند
نعمتی یا غیاثی عند کربتی یا دلیلی عند حیرتی یا غنائی عند افتقاری
یا ملجائی عند اضطراری یا معینی عند مفزعی **فصل**
دوازدهم یا علام الغیوب یا غفار الذنوب یا
ستار العیوب یا کاشف الکروب یا مقلب القلوب
یا طبیب القلوب یا منور القلوب یا انیس القلوب
یا مفرج الهموم یا منفس الغموم **فصل سیزدهم**
اللهم انی اسئلک باسمک یا جلیل یا جمیل یا
وکیل یا کفیل یا دلیل یا قبیل یا مدیل یا
منیل یا مقیل یا محیل **فصل چهاردهم** یا
دلیل المتحیرین یا غیاث المستغیثین یا صریخ
المستصرخین یا جار المستجیرین یا امان الخائفین
یا عون المؤمنین یا راحم المساکین یا ملجاء العاصین
یا غافر المذنبین یا مجیب دعوة المضطرین

۱۱ جهت [illegible]
۱۲ جهت برآمدن مراد [illegible] مال و دولت
۱۳ جهت دفع چشم زخم
۱۴ جهت دفع چشم زخم و افزونی مال و دولت

فصل پانزدهم یا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسَانِ یا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنَانِ یا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمَانِ یا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ یا ذَا الْحِکْمَةِ وَالْبَیَانِ یا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ یا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ یا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ یا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانِ یا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ فصل شانزدهم یا مَنْ هُوَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ اِلٰهُ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ صَانِعُ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ فَوْقَ کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِکُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ یا مَنْ هُوَ یَبْقٰی وَیَفْنٰی کُلُّ شَیْءٍ فصل هفدهم اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا مُکَوِّنُ یا مُلَقِّنُ یا مُبَیِّنُ یا مُهَوِّنُ یا مُمَکِّنُ یا مُزَیِّنُ یا مُعْلِنُ یا مُقَسِّمُ فصل هجدهم یا مَنْ هُوَ فِی مُلْکِهِ مُقِیمٌ یا مَنْ هُوَ فِی سُلْطَانِهِ قَدِیمٌ یا مَنْ هُوَ فِی جَلَالِهِ عَظِیمٌ یا مَنْ هُوَ عَلٰی عِبَادِهِ رَحِیمٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِیمٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ کَرِیمٌ یا مَنْ هُوَ فِی صُنْعِهِ حَکِیمٌ یا مَنْ هُوَ فِی حِکْمَتِهِ لَطِیفٌ یا مَنْ هُوَ فِی لُطْفِهِ قَدِیمٌ فصل

۱۵ جهت افزونی نعمت

۱۶ جهت برآمدن حاجات

۱۷ جهت برکت یافتن

۱۸ جهت وسعت رزق

نوزدهم يا مَنْ لا يُرجىٰ اِلّا فَضْلُهُ يا مَنْ لا يُسْئَلُ اِلّا عَفْوُهُ يا مَنْ لا
يُنْظَرُ اِلّا بِرُّهُ يا مَنْ لا يُخافُ اِلّا عَدْلُهُ يا مَنْ لا يَدُومُ اِلّا مُلْكُهُ يا مَنْ لا
سُلْطانَ اِلّا سُلْطانُهُ يا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يا
مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ يا مَنْ اَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ
يا مَنْ لَيْسَ اَحَدٌ مِثْلَهُ **فصل بیستم** يا فارِجَ الْهَمِّ يا كاشِفَ
الْغَمِّ يا غافِرَ الذَّنْبِ يا قابِلَ التَّوْبِ يا خالِقَ الْخَلْقِ يا صادِقَ
الْوَعْدِ يا مُوفِيَ الْعَهْدِ يا عالِمَ السِّرِّ يا فالِقَ الْحَبِّ يا رازِقَ
الْاَنامِ **فصل بیست و یکم** اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا عَلِيُّ يا وَفِيُّ يا غَنِيُّ يا مَلِيُّ يا حَفِيُّ يا رَضِيُّ يا زَكِيُّ يا بَدِيُّ
يا قَوِيُّ يا وَلِيُّ **فصل بیست و دوم** يا مَنْ اَظْهَرَ الْجَميلَ يا مَنْ
سَتَرَ الْقَبيحَ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْ بِالْجَريرَةِ يا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ
يا عَظيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجْوىٰ يا مُنْتَهىٰ كُلِّ شَكْوىٰ
فصل بیست و سوم يا ذَا النِّعْمَةِ السّابِغَةِ يا ذَا الرَّحْمَةِ
الْواسِعَةِ يا ذَا الْمِنَّةِ السّابِقَةِ يا ذَا الْحِكْمَةِ الْبالِغَةِ يا ذَا الْقُدْرَةِ
الْكامِلَةِ يا ذَا الْحُجَّةِ الْقاطِعَةِ يا ذَا الْكَرامَةِ الظّاهِرَةِ يا ذَا الْعِزَّةِ
الدّائِمَةِ يا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتينَةِ يا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنيعَةِ **فصل**

فصل بیست و چهارم یا بدیع السموات یا جاعل الظلمات ۲۴ جهت دفع [illegible]
یا راحم العبرات یا مقیل العثرات یا ساتر العورات یا محیی
الاموات یا منزل الآیات یا مضعف الحسنات یا ماحی
السیئات یا شدید النقمات فصل بیست و پنجم اللهم انی ۲۵ جهت حضور پادشاه
اسئلک باسمک یا مصور یا مقدر یا مدبر یا مطهر
یا میسر یا مبشر یا منذر یا مقدم یا مؤخر یا منور
فصل بیست و ششم یا رب البیت الحرام یا رب الشهر الحرام ۲۶ جهت نزد وزرا رفتن
یا رب البلد الحرام یا رب الرکن والمقام یا رب المشعر الحرام یا رب
المسجد الحرام یا رب الحل والحرام یا رب النور والظلام
یا رب التحیة والسلام یا رب القدرة فی الانام فصل بیست
و هفتم یا احکم الحاکمین یا اعدل العادلین یا اصدق الصادقین ۲۷ جهت نزد حاکم رفتن
یا اطهر الطاهرین یا احسن الخالقین یا اسرع الحاسبین یا اسمع
السامعین یا ابصر الناظرین یا اشفع الشافعین یا اکرم
الاکرمین فصل بیست و هشتم یا عماد من لا عماد ۲۸ جهت گذشتن از رودخانه
له یا سند من لا سند له یا ذخر من لا ذخر له یا حرز
من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا فخر من لا فخر له یا
عز من لا عز له یا معین من لا معین له یا انیس من لا انیس له

يا امان من لا امان له **فصل بست ونهم** اللهم انى اسئلك باسمك

يا عاصم يا قائم يا دائم يا راحم يا سالم يا حاكم يا عالم يا قاسم يا قابض

يا باسط **فصل سی ام** يا عاصم من استعصمه يا راحم من

استرحمه يا غافر من استغفره يا ناصر من استنصره يا

حافظ من استحفظه يا مكرم من استكرمه يا مرشد من استرشده يا صريخ

من استصرخه يا معين من استعانه يا مغيث من استغاثه

فصل سی و یکم يا عزيزا لا يضام يا لطيفا لا يرام يا قيوما

لا ينام يا دائما لا يفوت يا حيا لا يموت يا ملكا لا يزول يا باقيا

لا يفنى يا عالما لا يجهل يا صمدا لا يطعم يا قويا لا يضعف

فصل سی و دوم اللهم انى اسئلك باسمك يا

احد يا واحد يا شاهد يا ماجد يا حامد يا راشد يا باعث

يا وارث يا ضار يا نافع **فصل سی و سوم** يا اعظم من

كل عظيم يا اكرم من كل كريم يا ارحم من كل رحيم يا اعلم من

كل عليم يا احكم من كل حكيم يا اقدم

من كل قديم يا اكبر من كل كبير يا الطف

من كل لطيف يا اجل من كل جليل يا اعز من كل عزيز

فصل سی و چهارم يا كريم الصفح يا عظيم المن

۲۹ جهت [illegible]

۳۰ جهت [illegible]

۳۱ جهت [illegible]

۳۲ جهت [illegible]

۳۳ جهت [illegible]

۳۴ جهت [illegible]

يا كَثيرَ الْخَيْرِ يا قَديمَ الْفَضْلِ يا دائِمَ اللُّطْفِ يا لَطيفَ الصُّنْعِ
يا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يا كاشِفَ الضُّرِّ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا قاضِيَ
الْحَقِّ فصل سى و پنجم يا مَنْ هُوَ في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ ۳۵ جهت دفع ترسیدن در شب
هُوَ في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في عُلُوِّهِ
قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ شَريفٌ
يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ عَزيزٌ يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ يا مَنْ هُوَ
في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ فصل
سى و ششم اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا كافي ۳۶ جهت دفع جن و پری در روز
يا شافي يا وافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي
يا راضي يا عالي يا باقي فصل سى و هفتم يا مَنْ كُلُّ ۳۷ جهت دفع مسخ باده (?)
شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خائِفٌ مِنْهُ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلّا وَجْهَهُ فصل
سى و هشتم يا مَنْ لا مَفَرَّ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَفْزَعَ اِلّا ۳۸ جهت دفع سحر (?) جادو
اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَقْصَدَ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَنْجى مِنْهُ اِلّا
اِلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْغَبُ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا

الا به یا من لا یستعان الا به یا من لا یتوکل الا علیه
یا من لا یرجی الا هو یا من لا یعبد الا ایاه فصل سی
ونهم یا خیر المرهوبین یا خیر المرغوبین یا خیر
المطلوبین یا خیر المسئولین یا خیر المقصودین یا
خیر المذکورین یا خیر المشکورین یا خیر المحبوبین
یا خیر المدعوین یا خیر المستانسین فصل چهلم
اللهم انی اسئلک باسمک یا غافر یا ساتر یا قادر
یا قاهر یا فاطر یا کاسر یا جابر یا ذاکر یا ناظر یا ناصر
فصل چهل و یکم یا من خلق فسوی یا من قدر
فهدی یا من یکشف البلوی یا من یسمع النجوی یا من
ینقذ الغرقی یا من ینجی الهلکی یا من یشفی المرضی
یا من اضحک وابکی یا من امات واحیی یا من
خلق الزوجین الذکر والانثی فصل چهل و دویم
یا من فی البر والبحر سبیله یا من فی الآفاق آیاته
یا من فی الآیات برهانه یا من فی الممات قدرته
یا من فی القبور عبرته یا من فی القیمة ملکه یا من
فی الحساب هیبته یا من فی المیزان قضاؤه یا من

فِي الْجَنَّةِ ثَوابُهُ يا مَنْ فِي النّارِ عِقابُهُ فصل جهل سیم

يا مَنْ اِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخائِفُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَقْصِدُ

الْمُنِيبُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَرْغَبُ الزّاهِدُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يا

مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يا مَنْ

فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخاطِئُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ

يا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ فصل جهل و چهارم

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا حَبِيبُ يا طَبِيبُ يا قَرِيبُ

يا رَقِيبُ يا حَسِيبُ يا مُهِيبُ يا مُثِيبُ يا مُجِيبُ يا خَبِيرُ

يا بَصِيرُ فصل جهل و پنجم يا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ

يا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يا اَخْبَرَ

مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يا اَرْفَعَ مِنْ

كُلِّ رَفِيعٍ يا اَقْوى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يا اَغْنى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ

يا اَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوادٍ يا اَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُفٍ فصل

جهل و ششم يا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يا صانِعاً غَيْرَ

مَصْنُوعٍ يا خالِقاً غَيْرَ مَخْلُوقٍ يا مالِكاً غَيْرَ مَمْلُوكٍ

يا قاهِراً غَيْرَ مَقْهُورٍ يا رافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ يا حافِظاً غَيْرَ مَحْفُوظٍ يا ناصِراً غَيْرَ

مَنْصُورٍ يا شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ يا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ

۴۷ جهت دفع درد دست

فصل چهل و هفتم یا نورَ النّورِ یا مُنوِّرَ النّورِ یا خالِقَ
النّورِ یا مُدبّرَ النّورِ یا مُقدِّرَ النّورِ یا نورَ کُلِّ نورٍ
یا نوراً قَبلَ کُلِّ نورٍ یا نوراً بَعدَ کُلِّ نورٍ یا نوراً فَوقَ
کُلِّ نورٍ یا نوراً لَیسَ کَمِثلِهِ نورٌ فصل چهل و هشتم

۴۸ جهت دفع درد شکم

یا مَن عَطاؤُهُ شَریفٌ یا مَن فِعلُهُ لَطیفٌ یا مَن لُطفُهُ
مُقیمٌ یا مَن اِحسانُهُ قَدیمٌ یا مَن قَولُهُ حَقٌّ یا مَن وَعدُهُ
صِدقٌ یا مَن عَفوُهُ فَضلٌ یا مَن عَذابُهُ عَدلٌ یا مَن
ذِکرُهُ حُلوٌ یا مَن فَضلُهُ عَمیمٌ فصل چهل و نهم

۴۹ جهت دفع ترسیدن در خواب

اللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا مُسَهِّلُ یا مُفَصِّلُ یا مُبَدِّلُ
یا مُذَلِّلُ یا مُنَزِّلُ یا مُنَوِّلُ یا مُفضِلُ یا مُجزِلُ یا مُمهِلُ یا مُجمِلُ
فصل پنجاهم یا مَن یَری وَلا یُری یا مَن یَخلُقُ وَلا

۵۰ جهت دفع و روشنائی چشم

یُخلَقُ یا مَن یَهدی وَلا یُهدی یا مَن یُحیی وَلا یُحیی
یا مَن یَسئَلُ وَلا یُسئَلُ یا مَن یُطعِمُ وَلا یُطعَمُ یا مَن
یُجیرُ وَلا یُجارُ عَلَیهِ یا مَن یَقضی وَلا یُقضی عَلَیهِ یا
مَن یَحکُمُ وَلا یُحکَمُ عَلَیهِ یا مَن لَم یَلِد وَلَم یُولَد وَلَم یَکُن
لَهُ کُفُواً اَحَدٌ فصل پنجاه و یکم یا نِعمَ الحَسیبُ

۵۱ جهت دفع درد چشم

یا نِعمَ الطَّبیبُ یا نِعمَ الرَّقیبُ یا نِعمَ القَریبُ یا نِعمَ

الكفيل يا نعم الوكيل يا نعم المولى يا نعم النصير
فصل پنجاه و دوم يا سرور العارفين يا منى (۵۲ جهت دفع فقر)
المحبين يا انيس المريدين يا حبيب التوابين
يا رازق المقلين يا رجاء المذنبين يا قرة عين
العابدين يا منفس عن المكروبين يا مفرج عن المغمومين
يا اله الاولين و الآخرين فصل پنجاه و سيوم (۵۳ جهت دفع جن و پری)
اللهم انى اسئلك باسمك يا ربنا يا الهنا يا سيدنا
يا مولانا يا ناصرنا يا حافظنا يا دليلنا يا معيننا يا حبيبنا
يا طبيبنا فصل پنجاه و چهارم يا رب النبيين (۵۴ جهت درد دهن)
و الابرار يا رب الصديقين و الاخيار يا رب
الجنة و النار يا رب الصغار و الكبار يا رب الحبوب
و الثمار يا رب الانهار و الاشجار يا رب الصحارى
و القفار يا رب البرارى و البحار يا رب الليل و النهار
يا رب الاعلان و الاسرار فصل پنجاه و پنجم (۵۵ جهت درد معده)
يا من نفذ فى كل شىء امره يا من لحق بكل شىء
علمه يا من بلغت الى كل شىء قدرته يا من لا يحصى
العباد نعمه يا من لا تبلغ الخلائق شكره يا من لا تدرك الافهام جلاله يا من لا

الاوهام كنهه يا من العظمة والكبرياء رداءه يا من
لا ترد العباد قضاءه يا من لا عطاء
الا عطاؤه فصل بنجاه وششم يا من له المثل
الاعلى يا من له الصفات العليا يا من له الآخرة
والاولى يا من له الجنة المأوى يا من له الآيات
الكبرى يا من له الاسماء الحسنى يا من له الحكم و
القضاء يا من له الهواء والفضاء يا من له العرش
والثرى يا من له السموات العلى فصل بنجاه وهفتم
اللهم اني اسئلك باسمك يا عفو يا غفور يا صبور
يا شكور يا رؤف يا عطوف يا مسئول يا ودود يا
سبوح يا قدوس فصل بنجاه وهشتم يا من في السماء عظمته
يا من في الارض آياته يا من في كل شيء دلائله
يا من في البحار عجائبه يا من في الجبال خزائنه يا من
يبدء الخلق ثم يعيده يا من اليه يرجع الامر كله
يا من اظهر في كل شيء لطفه يا من احسن كل شيء
خلقه يا من تصرف في الخلائق قدرته فصل بنجاه و
نهم يا حبيب من لا حبيب له يا طبيب من لا طبيب

له یا مجیب من لا مجیب له یا شفیق من لا شفیق له

یا رفیق من لا رفیق له یا مغیث من لا مغیث له یا

دلیل من لا دلیل له یا انیس من لا انیس له یا

راحم من لا راحم له یا صاحب من لا صاحب له

فصل شصتم یا کافی من استکفاه یا هادی من استهداه

یا کالی من استکلاه یا راعی من استرعاه یا شافی من استشفاه

یا قاضی من استقضاه یا مغنی من استغناه یا موفی من استوفاه

یا مقوی من استقواه یا ولی من استولاه فصل

شصت و یکم اللهم انی اسئلک باسمک یا خالق

یا رازق یا ناطق یا صادق یا فالق یا فارق

یا فاتق یا راتق یا سابق یا سامق فصل شصت و دوم

یا من یقلب اللیل والنهار یا من جعل الظلمات

والانوار یا من خلق الظل والحرور یا من سخر

الشمس والقمر یا من قدر الخیر والشر یا من خلق

الموت والحیوة یا من له الخلق والامر یا من لم یتخذ

صاحبة ولا ولدا یا من لیس له شریک فی الملک

یا من لم یکن له ولی من الذل فصل شصت و سیم

۶۰ جهت دفع بدگویان

۶۱ جهت دفع درد گوش

۶۲ جهت سلامتی در سفر

۶۳ جهت دفع ترس از افعال قبیحه

یا من

يا مَن يعلم مُراد المُريدين يا مَن يعلم ضمير الصّامتين
يا مَن يسمع أنين الواهنين يا مَن يرى بكاء الخائفين
يا مَن يملك حوائج السّائلين يا مَن يقبل عذر
التّائبين يا مَن لا يصلح اعمال المفسدين يا مَن لا
يضيع أجر المحسنين يا مَن لا يبعد عن قلوب العارفين
يا أجود الأجودين **فصل شصت و چهارم** يا دائم
۶۴ جهت درد کردن
البقاء يا سامع الدّعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء
يا بديع السّماء يا حسن البلاء يا جميل الثّناء يا قديم
السّناء يا كثير الوفاء يا شريف الجزاء **فصل شصت**
۶۵ جهت رفع طاعون
و پنجم اللّهمّ انّى اسئلك باسمك يا ستّار يا
غفّار يا قهّار يا جبّار يا صبّار يا بارّ يا مختار يا
فتّاح يا نفّاح يا مرتاح **فصل شصت و ششم**
۶۶ جهت رفع اماس
يا مَن خلقني وسوّاني يا مَن رزقني وربّاني يا مَن
أطعمني وسقاني يا مَن قرّبني وأدناني يا مَن
عصمني وكفاني يا مَن حفظني وكلاني
يا مَن أعزّني وأغناني يا مَن وفّقني وهداني
يا مَن آنسني وآواني يا مَن أماتني وأحياني **فصل**
۶۷ جهت رفع مارگزی

شصت وهفتم يا من يحق الحق بكلماته يا من تقبل
التوبة عباده يا من يحول بين المرء وقلبه يا من لا تنفع
الشفاعة الا باذنه يا من هو اعلم بمن ضل عن
سبيله يا من لا معقب لحكمه يا من لا راد لقضائه
يا من انقاد كل شيء لامره يا من السموات مطويات
بيمينه يا من يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته ۶۸ جهت دفع درد زانو

فصل شصت وهشتم يا من جعل الارض مهادا
يا من جعل الجبال اوتادا يا من جعل الشمس
سراجا يا من جعل القمر نورا يا من جعل الليل
لباسا يا من جعل النهار معاشا يا من جعل النوم
سباتا يا من جعل السماء بناء يا من جعل الاشياء
ازواجا يا من جعل النار مرصادا **فصل شصت** ۶۹ جهت دفع باد سرخ و درد گردن و قولنج
ونهم اللهم اني اسئلك باسمك يا سميع يا شفيع
يا رفيع يا منيع يا سريع يا بديع يا كبير يا قدير يا خبير
يا مجير **فصل هفتادم** يا حيا قبل كل حي يا حيا بعد كل ۷۰ جهت دفع درد قدمها
حي يا حي الذي ليس كمثله حي يا حي الذي لا يشاركه
حي يا حي الذي لا يحتاج الى حي يا حي الذي

يميت كل حيّ يا حيّ الذي يرزق كل حيّ يا حيّا لم يرث
الحيوة من حيّ يا حيّ الذي يحيي الموتى يا حيّ يا قيوم
لا تأخذه سنة و لا نوم فصل هفتاد و يكم يا من
له ذكر لا ينسى يا من له نور لا يطفى يا من له نعم
لا تعد يا من له ملك لا يزول يا من له ثناء لا تحصى
يا من له جلال لا يكيف يا من له كمال لا يدرك
يا من له قضاء لا يرد يا من له صفات لا تبدل
يا من له نعوت لا تغير فصل هفتاد و دوم يا رب
العالمين يا مالك يوم الدين يا غاية الطالبين
يا ظهر اللاجين يا مدرك الهاربين يا من يحب
الصابرين يا من يحب التوابين يا من يحب المتطهرين
يا من يحب المحسنين يا من هو اعلم بالمهتدين
فصل هفتاد و سيوم اللهم اني اسئلك باسمك
يا شفيق يا رفيق يا حفيظ يا محيط يا مقيت يا مغيث
يا معز يا مذل يا مبدئ يا معيد فصل هفتاد و چهارم
يا من هو احد بلا ضد يا من هو فرد بلا ند يا من هو صمد
بلا عيب يا من هو وتر بلا كيف يا من هو قاض بلا حيف

۷۱ جهت دفع [illegible]

۷۲ جهت دفع [illegible]

۷۳ جهت دفع [illegible]

۷۴ جهت دفع باد صرع و درد دندان و گوش

يا من هو رب بلا وزير يا من هو عزيز بلا ذل يا
من هو غنى بلا فقر يا من هو ملك بلا عزل يا من
هو موصوف بلا شبيه فصل هفتاد و پنجم يا من
ذكره شرف للذاكرين يا من شكره فوز للشاكرين
يا من حمده عز للحامدين يا من طاعته نجاة
للمطيعين يا من بابه مفتوح للطالبين يا من سبيله
واضح للمنيبين يا من آياته برهان للناظرين يا من
كتابه تذكرة للمتقين يا من رزقه عموم للطائعين
والعاصين يا من رحمته قريب من المحسنين
فصل هفتاد و ششم يا من تبارك اسمه يا من تعالى
جده يا من لا اله غيره يا من جل ثناؤه يا من تقدست
اسمائه يا من يدوم بقائه يا من العظمة بهاؤه يا من
الكبرياء رداؤه يا من لا تحصى آلاؤه يا من لا تعد نعمائه
فصل هفتاد و هفتم اللهم اني اسئلك باسمك يا معين
يا امين يا مبين يا متين يا مكين يا رشيد يا حميد يا
مجيد يا شديد يا شهيد فصل هفتاد و هشتم يا ذا العرش
المجيد يا ذا القول السديد يا ذا الفعل الرشيد يا ذا البطش الشديد

جهت دفع عصیان قصد دل و گردن

جهت دفع سنگ مثانه و درد پشت و درد شکم و دوش

جهت دفع درد چشم زخم و شقیقه

جهت دفع گفتار بد

يا ذا الوعد والوعيد يا من هو الولي الحميد يا من هو
فعال لما يريد يا من هو قريب غير بعيد يا من هو على
كل شيء شهيد يا من هو ليس بظلام للعبيد فصل
هفتاد و نهم يا من لا شريك له ولا وزير يا من لا شبيه
له ولا نظير يا خالق الشمس والقمر المنير يا مغني
البائس الفقير يا رازق الطفل الصغير يا راحم
الشيخ الكبير يا جابر العظم الكسير يا عصمة الخائف
المستجير يا من هو بعباده خبير بصير يا من هو على كل شيء
قدير فصل هشتادم يا ذا الجود والنعم يا ذا الفضل
والكرم يا خالق اللوح والقلم يا بارئ الذر والنسم يا ذا البأس والنقم يا
ملهم العرب والعجم يا كاشف الضر والألم يا عالم السر والهمم يا رب
البيت والحرم يا من خلق الأشياء من العدم فصل هشتاد و یکم اللهم
إني أسألك باسمك يا فاعل يا جاعل يا قابل يا كامل
يا فاضل يا فاصل يا عادل يا غالب يا طالب يا
واهب فصل هشتاد و دوم يا من أنعم بطوله
يا من أكرم بجوده يا من جاد بلطفه يا من تعزز
بقدرته يا من قدر بحكمته يا من حكم بتدبيره

یا مَن دَبَّرَ بِعِلمِهِ یا مَن تَجاوَزَ بِحِلمِهِ یا مَن دَنا فی

عُلُوِّهِ یا مَن عَلا فی دُنُوِّهِ فصل هشتاد و سیوم ۸۳ جهت دفع درد دندان

یا مَن یَخلُقُ ما یَشاءُ یا مَن یَفعَلُ ما یَشاءُ یا مَن

یَهدی مَن یَشاءُ یا مَن یُضِلُّ مَن یَشاءُ یا مَن یُعَذِّبُ

مَن یَشاءُ یا مَن یَغفِرُ لِمَن یَشاءُ یا مَن یُعِزُّ مَن یَشاءُ

یا مَن یُذِلُّ مَن یَشاءُ یا مَن یُصَوِّرُ فِی الاَرحامِ ما یَشاءُ

یا مَن یَختَصُّ بِرَحمَتِهِ مَن یَشاءُ فصل هشتا ۸۴ جهت دفع درد ناسور

د و چهارم یا مَن لَم یَتَّخِذ صاحِبَةً وَلا وَلَدًا

یا مَن جَعَلَ لِکُلِّ شَیءٍ قَدرًا یا مَن لا یُشرِکُ فی حُکمِهِ

اَحَدًا یا مَن جَعَلَ المَلائِکَةَ رُسُلًا یا مَن جَعَلَ فِی

السَّماءِ بُروجًا یا مَن جَعَلَ الاَرضَ قَرارًا یا مَن خَلَقَ

مِنَ الماءِ بَشَرًا یا مَن جَعَلَ لِکُلِّ شَیءٍ اَمَدًا

یا مَن اَحاطَ بِکُلِّ شَیءٍ عِلمًا یا مَن اَحصی کُلَّ شَیءٍ ۸۵ جهت دفع سنگ مثانه و درد پشت

عَدَدًا فصل هشتاد و پنجم اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ

بِاسمِکَ یا اَوَّلُ یا آخِرُ یا ظاهِرُ یا باطِنُ یا بَرُّ

یا حَقُّ یا فَردُ یا وِترُ یا صَمَدُ یا سَرمَدُ فصل ۸۶ جهت مراد یافتن و دفع باد دست و بازو و درد طحال

هشتاد و ششم یا خَیرَ مَعروفٍ عُرِفَ یا اَفضَلَ

معبودٍ عُبِدَ یا اَجَلَّ مَشکورٍ شُکِرَ یا اَعَزَّ مَذکورٍ
ذُکِرَ یا اَعلی مَحمودٍ حُمِدَ یا اَقدَمَ موجودٍ طُلِبَ یا
اَرفَعَ مَوصوفٍ وُصِفَ یا اَکبَرَ مَقصودٍ قُصِدَ یا
اَکرَمَ مَسئولٍ سُئِلَ یا اَشرَفَ مَحبوبٍ عُلِمَ **فصل هشتاد**
وهفتم یا حَبیبَ الباکینَ یا سَیِّدَ المُتَوَکِّلینَ یا هادِیَ
المُضِلّینَ یا وَلِیَّ المُؤمِنینَ یا اَنیسَ الذّاکِرینَ
یا مَفزَعَ المَلهوفینَ یا مُنجِیَ الصّادِقینَ یا اَقدَرَ
القادِرینَ یا اَعلَمَ العالِمینَ یا اِلهَ الخَلقِ اَجمَعینَ
فصل هشتاد و هشتم یا مَن عَلا فَقَهَرَ یا مَن مَلَکَ
فَقَدَرَ یا مَن بَطَنَ فَخَبَرَ یا مَن عُبِدَ فَشَکَرَ یا مَن عُصِیَ
فَغَفَرَ یا مَن لا تَحویهِ الفِکَرُ یا مَن لا یُدرِکُهُ بَصَرٌ یا مَن
لا یَخفی عَلَیهِ اَثَرٌ یا رازِقَ البَشَرِ یا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ
فصل هشتاد و نهم اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ یا
حافِظُ یا بارِئُ یا ذارِئُ یا باذِخُ یا فارِجُ یا فاتِحُ یا کاشِفُ
یا ضامِنُ یا آمِرُ یا ناهی **فصل نودم** یا مَن لا یَعلَمُ الغَیبَ اِلّا
هُوَ یا مَن لا یَصرِفُ السّوءَ اِلّا هُوَ یا مَن لا یَخلُقُ الخَلقَ اِلّا هُوَ یا مَن
لا یَغفِرُ الذَّنبَ اِلّا هُوَ یا مَن لا یُتِمُّ النِّعمَةَ اِلّا هُوَ یا مَن لا یُقَلِّبُ القُلوبَ اِلّا هُوَ

یا من لا یدبّر الامر الّا هو یا من لا ینزّل الغیث الّا
هو یا من لا یبسط الرزق الّا هو یا من لا یحیی
الموتی الّا هو فصل نود ویکم ٩١ جهت اجابت دعا و رفع سستی و دلتنگی
یا معین الضعفاء یا صاحب الغرباء یا ناصر الاولیاء
یا قاهر الاعداء یا رافع السماء یا انیس الاصفیاء یا
حبیب الاتقیاء یا کنز الفقراء یا اله الاغنیاء
یا اکرم الکرماء فصل نود و دوم یا کافی من ٩٢ جهت رفع بواسیر و درد ناف و سنگ مثانه
کلّ شیء یا قائم علی کلّ شیء یا من لا یشبهه شیء
یا من لا یزید فی ملکه شیء یا من لا یخفی علیه شیء یا من لا ینقص فی خزائنه شیء
یا من لیس کمثله شیء یا من لا یعزب عن علمه شیء یا من هو خبیر
بکلّ شیء یا من وسعت رحمته کلّ شیء فصل ٩٣ جهت رفع قبض شکم و درد دل و بواسیر
نود وسیم اللهمّ انّی اسئلک باسمک یا مکرم یا
مطعم یا منعم یا معطی یا مغنی یا مقنی یا مفنی یا محیی
یا مرضی یا منجی فصل نود و چهارم یا اوّل کلّ شیء ٩۴ جهت رفع شر شیطان و درد قولنج و ناصور
و آخره یا اله کلّ شیء و ملیکه یا ربّ کلّ شیء و صانعه یا بارئ کلّ
شیء و خالقه یا قابض کلّ شیء و باسطه یا مبدئ کلّ
شیء و معیده یا منشئ کلّ شیء و مقدّره

يا مكوّنَ كلِّ شيءٍ ومحوّلَه يا محيي كلِّ شيءٍ ومميتَه يا
خالقَ كلِّ شيءٍ ووارثَه **فصل نود و پنجم** يا خيرَ
ذاكرٍ ومذكورٍ يا خيرَ شاكرٍ ومشكورٍ يا خيرَ حامدٍ و
محمودٍ يا خيرَ شاهدٍ ومشهودٍ يا خيرَ داعٍ ومدعوٍّ
يا خيرَ مجيبٍ ومجابٍ يا خيرَ مونسٍ وانيسٍ يا خيرَ
صاحبٍ وجليسٍ يا خيرَ مقصودٍ ومطلوبٍ يا خيرَ
حبيبٍ ومحبوبٍ **فصل نود و ششم** يا مَن هو لمن دعاه مجيبٌ يا من
هو لمن اطاعه حبيبٌ يا من هو الى من احبّه قريبٌ يا من
هو في عظمته رحيمٌ يا من هو بمن استحفظه رقيبٌ
يا من هو بمن رجاه كريمٌ يا من هو بمن عصاه
حليمٌ يا من هو في حلمه عظيمٌ يا من هو في احسانه
قديمٌ يا من هو بمن اراده عليمٌ **فصل نود و هفتم**
اللّهمّ انّي اسئلك باسمك يا مسبّبُ يا مرغّبُ يا
مقلّبُ يا معقّبُ يا مرتّبُ يا مخوّفُ يا محذّرُ يا
مذكّرُ يا مسخّرُ يا مغيّرُ **فصل نود و هشتم** يا من
علمه سابقٌ يا من وعده صادقٌ يا من لطفه
ظاهرٌ يا من امره غالبٌ يا من كتابه محكمٌ

یا من قضاؤه کائن یا من قرآنه مجید یا من ملکه
قدیم یا من فضله عمیم یا من عرشه عظیم فصل
نود و نهم یا من لا یشغله سمع عن سمع یا من لا یمنعه
فعل عن فعل یا من لا یلهیه قول عن قول یا من لا
یغلطه سؤال عن سؤال یا من لا یحجبه شیء عن شیء
یا من لا یبرمه الحاح الملحین یا من هو غایة مراد
المریدین یا من هو منتهی همم العارفین یا من
هو منتهی طلب الطالبین یا من لا یخفی علیه ذرة
فی العالمین فصل صدم یا حلیما لا یعجل یا جوادا
لا یبخل یا صادقا لا یخلف یا وهابا لا یمل یا قاهرا
لا یغلب یا عظیما لا یوصف یا عدلا لا یحیف یا غنیا لا
یفتقر یا کبیرا لا یصغر یا حافظا لا یغفل دعاء
جوشن صغیر صاحب مهج الدعوات و مفاتیح النجات
آورده که چون موسی ابن مهدی اراده کشتن حضرت امام
موسی کاظم علیه السلام نمود بعد از ان که حسین ابن علی
ابن حسن را در فخ کشت و گفت خدای مرا بکشد اگر جعفر را زنده بگذارم
و علی بن یقطین نزد خلیفه در کمال اعتبار و از اصحاب حضرت امام موسی

۹۹ جهت رفع موت مفاجات

۱۰۰ جهت رفع تب لرزه

آنچه در حواشی مقابل هر فصل از خواص مرقوم است از کتب معتبره بنظر رسیده ۱۲۵

بود

بود صورت حال را بآن حضرت نوشت و چون آن نوشته بحضرت
امام موسی کاظم رسید اهلبیت و شیعه خود را بر مضمون آن نوشته مطلع
ساختند و با ایشان مشورت فرمودند همه گفتند که رای ما آنست که
خود را ازین ظالم پنهان سازی حضرت تبسم فرمودند که دل خود را
شاد دارید که اول نوشته عراق خواهد رسید که متضمن فوت موسی
بن مهدی خواهد بود بحق صاحب این قبر یعنی رسالت پناه که امروز
موسی بن مهدی مرده است بدرستیکه من نشسته بودم بر مصلی بعد از
فارغ شدن از وظائف چشمم بخواب رفت جدم رسالت پناه ص
را در خواب دیدم و شکوه در خدمت آن حضرت کردم از موسی ابن
مهدی فرمودند که دل خوش دار که او را بر تو راهی نیست و در اثنای
که حضرت با من سخن میگفتند دست مرا گرفتند و گفتند که خدا تعالی
دشمن ترا هلاک گردانید پس شکر خدا نیکو بجا آر راوی گوید که بعد از آن
آن حضرت رو بقبله کرده دستها را بجانب آسمان برداشتند و در
مقام شکر این دعا را خواندند که بروز احد آمده بود و آن روزی بود
هولناک بسیار گرم و حضرت رسول ص جوشنی پوشیده بودند و قدرت
نداشتند برای تحمل آن جوشن و گرما پس جبرئیل نازل شد و گفت خدای تعالی ترا سلام میرساند
و میفرماید که بدر کن این جوشن را و بخوان این دعا را که مثل جوشن است بر بدن تو آنحضرت فرمودند

که ای برادر من جبرئیل این دعا مخصوص من است یا امت من نیز شریک است
گفت ای رسول خدا این هدیه ایست از جانب خدا بسوی تو و امت تو
آن حضرت گفتند که چیست ثواب این دعا گفت ای رسول خدا ثواب این دعا
را نداند بغیر از خدای تعالی هر که این دعا بخواند در وقت بیرون رفتن از
منزل خود برساند خدای تعالی او را بکارهای نیکو و ثواب بسیار برای آن
حضرت بیان کرد که ذکرش باعث تطویل رساله است و بعضی از آن این است
قسم بذاتیکه ترا به پیغمبری فرستاد هر که بنویسد این دعا را در ظرف پاکیزه با آب
باران و زعفران پس بشوید و بیاشامد آنچه که میتواند آشامید عافیت
دهد او را خدای تعالی از هر درد و الم و هر که بخواند این دعا را و بمیرد پس شهید
مرده است و ثواب هفت صد شهید از شهدای بدر بیابد و قسم بکسیکه
ترا به پیغمبری فرستاد کسیکه این دعا را در شب بخواند در آن شب خدای
تعالی بسوی او نظر رحمت فرماید و حاجتهای دنیا و آخرت او برآورده
شود و هر که بخواند این دعا را دفع میکند خدا از او شر شیاطین و مکر ایشان و قبول
کند کارهای او را و پاک گرداند مال او را و میگوید خدای تعالی که شرم میکنم
از بنده که بکفنش این دعا باشد و هر که این دعا را بخواند به نیت صادق و خالص اول
ماه رمضان بدهد خدای تعالی باو ثواب شب قدر و خلق کند در هر آسمانی هفتاد هزار
فرشته و به بیت المقدس هفتاد هزار فرشته و بمشرق همین قدر و بمغرب

نیز

نیز چنین وهر فرشته را بست وهفت هزار سر باشد و در هر سری بست هزار
دهن و در هر دهنی بست هزار زبان باشد که تسبیح بگوید خدای تعالی را
بلغتهای مختلف و بگرداند ثواب تسبیح خود را برای آنکس که بخواند این
دعا را و هیچ پیغمبری نبود مگر آنکه این دعا را خوانده و هیچ بنده نیست
که این دعا را بخواند مگر آنکه باقی نمی ماند میان او و خدا حجابی
و سوالی نمیکند از خدا چیزی را مگر آنکه می دهد باو و یا رسول الله
هر که بخواند این دعا را الفرشتگان تعب میرسد که بنویسند حسنات او
حسنات را و محو میکنند از و سیات را و حضرت رسالت پناه فرمودند که هیچ
بنده نیست از امت من که بخواند این دعا را در ماه رمضان
سه مرتبه مگر آنکه حرام گرداند خدای تعالی جسد او را بر آتش دوزخ و واجب
کند براو بهشت را و اگر یکبار بخواند نیز کافی است و حضرت امام
حسین ع فرمودند که وصیت نمود مرا پدرم وصیت عظمی باین
دعا و بحفظ کردن آن و گفت ای فرزند بنویس این دعا را
بر کفن من و آنچه پدرم فرموده بود بجا آوردم و این دعائیکه است
سریع الاجابت و مخصوص ساخته است بآن خدای عزوجل
بندگان مقرب خود را و آنرا منع نکرده از دوستان و برگزیدگان
خود و این گنجی است از گنجهای خدای تعالی و معروف است

بدعای جوشن ای دارنده این دعا قسم می دهم ترا بخدا که این
دعا را مگر بمومن موالی که مستحق آن باشند و گرامی دارد آنرا و حضرت
رسالت پناه بحضرت امیر المومنین ع گفتند که تعلیم کن این دعا را
باهل و فرزندان خود و ترغیب کن ایشان را بر دعا کردن بآن
و توسل جستن بخدا و اعتراف کردن بنعمتهای خدا و فرمودند
که حرام ساختم بر ایشان که تعلیم کنند این دعا را بکسی که بخدا
شرک آورده بجهت آنکه هر حاجتی که از خدای تعالی
طلبد بر می آورد و کفایت می کند و آگاه می دارد این
است دعا اِلٰهی کَمْ مِنْ عَدُوٍّ اِنْتَضٰی عَلَیَّ سَیْفَ عَداوَتِهِ
وَشَحَذَ لِی ظُبَةَ مُدْیَتِهِ وَاَرْهَفَ لِی شَبا حَدِّهِ وَ
دافَ لِی قَواتِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ نَحْوِی صَوائِبَ سِهامِهِ
وَلَمْ تَنَمْ عَنِّی عَیْنُ حِراسَتِهِ وَاَضْمَرَ اَنْ یَسُومَنِی
الْمَکْرُوهَ وَیُجَرِّعَنِی ذُعافَ مَرارَتِهِ فَنَظَرْتَ اِلٰی
ضَعْفِی عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزِی عَنْ مُلِمّاتِ
الْحَوائِجِ وَقُصُورِی عَنِ الْاِنْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَنِی بِمُحارَبَتِهِ
وَوَحْدَتِی فِی کَثِیرِ عَدَدِ مَنْ ناوانِی وَاَرْصادِهِمْ لِی فِیما لَمْ
اُعْمِلْ فِیهِ فِکْرِی فِی الْاِرْصادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَیَّدْتَنِی

بقوتك وشددت أزري بنصرك ثم فللت لي شبا حده
وخذلته بعد جميع عديده وحشده وأعليت
كعبي عليه ووجهت ما سدده إلي من مكائده إليه
ورددته في مهوى حفرته ولم تشف غليله ولم تبرد حرارات
غيظه وقد عض على أنامله وأدبر موليا قد أخفقت
سراياه فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب
وذي أناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لأنعمك
من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من
باغ بغاني بمكائده ونصب لي أشراك مصائده ووكل
بي تفقد رعايته وأضبأ إلي إضباء السبع لطريدته انتظارا
لانتهاز فرصته وهو يظهر لي بشاشة الملق ويبسط
لي وجها غير طلق فلما رأيت دغل سريرته وقبح
ما انطوى عليه لشريكه في ملته وأصبح مجلبا لي في بغيه
أركسته لأم رأسه وأتيت بنيانه من أساسه
فصرعته في زبيته وأرديته في مهوى حفيرته
وجعلت خده طبقا للتراب رجله وشغلته في بدنه
ورزقه ورميته بحجره وخنقته بوتره وذكيته

بمناصبه وكبتّه لمنخره ورددت كيده في نحره
بندامته وفتّته بحسرته فاستخذل واستخذأ و
تضاءل بعد نخوته وانقمع بعد استطالته ذليلا
مأسوراً في ربق حبائله التي كان يؤمّل أن يراني
فيها يوم سطوته وقد كدت يا ربّ لولا رحمتك
لحلّ بي ما حلّ بساحته فلك الحمد يا ربّ من
مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل صلّ على محمد وآل محمد
واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
إلهي وكم من حاسد شرق بحسده وشجي بغيظه و
سلقني بحدّ لسانه ووجّه لي بفنون عيبه وخزني
بموق عينه وجعل عرضي غرضاً لمراميه وقلّدني
خلالاً لم تزل فيه فناديتك يا ربّ مستجيراً بك
واثقاً بسرعة إجابتك متوكّلاً على ما لم أزل أعرفه
من حسن دفاعك عالماً أنّه لن يضطهد من أوى
إلى ظلّ كنفك وأن لا تقرع الفوادح من لجأ إلى معقل
الانتصار بك فحصّنتني من بأسه بقدرتك فلك الحمد
يا ربّ من مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل صلّ على

محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين
ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من سحائب مكروه
قد جليتها وسماء نعمة امطرتها وجداول كرامة
اجريتها واعين احداث طمستها وناشئة رحمة
نشرتها وجنة عافية البستها وغوامر كربات كشفتها
وامور جارية قدرتها لم تعجزك اذ طلبتها ولم تمتنع
عليك اذ اردتها فلك الحمد يارب من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل
محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك
من الذاكرين الهي وكم من ظن حسن حققت
ومن عدم املاق جبرت ومن مسكنة فادحة
حولت ومن صرعة مهلكة انعشت ومن مشقة
ازحت لا تسئل يا سيدي عما تفعل وهم يسئلون
ولا ينقصك ما انفقت ولقد سئلت فاعطيت
ولم تسئل فابتدأت واستميح باب فضلك فما
اكديت ابيت الا انعاما وامتنانا والا تطولا
يارب واحسانا وابيت يارب الا انتهاك حرمات

وَاجْتِرَاءً عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعَدِّياً لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً
عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةً لِعَدُوِّي وَعَدُوِّكَ لَمْ يَمْنَعْكَ
يَا اِلٰهِي وَنَاصِرِي اِخْلَالِي بِالشُّكْرِ عَنْ اِتْمَامِ اِحْسَانِكَ
وَلَا حَجَزَنِي ذٰلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ اَللّٰهُمَّ
وَهٰذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اِعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيدِ
وَاَقَرَّ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ فِي اَدَاءِ حَقِّكَ وَ
شَهِدَ لَكَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَمِيلِ عَادَاتِكَ
عِنْدَهُ وَاِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي
مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيدُهُ سَبَباً اِلَى رَحْمَتِكَ وَاَتَّخِذُهُ
سُلَّماً اَعْرُجُ فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ وَآمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ
بِعِزَّتِكَ وَطَوْلِكَ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ فِي كَرْبِ
الْمَوْتِ وَحَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَالنَّظَرِ اِلَى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
الْجُلُودُ وَتَفْزَعُ اِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَاَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ

كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ
لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ سَقِيماً مُوجَعاً مُدْنِفاً فِي أَنِينٍ وَ
عَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِي غَمِّهِ وَلَا يَجِدُ مَحِيصاً وَلَا يُسِيغُ طَعَاماً
وَلَا يَسْتَعْذِبُ شَرَاباً وَلَا يَسْتَطِيعُ ضَرّاً وَلَا نَفْعاً وَهُوَ
فِي حَسْرَةٍ وَنَدَامَةٍ وَأَنَا فِي صِحَّةٍ مِنَ الْبَدَنِ وَ
سَلَامَةٍ مِنَ الْعَيْشِ كُلُّ ذٰلِكَ مِنْكَ بِفَضْلِكَ
فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ
لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي وَسَيِّدِي
وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ خَائِفاً مَرْعُوباً مَرْعُوباً مُسْهِداً
مُشْفِقاً وَحِيداً وَجِلاً هَارِباً طَرِيداً مُنْجَحِراً فِي مَضِيقٍ أَوْ
مَخْبَاةٍ مِنَ الْمَخَابِي قَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا
وَلَا يَجِدُ حِيلَةً وَلَا مَنْجًى وَلَا مَأْوًى وَلَا مَهْرَباً وَأَنَا
فِي أَمْنٍ وَأَمَانٍ وَطُمَأْنِينَةٍ وَعَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ

ذي أناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني
لأنعمك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي
وسيدي وكم من عبد أمسى وأصبح مغلولا مكبلا
بالحديد بأيدي العداة لا يرحمونه فقيدا من
أهله وولده منقطعا عن إخوانه وبلده يتوقع في
كل ساعة بأية قتلة يقتل به وبأي مثلة يمثل
به وأنا في عافية من ذلك كله فلك الحمد يا
رب من مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل
صل على محمد وآل محمد واجعلني لأنعمك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وسيدي
وكم من عبد أمسى وأصبح يقاسي الحرب و
مباشرة القتال بنفسه قد غشيته الأعداء من
كل جانب بالسيوف والرماح وآلة الحرب يتقعقع
في الحديد مبلغ مجهوده لا يعرف حيلة ولا يهتدي
سبيلا ولا يجد مهربا قد أدنف بالجراحات أو
متشحطا بدمه تحت السنابك والأرجل يتمنى شربة
من ماء أو نظرة إلى أهله وولده ولا يقدر عليها

وَآنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي آنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ
آمْسٰى وَاَصْبَحَ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَعَوَاصِفِ الرِّيَاحِ
وَالْاَهْوَالِ وَالْاَمْوَاجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلَاكَ لَا يَقْدِرُ
عَلٰى حِيلَةٍ اَوْ مُبْتَلًى بِصَاعِقَةٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ حَرْقٍ
اَوْ غَرْقٍ اَوْ شَرْقٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ قَذْفٍ وَ
آنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي آنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ آمْسٰى وَاَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ آهْلِهِ
وَوَلَدِهِ وَوَطَنِهِ وَبَلَدِهِ مُتَحَيِّرًا فِي الْمَفَاوِزِ تَائِهًا
مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ وَحِيدًا فَرِيدًا لَا يَعْرِفُ
حِيلَةً وَلَا يَهْتَدِي سَبِيلًا اَوْ مُتَاَذِّيًا بِبَرْدٍ اَوْ حَرٍّ اَوْ
جُوعٍ اَوْ عَطَشٍ اَوْ عُرْيٍ اَوْ غَيْرِهِ مِنَ الشَّدَائِدِ

إِمّا نائِمٌ خِلْوٌ مِنْ ذلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا يُغْلَبُ وَذي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْني لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ
اِلهي وَسَيِّدي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ فَقيراً
عائِلاً عارِياً مُمْلِقاً مُخْفِقاً مَجْهُوداً خائِفاً جائِعاً
ظَمْآناً يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ اَوْ عَبْدٍ وَجيهٍ
هُوَ اَوْجَهُ مِنّي عِنْدَكَ اَوْ اَشَدُّ عِبادَةً لَكَ مَغْلُولاً
مَقْهُوراً قَدْ حُمِّلَ ثِقْلاً مِنْ تَعَبِ الْعَناءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ
وَكُلْفَةِ الرِّزْقِ وَثِقْلِ الضَّريبَةِ اَوْ مُبْتَلى بِبَلاءٍ
شَديدٍ لا قِبَلَ لَهُ بِهِ اِلّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَاَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ
الْمُعافَى الْمُكَرَّمُ في عافِيَةٍ مِمّا هُوَ فيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا
رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذي اَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشّاكِرينَ
وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اِلهي وَمَوْلايَ
وَسَيِّدي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسى وَاَصْبَحَ طَريداً
شَريداً حَيْراناً مُتَحَيِّراً جائِعاً خائِفاً خاسِراً فِي
الصَّحاري وَالْبَراري قَدْ اَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَاَذْنَفَهُ الْبَرْدُ

هُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَيٰوةِ وَذُلٍّ مِنَ الْمَقَامِ
يَنْظُرُ اِلٰى نَفْسِهٖ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلٰى نَفْعٍ وَّلَا ضَرٍّ وَ
اَنَا خِلْوٌ مِّنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُّقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ
وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ وَارْحَمْنِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ اِلٰهِيْ وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِيْ وَكَمْ مِّنْ عَبْدٍ
اَمْسٰى وَاَصْبَحَ عَلِيْلًا مَّرِيْضًا سَقِيْمًا مُّدْنَفًا عَلٰى فِرَاشِ
الْعِلَّةِ وَفِيْ لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ يَمِيْنًا وَّشِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِّنْ
لَذَّةِ الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ اِلٰى نَفْسِهٖ حَسْرَةً
لَا يَسْتَطِيْعُ لَهَا ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّاَنَا خِلْوٌ مِّنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ
فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُّقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ
اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لَكَ مِنَ الْعَابِدِيْنَ
لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ
وَارْحَمْنِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اِلٰهِيْ وَ
مَوْلَايَ وَسَيِّدِيْ وَكَمْ مِّنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ قَدْ دَنَا
يَوْمُهٗ مِنْ حَتْفِهٖ وَقَدْ اَحْدَقَ بِهٖ مَلَكُ الْمَوْتِ فِيْ

أعوانه يعالج سكرات الموت وحياضه تدور
عيناه يميناً وشمالاً ينظر إلى أحبائه وأودائه
وأخلائه قد منع من الكلام وحجب عن الخطاب
ينظر إلى نفسه حسرة لا يستطيع لها ضراً
ولا نفعاً وأنا خلو من ذلك كله بجودك وكرمك
فلا إله إلا أنت سبحانك من مقتدر لا يغلب وذي
أناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لك
من العابدين ولنعمائك من الشاكرين ولآلائك من
الذاكرين وارحمني برحمتك يا أرحم الراحمين
إلهي وموﻻي وسيدي وكم من عبد أمسى وأصبح
في مضائق الحبوس والسجون وكربها وذلها
وحديدها يتداوله أعوانها وزبانيتها فلا يدري
أي حال يفعل به وأي مثلة يمثل به فهو في ضر
من العيش وضنك من الحيوة ينظر إلى نفسه
حسرة لا يستطيع لها ضراً ولا نفعاً وأنا خلو من ذلك
كله بجودك وكرمك فلا إله إلا أنت سبحانك من
مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل صل على محمد

وآلِ محمّدٍ واجعلني لك من العابدين ولنعمائك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين وارحمني برحمتك
يا ارحم الراحمين الٰهي مولاي وسيّدي وكم
من عبدٍ امسى واصبح قد استمرّ عليه القضاءُ و
احدق به البلاءُ وفارق اودّائه واحبّائه و
اخلّائه وامسى حقيرًا اسيرًا ذليلًا في ايدي
الكفّار والاعداء يتداولونه يمينًا وشمالًا قد
حُمل في المطامير وثُقّل بالحديد لا يرى شيئًا
من ضياء الدنيا ولا من روحها ينظر الى نفسه حسرةً
لا يستطيع لها ضرًّا ولا نفعًا وانا خلوٌ من ذلك
كلّه بجودك وكرمك فلا الٰه الّا انت سبحانك
من مقتدرٍ لا يُغلب وذي اناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ و
آلِ محمّدٍ واجعلني لك من العابدين ولنعمائك
من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين وارحمني
برحمتك يا ارحم الراحمين الٰهي ومولاي
وسيّدي وكم من عبدٍ امسى واصبح قد
اشتاق الى الدنيا للرغبة فيها الى ان خاطر بنفسه

وَمَالِهِ حِرْصاً مِنْهُ عَلَيْهَا قَدْ رَكِبَ الْفُلْكَ وَكُسِرَتْ
بِهِ فَهُوَ فِي آفَاقِ الْبِحَارِ وَظُلَمِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ
حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلَى ضُرٍّ وَلَا نَفْعٍ وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ
ذٰلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلٰهِي وَمَوْلَايَ
وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ
الْقَضَاءُ وَأَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَالْكُفَّارُ وَالْأَعْدَاءُ
وَأَخَذَتْهُ الرِّمَاحُ وَالسُّيُوفُ وَالسِّهَامُ وَجُدِّلَ صَرِيعاً
وَقَدْ شَرِبَتِ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَأَكَلَتِ السِّبَاعُ وَالطَّيْرُ
مِنْ لَحْمِهِ وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا
بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّي فَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا

أرحم الرّاحمين وبعزّتك وجلالك يا كريم لأطلبنّ ممّا لديك
ولألحّنّ عليك ولألجأنّ إليك ولأمدّنّ يديّ نحوك مع جرمها
إليك فبمن أعوذ يا ربّ وبمن ألوذ يا كريم لا أحد لي إلّا
أنت أفتردّني وأنت معوّلي وعليك متّكلي
أسئلك باسمك الّذي وضعته على السّماء فاستقلّت
وعلى الأرض فاستقرّت وعلى الجبال فرست وعلى
اللّيل فأظلم وعلى النّهار فاستنار أن تصلّي على محمّد
وآل محمّد وأن تقضي لي جميع حوائجي وتغفر لي
ذنوبي كلّها صغيرها وكبيرها وتوسّع عليّ من
الرّزق ما تبلّغني به شرف الدّنيا والآخرة برحمتك
يا أرحم الرّاحمين مولاي بك استعنت فصلّ
على محمّد وآل محمّد وأعنّي وبك استجرت
فصلّ على محمّد وآل محمّد وأجرني وأغنني
بطاعتك عن طاعة عبادك وبمسئلتك عن مسئلة
خلقك وانقلني من ذلّ الفقر إلى عزّ الغنى ومن ذلّ
المعاصي إلى عزّ الطّاعة فقد فضّلتني على كثير من
خلقك جوداً منك وكرماً لا باستحقاق منّي إلهي فلك

الحمد علی ذلک کله صل علی محمد وآل محمد
واجعلنی لنعمائک من الشاکرین ولآلائک
من الذاکرین وارحمنی برحمتک یا ارحم
الراحمین

دعای حمید

کفعمی در مصباح وهمچنین بلد الامین از رسول خدا روایت کرده
که تعلیم نکنید این دعا را الفساق وفجار بلکه بیاموزید بنیکوترین
بندگان را پس کسیکه این دعا را در حیات خود یک مرتبه
بخواند داخل بهشت بغیر حساب می شود وفرشتگان پر
خود را فرش می کنند برای خواننده این دعا وصلوات می فرستند
براو وخدای تعالی بدبختی او را محو می فرماید از لوح محفوظ و
ثبت می فرماید در آن لوح که این کس از اهل جنت است
وهر خائف وگرسنه وتشنه ومقروض ومسافر ومغموم
که میخواند این دعا را از همه ایمن می ماند وحاجاتش برآورده
میشود وکسیکه با خود دارد این دعا را برای او حرز است
از هر خوف وهر که بگذارد در کفن خود شهادت می دهد از برای
او پیش حق تعالی اینکه وفا بعهد خود کرده است وکفایت
می کند امر منکر ونکیر را وبشارت میدهند ملائکه او را بجود

دعای حمید

غلمان و جای او در اعلی علیین مقرر شود و بنا کرده شود برای
او خانه در بهشت از مروارید سفید که اندرونش از ظاهر و ظاهرش
از باطن دیده شود و برای آن خانه صد هزار باب است
و صد هزار شهر و در هر شهر صد هزار خانه و در هر خانه صد هزار
حجره و در هر حجره صد هزار غرفه و در هر غرفه صد هزار تخت بر هر
تخت صد هزار فرش بر هر فرش صد هزار حوری از حور العین
و هر حوریه را صد هزار حله و در هر حله صد هزار رنگ و بدست هر حوری
کاسه باشد از شراب بهشت و می کشند خواننده این دعا
را ملائکه بر ناقه از ناقهای جنت و نظر می فرماید حق تعالی
از بالای عرش خود و می فرماید ای بنده من از تو راضی هستم و تو
همراه حبیب من و همسایه او خواهد شد پس فرمود آنحضرت قسم
بخدائی که مبعوث کرده است مرا به نبوت نیست بنده که بخواند
این دعا را به نیت خالص بگر اینکه شفاعت او را حق تعالی
قبول فرماید در مثل امت محمد و همه را داخل جنت فرماید بسبب شفاعت
خواننده این دعا و خواهد بود خواننده این دعا پیش خدا بهتر از
از هفتاد هزار شهدا دعا این است بسم الله الرحمن
الرحیم اللهم انک حمید مجید و دود شکور کریم

دَنِيٌّ مَلِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ سَرِيْعُ الْحِسَابِ
جَلِيْلٌ عَزِيْزٌ مُتَكَبِّرٌ خَالِقٌ بَارِئٌ مُصَوِّرٌ وَاحِدٌ
اَحَدٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ اَللّٰهُمَّ لَا يَنْفَدُ مَا وَهَبْتَ وَلَا يُرَدُّ
مَا مَنَعْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَ وَصَوَّرْتَ وَقَضَيْتَ
وَاَضْلَلْتَ وَاَهْدَيْتَ وَاَضْحَكْتَ وَاَبْكَيْتَ وَاَمَتَّ
وَاَحْيَيْتَ وَاَفْقَرْتَ وَاَغْنَيْتَ وَاَمْرَضْتَ وَاَشْفَيْتَ
وَاَطْعَمْتَ وَاَسْقَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِيْ كُلِّ مَا قَضَيْتَ فَلَا مَلْجَاَ مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ
يَا وَاسِعَ النَّعْمَاءِ يَا كَرِيْمَ الْاٰلَاءِ يَا جَزِيْلَ الْعَطَاءِ يَا قَاضِيَ
الْقُضَاةِ يَا بَاسِطَ الْخَيْرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا مُجِيْبَ
الدَّعَوَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُنْزِلَ
الْبَرَكَاتِ وَالْاٰيَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ
بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَفَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى وَلَكَ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ
التَّوْبِ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُكَ وَلَا رَادَّ
لِاَمْرِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ بَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَنَفَذَ اَمْرُكَ
وَبَقِيْتَ اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ فِيْ اَمْرِكَ وَلَا نَجِيَّ

سَائِلُكَ وَاِذَا سَئَلَكَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ اِلَيْكَ
الطَّالِبِينَ مَا عِنْدَكَ اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ بِحَقِّ
السَّائِلِينَ اِلَيْكَ وَبِاَسْمَائِكَ الَّتِي اِذَا دُعِيتَ بِهَا
اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهَا اَعْطَيْتَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْاَعْظَمِ الَّذِي اِذَا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاِذَا اُقْسِمَ
عَلَيْكَ بِهِ كَفَيْتَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْفِيَنَا مَا اَهَمَّنَا وَمَا لَمْ يُهِمَّنَا
مِنْ اَمْرِ دِينِنَا وَدُنْيَانَا وَآخِرَتِنَا وَتَعْفُوَ عَنَّا وَتَغْفِرَ لَنَا
وَتَقْضِيَ حَوَائِجَنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ اِذَا
حُدِّثُوا صَدَقُوا وَاِذَا اَسَاؤُوا اسْتَغْفَرُوا وَاِذَا سُئِلُوا
اَعْطَوْا وَاِذَا سُلِبُوا صَبَرُوا وَاِذَا عَاهَدُوا وَفَوْا وَ
اِذَا غَضِبُوا غَفَرُوا وَاِذَا جَهِلُوا رَجَعُوا وَاِذَا ظُلِمُوا
لَمْ يَظْلِمُوا وَاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا
وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا وَالَّذِينَ
يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا
كَانَ غَرَامًا اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا اَللّٰهُمَّ

اجعلنا من الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا
انا لله وانا اليه راجعون اللهم انى اسئلك
من علمك لجهلنا ومن قوتك لضعفنا ومن
غناك لفقرنا اللهم لا تكلنا الى انفسنا طرفة
عين ولا اقل من ذلك ولا تردنا على اعقابنا
ولا تزل اقدامنا ولا تزغ قلوبنا ولا تدحض
حجتنا ولا تمح معذرتنا ولا تعسر علينا سعينا
ولا تشمت بنا اعدائنا ولا تسلط علينا سلطانا
مخيفا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا
قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما اللهم لا تؤمنا
مكرك ولا تكشف عنا سترك ولا تصرف عنا
وجهك ولا تحلل علينا غضبك ولا تنح عنا كرمك
واجعلنا اللهم من الصالحين الاخيار وارزقنا
ثواب دار القرار واجعلنا من الاتقياء الابرار
ووفقنا فى الدنيا والآخرة واجعل لنا مودة
فى قلوب المؤمنين امين رب العالمين اللهم

وَكَمَا اجْتَبَيْتَ اٰدَمَ وَتُبْتَ عَلَيْهِ فَتُبْ عَلَيْنَا
وَكَمَا رَضِيْتَ عَنْ اِسْحٰقَ فَارْضَ عَنَّا وَكَمَا
صَبَرَتْ اِسْمٰعِيْلَ عَلَى الْبَلَاۤءِ فَصَبِّرْنَا وَكَمَا
كَشَفْتَ الضُّرَّ عَنْ اَيُّوْبَ فَاكْشِفْ ضُرَّنَا وَكَمَا
جَعَلْتَ لِسُلَيْمَانَ زُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ فَاجْعَلْ لَنَا وَكَمَا
اَعْطَيْتَ مُوْسٰى وَهَارُوْنَ سُؤْلَهُمَا فَاَعْطِنَا وَ
كَمَا رَفَعْتَ اِدْرِيْسَ مَكَانًا عَلِيًّا فَارْفَعْنَا وَكَمَا اَدْخَلْتَ
اِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَذَا الْقَرْنَيْنِ فِى الصّٰلِحِيْنَ فَاَدْخِلْنَا
وَكَمَا رَبَطْتَ عَلٰى قُلُوْبِ اَهْلِ الْكَهْفِ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلٰهًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذًا شَطَطًا وَنَحْنُ نَقُوْلُ كَذٰلِكَ فَارْبِطْ عَلٰى قُلُوْبِنَا
وَكَمَا دَعَاكَ زَكَرِيَّا فَاسْتَجَبْتَ لَهٗ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَكَمَا
اَيَّدْتَ عِيْسٰى بِرُوْحِ الْقُدُسِ فَاَيِّدْنَا بِمَا تُحِبُّ وَ
تَرْضٰى وَكَمَا غَفَرْتَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا مَا قَدَّمْنَا
وَمَا اَخَّرْنَا وَمَا اَسْرَرْنَا وَمَا اَعْلَنَّا اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ وَاجْعَلْنَا اَللّٰهُمَّ وَجَمِيْعَ الْمُؤْمِنِيْنَ

مِنْ عِبَادِكَ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ الْعَامِلِينَ الْخَاشِعِينَ الْمُتَّقِينَ الْمُخْلِصِينَ
الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا **دعای مجیر** کفعمی

درهامش مصباح از حضرت رسول خدا آورده که نازل شد
جبرئیل امین بر آنحضرت ص وقتیکه در مقام ابراهیم نماز می کرد
وگفت ای محمد هر که بخواند این دعا را در روز سیزدهم وچهاردهم
وپانزدهم ماه رمضان بخشیده می شوند گناهان او اگرچه مانند
قطره هاے باران وبرگهای درختان وریگ بیابان باشند
وببرکت این دعا زمین می آیم دبر آسمان نیز پرواز میکنم
واین دعا نوشته است بر حجرهای جنت ومنازل آن وکسیکه
محافظت کند برخواندن این دعا از هر آفت محفوظ ماند
وخواهد بود رفیق تو در جنت ومحشور می شود در روز قیامت
در حالی که روی او مثل ماه شب چهارده باشد وکسیکه
سه روزه بگیرد واین دعا را هفت مرتبه بخواند ودر پشت
خود بخوابد از زیارت تو مشرف شود در خواب وکسیکه ده زمین
این دعا را بخواند حق تعالی در روز قیامت سوار کند او را بر

از نور که زمین آن از زبرجد سبز باشد تا آنکه در موقف حساب در
آید پیش خدای تعالی پس گمان می کنند اهل محشر که این از جملهٔ انبیا
است و ثواب خوانندهٔ این دعا را سوای حق تعالی دیگری احصا
نمی توان کرد اگرچه دریاها مرکب و درختان قلم و انس و جن و ملائک
نویسندگان باشند و ببرکت این دعا مریض شفا یابد و مدیون از
قرض خود ادا شود و فقیر غنی و مملوک آزاد شود و هم و غم زائل گردد
و از جور سلطان و مکر شیطان مامون و محفوظ گردد و کسیکه از او
چیزی گم شود پس باید که چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت الحمد
یک مرتبه و توحید یازده مرتبه بخواند و بعد از آن دعا را بخواند
و در زیر سر خود نوشته بگذارد آن چیز بدست آید و اگر بصدق
دل بر میتی بخواند البته باذن خدا زنده شود و اگر بر کوهی بخواند ریزه
ریزه شود و من ضامنم کسیکه این دعا را ده مرتبه بخواند آتش دوزخ
براو حرام گردد و اگر بخواند برای حاجتی البته برآورده می شود و
اگر بخواند بر دشمن البته منکوب می گردد و درین دعا اسم اعظم
است پس بیاموز ای محمد این دعا را مگر کسے که متقی و
پرهیزگار باشد و اسمای پروردگار عالم که بآنها خلق کرده است
خلائق را همه داخل اند درین دعا و در عقب هر دو اسم از زمین عا

باید گفت اجرنا من النار یا مجیر دعا اینست بسم الله
الرحمن الرحیم سبحانک یا الله تعالیت یا
رحمن اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
تعالیت یا کریم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رحیم
سبحانک یا ملک تعالیت یا مالک اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قدوس تعالیت یا سلام اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا مؤمن تعالیت یا مهیمن اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا عزیز تعالیت یا جبار اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا متکبر تعالیت یا متجبر اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا خالق تعالیت یا باری اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا مصور تعالیت یا مقدر اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا هادی تعالیت یا باقی اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا وهاب تعالیت یا تواب اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا فتاح تعالیت یا مرتاح اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا سیدی تعالیت یا مولای اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قریب تعالیت یا رقیب اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا مبدئ تعالیت یا معید اجرنا من النار یا مجیر

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مَجِيدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا اَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبحانک یا ذا المنِّ تعالیتَ یا ذا الطّولِ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا حیُّ تعالیتَ یا قیّومُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا واحدُ تعالیتَ یا احدُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا سیّدُ تعالیتَ یا صمدُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا قدیرُ تعالیتَ یا کبیرُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا والیُ تعالیتَ یا عالیُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا علیُّ تعالیتَ یا اعلیٰ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا ولیُّ تعالیتَ یا مولیٰ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا ذارِئُ تعالیتَ یا بارِئُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا خافضُ تعالیتَ یا رافعُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا مُقسِطُ تعالیتَ یا جامعُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا مُعِزُّ تعالیتَ یا مُذِلُّ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا حافظُ تعالیتَ یا حفیظُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا قادرُ تعالیتَ یا مقتدرُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا علیمُ تعالیتَ یا حلیمُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا حکمُ تعالیتَ یا حکیمُ اجرنا من النّار یا مجیر
سُبحانک یا معطی تعالیتَ یا مانعُ اجرنا من النّار یا مجیر

سُبْحانَكَ يا ضارُّ تَعالَيْتَ يا نافِعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُجيبُ تَعالَيْتَ يا حَسيبُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا عادِلُ تَعالَيْتَ يا فاصِلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا لَطيفُ تَعالَيْتَ يا شَريفُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَبُّ تَعالَيْتَ يا حَقُّ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا ماجِدُ تَعالَيْتَ يا واجِدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا عَفُوُّ تَعالَيْتَ يا مُنْتَقِمُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا واسِعُ تَعالَيْتَ يا مُوَسِّعُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَؤُفُ تَعالَيْتَ يا عَطُوفُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا فَرْدُ تَعالَيْتَ يا وِتْرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُقيتُ تَعالَيْتَ يا مُحيطُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا وَكيلُ تَعالَيْتَ يا عَدْلُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُبينُ تَعالَيْتَ يا مَتينُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا بَرُّ تَعالَيْتَ يا وَدُودُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَشيدُ تَعالَيْتَ يا مُرْشِدُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا نُورُ تَعالَيْتَ يا مُنَوِّرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا نَصيرُ تَعالَيْتَ يا ناصِرُ اَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبحانک یا صبورُ تعالیت یا صابرُ اجرنا من النار یا مجیرُ
سُبحانک یا محصی تعالیت یا مُنشیء اجرنا من النار یا مجیرُ
سُبحانک یا سُبحانُ تعالیت یا دیانُ اجرنا من النار یا مجیرُ
سُبحانک یا مُغیثُ تعالیت یا غیاثُ اجرنا من النار یا مجیرُ
سُبحانک یا فاطرُ تعالیت یا حاضرُ اجرنا من النار یا مجیرُ
سُبحانک یا ذا العزّ والجمالِ تبارکت یا ذا الجبروت والجلالِ
سُبحانک یا لا اله الّا انت سُبحانک انّی کنت من الظالمین
فاستجبنا له ونجیناه من الغمّ وکذلک ننجی المؤمنین
وصلّی الله علی سیّدنا محمّدٍ وآله اجمعین
والحمد لله ربّ العالمین وحسبنا الله ونعم
الوکیل ولا حول ولا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم

دعای حجب

این دعای عظیم الشان مروی است از
جناب رسول خدا و ثوابش خیلی عظیم است فرمود انحضرت
قسم بخدائی که مرا بحق مبعوث کرد اگر کسی گرسنه یا تشنه باشد این دعا
بخواند کفایت جوع و عطش میکند و اگر کسی این دعا را بر تخته های
آهن بخواند البته گداخته شود و اگر بر کوهی بخواند البته از جای خود
حرکت کند و اگر بر زنی بخواند که زائیدن بر او دشوار باشد آسان

شود و اگر بخواند این دعا را کسے که در شہر باشد و آتش بگیرد آن
شہر را و خانه او در وسط آنشہر باشد البته محفوظ میدارد خدا
تعالی آن خانه را و کسے که این دعا را چہل شب جمعه بخواند
می آمرزد خدای تعالی گناه او را و کسے که دعا کند بواسطه
این دعائے عظیم الشان حاجتش برآورده شود و رنج
والمش زائل گردد و کسے که این دعا را بخواند بوقت
پیش رفتن حاکم جابر خدای تعالے از شر او محفوظ
دارد و مطیع او کند وسید ابن طاؤس در مہج
خود می فرماید که این دعا بما الہام شده است برائے
طلب کردن سلامتی بروز سه شنبه بوقت شدت الم و
مصیبت پس مظفر و منصور شدیم باجابت دعا و رسیدن
بامید خود و دفع شدن شر دشمنان خود ببرکت این دعا
و مروی است که سلمان فارسی عرض کرد که یا رسول الله
آیا نیاموزیم این دعا را بمردمان فرمودند نه چرا که ایشان
تارک الصلوٰة و مرتکب معاصی خواہند شد و ببرکت این
دعا گناہانش و گناه عیالش و گناه ہمسائگانش و ہر که در
مسجد ایشان است و گناه اہل بلد ایشان آمرزیده

خواهند شد دعا این است اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ یَا مَنْ
اِحْتَجَبَ بِشُعَاعِ نُوْرِهٖ عَنْ نَوَاظِرِ خَلْقِهٖ یَا مَنْ
تَسَرْبَلَ بِالْجَلَالِ وَالْعَظَمَةِ وَاشْتَهَرَ بِالتَّجَبُّرِ
فِیْ قُدْسِهٖ یَا مَنْ تَعَالٰی بِالْجَلَالِ وَالْکِبْرِیَاءِ
فِیْ تَفَرُّدِ مَجْدِهٖ یَا مَنِ انْقَادَتِ الْاُمُوْرُ بِاَزِمَّتِهَا طَوْعًا
لِاَمْرِهٖ یَا مَنْ قَامَتِ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرَضُوْنَ مُجِیْبَاتٍ
لِدَعْوَتِهٖ یَا مَنْ زَیَّنَ السَّمَاءَ بِالنُّجُوْمِ الطَّالِعَةِ وَجَعَلَهَا
هَادِیَةً لِخَلْقِهٖ یَا مَنْ اَنَارَ الْقَمَرَ الْمُنِیْرَ فِیْ سَوَادِ
اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِلُطْفِهٖ یَا مَنْ اَنَارَ الشَّمْسَ الْمُنِیْرَةَ
وَجَعَلَهَا مَعَاشًا لِخَلْقِهٖ وَجَعَلَهَا مُفَرِّقَةً بَیْنَ اللَّیْلِ
وَالنَّهَارِ بِعَظَمَتِهٖ یَا مَنِ اسْتَوْجَبَ الشُّکْرَ بِنَشْرِ
سَحَائِبِ نِعَمِهٖ اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ
وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ
سَمَّیْتَ بِهٖ نَفْسَکَ وَاسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِیْ عِلْمِ الْغَیْبِ
عِنْدَکَ وَبِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ اَنْزَلْتَهٗ فِیْ کِتَابِکَ اَوْ
اَثْبَتَّهٗ فِیْ قُلُوْبِ الصَّافِّیْنَ الْحَافِّیْنَ حَوْلَ عَرْشِکَ
فَتَرَاجَعَتِ الْقُلُوْبُ اِلَی الصُّدُوْرِ عَنِ الْبَیَانِ بِاِخْلَاصِ

الوحدانية وتحقيق الفردانية مقرة لك
بالعبودية وانك انت الله انت الله انت الله لا اله الا انت
واسئلك بالاسماء التي تجليت بها للكليم
على الجبل العظيم فلما بدا شعاع نور الحجب
من بهاء العظمة خرت الجبال متدكدكة لعظمتك
وجلالك وهيبتك وخوفا من سطوتك راهبة
منك فلا اله الا انت فلا اله الا انت فلا اله الا انت واسئلك
بالاسم الذي فتقت به رتق عظيم جفون عيون الناظرين الذي
به تدبر حكمتك وشواهد حجج انبيائك يعرفونك
بفطن القلوب وانت في غوامض مسترات سريرات
الغيوب اسئلك بعزة ذلك الاسم ان تصلي على
محمد وال محمد وان تصرف عني جميع الافات
والعاهات والبليات والاعراض والامراض والخطايا
والذنوب والشك والشرك والكفر والشقاق و
النفاق وسوء الاخلاق والضلالة والجهل والمقت
والغضب والعسر والضيق وفساد الضمير وحلول
النقمة وشماتة الاعداء وغلبة الرجال انك سميع

الدعاء لطیف لمنائشاء دعاء حباب معصم سید بن طاوس رح

در کتاب مهج الدعوات آورده که قریب سی کس از اصحاب حضرت
امیر المومنین ع روایت کردند که جناب امیر المومنین ع مشغول بودند
در حالیکه متوجه رکن یمانی بودند که قسم به پروردگار کعبه و خالق این
مقامات مقدسه البته شنیدم از رسول خدا ص که می فرمود این دعا
مکتوب است در توریت و انجیل و زبور و فرقان و در هزار
کتب سماویه که بر هزار انبیا فرود آمده اند و کسیکه بخواند این دعا
را در عمر خود صد مرتبه محشور فرماید او را حق تعالی تنها برابر
یک امت بعد از ان بفرستد بجانب او صد هزار فرشته و با
هر فرشته هزار چهار پایه باشد که مشابه نباشد یکی با دیگری و همچنین هزار جا
که مشابه بیکدیگر نباشد که احاطه کرده باشند او را از راست و چپ
در راه رفتن پس سر گروهی از ملائکه و سرداران که بر انها این بنده
بگذرد ایشان بر او سلام کنند و تعظیمش بکنند تا انیکه بیاید زیر
لوای حمد و در انجا برای او تختی باشد از یاقوت سرخ که
بر آن قبه باشد از زبرجد سبز که در ان نشسته باشد حوریه و
خواننده این دعا قرار گیرد بر تخت گاهی براست و گاهی بچپ
تا انیکه خلائق از حساب فارغ شود پس حکم می فرماید حق تعالی

هزار ملائکه را که بدر او در آیند و آن سریر را بر شتری از شتران
بهشت که نور از او تابان باشد بگذارند و روان شوند تا آنکه
برسد بمنزل اول از بهشت که برای او مقرر شده و شخصیکه
موکل است بر آن منزل پیش آید و خواهد که دست او گرفته
فرود آورد و نزدیک باشد که جهت تعظیم آن شخص از سریر
پائین آید پس بگوید این شخص که ای دوست خدا من خادم از
خدمهٔ تو و برای تو صد قصر است مثل این قصر و در هر قصر
خادمیست مثل من و برای هر خادمی یک زوجه است که
خدمتگار زنان تو خواهد بود ترا بعد و هر خدمتگاری زوجه
خواهد بود ترا در هر خانها چیزها است که شمار نتوانم کرد و دعا
اینست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ فِي عِلْمِهِ
مُنْتَهٰى رِضَاهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَللهُ اَكْبَرُ فِي
عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَللهُ اَكْبَرُ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ
اَللهُ اَكْبَرُ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مَعَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللهِ فِي عِلْمِهِ مُنْتَهٰى
رِضَاهُ سُبْحَانَ اللهِ بَعْدَ عِلْمِهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللهِ

عَلَيْهِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمِيْعِ مَحَامِدِهٖ
كُلِّهَا عَلٰى جَمِيْعِ نِعَمِهٖ كُلِّهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِجَمِيْعِ مُنْتَهٰى رِضَاهُ فِيْ
عِلْمِهٖ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَحَقٌّ لَهٗ ذٰلِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَنُوْرُ
الْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَنُوْرُ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ تَهْلِيْلًا لَا يُحْصِيْهِ غَيْرُهٗ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ
وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ تَكْبِيْرًا لَا يُحْصِيْهِ
غَيْرُهٗ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ تَحْمِيْدًا
لَا يُحْصِيْهِ غَيْرُهٗ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ
تَسْبِيْحًا لَا يُحْصِيْهِ غَيْرُهٗ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْۤ اُشْهِدُ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا فَاشْهَدْ لِيْ
بِاَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَفِعْلَكَ حَقٌّ وَاَنَّ قَضَاءَكَ حَقٌّ وَاَنَّ
قَدَرَكَ حَقٌّ وَاَنَّ رُسُلَكَ حَقٌّ وَاَنَّ اَوْصِيَاءَكَ حَقٌّ
وَاَنَّ رَحْمَتَكَ حَقٌّ وَاَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَاَنَّ نَارَكَ حَقٌّ
وَاَنَّ قِيَامَتَكَ حَقٌّ وَاَنَّكَ مُمِيْتُ الْاَحْيَاءِ وَاَنَّكَ مُحْيِي
الْمَوْتٰى وَاَنَّكَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ وَاَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ

الْحَلِيْمُ

الْيَوْمِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ اَنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اُشْهِدُكَ وَ كَفٰى بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِي اَنَّكَ
رَبِّي وَ اَنَّ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ رَسُولُكَ
نَبِيِّي وَ اَنَّ الْاَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهِ اَئِمَّتِي وَ اَنَّ
الدِّينَ الَّذِي شَرَعْتَ دِينِي وَ اَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي
اَنْزَلْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهِ نُورِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ وَ كَفٰى بِكَ شَهِيدًا
فَاشْهَدْ لِي اَنَّكَ اَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُكَ لَكَ
الْحَمْدُ وَ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ
مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ مِلَاءَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهُ وَ اَضْعَافَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ اللّٰهُ
اَكْبَرُ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهُ وَ مِلَاءَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ اَضْعَافَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ مِثْلَ مَا
اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ مِلَاءَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ اَضْعَافَ
مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهُ

ومثل ما احصیٰ علمه وملأ ما احصیٰ علمه واضعاف
ما احصیٰ علمه لا اله الا الله والله اکبر والحمد لله وسبحان
الله وبحمده وتبارک الله تعالیٰ ولا حول ولا قوة الا
بالله العلی العظیم ولا ملجأ ولا منجاء من الله الا الیه
عدد الشفع والوتر وعدد کلمات ربی الطیبات
التامات المبارکات صدق الله العظیم وصدقت
المرسلون

دعاء معراج

کفعمی رحمه در کتاب مصباح
والبلد الامین از حضرت امیر المومنین ع آورده که حضرت رسالتپناه
فرمودند که چون شب معراج باسمان رفتم ونفتاد هزار حجاب را
قطع کردم وفاصله هر حجاب از حجاب دیگر مانند فصل شرق
ومغرب بود تا آنکه رسیدم بحجاب قدرت پس دیدم که بالایش
این دعا از نور نوشته است پس گفته شد بمن که ای محمد این
دعا را سوای مومنین دیگران را تعلیم مکن پس کسیکه بخواند این
دعا را درهای آسمان برای او گشاده شوند وحق تعالی بر او
نظر رحمت فرماید وعملش زایل گردد ودینش ادا شود وعطا
میفرماید حق تعالی ثواب مانند ثواب انبیا وصدیقین
ودر جنت برای او هزار قصر باشند از مروارید سفید و

یا قوت و نظر رحمت می فرماید براو و در هر روز سه صد و شصت ونظر
ندا می کند ملکی از آسمان که ای بنده خدا عمل خود را از سر گیر
که گناهان تو و والدین تو و همسایگان تو آمرزیده شدند و بسیات
مبدل بحسنات گردیدند و عطا کرده شد برای تو ثواب عبادت
هفتاد هزار سال و جمع کرده شد برای تو نیکی دین و دنیا و کسیکه
بنویسد این دعا را بمشک و زعفران و مریض را بخوراند شفا
یابد و کسیکه بنویسد و با خود دارد محفوظ ماند از شر سلطان
و دزد و رها و گاهی از مشی عاجز نشود و حاجاتش بر آورده
و کسیکه این دعا را بر طفل به بندد محفوظ ماند از نار و عقرب و از
جمیع بلاها و کسیکه بنویسد و بخورد از جمیع اوجاع امان یابد
را فراموش نکند و کسیکه بواسطه این دعا حاجت طلب
نماید هر امری مشکل آسان شود و کسیکه این دعا را در خانه
خود بگذارد در رزقش گشاده گردد و خانه از جمیع آفات
محفوظ ماند و قسم بذاتیکه مرا بحق مبعوث ساخت اگر تمامی
ملائکه و جن و انس و هزار و چند ایشان از آن زمانیکه
حق تعالی دنیا را خلق فرموده تا بروز قیامت جمع شوند
ثواب این دعا را احصا نتوانند کرد و آن دعا این

که محبوب ترین دعاها است نزد پروردگار عالم پس بواسطه
بگردان این دعا را برای طلب کردن حاجات خود از
خدا و بیاموزند این دعا را اگر بهترین بندگان امت خود
بدرستیکه این خزینه ایست از خزائن جنت و بزرگی و شرافت
تو نزد خدا اینست که این دعا را خاص کرده برای تو و برای
امت تو و کسیکه بر خواندن این دعا قادر نباشد پس باید که
پیش روی خود بگذارد و بوقت طلب حاجت بگوید اَللّٰهُمَّ
بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ لَهُ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ
بِهٖ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ عَلَيْهِ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِهٖ وَ قَضَيْتَ حَاجَتِىْ پس فرمود رسول خدا که جمیع حمد برای
معبود برحق هستند که منت گذاشت بر من بچنین دعا و آن
اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ يَا مَنْ اَقَرَّ لَهٗ بِالْعُبُوْدِيَّةِ
كُلُّ مَعْبُوْدٍ يَا مَنْ يَحْمَدُهٗ كُلُّ مَحْمُوْدٍ يَا مَنْ يَفْزَعُ اِلَيْهِ
كُلُّ مَجْهُوْدٍ يَا مَنْ يُطْلَبُ عِنْدَهٗ كُلُّ مَفْقُوْدٍ يَا مَنْ
سَائِلُهٗ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ يَا مَنْ بَابُهٗ عَنْ سُوَالِهٖ غَيْرُ
مَسْدُوْدٍ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُ مَوْصُوْفٍ وَّ لَا مَحْدُوْدٍ يَا مَنْ
عَطَاؤُهٗ غَيْرُ مَمْنُوْعٍ وَّ لَا مَنْكُوْدٍ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ لَيْسَ

ببعيد وهو نعم المقصود يا من رجاء عباده بحبله
ممدود يا من شبهه ومثله غير موجود يا من لم يكن
بوالد ولا مولود يا من كرمه وفضله ليس بمعدود
يا من حوض بره للانام مورود يا من لا يوصف
بقيام ولا قعود يا من لا تجري عليه حركة ولا جمود
يا الله يا رحمن يا رحيم يا ودود يا راحم الشيخ الكبير
يعقوب يا غافر ذنب داود يا من لا يخلف الوعد
ويعفو عن الموعود يا من رزقه وستره للعاصين
ممدود يا من هو ملجأ كل مقصي مطرود يا من
دان له جميع خلقه بالسجود يا من ليس عن نيله
وجوده احد مصدود يا من لا يحيف في حكمه
ويحلم عن الظالم العنود ارحم عبيدك الخاطئ الكنود
يوف بالعهود انك فعال لما تريد يا بار يا ودود
صل على محمد خير مبعوث دعا الى خير معبود وعلى
آله الطيبين الطاهرين اهل الكرم والجود وافعل بنا ما انت اهله يا
ارحم الراحمين وبخواه حاجت خود را دعاء كنز
العرش سيد بن طاوس در كتاب مهج الدعوات آورده

که آمد جبرئیل علیه السلام بجانب حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه وآله وسلم و با او بودند میکائیل و اسرافیل علیهما السلام و
گفتند که ای رسول خدا ص بدرستیکه گرامی داشته است خدای
تعالی ترا و امت ترا در دنیا و آخرت باین اسما پس خوشا حال تو و
امت تو و خوشا حال هر که توفیق یابد بر خواندن این دعا زیرا که این عطیه
عظیم و جلیل و این دعا گنجیست از گنجهای عرش و داخل است
درین دعا جمیع نامهای خدای تعالی که بآن خلق کرده
است خلائق را و اهل آسمان و اهل زمین و بهشت و
دوزخ و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و هر چه در صحرا
و دریا است از دواب و هوام و وحوش و طیور و درختان
و آنچه در دریا است از خلائق و عجایبی که کسی ندیده اند
آنها را بغیر از کسیکه آفریده است و تعلیم مکن این دعا را
مگر بخوبان امت خود زیرا که در علم الهی جاری شده است
که مستجاب سازد دعای هر که بخواند این دعا را اگرچه یکمرتبه
باشد اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِی
اِذَا ذُكِرْتَ بِهٖ تَزَعْزَعَتْ مِنْهُ السَّمٰوٰاتُ وَانْشَقَّتْ
مِنْهُ الْاَرَضُوْنَ وَتَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ وَتَصَدَّعَتْ

مِنْهُ الْجِبَالُ وَجَرَتْ مِنْهُ الرِّيَاحُ وَغَارَتْ مِنْهُ
النُّفُوسُ وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَزَلَّتْ مِنْهُ الْاَقْدَامُ
وَصَمَّتْ مِنْهُ الْاٰذَانُ وَشَخَصَتْ مِنْهُ الْاَبْصَارُ وَ
خَشَعَتْ مِنْهُ الْاَصْوَاتُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ
وَقَامَتْ لَهُ الْاَرْوَاحُ وَسَجَدَتْ لَهُ الْمَلٰئِكَةُ وَسَبَّحَتْ
لَهُ الْاَلْسُنُ وَارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَاهْتَزَّ لَهُ
الْعَرْشُ وَدَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ وَبِالْاِسْمِ الَّذِیْ
وُضِعَ عَلَى الْجَنَّةِ فَاُزْلِفَتْ وَعَلَى الْجَحِيْمِ فَسُعِّرَتْ
وَعَلَى النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَعَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَقَامَتْ
بِلَا عَمَدٍ وَلَا سَنَدٍ وَعَلَى النُّجُوْمِ فَتَزَيَّنَتْ وَعَلَى
الشَّمْسِ فَاسْتَوَتْ وَعَلَى الْقَمَرِ فَاَنَارَ وَاَضَاءَ وَعَلَى
الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاَرْسَتْ وَعَلَى
الرِّيَاحِ فَذَرَتْ وَعَلَى السَّحَابِ فَاَمْطَرَتْ وَعَلَى
الْمَلٰئِكَةِ فَسَبَّحَتْ وَعَلَى الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فَاَجَابَتْ وَعَلَى
الطَّيْرِ وَالنَّمْلِ فَتَكَلَّمَتْ وَعَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ
وَعَلٰى كُلِّ شَیْءٍ فَسَبَّحَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِیْ اسْتَقَرَّتْ بِهِ
الْاَرْضُوْنَ عَلٰى قَرَارِهَا وَالْجِبَالُ عَلٰى اَمَاكِنِهَا

مناكبها والبحار على حدودها والاشجار على
عروقها والنجوم على مجاريها والسموات على بنائها وحملت الملائكة
عرش الرحمن بقدرته وربها وبالاسم القدوس
القديم المتقدم المختار الجبار المتكبر الكبير المتعظم العظيم
المتعزز العزيز المؤمن المهيمن الملك القدوس
المقتدر الحميد المجيد المتوحد الصمد المتفرد
الكبير المتعالي وبالاسم المخزون المكنون في علمه
المحيط لعرشه الظاهر المطهر المبارك القدوس
السلام المؤمن المهيمن العزيز المتكبر الخالق البارئ
المصور الاول الاخر الظاهر الباطن الكائن قبل
كل شيء والمكون لكل شيء والكائن بعد فناء كل
شيء لم يزل ولا يزال ولا يفنى ولا يتغير نور في
نور ونور على نور ونور فوق كل نور ونور يضيء به
كل نور وبالاسم الذي سمى به نفسه واستوى
به على عرشه فاستقر به على كرسيه وخلق به
ملائكته وسمواته وارضه وجنته وناره
وابتدع به خلقه واحدا احدا صمدا كبيرا متكبرا

عَظِيمًا مُتَعَظِّمًا عَزِيزًا مَلِيكًا مُقْتَدِرًا فَكُنْ فِيهَا مُتَّقِيًا مُتَفَضِّلًا
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِالْاِسْمِ
الَّذِي لَمْ يَكْتُبْهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ صَدَقَ الصَّادِقُونَ
وَكَذَبَ الْكَاذِبُونَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ فِي
نَاحِيَةِ مَلَكِ الْمَوْتِ الَّذِي إِذَا نَظَرَتْ إِلَيْهِ الْأَرْوَاحُ
تَطَايَرَتْ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ عَلَى سُرَادِقِ
عَرْشِهِ مِنْ نُورٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَبِالْاِسْمِ
مَكْتُوبٌ فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَبِالْاِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَبِالْاِسْمِ
الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَبِالْاِسْمِ الْمَكْتُوبِ
فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ وَبِالْاِسْمِ الْمَكْتُوبِ
فِي سُرَادِقِ الْعِزِّ وَبِالْاِسْمِ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ
الْخَالِقِ النَّصِيرِ بَ الْمَلٰئِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَرَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ وَبِالْاِسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ وَبِالْاِسْمِ
الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَأَضَاءَ
بِهِ الْقَمَرُ وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكُرْسِيُّ وَبِالْاِسْمِ

المقدسات المكنونات المخزونات في علم الغيب
عندك وبالاسم الذي كتب على ورقات الاشجار
والزيتون فالقي به في النار فلم يحترق وبالاسم
الذي مشى به الخضر عليه السلام على الماء فلم
تبتل قدماه وبالاسم الذي تفتح به ابواب
السماء وبه يفرق كل امر حكيم وبالاسم الذي
ضرب به موسى عليه السلام بعصاه البحر
فانفلق فكان كل فرق كالطود العظيم وبالاسم
الذي كان عيسى ابن مريم عليه السلام يحيي
به الموتى ويبرئ به الاكمه والابرص باذن
الله وبالاسماء التي يدعو بها جبرئيل وميكائيل
واسرافيل وعزرائيل وحملة العرش والكروبيون
ومن حولهم من الملائكة والروحانيون الصافون
المسبحون وباسمائه التي لا تنسى وبوجهه الذي
لا يبلى وبنوره الذي لا يطفى وبعزته التي لا ترام
وبقدرته التي لا تضام وبملكه الذي لا يزول
بالعين التي لا تنام وباليقظان الذي لا يسهو

وبسلطانه الذي لا يتغير وبالعرش الذي
وبالكرسي الذي لا يزول وبالحجب الذي لا
وبالقيوم الذي لا تأخذه سنة ولا نوم وبالذي
يسبح له السموات بأكنافها والأرضون بأطرافها
والبحار بأمواجها والحيتان في بحارها والأشجار
بأغصانها والنجوم بزينتها والوحوش في قفارها
والطير في أوكارها والنحل في أشجارها والنمل
في مساكنها والشمس والقمر في أفلاكها وكل شيء
يسبح بحمد ربه سبحانه يميت الخلق ويحيي ولا يموت
ما أبين نوره وأكرم وجهه وأجل ذكره
وأقدس قدسه وأحمد حمده وأنفذ أمره و
أتم قدرته على ما يشاء وأنجز وعده
تعالى عما يقول الظالمون علوا كبيرا ليس له
شبيه وليس كمثله شيء له الخلق والأمر تبارك
الله أحسن الخالقين تبارك الله رب العالمين
وبالاسم الذي قرب به محمدا صلى الله عليه
وآله حتى جاوز سدرة المنتهى فكان منه كقاب

طور سينين آدآذنى وبالاسم الذى جعل النار به
على ابراهيم بردا وسلاما ووهب له من رحمته
اسحاق وبرحمته التى اولى بها يعقوب بالقميص
فالقاه على وجهه فارتد بصيرا وبالاسم
الذى ينشئ به السحاب الثقال ويسبح الرعد
بحمده والملئكة من خيفته وبالاسم الذى
كشف ضر ايوب عليه السلام واستجاب ليونس
عليه السلام فى ظلمات ثلث وبالاسم الذى
وهب به لزكريا يحيى نبيا عليه السلام وانعم
على عبده عيسى ابن مريم عليه السلام اذ علمه
الكتاب والحكمة وجعله نبيا مباركا من الصالحين و
بالاسم الذى دعاك به جبرئيل عليه السلام
فى المقربين ودعاك به ميكائيل واسرافيل
عليهما السلام فاستجبت لهم وكنت من الملئكة
قريبا مجيبا وباسمك المكتوب فى اللوح المحفوظ وباسمك المكتوب فى
البيت المعمور وباسمك المكتوب فى لواء الحمد الذى اعطيته
نبيك محمدا صلى الله عليه وآله وسلم وعده

الحوض والشفاعة والمقام المحمود وباسمك
الذي في الحجاب عندك لا يضام الحجاب عرشك
وباسمك الذي تطوى به السموات كطى السجل
للكتاب وباسمك الذي تقبل به التوبة عن عبادك
وتعفو عن السيئات وبوجهك الكريم اكرم الوجوه
وبما توارت به الحجب من نورك وبما اشتقل
به العرش من بهائك يا اله محمد وابراهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط صلى الله
عليهم يا رب جبرئيل وميكائيل واسرافيل و
عزرائيل ورب النبيين والمرسلين ومنزل
التوراة والانجيل والزبور والفرقان العظيم
أسئلك بكل اسم هو لك أنزلته في كتاب من
كتبك او علمته احدا من خلقك او استأثرت
به في علم الغيب عندك يا وهاب العطايا يا فكاك
الرقاب من النار وطارد العسر من العسير كن
شفيعي اليك اذ كنت دليلي عليك وبالاسم
الذي يحق الحق بكلماته ويبطل الباطل و

كَبِّرَةُ الْمُجْرِمُونَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِى يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ
وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهٖ وَبِاَسْمَائِكَ الْمَكْتُوبَاتِ عَلٰى جِبَاهِ
الْكَرُوبِيِّيْنَ وَبِاَسْمَائِكَ الَّتِى تُحْيِى بِهَا الْعِظَامَ وَهِىَ رَمِيمٌ
وَبِاسْمِكَ دَعَاكَ بِهٖ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهٗ
مِنْ اَيْدِى الْيَهُودِ وَبِاَسْمَائِكَ الْمَكْتُوبَاتِ عَلٰى عَصٰى
مُوسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِاسْمِكَ الَّذِى كَلَّمَ بِهٖ مُوسٰى عَلَيْهِ
السَّلَامُ عَلٰى شَجَرَةٍ مِصْرَ فَاَوْحَيْتَ اِلَيْهِ لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلٰى وَبِاَسْمَائِكَ الْمَنْقُوشَاتِ عَلٰى خَاتَمِ
سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الَّتِى مَلَكَ بِهِ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ وَالشَّيَاطِيْنَ وَ
اَذَلَّ بِهَا اِبْلِيْسَ وَجُنُوْدَهٗ وَبِالْاَسْمَاءِ الَّتِى نَجَا بِهَا اِبْرَاهِيْمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ نَارِ نَمْرُوْدَ
وَبِالْاَسْمَاءِ الَّتِى رُفِعَ بِهَا اِدْرِيْسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكَانًا
عَلِيًّا وَبِالْاَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلٰى جَبْهَةِ اِسْرَافِيْلَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَبِالْاَسْمَاءِ الْمَكْتُوبَاتِ عَلٰى دَارِ قُدْسِهٖ وَبِكُلِّ
اسْمٍ هُوَ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دَعَا اللّٰهَ بِهٖ نَبِىٌّ مُرْسَلٌ اَوْ مَلَكٌ
مُقَرَّبٌ اَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ
فِىْ شَيْءٍ مِنْ كُتُبِهٖ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُونٌ فِىْ عِلْمِهٖ
وَبِاَسْمَائِهِ الْمَكْتُوبَاتِ فِى اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ وَبِالْاِسْمِ

الَّذِی خَلَقَ بِهِ جِبِلَّاتِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ وَبِاسْمِ اللهِ الْأَكْبَرِ
الْكَبِيرِ الْأَجَلِّ الْجَلِيلِ الْأَعَزِّ الْعَزِيزِ الْأَعْظَمِ الْعَظِيمِ الْعَظِيمِ وَبِأَسْمَائِهِ
كُلِّهَا الَّتِی إِذَا ذُكِرَ بِهَا ذَلَّتْ فَرَائِصُ مَلٰئِكَتِهِ وَسَمٰائِهِ
وَأَرْضِهِ وَجَنَّتِهِ وَنَارِهِ وَبِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ الَّذِی
عَلَّمَهُ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِی جَنَّاتِ عَدْنٍ وَصَلَّى
اللهُ وَمَلٰئِكَتُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ
أَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ اللّٰهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ
وَبِحُرْمَةِ تَفْسِيرِهَا فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا غَيْرُكَ
أَنْتَ اسْتَجِبْ دُعَائِی وَارْحَمْ تَضَرُّعِی وَأَدْخِلْنِی فِی
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَآتِنَا فِی الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ وَلَا
تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَتَرَى
الْمَلٰئِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **دعای قدح** سید ابن طاوس
در کتاب مذکور آورده که روایت کرده شده است فضیلت
بسیاری از برای این دعا از جهت اختصار ایراد کرده نشد چون قصد

نفس دعا بود و مروی است از حضرت رسالت پناه و آن این ست
دعا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاسْمِهِ
الْمُبْتَدِئ رَبِّ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى لَا غَايَةَ لَهٗ وَلَا مُنْتَهٰى
رَبِّ الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَالسَّمٰوٰتِ
الْعُلٰى اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى اَللّٰهُ عَظِيْمُ الْاٰلَاءِ دَافِعُ الْبَلَاءِ دَائِمُ
النَّعْمَاءِ قَاهِرُ الْاَعْدَاءِ عَاطِفٌ بِرِزْقِهٖ مَعْرُوْفٌ
بِلُطْفِهٖ عَادِلٌ فِيْ حُكْمِهٖ عَالِمٌ فِيْ مُلْكِهٖ
اَلرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الرُّحَمَاءِ عَظِيْمُ الْعُظَمَاءِ عَالِمُ
الْعُلَمَاءِ صَاحِبُ الْاَنْبِيَاءِ غَفُوْرُ الْغُفَرَاءِ قَادِرٌ
عَلٰى مَا يَشَاءُ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْحَمِيْدِ
ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيْدُ رَبُّ الْاَرْبَابِ
وَمُسَبِّبُ الْاَسْبَابِ وَسَابِقُ الْاَسْبَاقِ وَرَازِقُ
الْاَرْزَاقِ وَخَالِقُ الْاَخْلَاقِ قَادِرٌ عَلٰى مَا يَشَاءُ مُقَدِّرُ
الْمَقْدُوْرِ قَاهِرُ الْقَاهِرِيْنَ وَعَادِلٌ فِيْ يَوْمِ النُّشُوْرِ

اِلٰهُ الْاٰلِهَةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ رَحِيْمٌ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ شَكُوْرٌ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ الرَّحِيْمِ
الْاَوَّلِ الْقَدِيْمِ خَالِقِ الْعَرْشِ وَالسَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ
وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ قَابِلُ التَّوْبَةِ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ الْعَزِيْزُ
الرَّحِيْمُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ رَازِقُ
الْوُحُوْشِ وَالْبَهَائِمِ صَاحِبُ الْعَطَايَا وَمَانِعُ الْبَلَايَا يَشْفِي
السَّقِيْمَ وَيَغْفِرُ لِلْخَاطِئِيْنَ وَيَعْفُوْ عَنِ النَّادِمِيْنَ وَ
يُحِبُّ الصَّالِحِيْنَ وَيُؤْوِي الْهَارِبِيْنَ وَيُيَسِّرُ عَلَى الْمُذْنِبِيْنَ
وَيُؤْمِنُ الْخَائِفِيْنَ سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْكَرِيْمُ
الْمَعْبُوْدُ فِيْ كُلِّ مَكَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَايَا وَتَسْتُرُ الْعُيُوْبَ
شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ عَالِمٌ بِالْحُدُوْدِ مُنْبِتُ الزُّرُوْعِ
وَالْاَشْجَارِ وَفَالِقُ الْحُبُوْبِ صَاحِبُ الْجَبَرُوْتِ غَنِيٌّ
عَنِ الْخَلْقِ قَاسِمُ الْاَرْزَاقِ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ اَنْتَ
الَّذِيْ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ
وَاَنْتَ الَّذِيْ تَعْفُوْ عَنِ الْعَاصِيْ بَعْدَ اَنْ يَغْرَقَ فِي
الذُّنُوْبِ اَنْتَ الَّذِيْ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهٗ بِقُدْرَتِكَ
يَنْصَرِفُ اِلَيْكَ بِالْمَنْسُوْبِ اغْفِرْ لِيْ خَطِيْئَتِيْ وَاقْضِ

حاجتی کما قلت ادعونی استجب لکم وانت
لا تخلف وعدک صدق وعدک فرّجنی من الهموم والغموم و
الکروب وانت غیاث کل مکروب وانت الذی
قلت لا تقنطوا من رحمتی وانت بقولک لیس
بمکذوب احفظنی من آفات الدنیا والآخرة
وهول یوم الموعود ولا تفضحنی سیدی علی
رؤس الخلائق فی الیوم الموعود اللّه اکبر
اللّه اکبر لا ضدّ له ولا ندّ له ولا صاحبة له
ولا ولد له ولا والد له ولا حدّ له ولا
حدود له ولا مثال له ولا کفو له ولا وزیر له
ولا شریک له فی ملکه اسئلک یا اللّه یا اللّه یا اللّه
یا عزیز یا عزیز یا عزیز ان تبلّغنی فی منامی ما رجوت
منک وان تکرمنی بمغفرة خطیئتی انک علی ما تشاء
قدیر یا ارحم الراحمین ولا حول ولا قوة الا باللّه
العلی العظیم یا حنان یا منان یا سبحان یا غفران یا
برهان یا سلطان یا ذا الجلال والاکرام اشهد ان
کل معبود من دون عرشک الی قرار ارضک باطل

غیر وجهک القدیم الکریم المعبود الله اکرم امنت
بک واستعنت بک بحق لا اله الا انت اغثنی
یا ارحم الراحمین **دعای فرج** سید ابن طاوس
در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
واله وسلم آورده بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی
اسئلک یا الله یا الله یا الله یا من علی فقهر ویا
من بطن فخبر ویا من ملک فقدر ویا من عبد
فشکر ویا من عصی فغفر ویا من لا یحیط به
الفکر ویا من لا یدرکه بصر ویا من لا یخفی علیه
اثر یا عالی المکان یا شدید الارکان یا منزل
الفرقان یا مبدل الزمان یا قابل القربان یا نیر البرهان
یا عظیم الشان یا ذا المن والاحسان
یا ذا العزة والسلطان یا رحیم یا رحمن یا رب
الارباب یا تواب یا اواب یا معتق الرقاب یا منشی
السحاب یا من حیث ما دعی اجاب یا مرخص الاسعار
یا منزل الامطار یا منبت الاشجار فی الارض القفار
ومخرج الثمار یا دائم الثبات یا مخرج النبات یا محیی

الأموات يا مقيل العثرات يا كاشف الكربات يا من
لا تضجره الأصوات ولا تشتبه عليه اللغات ولا
تغشاه الظلمات يا معطي السؤلات يا ولي الحسنات
يا دافع البليات يا قابل التوبات يا قابل الصدقات
يا عالم الخفيات يا مجيب الدعوات يا رافع الدرجات
يا قاضي الحاجات يا راحم العبرات يا منجح الطلبات
يا منزل البركات يا جامع الأشتات يا راد ما قد
فات يا جمال الأرضين والسموات يا سابغ النعم
يا كاشف الألم يا شافي السقم يا معدن الجود
والكرم يا أجود الأجودين يا أكرم الأكرمين
يا أسمع السامعين يا أبصر الناظرين يا أرحم
الراحمين يا أقرب الأقربين يا إله العالمين
يا غياث المستغيثين يا جار المستجيرين يا متجاوز
عن المسيئين يا من لا يعجل على الخاطئين يا
فكاك المأسورين يا مفرج غم المغمومين يا جامع
المتفرقين يا مدرك الهاربين يا غاية الطالبين
يا صاحب كل غريب يا مؤنس كل وحيد يا راحم

الشَّیخِ الکَبیرِ یا رازِقَ الطِّفلِ الصَّغیرِ یا جابِرَ العَظمِ
الکَسیرِ یا عِصمَةَ الخائِفِ المُستَجیرِ یا مَن لَهُ التَّدبیرُ
وَ إِلَیهِ التَّقدیرُ یا مَنِ العَسیرُ عَلَیهِ سَهلٌ یَسیرٌ یا
مَن هُوَ بِکُلِّ شَیءٍ خَبیرٌ یا مَن هُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ
یا خالِقَ الشَّمسِ وَ القَمَرِ المُنیرِ یا فالِقَ الإِصباحِ
یا مُرسِلَ الرِّیاحِ یا باعِثَ الأَرواحِ یا ذَا الجُودِ
وَ السَّماحِ یا مَن بِیَدِهِ کُلُّ مِفتاحٍ یا عِمادَ مَن لا
عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَن لا سَنَدَ لَهُ یا ذُخرَ مَن لا ذُخرَ لَهُ یا عِزَّ
مَن لا عِزَّ لَهُ یا کَنزَ مَن لا کَنزَ لَهُ یا حِرزَ مَن لا حِرزَ لَهُ
یا عَونَ مَن لا عَونَ لَهُ یا رُکنَ مَن لا رُکنَ لَهُ یا غِیاثَ
مَن لا غِیاثَ لَهُ یا عَظیمَ المَنِّ یا کَریمَ العَفوِ یا حَسَنَ
التَّجاوُزِ یا واسِعَ المَغفِرَةِ یا باسِطَ الیَدَینِ بِالرَّحمَةِ
یا مُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبلَ استِحقاقِها یا ذَا الحُجَّةِ البالِغَةِ
یا ذَا المُلکِ وَ المَلَکوتِ یا ذَا العِزَّةِ وَ الجَبَروتِ یا مَن
هُوَ حَیٌّ لا یَموتُ أَسأَلُکَ بِعِلمِکَ الغُیوبَ وَ بِمَعرِفَتِکَ
ما فی ضَمائِرِ القُلوبِ وَ بِکُلِّ اسمٍ هُوَ لَکَ اصطَفَیتَهُ
لِنَفسِکَ أَو أَنزَلتَهُ فی کِتابٍ مِن کُتُبِکَ أَوِ استَأثَرتَ

بِهٖ فِی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَ بِاَسْمَآئِکَ الْحُسْنٰی کُلِّهَا حَتّٰی انْتَهٰی
اِلٰی اِسْمِکَ الْاَعْظَمِ الَّذِیْ فَضَّلْتَهٗ عَلٰی جَمِیْعِ اَسْمَآئِکَ
بِهٖ اَسْئَلُکَ بِهٖ اَسْئَلُکَ بِهٖ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَنْ تُیَسِّرَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ
عُسْرَهٗ وَتُفَرِّجَ عَنِّی الْهَمَّ وَالْغَمَّ وَالْکَرْبَ وَمَا ضَاقَ
بِهٖ صَدْرِیْ وَعِیْلَ بِهٖ صَبْرِیْ فَاِنَّهٗ لَا یَقْدِرُ عَلٰی
فَرَجِیْ سِوَاکَ وَافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ یَا اَهْلَ التَّقْوٰی
وَاَهْلَ الْمَغْفِرَةِ یَا مَنْ لَا یَکْشِفُ الْکَرْبَ غَیْرُهٗ
وَلَا یُجَلِّی الْحُزْنَ سِوَاهُ وَلَا یُفَرِّجُ عَنِّیْ اِلَّا هُوَ اکْفِنِیْ
شَرَّ نَفْسِیْ خَاصَّةً وَّشَرَّ النَّاسِ عَامَّةً وَاَصْلِحْ لِیْ
شَاْنِیْ کُلَّهٗ وَاَصْلِحْ لِیْ اُمُوْرِیْ وَاقْضِ حَوَائِجِیْ
وَاجْعَلْ لِّیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا وَّمَخْرَجًا فَاِنَّکَ تَعْلَمُ
وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ دعائے

اعتصام در کتاب مذکور از حضرت امیر المومنین ع
آوردہ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْبَاعِثُ
الْوَارِثُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْقَائِمُ

عَلىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الَّذِي قَالَ لِلسَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ائْتِيَا
طَوْعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا اَتَيْنَا طَائِعِيْنَ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ
الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ
عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوىٰ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الصُّدُوْرُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرىٰ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ يَرىٰ وَلَا يُرىٰ وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلىٰ رَبُّ الْاٰخِرَةِ وَ
الْاُوْلىٰ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ
الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الَّذِي خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ
اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الَّذِي فِي عُلُوِّهِ دَانٍ
وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَفِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ
الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْبَدِيْعُ الرَّفِيْعُ الْحَيُّ الدَّائِمُ
الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُوْلُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ

الاّ هو الذی لا تصف الالسن قدرته اعتصمت
باللّٰه الذی لا الٰه الاّ هو الحیّ القیّوم الذی لا تاخذہ
سنة ولا نوم اعتصمت باللّٰه الذی لا الٰه الاّ هو الحنّان
المنّان ذو الجلال والاکرام اعتصمت باللّٰه الذی
لا الٰه الاّ هو الواحد الاحد الفرد الصمد الذی لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوًا احد اعتصمت باللّٰه الذی
لا الٰه الاّ هو اکرم الاکرمین الکبیر الاکبر العلی
الاعلی اعتصمت باللّٰه الذی لا الٰه الاّ هو بیدہ
الخیر کلّه وهو علی کل شیء قدیر اعتصمت باللّٰه
الذی لا الٰه الاّ هو سبحانه له ما فی السمٰوات و
الارض کلّ له قانتون اعتصمت باللّٰه الذی
لا الٰه الاّ هو الحیّ الحکیم السمیع العلیم الرحمٰن
الرحیم اعتصمت باللّٰه الذی لا الٰه الاّ هو علیه
توکلت وهو ربّ العرش العظیم بسم اللّٰه الرحمٰن الرحیم
اللّٰهم انّی اسئلک وانت اعلم بما سالتی واطلب
الیک وانت اعلم بحاجتی فارغب الیک وانت
منتهی رغبتی فیا عالم الخفیّات وسامک السمٰوات

وَرَافِعَ الْبَلِیَّاتِ وَمَطْلَبَ الْحَاجَاتِ وَمُعْطِیَ
السُّؤُلَاتِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَ
عَلٰی اٰلِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ
خَطِیْئَتِیْ وَاِسْرَافِیْ فِیْ اَمْرِیْ کُلِّهٖ وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ
مِنِّیْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ خَطَایَایَ وَعَمْدِیْ وَجَهْلِیْ وَهَزْلِیْ وَجِدِّیْ وَکُلَّ
ذٰلِکَ عِنْدِیْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ مَا قَدَّمْتُ وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ وَمَا اَعْلَنْتُ
اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ وَاِنْ تَغْفِرْ لِیْ اَللّٰهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا وَاَیُّ
عَبْدٍ لَکَ لَا اَلَمَّا

دعای سهم اللیل

کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صاحب الامر علیہ السلام آورده

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِعَزِیْزِ تَعْزِیْزِ اِعْتِزَازِ عِزَّتِکَ
بِطَوْلِ حَوْلِ شَدِیْدِ قُوَّتِکَ بِقُدْرَةِ مِقْدَارِ
اِقْتِدَارِ قُدْرَتِکَ بِتَاکِیْدِ تَحْمِیْدِ تَمْجِیْدِ
عَظَمَتِکَ بِسُمُوِّ نُمُوِّ عُلُوِّ رِفْعَتِکَ بِدَیْمُوْمِ قَیُّوْمِ
دَوَامِ مُدَّتِکَ بِرِضْوَانِ غُفْرَانِ اَمَانِ رَحْمَتِکَ بِرَفِیْعِ
بَدِیْعِ مَنِیْعِ سَلْطَنَتِکَ بِثَنَاءِ ضِیَاءِ بَهَاءِ رُبُوْبِیَّتِکَ
بِسَعَةِ صَلَوَاتِ بِسَاطِ رَحْمَتِکَ بِحَقَائِقِ الْحَقِّ مِنْ

علیهم

حتى تحققت بمكنون السر من سر سرك بمعاقل العز من عز
عزك بحنين أنين تسكين المرملين بحرقات
خضعات زفرات الخائفين يا مآل آمال
المجتهدين بتخشع تخضع تقطع مواراة الصابرين
بتعبد تهجد تسجد تجلد العابدين اللهم
ذهلت العقول وانحسرت الأبصار وضاعت
الأفهام وحارت الأوهام وقصرت الخواطر
وبعدت الظنون عن إدراك كنه كيفية ما ظهر
من بوادي عجائب أصناف بدائع قدرتك دون
البلوغ إلى معرفة تلألؤ لمعان بروق سمائك اللهم
محرك الحركات ومبدئ نهاية الغايات ومخرج
ينابيع تفريع قضبان النبات يا من شق صم جلاميد
الصخور الراسيات وأنبع منها ماء معينا حياة
للمخلوقات فأحيا منها الحيوان والنبات وعلم
ما اختلج في سر أفكارهم من نطق إشارات خفيات
لغات النمل السارحات يا من سبحت وهللت
وقدست وكبرت وسجدت لجلال جمال أقوال

عَظِیمِ عِزَّةِ جَبَرُوتِ مَلَکُوتِ سَلْطَنَتِهِ مَلَأَتْ
السَّبْعَ السَّمٰوَاتِ یَا مَنْ دَارَتْ فَأَضَاءَتْ وَأَنَارَتْ
لِدَوَامِ دَیْمُومِیَّتِهِ النُّجُومُ الزَّاهِرَاتُ وَأَحْصیٰ
عَدَدَ الْأَحْیَاءِ وَالْأَمْوَاتِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ خَیْرِ الْبَرِیَّاتِ وَافْعَلْ بِی کَذَا وَکَذَا

دعای تهلیل

کفعمی رح در کتاب بلدالامین آورده
که این دعای است بسیار عظیم المنزلت مروی از جناب رسول خدا
که نازل شد بر من جبرئیل امین از پیش خدای تعالی و
گفت نوشته شده است این دعا بر ستونهای عرش
پیش از پیدائش دنیا بصد هزار سال و کسیکه این دعا را
بخواند حق تعالی از ظلمهای خلائق محفوظ دارد و کسیکه
بنویسد این دعا را بر جام آبگینه و بپاشاند عقل و فهمش زیاد
گردد و شفا یابد از هر مرض و کسیکه بنویسد این دعا را بر کفن خود
از کافور قبرش مثل باغ جنان گردد و از وانس گیرد و خوف
نکیرین طاری نشود و می فرستد حق تعالی در قبر او هفتاد
هزار ملک و با هر ملک طبقی باشد از میوه های جنت و خوشخبری
میدهند او را و از نعمتهای بهشت و می گشایند برای او در

از بهشت و قبرش گشاده می گردد بقدر مد نگاه و عذاب نمی فرماید
او را حق تعالی و کسیکه بخواند بنیت خالص این دعا را در شبهای
ماه مبارک رمضان فضیلت شب قدر را می یابد و پیدا
می کند برای او حق تعالی در هر آسمان هفتاد هزار ملک
و هفتاد هزار ملک در مکهٔ معظمه و هفتاد هزار ملک در روضهٔ
نبی صلعم و همین قدر در مشرق و مغرب که اینهمه با تسبیح و تقدیس
پروردگار عالم بلغات مختلفه می کنند و ثواب این تسبیحات
برای خوانندهٔ این دعا باشد و حوائجش بر آورده شود و
عطا می فرماید حق تعالی برای او آن مراتب و مدارج را
که گاهی چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و در دل هیچ
کس خطور نه کرده باشد و استقبال می کند او را وقت
بر آمدن از قبر هفتاد هزار ملائکه و با هر ملک غلامی
باشد که خلقتش از نور باشد و بدست هر غلامی ناقه باشد
از نور که شکمش از مروارید سفید و پشتش از زمرد سبز
و چشمها از یاقوت سرخ و بر هر ناقه قبه باشد که بر آن
چهار صد حجاب باشند از سندس و استبرق و در هر
قبه حوری باشد از حور العین و برای هر حور هزار گیسو از

مشک و کافور و بدست هر فرشته جامی باشد از مروارید سفید که میان هر جام چهار چیز باشد آب و شهد و شیر و شراب و بر آن جام نوشته باشد لا اله الا الله این برای فلان ابن فلان است درویش مانند ماه تابان باشد تا آنکه گمان می کنند اهل محشر که این از جمله انبیا است و کسیکه در حیات خود یک مرتبه بخواند جنت براو واجب گردد و کسیکه هر صباح بخواند حق تعالی برای او دو فرشته معین فرماید که حفاظت و حمایت او کنند تا شام و همچنین بالعکس و کسیکه در ماه صیام سه مرتبه بخواند درهای جنت برای او وا گردانند و درهای دوزخ براو بند شوند و در حفاظت و حمایت حق تعالی باشد و عطا کرده شود ثواب دو چندان هفتاد هزار که هر دو چندان بمقدار هزار سال باشد و دفع فرماید حق تعالی از خواننده این دعا هر بلا و شدت را دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پس بگوید لا اله الا الله سه مرتبه بَعَدَدِ کُلِّ تَهْلِیْلٍ هَلَّلَهُ الْمُهَلِّلُوْنَ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ سه مرتبه بَعَدَدِ کُلِّ تَکْبِیْرٍ

كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ثُمَّ مَرْتَبَةً بِعَدَدِ كُلِّ تَحْمِيدٍ حَمِدَهُ الْحَامِدُونَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ ثُمَّ مَرْتَبَةً بِعَدَدِ كُلِّ تَسْبِيحٍ سَبَّحَهُ الْمُسَبِّحُونَ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ثُمَّ مَرْتَبَةً بِعَدَدِ كُلِّ اسْتِغْفَارٍ اسْتَغْفَرَهُ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ثُمَّ مَرْتَبَةً بِعَدَدِ مَا قَالَهُ الْقَائِلُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ثُمَّ مَرْتَبَةً بِعَدَدِ مَا صَلّٰى عَلَيْهِ الْمُصَلُّونَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَاءْ لَمْ يَكُنْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى كُلِّ حَالٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عِنْدَ انْقِطَاعِ الْاَحْوَالِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِعَدَدِ كُلِّ مَنْ اَحْمَدَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِعَدَدِ مَنْ لَمْ يَحْمَدْهُ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُغَادِرُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْحَلِيمِ الْكَبِيرِ الْخَالِقِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ

الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِي
سُبْحَانَ الصَّادِقِ الْبَارِي سُبْحَانَ الْمُصَوِّرِ الْكَافِي
سُبْحَانَ الشَّافِ الْمُعَافِي سُبْحَانَ مَنْ لَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يُضَادُّهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُهُ شَيْءٌ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يُغَيِّرُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَقْهَرُهُ شَيْءٌ
فِي مُلْكِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَحُدُّهُ الْحَادُّونَ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشْبِهُهُ
الْمُشْتَبِهُونَ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَبَ لَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا
قَرِينَ لَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ سُبْحَانَ الْقَادِرِ
الْمُقْتَدِرِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْمُتَعَالِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَفُوتُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْعُيُونُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ سُبْحَانَ مُنْشِئِ الْأَشْيَاءِ مُسْتَبِدِّ
سُبْحَانَ الْمُدَبِّرِ بِتَدْبِيرِهِ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ عَنِ الْأَشْيَاءِ
وَالْعَرْشِ بِإِنْشَائِهِ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى سُبْحَانَ
مَنْ قَدَّرَ الْحُجُبَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَسْتَعِينَ بِأَحَدٍ سُبْحَانَ
خَالِقِ سُورَةِ النُّورِ سُبْحَانَ مَنْ أَقَامَ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ

عمید ولا معین سبحان من خلق العرش وانفرد
بتفرید الاشیاء سبحان من خلق عجائب خلقه
من غیر شریک معه جل عن الاشیاء فلا یدرکه
شیء سبحان الخالق المصور له الاسماء الحسنی
یسبح له ما فی السموات والارض وهو العزیز
الحلیم سبحان من اثبت الارض بقدرته
سبحان من خلق الخلق بعظمته سبحان من انشا
الریاح ویرسلها حیث یشاء سبحان من لم یقطع
رزقه عن احد من خلقه سبحان من تسبح له
الملئکة بانواع اللغات سبحان من تسبح له
الجنة بغرائب التسبیح سبحان من تسبح له النیران
باغلالها سبحان من تسبح له الجبال باکنافها
سبحان من تسبح له الاشجار عند توریدها وورقها
سبحانه وتعالی عما یشرکون یارب یارب یارب
یارب الارباب ویا مسبب الاسباب ویا معتق
الرقاب من العذاب سبحان من تسبح له البحار
عند تلاطم امواجها سبحان من تسبح له الذر

فِی مَسَالِکِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الرِّیَاحُ عِنْدَ هُبُوبِ
جَرَیَانِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْحِیتَانُ فِی قَرَارِ عَادِهَا
سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجِنُّ بِلُغَاتِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ
لَهُ بَنُو آدَمَ عَلَی اخْتِلَافِ لُغَاتِهَا سُبْحَانَ الْقَائِمِ
الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْجَلِیلِ الْجَمِیلِ یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ یَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ
یَا سَتَّارَ الْعُیُوبِ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ مَکَانٌ یَا
مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فِی شَأْنٍ یَا عَظِیمَ الشَّأْنِ یَا
مَنْ لَا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِکْرَامِ یَا دَائِمُ یَا قَائِمُ یَا قَدِیرُ
یَا مَلِکُ یَا قُدُّوسُ یَا سَلَامُ
یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ
یَا خَالِقُ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ
شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ
إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ دعای میکائیل
صاحب بلد الامین آورده که این دعا مروی است از
جناب رسول خدا ص بدرستیکه در حیات خود این دعا را
یک مرتبه بخواند یا در شدت والم یا در کرب وغم یا در رنج وهم

یا بوقت سکرات موت عطا کردہ شود برای او نور کہ مشرق و
مغرب از و مملو شود چنان نور باشد کہ نظر بر او قائم نہ گردد و
از خوف نکیرین ایمن باشد و ہیچ گناہی در ذرہ او باقی نماند
واز حساب روز محشر نجات یابد واز ترس روز قیامت محفوظ
ماند و در این دعا اسم اعظم است واگر مومنی این دعا را
بصدق دل بخواند بر تختہہائے آہن البتہ گداختہ شود
واگر بر آب روان بخواند البتہ منجمد شود تا اینکہ راہ یابد واگر
گرسنہ یا تشنہ بخواند حق تعالی او را سیر و سیراب فرماید
واگر بر زنی بخواند کہ زائیدن بر او دشوار باشد آسان گردد و
اگر بر مجنونی یا گنگے بخواند گویا و بہ شود واگر بر لنگی بخواند درست
شود واگر بر نابینا بخواند بینا گردد واگر برای گمشدہ بخواند یافت
شود واگر برای ذمی بخواند مسلمان گردد واگر بر مظلومی بخواند
نصرتش ظاہر گردد واگر بر محبوس بخواند خلاص یابد واگر بر خائف
بخواند محفوظ شود و فرمود کہ من و اسرافیل و میکائیل
ضامنم کہ کسیکہ حفظ کند این دعا را و حاجت از خدا طلب کند
حق تعالے او را ناکام نہ گرداند و ہر گاہ از قبر خود بیرون آید
میکائیل دستش را گرفتہ پیش حق تعالی حاضر گرداند دعا این

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْنُوْنِ
الْمَحْجُوْبِ الْمَرْفُوْعِ الَّذِیْ قَامَتْ بِهِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرْضُوْنَ وَثَبَتَتْ بِهِ الْجِبَالُ الرَّاسِيَاتُ
وَجَرَتْ بِهِ الْبِحَارُ الزَّاخِرَاتُ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
بِهٖ تُعِزُّ وَتُذِلُّ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ
التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ بِهٖ
بِهِ الْفُرْقَانَ وَالزَّبُوْرَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ تُحْيِیْ
بِهِ الْمَوْتٰى وَتُمِيْتُ بِهِ الْاَحْيَاءَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
خَلَقْتَ بِهٖ جَنَّتَكَ وَنَارَكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
اِذَا دُعِيْتَ بِهٖ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهٖ اَعْطَيْتَ وَ
بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَاْخُذُ بِهٖ وَتُعْطِیْ وَبِاسْمِكَ
الْجَمِيْلِ الْجَلِيْلِ الْكَرِيْمِ وَبِاسْمِكَ الْعَزِيْزِ
الْغَفُوْرِ الرَّحِيْمِ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ مَا دَعَاكَ بِهٖ
كُلُّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ اَوْ نَبِیٍّ مُرْسَلٍ اَوْ رَسُوْلٍ مُصْطَفًى
اَوْ اَحَدٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى فِیْ بَرٍّ اَوْ
بَحْرٍ فِیْ شِدَّةٍ اَوْ رَخَاءٍ فِیْ غَمٍّ اَوْ هَمٍّ اَوْ كَرْبٍ
فِیْ فَرَجٍ اَوْ تَرَحٍ فِیْ سَمَاءٍ اَوْ اَرْضٍ فِیْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ

أَوْ عَانٍ أَوْ خَائِفٍ أَوْ أَسِيرٍ مَظْلُومٍ أَوْ حَزِينٍ مُضْطَرٍّ
فِي لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَكَشَفْتَ بَلَاءَهُ
وَرَحِمْتَ بُكَاءَهُ وَحَسَمْتَ شَكْوَاهُ فَإِنِّي أَسْئَلُكَ
بِحَقِّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَقِّ أَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ
وَأَكْرَمِهَا لَدَيْكَ وَأَعْظَمِهَا عَلَيْكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ دَاوُدَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ مُوسٰى عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ عِيسٰى
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ
مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ
وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَالطَّالِبِينَ
مَا لَدَيْكَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ وَالْعَارِفِينَ وَبِحَقِّ الْمُسَبِّحِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ وَبِحَقِّ الْمُهَلِّلِينَ وَالْمُكَبِّرِينَ وَبِحَقِّ
الْحَامِدِينَ وَالذَّاكِرِينَ وَبِحَقِّ السَّاجِدِينَ وَالرَّاكِعِينَ
وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا فَأَنْتَ أَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ
بِالْإِجَابَةِ فَمِنَّا الدُّعَاءُ وَمِنْكَ الْإِجَابَةُ وَمِنَّا

الطَّلَبُ وَمِنْكَ الْعَطِيَّةُ فَاِنَّكَ تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَ
تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَتَعْفُوعَنْ حِلْمٍ وَتَأْخُذُ بِجُرْمٍ يَاسَامِعَ
كُلِّ نَجْوٰى وَيَامَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَامُعْطِيَ كُلِّ حَاجَةٍ
يَاعَالِمَ كُلِّ سَرِيْرَةٍ وَيَاغَافِرَ الذَّنْبِ وَيَاقَابِلَ التَّوْبِ الْقَاضِيَ
الْاَكْبَرَ وَيَامُنْزِلَ الْقَطْرِ يَاكَرِيْمَ الْعَفْوِ يَاجَوَادًا الَّا يَبْخَلُ
يَامَنْ لَا يُوَارِيْ مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ
ذَاتُ اَبْرَاجٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
عَامًا بَعْدَ عَامٍ وَبِالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ
وَبِحَقِّ الْمُلَبِّيْنَ وَالدَّاعِيْنَ وَبِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِحَقِّ
الْحِلِّ وَالْحَرَامِ وَبِحَقِّ النُّوْرِ وَالظَّلَامِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ رَفَعْتَ
بِهِ السَّمٰوٰاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ مَلْمُوْسٍ وَلَا مَحْسُوْسٍ
وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰى وَجْهِ مَاءٍ مَحْبُوْسٍ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِيْ دَحَوْتَ بِهِ الْاَرَضِيْنَ فَانْبَسَطَتْ
بِاِذْنِكَ وَاسْتَقَرَّتْ بِعِلْمِكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الَّذِيْ اِذَا دُعِيْتَ بِهِ اَجَبْتَ
وَاِذَا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ السَّلَامِ
الْقُدُّوْسِ الْبُرْهَانِ الْمُبِيْنِ الَّذِيْ هُوَ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ

وَنُورٍ فَوْقَ نُورٍ وَنُورٍ يُضِيءُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَأَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انْشَقَّتْ وَإِذَا بَلَغَ
السَّمٰوَاتِ تَصَدَّعَتْ وَإِذَا بَلَغَ الْكُرْسِيَّ تَخَشَّعَ وَإِذَا بَلَغَ
الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَوَيْتَ بِهِ
عَلٰى عَرْشِكَ وَعَلَوْتَ بِهِ عَلٰى كُرْسِيِّكَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي قَامَ بِهِ عَرْشُكَ وَارْتَعَدَتْ مِنْهُ حَمَلَتُهُ فَثَبَّتَّهُمْ
بِهِ وَثَبَتَتْ بِهِ حَمَلَةُ كُرْسِيِّكَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي لَقَّنْتَهُ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ أَنْ أَخْرَجْتَهُ
مِنَ الْجَنَّةِ فَرَحِمْتَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِدْرِيسُ فَرَفَعْتَهُ مَكَانًا عَلِيًّا وَأَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ نَجَّيْتَ بِهِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلَكَ
مِنَ النَّارِ وَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا وَ
أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَأَقْرَرْتَ عَيْنَهُ
بِيُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ بِهِ بَعْدَ الْفُرْقَةِ وَأَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكَشَفْتَ
بَلَاءَهُ وَضُرَّهُ وَآتَيْتَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ وَ

اسئلك باسمك الذى دعاك به عبدك موسى عليه السلام فمشى به على الماء واسئلك باسمك الذى فلقت به البحر لبنى اسرائيل واغرقت فرعون ومن معه واسئلك باسمك الذى دعاك به موسى عليه السلام من جانب الطور الايمن فى البقعة المباركة من الشجرة فكلمته تكليما واستجبت له والقيت عليه محبة منك واسئلك باسمك الذى دعتك اسية امراة فرعون فاستجبت لها فبنيت لها عندك بيتا فى الجنة واسئلك باسمك الذى دعاك به ذو النون فى ظلمت ثلث فاستجبت له ونجيته واسئلك باسمك الذى دعاك به داود عليه السلام فى خطيئته وهو ساجد فغفرت له ذنبه واسئلك باسمك الذى دعاك به سليمان عليه السلام اذ قال رب هب

ملكا لا ينبغي لاحد من بعدي فاستجبت له و
اسئلك باسمك الذي انزلت به البراق على
محمد بن المختار عليه واله السلام ليلة اسرى
به الى السماء وقلت له قل يا محمد سبحان
الذي سخر لنا هذا الايتين و اسئلك باسمك
الذي دعاك به حملة عرشك وكرسيك و
بحق جبرئيل و ميكال و اسرافيل و عزرائيل
و بحق محمد عبدك و رسولك و بحق ملائكتك
المقربين و انبيائك المرسلين و عبادك الصالحين
و اسئلك بحق السماء والارض و بحق الجبال و
البحار و بحق الشجر و الدواب و بحق الريح و الهواء
و بحق القلم و اللوح و بحق الظل و الحرور و بحق القمر
المنير و بحق البيت الحرام و بحق محمد و ال
محمد عليهم السلام و بحق ابراهيم و ال ابراهيم و بحق
فضائل يوم القيمة و بحق يوم فصل القضاء
و بحق القسط و الميزان و بحق الصحف و بحق
القلم و ما جرى به و بحق اسمك المرفوع

عِندَكَ الَّذِى اسْتَأثَرْتَ بِهٖ فِى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ
وَلَا تُظْهِرُهُ لِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ اَحَدٌ
مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَلَا نَبِيٍّ مُرْسَلٍ مِنْ رُسُلِكَ وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ الَّذِى اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْبِحَارُ وَقَامَتْ
بِهِ الْجِبَالُ وَبِاِسْمِكَ الَّذِى يَخْتَلِفُ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ فَيَظْلَمُ بِهِ اللَّيْلُ وَيُضِيءُ بِهِ النَّهَارُ
وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ الْحَفَظَةِ الْمُوَكَّلِينَ
وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِحَقِّ سُورَةِ الْبَقَرَةِ
وَاٰلِ عِمْرَانَ وَالنِّسَاءِ وَالْمَائِدَةِ وَبِحَقِّ الْاَنْعَامِ
وَالْاَعْرَافِ وَالْاَنْفَالِ وَالتَّوْبَةِ وَبِحَقِّ يُونُسَ وَ
هُودٍ وَيُوسُفَ وَالرَّعْدِ وَبِحَقِّ اِبْرَاهِيمَ وَالْحِجْرِ
وَالنَّحْلِ وَبَنِي اِسْرَائِيلَ وَبِحَقِّ الْكَهْفِ وَمَرْيَمَ
وَطٰهٰ وَالْاَنْبِيَاءِ وَبِحَقِّ الْحَجِّ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالنُّورِ
وَالْفُرْقَانِ وَبِحَقِّ الشُّعَرَاءِ وَالْقَصَصِ وَالْعَنْكَبُوتِ
وَبِحَقِّ الرُّومِ وَلُقْمٰنَ وَالسَّجْدَةِ وَالْاَحْزَابِ وَ
سَبَاٍ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ وَيٰسٓ وَالصَّافَّاتِ وَصٓ

وَبِحَقِّ الزُّمَرِ وَالْمُؤْمِنِ وَلِحٰمٓ السَّجْدَةِ وَحٰمٓعٓسٓقٓ
وَبِحَقِّ الزُّخْرُفِ وَالدُّخَانِ وَالْجَاثِيَةِ وَالْاَحْقَافِ
وَبِحَقِّ سُوْرَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَالْفَتْحِ
وَالْحُجُرَاتِ وَقٓ وَالذّٰرِيَاتِ وَبِحَقِّ الطُّوْرِ
وَالْقَمَرِ وَالرَّحْمٰنِ وَبِحَقِّ الْوَاقِعَةِ وَالْمُجَادَلَةِ
وَالْحَشْرِ وَالْمُمْتَحَنَةِ وَالصَّفِّ وَبِحَقِّ الْجُمُعَةِ
وَالْمُنَافِقِيْنَ وَالتَّغَابُنِ وَالطَّلَاقِ وَالتَّحْرِيْمِ
وَبِحَقِّ تَبَارَكَ وَنٓ وَالْحَاقَّةِ وَالْمَعَارِجِ وَبِحَقِّ
نُوْحٍ وَالْجِنِّ وَالْمُزَّمِّلِ وَالْمُدَّثِّرِ وَبِحَقِّ الْقِيٰمَةِ
وَالْاِنْسَانِ وَالْمُرْسَلَاتِ وَالنَّبَاِ الْعَظِيْمِ وَالنَّازِعَاتِ
وَبِحَقِّ عَبَسَ وَالتَّكْوِيْرِ وَالْاِنْفِطَارِ وَالْمُطَفِّفِيْنَ
وَبِحَقِّ الْاِنْشِقَاقِ وَالْبُرُوْجِ وَالطَّارِقِ وَبِحَقِّ
الْاَعْلٰى وَالْغَاشِيَةِ وَالْفَجْرِ وَالْبَلَدِ وَبِحَقِّ الشَّمْسِ
وَاللَّيْلِ وَالضُّحٰى وَاَلَمْ نَشْرَحْ وَالتِّيْنِ وَبِحَقِّ الْعَلَقِ
وَالْقَدْرِ وَلَمْ يَكُنْ وَالزَّلْزَلَةِ وَالْعَادِيَاتِ وَبِحَقِّ
الْقَارِعَةِ وَالتَّكَاثُرِ وَالْعَصْرِ وَالْهُمَزَةِ وَالْفِيْلِ
وَقُرَيْشٍ وَبِحَقِّ اَرَاَيْتَ وَالْكَوْثَرِ وَقُلْ يَا اَيُّهَا

الکافرون والنصر وتبت وبحق قل هو الله احد
وبحق السورة الفلق والناس واسئلک بالاسم
الذی علمته ملک الموت علیه السلام
نقبض به ارواح الخلق وباسمک کتبته علی
سرادق عرشک یا من لا یخفی علیه سؤال
سائل یا من لا یلهیه قول قائل یا من لا تنقص
خزائنه العطایا یا من هو کل یوم فی
شان اسئلک باسمک الذی کتب علی ورق
الزیتون والقی فی النار فلم یحترق یا مفرج غم
المغموسین ویا دافع الغم عن المکروبین ویا
مونس الموحدین ویا غیاث المستغیثین و
یا جار المستجیرین ویا ملاذ المتحیرین
ویا جبار المتجبرین ویا رب العالمین
اسئلک بمعاقد العز من عرشک ومنتهی
الرحمة من کتابک وانفاذ وحیک فی خلقک
واثبات حکمک فی لوحک وعلم خلقک فی
قلمک وباسمک العلی الاعلی العظیم الاعظم

وَاَسْئَلُكَ بِالرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا اَظَلَّتْ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَبِحَقِّ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ اٰنَاءَ اللَّيْلِ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَبِحَقِّ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ وَاٰدَمَ صَفِيِّكَ وَمُوْسٰى كَلِيْمِكَ وَعِيْسٰى رُوْحِكَ وَدَاوٗدَ نَبِيِّكَ وَنُوْحٍ رَسُوْلِكَ وَمِيْكَائِيْلَ صَاحِبِ وَحْيِكَ وَاِسْرَافِيْلَ صَاحِبِ نَفْخِكَ وَجَبْرَئِيْلَ اَمِيْنِكَ وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعِتْرَتِهٖ خِيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ مُنَادٍ وَدَاعٍ وَبِحَقِّ كُلِّ مُسَبِّحٍ وَذَاكِرٍ وَمُصَلٍّ وَقَائِلٍ وَشَاهِدٍ وَغَائِبٍ وَغَرِيْبٍ وَكُلِّ حَاجٍّ وَمُعْتَمِرٍ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى فِيْمَا مَضٰى وَفِيْمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِيْ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِيْ بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ وَبِحَقِّ كُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهٖ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ اَوْ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الَّذِيْ لَا تُخَيِّبُ مَنْ دَعَاكَ بِهٖ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَحْبَبْتَنِيْ وَكَشَفْتَ كَرْبِيْ وَسَتَرْتَ ذُنُوْبِيْ وَقَضَيْتَ حَوَائِجِيْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ

مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَىٰ اِبْرَاهِيمَ وَآلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِينَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ وَاَدْخِلْنَا وَاِيَّاهُمُ الْجَنَّاتِ اِنَّكَ سَمِيعُ الدَّعَوَاتِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بعد از ان طلب کن حاجت خود را از خدا که دعای

صحیفه و در ان صد اسمای الهی هستند سید ابن طاوس در مهج الدعوات از حضرت رسول خدا روایت کرده که فرمود نازل شد جبرئیل بر من و گفت ای محمد این دعا نوشته شده است بر درهای جنت و حجرهای او و بسبب این دعا از آسمان بزمین می آیم و بالعکس و کسیکه بخواند این دعا از عذاب قبر و هول قیامت محفوظ ماند و شفاعت او حق تعالی قبول فرماید روز قیامت و در جنت جا بیش معین کند و عطا کرده شود برای او ثواب من و اسرافیل و عزرائیل و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد و کسیکه بخواند در عمر خود بست مرتبه گاهی عذاب نفرماید بر او حق تعالی اگرچه گناهانش مثل قطرهای

باران وبرگهای درختان وعدد ستارگان وبموافق عرق باشند
ونجات می یابد از هفتاد آفات دنیویه وهفتصد از آفات آخرت
ونجات می فرماید خواننده این دعا را از هم وغم وگرسنگی و رنج
وخوف ودرد ومار وکژدم واز شر سلطان وشیطان وعطا کرده
می شود در جنگ قوت هفتاد کس وثواب خواننده این دعا را کسی
حصر نتوان کرد بجز خدای تعالی اگرچه تمامی دریا مداد ودرختان
قلم وجن وانس وملائکه نویسنده شوند عشر عشیر هم نتوان نوشت
وکسی که بخواند این دعا را در حیات خود یک مرتبه روشن مثل
ماه شب چهاردهم تابان باشد وکسی که بخواند پنج مرتبه سوار شفر ملا
او را حق تعالی بر براقی وداخل می فرماید او را در جنت بهمسایه
من وهمسایه ابراهیم ونوشته می شود برای او ثواب حج وعمره
وهر غلامی که بخواند آزاد شود وهر صاحب حاجت که بخواند
حاجت روا گردد ومحفوظ ماند از هر شر وبدی وکسی که بوقت
خواب پنج مرتبه بخواند ببیند ای محمد ترا در خواب خود وکسیکه
گم کرده باشد چیزی را یا گریخته باشد از او بنده پس بیاید
که بعد وضو چهار رکعت یا دو رکعت نماز بخواند در هر رکعت فاتحه یک مرتبه
واخلاص دو مرتبه وبعد از سلام بخواند این دعا را ونوشته زیر بالین

خود بگذارد یا پیش روی خود پس آن چیز گم شده یا بنده گریخته یافت شود اگرچه در مشرق و مغرب باشد و در این دعا اسم اعظم است دعا اینست سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ مِنْ اِلٰهٍ مَا اَقْدَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيرٍ مَا اَعْظَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ مَا اَجَلَّهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَلِيلٍ مَا اَمْجَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَاجِدٍ مَا اَرْاَفَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَؤُفٍ مَا اَعَزَّهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَزِيزٍ مَا اَكْبَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَبِيرٍ مَا اَقْدَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَدِيمٍ مَا اَعْلَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَالٍ مَا اَسْنَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَنِيٍّ مَا اَبْهَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَهِيٍّ مَا اَنْوَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُنِيرٍ مَا اَظْهَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ ظَاهِرٍ مَا اَخْفَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ خَفِيٍّ مَا اَعْلَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَلِيمٍ مَا اَكْرَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَرِيمٍ مَا اَلْطَفَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ لَطِيفٍ مَا اَبْصَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَصِيرٍ مَا اَسْمَعَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَمِيعٍ مَا اَحْفَظَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ حَفِيظٍ مَا اَمْلَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَلِيٍّ مَا اَوْفَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ وَفِيٍّ مَا اَغْنَاهُ وَسُبْحَانَهُ

من غني ما اعطاه وسبحانه من معطٍ ما اوسعه وسبحانه
من واسع ما اجوده وسبحانه من جواد ما افضله وسبحانه من مفضل ما انعمه
وسبحانه من منعم ما اسيده وسبحانه من سيد
ما ارحمه وسبحانه من رحيم ما اشده وسبحانه
من شديد ما اقواه سبحانه من قوي ما احكمه وسبحانه
من حكيم ما ابطشه وسبحانه من باطش ما
اقومه وسبحانه من قيوم ما احمده وسبحانه من
حميد ما ادومه وسبحانه من دائم ما ابقاه وسبحانه
من باق ما افرده وسبحانه من فرد ما اوحده وسبحانه
من واحد ما اصمده وسبحانه من صمد ما املكه وسبحانه من مالك ما
اولاه وسبحانه من ولي ما اعظمه وسبحانه من عظيم
ما اكمله وسبحانه من كامل ما اتمه وسبحانه من تام
ما اعجبه وسبحانه من عجيب ما افخره وسبحانه من
فاخر ما ابعده وسبحانه من بعيد ما اقربه وسبحانه
من قريب ما امنعه وسبحانه من مانع ما اغلبه و
سبحانه من غالب ما اعفاه وسبحانه من عفو ما احسنه
وسبحانه من محسن ما اجمله وسبحانه من جميل ما اقبله

وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَابِلٍ مَا اَشْكَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَكُورٍ
مَا اَغْفَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ غَفُورٍ مَا اَكْبَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
كَبِيرٍ مَا اَجْبَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَبَّارٍ مَا اَدْيَنَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ دَيَّانٍ مَا اَقْضَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَاضٍ مَا اَمْضَاهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَاضٍ مَا اَنْفَذَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ نَافِذٍ
مَا اَرْحَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا اَخْلَقَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ خَالِقٍ مَا اَقْهَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَاهِرٍ مَا اَمْلَكَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا اَقْدَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَادِرٍ
مَا اَرْفَعَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَفِيعٍ مَا اَشْرَفَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ شَرِيفٍ مَا اَرْزَقَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَازِقٍ مَا اَقْبَضَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَابِضٍ مَا اَبْسَطَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَاسِطٍ
مَا اَهْدَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ هَادٍ مَا اَصْدَقَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ صَادِقٍ مَا اَبْدَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَادٍ مَا اَقْدَسَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ قُدُّوسٍ مَا اَطْهَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ طَاهِرٍ
مَا اَزْكَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ زَكِيٍّ مَا اَبْقَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَاقٍ
مَا اَعْوَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَوَّادٍ مَا اَفْطَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
فَاطِرٍ مَا اَوْهَبَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ وَهَّابٍ مَا اَتْوَبَهُ وَسُبْحَانَهُ

مِن تَوّابٍ ما اسخاه وسُبحانه مِن سخیٍّ
سُبحانه مِن نصیرٍ ما اسلمه وسُبحانه ما انصره و
اشفاه وسُبحانه مِن شافٍ ما انجاه وسُبحانه مِن سلامٍ ما
ما ابرّه وسُبحانه مِن بارٍّ ما اطلبه وسُبحانه مِن منجٍ
ما ادرکه وسُبحانه مِن مدرکٍ ما اشدّه وسُبحانه مِن طالبٍ
مِن شدیدٍ ما اعطفه وسُبحانه مِن عطوفٍ ما اعدله وسُبحانه
وسُبحانه مِن عادلٍ ما اتقنه وسُبحانه مِن متقنٍ
ما احکمه وسُبحانه مِن حکیمٍ ما اکفله وسُبحانه مِن کفیلٍ ما اشهده و
سُبحانه مِن شهیدٍ ما اعظمه وسُبحانه هو اللهُ العظیمُ وبحمده والحمد
لله ولا اله الّا الله والله اکبر ولله الحمد ولا حول ولا قوة الّا بالله
العلیّ العظیم دافع کلّ بلیّة وهو حسبی ونعم الوکیل ونیز در بعضی نوشته که دعا
اعتقاد منقول است از جناب امام موسی کاظم ع و امام رضا ع که هر که در شدت رنج و غم بخواند
آن رنج و غم زائل شود بسم الله الرحمن الرحیم اللّهمّ انّ ذنوبی وکثرتها
قد اخلقت وجهی عندک وحجبتنی عن استیهال رحمتک وباعدتنی
عن استیجاب مغفرتک ولولا تعلّقی بآلائک وتمسّکی بالرجاء لما وعدت
امثالی من المسرفین واشباهی من الخاطئین ونهیت القانطین بقولک
یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله انّ الله

يَغفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعاً اِنَّهُ هُوَ الغَفُورُ الرَّحِيمُ وَ
القَانِطِينَ مِن رَحمَتِكَ فَقُلتَ وَمَن يَقنَطُ مِن رَحمَةِ
رَبِّهِ اِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبتَنَا بِرَحمَتِكَ اِلَى دُعَائِكَ
فَقُلتَ اُدعُونِي اَستَجِب لَكُم اِنَّ الَّذِينَ يَستَكبِرُونَ
عَن عِبَادَتِي سَيَدخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اِلَهِي
لَقَد كَانَ ذُلُّ الاِيَاسِ عَلَيَّ مُشتَمِلاً وَالقُنُوطُ مِن رَحمَتِكَ
بِي مُلتَحِفاً اِلَهِي وَقَد وَعَدتَ المُحسِنَ ظَنَّهُ بِكَ ثَوَاباً
وَاَوعَدتَ المُسِيءَ ظَنَّهُ بِكَ عِقَاباً اَللّٰهُمَّ وَقَد اَمسَكَ
رَمَقِي حُسنُ الظَّنِّ بِكَ فِي عِتقِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ
تَغَمُّدِ زَلَلِي وَاِقَالَةِ عَثرَتِي وَقُلتَ وَقَولُكَ الحَقُّ الَّذِي
لَا خُلفَ لَهُ وَلَا تَبدِيلَ يَومَ نَدعُو كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِم
ذٰلِكَ يَومُ النُّشُورِ اِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ وَبُعثِرَ مَا فِي
القُبُورِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُقِرُّ وَاَشهَدُ وَاَعتَرِفُ
وَلَا اَجحَدُ وَاُسِرُّ وَاُعلِنُ وَاُظهِرُ وَاُبطِنُ بِاَنَّكَ
اَنتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنتَ وَحدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيهِ
وَآلِهِ وَاَنَّ عَلِيّاً اَمِيرُ المُؤمِنِينَ وَسَيِّدُ الاَوصِيَاءِ

علیہم

وَوَارِثُ عِلْمِ الْاَنْبِيَاءِ وَقَاتِلُ الْمُشْرِكِيْنَ وَاِمَامُ الْمُتَّقِيْنَ وَ
مُبِيْرُ الْمُنَافِقِيْنَ وَمُجَاهِدُ النَّاكِثِيْنَ وَالْقَاسِطِيْنَ وَالْمَارِقِيْنَ
اِمَامِيْ وَحُجَّتِيْ وَعُرْوَتِيْ وَصِرَاطِيْ وَدَلِيْلِيْ وَمَحَجَّتِيْ وَمَنْ لَا اَثِقُ بِالْاَعْمَالِ وَلَوْ زَكَتْ
وَلَا اَرَاهَا مُنْجِيَةً لِيْ وَلَوْ صَلَحَتْ اِلَّا بِوِلَايَتِهٖ وَالْاِئْتِمَامِ
بِهٖ وَالْاِقْرَارِ بِفَضَائِلِهٖ وَالْقَبُوْلِ مِنْ حَمَلَتِهَا وَالتَّسْلِيْمِ
لِرُوَاتِهَا اَللّٰهُمَّ وَاُقِرُّ بِاَوْصِيَائِهٖ مِنْ اَبْنَائِهٖ اَئِمَّةً وَحُجَجًا
وَاَدِلَّةً وَسُرُجًا وَاَعْلَامًا وَمَنَارًا وَسَادَةً اَبْرَارًا وَاُوْمِنُ
بِسِرِّهِمْ وَجَهْرِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَغَائِبِهِمْ
وَشَاهِدِهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ لَا شَكَّ فِيْ ذٰلِكَ وَلَا ارْتِيَابَ
وَلَا تَحَوُّلَ عَنْهُ وَلَا انْقِلَابَ اَللّٰهُمَّ فَادْعُنِيْ يَوْمَ حَشْرِيْ وَنَشْرِيْ
بِاِمَامَتِهِمْ وَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهِمْ وَاكْتُبْنِيْ فِيْ اَصْحَابِهِمْ وَاجْعَلْنِيْ
مِنْ اِخْوَانِهِمْ وَاَنْقِذْنِيْ بِهِمْ يَا مَوْلَايَ مِنْ حَرِّ النِّيْرَانِ فَاِنْ لَمْ تَرْزُقْنِيْ
رَوْحَ الْجِنَانِ فَاِنَّكَ اِنْ اَعْتَقْتَنِيْ مِنَ النَّارِ كُنْتُ مِنَ الْفَائِزِيْنَ اَللّٰهُمَّ
وَقَدْ اَصْبَحْتُ فِيْ يَوْمِيْ هٰذَا وَلَا ثِقَةَ لِيْ وَلَا رَجَاءَ وَلَا مَفْزَعَ وَلَا مَلْجَاَ
وَلَا مُلْتَجَاَ غَيْرَ مَنْ تَوَسَّلْتُ بِهِمْ اِلَيْكَ وَهُمْ رَسُوْلُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلِيٌّ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَتِيْ فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ سَيِّدَةُ
نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ وَمُحَمَّدٌ وَجَعْفَرٌ

وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن ومقيم الحجة من بعدهم الحجة
المستورة من ولدهم والمرجو للامة من ذريتهم وخيرتك
وعليهم السلام اللهم فاجعلهم في هذا اليوم وما بعده حصني من المكاره
ومعقلي من المخاوف ونجني بهم من كل عدو وطاغ و
فاسق وباغ ومن شر ما اعرف وما انكر وما استتر علي وما
ابصر ومن شر كل دابة ربي اخذ بناصيتها ان ربي على
صراط مستقيم اللهم فتوسلي بهم اليك وتقربي بمحبتهم
وتحصني بامامتهم افتح علي في هذا اليوم ابواب رزقك
وانشر علي رحمتك ومغفرتك وحببني الى خلقك وجنبني بغضهم
وعداوتهم انك على كل شيء قدير اللهم ولكل متوسل
ثواب ولكل ذي شفاعة حق فاسئلك بمن جعلته
اليك سببي وقدمته امام طلبتي ان تعرفني بركة
يومي هذا وشهري هذا وعامي هذا اللهم وهم
مفزعي ومعولي في شدتي ورخائي وعافيتي وبلائي
ونومي ويقظتي وظعني واقامتي وعسري ويسري وعلانيتي و
سري وصباحي ومسائي ومنقلبي ومثواي
اللهم فلا تخيبني بهم من نائلك ولا تقطع رجائي

من رحمتك ولا تخلني اللهم من نعمتك ولا تؤيسني من تعلقي لكنفني بالغاوق
ابواب الارزاق انسل ادمسا الكيها وارتياح مسلك اهيها
وافتح لي من لدنك فتحا يسيرا واجعل لي من كل ضنك
مخرجا والى كل سعة منهجا انك انت ارحم الراحمين
اللهم واجعل الليل والنهار مختلفين علي برحمتك ومعافاتك ومنك وفضلك
لا تفقرني الى احد من خلقك يا ارحم الراحمين انك على كل شيء قدير و
بكل شيء محيط وحسبنا الله ونعم الوكيل وصلى الله على محمد وآله
الطيبين **دعاء ابوذر** رض واين دعا در ميان اهل آسمان مشهور است شيخ صاحب
كافي اين دعا را نوشته دعا اينست اللهم اني اسئلك الامن والايمان
والتصديق بنبيك والعافية من جميع البلاء والشكر على العافية و
الغنى عن شرار الناس برحمتك يا ارحم الراحمين ۞ ۞ ۞

فصل دوم در بيان بعضى از دعاهاى كه اسم معينى ندارند و عاميست
مروى از جناب صاحب الزمان عم اللهم ارزقنا توفيق الطاعة
وبعد المعصية وصدق النية بالصواب والحكمة
واملأ قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام
والشبهة واكفف ايدينا عن الظلم والسرقة واغضض
ابصارنا عن الفجور والخيانة واسدد اسماعنا

عَنِ اللَّغْوِ وَالْغِيبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلَى عُلَمائِنا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ
وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالاتِّباعِ
وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفاءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلى
مَوْتاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مَشايِخِنا بِالْوَقارِ وَ
السَّكِينَةِ وَعَلَى الشَّبابِ بِالْإِنابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّساءِ
بِالْحَياءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْأَغْنِياءِ بِالتَّواضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى
الْفُقَراءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَناعَةِ وَعَلَى الْغُزاةِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ
وَعَلَى الْأُسَراءِ بِالْخَلاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْأُمَراءِ بِالْعَدْلِ
وَالشَّفَقَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْإِنْصافِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَبارِكْ
لِلْحُجّاجِ وَالزُّوّارِ فِي الزّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقْضِ ما أَوْجَبْتَ
عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ
الرّاحِمِينَ دعاء دیگر از جناب رسول خدا مرویست
واین دعا را سید ابن طاوس در کتاب ورع ذکر کرده
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ الرَّحْمنُ الرَّحِيمُ
سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ سُبْحانَكَ أَنْتَ اللهُ الْعَزِيزُ الْمُهَيْمِنُ

سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُصَوِّرُ
الْحَكِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْبَصِيْرُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَاسِعُ اللَّطِيْفُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْبَدِيْعُ الْاَحَدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الشَّكُوْرُ
الْحَلِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَسِيْبُ الْمَجِيْدُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْاَحَدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ السَّيِّدُ الصَّمَدُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَفُوْرُ الْغَفَّارُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْوَكِيْلُ الْكَافِيْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ
الْكَرِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُغِيْثُ الدَّائِمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْمُتَعَالِيْ الْحَقُّ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْبَاعِثُ
الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْبَاقِيْ الرَّءُوْفُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَرِيْبُ

الْمُجِيبُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ سُبْحَانَكَ
آنْتَ اللهُ الشَّهِيدُ الْمُنْعِمُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْقَاهِرُ
الرَّزَّاقُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْحَسِيبُ الْبَارِئُ سُبْحَانَكَ
آنْتَ اللهُ الْغَنِيُّ الْوَفِيُّ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ
سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ التَّوَّابُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ
الْمُحْيِي الْمُمِيتُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ سُبْحَانَكَ
آنْتَ اللهُ الْقَدِيرُ الْفَعَّالُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْقُدُّوسُ
الْقَائِمُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ
آنْتَ اللهُ الْوَفِيُّ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ
سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْعَزِيزُ الْفَتَّاحُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ
الدَّيَّانُ الشَّكُورُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ سُبْحَانَكَ
آنْتَ اللهُ الصَّادِقُ الْعَدْلُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الطَّاهِرُ
الْمُطَهِّرُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الرَّفِيعُ الْبَاقِي سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ
الْوِتْرُ الْهَادِي سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْوَلِيُّ النَّصِيرُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ
الْكَفِيلُ الْمُسْتَعَانُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْغَالِبُ الْمُعْلِي سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ
الْعَالِمُ الْمُعَظَّمُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْمُنْعِمُ
الْمُفْضِلُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ الْفَاضِلُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ آنْتَ اللهُ خَيْرُ

الحاکمین سبحانک انت الله خیر الفاصلین سبحانک
انت الله خیر الوارثین سبحانک انت الله خیر
الناصرین سبحانک انت الله خیر الغافرین سبحانک
انت الله خیر الفاطرین سبحانک انت الله خیر
الرازقین سبحانک انت الله اسرع الحاسبین
سبحانک انت الله احسن الخالقین سبحانک انت
الله العزیز الحکیم سبحانک انت الله ارحم الراحمین
سبحانک انت الله لا اله الا انت رب العرش العظیم
سبحانک انت الله لا اله الا انت سبحانک انی کنت
من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلک
ننجی المؤمنین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و
صلی الله علی سیدنا محمد و آله الطیبین الطاهرین

دعاء دیگر مروی از جناب صادق ع وکسیکه این دعا را بخواند

باین طریق که بعد ختم دعا سه مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم لا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم بگوید محفوظ می ماند در ان
روز از هفتاد و هفت انواع بلاها که هر نوعی از ان بزرگ تر
باشد از کوهها و محفوظ میدارد پروردگار عالم او را از شر آفت

و النقصان و خوف و قرض و سحر و از خوف هر سلطان و شیطان
و باید که با وضو بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اَمْنًا وَ اِیْمَانًا
وَ سَلَامَةً وَ اِسْلَامًا وَ رِزْقًا وَ غِنًی وَ مَغْفِرَةً لَا تُغَادِرُ
ذَنْبًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْهُدٰی وَ التُّقٰی وَ الْعِفَّةَ وَ الْغِنٰی
یَا خَیْرَ مَنْ نُوْدِیَ فَاَجَابَ وَ یَا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ فَاسْتَجَابَ وَ
یَا خَیْرَ مَنْ عُبِدَ فَاَثَابَ یَا جَلِیْسَ كُلِّ مُتَوَحِّدٍ مَعَكَ وَ یَا
اَنِیْسَ كُلِّ مُتَقَرِّبٍ بِخَلَوَاتِكَ یَا مَنِ الْكَرَمُ مِنْ صِفَةِ
اَفْعَالِهِ وَ الْكَرِیْمُ مِنْ اَجَلِّ اَسْمَائِهِ اَعِذْنِیْ وَ اَجِرْنِیْ یَا
كَرِیْمُ اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِیْ مِنَ النَّارِ وَ ارْزُقْنِیْ صُحْبَةَ الْاَخْیَارِ
وَ اجْعَلْنِیْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ مِنَ الْاَبْرَارِ اِنَّكَ وَاحِدٌ قَهَّارٌ مَلِكٌ
جَبَّارٌ عَزِیْزٌ غَفَّارٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ مُسْتَجِیْرُكَ فَاَجِرْنِیْ وَ مُسْتَعِیْذُكَ
فَاَعِذْنِیْ وَ مُسْتَغِیْثُكَ فَاَغِثْنِیْ وَ مُسْتَعِیْنُكَ فَاَعِنِّیْ وَ مُسْتَقِیْلُكَ فَاَقِلْنِیْ
وَ مُسْتَنْصِرُكَ فَانْصُرْنِیْ وَ مُسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِیْ وَ مُسْتَرْشِدُكَ
فَاَرْشِدْنِیْ وَ مُسْتَعْصِمُكَ فَاعْصِمْنِیْ وَ مُسْتَهْدِیْكَ
فَاهْدِنِیْ وَ مُسْتَكْفِیْكَ فَاكْفِنِیْ وَ مُسْتَرْحِمُكَ فَارْحَمْنِیْ
وَ مُسْتَغْنِیْكَ فَاَغْنِنِیْ وَ مُسْتَتِیْبُكَ فَتُبْ عَلَیَّ وَ مُسْتَغْفِرُكَ
فَاغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ اِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ یَا مَنْ

لا تَضُرُّكَ الْمَعْصِيَةُ وَلَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ اِغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ
وَهَبْ لِي مَا لَا يَنْقُصُكَ كذا فی مصباح الکفعمی رحمه الله
صاحب عُمدہ از کافی نقل فرمود که آمد جبرئیل ع بجانب
رسالت مآب و گفت پروردگار تو میفرماید که هرگاه اراده نمائی
که عبادت کنی مارا در شب و روز چنانکه حق عبادت من است
پس بردار هر دو دست خود بجانب من و بگو اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا
أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا اَجْرَ
لِقَائِلِهِ اِلَّا رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ
الْمَنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ وَلَكَ الْبَهَاءُ كُلُّهُ وَ
لَكَ النُّورُ كُلُّهُ وَلَكَ الْعِزَّةُ كُلُّهَا وَلَكَ الدُّنْيَا كُلُّهَا
وَلَكَ الْاٰخِرَةُ كُلُّهَا وَلَكَ اللَّيْلُ كُلُّهُ وَالنَّهَارُ كُلُّهُ
وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ
الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
اَبَدًا اَنْتَ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَلِيلُ الثَّنَاءِ سَابِغُ النَّعْمَاءِ
عَدْلُ الْقَضَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ حَسَنُ الْاٰلَاءِ اِلٰهٌ فِي الْاَرْضِ

وَ اِلٰهٌ فِی السَّمَآءِ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی السَّبْعِ الشِّدَادِ
وَلَکَ الْحَمْدُ فِی الْاَرْضِ الْمِهَادِ وَلَکَ الْحَمْدُ طَاقَةَ
الْعِبَادِ وَلَکَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلَادِ وَلَکَ الْحَمْدُ فِی
الْجِبَالِ الْاَوْتَادِ وَلَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی
وَلَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی وَلَکَ الْحَمْدُ فِی
الْاٰخِرَةِ وَ الْاُوْلٰی وَلَکَ الْحَمْدُ فِی الْمَثَانِی وَالْقُرْاٰنِ
الْعَظِیْمِ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیْمِ وَ بِحَمْدِهٖ وَالْاَرْضُ
جَمِیْعًا قَبْضَتُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِیّٰتٌ
بِیَمِیْنِهٖ سُبْحَانَهٗ وَ تَعَالٰی عَمَّا یُشْرِکُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْعَظِیْمِ وَ بِحَمْدِهٖ کُلُّ شَیْءٍ هَالِکٌ اِلَّا وَجْهَهٗ سُبْحَانَکَ
رَبَّنَا وَ تَعَالَیْتَ وَ تَبَارَکْتَ وَ تَقَدَّسْتَ خَلَقْتَ کُلَّ شَیْءٍ
بِقُدْرَتِکَ وَ قَهَرْتَ کُلَّ شَیْءٍ بِعِزَّتِکَ وَ عَلَوْتَ فَوْقَ
کُلِّ شَیْءٍ بِارْتِفَاعِکَ وَ غَلَبْتَ کُلَّ شَیْءٍ بِقُوَّتِکَ
وَ ابْتَدَعْتَ کُلَّ شَیْءٍ بِحِکْمَتِکَ وَ عِلْمِکَ وَ بَعَثْتَ
الرُّسُلَ بِکُتُبِکَ وَ هَدَیْتَ الصَّالِحِیْنَ بِاِذْنِکَ وَ
اَیَّدْتَ الْمُؤْمِنِیْنَ بِنَصْرِکَ وَ قَهَرْتَ الْخَلْقَ بِسُلْطَانِکَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ وَ لَا نَعْبُدُ غَیْرَکَ

وَلا نَسْئَلُ اِلّا اِیّاکَ وَلا نَرْغَبُ اِلّا اِلَیْکَ اَنْتَ مَوْضِعُ
شَکْوانا وَمُنْتَهیٰ رَغْبَتِنا وَاِلٰهُنا وَمَلیکُنا

محمد بن بابویه در کتاب خصال از ابن عباس
آورده که حضرت امیر المومنین ع سوال کردند از حضرت رسول
خدا ص چیزی را پس آن حضرت ص فرمودند که یا علی قسم بذاتیکه
مرا براستی به پیغمبری فرستاده که نیست نزد من تسلیلی ولکن
می آموزم ترا آن چیز را که دوست من جبرئیل ع بمن آورده گفت
گرامی داشته است ترا حق تعالی باین دعا و عطا نه فرموده کسی را
پیش از تو و آن نوزده حرف است وهر که بخواند آن را هیچ ستمدیده
و نه اندوهناکی و نه محزونی و نه بنده بسر و قتی و نه محروقی و نیکو دیدآنرا
بنده که بترسد از سلطانی مگر آنکه فرج رسید خدای تعالی اورا
واز ان نوزده حروف چهار حروف نوشته است بر پیشانی
اسرافیل و چهار بر پیشانی میکائیل و چهار بر پیشانی جبرئیل ع
و چهار بر گرد عرش و سه هر جا که خدا خواست و دعا اینست
یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ وَیا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ وَیا
سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ وَیا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ
وَیا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ وَیا کَریمَ الْعَفْوِ

وَيَا حَسَنَ الْبَلَاءِ وَيَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ وَيَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ
وَيَا مُنْقِذَ الْغَرْقَىٰ وَيَا مُنْجِيَ الْهَلْكَىٰ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ
يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ
اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ
وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا بدرستیکه از جای خود برنخیزی
تا مستجاب شود از برای تو انشاء الله تعالی صاحب نخبه
میگوید که سید بن طاوس رح در کتاب مهج از حضرت امیر المؤمنین ع
آورده که فرمود جناب رسول خدا ص که هر که دعا کند باین اسماء
مستجاب میشود و قسم بخدا آنکه مرا به پیغمبری فرستاده که اگر خوانده
شود این اسما بر تختهای آهن گداخته شوند و اگر خوانده شوند بر آبی
که زائیدن دشوار باشد آسان گردد و بیامرزد حق تعالی
گناهانی را که در میان او و آدمیان و گناهانی که میان او و پروردگار
است پس سلمان گفت که پدر و مادرم فدای تو باد ای سوگند
آیا عطا میشود هر که بخواند این اسماء اسمه تو اما فرمود که ای
ابا عبد الله ترغیب مکن مردم را بر خواندن این دعا زیرا که

می ترسم که ترک کنند عملهای خیر را و تکیه کنند بر خواندن این دعای
ابا عبدالله می آمرزد خدای تعالی خوانندهٔ دعا و شنوندهٔ دعا و اهل خانهٔ او
و موذن شهر و اهل شهر او و دعا اینست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَاَنْتَ الرَّحِيمُ اَلْمَلِكُ
اَلْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
اَلْمُتَكَبِّرُ الْاَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ
اَلْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ الْوَدُودُ الشَّهِيدُ الْقَدِيمُ الْعَلِيمُ
اَلْعَلِيمُ الصَّادِقُ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ الشَّكُورُ الْغَفُورُ
اَلْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ الرَّقِيبُ الْحَفِيظُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ الْعَظِيمُ الْعَلِيُّ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ الْفَتَّاحُ الْمُرْتَاحُ
اَلْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِيُّ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَلَّاقُ
اَلرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْوَكِيلُ اللَّطِيفُ
اَلْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الدَّيَّانُ الْمُتَعَالِي الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ
اَلْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِي الْحَيُّ الدَّائِمُ الَّذِي
لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْاَحَدُ
اَلصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ
ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الْبَدِئُ الْبَدِيعُ

الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِي الظَّاهِرُ الْمُقِيتُ الدَّافِعُ الرَّافِعُ
الضَّارُّ النَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَيْمِنُ
الْمُكْرِمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ
الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ فَالِقَ الْإِصْبَاحِ
وَفَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اَللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ
أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِي يَوْمِي
هٰذَا أَوْ لَيْلَتِي هٰذِهِ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ مَا شِئْتَ مِنْهُ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ
فَادْفَعْ عَنِّي اَللّٰهُمَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ
الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي

وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاصْلِحْ لِي شَأْنِي وَ
يَسِّرْ لِي أُمُورِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَاغْنِنِي بِكَرَمِ
وَجْهِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَصُنْ وَجْهِي وَيَدِي
وَلِسَانِي عَنْ مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي
فَرَجاً وَمَخْرَجاً فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا
أَقْدِرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا الْمُرْسَلِينَ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

دعاء دیگر سید ابن طاوس در کتاب مذکور آورده
که حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمودند هر که بخواند این
دعا را مستجاب بگرداند خدای تعالی دعائی او را و جناب
رسالت پناه ص فرمودند که قسم بذاتیکه مرا به پیغمبری فرستاد
هر که گرسنه یا تشنه باشد بر کت این دعا سیر و سیراب شود
واگر بر کوهی بخواند که حائل باشد درمیان این شخص و میان
آن موضع که اراده آن داشته باشد هر آئینه دور میشود آن کوه
تا بمقصد خود برسد واگر خوانده شود بر مجنون بهوش آید
واگر بخواند بر زنی که زائیدن بر او دشوار باشد آسان گردد

وقسم بخدائیکه مرا به پیغمبری فرستاد هرکه بخواند این دعا را در اول شب جمعه می آمرزد حق تعالی برای او گناهی را که در میان او وخدا باشد واگر بخواند این دعا را و داخل شود بر سلطان جبار خلاص یابد از شر او واگر بخواند این دعا را بوقت خواب مبعوث سکیند خدای تعالی برای او بعوض هر حرفی ازین دعا هفتاد هزار فرشته از روحانیان که روهای ایشان بهتر باشند از آفتاب به هفتاد هزار مرتبه واستغفار و دعا سکیند برای او ومینویسند برای او حسنات وهرکه بخواند این دعا را ومرتکب گناهان کبیره شده باشد می آمرزد حق تعالی گناهان او را واگر بمیرد دران شب می میرد شهید بعد ازان فرمود که می آمرزد خدای تعالی او را واهل خانهٔ او را وموذن وامام مسجد او را دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُتَطَهِّرُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ يَا مَنْ يُنَادِيْ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ بِأَلْسِنَةٍ شَتّٰى وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجَ اُخْرٰى يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَانٌ عَنْ شَانٍ اَنْتَ الَّذِيْ لَا تُغَيِّرُكَ الْاَزْمِنَةُ وَلَا تُحِيْطُ بِكَ الْاَمْكِنَةُ وَلَا يَاْخُذُكَ نَوْمٌ وَلَا سِنَةٌ يَسِّرْ لِيْ

مِنْ اَمْرِی مَا اَخَافُ عُسْرَهُ وَکَثِّرْ لِی مِنْ اَمْرِی مَا اَخَافُ
کُرْبَةً وَسَهِّلْ لِی مِنْ اَمْرِی مَا اَخَافُ حُزُونَتَهُ
سُبْحَانَکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ عَمِلْتُ
سُوْءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِی فَاغْفِرْ لِی اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ
اِلَّا اَنْتَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیمًا کَثِیرًا دعاء دیگر سید بن
طاؤس رح در کتاب مذکور آورده از حضرت امیر المؤمنین ع که فرمود
رسول خدا ص که نیست هیچ از بندگان که بخواند این دعا را مگر
آنکه مستجاب میگرداند برای او و چند مرتبه بقسم یاد فرمودند که
اگر خوانده شود این دعا بر آب جاری البته بایستد و اگر بخواند
این دعا به کوهی دور شود از مکان خود و اگر بخواند این دعا را کسی که
رسیده باشد باو گرسنگی و تشنگی سیر و سیراب می کند حقتعالی
او را و اگر بخواند این دعا را کسی بر زنی که دشوار باشد بر او زائیدن البته
آسان گردد و اگر بخواند کسی این دعا را و در شهری باشد و آن
شهر را آتش گیرد و خانه او در وسط آن شهر باشد البته نجات
می یابد از آن و نمی سوزد خانه او و اگر بخواند کسی این دعا را

در چهل شب جمعه می آمرزد خدا هر گناهی که در میان او و میان آدمیان باشد و نمی خواند این دعا را هیچ اندوهناکی و مهموم و مغموم مگر آنکه فرح میدهد او را حق تعالی از آن و نمی خواند این دعا را کسی بر سلطان جور کننده مگر آنکه مستجاب می کند حق تعالی برای او و این دعا را شرح طویلی است از جهت اختصار ذکر نکرده شده دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ وَ لَا اَسْئَلُ غَيْرَكَ وَ اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَ لَا اَرْغَبُ اِلٰى غَيْرِكَ اَسْئَلُكَ يَا اَمَانَ الْخَائِفِينَ وَ جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ اَنْتَ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيلُ الْعَثَرَاتِ وَ مَاحِي السَّيِّئَاتِ وَ كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ اَسْئَلُكَ بِاَفْضَلِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَ اَنْجَحِهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ اَنْ يَسْئَلُوكَ اِلَّا بِهَا وَ بِكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ وَ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى وَ اَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَ نِعَمِكَ الَّتِي لَا تُحْصٰى وَ بِاَكْرَمِ اَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَ اَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَ اَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَ اَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيلَةً وَ اَجْزَلِهَا مَبْلَغًا وَ اَسْرَعِهَا مِنْكَ اِجَابَةً وَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْجَلِيلِ الْاَجَلِّ الْعَظِيمِ

الاعظم الذي تحبه وترضاه وترضى عمن دعاك به
فاستجبت له دعاءه وحق عليك ان لا تحرم به سائلك و
بكل اسم هو لك في التورية والانجيل والزبور والفرقان
العظيم وبكل اسم هو لك علمته احداً من خلقك او لم تعلمه
احداً او بكل اسم دعاك به حملة عرشك وملئكتك واصفيائك
من خلقك وبحق السائلين لك والراغبين اليك والمتعوذين بك
والمتضرعين لديك وبحق كل عبد متعبد لك في بر
او بحر او سهل او جبل ادعوك دعاء من اشتدت فاقته
وعظم جرمه واشرف على الهلكة نفسه وضعفت
قوته ومن لا يثق بشيء من عمله ولا يجد لذنبه غافراً
غيرك ولا لسعيه ملجأ سواك هربت منك اليك غير
مستنكف ولا مستكبر عن عبادتك يا انس كل فقير
مستجير اسئلك بانك انت الله لا اله الا انت الحنان
المنان بديع السموات والارض ذو الجلال والاكرام
عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم انت الرب
وانا العبد وانت المالك وانا المملوك وانت العزيز
وانا الذليل وانت الغني وانا الفقير وانت الحي و

أنا المَيّتُ وأنتَ الباقي وأنا الفاني وأنتَ المُحسِنُ وأنا
المُسيءُ وأنتَ الغفورُ وأنا المُذنِبُ وأنتَ الرَّحيمُ و
أنا الخاطئُ وأنتَ الخالِقُ وأنا المَخلوقُ وأنتَ القويُّ
وأنا الضَّعيفُ وأنتَ المُعطي وأنا السّائِلُ وأنتَ الأمِنُ
وأنا الخائِفُ وأنتَ الرّازِقُ وأنا المَرزوقُ وأنتَ
أحَقُّ مَن شَكَوتُ إليهِ واستَغَثتُ بِهِ ورَجَوتُهُ لأنَّكَ
كَم مِن مُذنِبٍ قَد غَفَرتَ لَهُ وكَم مِن مُسيءٍ قَد تَجاوَزتَ
عَنهُ فاغفِر لي وتَجاوَز عَنّي وارحَمني وعافِني مِمّا نَزَلَ
بي ولا تَفضَحني بِما جَنَيتُهُ عَلى نَفسي وخُذ بِيَدي وبِيَدِ
والِدَيَّ ووُلدي وارحَمنا بِرَحمَتِكَ يا ذا الجَلالِ و
الإكرامِ دعاء دیگر سید بن طاوس در کتاب مذکور از سلمان
فارسی آورده که شنیدم از حضرت امیر المؤمنین که حضرت
رسالت پناه بمن فرمودند که یا علی اگر بخواند کسی این دعا را بر
تخته آهن البته گداخته شود وقسم بخدا تکیه مرا به نبوت فرستاد اگر بخواند
کسی این دعا را بر آب جاری البته ساکن شود که بر آن آب بگذرد
واگر کسی گرسنه وتشنه باشد از خواندن این دعا سیر وسیراب گردد و
اگر خوانده شود بر کوهی که حائل باشد میان او وموضعی که اراده

آن واشته باشد البته شگفته شود تا بمنزل خود رسد و اگر خوانده شود
این دعا بر دیوانه بهوش آید و اگر خوانده شود بر زنی که زائیدن
بر او دشوار باشد آسان گردد و اگر بخواند این دعا را و آن کس در
ملبدی باشد که آن را آتش گرفته باشد و خانه او در وسط آن باشد
البته نجات یابد و اگر بخواند در چهل شب جمعه می آمرزد حق تعالی
برای او هر گناهی که میان او و آدمیان باشد اگرچه فجوری با مادر
خود کرده باشد و هر که بخواند این دعا را سلطان جابر البته مطیع و
منقاد او گردد و هر که بخواند در وقت خواب مبعوث می گرداند حق تعالی
بعدد هر حرفی از این دعا هزار هزار فرشته از روحانیان که
روهای ایشان بهتر باشند از آفتاب و ماهتاب و استغفار
میکنند آن فرشتها خدای عزوجل را برای خواننده این دعا و
درجات خواننده این دعا بلند میشوند سلمان فارسی گفت که عرض کردم
پدر و مادرم فدائی تو باد یا امیر المومنین آیا عطا کرده می شود
بسبب خواندن این اسماء همه چیزها که فرمودید فرمودند که بلی حضرت
رسول خدا ص فرمودند که یا علی خبر دهم ترا به بزرگتر از این هر که
که مرتکب همه گناهان کبیره باشد و خواننده باشد این دعا
را پس اگر بمیرد شهید است و اگرچه بمیرد بغیر توبه و می آمرزد حق تعالی

اور او اہل خانہ اور او پدر و مادر او فرزندان و مؤذن و امام
مسجد او دعا امینت اللّٰھم انک حیّ لا تموت و صادق
لا تکذب و قاہر لا تقہر و بدیٔ لا تنفد و قریب لا تبعد
و قادر لا تضاد و غافر لا تظلم و صمد لا تطعم و قیوم
لا تنام و مجیب لا تسام و جبار لا تعان و عظیم لا ترام
و عالم لا تعلم و قوی لا تضعف و حلیم لا تجہل و جلیل
لا توصف و وفی لا تخلف و غالب لا تغلب و عادل
لا تحیف و غنی لا تفتقر و کبیر لا تغادر و حلیم لا تجور
و وکیل لا تحیف و فرد لا تستشیر و وہاب لا تمل و عزیز
لا تستذل و سمیع لا تذہل و جواد لا تبخل و حافظ لا تغفل
و قائم لا تسہو و دائم لا تفنی و محتجب لا تری و باق
لا تبلی و واحد لا تشبہ و مقتدر لا تنازع یا کریم الجواد
المتکرم یا ظاہر یا قاہر انت القادر المقتدر یا عزیز
المتعزز یا من ینادی من کل فج عمیق بالسنۃ شتی
و لغات مختلفۃ و حوائج متتابعۃ لا یشغلک شیء عن
شیء انت الذی لا تفنیک الدہور و لا تحیط بک
الامکنۃ و لا تاخذک سنۃ و لا نوم صل علی محمد

و آلِ محمّدٍ و کَفِنی ما اَخافُ عُسرَهٗ و فَرِّج عَنّی ما اَخافُ
کَربَهٗ و سَهِّل لی ما اَخافُ حُزونَتَهٗ سُبحانَکَ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنتَ اِنّی کُنتُ مِنَ الظّالِمینَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ
دعاء دیگر سید بن طاوس رح در ورع از حضرت امام جعفر صادق ع
آورده که محو می شوند گناهان هر که بخواند این دعا را و تمام میشود
بر او نعمت و آن اینست یا مَن وَعَدَ تَوفی وَ تَوعَدَ نَعفی
صَلِّ علیٰ محمّدٍ و اَهلِ بَیتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَاغفِر لِمَن
ظَلَمَ وَ اَساءَ سَیِّدی وَ لا اَهلَکَ وَ اَنتَ الرَّجاءُ دعاء
دیگر کلینی رح در کتاب کافی از عمرو بن ابی المقدام آورده که املا
فرمودند بر من امام جعفر صادق ع این دعا را و این جامع است
برای دنیا و آخرت میگوئی بعد از حمد و ثنای خدای تعالی
اَللّٰهُمَّ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ الحَلیمُ الکَریمُ وَ اَنتَ اللّٰهُ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ العَزیزُ الحَکیمُ وَ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ الواحِدُ القَهّارُ وَ اَنتَ
اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ المَلِکُ الجَبّارُ وَ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ الرَّحیمُ
الغَفّارُ وَ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ الشَّدیدُ المِحالُ وَ اَنتَ اللّٰهُ
لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ الکَبیرُ المُتَعالُ وَ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ
السَّمیعُ البَصیرُ وَ اَنتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ المَنیعُ القَدیرُ

وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ الشَّكُوْرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَمِيْدُ الْمَجِيْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ
الْوَدُوْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيْمُ الدَّيَّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْجَوَادُ
الْمَاجِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ تَمَّ
نُوْرُكَ فَهَدَيْتَ وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَاَعْطَيْتَ رَبَّنَا وَجْهُكَ
اَكْرَمُ الْوُجُوْهِ وَجِهَتُكَ خَيْرُ الْجِهَاتِ وَعَطِيَّتُكَ
اَفْضَلُ الْعَطَايَا وَاَهْنَاهَا تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتُعْصٰى
رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجِيْبُ الْمُضْطَرِّيْنَ وَتَكْشِفُ
السُّوْٓءَ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُوْ عَنِ الذُّنُوْبِ لَا تُجَازٰى
اَيَادِيْكَ وَلَا تُحْصٰى نِعَمُكَ وَلَا يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلُ
قَائِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ
فَرَجَهُمْ وَرَوْحَهُمْ وَرَاحَتَهُمْ وَسُرُوْرَهُمْ وَاَذِقْنِيْ
طَعْمَ فَرَجِهِمْ وَاَهْلِكْ اَعْدَائَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِیْنَ لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ
وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ الَّذِیْنَ صَبَرُوْا وَ
عَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُوْنَ وَثَبِّتْنِیْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی
الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَةِ وَبَارِكْ لِیْ فِی الْمَحْیَا
وَالْمَمَاتِ وَالْمَوْقِفِ وَالنُّشُوْرِ وَالْحِسَابِ وَالْمِیْزَانِ
وَاَهْوَالِ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَسَلِّمْنِیْ عَلَی الصِّرَاطِ وَاَجِزْنِیْ
عَلَیْهِ وَارْزُقْنِیْ عِلْمًا نَافِعًا وَیَقِیْنًا صَادِقًا وَتُقًی وَبِرًّا
وَوَرَعًا وَخَوْفًا مِنْكَ وَفَرَقًا یُبَلِّغُنِیْ مِنْكَ زُلْفٰی وَلَا یُبَاعِدُنِیْ عَنْكَ
وَلَا تَبْغَضْنِیْ وَتَوَلَّنِیْ وَلَا تَخْذُلْنِیْ وَاَعْطِنِیْ مِنْ جَمِیْعِ
خَیْرِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ
وَاَجِرْنِیْ مِنَ السُّوْءِ كُلِّهٖ بِحَذَافِیْرِهٖ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ
وَمَا لَمْ اَعْلَمْ دعاء دیگر در کتاب مجمع الرائق از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که فرموده مطلع نه سازید برانید عا
و تسبیح مگر شخصی را که درو پنج خصلت باشد راستی و
پرہیزگاری و ورع و نگاه داشت و زهد و تعلیم نکنید این دعا
را به سفیهان بد رستیکه هر که بخواند این دعا را در عمر خود یک مرتبه

باشد از برای او ثواب فرشتگان و بنی آدم و جن و انس و
ساکنان دریا و بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و هر چه
در آنجا است و زمین و آنچه در آن هست و بر آنست و باشد
در امان خدای عز و جل تا آنکه ملاقات نماید او را و اگر زیاده
بر یک مرتبه بخواند پس بتحقیق نمیرسد علم اهل آسمان و زمین از
جن و انس بر وصف ثواب آن و اگر بخواند این دعا را در عمرش
یک مرتبه نوشته میشود نزد خدای تعالی از آن جماعتی که ایمن
اند و نیست خوفی و اندوهی بر ایشان و اگر بخواند این دعا را
هر روزی یک مرتبه میمیرد بر زمین در حالتیکه مغفور باشد
امنیت دعا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
ثُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ نُورٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَ اللّٰهُ بِهِ نَفْسَهُ وَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ
بِهِ خَلْقُهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ
بِهِ عَرْشُهُ وَمَنْ تَحْتَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ عَرْشُهُ
وَمَنْ تَحْتَهُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ
وَمَا اَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ عَرْشُهُ

وَمَنْ تَحْتَهُ وَسُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ عَرْشُهُ وَمَنْ
تَحْتَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ وَمَا أَحَاطَ
بِهِ عِلْمُهُ وَاللهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ وَمَا أَحَاطَ
بِهِ عِلْمُهُ سُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ كُرْسِيُّهُ وَمَا أَحَاطَ
بِهِ عِلْمُهُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ سَمٰوَاتُهُ وَأَرْضُهُ
وَمَنْ فِيهِنَّ وَاللهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ سَمٰوَاتُهُ وَأَرْضُهُ وَمَنْ
فِيهِنَّ وَسُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ سَمٰوَاتُهُ وَأَرْضُهُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ سَمٰوَاتُهُ وَأَرْضُهُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَاللهُ أَكْبَرُ بِمَا
كَبَّرَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَسُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ بِحَارُهُ
وَمَا فِيهَا وَاللهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ بِحَارُهُ وَمَا فِيهَا وَسُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ بِحَارُهُ وَمَا
فِيهَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ بِحَارُهُ وَمَا فِيهَا
وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ أَهْلُ الْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا
وَمَا فِيهَا وَاللهُ أَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ أَهْلُ الْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا وَمَا
فِيهَا وَسُبْحَانَ اللهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ أَهْلُ الْآخِرَةِ وَ
الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ أَهْلُ الْآخِرَةِ

وَالدُّنْيا وَما فيها وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ مَبْلَغَ رِضاهُ وَزِنَةَ
عَرْشِهِ وَمُنْتَهى رِضاهُ وَما لا يَعْدِلُهُ وَاللهُ اَكْبَرُ
مَبْلَغَ رِضاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمُنْتَهى رِضاهُ وَما لا
يَعْدِلُهُ وَسُبْحانَ اللهِ مَبْلَغَ رِضاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهِ
وَمُنْتَهى رِضاهُ وَما لا يَعْدِلُهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مَبْلَغَ
رِضاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمُنْتَهى رِضاهُ وَما لا يَعْدِلُهُ
وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ
كُلِّ شَيْءٍ وَاللهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَسُبْحانَ اللهِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَلا اِلهَ
اِلَّا اللهُ عَدَدَ اياتِهِ وَاَسْمائِهِ وَمِلْءَ جَنَّتِهِ وَنارِهِ وَاللهُ اَكْبَرُ
عَدَدَ اياتِهِ وَاَسْمائِهِ وَمِلْءَ جَنَّتِهِ وَنارِهِ وَسُبْحانَ
اللهِ عَدَدَ اياتِهِ وَاَسْمائِهِ وَمِلْءَ جَنَّتِهِ وَنارِهِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ اياتِهِ وَاَسْمائِهِ وَمِلْءَ جَنَّتِهِ وَنارِهِ
وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ جُمْلَةً لا تُحْصى بِعَدَدٍ وَلا بِقُوَّةٍ
وَلا بِحِسابٍ وَاللهُ اَكْبَرُ جُمْلَةً لا تُحْصى بِعَدَدٍ وَلا بِقُوَّةٍ وَلا بِحِسابٍ
سُبْحانَ اللهِ جُمْلَةً لا تُحْصى بِعَدَدٍ وَلا بِقُوَّةٍ وَلا بِحِسابٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ جُمْلَةً لا تُحْصى

بعدد ولا بقوة ولا بحساب ولا إله إلا الله عدد
النجوم والمياه والأشجار والأشعار والله أكبر
عدد النجوم والمياه والأشجار والأشعار وسبحان
الله عدد النجوم والمياه والأشجار والأشعار
والحمد لله عدد النجوم والمياه والأشجار والأشعار
ولا إله إلا الله عدد الحصى والنوى والتراب
والجن والإنس والله أكبر عدد الحصى والنوى و
التراب والجن والإنس وسبحان الله عدد
الحصى والنوى والتراب والجن والإنس والحمد
لله عدد الحصى والنوى والتراب والجن و
الإنس ولا إله إلا الله تهليلاً لا يكون بعده في
علمه تهليل والله أكبر تكبيراً لا يكون بعده في
علمه تكبير وسبحان الله تسبيحاً لا يكون بعده
في علمه تسبيح والحمد لله تحميداً لا يكون بعده
في علمه تحميد ولا إله إلا الله أبد الأبد وبعد
الأبد وقبل الأبد والله أكبر أبد الأبد وبعد الأبد
وقبل الأبد وسبحان الله أبد الأبد وبعد الأبد وقبل الأبد والحمد

لِلّٰهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَبَعْدَ الْاَبَدِ وَقَبْلَ الْاَبَدِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ عَلٰى هٰذَا وَاَضْعَافِهٖ وَاَمْثَالِهٖ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ
قَلِيْلٌ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ عَلٰى هٰذَا وَاَضْعَافِهٖ وَاَمْثَالِهٖ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ
لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَلٰى هٰذَا وَاَضْعَافِهٖ وَذٰلِكَ
اَمْثَالِهٖ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى هٰذَا وَ
وَاَضْعَافِهٖ وَاَمْثَالِهٖ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلٰى هٰذَا كُلِّهٖ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ عَلٰى هٰذَا كُلِّهٖ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِيْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ عَلٰى هٰذَا كُلِّهٖ وَاَتُوْبُ
اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ خَطِيْئَةٍ ارْتَكَبْتُهَا وَمِنْ كُلِّ ذَنْبٍ عَمِلْتُهٗ
وَمِنْ كُلِّ فَاحِشَةٍ سَبَقَتْ مِنِّيْ عَلٰى هٰذَا كُلِّهٖ وَمُنْتَهٰى
عَمَلِهٖ وَرِضَاهُ يَا اَللّٰهُ الْمُؤْمِنُ الْخَالِقُ الْعَلِيْمُ الْعَزِيْزُ عِلْمِهٖ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ يَا اَللّٰهُ الْجَمِيْلُ
الْجَلِيْلُ يَا اَللّٰهُ الرَّبُّ الْكَرِيْمُ يَا اَللّٰهُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيْدُ يَا
اَللّٰهُ الْوَاسِعُ الْحَلِيْمُ يَا اَللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ يَا
اَللّٰهُ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ يَا اَللّٰهُ الْعَظِيْمُ الْكَرِيْمُ يَا اَللّٰهُ
اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ يَا اَللّٰهُ الْعَظِيْمُ الْجَلِيْلُ يَا اَللّٰهُ الْقَوِيُّ

یا اللّه الغنیّ الحمید یا اللّه القریب المجیب یا اللّه
العزیز الحکیم یا اللّه الحلیم الکریم یا اللّه الرّؤف
الرّحیم یا اللّه الغفور الشّکور یا اللّه الرّاضی
بالیسیر یا اللّه الشّاکر بالقلیل یا اللّه المعطی بالجزیل
یا اللّه الغافر للذّنب العظیم یا اللّه الفعّال لما یرید
یا اللّه الجبّار المتجبّر یا اللّه الکبیر المتکبّر یا اللّه العظیم
المتعظّم یا اللّه العلیّ المتعالی یا اللّه الرّفیع العالی
یا اللّه القائم الدّائم یا اللّه القادر المقتدر یا اللّه
القاهر الباهر یا اللّه المعافی المکافی یا اللّه الواجد
الماجد یا اللّه القابض الباسط یا اللّه الخالق الرّازق
یا اللّه الباعث الوارث یا اللّه المنعم المفضل یا
اللّه المحسن المجمل یا اللّه الطّالب المدرک یا اللّه
منتهی رغبة الرّاغبین یا اللّه جار المستجیرین
یا اللّه أقرب المحسنین یا اللّه ارحم الرّاحمین
یا اللّه غیاث المستغیثین یا اللّه معطی السّائلین
یا اللّه المنفّس عن المهمومین یا اللّه المفرّج عن
المکروبین یا اللّه المفرّج عن الکرب العظیم

يا اَللّهُ النُّورُ مِنْكَ النُّورُ يا اَللّهُ الْخَيْرُ مِنْ عِنْدِكَ الْخَيْرُ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الْبالِغَةِ الْمُبْلَغَةِ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الْعَزيزَةِ الْحَكيمَةِ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الرَّضِيَّةِ الرَّفيعَةِ الشَّريفَةِ الْجَزيلَةِ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الْمَكْتُومَةِ التّامَّةِ الْجَزيلَةِ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ ما هُوَ رِضًى لَكَ يا اَللّهُ يا رَحْمنُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ صَلوةً لا يَقْوى عَلى اِحْصائِها اِلّا اَنْتَ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ ما اَحْصاهُ كِتابُكَ وَاَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَاَنْ تَفْعَلَ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ لا ما اَنَا اَهْلُهُ وَاَسْئَلُكَ قَضاءَ حَوائِجي لِلدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اِنْ شِئْتَها وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

دعای دیگر صاحب مهج از جناب موسی ابن جعفر آورده

که فرمودند آن حضرت هر مغموم و مهموم که بخواند این دعا را البته هم و غمش زائل گردد و از عذاب قبر نجات یابد و روز حشر

این

وسیع گردد و در زمره شهدا و صدیقین و مسلما مبعوث گردد و ثوابش اینست که تمامی مخلوقات که از حق تعالی استغفار می نماید ثواب همه برای این کس است و جمیع گناهان آمرزیده شوند اگرچه مثل ریگ بیابان باشند دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم سبحانک اللهم و بحمدک اثنی علیک و ما عسی ان یبلغ من ثنائی علیک و مجدک مع قلة عملی و قصر ثنائی و انت الخالق و انا المخلوق و انت الرازق و انا المرزوق و انت الرب و انا المربوب و انت القوی و انا الضعیف الیک و انا السائل و انت الغنی لا یزول ملکک و لا یبید عزک و لا تموت و انا خلق اموت و ازول و افنی و انت الصمد الذی لا تطعم و الفرد الواحد بغیر شبیه و القائم بلا مدة و الباقی الی غیر غایة و المتوحد بالقدرة و الغالب علی الامور بلا زوال و لا فناء تعطی من تشاء کما تشاء المعبود بالعبودیة المحمود بالنعم المرهوب بالنقم حی لا یموت صمد لا تطعم و قیوم لا تنام و جبار لا تظلم و محتجب لا یری

سَمِيعٌ لَاتَشُكُّ بَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ عَالِمٌ
لَا يَجْهَلُ خَبِيرٌ لَا تَذْهَلُ ابْتَدَأْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزَّةِ
تَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْكِبْرِيَاءِ وَتَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ
وَالْجَمَالَ بِالنُّورِ وَاسْتَشْعَرْتَ الْعَظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ
وَالْعِزِّ الْبَاذِخِ وَالْمُلْكِ الظَّاهِرِ وَالشَّرَفِ الْقَاهِرِ
وَالْكَرَمِ الْفَاخِرِ وَالنُّورِ السَّاطِعِ وَالْآلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةِ وَ
الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالنِّعَمِ السَّابِغَةِ وَالْمِنَنِ الْمُتَقَدِّمَةِ
وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ كُنْتَ إِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ وَكَانَ
عَرْشُكَ عَلَى الْمَاءِ إِذْ لَا أَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا سَمَاءٌ
مَبْنِيَّةٌ وَلَا شَمْسٌ تُضِيءُ وَلَا قَمَرٌ يَجْرِي وَلَا نَجْمٌ
يَسْرِي وَلَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ وَلَا سَحَابَةٌ مُنْشَأَةٌ وَلَا دُنْيَا
مَعْلُومَةٌ وَلَا آخِرَةٌ مَفْهُومَةٌ وَتَبْقَى وَحْدَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَحْدَكَ عَلِمْتَ مَا كَانَ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ وَحَفِظْتَ مَا كَانَ
قَبْلَ أَنْ يَكُونَ وَلَا مُنْتَهَى لِنِعْمَتِكَ نَفَذَ عِلْمُكَ فِيمَا تُرِيدُ وَمَا شِئْتَ
سُلْطَانُكَ فِيمَا تُرِيدُ وَفِيمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِيلِ الْأَرْضِ بَعْدَ الْأَرْضِ
وَالسَّمٰوَاتِ وَمَا ذَرَأْتَ فِيهِنَّ وَمَا خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْتَ تَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

لك انت الله الله العلي العظيم الحي القيوم الله الله
الله الحليم الكريم الله الله الله الفرد الصمد الله الله الله
بديع السموات والارض عزك عزيز وجارك منيع وامرك
غالب وانت ملك قاهر عزيز فاخر لا اله الا انت خلوت
في الملكوت واستترت بالجبروت وحارت ابصار ملائكتك
المقربين وذهلت عقولهم في فكر عظمتك لا اله الا انت ترى
من بعد ارتفاعك وعلو مكانك ما تحت الثرى ومنتهى
الارضين السفلى من علم الآخرة والاولى والظلمات في الهوى
وترى نبت الذر في الثرى وترى قوائم النمل على الصفا وتسمع
خفقان الطير في الهوى وتعلم تقلب السارى في الماء تعطى
السائل وتنصر المظلوم وتجيب المضطر وتؤمن الخائف وتهدى
السبيل وتجبر الكسير وتغنى الفقير قضاؤك فصل وحكمك عدل
وامرك جزم ووعدك صدق ومشيتك عزيزة وقولك حق
وكلامك نور وطاعتك نجاة ليس لك في الخلق شريك
ولو كان لك شريك لتشابه علينا ولذهب كل اله بما خلق و
لعلا وعلوا كبيرا جل قدرك عن مجاورة الشركاء وتعاليت عن
مخالطة الخلطاء وتقدست عن ملامسة النساء فلا ولد لك

وَلا وَلَدَ اَلَّذِي لَمْ وَصَفْتَ نَفْسَكَ فِي كِتَابِكَ الْمَكْنُونِ
الْمُطَهَّرِ الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِيءِ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى
مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ الْقُرَشِيِّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الْأَبْطَحِيِّ
الْمُضَرِيِّ الْهَاشِمِيِّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَرَحِمَ وَكَرَّمَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ
اللهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ
فَلا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ ذَلَّ كُلُّ عَزِيزٍ لِعِزَّتِكَ وَصَغُرَتْ
كُلُّ عَظَمَةٍ لِعَظَمَتِكَ وَلا يَفِرُّ عَلَيْكَ لَيْلٌ دَامِسٌ وَلا قَلْبٌ
هَاجِسٌ وَلا جَبَلٌ بَاذِخٌ وَلا عُلُوٌّ شَامِخٌ وَلا سَمَاءٌ ذَاتُ
أَبْرَاجٍ وَلا بِحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ وَلا حُجُبٌ ذَاتُ إِرْتَاجٍ
وَلا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ وَلا لَيْلٌ دَاجٍ وَلا ظُلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ
وَلا سَهْلٌ وَلا جَبَلٌ وَلا بَرٌّ وَلا بَحْرٌ وَلا شَجَرٌ وَلا مَدَرٌ
وَلا يَسْتَتِرُ مِنْكَ شَيْءٌ وَلا يَحُولُ دُونَكَ سِتْرٌ وَلا يَفُوتُكَ
شَيْءٌ اَلسِّرُّ عِنْدَكَ عَلانِيَةٌ وَالْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ
تَعْلَمُ وَهْمَ الْقُلُوبِ وَرَجْمَ الْغُيُوبِ وَرَجْعَ الْأَلْسُنِ
وَخَائِنَةَ الْأَعْيُنِ كَمَا تَخْفِي الصُّدُورُ وَأَنْتَ رَجَاؤُنَا
عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَغِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحْلٍ وَسَنَدٌ فِي كُلِّ كَرِيهَةٍ وَ

ناصرنا عند كل ظلمٍ وغوثنا في كل ضعفٍ ومغاثنا في كل
عجزٍ كم من كريهةٍ وشدةٍ ضعفت فيها القوة وقلّت
فيها الحيلة أسلمنا فيها الرفيق وخذلنا
فيها الشفيق أنزلتها بك يا ربّ ولم ترج ففرجتها و
خففت ثقلها وكشفت غمرتها وكفيتنا إياها عمّن سواك
فلك الحمد لعظم سلطانك وانبساط ملكك وعزّ جارك
وتمّ متاجرك وجلّ ثناؤك وتقدّست أسماؤك
وعلوّ ملكك وغلب أمرك ولا إله غيرك أسألك
يا ربّ بأسمائك المتعاليات المكرّمة المطهّرة المقدّسة
العزيزة وبأسمائك العظيم الذي بعثت به موسى
حين قلت إنّي أنا الله في الدهر الباقي وبعلمك
الغيب وقدرتك على الخلق وباسمك الذي هو مكتوب
حول كرسيك وبكلماتك التامات يا أعزّ مذكور
وأقدمه في العزّ وأدومه في الملك والملكوت يا
رحيما بكل مسترحم يا رؤوفا بكل مسكين ويا أقرب
مدعوّ وأسرعه إجابة ويا مفرّجا عن كل ملهوف
ويا خير من طلب إليه الخير وأسرعه عطاءً

ونجاها واحسنه عطفاً وتفضلاً ويا من حافت
الملائكة من نوره المتوحد حول كرسيه وعرشه
صافون مسبحون طائفون خائفون مذعنون
يا من يشكى اليه منه ويرغب منه اليه مخافة
عذابه في سهر الليالي يا فعال الخير ولا يزال
الخير فعاله يا صالح خلقه يوم يبعث خلقه و
عباده بالساهرة فاذا هم قيام ينظرون يا من
اذا هم لشيء امضاه يا من قوله فعاله يا من يفعل
ما يشاء كيف يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره يا من
خص نفسه بالخلد والبقاء كتب على جميع خلقه الموت
والفناء يا من يصور في الارحام ما يشاء يا من
احاط بكل شيء علما واحصى كل شيء عدداً لا شريك
لك في الملك ولا ولي لك من الذل تعززت
بالجبروت وتقدست بالملكوت وانت حي لا يموت
وانت عزيز ذو انتقام قيوم لا تنام قاهر لا يغلب
ولا يرام ذو الباس الذي لا يستضام انت
مالك الملك ومجري الفلك تعطي من سعة وتمنع

بقدرة تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن
تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء
قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت
وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير
حساب اسئلك ان تصلي على مولانا وسيدنا رسولك
محمد حبيبك الخالص صفيك المستخلص الذي شرحته
بالحباء والتفويض والمنته على خلقك ومكنون سرك
وخفي علمك وفضلته على من خلقت وقربته
اليك واخترته من بريتك البشير النذير السراج
المنير الذي ايدته بسلطانك واستخلصته
لنفسك وعلى اخيه ووصيه وصهره ووارثه
والخليفة لك من بعده في خلقك وارضك
امير المومنين علي ابن ابي طالب وعلى
ابنته الكريمة الفاضلة الطاهرة الزاهرة
الغراء فاطمة وعلى ولديها الحسن والحسين سيدي
شباب اهل الجنة الفاضلين الراجحين
الزاكيين وعلى علي ابن الحسين زين العابدين

وَسَيِّدِهِمْ ذِي الثَّفِنَاتِ وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ
ابْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِيِّ بْنِ
مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
الْهَادِي وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَالْمُنْتَظَرِ لِاَمْرِكَ
وَالْقَائِمِ فِي اَمْرِكَ بِمَا يُؤْمِنِيكَ وَالْحُجَّةِ عَلَى خَلْقِكَ وَالْخَلِيفَةِ لَكَ
عَلَى عِبَادِكَ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْمَهْدِيِّينَ الْمُرْشِدِينَ اِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ صَلٰوةً تَامَّةً عَامَّةً دَائِمَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً شَامِلَةً
مُتَوَاصِلَةً وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا وَتُفَرِّجَ عَنَّا
كَرْبَنَا وَهَمَّنَا وَغَمَّنَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ وَلَا اَسْاَلُ
غَيْرَكَ وَلَا اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَا اَرْغَبُ اِلَى سِوَاكَ وَاَسْئَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ
وَاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَاَدْعُوكَ وَاَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ
بِاَحَبِّ اَسْمَائِكَ اِلَيْكَ وَاَحْظَاهَا عِنْدَكَ وَاَكْرَمِهَا
حَظِّي عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَرْزُقَنِي الشُّكْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ وَالصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ
وَالنَّصْرَ عَلَى الْاَعْدَاءِ وَاَنْ تُعْطِيَنِي خَيْرَ السَّفَرِ وَالْحَضَرِ
وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ وَخَيْرَ مَا سَبَقَ فِي اُمِّ الْكِتَابِ
وَخَيْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي حُسْنَ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ

يا ربّ العالمين وارزقني خشوع الخاشعين وعمل
الصالحين وصبر الصابرين واجر المحسنين وسعادة
المتقين وقبول الفائزين وحسن عبادة العابدين و
توبة التائبين واجابة المخلصين ويقين الصدّيقين
والبسني محبّتك والهمني خشية ذلك واتباع امرك
وطاعتك ونجّني من سخطك واجعل لي الى كل خير
سبيلا ولا تجعل للشيطان عليّ سبيلا ولا للسلطان
واكفني شرهما وشر ذلك كله وعلانيته وسره اللهم ارزقني
الاستعداد عند الموت واكتساب الخير قبل الفوت
حتى تجعل ذلك عدة في آخرتي وانسا لي في وحشتي
يا ولي نعمتي اغفر لي خطيئتي وتجاوز عن زلتي و
اقلني عثرتي وفرّج عني كربتي وابرد باجابتك
حر غلتي واقض لي حاجتي وسد بغناك فاقتي واغنني
في الدنيا والآخرة واحسن معونتي وارحم في الدنيا
غربتي وعند الموت صرعتي وفي القبور وحشتي
وبين اطباق الثرى وحدتي ولقّني عند المسئلة
حجتي واستر عورتي ولا تؤاخذني على زلتي وطيب

لِي مَضْجَعِي وَهَنِّئْنِي مَعِيشَتِي يَا صَاحِبِي الشَّفِيقَ وَيَا
الرَّفِيقَ وَيَا مُونِسِي فِي كُلِّ طَرِيقٍ وَيَا مُخْرِجِي مِنْ حَلَقِ الْمَضِيقِ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُفَرِّجَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا
حَبِيبَ التَّائِبِينَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ يَا نَاصِرَ أَوْلِيَائِهِ
الْمُتَّقِينَ يَا مُونِسَ أَحِبَّائِهِ الْمُسْتَوْحِشِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا إِلٰهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ بِكَ اعْتَصَمْتُ
وَبِكَ وَثِقْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ
انْتَصَرْتُ وَبِكَ احْتَجَزْتُ وَإِلَيْكَ هَرَبْتُ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي الْخَيْرَ فِيمَا أَعْطَيْتَ وَاهْدِنِي
فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَاكْفِنِي فِيمَنْ كَفَيْتَ
وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ
لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ وَلَا مُذِلَّ
لِمَنْ وَالَيْتَ وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ عَادَيْتَ وَلَا مَلْجَأَ وَلَا مُلْتَجَأَ
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ ارْزُقْنِي الْغَنِيمَةَ
مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ
يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا يَخَافُ الْفَوْتَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْلِبْ لِيَ الرِّزْقَ جَلْبًا فَإِنِّي

لا استطیع له طلبا ولا تضرب بالطلب وجهی ولا تحرمنی
رزقی ولا تحبس عنی اجابتی ولا توقف مسئلتی ولا
تطل حیرتی وشفیعی ولایتی ووسیلتی محمد نبیک وصفیک
وخاصتک وخالصتک ورسولک النذیر المنذر
الطیب الطاهر واخیه امیر المؤمنین وقائد
المؤمنین الی جنت النعیم وبفاطمة الکریمة الزهراء
الطاهرة وبالائمة من ذریتهم الطاهرین الاخیار صلی علیهم
اجمعین وارزقنی رزقا واسعا وانت خیر الرازقین
فقد قدمت وسیلتی بهم الیک وتوجهت الیک یا بر
یا رؤف یا رحیم یا الله یا الله یا ذا المعارج یا ذا المعارج
فانک ترزق من تشاء بغیر حساب اللهم صل
علی محمد وال محمد وارحمنا واعتقنا من النار
واختم لنا بخیر انک علی کل شیء قدیر امین امین
رب العلمین

فصل سیوم دربیان بعضی از مناجاتها

مناجات منقول از امیر المومنین ع قطب راوندی در کتاب انوار العقول آورده

لک الحمد یا ذا الجود والمجد والعلی	تبارکت تعطی من تشاء وتمنع
الهی وخلاقی وحرزی وموئلی	الیک لدی الاعسار والیسر افزع

الهي لئن اعطيت نفسي سؤلها	فها انا في روض الندامة ارتع
الهي لئن جلّت وجمّت خطيئتي	فعفوك عن ذنبي اجلّ واوسع
الهي ترى حالي وفقري وفاقتي	وانت مناجاتي الخفية تسمع
الهي فلا تقطع رجائي ولا تزغ	فؤادي فلي في سيب جودك مطمع
الهي اجرني من عذابك انني	اسير ذليل خائف لك اخضع
الهي آنسني بتلقين حجتي	اذا كان لي في القبر مثوى ومضجع
الهي لئن عذبتني الف حجة	فحبل رجائي منك لا يتقطع
الهي اذقني طعم عفوك يوم لا	بنون ولا مال هنالك ينفع
الهي اذا لم ترعني كنت ضائعا	وان كنت ترعاني فلست اضيّع
الهي اذا لم تعف عن غير محسن	فمن لمسيء بالهوى يتمتع
الهي لان فرّطت في طلب التقى	فها انا اثر العفو اقفو واتبع
الهي ذنوبي بذّت الطود واعتلت	وصفحك من ذنبي اجلّ وارفع
الهي لئن اخطأت جهلا فطالما	رجوتك حتى قيل ما هو يجزع
الهي ينحّي ذكر طولك لوعتي	وذكر الخطايا العين مني يدمع
الهي اقلني عثرتي وامح حوبتي	فاني مقرّ خائف متضرّع
الهي انلني منك روحا وراحة	فلست سوى ابواب فضلك اقرع
الهي لئن اقصيتني واهنتني	فمن ذا الذي ارجو ومن ذا يشفع

الهی لئن خیبتنی او طردتنی ‌ ‌ ‌ فما حیلتی یا رب ام کیف اصنع

الهی حلیف الحب فی اللیل ساهر ‌ ‌ ‌ یناجی ویدعو والمغفل یهجع

فکلهم یرجو نوالک راجیا ‌ ‌ ‌ لرحمتک العظمی وفی الخلد یطمع

الهی یمنینی رجائی سلامة ‌ ‌ ‌ وقبح خطیئاتی علی یشنع

الهی فان تعفو فعفوک منقذی ‌ ‌ ‌ والا فبالذنب المدمر اصرع

الهی بحق الهاشمی وآله ‌ ‌ ‌ وحرمة ابرارهم لک خشع

الهی فانشرنی علی دین احمد ‌ ‌ ‌ منیبا تقیا قانتا لک اخضع

فلا تحرمنی یا الهی وسیدی ‌ ‌ ‌ شفاعته الکبری فذاک المشفع

وصل علیه ما دعاک موحد ‌ ‌ ‌ وناجاک اخیار ببابک رکع

مناجات دیگر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

قطب راوندی در کتاب مذکور از یحیی بن عمر بن نوبه آورده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که آیا دلالت کنم ترا بر ذخیره بزرگ و گنج فاخر و عمده افعال ائمه که رهنما و سیر مخلصان اند و بر ذخیره ائمه طاهرین در واقعات نازلات و عوات ایشان در مهمات وقسم بخدا که دعا نکرد باین دعا هیچکس مگر آنکه رسید باراده خود و فیروز شد بحاجت خود عرض کردم که چه چیز است ای سید من فرمودند صحیفه ایست که میگردانند از ائمه علیهم السلام و وصیت میکنند بان یکدیگر را و از ماست هر که بیاموزد آنرا بد شمنان ما و هر که مخفی دارد آنرا از دوستان ما

واین دعا به حروف معجم است پس بخوان آنرا چون مشکلی پیش آید
که طاقت آن نداشته باشی یا بترسی از چیزی که قدرت بر دفع آن نداری
بدرستیکه تو ظفر می یابی و بمراد خود خواهی رسید و بآرزوی خود که خدای
تعالی اجابت میکند کسی اگر دعا می کند باین دعا و بی بهره نمی گردد
بهترین دعای حضرت امیر المومنین ع مرویست که هر که این قصیده
را چهل روز متواتر بخواند مستجاب میشود دعای او و حاصل میشود
مراد او و ایمن میماند از شر سلطان جور کننده و شر جن و انس
و از هر چه که زنهار خواسته شود از آن در دنیا و آخرت اینست مناجات

يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ وَيَا دَائِمَ الْبَقَاءِ	وَيَا رَافِعَ السَّمَاءِ وَيَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ
لِذِي الْفَاقَةِ الْعَدِيمِ	
يَا عَالِمَ الْغُيُوبِ وَيَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ	وَيَا غَافِرَ الذُّنُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ
عَنِ الْمُرْهَقِ الْكَظِيمِ	
يَا فَائِقَ الصِّفَاتِ وَيَا جَامِعَ الشَّتَاتِ	وَيَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ وَيَا مُنْشِئَ الرُّفَاتِ
مِنَ الْأَعْظُمِ الرَّمِيمِ	

يا منزل الغياث ‏ من الدلج الحثاث

على الحزن واللدمات ‏ الى الجوع والغمرات

من الهموم السموم

يا خالق البروج ‏ سماء بلا فروج

مع الليل ذي الولوج ‏ على الضوء ذي البلوج

يغشي سنا النجوم

يا فالق الصباح ‏ ويا فاتح النجاح

ويا مرسل الرياح ‏ يحوش سكي في النواح

فيلتأن بالغيوم

يا موسع الشوامخ ‏ اوتادها الشوامخ

في ارضه الشوامخ ‏ اطوادها البوازخ

من صنعة القديم

يا هادي الرشاد ‏ ويا ملهم السداد

ويا رازق العباد ‏ ويا محيي البلاد

ويا فارج الهموم

يا من به اعوذ ‏ ويا من به الوذ

ومن حكمه نفوذ ‏ فما عنه لي شذوذ

تباركت من حليم

يا مطلق الأسير　　و يا جابر الكسير

و يا مغني الفقير　　و يا غاذي الصغير

و يا شافي السقيم

يا من به اعتزاز　　و يا من به احتراز

من الذل و المخاز　　و الآفات و المراز

أعذني من الغموم

و من الجنة و انس　　لذكر المعاد منس

و المقلب عنه مقيس　　و من شر غي نفس

و شيطانها الرجيم

يا منزل المعاش　　على الناس و المواش

و الأفراخ في العشاش　　من الطعم و الرياش

تقدست من عليم

يا مالك النواصي　　من طائع و عاص

فما عنك من مناص　　لعبد و لا خلاص

لماض و لا مقيم

يا خير مستعاض　　لمحض اليقين راض

لِما هو علیهِ قاضٍ | مِن أحکامِهِ المواضی
تعالیتَ مِن حکیمٍ

یا مَن بنا محیطٌ | وعنّا الأذی یمیطُ
ومَن مُلکُه بسیطٌ | ومَن عدلُه القسیطُ
علی البرّ والأثیمِ

یا راعیَ اللحوظِ | یا قاسمَ الحظوظِ
یا سامعَ اللفوظِ | بإحصائِهِ الحفیظِ
یعدلُ مِنَ القسومِ

یا مَن هو السمیعُ | ومَن عرشُه الرّفیعُ
ومَن خلقُه البدایعُ | ومَن جارُه المنیعُ
مِنَ الظالمِ الغشومِ

یا مَن حبا وأسبغ | بما قد حبا وسوّغ
یا مَن کفی وبلّغ | بما قد کفی وأفرغ
مِن مَنّهِ العظیمِ

یا ملجأَ الضعیفِ | ویا مفزعَ اللهیفِ
تبارکتَ مِن لطیفٍ | رحیمٍ بنا رؤفٍ
خبیرٍ بنا کریمٍ

يَا مَنْ قَضٰى بِحَقٍّ — عَلٰى نَفْسِ كُلِّ خَلْق
وَفَاةً بِكُلِّ اُفُق — فَمَا يَنْفَعُ التَّو

مِنَ الْمَوْتِ وَالْحُتُوْمِ

تَرَانِيْ وَلَا اَرَاكَ — وَلَا رَبَّ لِيْ سِوَاكَ
فَقُدْنِيْ اِلٰى هُدَاكَ — وَلَا تُغْشِنِيْ رَدَاكَ

بِتَوْفِيْقِكَ الْعَصُوْمِ

يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ — وَذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ
وَذَا الْكَيْدِ الْمُحَالِ — وَذَا الْمَجْدِ وَالْفِعَالِ

تَعَالَيْتَ مِنْ حَكِيْمٍ

اَجِرْنِيْ مِنَ الْجَحِيْمِ — وَمِنْ هَوْلِهَا الْعَظِيْمِ
وَمِنْ عَيْشِهَا الذَّمِيْمِ — وَمِنْ حَرِّهَا الْمُقِيْمِ

وَمِنْ مَائِهَا الْحَمِيْمِ

وَاَصْحِبْنِي الْقُرْاٰنَ — وَسَكِّنِّي الْجِنَانَ
وَزَوِّجْنِي الْحِسَانَ — وَنَاوِلْنِي الْاَمَانَ

اِلٰى جَنَّةِ النَّعِيْمِ

اِلٰى نَغْمَةٍ وَلَهْوٍ
بِغَيْرِ اِسْتِمَاعِ لَغْوٍ ٥

وَلَا بِاذِكَارٍ شَجِيٍّ		وَلَا بِاعْتِيَادِ شَكْوٍ
سَقِيمٍ وَلَا كَلِيمٍ		
اِلَى الْمَنْظَرِ السَّرِيِّ		اَلَّذِي لَا لُغُوبَ فِيهِ
وَطُوبٰى لِعَامِرِيهِ		هَنِيئًا لِسَاكِنِيهِ
لَذِيِّ الْمُدْخَلِ الْكَرِيمِ		
اِلَى مَنْزِلٍ تَعَالٰى		بِالْحُسْنِ قَدْ تَوَالٰى
بِالنُّورِ قَدْ تَلَالَا		تَلَقّٰى بِهِ الْجَلَالَا
مِنَ السَّيِّدِ الرَّحِيمِ		
اِلَى الْمَفْرَشِ الْوَسِيِّ		اِلَى الْمَلْبَسِ الْبَهِيِّ
اِلَى الْمَطْعَمِ الشَّهِيِّ		اِلَى الْمَشْرَبِ الْهَنِيِّ
مِنَ السَّلْسَلِ الْخَتِيمِ		

فَيَا مَنْ هُوَ اَجَلُّ مِمَّا وَصَفْتُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخْرِمْنَا سَبَبًا مِمَّا سَئَلْتُكَ وَزِدْنَا مِنْ فَيْضِكَ بِفَضْلِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مناجات دیگر ابو الفضل شاذان در کتاب مناقب آورده که نشسته بودند حضرت صادق ع در مقام ابراہیم پس آمد مردی پیر که گذشته بود عمر او در معصیت و نظر بجانب آنحضرت کرد و گفت که

نیکو شفاعت کننده ایستی نزد خدا از برای گناهکاران و پرده کعبه را گرفت و این ابیات را خواند

بِحَقِّ جَلالِ وَجهِكَ يا وَلِيّي	بِحَقِّ الهاشِمِيِّ الاَبطَحِيِّ
بِحَقِّ الذِّكرِ اِذ يُوحىٰ اِلَيهِ	بِحَقِّ وَصِيِّهِ البَطَلِ الكَمِيِّ
بِحَقِّ الطّاهِرينَ ابنَي عَلِيٍّ	وَاُمِّهِما ابنَةِ البَرِّ الذَّكِيِّ
بِحَقِّ اَئِمَّةٍ سَلَفُوا جَميعاً	عَلىٰ مِنهاجِ جَدِّهِمُ النَّبِيِّ
بِحَقِّ القائِمِ المَهدِيِّ اِلّا	غَفَرتَ خَطيئَةَ العَبدِ المُسيءِ

پس هاتفی گفت که ای شیخ بوده است گناهان تو عظیم و لیکن بخشیدیم جمیع گناهان ترا بحرمت شفیعان تو پس اگر میخواستی آمرزش گناهان اهل زمین هر آئنه می آمرزیدم آنرا سوای گناهان پی کننده ناقه صالح و کشندگان پیغمبران و ائمه علیهم السلام

مناجات حضرت امام زین العابدین کفعمی در کتاب بلد الامین آورده اِلٰهي كَيفَ اَدعُوكَ وَاَنَا عَبدُكَ وَكَيفَ اَقطَعُ رَجائي مِنكَ وَاَنتَ اَنتَ اِلٰهي اِذا لَم اَسئَلكَ فَتُعطِيَني فَمَن ذَا الَّذي اَسئَلُهُ فَيُعطيني اِلٰهي اِذا لَم اَدعُكَ فَتَستَجيبَ لي فَمَن ذَا الَّذي اَدعُوهُ فَيَستَجيبُ لي اِلٰهي اِذا لَم اَتَضَرَّع اِلَيكَ فَتَرحَمَني فَمَن ذَا الَّذي اَتَضَرَّعُ اِلَيهِ فَيَرحَمُني

اِلٰهِی فَکَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَ نَجَّیْتَهُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَنْ تُنَجِّیَنِیْ مِمَّا
اَنَا فِیْهِ وَتُفَرِّجَ عَنِّیْ فَرَجًا عَاجِلًا غَیْرَ اٰجِلٍ بِفَضْلِكَ
وَرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ مناجات دیگر

مناجات دیگر

حضرت امام زین العابدین سید ابن طاؤس در کتاب تمات و مهمات درج

آهِ وَانَفْسَاهُ کَیْفَ لِیْ بِمُعَالَجَةِ الْاَغْلَالِ غَدًا آهِ وَانَفْسَاهُ
مِمَّا حَمَلَتْنِیْ عَلَیْهِ جَوَارِحِیْ مِنَ الْبَلَایَا آهِ وَانَفْسَاهُ
کُلَّمَا حَدَّثَتْ لِیْ تَوْبَةٌ عَرَضَتْ لِیْ مَعْصِیَةٌ
اُخْرٰی آهِ وَانَفْسَاهُ اَقْبَلَتْ عَلٰی نَفْسِیْ بَعْدَ مَا قَسٰی
آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ قَسَاوَةِ قَلْبِیْ کَاَنَّهٗ حَجَرٌ بَلْ هُوَ
اَقْسٰی آهِ وَانَفْسَاهُ اِنْ قُضِیَتِ الْحَوَائِجُ وَحَاجَتِیْ
لَمْ تُقْضَ آهِ وَانَفْسَاهُ اِنْ غُفِرَتْ ذُنُوْبُ الْمُجْرِمِیْنَ
وَاُخِذَ لِیْ رَبِّیْ بِذُنُوْبِیْ بَیْنَ الْمَلَاءِ آهِ وَانَفْسَاهُ
مِنَ الْکِتَابِ وَمَا اَحْصٰی وَمِنَ الْقَلَمِ وَمَا جَرٰی
آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ مَوْقِفِیْ بَیْنَ یَدَیِ الرَّحْمٰنِ غَدًا
آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ یَوْمٍ تُشْغَلُ فِیْهِ عَنِ الْاُمَّهَاتِ
وَالْاٰبَاءِ آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ اَحْوَالِ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَ

وَشَدَائِدُ شَتَّى آهٍ وَانَفْسَاهُ لَوْ كَانَ لِهَؤُلَاءِ وَاحِدٌ لَكَفَى آهٍ وَانَفْسَاهُ
مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفَى وَدُخَانُهَا لَا يَنْقَطِعُ أَبَداً آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ
تُحْرِقُ الْجُلُودَ وَتُنْضِجُ الْكُلَى آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ جَرْحُهَا لَا يَنْدَمِلُ
آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ لَا يُعَادُ فِيهَا الْمَرْضَى وَلَا يُقْبَلُ فِيهَا الرُّشَى
وَلَا يُرْحَمُ فِيهَا الْأَشْقِيَاءُ آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ وَقُودُهَا الْحِجَارَةُ
وَالرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ يَطُولُ فِيهَا مُكْثُ
الْأَشْقِيَاءِ آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ مَلَائِكَةٍ تَشْهَدُ عَلَيَّ غَداً آهٍ
وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ تَتَوَقَّدُ وَلَا تُطْفَى آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ يَوْمٍ تَزِلُّ
فِيهِ قَدَمٌ وَتَثْبُتُ فِيهِ أُخْرَى آهٍ وَانَفْسَاهُ مِنْ دَارٍ يَبْكِي
أَهْلُهَا بَدَلَ الدُّمُوعِ دَماً آهٍ وَانَفْسَاهُ إِنْ حُرِمْتُ مِنْهُ رَحْمَةَ
رَحْمَةَ رَبِّي عَلَيَّ غَداً آهٍ وَانَفْسَاهُ إِنْ كُنْتُ مَمْقُوتاً فِي أَهْلِ السَّمَاءِ آهٍ
وَانَفْسَاهُ إِنْ كَانَتْ جَهَنَّمُ هِيَ الْمَقِيلَ وَالْمَثْوَى آهٍ وَانَفْسَاهُ لَا بُدَّ مِنَ الْمَوْتِ
وَوَحْشَةِ الْقَبْرِ وَالْبِلَى آهٍ وَانَفْسَاهُ حِيلَ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى آهٍ وَا
حُزْنَاهُ مِنْ تَجَرُّعِ الصَّدِيدِ وَضَرْبِ الْمَقَامِعِ غَداً آهٍ وَاحُزْنَاهُ أَنَا الَّذِي
أَطَعْتُكَ يَا سَيِّدِي صَالِحاً وَنَقَضْتُ الْعَهْدَ مُسِيئاً آهٍ وَاحُزْنَاهُ مِنْ
كِتَابٍ لَا يُغَادِرُ وَلَا يُمْحَى آهٍ وَاحُزْنَاهُ كُلَّمَا طَلَبْتُ التَّوَّابِينَ وَقَفْتُ مَعَ الْأَشْقِيَاءِ
آهٍ وَاحُزْنَاهُ كَمْ عَاهَدْتُ رَبِّي فَلَمْ يَجِدْ عِنْدِي صِدْقاً وَلَا وَفَاءً

آه واحزناه اذا عرضت على الرحمن غداً آه واحزناه عصيت
من ليس باهل ان يعصى آه واحزناه عصيت ربي
وانا اعلم انه مطلع يرى آه واحزناه عصيت من
ليس اعرف منه الا الحسنى آه واحزناه استترت
بعملي من المخلوق وبارزت ربي بذنوب الخطايا
عند المولى آه واحزناه استترت بعملي وبارزت
ربي بالعيوب والخطايا آه واحزناه ليتني لم اك
شيئاً ابداً آه واحزناه من ملائكة غلاظ شداد
لا يرحمون من شكى وبكى آه واسوأتاه من رب
شديد القوى آه واحزناه انا جليس من ناح على
نفسه وبكى آه واحزناه ما ابعد السفر واقل
الزاد غداً آه واحزناه انا المنقول الى عسكر
الموتى آه واحزناه اين المفر من ذنوب غداً آه
واحزناه تشهد علي ملائكة السماء آه واحزناه
ان طردت عن حوض محمد المصطفى آه وانفساه
اذا اضحى التراب لي فراشاً ووطاءً آه وانفساه اذا
اسلموني الى منكر ونكير في القبر غداً آه وانفساه

إذا آستأموني الأحباء والأخلاء آه وا
نفساه إذا أكلت الديدان محاسني
واللحم وتصرمت الأعضاء آه وانفساه
من ظلمة القبر ووحشة
البلى آه وانفساه إن حرمت الحور العين
في جنة المأوى آه وانفساه إن خرست
وحشرت يوم القيمة أعمى وهويت في
النار مع من هوى آه وانفساه إن سحبتني الملائكة
على حر وجهي غدا آه وانفساه إذا انقطع
ذكري ونسيتني أهل الدنيا آه وانفساه إن
لم يرض عني ربي غدا آه واخطيئتاه تركتني
خطيئتي كالطير ليس له مأوى آه واخطيئتاه
تركتني خطيئتي كالحبة في المقلى آه واخطيئتاه
تركتني خطيئتي كالسقيم ليس له شفاء
آه واخطيئتاه تركتني خطيئتي في طول
حزن وبكاء آه واخطيئتاه أبعدتني خطيئتي
عن أهل التقوى آه واخطيئتاه يبلى جسمي

وخطيئتي جديدة لا تبلى آه واخطيئتاه من كانت له خطيئة
فليبك قبل أن لا ينفع البكاء آه واخطيئتاه تركتني خطيئتي مغموماً
في دار الدنيا آه واخطيئتاه أوقعتني خطيئتي فيما كنت
أخاف وأخشى آه واخطيئتاه غالت خطيئتي بين الأبناء
والآباء آه واخطيئتاه مثل خطيئتي لا يقاس في الخطايا
آه واخطيئتاه عمري زاد ذنبي ونمى آه واخطيئتاه كلما
زاد كيف تقلني الأرض أم كيف تظلني السماء آه واخطيئتاه
على أي حال ألقى ربي غداً آه واخطيئتاه أخلق جسمي ذل
الخطايا يا رباه أنا صاحب الخطيئة والجناية العظمى يا رباه ارحم من تجرأ عليك
وافترى يا رباه ارحم من لم يراقبك إذا خلا يا رباه أنا صاحب
الذنوب والخطايا يا رباه ارحم من عاد في الذنوب مرة بعد أخرى يا رباه
أعوذ بك من نار حرها لا يطفى ودخانها لا ينقطع أبداً يا رباه نجنا من
العذاب الذي لا يفنى يا رباه نجنا من الأهوال غداً يا رباه لا تذقنا
القطران بعد فراق الدنيا يا رباه إليك الشكوى وإليك المشتكى يا رباه
أدخلنا جنة لا نجوع فيها ولا نعرى يا رباه اسقنا العسل المصفى يا رباه
إليك أتوجه بمحمد المصطفى يا رباه قد استوجبت العقوبة العظمى يا
رباه ارحمني إذا أدرجت في محل الموتى يا رباه ارحمني إذا نزلت دار الأزال

فِيهِ وَلَا أُوَلِّي يَا رَبَّاهُ أَنَادِيكَ بِعَظِيمِ الرَّجَاءِ يَا رَبَّاهُ لَا أَدْرِي
أَغَفَرْتَ ذُنُوبِي أَمْ لَا يَا رَبَّاهُ أَسْقِنَا شَرْبَةً لَا نَظْمَأُ بَعْدَهَا أَبَداً
يَا رَبَّاهُ يَا أَكْرَمَ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا يَا رَبَّاهُ أَرْحَمَ مَنْ أَرْخَى
السُّتُورَ عَلَى الْخَطَايَا يَا رَبَّاهُ أَرْحَمَ مَنْ صَلَّى جَوْفَ اللَّيْلِ
وَنَاجَى يَا رَبَّاهُ أَرْحَمَ مَنْ لَمْ يَزَلْ بِعَصِيكَ صَغِيراً وَكَبِيراً
مُذْ نَشَأَ يَا رَبَّاهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
يَا رَبَّاهُ لَا تَحْرِمْنَا شَفَاعَتَهُ غَداً يَا رَبَّاهُ صَلِّ عَلَى الْمَلَائِكَةِ وَ
السُّعَدَاءِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مناجات از سید علامہ علی ابن موسے ابن طاوس قدس
اللہ سرہ اَللّٰهُمَّ إِذَا أَنْ أَسْتَدْعَائِكَ لِرُوحِي
أَنْ تَقْدَمَ عَلَيْكَ فَإِنِّي مِنَ الْآنِ قَدْ جَعَلْتُهَا
مُسْتَجِيرَةً بِكَ وَضَيْفاً لَكَ وَهَارِبَةً مِنْكَ إِلَيْكَ
وَقَدْ أَمَرْتَ بِأَمَانِ الْمُسْتَجِيرِ وَإِكْرَامِ الضَّيْفِ
الْفَقِيرِ وَالتَّعَطُّفِ عَلَى الْهَارِبِ الْأَسِيرِ فَاجْعَلْ
رُوحِي فِي جُمْلَةِ الْآمِنِينَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَالضُّيُوفِ
الْمُكْرَمِينَ وَالْأَبْرَارِ الْمَرْحُومِينَ مناجاتِ
دیگر ابن فہد رح در عدة الداعی از ائمہ آوردہ و آن اینست

یا من یری ما فی الضمیر ویسمع	انت المعدّ لکل ما یتوقع
یا من یرجّی للشدائد کلها	یا من الیه المشتکی والمفزع
یا من خزائن ملکه فی قول کن	امنن فانّ الخیر عندک اجمع
ما لی سوی فقری الیک وسیلة	بالافتقار الیک فقری ادفع
ما لی سوی قرعی لبابک حیلة	ولئن رددت فای باب اقرع
ومن الذی ادعو واهتف باسمه	ان کان فضلک عن فقیرک یمنع
حاشا لجودک ان تقنّط عاصیا	الفضل اجزل والمواهب اوسع

مناجات جناب سید الساجدین علیه السلام بدرگاه قاضی الحاجات

ذنوبی مثل اعداد الرمال	فهب لی توبة یا ذا الجلال
شبابی کالسراب فی البراری	وشیبی قد تاذن بارتحال
وعمری کل یوم فی انتقاص	وذنبی زائد کیف احتیالی
وما ادری أحالی بعد موتی	نجاة او نکال فی النکال
وما لی غیر عفوک من ملاذ	فاصلح لی بحسن العفو حالی
وما ان یرجع المملوک الّا	الی مولاه یا مولی الموالی

مناجات دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام

الم تسمع بفضلک یا منائی	دعاء من ضعیف مبتلائی
غریقا فی بحور الغم حزنا	اسیرا بالذنوب وبالخطائی

بما عصیتک جاهدا فانا الشقی

أُنَادِي بِالتَّضَرُّعِ كُلَّ يَوْمٍ ... مُجِدًّا بِالتَّبَتُّلِ وَالدُّعَاءِ
لَقَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ طُرًّا ... وَأَهْلُ الْأَرْضِ مَا عَرَفُوا دَوَائِي
فَخُذْ بِيَدِي فَإِنِّي مُسْتَجِيرٌ ... بِعَفْوِكَ يَا عَظِيمُ وَيَا رَجَائِي
أَتَيْتُكَ بَاكِيًا فَارْحَمْ بُكَائِي ... حَيَائِي مِنْكَ أَكْثَرُ مِنْ خَطَائِي
سَأَبْكِي حَسْرَةً دَمْعِي وَأَبْكِي ... إِذَا لَمْ يَبْقَ مِنْ دَمْعِي دِمَائِي
جَزَائِي أَنْ تُعَذِّبَنِي وَلَكِنْ ... أَعُوذُ بِحُسْنِ عَفْوِكَ مِنْ جَزَائِي
وَلِي هَمٌّ وَأَنْتَ مُزِيلُ هَمِّي ... وَلِي دَاءٌ وَأَنْتَ دَوَاءُ دَائِي
وَأَيْقَظَنِي الرَّجَاءُ فَقُلْتُ إِلَّا ... رَجَائِي تَحَقَّقْ لِي رَجَائِي
تَفَضَّلْ سَيِّدِي بِالْعَفْوِ عَنِّي ... فَإِنِّي مِنْ بَلَاءٍ فِي بَلَائِي مِنِّي

باب نهم

در بیان ادعیہ انبیا وائمہ و اسم اعظم و اسمائی حسنے و بعضے از اذکار و ثواب تلاوت قرآن مجید و دعای کہ در وقت تلاوت قرآن و بعد آن باید خواند و ثواب خواندن سورہا و بعضے از آیات و بیان دعا و نماز و دوا برای حفظ قرآن و دعا برای مطالعہ و درین باب پنج فصل است

فصل اول۔ در بیان ادعیہ انبیا وائمہ

فصل دویم۔ در بیان اسم اعظم و اسمائے حسنے و بعضے از اذکار

فصل سویم۔ در بیان ثواب تلاوت قرآن مجید و دعاہائے کہ در وقت تلاوت قرآن و بعد ختم قرآن باید خواند

فصل چہارم۔ در بیان ثواب خواندن سورہا۔

فصل پنجم

در بیان بعضے از آیات و بیان دعا و نماز و دوا از برائے حفظ قرآن مجید و دعا برائے مطالعہ۔

فصل اوّل

در بیان ادعیہ انبیا و ائمہ علیہم السلام

کفعمی در مصباح آوردہ کہ مروی است کہ خواند جناب آدم علی نبینا و علیہ السلام بسوی رکن یمانی دو رکعت نماز بعد از آن بخواند این دعا را اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ اِیْمَانًا تُبَاشِرُ بِہٖ قَلْبِیْ وَ یَقِیْنًا صَادِقًا حَتّٰی اَعْلَمَ اَنَّہٗ لَنْ یُصِیْبَنِیْ اِلَّا مَا کَتَبْتَ لِیْ وَ رَضِّنِیْ مِنَ الْعَیْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ۔ دعای آدم علیہ السلام سید ابن طاؤس رحمہ در کتاب مہج الدعوات از حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام آوردہ کہ دعا کرد باین دعا جناب آدم علیہ السلام پروردگار خود را پس توبہ او قبول شد و خطاب از خدائے تعالےٰ رسید کہ ای آدم سوال کردی از من بحق محمد حالانکہ ندیدہ او را گفت دیدم در عرش نوشتہ است لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ راوی گوید کہ واللہ گاہے دعا نہ کردم باین کلمات در نہان و آشکارا و نہ در سختی و آسانی مگر آنکہ مستجاب فرمود حق تعالی برای من دعا را بنسبت

دعای آدم

يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ لا يَرُدُّ غَضَبَكَ اِلّا حِلْمُكَ
وَلا يُنجي مِن عُقوبَتِكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ اِلَيكَ حاجَتي
اَلَّتي اِن اَعطَيتَنيها لَم يَضُرَّني ما حَرَمتَني وَاِن
حَرَمتَنيها لَم يَنفَعني ما اَعطَيتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ
الفَوزَ بِالجَنَّةِ وَاَعوذُ بِكَ مِنَ النّارِ يا ذَا العَرشِ
الشّامِخِ المُنيفِ يا ذَا الجَلالِ وَالاِكرامِ الباذِخِ العَظيمِ
يا ذَا المُلكِ الفاخِرِ القَديمِ يا اِلهَ العالَمينَ يا
صَريخَ المُستَصرِخينَ يا مَنزولاً بِهِ كُلُّ حاجَةٍ
اِن كُنتَ رَضيتَ عَنّي فَازدَد عَنّي رِضاً وَقَرِّبني
مِنكَ زُلفى وَاِن لَم تَكُن رَضيتَ عَنّي فَبِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبِفَضلِكَ عَلَيهِم لَمّا رَضيتَ
عَنّي اِنَّكَ اَنتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ دعای نوح
صاحب مهج و کفعمی آورده که هرگاه نظر کرد جناب نوح بسوی
تلاطم آب و امواج رعبی باو بهم رسید پس وحی فرمود حق تعالی بجانب
او که بگو لا اله الا الله هزار مرتبه تا نجات خواهی یافت پس هوای آمد و داخل [illegible] شد
پس حضرت نوح هزار مرتبه لا اله الا الله گفت و نجات یافت و دعای
ادریس در فصل سویم از باب ششم در بیان سحر ماه صیام گذشت

دعای ابراهیم سید ابن طاوس در مهج آورده که چون آنحضرت را در
آتش افگندند پس نجات داد حق تعالی او را بسبب خواندن این دعا و این
دعا از اسرار عظیمه است و قدر این بسیار است در پیش حق تعالی و
هرگاه جناب ابراهیم این دعا را خواندند تعجب کردند فرشتگان از
آواز او و ندا از جانب پروردگار عالم رسید که ای آتش سرد شو بر ابراهیم
پس خاموش شد آتش بیک چشم زدن و کفعمی در مصباح از جناب
رسول خدا آورده که درین دعا اسم اعظم است هر که حفظ
کند این دعا را میگرداند حق تعالی نور در بصر او و جا ایمان را در
دل او و گشاده می گرداند سینهٔ او را برای اسلام و میگرداند
برای او نوری که درخشان باشد و مباهات می فرماید بان بر فرشتگان
هر روز دو مرتبه و روزی او می گرداند حفظ کتاب خود و تفقه در دین
خود و محبوب می گرداند او را در پیش بندگان خود و پهرا س می کنند
او را از فزع اکبر و می بخشد گناهان او را و عطا می فرماید نامهٔ او را
بدست راست او و اندوهگین نمیشود بان روزیکه مردمان اندوهگین
شوند و نوشته میشود در پیش حق تعالی از جملهٔ صدیقان و سوال
نمی کند حاجتی را مگر آنکه عطا میفرماید باو و اجر هر شهیدی از ابتدای دنیا تا
روز قیامت باو کرامت فرماید و ساکن میگرداند او را با ابراهیم در بهشت

عدن در زیر سایه عرش خود بخواند این دعا را هر روز در سجده دعا اینست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ الْمَرْهُوْبُ یُرْهَبُ مِنْكَ جَمِیْعُ خَلْقِكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ الرَّفِیْعُ فِیْ عَرْشِكَ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوَاتِكَ وَاَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَلَا یَطَّلِعُ شَیْءٌ عَلَیْكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَنْتَ اَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ فَلَا یَصِلُ اَحَدٌ عَظَمَتَكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا نُوْرَ النُّوْرِ قَدِ اسْتَضَاءَ بِنُوْرِكَ اَهْلُ سَمٰوَاتِكَ وَاَرْضِكَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَعَالَیْتَ اَنْ یَكُوْنَ لَكَ شَرِیْكٌ وَتَكَبَّرْتَ اَنْ یَكُوْنَ لَكَ ضِدٌّ یَا نُوْرَ النُّوْرِ یَا نُوْرَ كُلِّ نُوْرٍ لَا خَامِدَ لِنُوْرِكَ یَا مَلِیْكَ كُلِّ مَلِیْكٍ تَبْقٰی وَتَفْنٰی غَیْرُكَ یَا نُوْرَ النُّوْرِ یَا مَنْ مَلَأَ اَرْكَانَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بِعَظَمَتِهٖ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا هُوَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَیْسَ كَهُوَ یَا مَنْ لَا هُوَ اِلَّا هُوَ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ یَا مَنْ اَمْرُهٗ كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ یَا هَیًّا شَرَاهِیًّا

آذوناى آصباؤت ال شداى
يا الله يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا الله يا الله
يا غاية منتهاه و رغبتاه يا رباه يا رباه صل على محمد و آل محمد
دعا کن چیزے را که دوست میدارى **دعاى یعقوب**
علیه السلام سید ابن طاوس در کتاب مهج الدعوات آورده که
در وقتیکه خداے تعالے یوسف ع را باو رسانید این دعا را
خواند بسم الله الرحمن الرحیم یا من خلق الخلق
بغیر مثال و یا من بسط الارض بغیر اعوان
و یا من دبر الامور بغیر وزیر و یا من یرزق الخلق بغیر
مشیر و یا من یخرب الدنیا بغیر استیمار صل على
محمد و آل محمد بعد ازان سوال کند حاجت خود را
ان شاء الله تعالى بر آورده شود کفعمى ره صاحب نجبه نوشته که ملک الموت اذن خواست
از پروردگار خود که سلام کند بر یعقوب پس اذن یافت و سلام کرد بر او پس حضرت
یعقوب با او گفت که قسم بذاتیکه آفریده است ترا آیا قبض روح یوسف کرده گفت
نه بعد ازان ملک الموت گفت که آیا تعلیم کنم ترا کلمه چند را که سوال نکنى بان
از خداى تعالے چیزے را مگر آنکه عطا کند ترا گفت بلى گفت بگو یا
ذا المعروف الذى لا ینقطع ابدا و لا یحصیه غیره دعاى

دعاے یعقوب ۳

سید ابن طاؤس ع در کتاب مہج آوردہ کہ آنحضرت
در بعضے از اوقات مصائب این دعا را می خواند یا راحم
الْمَسَاكِينِ وَيَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَيَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ وَيَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ وَيَا غِيَاثَ
الْمَكْرُوبِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
وَيَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ هُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَا مَنْ هُوَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ
يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ
الْكَسِيرِ وَيَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ وَيَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ
الْأَسِيرِ وَيَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ثُمَّ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا مَنْ
لَا يُجَارُ عَلَيْهِ وَهُوَ يُجِيرُ وَيَا مَنْ هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ
وَهُوَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ الضَّرِيرِ يَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ
يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ خَافِيَةٌ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ

يا ساتر العيوب اسئلك ان تصلى على محمد
وآل محمد وان تغفر لى ولوالدى وتعاوز
عنا ما تعلم فانك الاعز الاكرم

دعای ایوب

ع سید ابن طاوس ره در کتاب مذکور
آورده اللهم انى اعوذ بك اليوم فاعذنى
واستجير بك اليوم من جهد البلاء فاجرنى
واستغيث بك اليوم فاغثنى واستصرخك
اليوم على عدوك وعدوى فاصرخنى واستنصرك
اليوم فانصرنى واستعين بك اليوم على امرى
فاعنى واتوكل عليك فاكفنى واعتصم
بك فاعصمنى وامن بك فامنى واسئلك
فاعطنى واسترزقك فارزقنى واستغفرك
فاغفر لى وادعوك فاذكرنى واسترحمك
فارحمنى

دعای موسی

ع سید ابن طاوس ره
در کتاب مذکور آورده که جناب موسی ع هرگاه پیش فرعون لعن
رفتند پس این دعا خواندند و نجات یافتند از شر او
اللهم بديع السموات والارضين الذى نواصى

الْعِبَادِ بِيَدِكَ فَإِنَّ فِرْعَوْنَ وَجَمِيعَ أَهْلِ
السَّمٰوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا عَبِيدُكَ
وَنَوَاصِيهِمْ بِيَدِكَ وَأَنْتَ تَصْرِفُ الْقُلُوبَ
حَيْثُ شِئْتَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِخَيْرِكَ مِنْ شَرِّهِ
وَأَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِهِ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ
ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ كُنْ لَنَا جَاراً مِنْ
فِرْعَوْنَ وَجُنُودِهِ دعای دیگر از موسی
در کتاب مذکور آورده که جناب موسی این دعا را خوانده
لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ
السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ
وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَرَبِّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْرَءُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّهِ وَأَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ
وکفعمی در مصباح می گوید که بسبب همین کلمات جناب موسی
از شر فرعون نجات یافتند و بر حاشیه آن این دعا را بدعای

کرب نامیده و وجہش باین طور نوشتہ کہ ولید بن عبد الملک کاغذ
نوشت بطرف صالح بن عبد اللہ کہ عامل مدینہ بود کہ از قید خانہ
رہا کن حسن بن حسن بن علی را کہ آن در قید تو مقید است و در
مسجد نبی ؐ پانصد تازیانہ بزن او را پس بیرون کرد او را از
قید خانہ و آورد بسوئی مسجد و مردمان جمع شدند و صالح
قصد کرد کہ بر منبر رفتہ از مضمون کاغذ آگاہ سازد بعد ازان
پائین آید و حکم نماید برائے تازیانہ زدن حسن بن حسن
پس در اثنائے خواندن کاغذ جناب امام زین العابدین ؑ
تشریف آوردند مردمان آن حضرت را جا دادند تا اینکہ
رسیدند نزد حسن بن حسن و فرمودند دعا کن بدعائے کرب
کہ حق تعالےٰ برائے تو فرج و کشادگی عنایت فرماید پس
عرض کرد کہ آن دعا کدام است فرمودند کہ بگو لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ
الْحَلِیْمُ الْکَرِیْمُ کہ بالا گذشت پس بازگشتند آن حضرت ؑ
و حسن این دعا مکرر خواند پس ہرگاہ صالح از خواندن کاغذ فارغ شد
و از منبر پائین آمد جناب احدیت در قلب او رحمت و رافت
پیدا کرد و از حال حسن بن حسن در گذشت دعای
یوشع بن نون ؑ سید ابن طاؤس باسناد خود از جناب

امام رضاؑ آوردہ کہ مردے از اصحاب رسول خدا
یک صحیفہ یافت وحاضر کرد آن را بخدمت جناب رسول
پس نداکردمردمان را کہ نماز جماعت شروع می شود بیائید
برائے آن پس ہیچ مرد وزن باقی نماند کہ حاضر نشدہ باشد
پس بمنبر رفت وآن صحیفہ را خواند وآن صحیفہ از یوشع بن
نون وصی جناب موسیٰؑ بود ودران نوشتہ بود کہ ان
رَبَّكُمْ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ اَلَا اِنَّ خَيْرَ
عِبَادِ اللهِ التَّقِيُّ الْخَفِيُّ وَاِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللهِ
الْمُشَارُ اِلَيْهِ بِالْاَصَابِعِ فَمَنْ اَحَبَّ
اَنْ يَكْتَالَ بِالْمِكْيَالِ الْاَوْفٰى
وَاَنْ يُؤَدِّيَ الْحُقُوقَ الَّتِي اَنْعَمَ اللهُ
عَلَيْهِ بِهَا فَلْيَقُلْ فِي كُلِّ يَوْمٍ سُبْحَانَ
اللهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَاللهُ اَكْبَرُ كَمَا يَنْبَغِي لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللهِ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ
وَعَلٰى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ حَتّٰى يَرْضٰى
اللهُ تَعَالٰى پس جناب رسالت مآب صلی اللہ علیہ

از منبر پائین آمدند و اصحاب باصرار عرض کردند دیگر فضائل بیان
بفرما پس حضرت قدری تامل کردند باز بمنبر رفتند و گفتند که هر کسیکه
میخواهد ثوابش زیاده از مجاهدین باشد پس هر بعد دعاء یوشع بخواند و
حاجاتش بر آورده شود و دشمنش مخذول و ناکامیاب گردد و دین
او ادا شود و غم او برطرف گردد و دعایش آسمانها را شگافته در لوح محفوظ ثبت شود

دعاء خضر و الیاس علیهما السلام و آن را در تعقیبات
نماز صبح ذکر کرده ایم **دعاء یونس بن متی ع** در کتاب حیات
آورده که جناب رسول خدا ص فرمودند به تحقیق که من میدانم کلمه هیچ
کلمه را که بهتر از این باشد برای مصیبت زده و هر شده که مسلم که
این کلمه را بخواند حاجتش بر آورده شود مثل برادرم جناب
یونس ع که قصه اش در قرآن حمید و فرقان مجید موجود است
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ
دیگر دعاء حضرت یونس علیه السلام یَا رَبِّ مِنَ الْجِبَالِ
اَنْزَلْتَنِیْ وَ مِنَ الْمَسَاکِنِ اَخْرَجْتَنِیْ وَ فِی الْبِحَارِ صَیَّرْتَنِیْ
وَ فِیْ بَطْنِ الْحُوْتِ حَبَسْتَنِیْ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ
اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ پس نجات داد حق سبحانه تعالی
از غم **دعاء داود ع** سید بن طاوس ره در کتاب مهج

میفرماید که هرگاه داود ع حمد وثنای الهی باین دعا کردند ندا
آمد از درگه رب العزت که یا داود از ثواب نوشتن این دعا
عاجز شده اند و آن اینست اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا مَعَ
دَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ
الْحَمْدُ بَاقِيًا مَعَ بَقَائِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا
يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ دعاء آصف بن برخیا سید ابن طاوس در
کتاب خود آورده که آصف برکت این دعا تخت بلقیس را
آورد و این دعائیست که جناب عیسی ع به برکت این دعا
مردگان را زنده میکرد و آن اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ
نُوْرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ و در بعض روایت چنین است
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الْکَبِیْرُ
الْمُتَعَالُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِیْ کَذَا وَکَذَا
وبجای کذا وکذا حاجت خود را ذکر کند دعاء سلیمان
صاحب مصباح ومجتبی آورده که سلیمان ع این دعا را

بر نفلی خوانند پس بر کتفش وا شد و آن اینست اَللّٰهُمَّ بِتَوْبَتِکَ اهْتَدَیْتُ
وَ بِفَضْلِکَ اسْتَغْنَیْتُ وَ بِنِعْمَتِکَ اَصْبَحْتُ وَ اَمْسَیْتُ
هٰذِهٖ ذُنُوْبِیْ بَیْنَ یَدَیْکَ اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهَا وَ اَتُوْبُ
اِلَیْکَ دعاء عیسی سید ابن طاوس رح و شیخ از قطب
راوندی آورده که امام جعفر صادق ع فرمودند که هرگاه جمع شدند
یهودان برای کشتن آن حضرت پس جبرئیل نازل شد و
آن حضرت را ببال خود پوشانید پس دیدند حضرت عیسی که بر
بال او این دعا نوشته بود اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْکَ بِاسْمِکَ
الْوَاحِدِ الْاَعَزِّ وَ اَدْعُوْکَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِکَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ
وَ اَدْعُوْکَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِکَ الْعَظِیْمِ الْوِتْرِ وَ اَدْعُوْکَ
اَللّٰهُمَّ بِاسْمِکَ الْکَبِیْرِ الْمُتَعَالِ الَّذِیْ تَثْبُتُ بِهٖ اَرْکَانُکَ
کُلُّهَا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَکْشِفَ
عَنِّیْ مَا اَصْبَحْتُ وَ اَمْسَیْتُ فِیْهِ پس هرگاه حضرت
عیسی این دعا را خواندند وحی رسید بجبرئیل ع که بلند گردان
او را بجانب من و حضرت رسالت پناه فرمودند که ای اولاد
عبد المطلب سوال کنید از پروردگار خود باین کلمات و
قسم بذاتیکه نفس من در دست اوست که نمی خواند این کلمات را

هیچ بنده به نیت خالص مگر اینکه بجنبد برای او عرش و هفت
آسمان و هفت زمین و فرماید حق تعالی بفرشتگان که شاهد
باشید که مستجاب کردیم دعای او را در دنیا و آخرت دعاء حضرت
رسالت پناه سید ابن طاوس قدس سره در کتاب مذکور آورده
که روز بدر این دعا خواندند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ کُلِّ کَرْبٍ
وَ اَنْتَ رَجَائِیْ فِیْ کُلِّ شِدَّةٍ وَ اَنْتَ لِیْ فِیْ کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ
بِیْ ثِقَةٌ وَ عُدَّةٌ فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ
وَ تَقِلُّ فِیْهِ الْحِیْلَةُ وَ یَخْذُلُ فِیْهِ الْقَرِیْبُ وَ یَشْمَتُ
بِهِ الْعَدُوُّ وَ تَعْیَا فِیْهِ الْاُمُوْرُ اَنْزَلْتُهُ بِکَ وَ شَکَوْتُهُ
اِلَیْکَ رَاغِبًا فِیْهِ اِلَیْکَ عَمَّنْ سِوَاکَ فَفَرَّجْتَهُ
کَشَفْتَهُ عَنِّیْ وَ کَفَیْتَنِیْهِ فَاَنْتَ وَلِیُّ کُلِّ نِعْمَةٍ وَ صَاحِبُ
کُلِّ حَاجَةٍ وَ مُنْتَهٰی کُلِّ رَغْبَةٍ فَلَکَ الْحَمْدُ کَثِیْرًا
وَ لَکَ الْمَنُّ فَاضِلًا بِنِعْمَتِکَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ یَا
مَعْرُوْفًا بِالْمَعْرُوْفِ وَ یَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوْفِ مَوْصُوْفٌ
اَنِلْنِیْ مِنْ مَعْرُوْفِکَ مَعْرُوْفًا تُغْنِیْنِیْ بِهِ عَنْ مَعْرُوْفِ
مَنْ سِوَاکَ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

آورده که هرگاه متفرق شدند مردمان از آن حضرت ص اندر روز
احد این دعا خواندند اللّهمّ لک الحمد و الیک المشتکی
و انت المستعان پس نازل شد جبرئیل ع و گفت ای محمّد خواندی
دعای را که خواند ابراهیم وقتیکه او را در آتش انداختند و خواند
یونس ع وقتیکه در شکم ماهی رفت و نیز در کتاب مذکور آورده که
خواند آن حضرت این دعا را اللّهمّ اجعلنی صبوراً و اجعلنی
شکوراً و اجعلنی فی امانک و نیز در کتاب مذکور آورده
که آنحضرت ص این دعا را در روز حنین خواندند ربّ کنت و تکون
حیّاً لا تموت تنام العیون و تنکدر النجوم و انت
حیّ قیّوم لا تاخذه سنة و لا نوم و نیز در کتاب مذکور
آورده که آن حضرت در روز خیبر این دعا خواندند اللّهمّ انی
اسئلک تعجیلاً فی عافیتک و صبراً علی بلیّتک
و خروجاً من الدّنیا الی رحمتک دعاء دیگر کفعمی در مصباح
آورده که آنحضرت این دعا را خواندند اللّهمّ انّی اعوذ بک من علمٍ
لا ینفع و قلبٍ لا یخشع و دعاءٍ لا یسمع و نفسٍ لا تشبع و
اعوذ بک من شرّ هؤلاء الاربع اللّهمّ انّی اعوذ بک ان اضلّ
و اُضلّ او اذلّ او اُذلّ او اظلم او اُظلم او اجهل

او یجهل علیّ دعاء دیگر کفعمی در کتاب مذکور آورده در
این دعا را در غار خوانند اَللّٰهُمَّ یا مُونِسَ المُسْتَوْحِشِینَ وَیا اَنِیسَ
المُنْفَرِدِینَ وَیا ظَهْرَ المُنْقَطِعِینَ وَیا مالَ المُقِلِّینَ وَیا
یا قُوَّةَ المُسْتَضْعَفِینَ وَیا کَنْزَ الفُقَراءِ وَیا مُوضِعَ
الغُرَباءِ وَیا مُنْفَرِداً بِالجَلالِ وَیا مَعْرُوفاً بِالنَّوالِ
وَیا کَثِیرَ الاَفْضالِ اَغِثْنِی عِنْدَ کُرْبَتِی وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ و مرویست که آنحضرت فرمودند که
بخواند این دعا را البتّه فریادرس او میرسد حقتعالی چنانچه فریادرس رسید
وعطا فرماید او را ثواب هزار پیغمبر ادعیه ائمه دعای جناب
امیر کفعمی در مصباح آورده که آنحضرت این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِی ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّی فَاِنْ عُدْتُ فَعُدْ عَلَیَّ بِالمَغْفِرَةِ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی ما رَأَیْتُ مِنْ نَفْسِی وَلَمْ تَجِدْ لَهُ وَفاءً
عِنْدِی اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی ما تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَیْکَ ثُمَّ خالَفَهُ
قَلْبِی اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی رَمَزاتِ الاَلْحاظِ وَسَقَطاتِ الاَلْفاظِ
وَشَهَواتِ الجِنانِ وَهَفَواتِ اللِّسانِ دعاء جناب
فاطمه سید بن طاوس در مهج آورده که حضرت رسولخدا
بجناب سیده فرمودند که ای دختر من آیا بیاموزم ترا

دعائیکه نخواند آنرا اهل مجلس مگر اینکه مستجاب شود برای او و اثر نکند در تو سحر و زهر و شماتت نکند تو دشمن و شیطان عارض تو نشود و خدا از تو اعراض نفرماید و هیچ نعمتی از تو دور نشود و هیچ دعای از تو رد نشود و جمیع حاجتهای تو برآورده شود جناب سیده عرض کردند که ای پدر بزرگوار این دعا دوست تر است نزد من از دنیا و آنچه در آنست حضرت فرمودند که اینست یا اعز مذکور

وَاَقْدَمَهُ قِدَمًا فِی الْعِزِّ وَالْجَبَرُوتِ یَا رَحِیْمَ کُلِّ مُسْتَرْحِمٍ وَمَفْزَعَ کُلِّ مَلْهُوْفٍ اِلَیْهِ یَا رَاحِمَ کُلِّ حَزِیْنٍ یَشْکُوْ بَثَّهُ وَحُزْنَهُ اِلَیْهِ یَا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ الْمَعْرُوْفُ مِنْهُ وَاَسْرَعَهُ اِعْطَاءً یَا مَنْ تَخَافُ الْمَلَائِکَةُ الْمُتَوَقِّدَةُ بِالنُّوْرِ مِنْهُ اَسْئَلُکَ بِالْاَسْمَاءِ الَّتِیْ تَدْعُوْکَ بِهَا حَمَلَةُ عَرْشِکَ بِنُوْرِکَ یُسَبِّحُوْنَ شَفَقَةً مِنْ خَوْفِ عِقَابِکَ وَاَسْاَلُکَ بِالْاَسْمَاءِ الَّتِیْ یَدْعُوْکَ بِهَا جَبْرَئِیْلُ وَمِیْکَائِیْلُ وَاِسْرَافِیْلُ اِلَّا اَجَبْتَنِیْ وَکَشَفْتَ یَا اِلٰهِیْ کُرْبِیْ وَسَتَرْتَ ذُنُوْبِیْ وَغَفَرْتَهَا یَا مَنْ اَمَرَ بِالصَّیْحَةِ فِیْ خَلْقِهٖ فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ یُحْشَرُوْنَ وَبِذٰلِکَ الْاِسْمِ الَّذِیْ

أحييت به العظام وهي رميم أحي قلبي واشرح
صدري واصلح شاني يا من خص نفسه بالبقاء
وخلق لبريته الموت والحيوة والفناء يا من
فعله قول وقوله امر وامره ماض على ما يشاء اسئلك
بالاسم الذي دعاك به ابراهيم خليلك حين القي
في النار فدعاك به فاستجبت له وقلت يا نار كوني
بردا وسلاما على ابراهيم وبالاسم الذي دعاك
به موسى من جانب الطور الايمن فاستجبت له
وبالاسم الذي خلقت به عيسى بن مريم من روح
القدس وبالاسم الذي تبت به على داود و
بالاسم الذي وهبت به لزكريا يحيى وبالاسم
الذي كشفت به عن ايوب الضر وسخرت به
لسليمان الريح تجري بامره والشياطين وعلمته
منطق الطير وبالاسم الذي خلقت به العرش و
بالاسم الذي خلقت به الكرسي وبالاسم الذي خلقت
به الروحانيين وبالاسم الذي خلقت به الجن والانس
وبالاسم الذي خلقت به جميع الخلق وبالاسم الذي خلقت به

جمیع ما اردت من شیء وبالاسم الذی
به علی کل شیء اسئلك بحق هذه الاسماء الا ما اعطیتنی
سؤلی وقضیت لی حوائجی یا کریم

دعاء حضرت امام حسن ع

سید ابن طاوس در کتاب مهج آورده
که حضرت امام حسن ع این دعا میخواندند اللهم انت الخلف
من جمیع خلقك ولیس فی خلقك خلف منك
الهی من احسن فبرحمتك ومن اساء فبخطیئته
فلا الذی احسن استغنی عن رفدك ومعونتك
ولا الذی اساء استبدل بك وخرج من قدرتك الهی بك
عرفتك وبك اهتدیت الی امرك ولولا انت لم ادر ما
انت فیا من هو هکذا ولا هکذا غیره صل علی محمد و
آل محمد وارزقنی الاخلاص فی عملی والسعة فی رزقی
اللهم اجعل خیر عمری آخره وخیر عملی خواتیمه وخیر
ایامی یوم القاك الهی اطعتك ولك المنة علی فی
احب الاشیاء الیك الایمان بك والتصدیق برسولك
ولم اعصك فی ابغض الاشیاء الیك الشرك بك والتکذیب
برسولك فاغفر لی ما بینهما یا خیر الغافرین ویا ارحم الراحمین

دعاء حضرت امام حسین ع اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
تَوْفِيقَ اَهْلِ الْهُدٰى وَاَعْمَالَ اَهْلِ التَّقْوٰى وَمُنَاصَحَةَ اَهْلِ
التَّوْبَةِ وَعَزْمَ اَهْلِ الصَّبْرِ وَحَذَرَ اَهْلِ الْخَشْيَةِ وَطَلَبَ
اَهْلِ الْعِلْمِ وَزِينَةَ اَهْلِ الْوَرَعِ وَخَوْفَ اَهْلِ الْجَزَعِ حَتّٰى
اَخَافَكَ اَللّٰهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَحَتّٰى اَعْمَلَ
بِطَاعَتِكَ عَمَلاً اَسْتَحِقُّ بِهٖ كَرَامَتَكَ وَحَتّٰى اُنَاصِحَكَ
فِي الْقُوَّةِ خَوْفاً لَكَ وَحَتّٰى اُخْلِصَ لَكَ فِي النَّصِيحَةِ حُبّاً لَكَ
وَحَتّٰى اَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فِي الْاُمُورِ حُسْنَ ظَنٍّ بِكَ سُبْحَانَ
خَالِقِ النُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهٖ دعاء

حضرت امام زین العابدین ع سید بن

طاوس در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع آورده که این دعا
را حضرت امام زین العابدین ع در وقت محاکمه محمد بن حنفیه نزد
حجر اسود خواندند و بخوانید این دعا را برای کارهای سخت از دنیا
و آخرت بدرستیکه نمیدانند بندگان که این دعا چیست و این دعا
مخزن علم آل محمد ع است و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ
الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي
سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْجَلَالِ

وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ فِيْ سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ فِيْ سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ
فِيْ سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ فِيْ
سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيْلِ النَّضِيْرِ
رَبِّ الْمَلٰئِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَبِالْعَيْنِ الَّتِيْ
لَا تَنَامُ وَبِالْاِسْمِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ وَبِالْاِسْمِ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْمُحِيْطِ بِمَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِيْ اَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَاَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ
وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَبِالْاِسْمِ
الَّذِيْ قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكُرْسِيُّ وَبِاَسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ
الْمُكَرَّمَاتِ الْمَكْنُوْنَاتِ الْمَخْزُوْنَاتِ فِيْ عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ اَسْئَلُكَ بِذٰلِكَ كُلِّهٖ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَفْعَلَ بِيْ كَذَا وَكَذَا دعاء دیگر حضرت
امام زین العابدین عم محمد بن بابویه در کتاب عیون الاخبار
آورده يَا دَائِمُ بِاَدْ يَمُوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا كَاشِفَ الْغَمِّ
وَيَا فَارِجَ الْهَمِّ وَيَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَيَا صَادِقَ الْوَعْدِ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّافْعَلْ بِيْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ

دعاء امام محمد باقر ع سید بن طاوس ع در کتاب مصباح از
ابو حمزه ثمالی آورده که حضرت امام محمد باقر ع این دعا را جامع خیر است
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ آمَنْتُ
بِاللّٰهِ وَبِجَمِيعِ رُسُلِ اللّٰهِ وَبِجَمِيعِ مَا أُرْسِلَ بِهِ رُسُلُ اللّٰهِ وَ
أَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَلِقَاءَهُ حَقٌّ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَبَلَّغَ
الْمُرْسَلُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ
كُلَّمَا سَبَّحَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُحْمَدَ
وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ
أَنْ يُهَلَّلَ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا
يُحِبُّ اللّٰهُ أَنْ يُكَبَّرَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ
الْخَيْرِ وَخَوَاتِيمَهُ وَشَرَائِعَهُ وَسَوَابِقَهُ وَ
فَوَائِدَهُ وَبَرَكَاتِهِ وَمَا بَلَغَ عِلْمَهُ
عِلْمِي وَمَا قَصُرَ عَنْ إِدْرَاكِهِ حِفْظِي
اللّٰهُمَّ انْهَجْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِهِ وَافْتَحْ
لِي أَبْوَابَهُ وَغَشِّنِي بَرَكَاتِ رَحْمَتِكَ

وَمُنَّ عَلَيَّ بِعِصْمَةٍ عَنِ الْاِزَالَةِ عَنْ دِيْنِكَ وَطَهِّرْ قَلْبِيْ
مِنَ الشَّكِّ وَلَا تَشْغَلْ قَلْبِيْ بِدُنْيَايَ وَعَاجِلِ مَعَاشِيْ
عَنْ اٰجِلِ ثَوَابِ اٰخِرَتِيْ وَاشْغَلْ قَلْبِيْ بِحِفْظِ مَا لَا
يُقْبَلُ مِنِّيْ جَهْلُهُ وَذَلِّلْ لِكُلِّ خَيْرٍ لِسَانِيْ وَطَهِّرْ قَلْبِيْ
مِنَ الرِّيَاءِ وَلَا تُجْرِهِ فِيْ مَفَاصِلِيْ وَاجْعَلْ عَمَلِيْ
خَالِصًا لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَاَنْوَاعِ
الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَبَاطِنِهَا وَغَفَلَاتِهَا وَجَمِيْعِ
مَا يُرِيْدُنِيْ بِهِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيْمُ وَمَا يُرِيْدُنِيْ بِهِ
السُّلْطَانُ الْعَنِيْدُ مِمَّا اَحَطْتَ بِعِلْمِهِ وَاَنْتَ الْقَادِرُ
عَلٰى صَرْفِهِ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ طَوَارِقِ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَزَوَابِعِهِمْ وَبَوَائِقِهِمْ سِحْرِهِمْ وَمَكَائِدِهِمْ وَمَشَاهِدِ
الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَنْ اُسْتَزَلَّ عَنْ دِيْنِيْ
فَتُفْسِدَ عَلَيَّ اٰخِرَتِيْ وَاَنْ يَكُوْنَ ذٰلِكَ مِنْهُمْ ضَرَرًا
عَلَيَّ فِيْ مَعَاشِيْ اَوْ يَعْرِضَ بَلَاءٌ يُصِيْبُنِيْ مِنْهُمْ لَا
قُوَّةَ لِيْ بِهِ وَلَا صَبْرَ لِيْ عَلَى احْتِمَالِهِ فَلَا تَبْتَلِيْنِيْ يَا اِلٰهِيْ
بِمُقَاسَاتِهِ فَيَمْنَعَنِيْ ذٰلِكَ مِنْ ذِكْرِكَ وَيَشْغَلَنِيْ عَنْ
عِبَادَتِكَ اَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَالدَّافِعُ

الْوَاقِي مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ الرَّفَاهِيَةَ فِيْ
مَعِيْشَتِيْ مَا اَبْقَيْتَنِيْ مَعِيْشَةً اَقْوٰى بِهَا عَلٰى طَاعَتِكَ
وَاَبْلُغُ بِهَا رِضْوَانَكَ وَاَصِيْرُ بِهَا مِنْكَ اِلٰى دَارِ
الْحَيَوَانِ غَدًا وَلَا تَرْزُقْنِيْ رِزْقًا يُطْغِيْنِيْ وَلَا تَبْتَلِيْنِيْ
بِفَقْرٍ اَشْقٰى بِهٖ مُضَيَّقًا عَلَيَّ اَعْطِنِيْ حَظًّا وَافِرًا فِيْ
اٰخِرَتِيْ وَمَعَاشًا وَاسِعًا هَنِيْئًا مَرِيْئًا فِيْ دُنْيَايَ
وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْنًا وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْنًا
اَجِرْنِيْ مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيًّا عَنِّيْ وَاجْعَلْ عَمَلِيْ فِيْهَا مَقْبُوْلًا وَسَعْيِيْ
فِيْهَا مَشْكُوْرًا اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِيْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ بِمِثْلِهٖ
وَمَنْ كَادَنِيْ فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّيْ هَمَّ مَنْ
اَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهٗ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِيْ فَاِنَّكَ خَيْرُ
الْمَاكِرِيْنَ وَافْقَاْ عَنِّيْ عُيُوْنَ الْكَفَرَةِ الظَّلَمَةِ الطُّغَاةِ
الْحَسَدَةِ اَللّٰهُمَّ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْكَ السَّكِيْنَةَ وَالْوَقَارَ
وَاَلْبِسْنِيْ دِرْعَكَ الْحَصِيْنَةَ وَاحْفَظْنِيْ بِسِتْرِكَ الْوَاقِيْ
وَجَلِّلْنِيْ عَافِيَتَكَ النَّافِعَةَ وَصَدِّقْ قَوْلِيْ وَفِعَالِيْ
وَبَارِكْ لِيْ فِيْ اَهْلِيْ وَوَلَدِيْ وَمَالِيْ وَمَا قَدَّمْتُ
وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَغْفَلْتُ وَمَا تَعَمَّدْتُ وَمَا تَوَانَيْتُ

تما اعلنت وما اسررت فاغفر لی یا ارحم الراحمین
دعاء دیگر محمد بن بابویه در کتاب عیون الاخبار آورده که
آن حضرت این دعا می خواندند اللهم ان کان لی عندک
رضوان وود فاغفر لی ولمن اتبعنی من اخوانی و
شیعتی وطیب ما فی صلبی برحمتک یا ارحم الراحمین
وصلی الله علی محمد و آل محمد دعا امام جعفر صادق کفعمی در مصباح آورده که سهیل
ابن فضل فرمودند که هر که بخواند این دعا را بحضور قلب مستجاب
سکند خدای تعالی چیزی را که از و سوال کند و اگر باشد آن شخص در
شقاوت بر میگرداند او را بسوی سعادت امنیت دعا اللهم
انت الحی القیوم الخالق الرازق المحی الممیت المبدی
البدیع لک الکرم و لک المجد و لک الحمد و لک
المن و لک الجود و لک الامر وحدک لا شریک لک یا
واحد یا احد یا فرد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد
و لم یکن له کفوا احد صل علی محمد و آل محمد و افعل
بی کذا و کذا و سوال کن حاجت خود را دعای امام موسی
کاظم علیه السلام کفعمی در کتاب بلد الامین آورده که این دعا
سریع الاجابه است اللهم اطعتک فی احب الاشیاء

إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ وَلَمْ أَعْصِكَ فِي أَبْغَضِ الْأَشْيَاءِ
إِلَيْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لِي مَا بَيْنَهُمَا يَا مَنْ إِلَيْهِ مَفَرِّي
آمِنِّي مِمَّا فَزِعْتُ مِنْهُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الْكَثِيرَ مِنْ
مَعَاصِيكَ وَاقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ يَا عُدَّتِي
دُونَ الْعُدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدُ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدُ
وَيَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَيْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ
مِثْلَهُمْ أَحَدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَفْعَلَ
بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
الْكُبْرَى وَالْمُحَمَّدِيَّةِ الْبَيْضَاءِ وَالْعَلَوِيَّةِ الْعُلْيَا وَبِجَمِيعِ مَا احْتَجَجْتَ
بِهِ عَلَى عِبَادِكَ وَبِالاسْمِ الَّذِي حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ
مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي
فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ إِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ بعد از آن سؤال كند حاجت خود را كه برآورده ميشود ان شاء الله تعالى
دعاى ديگر محمد بن بابويه در عيون الاخبار و كفعمى در مصباح آورده
يَا خَالِقَ الْخَلْقِ وَيَا بَاسِطَ الرِّزْقِ وَيَا فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى

بارئ النسم و محیی الموتی و ممیت الاحیاء و
یا دائم الثبات و مخرج النبات افعل بی ما انت
اهله ولا تفعل بی ما انا اهله فانک اهل
التقوی و اهل المغفرة دعای حضرت
امام رضاء محمد بن بابویه رح در کتاب عیون الاخبار
و کفعمی در مصباح آورده الهی اعطنی الهدی و ثبتنی
علیه و احشرنی علیه آمن من لا خوف علیه و
لا حزن و لا جزع انک اهل التقوی و اهل المغفرة
دعای دیگر حضرت امام رضاء محمد بن بابویه رح در کتاب
مذکور آورده سبحان من خلق الخلق بقدرته و اتقن
ما خلق بحکمته و وضع کل شیء منه موضعه
بعلمه سبحان من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی
الصدور و لیس کمثله شیء و هو السمیع البصیر
دعای حضرت امام محمد تقی ع محمد بن بابویه
در کتاب مذکور و صاحب مصباح آورده یا من لا شبیه له
و لا مثال انت الله الذی لا اله الا انت و لا خالق
الا انت تفنی المخلوقین و تبقی انت حلمت عمن

عصاك وفي المغفرة رضاك ومروی است هر که این دعا
را بخواند خواهد بود آنحضرت شفیع او در روز قیامت دعای امام
علی نقی محمد بن بابویه رح در کتاب مذکور آورده یا نور یا برهان
یا منیر یا مبین یا متین یا رب اکفنی شر الشرور وآفات
الدهور واسئلك النجاة یوم ینفخ في الصور
که هر که این دعا را بخواند خواهد بود آنحضرت شفیع او وسیگشد او را بسوی بهشت

دعای حضرت امام حسن عسکری ع محمد بن بابویه
در کتاب مذکور آورده که هر که این دعا را بخواند با آنحضرت محشور
و نجات می یابد از آتش دوزخ اگرچه واجب شده باشد برا و دوزخ
یا عزیز العز في عزه ما اعز عزيز العز في عزه یا
عزیز اعزني بعزتك وايدني بنصرك واطرد عني
همزات الشياطين وادفع عني بدفعك وامنع
عني بمنعك واجعلني من خيار خلقك يا واحد يا
احد يا فرد يا صمد يا من لم يلد
ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

دعای حضرت صاحب الامر ع

کفعمی در مصباح و بلد الامین آورده که آنحضرت این دعا میخواند
یا نُورَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ الاُمُورِ یا باعِثَ مَنْ فِی
القُبُورِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ
لی وَ لِشیعَتی مِنَ الضّیقِ فَرَجاً وَ مِنَ الهَمِّ مَخْرَجاً
وَ اَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ وَ اَطْلِقْ لَنا مِنْ عِنْدِكَ ما
یُفَرِّجُ وَ افْعَلْ بِنا ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا کَریمُ و مرویست
که هر که این دعا بخواند با آنحضرت محشور می شود دعای
دیگر آنحضرت بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ
یا مالِكَ الرِّقابِ وَ هازِمَ الاَحْزابِ یا مُفَتِّحَ الاَبْوابِ
یا مُسَبِّبَ الاَسْبابِ سَبِّبْ لَنا سَبَباً لا نَسْتَطیعُ
لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ
صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ دعای دیگر
اِلٰهی بِحَقِّ مَنْ ناجاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعاكَ فِی الْبَرِّ
وَ الْبَحْرِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ تَفَضَّلْ عَلی فُقَراءِ
الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ بِالْغِنیٰ وَ السَّعَةِ وَ عَلی
مَرْضَی الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ بِالشِّفاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ
عَلی اَحْیاءِ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ بِاللُّطْفِ وَ الْکَرامَةِ

وَعَلىٰ اَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلىٰ غُرَبَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ اِلىٰ اَوْطَانِهِمْ سَالِمِيْنَ غَانِمِيْنَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ

فصل دوم

در بیان اسم اعظم و اسمائے حسنے وبعضے از اذکار

بدانکه اقوال علما در باب اسم اعظم چندین وارد شده اند که همه در این کتاب دشوار است مگر بعضے ازان اقوال در اینجا ذکری نمائیم اَللّٰهُ این اسم بزرگترین اسماے الٰهی است واکثر علما ذکر کرده اند که این اسم اعظم است چراکه در کلمهٔ شهادت ودر سورهٔ اخلاص ودر اسمائی حسنے موجود است اَللّٰهُ الرَّحْمٰنُ وَیَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ ودر عبرانی اٰهِیَا شَرَاهِیَا نام دارد وهمچنین یَا اِلٰهَنَا وَاِلٰهَ كُلِّ شَیْءٍ اِلٰهًا وَاحِدًا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وهمچنین لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ وهمچنین یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وهمچنین یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وهمچنین لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ وهمچنین

خیر

خیر الوارثین و بحنین حسبنا الله و نعم الوکیل و
بحنین القریب الوهاب الغفار و بحنین سمیع الدعاء و
بحنین السمیع العلیم و بحنین الودود ذو العرش المجید فعال لما یرید
و بحنین توکلت علی الحی الذی لا یموت و نیز یا هو
یا من لا یعلم ما هو الا هو و نیز اللهم انت الله لا اله
الا انت یا ذا الجلال و المعارج و القوی اسئلک
بسم الله الرحمن الرحیم و بما انزلته فی لیلة القدر
ان تجعل لی من امری فرجا و مخرجا و اسئلک ان تصلی علی
محمد و آل محمد و ان تغفر لی خطیئتی و تقبل توبتی
یا ارحم الراحمین و نیز بسم الله الرحمن الرحیم
و نیز یا بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و
الاکرام و نیز از رسول خدا منقول است که در سه آیه آخر سوره حشر است
و نیز از آنحضرت منقول است که اسم اعظم در آیه مالک است و نیز از آن
منقول است که در سه سوره اسم اعظم است سوره بقره و آل عمران و طه
و بعضی تخصیص کرده اند که در سوره بقره در آیة الکرسی و در آل عمران الله لا اله
الا هو الحی القیوم و در طه و عنت الوجوه للحی القیوم و محمد نجار
در کتاب تذییل از رسول خدا آورده که در و الهکم اله واحد است و نیز

در اللّٰه لا اله الّا هو الحیّ القیّوم اسم اعظم است و قضاء
در کتاب دستور معالم الحکم از جناب امیر آورده که اسم اعظم در اول سورهٔ حدید تا
علیم بذات الصّدور است و آخر سورهٔ حشر از لو انزلنا هذا القرآن
است بعد از آن هر دو دست خود را بلند کند و بگوید یا من هو هکذا
اسئلک بحق هذه الاسماء ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد
و حاجت خود را طلب نماید ان شاء اللّٰه تعالی بر آورده شود و استجابت
دلیل اسم اعظم است و بعضی علما گفته اند که در میان جلالتین در سورهٔ
انعام اسم اعظم است و نیز در مقطعات آلم و نیز در یس و نیز در
سورهای حم و یس است و نیز در همه مقطعات قرآن که اگر مکرر ایشان
را حذف کنی جمع شوند در صراط علیّ حق نمسکه و جمیع مقطعات
شش صد و نود مرتبه اند و نیز از جناب صادق ع منقول است
که فرمود از بعض اصحاب خود که آیا میخواهید که تعلیم کنم شما را اسم اعظم
را عرض کردند بلی یا ابن رسول اللّٰه فرمود بخوان سورهٔ حمد و توحید و
آیة الکرسی و انا انزلناه بعد از ان رو بقبله کن و هر حاجت که باشد
طلب کن و این روایت را شیخ محمد بن حسن بن فرخ صفار در کتاب
فضل الدعا ذکر کرده و نیز اسم اعظم در اللّٰه لا اله الّا هو است
و این قول موافق جمیع اخبار است و نیز از جناب صادق ع

منقول است که در سوره فاتحه است اگر این سوره را بر میت هفتاد بار
بخوانند آن مرده زنده شود هیچ عجب نیست و این روایت شیخ مفید علیه الرحمه
در کتاب تبصره آورده اند و نیز از جناب صادق منقول است که
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
بعد از نماز صبح صد مرتبه بخواند قریب تر باسم اعظم خواهد شد از سیاهی چشم بسفیدی آن و محقق
که در آن اسم اعظم داخل است و از کتاب بهی الدعوات الغیبی
از ابی محمد جرمی از رسول خدا آورده که درین دعا اسم اعظم
است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ و نیز از کتاب تحصیل از رسول خدا منقول است
که درین دعا است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ تا آخر سوره اخلاص و نیز
از رسول خدا منقول است که درین دعا است اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰى كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ
اَعْلَمْ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ الْكَبِيرِ الْاَكْبَرِ
و نیز بعض گفته اند که در دعای یوشع بن نون است اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ

المخزون المکنون المکتوب علی سرادق الحمد و
سرادق القدرة و سرادق السلطان و سرادق المجد
یا رب بان لک الحمد لا اله الا انت النور البار الرحمن
الصادق العالم الغیب و الشهادة بدیع السموات و الارض
و نورهن و قیامهن ذو الجلال و الاکرام حنان نور دائم قدوس
حی لا یموت و نیز از حضرت رسول خدا منقولست که درین دعاست اللهم انی
اسئلک باسمک العظیم و برضوانک الاکبر و نیز از حضرت رسول خدا
منقول است که درین دعا است اللهم انی اسئلک باسمک الطاهر الطیب
المبارک الاحب الیک الذی اذا دعیت به اجبت و اذا سئلت
به اعطیت و اذا استرحمت به رحمت و اذا استفرجت به فرجت و نیز
از رسول خدا منقولست که درین دعاست اللهم انی اسئلک بمعاقد العز
من عرشک و منتهی الرحمة من کتابک و باسمک الاعظم و جدک الاعلی
و کلماتک التامات و نیز از حضرت رسول خدا منقول است که درین دعاست
اللهم انی اسئلک باسمائک الحسنی ما علمت منها و ما لم اعلم و اسئلک
باسمک الاعظم الذی اذا دعیت به اجبت و اذا سئلت به
اعطیت فان لک الحمد لا اله الا انت المنان بدیع السموات
و الارض یا ذا الجلال و الاکرام و نیز از کتاب اغاثة الداعی

از

از جناب امام زین العابدین ع منقول است که اسم اعظم درین دعا است
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ وَحْدَکَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ اَنْتَ
الْمَنَّانُ بَدِیْعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
وَ ذُو الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَ ذُو الْعِزِّ الَّذِیْ لَا یُرَامُ وَ اِلٰهُکُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَ آلِهٖ اَجْمَعِیْنَ پس حاجت خود را طلب کن و نیز
از جناب سید الساجدین ع منقول است که درین دعا است
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ و نیز درین دعا است بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
یَا قَدِیْمُ یَا قَدِیْرُ یَا حَیُّ یَا دَائِمُ یَا قَائِمُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ
یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِکْرَامِ یَا رَبَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَ رَبَّ
الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَ یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُوْلَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهٗ
کُفُوًا اَحَدٌ یَا کَافِیْ یَا هَادِیْ یَا بَارِئُ یَا عَالِمُ یَا صَادِقُ
یَا کٓهٰیٰعٓصٓ یَا رَبَّ الْاَرْبَابِ یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا مَالِکَ
الْمُلُوْکِ یَا وَلِیَّ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ مَالِکُ

مَنْ فِي السَّمَاءِ وَ مَالِكُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا حُكْمَ فِيهِمَا لِغَيْرِكَ
وَ لَا مَالِكَ فِيهِمَا غَيْرُكَ وَ قُدْرَتُكَ فِي الْأَرْضِ كَقُدْرَتِكَ
فِي السَّمَاءِ وَ سُلْطَانُكَ فِي الْأَرْضِ كَسُلْطَانِكَ فِي السَّمَاءِ
أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
وَ أَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجاً عَاجِلاً وَ اجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ
غَمٍّ فَرَجاً وَ مَخْرَجاً وَ يَسِّرْ لِي كُلَّ عَسِيرٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
ونیز درین دعا است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ یَا اللهُ
سه مرتبه یَا رَحْمٰنُ سه مرتبه یَا نُورُ سه مرتبه یَا ذَا الْجَلَالِ
وَ الْإِكْرَامِ سه مرتبه ونیز در کتاب دعا از ابن ابی بلیه منقول
است که اسم اعظم اینست یَا اللهُ یَا رَحْمٰنُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ ونیز در کتاب تهجد از ابن ابی قره از جناب کاظم ع
منقول است که اسم اعظم درین دعا است یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ
سه مرتبه یَا حَيُّ یَا قَيُّومُ سه مرتبه یَا حَيُّ لَا يَمُوتُ سه مرتبه
یَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ و سه مرتبه یَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ و سه مرتبه
أَسْئَلُكَ بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ و سه مرتبه أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْعَزِيزِ الْمُبِينِ ونیز در دعای

یعقوب

یعقوب است که جناب یعقوب آن دعا را از ملک الموت آموخته
بود و این را در ادعیه انبیا نوشته ام و نیز در حاشیه مصباح آورده
که شخصی در خدمت حضرت امیر المومنین ع آمد و گفت که یا علی ع
بیاموز من اسم اعظم را پس سکوت فرمود جناب امیر المومنین ع
و جوابش نداد پس سائل الحاح و زاری کرد و قسم داد پس فرمود
آن حضرت که می ترسم که دعا کنی بذریعه آن برای امور دنیا
پس عرض کرد که گاهی بواسطه آن اسم اعظم سوای اصلاح
آخرت خود دعا نخواهم کرد پس فرمود حضرت ع برو که درین
شب کسی می آید که ترا تعلیم کند اسم اعظم سائل گوید که پس مرخص
شدم از آن حضرت و شب بخواب رفتم پس شخصی بر سر من آمد
در عالم رویا و چراغ را خاموش کرد و این دعا بمن تعلیم نمود
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُوْنِ الْمَکْنُوْنِ الْعَظِیْمِ
الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَکْبَرِ الْبُرْهَانِ الْحَقِّ الْمُهَیْمِنِ الْقُدُّوْسِ
الَّذِیْ هُوَ نُوْرٌ مِّنْ نُّوْرٍ وَّ نُوْرٌ مَعَ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ عَلٰی نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ
فَوْقَ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ فِیْ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ اَضَآءَ بِهٖ کُلُّ ظُلْمَةٍ وَّ کُسِرَ
بِهٖ کُلُّ جَبَّارٍ رَجِیْمٍ وَّ لَا یَقُوْمُ بِهٖ سَمَآءٌ وَّ لَا یَقُوْمُ بِهٖ
اَرْضٌ یَا مَنْ بِهٖ خَوْفُ کُلِّ خَآئِفٍ وَّ یَبْطُلُ بِهٖ سِحْرُ

كُلِّ ساحِرٍ وَ كَيْدُ كُلِّ كائِدٍ وَ بَغْيُ كُلِّ باغٍ وَ يَتَصَدَّعُ
لِعَظَمَتِهِ الْجِبالُ وَ الْبَرُّ وَ الْبَحْرُ وَ عَظَمَةِ الْمَلائِكَةِ حَتّى يَتَكَلَّمَ
بِهِ وَ يَجْرِي بِهِ الْفُلْكُ فَلا يَكُونُ لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبِيلٌ وَ
يُذِلُّ بِهِ كُلَّ جَبّارٍ عَنِيدٍ وَ شَيْطانٍ مَرِيدٍ وَ
وَ هُوَ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ اسْتَوَيْتَ
بِهِ عَلى عَرْشِكَ وَ اسْتَقْرَرْتَ بِهِ عَلى كُرْسِيِّكَ يَا اللهُ
الْعَظِيمُ الْأَعْظَمُ يَا اللهُ النُّورُ الْأَكْرَمُ يا بَدِيعَ السَّماواتِ
وَ الْأَرْضِ يا ذَا الْجَلالِ وَ الْإِكْرامِ أَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ
جَلالِكَ وَ قُدْرَتِكَ وَ بَرَكاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ بِحُرْمَةِ
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ أَسْئَلُكَ بِكَ
وَ بِهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ
لِي وَ لِوالِدَيَّ وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِناتِ مِنَ النّارِ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و نيز از جناب صادق ع
مرویست که درین دعا اسم اعظم است و این دعا را بوقت
صبح باید خواند و محتمل است که درین دعا اسم اعظم در حروف
نقطه دار باشد کذا فی المصباح و صاحب روضة الاذکار
باین طور مینویسد که این دعا بترتیب حروف تهجی است

اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ وَلَا اَسْئَلُ اَحَدًا غَیْرَکَ بِحَقِّ هٰذِهِ
الْاَسْمَاءِ الْمُبَارَکَةِ اَللّٰهُمَّ بِاَلِفِ الْاِبْتِدَاءِ بِبَاءِ الْبَهَاءِ بِتَاءِ
التَّاْلِیْفِ بِثَاءِ الثَّنَاءِ بِجِیْمِ الْجَلَالِ بِحَاءِ الْحَمْدِ بِخَاءِ
الْخَفَاءِ بِدَالِ الدَّوَامِ بِذَالِ الذِّکْرِ بِرَاءِ الرُّبُوْبِیَّةِ
بِزَاءِ الزِّیَادَةِ بِسِیْنِ السَّلَامَةِ بِشِیْنِ الشُّکْرِ بِصَادِ
الصَّبْرِ بِضَادِ الضَّوْءِ بِطَاءِ الطَّوْلِ بِظَاءِ الظَّلَامِ بِعَیْنِ
الْعَفْوِ بِغَیْنِ الْغُفْرَانِ بِفَاءِ الْفَرْدَانِیَّةِ بِکَافِ الْکَلِمَةِ
التَّامَّةِ بِلَامِ اللَّوْحِ بِمِیْمِ الْمُلْکِ بِنُوْنِ النُّوْرِ بِوَاوِ الْوَحْدَانِیَّةِ
بِهَاءِ الْهَیْبَةِ بِلَامِ اَلِفِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِیَاءِ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا مَنْ لَا
تَضْجُرُهُ مَسْئَلَةُ السَّائِلِیْنَ یَا مَنْ هُوَ خَبِیْرٌ بِمَا تُخْفِی الضَّمَائِرُ
وَتُکِنُّ مِنْهُ الصُّدُوْرُ اَسْئَلُکَ بِمَا سَمَّیْتَ بِهٖ نَفْسَکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ
کُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَّمِنْ کُلِّ غَمٍّ مَخْرَجًا وَّمِنْ کُلِّ عُسْرٍ
یُسْرًا وَّاِلٰی کُلِّ خَیْرٍ سَبِیْلًا بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ و در بعضی کتب منقول است که
این حروف اسم اعظم است ✡ اآام ||| ااا اهی

و در بعض کتب مسطور است که اسم اعظم در دعای جوشن و دعای
مشلول و دعای مجیر و دعای صحیفه که مسمی بصید سبحان است
موجود است و صاحب بصائر الدرجات از جناب
صادق علیه السلام روایت کرده که پروردگار عالم اسم اعظم
به هفتاد و سه حرف معین نموده جناب آدم ع را بست و پنج حرف از آن
عنایت کرد و جناب نوح را پانزده و ابراهیم را هشت و موسی را چهار
و عیسی را دو حرف که بسبب آن دو حرف مرده را زنده میکرد و مبصر را
بینا میکرد و جناب رسول خدا ص را هفتاد و دو حرف عنایت کرد و یک حرف
پیش خود نگاهداشت و در روایت دیگر از معصوم این است که
آصف که وزیر سلیمان بود یک حرف از اسم اعظم یاد داشت که
بسبب آن تخت بلقیس را پیش از چشم زدن نزد جناب سلیمان ع آورد
تنبیه آنکه اسماء حق تعالی منحصر در نود و نه نام نمی باشند بلکه از بعض
روایات سه صد و هفتاد بلکه تا هزار نام مستفاد میشود و اینکه
شهرت یافته نود و نه نام است باعتبار افضلیت و اشرفیت
این نامهای مشهور بر نامهای دیگر است و ما درین کتاب اسمای
حسنی را بسه طریق ایراد می نمایم طریق اول روایت ابو عباس احمد
بن فهد که در کتاب عدة الداعی از جناب امام رضا ع روایت کرده که

آن حضرت فرمودند که حق تعالی را نود و نه نام است کسیکه بخواند آن نامها را استجاب میگرداو دعای او و کسیکه احصا کند و بشمار آورد آنرا داخل بهشت میگردانند و مراد باحصا چنانکه ابن بابویه رحمه الله ذکر کرده احاطه بآن نامها است و اطلاع بر معنی آنها طریق دوم روایت شیخ فخر الدین محمد بن محاسن است طریق سیم روایت شیخ شهید ازابو عبدالله بن محمد بن مکی بن محمد بن حامد عاملی است و ما هر سه طریق آنرا در جدولی بیان می کنیم که اشتمال بر اعداد اسماء داشته باشد

الله	الواحد	الاحد	الصمد	الاول	الاخر	السمیع	البصیر	القدیر	القاهر
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
العلیم	الحلیم	الحفیظ	الحق	الحسیب	الحمید	الحفی	الرب	الرحمن	الرحیم
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
المتکبر	السید	السبوح	الشهید	الصادق	الصانع	الطاهر	العدل	الغفور	الغنی
الغیاث	الفاطر	الفرد	الفتاح	الفالق	القدیم	الملک	القدوس	القوی	القریب
القیوم	القابض	الباسط	القاضی	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
المصور	الکریم	الکبیر	الکافی	کاشف الضر	الوتر	النور	الوهاب	الناصر	الواسع
الودود	الهادی	الوفی	الوکیل	الوارث	البر	الباعث	التواب	الجلیل	الخبیر
خیر الناصرین	الدیان	الشکور	الجواد	الخالق	العظیم	اللطیف			الشافی

الله	الرحمن	الرحيم	الملك	القدوس	السلام	المؤمن	المهيمن	العزيز	الجبار
المتكبر	الخالق	البارئ	المصور	الغفار	القهار	الوهاب	الرزاق	الفتاح	العليم
القابض	الباسط	الخافض	الرافع	المعز	المذل	السميع	البصير	الحكم	العدل
اللطيف	الخبير	الحليم	العظيم	الغفور	الشكور	العلي	الكبير	الحفيظ	المقيت
الحسيب	الجليل	الكريم	الرقيب	المجيب	الواسع	الحكيم	الودود	المجيد	الماجد
الباعث	الشهيد	الحق	الوكيل	القوي	المتين	الولي	الحميد	المحصي	المبدئ
المعيد	المحيي	المميت	الحي	القيوم	الواحد	الاحد	الصمد	القادر	المقتدر
المقدم	المؤخر	الاول	الآخر	الظاهر	الباطن	الوالي	المتعالي	البر	التواب
المنتقم	العفو	الرؤف	مالك الملك	ذو الجلال	والاكرام	المقسط	الجامع	الغني	المغني
الضار	النافع	النور	الهادي	البديع	الباقي	الوارث الرشيد			الصبور

الله	الرحمن	الرحيم	الملك	القدوس	السلام	المؤمن	المهيمن	العزيز	الجبار
المتكبر	البارئ	الخالق	المصور	الغفار	الوهاب	الرزاق	الخافض	الرافع	المذل
المعز	السميع	البصير	الحليم	العظيم	العلي	الكبير	الحفيظ	الجليل	[illegible]
المجيب	الحكيم	المجيد	الباعث	الشهيد	المبدئ	المعيد	المحيي	المميت	الحي
القيوم	الماجد	التواب	المنتقم	[illegible]	العفو	الرؤف	الوالي	الغني	المغني
الفتاح	القابض	الباسط	الحكم	العدل	اللطيف	الخبير	الغفور	الشكور	المقيت
الحسيب	الواسع	الودود	الشهيد	الحق	الوكيل	القوي	المتين	الولي	المتعالي
المحصي	الواحد	الاحد	الصمد	القادر	المقتدر	المقدم	المؤخر	الآخر	الاول
الظاهر	الباطن	البر	مالك الملك	ذو الجلال	والاكرام	المقسط	الجامع	المانع	الضار
النافع	النور	البديع	الوارث	الرشيد		الصبور	الهادي		الباقي

شیخ رحمه الله در کتاب قواعد ذکر کرده که در قرآن مجید و فرقان
حمید از اسمای حسنی این نامهای وارد ند الرّبّ و المولی و النّصیر
و المحیط و الفاطر و العلام و الکافی و ذو الطّول و فی
و ایضاً مرویست که اسمای حسنی حجاب است از هر مکروهی و از
هر کدورتی و نافع است از جهت اطاعت و محبت و عقد زبان
بدگویان و ابطال سحر و از دیاد رزق فائده در شرح اسمای
حسنی اَللهُ اسم است برای موجود بحق و واجب الوجود که
جامع صفات الوهیّة و منعوت حضرت ربوبیّت و متفرد بوجود
حقیقی است و ممتاز است از سائر اسما بآنکه مشهور ترین
اسما است و اول آن هست در قرآن و اعلای آنهاست در دعا و بآن مخصوص
است کلمهٔ توحید و بآن واقع است شهادت و مخصوص است بذات
که اطلاق آن بر غیر نمیکنند نه حقیقتاً و نه مجازاً و دال است بر ذات مقدسه موصوف
بجمیع کمالات و نیست دلالت باقی اسما مگر بدینگونه که یک لفظ دلالت یک معنی کند مثل قادر و عالم یا بر قدرت
علم یا بر فعل منسوب بذات مثل رحمن و رحیم که اسم ذات اند
باعتبار صفت رحمت و مثل خالق که اسم ذات است باعتبار صفت
وجودی خارجی هر که در وقت چاشت و عصر و در ثلث آخر
شب شصت و شش بار این اسم مبارک بگوید بمطلب میرسد

قدوس که اسم ذات است باعتبار صفت سلبی یعنی منزه از
نقصها و پاک از مند و ند بلکه از همه عیوب الرحمن الرحیم
مشتق اند از رحمت و مراد برحمت تفضل و نعمت یاست چنانکه در آیه
کریمه است وما ارسلناک الا رحمة للعالمین اول النعمت
دنیا است که شامل است مومن و کافر را ثانی نعمت آخرت
است که مخصوص بمومن است رحمن صفت خاص است و
بمعنی او عام است یعنی روزی دهنده خلق و رحیم صفت
عام است و معنی او خاص یعنی آمرزنده مومنان منقول است هر که
این دو نام را صد مرتبه در عقب نمازهای واجبی بخواند لطف الهی
شامل حال او شود السلام یعنی در ذات و صفات سالم است
در همه عیبها و نقصها و سلامتی بخشنده است بر بندگان کسیکه صد
نوبت این اسم را به بیمار بخواند آن شخص شفا یابد المؤمن یعنی
وعده خود را در حق مومنان بجامی آورد و راست می گرداند
ظنهای مومنان را و حاجتهای ایشان را بر می آورد و ایشان را
ایمن میگرداند از عذاب کسیکه صد و سی و شش نوبت این نام
را بخواند از شر جن و انس در امان خدا باشد المهیمن یعنی
شاهد است بر خلق خود از افعال و اقوال که از ایشان صادر

میشوند و نگهبان و حافظ است و قدیم بر خلق است کسیکه این اسم
را صد و بست و پنج نوبت بخواند باطن او صاف شود و بر اسرار
حقائق مطلع گردد العزیز یعنی غالب است و هرگز مغلوب
نگردد او را امثل و نظیر نباشد و هر کس در عقب نماز صبح و سه روز
نود و چهار نوبت این نام را بخواند اسرار علم کیمیا و سیمیا بر او منکشف
گردد و هر کس که چهل روز و هر روز چهل نوبت بخواند محتاج نگردد
الجبار یعنی متکبر و متسلط و کفایت کننده اسباب بندگان و
غالب است بر همه خلائق و کسیکه این اسم را هر روز بست و یکبار
بخواند از ظلم ظالمان ایمن باشد المتکبر یعنی صاحب کبریا
که بادشاهیت و حقیر است بادشاهیهای دیگران نزد کبریای او و هر کس
این اسم را نزد جباری بخواند آن جبار ذلیل او شود الخالق
یعنی مبدع و مخترع بی آنکه نمونه داشته باشد و بمعنی مقدر نیز
آمده و هر کس مداومت بر این اسم نماید خدا دل او نورانی گرداند
البارئ یعنی خدا خالق است کسیکه بسیار این اسم را
بخواند حسد بش در قبر بپوسد المصور یعنی موجد اشکال صورتهای
مختلفه و فرق میان خالق و باری و مصور آن است که خالق بمعنی مقدر
و باری بمعنی موجد و مصور بمعنی ترتیب دهنده صورتهای مخترعه هر زنیکه این اسم مصور را جامه

بنویسد بعد از آن که هفت روزه گرفته باشد و در وقت نوشتن
سیزده نوبت این اسم را بخواند و بآب باران بشوید و بیاشامد
حق تعالی پسر صالحی با کرمت نماید هر چند عقیم باشد الغفار
یعنی پوشاننده گناهان و عیوب بندگان و آمرزنده ایشان
که غفر بمعنی ستر است و کسیکه در وقت نماز جمعه بخواند اللهم
اغفر لی یا غفار خدای تعالی او را بیامرزد القهار
قهر کننده و کمارنده مرگ بر بندگان هر کس این نام مقدس بسیار بخواند
حب دنیا از دل او بر داشته شود و کسیکه در تحت الشعاع بگوید یا
قاهر یا قهار یا ذا البطش الشدید انت الذی لا یطاق
انتقامه و بر دشمن نفرین کند حق تعالی آن دشمن را مقهور گرداند و از شراو محفوظ ماند الوهاب
یعنی بخشنده عطاهای بسیار علی الدوام و کرامت کننده بهمه
محتاج بمحتاجان هر کس در سجده چهار نوبت این نام سبارک را بخواند
غنی گردد و کسیکه در آخر شب سر برهنه کند و دستها را بلند نماید
و صد نوبت بگوید الوهاب حاجتش روا سازد و فقرش را
دور کند و کسیکه بسیار بگوید الکریم الوهاب ذو الطول
خدا روزی او را از جای برساند که گمان نداشته باشد الرزاق
الرزاق یعنی خلق کننده روزیها و متکفل روزی بندگان

این دو نامهای مبارک بیک معنی اند و در رزاق مبالغه بیشتر است و
کسیکه این اسم را بسیار بگوید حق تعالی برکت عنایت فرماید الفتاح
یعنی کشاننده درهای رحمت و روزی و حکم کننده است در میان
بندگان و کسیکه در عقب نماز صبح هفتاد بار این اسم را بخواند و حالکه
دست خود را بر سینه گذاشته باشد حق تعالی حجاب را از دلش بردارد
العلیم یعنی عالم باسرار خفیات هر کسیکه این اسم مبارک را بخواند
درهای معرفت بر دل او گشوده شود الحفیظ الحلیم کسیکه
بر این دو اسم مبارک مداومت کند مطالب او بر آورده شود الحکیم
الحلیم مداومت بر این دو نام مبارک جمله مهمات را کفایت
میکند الفائض یعنی فیض کننده هر کسیکه این اسم مقدس را
چهل نوبت بر چهل لقمه نان بنویسد و در چهل روز بخورد هرگز در
مدت عمر گرسنه نگردد الباسط یعنی وسعت دهنده هر کسیکه
وقت سحر دستها را بلند کند و ده نوبت این را بخواند هرگز محتاج
دیگر نگردد عالم الغیب کسیکه بعد از نماز صد نوبت بخواند
مغیبات بر او منکشف گردد الخافض یعنی پست کننده و
فرو گذارنده کسیکه هفتاد نوبت این اسم مطهر را بخواند خدا از ظالمان
را از و دفع نماید الرافع یعنی بلند کننده مرتبه مؤمنین کسیکه در عقب

نماز ظهر صد نوبت این را بخواند مراتبش بلند شوند المعزّ یعنی
عزت و ملک بخشنده و ذاکر این اسم مقدس را خدا هیبت روزی
گرداند المذلّ یعنی ذلیل کننده جباران و گردن کشان و
کسیکه در شب تاریک بر روی خاک سجده کند و هزار نوبت
بخواند و بعد از ان بگوید یا مذلّ الجبارین و مبیر
الظالمین اِنّ فلانًا یعنی اسم آن شخصی ظالم را ببرد و بگوید
آذانی فخذلی حقی خدا بهمان وقت آن ظالم را بگیرد و کسیکه بنجاه
و پنج نوبت این اسم مبارک را بخواند و سجده کند و بگوید الهی
اٰمنّی من فلان یعنی نام آن ظالم را ببرد خداوند عالم او را
از ان کس محفوظ دارد السمیع یعنی شنونده هر سر و نجوی و عالم
بمسموعات کسیکه این نام را بسیار بخواند دعائش مستجاب شود
البصیر یعنی عالم بمبصرات کسیکه در روزهای جمعه این نام
مبارک را بسیار بخواند عنایت الٰهی شامل او گردد الحکم
یعنی حکم کننده درمیان بندگان العدل یعنی صاحب
عدالت هر کس این دو اسم مقدس را در دل شب بسیار بخواند خدا
باطن او را خزانه سر خود سازد اللطیف یعنی نیکی کننده به بندگان
در ساننده نفع بایشان و نزدیک کننده ایشان را بطاعت خود

ودانا بخفایای اشیا و کسیکه حدوثت شدت این را بخواند بزودی
از شدت نجات یابد الخبیر یعنی عالم بحقیقت اشیا هر کسیکه هفت
بعداز بیداری و گرسنگی مداومت بذکر الهادی الخبیر المبین
نماید بر اسرار غیب مطلع گردد الحلیم یعنی صاحب حلم و بردبار
و شتاب نکننده بر عقوبت عاصیان با قدرت بر انتقام هر کسی را
که خوفی باشد بگوید الحلیم الرؤف المنان از آن خوف ایمن
گردد الحکیم یعنی کامل در حکمت هر گاه این اسم مبارک را
بنویسید و آب بشوید و آن آب را بزراعت بپاشد برکت
گردد الغفور یعنی بسیار آمرزنده هر کسیکه الغفور را بسیار بخواند
وسواس از و زائل گردد الشکور یعنی راضی شونده باندک
طاعت از بندگان هر کسی این اسم مقدس را چهل نوبت با آب
بخواند و چشمی که درد میکند با آن آب بشوید درد دش برطرف شود
العلی یعنی غالب است بقدرت خود بر مخلوقات و رتبه بلند تر
از رتبه اومی باشد یا منزه از صفات خلائق هر کسیکه العلی را
بسیار بخواند و بر خود بیاویزد نزد مردم عزیز و مکرم باشد الکبیر
یعنی صاحب کبریا و عظمت کسیکه بعد از ریاضت این نام مقدس
را بعدد حروف آنکه دویست و سی و دو است بخواند بعد از آن

هر دعائیکه بکند مستجاب گردد الحفیظ یعنی نگاهدارنده موجودات
کسیکه این را بعدد حروف آنکه نه صد و نود و هشت است بخواند
هرگز خوف برا و غالب نگردد و ذاکر این اسم همیشه محفوظ ماند الحسیب
یعنی کافی هر کسیکه الحسیب را در هفت هفته بخواند خدا کفایت
مهمات او نماید و باید که از روز پنجشنبه شروع کند در هر روزی
هفتاد نوبت بخواند الجلیل یعنی موصوف بصفات جلال
هر کسیکه مداومت بذکر این اسم مقدس نماید هر کس او را به بیند
تعظیم او کند و از و خوفی در دل او پیدا شود الکریم یعنی کثیر الخیر
و بسیار نفع رساننده هر کس در وقت خواب این اسم را بخواند و بخوابد
خدای تعالی ملائکه را امر کند که برایش دعا کنند و بگویند که خدا ترا
ایمن گرداند المجیب یعنی اجابت کننده فـ یا در سر القرآن
بمعنی مجیب است و بمعنی عالم بوساوس صدور نیز آمده کسیکه این
هر دو اسم را بسیار بخواند حق تعالی محفوظ گرداند الواسع بمعنی
غنی آمده و بمعنی احاطه کننده همه اشیا نیز وارد شده هر کس این
اسم را بسیار بخواند روزیش وسیع گردد الودود بمعنی دوست
دارنده بندگان خود و قبول کننده اعمال ایشان هر کس این اسم
را هزار نوبت بر طعامی بخواند و در میان دو کس عداوتی باشد

وهر دو را بجز اند بکدیگر دوست شوند المجید یعنی وسعت وکرم
کننده چنانکه در آیه بل هو قرآن مجید یا بمعنی ممجد است یعنی عظیم
شمرده اند خلق او را هر که این اسم را بسیار بخواند شفا یابد از جمیع المها
الباعث یعنی احیا کننده و برانگیزاننده خلق در آخرت برای
حساب کسیکه این اسم را صد نوبت وقت خواب بخواند و دست
خود را بر سینه کشد خدا باطن او را زنده دارد و دل وی را نورانی
سازد الشهید الحق یعنی کسیکه غائب نیست از وچیزی
والحق یعنی محقق است وجود او و ذات او و کسیکه بر چهار گوشه کاغذ
این دو نام را بنویسد و نیز نام آن چیزی که گم شده یا غائب شده
و در نصف شب در زیر آسمان بآن کاغذ نگاه کند و هفتاد بار این
دو اسم را بخواند خبر آن گم شده یا آن غائب باو برسد الوکیل
بمعنی کفیل رزقهای بندگان و کفیل یعنی وکیل است یا بمعنی معتمد
کسیکه این نام را با خود دارد از سوختن و غرق شدن محفوظ ماند
القوی یعنی قادر بر همه حال که عجز و ضعف بهیچ وقت از اوقات
نزد وی نرسد و کسیکه او را دشمن باشد که قدرت بر دفع آن نداشته
باشد هزار گلوله از آرد بسازد و بهر کدام این اسم را بخواند و آن
گلوله های آرد را نزد طیور اندازد از شر آن دشمن محفوظ ماند المعید

یعنی اعاده فرماینده ایشان بعد از حیات به ممات و باز اعاده کنندهٔ از ممات بسوی حیات کسیکه این اسم را در نصف شب در زاویه های مکان خود بایستد و هفتاد مرتبه بخواند و بعد از ان بگوید یا مُعِیدُ رُدَّ عَلَیَّ کذا یعنی نام غائب خود ببرد در همان هفته آن غائب باخیر باو برسد المحیی المُمِیتُ یعنی حیات دهندهٔ نطفهٔ حیوانات را و زنده کننده جسمها با عادهٔ روح بایشان برای حساب هر کسیکه نفس او از اطاعت گریزان باشد در وقت خواب دست خود را بر سینهٔ خود گذارد و این دو اسم را بخواند نفس او بطاعت رغبت نماید الحیّ موصوف بحیات و موجود دائما کسیکه این اسم را بر سر بیمار یا بر سر صاحب درد چشم بخواند از آن بیماری و درد چشم نجات یابد القیوم قائم بذات و دائم بلا زوال هر که این اسم را بسیار بخواند در قلب او تصفیه پیدا شود و هر کس در آخر شب بذکر الحیّ القیّوم مشغول شود نفع عظیم باو برسد و کسیکه این اسم را بر خاتم خود نقش کند خدای عز و جل اسم او در میان مردم زنده دارد و در میان ایشان مشهور گردد و از هر خوفی ایمن گردد الواجد یعنی غنی هر کس این اسم جلیل را بر طعام بخواند و بخورد. در باطن او نوری بهم رسد الماجد یعنی صاحب مجد و کرم کسیکه در خلوت این اسم را بخواند باعث

حلاوت قلب شود الاحد یعنی بی جزو پیوند کسیکه بعد از ریاضت
در خلوت هزار مرتبه این اسم عظیم را بخواند ملائکه را مشاهده کند
الصمد یعنی سرداریکه با وهمه امحتاج باشند واو بکسی احتیاج
ندارد و ذاکر این اسم اشرف گرسنگی نه بیند القادر یعنی ایجاد
کننده اشیا باختیار بغیر عجز وانکسار کسیکه در وقت وضو این اسم
مبارک را بخواند بر دشمن غالب گردد البر کسیکه مداومت بذکر
این نام نماید اطفال او تا وقت بلوغ از بیماریها سالم باشند التواب
هرکس این نام را بسیار بخواند خدا توبه او را قبول فرماید المنتقم کسیکه
مداومت بر ذکر او نماید از شر دشمن محفوظ ماند الرؤف کسیکه این
نام را در نزد دشمن بخواند آن ظالم حلیم گردد السبوح کسیکه بعد از نماز جمعه
این نام را بر نان بنویسد و بخورد صفات ملکی بهم رساند الوهاب
کسیکه بسیار بگوید خدا او را و اولاد او را محتاج خلق کند مالک الملک
کسیکه ورد او خواند خدا او را در دنیا و عقبی بی نیاز گرداند الغنی المغنی کسیکه ورد جمعه
در هر جمعه هزار بار این دو نام را بگوید و حیوانی نخورد خدا او را غنی
سازد و اگر سوره فاتحه را نیز باین عدد بخواند بیقین غنی گردد المعطی
کسیکه بسیار بگوید یا معطی السائلین خدا او را محتاج سوال نگرداند
المانع کسیکه در وقت خواب این نام را بسیار بگوید قرض او ادا شود

المنور کسیکه هزار نوبت این نام را بخواند خدا ظاهر و باطن او را نورانی
بگرداند الهادی هر کس مداومت بخواندن این اسم کند حق تعالی
معرفت خود را نصیب او گرداند البدیع کسیکه هزار نوبت این
نام را بخواند هر حاجتی که دارد روا گردد الوارث یعنی باقی است
بعد فنای هر شئی و رجوع مملوکات بعد فنای مالکان بسوی او تعالی
است کسیکه هزار نوبت بگوید خدا راه حق را باو بنماید الصّبور یعنی
در کارهای خویشتن تعجیل نکند با آنکه در عقوبت گناهکاران سرعت
نمی نماید کسیکه هزار نوبت این اسم را بخواند خدا او را در شدائد صبر
عنایت فرماید فائده از مصباح کفعمی بدانکه از جمله فوائد اسمای حسنی آنست که اگر
پیش آید کسی را باعث غمی یا المی یا آنکه خائف باشد از عسرت و پریشانی
یا از مرضی و بیماری یا آنکه خواهد نزدیکی سلطان را یا داخل شود بر بلدی
که خائف باشد از آن باید که استخراج کند از اسمای حسنی اسمی را
که مناسب آن امر باشد پس نظر کند بحروف آنچه از خائف باشد
اگر حرف مکرر داشته باشد بیندازد و آنچه باقی ماند بحسب جمل ببیند که
چند است پس بآن عدد آن اسم را بخواند که مدعایش حاصل شود
مثلا اگر کسی ترسد از کسیکه اسمش احمد باشد مناسب الف الله احد است
و مناسب حای حطی حکیم و حلیم و مناسب میم مؤمن و مهیمن و مناسب

دال لیل و دائم و عدد حروف احمد پنجاه و سه است پس پنجاه و سه بار
این اسما را بخواند بمهمین در باقی امور و ایضاً کسیکه خائف از دزد
باشد یا خوف از آنکه ایذا دهنده و آزار رساننده داشته باشد باید که
سوره قل هو الله احد یا اذا جاء نصر الله را بخواند آنگاه طریق دوم
اسمای حسنی را که مذکور شد بعمل آرد باین طریق که بعد از هر دو اسم بگوید
یا حافظ یا حفیظ یا رقیب یا قریب بدرستیکه ایمن میشود از آن
و ایضاً کسیکه خواهد نزد کسی برود که خائف باشد از آن باید که با حضور قلب
و توجه تام پنجاه بار یا کبیر بگوید ایمن میشود از آن و شیخ ابن فهد
در کتاب عدة الداعی ذکر کرده که چون کسی را مطلب عظیمی باشد پس از
تمجید و ثنای خدای تعالی بخواند از اسمای حسنی آنچه را که مناسب
مطلوب اوست مثلاً اگر مطلب رزق است بخواند الرّازق
الوهّاب والجواد والمغنی والمنعم والمعطی والکریم
والواسع ومسبّب الاسباب والمنّان ورازق من
یشاء بغیر حساب واگر مطلب مغفرت و توبه باشد بگوید التوّاب
والرّحمن الرّحیم والرّؤف والعطوف والصّبور
والشّکور والعفوّ والغفور والسّتّار والغفّار والفتّاح
والمرتاح وذو الجود والسّماح والمحسن والمنعم والمفضل

واگر مطلب انتقام از دشمن باشد بگوید العزیزُ والجبارُ والقهارُ والمنتقمُ والبطاشُ ذوالبطشِ الشدیدِ الفعالُ لما یریدُ ومدمّرُ الجبابرةِ وقاصمُ المردةِ والطالبُ الغالبُ المهلکُ والمدرکُ والذی لا یعجزهُ شیءٌ والذی لا یطاقُ انتقامهُ وبراین قیاس واگر مطلب علم باشد بگوید العالمُ والفتاحُ والهادی والمرشد والمعز والرافع وانچه مانند آن باشد امابیان اذکار پس در کتاب عدة الداعی از جناب رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم آورده که نمی نشینند گروهی که ذکر کنند خدای عزوجل را مگر آنکه ندا کنند ایشان را فرشته از آسمان که برخیزید که گناهان شما بحسنات مبدل شدند ونمی نشینند جماعتی از اهل زمین که ذکر نکنند خداوند عالم را مگر آنکه همراه شان ملائکه باشند وکلینی در کتاب کافی از جناب رسالت پناه صلعم آورده که هر که عطا کرده شود او را زبان ذکر کننده پس بتحقیق که عطا کرده شده است او را نیکی دین ودنیا ونیز در کتاب مذکور از امام محمد باقر ع منقول است که نوشته است در توریت که حضرت موسی سوال کرد از پروردگار خود که ای پروردگار آیا نزدیکی تو باشد تا مناجات کنم ترا یا دوری پس وحی بجانب او رسید که ای موسی

من همنشین آن کسم که ذکر کند مرا پس موسی مناجات کرد که کیست
در پرده عافیت تو در روزیکه کسی را پرده نیست مگر پرده تو فرمود
حق سبحانه و تعالی که آن جماعت اند که ذکر میکنند مرا پس یاد می کنم
ایشان را و دوست میدارند یکدیگری را برای من پس من هم دوست میدارم ایشان را و ایشان
آن جماعتند که هرگاه اراده میکنند که نازل کنم برای اهل زمین بلای را پس ذکر آن جماعت
مانع بلا میشود و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق منقول است
که جمع نمیشود و هیچ مجلسی قومی و ذکر نمی کنند دران خدای عز و جل
را مگر آنکه خواهد بود آن مجلس حسرت برای ایشان بروز قیامت
و این حدیث را صاحب عدة الداعی هم آورده و نیز دران کتاب
از جناب امام جعفر صادق منقول است که وحی کرد خدای تعالی
بجانب موسیٰ که ای موسیٰ فراموش مکن مرا در هیچ حالتی بدرستیکه
فراموش کردن من می میراند دل را و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت
آورده که فرمود حق تعالی که هر که ذکر میکند مرا در جماعتی از مردمان
ذکر میکنم او را در جماعتی از فرشتگان و نیز دران کتاب از انحضرت
منقول است که شیعه ما آن جماعت اند که چون بخلوت نشینند
ذکر میکنند خدا را و نیز در کتاب مذکور از انحضرت علیه السلام
آورده که باکی نیست در ذکر خدا بحالتی که بول میکرده باشی

بدرستیکه ذکر او سبحانه تعالی نیکو است در هر حالتیکه باشد پس
دل تنگ مشو از ذکر و حسن طبرسی رح در کتاب مکارم
الاخلاق در وصیت رسالت پناه ص با بوذر رض آورده که ذکر کننده
در میان غافلان مانند کسی است که جنگ میان گریختگان کافران
و همراهان او گریخته باشند و حسن ابن محمد طوسی رح در کتاب
امالی آورده از حضرت رسالت پناه ص چون بمعراج رسیدم دیدم
در بهشت چند فرشته را که بنا میکنند خانه را که یک خشت آن از طلا بود و یک
خشت از نقره و بسا وقت درنگ می نمودند پس گفتم آنها را چه می شود
شما را که تاخیر میکنید در بنای این خانه گفتند انتظار نفقه خود می بریم
فرمود که چیست نفقه شما عرض کردند گفتن مومن سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر پس هرگاه می گوید
کسی آنرا به بنا مصروف میشویم و هرگاه خاموش می شود درنگ
می کنیم و ابن بابویه در کتاب علل الشرایع آورده که شخصی
از یهودان بخدمت حضرت رسالت پناه ص حاضر شد و عرض
کرد چند کلمه را که اختیار کرد خدای تعالی آن کلمات را برای
ابراهیم ع در وقتیکه بنا کرد خانه کعبه را فرمودند که آن کلمات این
بودند سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر

یهودی

یهودی عرض کرد که خبر ده ما را از ثواب خواننده این کلمات فرمودند
که هرگاه بگوید سُبْحَانَ اللهِ همه با او تسبیح بگویند سوای عرش و
عطا کرده شود خواننده آن را ده برابر آن و هرگاه بگوید اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ خدای تعالی نعیم دنیا را با او کرامت فرماید و وصل کند آنرا
به نعیم آخرت و این کلمه ایست که چون اهل بهشت داخل بهشت
شوند می گویند و سخنانیکه در دنیا میگفتند همه منقطع میشوند بغیر
این سخن و اما لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ پس بهشت جزای آن است
که می فرماید حق تعالی هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ و
و در کتاب جامع الاخبار از جناب رسالت پناه آورده که هر که صد
مرتبه بگوید همین تسبیح مذکور را نوشته میشود نام او در دیوان صدیقان
و خواهد بود برای او ثواب ایشان و خواهد بود او را بدل هر حرفی
نوری در وقت گذشتن از صراط و در بهشت رفیق حضرت
خضر ع باشد و کلینی ره در کتاب کافی از حضرت امام انام
علی ابن ابی طالب علیه السلام آورده که سُبْحَانَ اللهِ نصف
میزان اعمال است و الحمد لله پر میکند میزان را و الله
اکبر ما بین آسمان و زمین را پر میکند و از حضرت امام رضا
علیه السلام منقول است که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین ع

را او بگوید همین تسبیح مذکور را می نویسد حق تعالی برای او
شش هزار حسنه و محو کند از و شش هزار گناه و بلند کند برای او
شش هزار درجه و می نویسد برای او شش هزار شفاعت
و احمد بن محمد برقی در کتاب محاسن از امام جعفر صادق
آورده که هر که از شما بخل کند در دادن مال و قاصر باشد در
شدن جهاد و بر خاستن بصف شب باید که بخل نکند بگفتن تسبیح مذکور بزیادتی
لا حول و لا قوة الا بالله و محمد بن بابویه در کتاب
معانی الاخبار از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هر که بگوید
سبحان الله و بحمده می نویسد حق تعالی برای او هزار هزار
حسنه و محو کند برای او هزار هزار سیئه و بلند کند برای او هزار هزار
درجه و هر که زیاده بگوید حق تعالی ثوابش زیاده گرداند و هر که استغفار کند می آمرزد حق تعالی او را و احمد
ابن بابویه در کتاب ثواب الاعمال از حضرت امام جعفر صادق
آورده که هر که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله
العظیم و بحمده می نویسد حق تعالی برای او سه هزار حسنه و محو کند از او
سه هزار گناه و بلند گرداند برای او سه هزار درجه و مرغی در بهشت
برای او خلق کند که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیح برای او باشد
و محمد بن بابویه در کتاب عیون الاخبار از امام رضا

آورده که خدای تعالی لازم کرده است بر خود که هر مومن که صد
مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و
صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل
محمد بفرستد پس بگوید اللهم زوجنی من الحور العین
تزویج نماید او را با حوری از بهشت و گردانیده است گفتن
این کلمات را مهر آن حور و علامه مجلسی در مشکوة الانوار
آورده که پس ازین جهت حق تعالی بحضرت رسول وحی
فرمود که مهر زنان مومنان را پانصد درهم سنت
گرداند چرا که کلمات بالاهم پانصد شدند و کلینی رحمه الله
در کتاب کافی از مفضل آورده که گفتم از حضرت امام جعفر
صادق ع که فدای تو شوم بیاموز مرا دعای که جامع باشد
فرمود که حمد بگو پروردگار را بدرستیکه باقی نمی ماند هیچ یک
از نماز گذاران مگر آنکه دعا می کند از برای تو بآنکه می گوید
سمع الله لمن حمده یعنی گوش کند الله تعالی از برای
کسیکه حمد کند او را و نیز در کتاب مذکور از محمد بن مروان آورده
که گفتم حضرت امام جعفر صادق ع را که کدام یک از عملها دوست
تر است در پیش خدای عز و جل فرموده اند آنکه حمد کنی او را

و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
آورده که شکر نعمت اجتناب نمودن از محرمات الهی است و
تمامی شکر آنست که بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ و
حسن طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق از جناب رسالت پناه
آورده که اول کسانیکه به بهشت میروند جماعتی اند که حمد خدا بسیار
میگویند در خوشحالی و سختی و در کتاب جامع الاخبار آورده که چون
جناب رسالت پناه صرا امر رو میداد که موجب سرور می بود میفرمود
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ بِنِعْمَتِهٖ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ و چون امری رو میداد
که موجب الم میبود میفرمود اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی کُلِّ حَالٍ و محمد
بن بابویه رح در کتاب مجالس آورده که جناب رسالت پناه
فرمودند که هر که ظاهر شود بر وی نعمتها پس بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ و هر که ستیزه کند بروی تنگدستی پس بسیار بگوید لَاحَوْلَ
وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ بدرستیکه این گنجی است از
گنجهای بهشت و درین سهت شفا از هفتاد و دو مرض که کمترین
آنها هم است و محمد بن بابویه در کتاب ثواب الاعمال از
امام جعفر صادق ع آورده که هر که بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ کَمَا هُوَ اَهْلُهٗ
کاتبان اعمال از نوشتن باز می مانند و می گویند خداوندا

تا غیب را نمیدانیم یعنی حمدی را که تو سزاواری ثواب آن را نمیدانیم
خدای تعالی در جواب ایشان میفرماید که آنچه بندهٔ من گفته شما نوشتید
و ثوابش بر من است و بسند مسلسل ابن بابویه رح در کتاب عیون
الاخبار از رسول خدا ص آورده که خلق کرده خدای تعالی
عمودی را از یاقوت سرخ که سر آن در زیر عرش است و ته آن
بر پشت ماهی در زمین هفتم هرگاه بنده بگوید لا اله الا الله
وحده لا شریک له می جنبد عرش و بحرکت می آید آن عمود
و ماهی پس میگوید خدای تعالی که ساکن شو ای عرش می گوید
که چگونه ساکن شوم و حالانکه نیامرزیده خواننده آن را پس میگوید
حق تعالی که گواه باشید ای ساکنان آسمان که من آمرزیدم
قائل آن را و در کافی از امام محمد باقر ع منقول است که هر که بگوید
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد
ان محمدا عبده و رسوله می نویسد حق تعالی برای
او هزار حسنه و در من لا یحضره الفقیه از امام جعفر
صادق علیه السلام منقول است که عجب دارم از کسیکه او را
خوفی از دشمنی یا غیر آن باشد چرا پناه نمی برد باین آیه که
حسبنا الله و نعم الوکیل و عجب دارم از کسیکه بر سد او را

غمی چرا پناه نمی برد باین آیه لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ و عجب دارم از کسیکه دشمنان در مقام مکر
باشند چرا پناه نمی برد باین آیه وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللهِ إِنَّ اللهَ
بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا داشته باشد
چرا پناه نمی برد باین آیه مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ و در کتاب
مذکور از امام رضاء آورده که هر که بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ دفع سکند از و خدای تعالی هفتاد نوع بلا
را که آسان ترین آنها خنق باشد و خنق خفار امیگویند و احمد بن
محمد برقی در کتاب محاسن از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که
هر که بگوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ پس بتحقیق واگذاشته است
کار خود را بسوی خدا و لازم است بر خدا که کفایت کند کار او را
و نیز از امام جعفر صادق ع منقول است که فرمود رسول خدا ص
که وحی کرد پروردگار عالمین در شب معراج که تو عطا میکنم دو کلمه
را از خزائن عرش خود لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ وَلَا
مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فائده در قصه آهنگر روایت کرده
منقول از عدة الداعی ۱۲
است شعیب انصاری که موسی میرفت که نظر سکند بعملهای بندگان
پس آمد نزد مردی عابدترین مردمان چون شب شد جنبانید

آن مرد درختی را که در پہلوے او بود پس ناگاہ دو انار از درخت
افتاد آن مرد بموسیٰؑ گفت کہ ای بندہ خدا تو کیستی کہ من اینجا مدتیست کہ
می باشم و نیافتم درین درخت مگر یک انار سوای امروز حضرت موسیٰؑ
گفت بآن مرد کہ ہیچ میدانی کسی را کہ عبادت او بیشتر است از تو آنمرد
گفت عبادت فلان از من بیشتر است گفت موسیٰؑ کہ رفتم بنزد او و
یافتم او را عابدتر از آن مرد پس چون شام شد گفت بندہ خدا تو کیستی
زیرا کہ مدت مدیداست کہ من اینجا ساکنم کہ مقدار آنرا خدا میداند
وہرگز زیادہ از یک نان برای من نمی آورند پس اگر تو بندہ صالح نبودی
دو گردہ امروز نمی آوردند موسیٰ علیہ السلام فرمود جواب دادم کہ من
مردی ام کہ ساکن در زمین موسیٰ عمران بعد از آن فرمود کہ ہیچ میدانی
کسی را کہ عبادت او از عبادت تو بیشتر باشد گفت بلی فلان آہنگر کہ در شہر فلان
می باشد از من عابدتر است پس آمد موسیٰؑ بآن شہر و دید کہ آن مرد
آہنگر ہیچ عبادتی ندارد غیر آنکہ ذکر حق تعالیٰ میگوید ہرگاہ وقت
نماز می آید برمی خیزد و نماز میگذارد و چون شب شد آن مرد
آہنگر نظر بر حاصل خود کرد پس یافت کہ دو چندان بود کہ ہر روز حاصل
میکرد گفت بحضرت موسیٰؑ کہ ای بندہ خدا کیستی بدرستیکہ تو بندہ صالح
مدتہا است کہ اینجا ساکنم کہ مقدار آنرا خدا میداند و ہر روز آنچہ حاصل

میکردم امروز از آن دو چندان یافتم حضرت موسی علیه السلام گفت
که من مردی ام که ساکنم در زمین عمران آن مرد آهنگر آنچه حاصل کردم
بود سه تخش کرد یک بخش را تصدق کرد بر فقرا و مساکین و یک بخش را
بمالک خود داد و از یک بخش طعام خرید برای خود و حضرت موسیٰ را پس
هر دو خوردند پس آنگاه جناب موسیٰ تبسم کردند آن مرد سبب تبسم را
دریافت کرد فرمود بجهت آنکه میخواستم که نظر کنم باعمال بندگان و ببینم
که عابدترین مردمان کیست پس فرمود که دلالت کرد مرا پیغمبری از
بنی اسرائیل بفلان مرد که در پای درختی عبادت میکرد پس یافتم
او را عابدترین مردمان و آن مرد مرا دلالت کرد بر فلان و یافتم او را که
عبادت او بیشتر از آن مرد اول بود و آن مرد عابد دلالت کرد بر تو و گمان
برده است که عبادت تو بیشتر از دست و لکن نمی بینم ترا بالا بر آن دو کس در عبادت
بلکه حکم باقی مردمان داری پس آن مرد آهنگر جواب داد که بنده مردی ام
آیا ندیدی مرا که ذکر حق تعالی میگویم و نماز را در وقت می گذارم
و اگر شغل دیگران متوجه نماز سنت شوم ضرر بحصه آقای من میرسد
پس گفت آن مرد آهنگر آیا میخواهی که بشهر خود بروی فرمود بلی پس
ابری گذشت پس گفت آن مرد آهنگر ابر را که بیا پس آن ابر نزد
او آمد و گفت با آن کجا میروی گفت بفلان شهر گفت برو بعد از آن

ابر دیگر گذشت گفت ای ابر بیا آن ابر آمد پرسید کجا میروی آن
ابر گفت بزمین موسی عمران میروم گفت باز ابر که این مرد را بردار به
زمی و مهربانی و برد و بنه او را در زمین موسی عمرانؑ از روی شفقت
و مهربانی پس آن ابر برداشت حضرت موسیؑ را و برد بشهر موسیؑ چون
حضرت موسیؑ رسید بشهر خود گفت ای پروردگار من بچه چیز
رسانیدی آن مرد آهنگر را بدان مرتبه که من دیدم حق تعالی
فرمود بدرستیکه این بندهٔ من صبر میکند بر بلای من و خوشنودی
من قبول میکند و شکر میکند نعمتهای مرا صاحب عدة الداعی
از حسن بن حسن دیلمی روایت کرده و آن از وهب ابن منبه که
وحی کرد خدا الهی تعالی بحضرت داؤد علیه السلام که ای داؤد
آن کسی که دوست دارد کسی را قبول میکند سخن او را و آن
کسیکه راضی باشد از دوست خود خوشنود باشد از فعل او و کسیکه
اعتماد دارد بر شخصی دوست بسیار دارد و اعتماد میکند بر دوستی
آن و کسیکه مشتاق دوست باشد جد میکند و سعی مینماید
در رفتن پیش او ای داؤدؑ ذکر من برای ذاکرین است و جنت
من برای مطیعان و دوستان و مشتاقان او و من خاصة
برای دوستان خودم و فرمانبرداران من در مهمانی من اندو

بندگان شکر گذاران برایشان نعمت زیاده میشود و صاحبان ذکر را ذکر
میکنند و فساق و گنهکاران را نا امید از رحمت خود نمیکنیم اگر توبه کنند
و اگر مناجات میکنند من لبیک میکنیم و اگر مریض میشوند علاج میکنیم
ایشانرا از دواهای مصیبت و بلا تا از امراض گناهان پاک شوند

فصل سیم در بیان تلاوت قرآن مجید

و دعائیکه در وقت تلاوت قرآن و بعد ختم آن باید خواند بدانکه از
جمله آداب قرآن خواندن استحباب طهارت
است چنانکه از حضرت امام رضا مرویست که براوی فرمود که
قرآن مخوان تا وضو نداشته باشی و از آن جمله رو بقبله خواندن چنانکه
مرویست که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله باشد و از آن
جمله استعاذه است و خلافی در استحباب او نیست وقتیکه شروع
کند قرآن را مگر در نماز که سوای رکعت اول در رکعات دیگر مستحب نیست
اما در کیفیت آن میان قراة خلاف است و مشهور نزد علمای
شیعه یکی از دو صورت است أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ و این میان سنی و شیعه مشهور است دوم أَعُوذُ
بِاللهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و از آن جمله
ترتیل خواندن است چنانکه حق تعالی میفرماید وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ

ترتیلاً یعنی ترتیل کن در خواندن قرآن ترتیل کردنی و ترتیل قدری
از آن واجب است و قدری سنت و ترتیل واجب بحسب
مشهور آنست که حروف را از مخارج ادا نماید و حفظ احکام
وقفها و وصلها بکند چنانکه از حضرت امیر المومنین ع مرویست
و ترتیل مستحب آنست که بتانی بخواند بحیثیتی که حروف بکدیگر
داخل نشوند و بسیار بهم پاشان نخواند که حروف از هم بپاشند و
اتصال از کلام زائل شود و با وجود آن رعایت کند صفات
حروف و مدها و اقسام وقفها را که از کتب قرات تفاصیل آنها
معلوم میشود و این معانی را داخل در آنچه حضرت فرموده اند
میتوان کرد و مرویست که شخصی بخدمت حضرت امام جعفر
صادق ع عرض نمود که من در یک شب قرآن ختم میکنم حضرت
فرمود که مرا خوش نمی آید که در کمتر از یک ماه ختم کنی و ابو بصیر
بخدمت حضرت صادق ع عرض نمود که من قرآن را در یک شب
ختم کنم گفت نه گفت در دو شب فرمود که نه تا به شش شب رسانید حضرت
اشاره فرمودند که بلی بعد از آن فرمود که جمعی که پیش از شما بودند
قرآن را در یک ماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را تند نمی باید
خواند بنحویکه حروفش گم شود در یکدیگر ولیکن بترتیل می باید خواند

وچون بآیه بگذری که دران یاد بهشت باشد توقف کن وازو تعالی
سوال بهشت کن وچون بآیه بگذری که درآن ذکر آتش باشد
توقف کن واستعاذه نما بخدا از آتش دوزخ پس ابوبصیر عرض
کرد که در ماه رمضان در یک شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در دو شب
فرمود نه پرسید که در سه شب اشاره فرمود که بلی ماه رمضان را حق
حرمت دیگر هست که ماههای دیگر بآن مشابه نیستند واز آن جمله تدبر
وتفکر در خواندن ومتوجه معنی آن گردیدن است وبرقت وخضوع وخشوع
خواندن وباید که از موعظه قرآن پند گیرد واز احوال گذشتگان عبرت
گیرد وچون بآیه رحمتی رسد از حق تعالی طلب رحمت کند وچون
بآیه عذابی رسد پناه بجوید چنانکه در حدیث است که چیزی نیست در
قرآنی که دران تدبر نباشد ومستحب است نگهداشتن قرآن ونظر
دران کردن چه از حضرت صادق ع منقول است که فرمود خوشم می آید
مرا خانه که در او مصحف باشد چه حق تعالی دفع میکند ببرکت بودن
آن شیطان را از آن خانه واز حضرت رسول خدا ص مرویست که
فرمود که نظر بروی علی ابن ابی طالب ع کردن عبادت است
ونظر بروی پدر ومادر از روی مهربانی وشفقت کردن عبادت است
ونظر بمصحف کردن ونظر بکعبه کردن عبادت است

و از آنجمله آنچه از علی ابن الحسین ع مرویست که فرمود بر شما باد
قرآن خواندن بدرستیکه حق تعالی بهشت را از یک خشت طلا
و یک از نقره خلق فرموده و بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک
زعفران و بجای سنگریزه مروارید و ران مقرر گردانید و درجات
بعدد آیات قرآنی بلند گردانید و کسیکه قرآن خوانده باشد
باو میگویند که قرآن بخوان و بالا برو هر کس که در بهشت
درجه اش از و بالاتر نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت
رسول ص منقول است که اشرف بزرگان امت من حاملان
قرآن اند و جمعی که در شب عبادت کنند و در حدیث دیگر فرمود
که حاملان قرآن بزرگان اهل بهشت اند و مستحب است از روی
قرآن قرائت کردن چنانکه از حضرت صادق ع مرویست
کسیکه قرائت کند از روی مصحف بهره مند شود از چشم خود و تخفیف
میدهند عذاب پدر و مادر او اگر چند که کافر باشند و از حضرت صادق ع
در از رسول خدا ص مرویست که هیچ چیز شدید تر بر شیطان نیست از این قرائت
از مصحف کنند و از اسحق مرویست که بحضرت صادق آل محمد عرض
نمودم که من قرآن را حفظ دارم از خاطر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمود
که از مصحف بخوانی بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادت است

کذافی روضة الاذکار صاحب جواهر الاخبار از سعد خفاف
از امام جعفر صادق ع روایت کرده که فرمود آن حضرت کای
سعد بیاموز قرآن تحقیقکه قرآن بروز قیامت می آید بصورت
زیبا که خلائق بر که نظر میکنند و میگوید پروردگار عالم که ای
دلیل من که بر زمین بودی و ای کلام صادق من بلند کن
سر خود را و سوال کن و شفاعت کن برای هر بنده بچه طور دیدی
بندگان مرا پس جواب میدهد آن صورت زیبا که ای پروردگار من
بعض بندگان تو مرا صیانت و حفاظت کردند و بعض مرا ضایع
و ذلیل کردند و تکذیب مرا کردند حالانکه من دلیل تو و حجت تو
بودم بر جمیع بندگان پس میگوید پروردگار عالم قسم بعزت و جلال
خود امروز کسیکه با تو سلوک کرده است او را ثواب عظیم خواهم
داد و کسیکه ترا ضایع کرده است بعذاب شدید معذب خواهم
کرد پس شخصی از دوستان اهلبیت می آید و آن صورت زیبا را
نشناسد پس آن صورت زیبا میگوید که منم آن قرآن که شبها بیدار
بودی و مرا خواندی و عیش خود را تلخ کردی پس می برد آن صورت
زیبا قاری خود را نزد پروردگار عالم و میگوید که این بنده تو مرا
مواظبت کرده و مرا دوست میداشت پس میگوید پروردگار عالم

که ببرید این بنده را در جنت و از حلهای جنت و تاجهای او
آراسته و پیراسته کنید پس من بعد سوال مکنید ازان صورت
زیبا که آیا راضی شدی بر این اجر که بقاری تو دادم آن مگوید
پروردگارا این خیلی کم است پس مفرماید رب العزت که هیچ چیز
دیگر از پیش خود برای او زیاده مکنیم جوانی و صحت و ثروت
و خوشی و زندگی و نیز در کتاب مذکور از مجمع البیان آورده
که معاذ از رسول خدا ص شنیده که میفرماید کسیکه بولد خود قرآن
تعلیم کند روز قیامت او تعالی تاجی بوالدین او و لباسی عنایت
کند که گاهی کسی مثل آن هرگز ندیده باشد و نیز در کتاب
مذکور از رسول خدا ص منقول است کسیکه قرآن میخواند دوست
خدا است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع
منقول است هرگاه معلم بچه را بسم الله الرحمن الرحیم تعلیم کند
و آن طفل بر زبان جاری کند مینویسد حق تعالی بیزاری از
آتش دوزخ برای آن طفل و آن معلم و والدین او و نیز
در کتاب مذکور منقول است از اسحق ابن غالب که شنید امام
جعفر صادق ع را که مگفت که هرگاه پروردگار عالم جمع مکند
در روز محشر خلائق اولین و آخرین را پس جوانی بصورت

زیبا را در ان محشر می آورند که گاهی در حسن و جمال مثل او ندیده باشند پس هرگاه مومنین بطرف او نظر کنند میگویند که این قرآن است هر یک میگوید که این قرآن از ما است پس آن قرآن روبروی ایشان می آید و میرسد بجانب راست عرش عظیم پس میگوید حق تعالی که قسم بعزت و جلال خود که تعظیم و تکریم میکنم امروز کسی را که ترا تعظیم کرده است و ذلیل میکنم کسی را که ترا ذلیل کرده است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام حسن عسکری ع منقول است که فرمود رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم که حاملان قرآن مخصوص اند برحمت خدا و نور الهی بر آن شامل است و کسانیکه تعلیم میکنند قرآن را نزدیک اند با خدا پس کسیکه دوست دارد ایشان را دوستی کرده است با خدا و کسیکه ایشان را دشمن دارد با خدا دشمنی کرده است و از گوش دهنده قرآن بلاهای دنیا دور میشوند و از خواننده قرآن بلاهای آخرت دور میمانند و کسیکه یک آیه قرآن را بشنود بعقیدت خالص و قسم بذاتیکه جان محمد در قبضه دست بزرگ تراست از طلای خالص که در راه خدا تصدق کند و کسیکه یک آیه قرآن را بخواند از صدق دل بهتر است

از عرش تا زمین و نیز در کتاب مذکور از منهال قصاب روایت
کرده که فرمود امام جعفر صادق ع که کسیکه قرآن را میخواند در حالتیکه
جوان است و مومن اثنا عشری است در گوشت و خون او مخلوط
میکند خداوند عالم قرآن را و میباشد این قرآن در روز قیامت حافظ او
و میگوید این قرآن از حق تعالی که ای پروردگار عالم هر عمل کننده اجر خود را یافت
مگر عامل من و خواننده من ثواب خود نیافته پس عنایت کن او را از رحمت
خود بزرگترین ثواب پس لباس میدهد او را حق تعالی و حله از جنت و می نهد بر سر او
تاج کرامت و بزرگی پس می پرسد از قرآن که آیا خوشنود شدی بآن ثوابیکه
قاری ترا دادم پس عرض میکند پروردگار عالم زیاده ازین امید داشتم پس
عنایت میکند حق تعالی نامه امن از عذاب بدست راست او و نامه مخلد
بودن در بهشت بدست چپ او پس داخل جنت میشود آن خواننده قرآن
و گفته میشود از او که بخوان آیه های قرآن را و بالا رو و بعدد هر آیه درجه بالا برو پس میگوید
حق تعالی بقرآن که خوشنود شدی یا نه یافتی آنچه که مقصود تو بود پس میگوید بلی و فرمود حضرت کسیکه قرآن
را زیاده خواند و التزام کند برای خواندن او عنایت می کند
حق تعالی اجر او و حفاظت کند او را و نیز در کتاب مذکور از
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که قاری قرآن
سه نهج اند یکی آنکه قرآن را سرمایه معاش خود بداند دوم

حروف را حفاظت نماید و احکام را ضائع کند سوم آنکه قرآن را دوا
مرض قلب خود داند پس شبها را احیا کند و در روزها تشنه باشد و در جماعت
ایستاده ماند یا به فرش خود بخواند پس این چنین خواندن قرآن بلا را
دور و دشمن را مقهور و حق تعالی را مسرور سکنید و ببرکت ایشان
باران را از آسمان نازل میفرماید و قسم بخدا که این چنین قاریها
محبوب ترین اند از گوگرد احمر و کسیکه قرآن را بیاموزد و بر آن عمل
نکند و در تحصیل دنیا صرف نماید مستوجب غضب خدامی باشد
و در آخرت همراه یهود و نصاری محشور گردد و کسیکه قرآن را بخواند و
منظور ریا و خوشنودی خلائق باشد ملاقات کند حق تعالی را
که بر رویش سوائی استخوان چیزی دیگر نباشد و بذلت و خواری
داخل جهنم خواهد شد و کسیکه قرآن را بخواند و بر آن عمل نکند در
قیامت نابینا محشور خواهد شد و میگوید بحق تعالی چرا مرا کور
محشور کردی دران حالیکه در دنیا بینا بودم میفرماید حق تعالی که شما
قرآن مرا خواندی و عمل بر آن نکردی این عوض اوست پس
حکم میدهد ملائکه را که داخل دوزخ کنند و کسیکه قرآن را
بخواند برای خوشنودی حق تعالی برائی زیادتی مراتب
آخرت پس ثوابش مانند ثواب جمیع ملائکه و جمیع انبیا و پیغمبران

باشد و نیز در کتاب مذکور از حسین بن علی علیهما السلام منقول
است کسیکه یک آیه از قرآن در نماز استاده بخواند بنویسد حق
تعالی بعوض هر حرف صد نیکیها و اگر در غیر نماز بخواند منویسد
بعوض هر حرف ده حسنه و اگر گوش دهد قرآن را منویسد حق تعالی بهر حرفی یک حسنه و اگر در
شب ختم کند قرآن را ملائکه تا صبح بر او صلوات فرسیند و اگر در روز ختم کند ملائکهٔ کاتبان
اعمال تا شام بر وصلوات فرسیند و البته بعد از ختم قرآن یک دعائی
مستجاب از برای او هست و ختم قرآن از برای او بهتر است از مابین آسمان
و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخوانده
باشد چه کند فرمود که حق تعالی بخشنده و کریم است وقتیکه بخواند
آنچه را که میداند خدا او را همین ثواب میدهد و نیز در کتاب مذکور
اسحاق بن عمار از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که
کسیکه صد آیه از قرآن در یک شب بخواند در نماز منویسد حقتعالی
ثواب عبادت یک شب و کسیکه دو صد آیه بخواند در غیر نماز شب
منویسد در لوح محفوظ یک قنطار از حسنات و قنطار یکهزار و دو صد اوقیه باشد هر اوقیه
بزرگ است که وزن از کوه احد و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت کرده که هر مومن را می باید که هر روز
در قرآن نظر کند و پنجاه آیه از و هر روز بخواند و نیز در کتاب

مذکور از امام جعفر صادق ع روایت کرده کسیکه در خانه قرآن بخواند و ذکر حق تعالی کند برکت خدا زیاده شود و ملائکه در آن خانه می آیند و شیطان میگریزد و روشنی میدهد آن خانه اهل آسمان را چنانکه کواکب روشنی میدهند اهل زمین را و بدرستیکه آن خانه که در آن قرآن نخوانند و یاد خدا نکنند برکتش کم شود و ملائکه از آن دوری میکنند و شیاطین در آنجا حاضر میشوند و فی کتاب مذکور از سعد بن طریف منقول است که فرمود امام جعفر صادق ع که گفت بمن رسول خدا کسیکه ده آیه بیکشب بخواند نامش در غافلین ننویسند و کسیکه پنجاه آیه بخواند در ذاکرین نوشته شود و کسیکه صد آیه بخواند از قانطین نوشته شود و کسیکه دو صد آیه بخواند از خاشعین مینویسند و کسیکه سه صد آیه بخواند از فائزین و رستگاران مینویسند و کسیکه پانصد آیه بخواند او را از جماعتی بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار آیه بخواند برای او قنطاری بنویسند از نیکی که هر قنطار پانزده هزار مثقال از طلا باشد و هر مثقالی بیست قیراط و قیراط کوچکش مثل کوه احد باشد و بزرگ آن مثل فضای که میان آسمان و زمین است و صاحب روضة الاذکار نوشته که عبدالله ابن عباس رض

روایت کرده است کسیکه ختم کند قران را بترتیبی که می آید برآورد خدای
تعالی کل حاجت او را از حاجتهای دنیا و آخرت روز
جمعه از سورهٔ فاتحه تا آخر مائده روز شنبه از سورهٔ انعام تا آخر توبه
روز یکشنبه از سورهٔ یونس تا آخر مریم روز دوشنبه از سورهٔ طه
تا آخر قصص روز سه شنبه از سورهٔ عنکبوت تا آخر ص روز چهارشنبه
از سورهٔ زمر تا آخر رحمن روز پنجشنبه از سورهٔ واقعه تا آخر
قرآن بعد از ان سجده کند و حاجت خود را بخواهد که حق تعالی
صد حاجت او را بر می آورد و بیش از آنکه سر از سجده بردارد
ابن بابویه ره در کتاب عیون الاخبار آورده که امام رضا ع چون در محمل
بمیان رخت خواب میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند چون بآیه
میرسیدند که دران ذکر بهشت یا دوزخ بود میگریستند و از خدا
سوال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره
قل هو الله احد را میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند اللّٰهُ اَحَد
چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند کَذٰلِکَ اللّٰهُ رَبِّی
و چون سورهٔ قُل یَا اَیُّهَا الکَافِرُون را میخواندند از لفظ
کافرون میگفتند یَا اَیُّهَا الکَافِرُون و چون از سوره فارغ
میشدند سه مرتبه میفرمودند رَبِّیَ اللّٰهُ وَ دِینِیَ الاِسلَام

وچون از سورهٔ والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند بلی وانا علی ذلک
من الشاهدین وچون سورهٔ لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ شدن
میفرمودند سبحانک اللهم وبلی وچون از سورهٔ فاتحه فارغ شدند میفرمودند الحمد لله
رب العالمین وچون سبح اسم ربک الاعلی میخواندند بعد از
اعلی میفرمودند آهسته سبحان ربی الاعلی ودر هر جای قرآن
یا ایها الذین امنوا میخواندند آهسته میفرمودند لبیک اللهم
لبیک ونیز محمد بن بابویه رح در کتاب ثواب الاعمال از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که هر که بخواند سورهٔ رحمن را ودر هر جا
که بخواند فبای آلاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک
رب اکذب پس اگر در شب بخواند وبمیرد شهید مرده باشد
واگر در روز بخواند وبمیرد شهید مرده باشد ونیز محمد بن بابویه رح
در کتاب خصال ودر حدیث اربع مائة از حضرت امیر المومنین ع
آورده که هرگاه فارغ شوند از خواندن مسبحات پس بگویند سبحان
الله الاعلی ومسبحات سورهٔ چند اند که در اول شان سبح اسم
است وهرگاه بخوانید ان الله وملائکته یصلون
علی النبی پس صلوات بفرستید بر او در نماز باشید یا در غیر
نماز وهرگاه بخوانند والتین را در آخرش بگویند ونحن علی

ذلک من الشاهدین و هرگاه بخوانید قولوا امنا بگوید امنا
بالله و تتمه آیه را بخوانید و طبرسی در کتاب مجمع البیان
که هرگاه این آیه نازل شد الیس ذلک بقادر علی ان
یحیی الموتی حضرت رسالت پناه فرمودند سبحانک
اللهم و بلی و شیخ طوسی ره از عمار بن موسی آورده که
حضرت امام جعفر صادق ع فرمودند که هرگاه کسی بخواند و الشمس و
ضحیها بعد ختم آن بگوید صدق الله و صدق رسوله
و هرگاه کسی بخواند آلله خیر اما یشرکون بگوید الله خیر
الله اکبر و هرگاه کسی بخواند ثم الذین کفروا بربهم یعدلون
بگوید کذب العادلون بالله و هرگاه کسی بخواند الحمد لله
الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک
فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و
کبره تکبیرا بگوید الله اکبر الله اکبر الله اکبر عرض کردم که
اگر نگوید کسی ازین چیزها فرمودند که نیست بر و چیزی و حسن
طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق آورده که امام جعفر صادق ع
چون میخواستند که قرآن بخوانند و وقتیکه رسیدا شتند مصحف
را در دست راست این دعا میخواندند اللهم انی اشهد

اِنَّ هٰذَا الْکِتَابَ الْمُنْزَلَ مِنْ عِنْدِکَ عَلٰی رَسُوْلِکَ
مُحَمَّدِ ابْنِ عَبْدِ اللّٰہِ وَکَلَامُکَ النَّاطِقُ عَلٰی لِسَانِ
نَبِیِّکَ جَعَلْتَہٗ ھَادِیًا مِّنْکَ اِلٰی خَلْقِکَ وَحَبْلًا مُّتَّصِلًا
فِیْمَا بَیْنَکَ وَبَیْنَ عِبَادِکَ ونیز در کتاب مذکور آورده که
ہرگاہ از قرأت قرآن فارغ شوی بگو اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ قَدْ
قَرَأْتُ مَا قَضَیْتَہٗ مِنْ کِتَابِکَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَہٗ عَلٰی
نَبِیِّکَ الصَّادِقِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ فَلَکَ
الْحَمْدُ رَبَّنَا اَللّٰھُمَّ اجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یُّحِلُّ حَلَالَہٗ وَ
یُحَرِّمُ حَرَامَہٗ وَیُؤْمِنُ بِمُحْکَمِہٖ وَمُتَشَابِہِہٖ وَاجْعَلْہُ
اُنْسًا فِیْ قَبْرِیْ وَاُنْسًا فِیْ حَشْرِیْ وَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یَّرْقٰی
لِکُلِّ اٰیَۃٍ دَرَجَۃً فِیْ اَعْلٰی عِلِّیِّیْنَ اٰمِیْنَ رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ
کذا فی النخبہ وصاحب روضۃ الاذکار آورده که جناب صادق
بروقت خواندن قرآن این دعا میخواندند اَللّٰھُمَّ رَبَّنَا
لَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُتَعَالِیْ بِالْعِزِّ وَالْکِبْرِیَاءِ وَفَوْقَ
السَّمٰوٰتِ وَالْعَرْشِ الْعَظِیْمِ رَبَّنَا وَلَکَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُکْتَفِیْ
بِعِلْمِکَ وَالْمُحْتَاجُ اِلَیْکَ کُلُّ ذِیْ عِلْمٍ رَبَّنَا وَلَکَ
الْحَمْدُ یَا مُنْزِلَ الْاٰیَاتِ وَالذِّکْرِ الْعَظِیْمِ رَبَّنَا وَلَکَ

انفعنا بما علمتنا من العلم والقرآن المبين اللهم
انت علمتناه قبل رغبتنا في تعلمه واختصصتنا به
قبل رغبتنا بنفعه اللهم فاذا كان منا منك وفضلا
وجودا ولطفا بنا ورحمة لنا وامتنانا من غير حولنا
ولا حيلتنا ولا قوتنا اللهم فحبب الينا حسن تلاوته
وحفظ آياته وايمانا بمتشابهه وعملا بمحكمه وسببا
في تأويله وهدى في تدبيره وبصيرة بنوره اللهم
وكما انزلته شفاء لاوليائك وشقاء على اعدائك
وعمى على اهل معصيتك ونورا لاهل طاعتك اللهم
فاجعله لنا حصنا من عذابك وحرزا من غضبك و
حاجزا عن معصيتك وعصمة من سخطك ودليلا
على طاعتك ونورا يوم نلقاك نستضيء في خلقك
ونجوز بصراطك ونهتدي به الى جنتك اللهم
انا نعوذ بك من الشقوة في حمله والعمى عن علمه
والجور في حكمه والغلو عن قصده والتقصير دون
حقه اللهم احمل عنا ثقله واوجب لنا اجره و
اوزعنا شكره واجعلنا نراعيه ونحفظه اللهم

اجعلنا نتبع حلاله ونجتنب حرامه ونقيم حدوده
ونؤدي فرائضه اللهم ارزقنا حلاوة في تلاوته
ونشاطا في قيامه ووجلا في ترتيله وقوة في استعماله
في آناء الليل والنهار واشفنا من النوم وايقظنا في
ساعة الليل من رقاد الراقدين وانبهنا عند
الاحايين التي يستجاب فيها الدعاء من سنة الوسنين
اللهم اجعل لقلوبنا ذكاء عند عجائبه التي لا تنقضي
ولذاذة عند ترديده وعبرة عند ترجيعه ونفعا
بينا عند استفهامه اللهم انا نعوذ بك من تخلفه
في قلوبنا وتوسده عند رقادنا ونبذه وراء ظهورنا
ونعوذ بك من قساوة قلوبنا لما به وعظتنا اللهم
انفعنا بما صرفت فيه من الآيات وذكرنا بما ضربت فيه
من المثلات وكفر عنا بتأويله السيئات وضاعف لنا
به جزاء في الحسنات وارفعنا به ثوابا في الدرجات
ولقنا به البشرى بعد الممات اللهم اجعله لنا زادا
تقوينا به في الموقف وفي الوقوف بين يديك وطريقا
واضحا نسلك به اليك وعلما نافعا نشكر به نعماءك

وَ تَمَسُّكاً صَادِقاً نَسْعَدُ بِهِ آشْمَاتَاً عَنْ اَللّٰهُمَّ لَاتَكُ اَخَذْتَ
بِهٖ عَلَيْنَا حُجَّةً فَطَعْتُ بِهٖ عُذْرَنَا وَاصْطَنَعْتَ بِهٖ نِعْمَةً
قَصُرَ عَنْهَا شُكْرُنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَلِيّاً يُثَبِّتُنَا مِنَ الزَّلَلِ
وَ دَلِيْلاً يَهْدِيْنَا لِصَالِحِ الْعَمَلِ وَعَوْناً يُقَوِّيْنَا مِنَ الْمَلَلِ
حَتّٰى يُبَلِّغَنَا اَفْضَلَ الْعَمَلِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعاً يَوْمَ
اللِّقَاءِ وَ سِلَاحاً يَوْمَ الْاِرْتِقَاءِ وَ حَجِيْجاً يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ
نُوْراً يَوْمَ الظَّلْمَاءِ يَوْمَ لَا اَرْضٌ وَ لَا سَمَاءٌ يَوْمَ يُجْزٰى كُلُّ سَاعٍ
بِمَا سَعٰى اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا رِيّاً يَوْمَ الظَّمَاءِ وَ فَوْزاً يَوْمَ
الْجَزَاءِ مِنْ نَارٍ حَامِيَةٍ قَلِيْلَةِ الْبُقْيَا عَلٰى مَنْ بِهَا اصْطَلٰى
وَ بِحَرِّهَا تَلَظّٰى اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا بُرْهَاناً عَلٰى رُؤُسِ الْمَلَاءِ
يَوْمَ يُجْمَعُ فِيْهِ اَهْلُ الْاَرْضِ وَ اَهْلُ السَّمَاءِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا
مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَ عَيْشَ السُّعَدَاءِ وَ مُرَافَقَةَ الْاَنْبِيَاءِ
اِنَّكَ سَمِيْعُ الدُّعَاءِ۔

فصل چهارم در بیان ثواب خواندن سورهای قرآنی

البسمله صاحب روضة الاذکار آورده که از حضرت امام رضاؑ مرویست که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیک تراست باسم اعظم از سیاهی چشم به سفیدی آن واز رسول خداصؐ مرویست

که فرمود چون امر کند معلم طفل را بگفتن بسم الله منویسد حق تعالی
بجهت او برائت نجات از آتش و برات دیگر جهت پدر و مادر
او و برات دیگر جهت معلم و در حدیث دیگر فرمود که بسم الله
نوزده حرف است و زبانهٔ آتش نیز نوزده اند پس هر کو بسم الله
بگوید میگرداند حق تعالی هر حرفی را سپر و حافظی از یکی از آنها
سورة الفاتحة نیز در کتاب مذکور آورده که از حضرت
رسول صلعم مرویست کسیکه سورهٔ فاتحه بخواند چنان است که
دو ثلث قرآن ختم کرده و چنان است که تصدق کرده باشد
بهر مومن و مومنه و قسم بآن کسیکه جان من در قبضهٔ قدرت اوست که
حق تعالی نه فرستاده در توریت و انجیل و زبور مثل آن سوره
و نامیده شده است بام القرآن و سبع المثانی و قسمت کرده شده
است میان حق تعالی و میان بندگان و هر بنده را است آنچه
طلب کند و آن بهترین سورها است در قرآن و شفا است
از هر علت و مرض مگر از سام که مرگ است و در حدیث
دیگر فرمود که من متفرد م بامتنان آلهی از میان پیغمبران بنعمت سورهٔ فاتحه و سورهٔ فاتحه
در مقابل قرآن است چنانچه حق تعالی میفرماید ولقد
اتیناک سبعا من المثانی والقرآن العظیم

واین سوره اشرف است از انچه که در کنوز عرش است وحق تعالی
مخصوص کرده است بآن محمد ص را ومشرف ساخته است باین
سوره او را وشریک نکرده است درا او احدی از نبیا را غیر سلیمان ع
را چه باو نیز عطای بسم الله شده است و کسیکه بخواند این سوره
را که معتقد باشد بر پیروی محمد ص وآل او ومنقاد باشد امراین سوره را
وایمان بظاهر و باطن آن داشته باشد عطا میکند حق تعالی
بهر حرفی حسنه که یک ازان بهتر است از دنیا وانچه در دنیا است
از اصناف اموال وخیرات و کسیکه گوش دارد بر خواندن آن مر او را
ثلث انچه از برای قاری است ودر حدیث دیگر فرمود
که حق تعالی بر قومی میفرستد عذاب لازمی وحتمی پس طفلی از
الشیان سوره فاتحه را میخواند حق تعالی آن عذاب را از
الشیان رفع میکند تا چهل سال واز حضرت امام جعفر صادق ع
مرویست که اسم اعظم منقسم است در سوره فاتحه
البقره ونیز در کتاب مذکور آورده که ابی از جناب رسالت
مآب ص روایت کرده است که فرمود کسیکه بخواند آنرا دو رحمت
میفرستد حق تعالی باو و عطا میکند او را اجر کسیکه یک سال
اسپ بسته باشد ومنتظر جهاد باشد ای ابی امر کن مسلمانان

راتعلیم این سوره باعث برکت وترک این حسرت است
ساحران ابطال این سوره را مقدور ندارند ودرحدیث
دیگر فرمود هر چیز را بلندی است وبلندی قرآن بقره است
وکسیکه در روز بخواند شیطان بخانه او سه روز داخل نشود واگر شب
بخواند سه شب شیطان داخل خانه نشود ایضا از ان حضرت
پرسیدند که کدام سوره افضل است فرمودند بقره گفتند کدام
آیه از ان افضل است فرمود آیة الکرسی ودرحدیث
دیگر فرمود که بفرستید کوچک سالان خود را جهت حفظ کردن
سورهٔ بقره ودر ثواب الاعمال از جناب صادق ع مرویست
کسیکه سوره بقره وآل عمران را بخواند روز قیامت سایه میکنند
این دو سوره بر سر او مانند دو ابر یا مانند دو سائبان
آل عمران کسیکه بخواند عطا کرده میشود بآن بهر آیت از ان
امان از جسر جهنم وکسیکه بخواند در روز جمعه صلوات می فرستد
بروحق تعالی وملائکه تا غروب آفتاب سورة النسا
کسیکه بخواند آنرا چنان باشد که تصدق کرده باشد بهر که در
عالم میراث برد وعطا کند باو اجر کسیکه همیشه بنده بخرد وازاد
کند ودر بهشت آلهی باشد از ان کسانیکه گناهان ایشان آمرزیده شود

از حضرت امیر المومنین ع مرویست کسیکه بخواند آنرا در هر جمعه ایمن شود
از تنگی قبر المائده کسیکه بخواند آنرا پس بعدد نفس هر یهود
و نصرانی که در دنیا است عطا میشود براو ده حسنه و محو میشود ازو
ده سیات و بلند میشود جهت او ده درجه و از امام محمد باقر علیه السلام
منقول است کسیکه در هر پنجشنبه آنرا بخواند ایمانش بظلم و گناه
آلوده نشود و هرگز بخدا شرک نشود انعام نازل شد سوره انعام
یکدفعه و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کردند تا نزد حضرت رسول
پس تعظیم کنید آنرا که اسم الهی در هفتاد موضع آن هست و اگر مردم
بدانند که در خواندن آن چه ثواب است هرگز ترک آن نکنند و از
حضرت امام رضا ع مرویست که سورهٔ انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد
هزار ملک مشایعت آن کردند و بلند کرده بودند آواز تسبیح و تحمید
تا نزد حضرت رسول خدا ص پس کسیکه بخواند آنرا هفتاد هزار ملک
تسبیح گویند از برای او تا روز قیامت و از حضرت رسول خدا ص
نیز مثل این مرویست الا اینکه آخر آن چنین است که بعدد هر آیه
از آن صلوات باو میفرستند و از ابن عباس مرویست کسیکه
سورهٔ انعام را هر شب بخواند در روز قیامت از جملهٔ ایمنان
باشد و بدیدهٔ خود آتش جهنم را نه بیند الاعراف و نیز در کتاب

مذکور آورده کسیکه بخواند آنرا میگرداند حق تعالی میان او و
شیطان حجابی و میگردد حضرت آدم علیه السلام شفیع او در روز قیامت

الانفال والتوبة

در کتاب مذکور از حضرت رسول خدا صلعم
آورده که فرمود کسیکه بخواند انفال را و سوره برأت را بدرستیکه من
شفیع او میباشم در روز قیامت و شاهدم برانیکه او بری است
از نفاق و عطا کرده میشود از اجر بعدد هر منافق و منافقه در دنیا
ده حسنه و محو کرده میشود از وده سیئه و بلند کرده میشود برای او
ده درجه و عرش و حاملان عرش صلوات میفرستند بر او در زندگی
او و از جناب صادق ع مرویست که هر که بخواند این هر دو سوره را
در هر ماه محفوظ میماند از نفاق و میشود از شیعیان حضرت امیر ع
و میخورد بروز قیامت از خوانهای جنت با ایشان تا اینکه
حق تعالی از حساب فارغ شود و از جناب امیر المومنین ع منقول
است که بسم الله نازل نه شد در اول سوره برات بسبب آنکه
بسم الله امان و رحمت است و درین سوره رفع امان و امر بسیف است و وجوه دیگر نیز گفته اند
بسبب تطویل از بیانش اعراض کردم یونس کسیکه بخواند آنرا عطا
کرده میشود او را از اجر بعدد هر که تصدیق حضرت یونس ع و
تکذیب او کرده باشد و بعدد هر که فرعون غرق شده باشد و حسنه

وازجناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند آنرا در هر دو ماه یا سه
ماه خوف نباشد بروی که از جاهلان باشد و روز قیامت از جمله مقربان
گردد **هود** کسیکه بخواند آن را عطا میشود اورا از اجر بعدد هر کس
تصدیق و تکذیب پیغمبری حضرت نوح و هود و صالح و شعیب
و لوط و موسی و ابراهیم علیهم السلام کرده باشد و روز قیامت
از جمله نیکبختان گردد و از جناب امام محمد باقر ع مرویست کسیکه بخواند آنرا در هر جمعه مبعوث
شود در روز قیامت در زمره پیغمبران و حساب کنند باو حساب
آسان و ظاهر نشود روز قیامت از و گناهی **یوسف** تعلیم
کنید اورا بر بندگان خود چه هر که تعلیم کند آنرا بر بنده خود آسان
میگرداند حق تعالی باو سکرات مرگ را و عطا میکند باو قوت
که حسد نبرد بهیچ مسلمانی و از جناب صادق ع منقول است کسیکه
در هر روز یا در هر شب بخواند آن را مبعوث سازد حق
تعالی روز قیامت بجمال مثل جمال یوسف ع و نرسد وی را
فزع در آن روز و از بهترین بندگان صالح خدا باشد **رعد**
کسیکه بخواند آنرا بدهند باو از اجر بعدد هر ابری
که آمده و هر ابر که خواهد آمد تا قیامت و در آن روز از وفا کنندگان
بعهد حق تعالی باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه

بسیار بخواند آنرا هرگز صاعقه براو نرسد اگرچه ناصبی باشد و اگر مؤمن
باشد بیحساب داخل بهشت شود و شفاعت ویرا قبول کنند
در اهل بیت او و برادران مؤمنش ابراهیم کسیکه بخواند آنرا
عطا میشود او را از اجر بعدد هرکه بت پرستیده باشد و از جناب
صادق ع منقول است کسیکه بخواند سوره ابراهیم و سوره حجر را
در دو رکعت نماز هر جمعه هرگز نرسد باو فقر و دیوانگی و بلیه عظمی
الحجر کسیکه بخواند آنرا عطا کنند باو بعدد مهاجر و انصار و آنها
که استهزای حضرت رسول کرده اند ده حسنه نحل کسیکه بخواند آنرا
محاسبه نکند حق تعالی او را نعمتهای که عطا کرده است باو در دنیا و
اگر بمیرد در آن روز یا در آن شب عطا کنند او را اجر کسیکه وقت
مردن وصیت نیکو کرده باشد و از امام محمد باقر ع مرویست کسیکه
بخواند آنرا در هر ماه کفایت شود از وی قرض در دنیا و دور گردد
از و هفتاد انواع از بلا که سهل ترین آنها دیوانگی و پیسی باشد
و مسکن او در جنت عدن باشد که وسعت بهشتهاست بنی
اسرائیل کسیکه بخواند آنرا و چون بخواند و بالوالدین احسانا
و رقت کند دل او بدهند او را دو قنطار ثواب که هر قنطار هزار
دویست اوقیه باشد هر اوقیه بهتر باشد از دنیا و هر چه در آنست و جناب

صادق ع فرمود هر که بخواند آنرا در هر شب جمعه نمیرد تا آنکه دریابد صاحب الامر ع را و از اصحاب او باشد الکهف کسیکه بخواند آنرا محفوظ است هشت روز از همه فتنها و اگر بیرون آید دجال دران روزها او محفوظ است از فتنه آن و کسیکه بخواند آن را داخل بهشت شود و اگر بخواند آنرا در روز جمعه می آمرزد حق تعالی او را تا جمعه دیگر و سه روز زیاده ازان و عطا کند او را نوری که میرسد تا آسمان و محفوظ شود از فتنه دجال و در حدیث دیگر فرمود که چون نازل شد این سوره مشایعت کردند آنرا هفتاد هزار ملک و پر کرد عظمت او میان آسمان و زمین را و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند در هر شب جمعه نمیرد مگر شهید و مبعوث گرداند حق تعالی او را با شهدا و در حدیث دیگر فرمود کسیکه آن را در شب جمعه بخواند کفاره گناهان او میشود از این جمعه تا جمعه دیگر و در حدیث دیگر وارد است کسیکه روز جمعه بخواند آنرا بعد از نماز ظهر او را نیز همین ثواب است مریم کسیکه این سوره را بخواند داده شود او را اجر بعدد هر که تصدیق و تکذیب زکریا و یحیی ع و مریم ع و عیسی ع و موسی ع و هارون ع و ابراهیم ع و اسحق ع و یعقوب ع و اسمعیل ع کرده باشند و بعدد هر که دعوی فرزند حق تعالی کرده باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه

مداومت کند بر خواندن این سوره نمی میرد تا آنچه خواهد ببیند در
خود و مال و فرزندش و بدهند او را در آخرت مثل ملکی که حضرت سلیمان ع
در دنیا داشته است و صاحب جواهر الاخبار از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
کسیکه سوره طه بخواند عنایت میکند او را حق تعالی در روز قیامت نامهٔ عمل او
بدست راستش و آنچه در دنیا کرده است از و حساب نکنند و آن قدر ثواب
و مناقب در آخرت عطا کرده شود که خوشنود و راضی باشد فرقان
کسیکه بخواند این سوره را در هر شب جمعه از عذاب آخرت محفوظ و از حساب
آخرت مامون ماند و در فردوس اعلی منزلش باشد سجده
از امام جعفر صادق ع منقول است کسیکه این سوره را بخواند
در هر شب جمعه عنایت میکند حق تعالی نامهٔ عمل او بدست
راست و آنچه در دنیا کرده است از و حساب نکنند و در آخرت
از اصحاب محمد ص و اهلبیت او خواهد بود احزاب از امام
جعفر صادق ع منقول است کسیکه این سوره را بخواند خانهٔ
او در آخرت همسایه جناب رسول خدا ص باشد انبیا کسیکه
بخواند آنرا محاسبه کند حق تعالی روز قیامت با او حساب
آسان و مصافحه کند با او در آن روز بیست پیغمبری که اسم او در
قرآن مذکور است و سلام کنند با و الحج کسیکه بخواند آنرا

عطا میشود و از ثواب کسانیکه حج و عمره کرده اند بهره میکنند تا روز
قیامت المؤمنون کسیکه بخواند آنرا بشارت دهند او را
ملائکه بروح و ریحان بهشت بچیزیکه خوشحال شود بآن وقت از
آمدن ملک الموت النور کسیکه بخواند آنرا بنویسید برای او حسنه
بعدد هر مومن که بوده و خواهد بود الشعراء کسیکه بخواند آنرا
مر او راست ده حسنه بعدد هر که تصدیق حضرت نوح و هود
و شعیب و صالح و ابراهیم و عیسی و محمد علیهم السلام و تکذیب آنها کرده
باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه سوره طس
در هر شب جمعه بخواند از دوستان خدا گردد و در حفظ و حفاظت
الهی باشد و در دنیا فقر و بدحالی باو نرسد و در آخرت چندان
از بهشت بوی بدهند که راضی شود و زیاده از رضای او نیز
بوی دهند و حق تعالی صد زن از حور العین باو کرامت کند
النمل کسیکه بخواند آنرا مر او راست ده حسنه بعدد هر که تصدیق
سلیمان و هود و صالح و شعیب و ابراهیم علیهم السلام و تکذیب
آنها کرده باشد و چون از قبر برخیزد بگوید لا اله الا الله القصص
کسیکه بخواند آنرا مر او راست ده حسنه بعدد هر که تصدیق موسی و تکذیب
آن کرده باشد باشد العنکبوت کسیکه بخواند مر او را

است ده حسنه بعدد هر مومن و منافق که بوده است
بود و از حضرت صادق ع منقول است کسیکه بخواند سوره
عنکبوت و روم را در شب بست و سوم ماه مبارک رمضان
والله که از اهل بهشت است و درین حکم استثنا نمیکنیم ونمی ترسم
که خدا درین سوگند بر من گناهی بنویسد چه این دو سوره را
نزد حق تعالی منزلت عظیم هست و هر کسیکه بخواند آن را
مرا در است ده حسنه بعدد هر ملکی که تسبیح حق تعالی می کند
میان آسمان و زمین و تدارک می شود هیت او هر عملی که ضایع
شده است از دو آن روز و شب و حدیث دیگر در سوره
عنکبوت مذکور شد لقمان کسیکه بخواند آن را رفیق لقمان
گردد در قیامت و عطا کند او را از اجر بعدد هر که امر بمعروف
و نهی از منکر کند و از حدیث امام محمد باقر ع مرویست کسیکه
در شب بخواند آن را موکل سکنید حق تعالی باو سی ملک
که حفظ کنند او را از شیطان و لشکر او تا صبح و اگر در روز
بخواند او را حفظ کند تا شب سبا کسیکه بخواند آن را نماند
هیچ پیغمبری مگر آنکه روز قیامت رفیق او باشد و مصافحه
کند با او و جناب صادق ع فرمود کسیکه سوره سبا و سوره فاطر

را در شب بخواند در ان شب بحفظ الهی باشد و اگر هر روز بخواند
مکروهی در ان روز باو نرسد و عطا شود او را از خیر دنیا و آخرت
آن مقدار که در خاطرش خطور نکرده باشد و آرزو نیز با آن
نرسیده باشد فاطر کسیکه حسبۃً لِلّٰہِ بخواند آن را روز قیامت
از هشت در بهشت ندا آید که از هر در که خواهی داخل شو لیس
کسیکه بخواند قربۃً الی اللہ آمرزیده میشود گناهان او و عطا
کند او را اجر کسیکه دوازده بار ختم قرآن کرده باشد و بروایت
دیگر بیست و دو بار چون بخوانند آنرا بابالین بیمار نازل شود
نزد او بعدد هر حرفی از ان ده ملک و بایستند نزد او و استغفار
کنند جهت او و حاضر باشند نزد قبض روح او و متابعت کنند
جنازه او را و صلوات بفرستند بر او و حاضر باشند نزد دفن
او و هر مریضی که بخواند آنرا یا بخوانند نزد او وقت سکرات
موت بیاید رضوان که خازن جنت است نزد او و سیراب
کند او را از آب بهشت پس سیراب بمیرد و سیراب معبوث
شود و سیراب بهشت در آید در حدیث دیگر فرمود کسیکه بخواند آنرا
در قبرستان آن روز تخفیف میدهند عذاب را از انسان
مر او راست حسنه بعدد هر که در انجا مدفون است و از حضرت

امام جعفر صادق ؑ منقول است که هر چیز را قلبی است و قلب
قرآن سورهٔ یس است و کسیکه بخواند آنرا پیش از صبح در آن روز
از محفوظین و مرزوقین است و کسیکه در شب پیش از خواب
بخواند موکل میکند حق تعالی باو هزار ملک که او را حفظ کنند
از شر هر شیطان و از هر آفتی و اگر بمیرد دران روز داخل
میسازد او را حق تعالی به بهشت و حاضر میشود بر غسل او سی
هزار ملک که استغفار کنند برای او و مشایعت نمایند او را تا قبر و
چون در لحدش گذارند آن ملائکه در میان قبر عبادت خدا
کنند و ثواب آن عبادت برای این میت باشد و قبر ش
را وسیع کنند تا دوری نظر و از فشار قبر محفوظ ماند و هرگاه از
قبر بروز حشر بیرون آید آن ملائکه مشایعت او کنند و همراه
او باروهای خندان باشند و بشارت میدهند او را بهر
چیزی تا انکه از صراط بگذرد و ایستاده میکنند او را پیش
حق تعالی بآن مرتبه و بآن مقام که انبیا و ملائکه مقربین را انجا
باشند و غمگین نخواهد بود دران روز که همه غمگین باشند و
هیچ بیمی باو نرسد و حالانکه همه کس در خوف و ترس باشند پس
میگوید حق تعالی باو که شفاعت بخواه از من ای بندهٔ من

که بسبب تو می آمرزم هر کسی را که سفارش میکنی و هر چه خواهی
از من طلب کن پس سوال سکینه و شفاعت میخواند حقتعالی
پس او تعالی شفاعت و سوال او را قبول میکنید و دیگران
را حق تعالی حساب میکنید و او را از حساب محفوظ دارد و
ایستاده نکرده شود در جائیکه دیگر ایستاده اند در خوف و بیم و رسوا و
ذلیل نخواهد شد همراه گناهکاران و هیچ گناهی او را معذب
نکنند و عطا کرده شود باو نامه عمل تا آنکه به بهشت رود پس بگویند
مردمان چه خوش بود این بنده که هیچ گناهی در نامه عمل او نبود
و این کس از اصحاب جناب رسول خدا صلعم خواهد بود و از امام
محمد باقر ع منقول است کسیکه در عمر خود یک مرتبه این سوره را
بخواند مینویسد حق تعالی جهت او بعدد هر خلقی که در دنیا
است و هر خلقی که در آخرت است و هر خلقی که در آسمان
است هزار هزار حسنه و محو کنند از نامه او بآن عدد
سئیه و مبتلا نشود بفقر و قرض و فرود آمدن خانه بر و تعب
و مشقت و جنون و خوره و وسواس و درد های ضرر کننده
و آسان کنند برا و سکرات مرگ و هول آن را و خود قبض
روح او کنند و ضامن شود برای او در دنیا وسعت روزی را

ودر آخرت خوشحالی را وراضی گرداند واورا از ثواب و حق
تعالی خطاب فرماید بملائکه آسمانها وزمین کهمن از فلان
راضی شدم وشما استغفار کنید بجهت او والصّافات
کسیکه بخواند آنرا بنویسند بعدد هر جن وشیطان که در عالم هست
حسنه ودور گرداند ازو شیطان سرکش وبری شود از
شرک وگواهی دهند فرشتگانی که حافظ او بند در روز قیامت که
او ایمان به پیغمبران داشت واز حضرت صادق ع آورده
کسیکه بخواند آنرا هر روز جمعه پیوسته محفوظ باشد از جمیع آفتها
وسیع گردد روزی او در دنیا ونرسد ببدن ومال وفرزندان
او مکروهی نه از شیطان غدار ونه از سلطان جبار واگر بمیرد
دران روز یا دران شب برانگیزد حق تعالی اورا شهید وداخل
شود با شهدا به بهشت ودرجه شهدا دهند اورا واز حضرت
امام موسی کاظم ع مرویست که سوره صافات بر سر هر که
بشدت جان کندن گرفتار باشد بخوانند حق تعالی
راحتش را نزدیک گرداند ص کفعمی در مصباح آورده
هر که این سوره را بخواند عطا کرده میشود باو اجر بوزن کوههایی
که مسخر داود ع بوده اند ومحفوظ میدارد اورا حق تعالی

از اصرار گناه کبیره و صغیره و از امام محمد باقر ع منقول است
کسیکه بخواند در شب جمعه عطا کرده میشود نیکوئی دین و دنیا آنقدر
که کسی را از مردم نه عطا کرده باشد سوای نبی یا ملک مقرب
داخل جنت میگرداند حق تعالی او را و اهل بیت او را و خادم
او را **الزمر** نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص منقول است
کسیکه این را بخواند امیدش منقطع نمی شود و ثواب خائفین عنایت
کرده شود و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند این را
عطا کرده میشود بزرگی دین و دنیا و او را عزیز گرداند بمال و
خویشان بحدی که هر که او را ببیند از مهابتی بهم رسد و
بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر
بنا کرده شود که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری هزار
حوریه باشد و از چشمه ها و حوران و درختان و میوه ها آنچه که در
قرآن وصف فرموده است باو کرامت فرماید **المؤمن**
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله
و سلم منقول است کسیکه بخواند این را نمی ماند روح نبی و
نه روح صدیق و نه روح مومن مگر اینکه درود میفرستند بر او
و استغفار کنند برایش و از امام محمد باقر ع منقول است کسیکه بخواند

این را در هر سه روز یک مرتبه می آمرزد حق تعالی گناهان گذشته
و آینده او را و پرهیزگاری و اتقا بر او لازم گرداند و آخرت
او را از دنیا بهتر کند فضلت و نیز در کتاب مذکور است
کسیکه بخواند آنرا عنایت کرده میشود باو ده حسنه موافق عدد
هر حرف از آن سوره و از امام جعفر صادق ع منقول است
کسیکه بخواند آنرا برایش نوری باشد و در روز قیامت آن مقدار که
نگاه کار کند و در دنیا محمود و مغبوط باشد شوری و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خدا ص منقول است کسیکه بخواند این را ثوابش این است
که ملائکه بر او درود میفرستند و استغفار میکنند برای او و رحم
میکنند بر او و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند
این را مبعوث خواهد شد روز قیامت با روی تابان مثل ماه شب
چهارده زخرف و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص
منقول است کسیکه بخواند این را خواهد بود از آنجماعتی که
گفته شود بآنها که ای بندگان خدای تعالی بر شما خوف نیست و
نه برای شما حزن است پس داخل جنت شوید شما ها بغیر
حساب و کسیکه مداومت نماید بر خواندن او در قبر محفوظ ماند
از جانوران زمین و از فشار قبر تا آنکه ایستاده می شود پیش

حق تعالی و از آن جماعتی باشد که در جنت داخل شوند **جاثیه**
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلعم منقول است کسیکه
بخواند این را در شب جمعه می آمرزد حق تعالی جمیع گناهان
او و نوشته میشود برای او ثواب آزاد کردن صد هزار بنده
بعوض هر حرف از آن سوره و استغفار کنید برای او شصت
هزار ملک و کسیکه بخواند در شب جمعه و روز جمعه بنا کرده شود برای او خانه
در جنت و از جناب امام محمد باقر ع منقول است کسیکه بخواند در نماز
واجبی یا سنتی مبعوث خواهد شد روز قیامت در آن جماعتی
که در حفظ و امان خدا باشند و در زیر سایه عرش خدا باشند
و حساب آسان از او کرده شود و نامه عمل بدست راستش داده شود
جاثیه و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلعم منقول
است کسیکه بخواند این را خدای تعالی بوقت حساب ستر
عورتین او نماید و خوف او دور کند روز حساب و از جناب
صادق ع منقول است کسیکه بخواند این را آتش دوزخ بر او
حرام است و از اصحاب محمد صلعم خواهد بود **الاحقاف** و نیز در کتاب مذکور از رسول خدا صلعم
منقول است عطا کرده میشود باو بعدد هر ریگی که در دنیا است ده حسنه و از جناب صادق ع منقول است
هر که بخواند در هر شب یا در هر جمعه نمیرسد باو خوف در دنیا و محفوظ میماند از خوف

آنحضرت محمدؐ و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداؐ منقول
است کسیکه بخواند این سوره را در جنت سیراب خواهد شد از
نهرهای او و از جناب صادقؑ منقول است کسیکه بخواند
گاهی در دین خود شک نکند آلفتح و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خداؐ منقول است هر که بخواند این سوره
را چنان باشد که با محمدؐ در روز فتح مکه باشد و در روایت
دیگر چنان است که با آن حضرت در زیر شجره بیعت نموده باشد
و نیز در کتاب مذکور از حضرت صادقؑ منقول است
که حفظ کنید اموال و زنان و بندگان خود را از تلف شدن
بسبب خواندن سورهٔ فتح الحجرات و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خداؐ منقول است کسیکه بخواند این را داده شود از
اجر ده حسنه موافق کسانیکه اطاعت خدا کرده باشند یا نافرمانی
او کرده باشند و از جناب صادقؑ منقول است کسیکه
بخواند این سوره را در هر شب یا در هر روز از زائرین نبیؐ
خواهد بود ق و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداؐ
منقول است که آسان میگرداند
حق تعالے سکرات موت را باقرءِ

و از جناب باقر علیه السلام منقول است
کسیکه بخواند در نماز فرائض یا نوافل خود وسعت می دهد
حق تعالی در رزق و عنایت میکند نامه عملش را در دست راست
و حساب آسان کند از والذاریات و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خدا صلعم منقول است کسیکه بخواند این را عطا
کرده میشود ده حسنه بعدد هر بادیکه در دنیا می وزد و از جناب
صادق علیه السلام منقول است هر که بخواند این سوره را هر روز یا
هر شب اصلاح میکند حق تعالی روزی او را و روزیش وسیع
گرداند و قبرش را نورانی گرداند بآن نوریکه تا بقیامت تابان باشد
طور و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلعم منقول است
کسیکه بخواند این را لازم است بر حق تعالی آنکه ایمن کند او را
از عذاب و از نعمتهای جنت متنعم سازد و از امام محمد باقر علیه السلام
منقولست هر که بخواند این را جمع کرده شود برای او نیکی دین و دنیا
النجم و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلعم منقول است
کسیکه بخواند این را عطا کرده شود از اجر ده حسنه موافق
کسانیکه تصدیق و تکذیب نبی صلعم کرده اند و از جناب صادق علیه السلام
منقول است کسیکه مداومت نماید بر خواندن این سوره

در

در هر شب زندگانی سکینه در میان مردم بخیر و نام نیک القمر
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است کسیکه
بخواند این را یک روز میان و مبعوث میشود در روز قیامت
با روی تابان مانند ماه شب چهارده و هر که بخواند این سوره
را در هر شب خواهد بود بهتر و می آید در روز قیامت در حالتیکه
روی او روشن تر از روی مردمان باشد و از جناب صادق ع
منقول است هر که بخواند این سوره را بر می آورد او را حق تعالی
از قبرش در حالیکه سوار میشود بر ناقه از ناقهای جنت الرحمن
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است
کسیکه بخواند این را خدای تعالی بر ضعیفی او رحم کند و چنان
باشد که شکر نعمتهای الهی کرده باشد و برای هر شئ عروس
است و عروس قرآن سوره رحمن است و از جناب صادق ع
منقول است کسیکه مداومت خواندن این سوره نماید رویش
سفید و نورانی باشد الواقعه و نیز در کتاب مذکور از جناب
رسول خدا منقول است کسیکه بخواند این را نوشته نمی شود
از غافلین و نیز از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند در
هر شب نمیرسد باو پریشانی و از جناب صادق ع منقولست

کسیکه بخواند پیش از خواب کردن ملاقات می کند
با حق تعالے با روی تابان مانند ماه شب چهارده
واز جناب امام جعفر صادق علیہ السلام
منقول است کسیکه بخواند در هر شب جمعه
دوست میدارد او را حق تعالی **المجادلة** ونیز در کتاب
مذکور از آن حضرت ع منقول است کسیکه بخواند این سوره
را نوشته میشود برای او اینکه از حزب خداست روز قیامت
واز حضرت صادق ع منقول است کسیکه بخواند سوره مجادله
وحدید را در نماز فریضه از عذاب خدا محفوظ ماند **حدید**
ونیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند
این سوره را نوشته میشود از ان جماعتی که ایمان آورده اند
بخدا و رسول او واز جناب صادق ع منقول است کسیکه
پیش از خواب مسبحات خمس را بخواند نمی میرد تا آنکه جناب
قائم ع را ببیند واگر بمیرد در جوار جناب رسول خدا ص خواهد
بود **الحشر** ونیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص منقول
است که هر که بخواند این سوره را درود می فرستد براو جمیع
خلق خدا از بهشت ودوزخ وعرش وکرسی وحجابها

وہفت آسمان وہفت زمین وہوا وبادو درختان ومرغان وکوہہا
وآفتاب وماه وملائکه برای او استغفار کنند واگر درآن
روزیا دران شب بمیرد شهید مرده باشد واز جناب صادق ع
منقول است کسیکه در شب بخواند آنرا وسوره رحمن را حق تعالی
فرشته را موکل سازد که شمشیر کشیده پاسبانی او واہل او واموال
او کنند تا صبح الممتحنة ونیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا
منقول است کسیکه بخواند این سوره را جمیع مومن ومومنات
شفیع او بروز قیامت خواہند بود از جناب امام زین العابدین ع
منقول است کسیکه این سوره را در نماز فرائض ونوافل بخواند
حق تعالی دلش برای امتحان سکیند ودیده اش را منور
مسیازد وجنون وفقیری در بدن واولاد نیرسد الصف
ونیز در کتاب مذکور از ان حضرت م منقول است کسیکه بخواند
این را حضرت عیسی ع در دنیا برد درود میفرستند واستغفار
سکینند برای او ودر آخرت دوست خود میگردانند او را واز
جناب صادق ع منقول است کسیکه مداومت نماید برخواندن
این سوره در فرائض ونوافل خود حق تعالی در صف
ملائکه وانبیا جا دہد او را الجمعه ونیز در کتاب مذکور از

آن حضرت صؑ منقول است کسیکه بخواند این را عطا کرده میشود
ده حسنه موافق عدد آن کسانیکه در جمعه می آیند یا انکیه نمی آیند
مگر در شهر مسلمانان می مانند و از جناب صادق عؑ منقول
است که بر شیعیان ما لازم است انکیه در هر شب جمعه سوره
جمعه و سورهٔ اعلی بخوانند و در نماز ظهر جمعه سورهٔ جمعه و منافقون را
بخوانند پس هرگاه ایشان برین عمل کروند چنان باشد که
متابعت و پیروی جناب رسول خدا بعمل آورده‌اند حقتعالی
در عوض آن جنت بر ایشان لازم گرداند المنافقون
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند
این سوره را نفاق و شک در دین خود نه بیند التغابن
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه این
سوره را بخواند در نماز فرائض آن سوره روز قیامت شفاعت
خواه و گواه عادل پیش حق تعالی خواهد بود تا انکیه او را بجنت
برساند طلاق و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت صؑ منقولست
کسیکه بخواند این سوره را بمیرد بر طریق حضرت پیغمبرؐ و از
جناب صادق علیه السلام منقول است کسیکه این سوره را
در نماز فرائض همراه سوره تحریم بخواند نگاه دارم او را در روز قیامت

از خوف و حزن و آتش دوزخ مخلصی و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند این را عطا کند او را حق تعالی توبه نصوح تبارک و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که هر که بخواند این را چنان باشد که شب قدر را احیا کرده است و این سوره برای او امان و نجات دهنده است از عذاب قبر و از جناب باقر منقول است کسیکه بخواند این را در هر شب پس اگر منکر و نکیر از جانب پایهای بیایند پاهایش بگویند که شما را از جانب ما راهی نیست چرا که این بنده سوره تبارک را میخواند و چون از جانب بالین بیایند بایشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این بنده هر روز تلاوت سوره ملک مینمود و از جناب امیر المؤمنین منقول است که هر که بخواند آنرا روز قیامت بر بالای بالهای ملائکه ایستاده باشد و روی او مانند یوسف باشد ن والقلم و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده کسیکه بخواند این را عطا کرده میشود باو ثواب کسانیکه عادت ایشان نیکو کنند و از جناب صادق منقول است کسیکه بخواند این را در نماز فرائض و نوافل گاهی فقیری باو نرسد و از فشار قبر محفوظ ماند

الحاقه ونیز در کتاب مذکور از ان حضرت ع آورده کسیکه بخواند
این را حق تعالی با وحسابی آسان کند و از جناب امام محمد باقرع
منقول است که زیاده کنید تلاوت این سوره را در نماز فرائض
و نوافل و خواننده این سوره با ایمان بمیرد معارج ونیز در
کتاب مذکور از آن حضرت ع آورده کسیکه بخواند این را عطا
کرده میشود ثواب آن گروهی که امانت و عهد و میثاق را حفاظت
میکنند و نماز خود را ضایع نمیکنند و از جناب باقرع منقولست
کسیکه مداومت خواندن این سوره بکند بروز قیامت ان
گناهان او سوال نکند حق تعالی و همراه محمد ص در جنت جا دهد
نوح ونیز در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده کسیکه بخواند
این را پس خواهد همراه آن مومنین که دعوت جناب نوح ع را قبول
کرده بودند و از جناب صادق ع منقول است هر کسیکه ایمان بخدا و
بر رسول آورده است گاهی خواندن این سوره ترک نکند الجن
ونیز در کتاب مذکور از ان حضرت ص آورده کسیکه بخواند این سوره
را عنایت کرده میشود ثواب آزاد کردن بنده موافق عدد هر جن
و شیطان و موافق آن کسانیکه تصدیق و تکذیب آن حضرت
کرده اند و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند این را

در زندگی خود از چشم بد و کید و از مکر جن محفوظ ماند و در قیامت با محمد
خواهد بود ص **مزمل** و نیز از آن حضرت ع منقول است کسیکه بخواند
این سوره را تنگی دین و دنیا ازو دفع گردد و از جناب صادق ع
منقول است کسیکه بخواند این را در نماز عشا یا در نماز شب آن
شب و روز با این سوره گواه باشند بر عمل او و زنده دارد حق
تعالی او را بر زندگی نیکو و بمیراند حق تعالی بمردن نیکو **المدثر**
و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده کسیکه بخواند این را
عطا کرده میشود او را ده حسنه موافق عدد آن جماعتی که تصدیق و
تکذیب رسول خدا ص کرده اند و از جناب باقر ع منقول است کسیکه
در نماز فریضه بخواند لازم است بر حق تعالی آنکه در قیامت
بجوار جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله جا دهد و هرگز در دنیا
شقاوت باو نرسد **القیمه** و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص
منقول است کسیکه بخواند این را من و جبرئیل شهادت میدهیم
باینکه او ایمان بروز قیامت داشته و روشنی روی او در آن
روز غلبه کند بر روهای دیگر و از جناب صادق ع منقول است
کسیکه مداومت کند بآن و عمل نماید بمضمون آن حق تعالی او را
با حضرت رسول ص محشور گرداند در بهترین صورتها و آن حضرت

اورا بشارت دهد و بر ویش خندد تا از پل صراط و میزان اورا
بگذراند دهر نیز در کتاب مذکور از آن حضرت ص منقول است
کسیکه بخواند آنرا جزای وی بخدای تعالی جنت و حریر حسب باشد
و از امام محمد باقر ع مرویست کسیکه این سوره را در هر صبح پنجشنبه
بخواند خدای تعالی هشت صد دختر باکره و چهار هزار زن حور
العین با و کرامت کند و با حضرت رسول ص رفیق باشد و بسند معتبر
از علی بن عمر مرویست که بخدمت امام علی نقی ع در روز سه شنبه
رفتم حضرت فرمود که دیروز ترا ندیدم گفتم نخواستم که در روز
دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود هر که خواهد که خدا او را از شر دوشنبه
نگاهدارد باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز هل اتی علی
الانسان بخواند چنانکه حق تعالی میفرماید فَوَقٰهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِکَ
الْیَوْمِ وَ لَقّٰهُمْ نَضْرَةً وَ سُرُوْرًا یعنی پس خدا ایشان را نگاه
داشته از شر آن روز و باستقبال ایشان فرستاد نضارت و
خوشحالی و سرور و شادی را و مرویست که امام رضا ع در صبح روز
دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سوره هل اتی میخواندند و در رکعت
دوم سوره هل اتیک حدیث الغاشیه المرسلات صاحب
نخبه از جناب طبرسی ره در کتاب مجمع البیان از جناب رسول خدا ص

نقل کرده که هر که بخواند این سوره را نوشته میشود انکه نیست از مشرکان
نبا و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا آورده هر که بخواند
سورهٔ عم یتساءلون را سیراب گرداند حق تعالی از شراب سرد در
روز قیامت و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده که
مداومت نماید بر خواندن این سوره در هر روز در ان سال حج
بیت الله نصیب او شود النازعات طبرسی در کتاب مذکور
از جناب رسول خدا آورده هر که بخواند این سوره را نخواهد بود
درنگ در حساب او در روز قیامت مگر بقدر نماز واجب تا داخل
بهشت شود و نیز در کتاب مذکور از جناب امام جعفر صادق ع آورده
که هر که بخواند این سوره را نمی میرد مگر سیراب و مبعوث نشود مگر سیراب
و داخل بهشت نشود مگر سیراب عبس طبرسی در کتاب مذکور از ان
حضرت آورده که هر که بخواند این سوره را می آید در روز قیامت
در حالتیکه روی او خندان باشد و نیز در کتاب مذکور از امام
جعفر صادق ع آورده که هر که بخواند سورهٔ عبس و اذا الشمس
کورت را خواهد بود در سایه حق تعالی و در سایه کرامت او کورت
طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت روایت کرده که هر که بخواند
این سوره را حق تعالی در پناه خود گیرد از رسوائی روز قیامت

وقتیکه لنشر صحیفه او نماید انفطار طبرسی در کتاب مذکور از انحضرت آورده هر که بخواند این سوره را عطا سکند حق تعالی او را بعدد هر قبری و بعدد هر قطره آبی یک حسنه و در قیامت کار او با صلاح آورد مطففین و نیز در کتاب مذکور آورده کسیکه بخواند این سوره را سیراب گرداند او را حق تعالی از شراب رحیق مختوم انشقت و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را داده نمیشود نامهٔ اعمال از پس پشت او و فاضل سنائی آورده که اگر زنی این سوره را به بندد وضع حمل بر او آسان گردد و لاکن چون وضع حمل او شود فی الفور از و جدا سازند و اگر بر چهار پایه بخواند آن حیوان محفوظ باشد و اگر بر مار و عقرب و رتیل گزیده خوانند آن درد ساکن گردد و اگر بر دیوار خانه بنویسند حشرات الارض از ان خانه بیرون روند بروج و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را عطا سکند بعدد هر روز جمعه و روز عرفه که در دنیا است با ده حسنه و از جناب صادق عم آورده کسیکه بخواند آنرا در نمازهای واجب حشر او و ایستادن او با پیغمبران مرسل صلعم خواهد بود چه آن سوره پیغمبران است طارق و نیز

در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده کسیکه بخواند این سوره را
عطا میکند حق تعالی او را بعدد هر ستاره که در آسمان است
ده حسنه و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند آن را
در نماز فرائض بروز قیامت پیش خدا او را منزلت عظیمی باشد و در
بهشت از رفقای پیغمبران و اصحاب ایشان باشد فاضل
سنانی نوشته هر که جراحتی داشته باشد این سوره را بشوید و
آب آن را بر آن جراحت بریزد و آن را بشوید آن جراحت
خوب شود و خون آن بایستد و هر که این سوره را بر مشروبی
بخواند و بیاشامد آزاری نکند اعلی طبرسی رح در کتاب مذکور
از آنحضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را عطا میکند او را
حق تعالی اجر بعدد هر حرفی که نازل کرده است بر ابراهیم
و موسی ع و محمد ص ده حسنه و نیز در کتاب مذکور از جناب امیرالمومنین ع
آورده که اگر مردم میدانستند چیزیکه درین سوره است هر آینه
میخواندند این سوره هر روز بیست مرتبه و بدرستیکه هر که بخواند
این سوره را گویا خوانده است صحف ابراهیم و موسی ع را و از
جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند آنرا در نماز فریضه
یا نافله گویند او را که از هر دری بهشت که میخواهی داخل شو

غاشیه

غاشیه طبرسی رح در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که
هر که بخواند این سوره را خدای تعالی حساب او آسان گرداند
فجر طبرسی رح در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده که هر که
بخواند این سوره را در شبهای ده ذی الحجه آمرزیده میشود و هر که بخواند
در سایر روزها خواهد بود از برای او نوری در روز قیامت
بلد طبرسی رح در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هر که
بخواند این سوره را ایمن میماند از غضب خدای تعالی
در روز قیامت شمس طبرسی رح در کتاب مذکور از انحضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را پس گویا تصدیق کرده است
بهر چه تابیده است بر آن آفتاب و ماه و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که هر که بسیار بخواند در روزی
یا در شبی سوره والشمس و ضحیها و اللیل اذا یغشی و الضحی
و الم نشرح را هر چه که پیش حاضر باشند در قیامت برای
او شهادت بدهند حتی مو و گوشت و خون و عروق و عصبها
و استخوانها و جمیع اعضای او و خدای تعالی فرماید که من شهادت
شما را قبول کردم از بنده که خودای فرشتگان ببرید او را به بهشت
و هر جا که او اختیار نماید با و عطا کند گوارا باد فضل و رحمت

من از برای بندهٔ من اللیل طبرسی رح در کتاب مذکور از ان
حضرت آورده که هر که بخواند این سوره را خدای تعالی چندان
کرامت باو دهد که راضی گردد و عافیت بخشد او را از تنگی روزی
الضحی طبرسی رح در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده
که هر که بخواند این سوره را خواهد بود از ان جماعتی که راضی
باشد خدا از انها و محمد صلعم او را شفاعت کند و خواهد بود او را ده
حسنه بعدد هر یتیمی و سوال کننده الم نشرح طبرسی رح در
کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا سکیند باو اجر مانند کسیکه ملاقات کرده باشد محمد را
وازغمها شاد گردانیده باشد آن حضرت را والتین
طبرسی رح در کتاب مذکور از انحضرت صلعم آورده که هر که بخواند
این سوره را عطا سکیند خدای تعالی او را عافیت و یقین
مادام که در دنیا باشد و چون بمیرد عطا سکیند او را خدای
تعالی از اجر بعدد هر که خوانده باشد این سوره را ثواب
روزه یک روز العلق طبرسی رح در کتاب مذکور از آن
حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را پس گویا خوانده
است جمیع سورهای مفصل را و سورهای مفصل هشتاد و

سوره هست علی الاختلاف و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام
جعفر صادق ع آورده که هر که بخواند در روزی یا در شبی اقرا باسم
ربک الاعلی را و در ان روز یا در ان شب بمیرد چنان باشد
که شهید مرده باشد خدا او را با شهیدان محشور گرداند و چنان
باشد که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا ص جهاد کرده باشد
القدر طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت ص آورده که هر که
بخواند این سوره را عطا کرده میشود او را اجر مانند کسیکه روزه
گرفته باشد ماه رمضان را و احیا کرده باشد شب قدر را و نیز
در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که بخواند
در شب انا انزلناه بآواز بلند چنان باشد که شمشیر بر کشیده
باشد در راه خدا و اگر آهسته بخواند مانند کسی باشد که کشته شده
باشد و غلطیده باشد در خون خود در راه خدا و هر که بخواند
این سوره را ده مرتبه محو کند خدای تعالی از و هزار گناه را
بدانکه احادیث در فضیلت خواندن سوره انا انزلناه بسیار
است از جهت اختصار ایراد کرده نشد البیّنه طبرسی ره در
کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که بخواند این سوره را
خواهد بود در روز قیامت با محمد ص و نیز در کتاب مذکور از

از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که بخواند سوره لم یکن را
از شرک بیزار گردد و داخل شود در دین محمد ص و مبعوث کند
خدای تعالی او را در حالتیکه مومن باشد و حساب او آسان
کند زلزلت طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت ص آورده
که هر که بخواند این سوره را پس گویا خوانده است سوره بقر
را و عطا کرده میشود باو اجر مانند کسیکه ربع قرآن را خوانده
باشد العادیات طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را عطا کرده میشود از او اجر
ده حسنه بعدد هر که خوابیده باشد در مزدلفه و حاضر باشد در
جمع و جمع مشعر الحرام را گویند از جهت اجتماع مردم در ان و
نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که مداومت نماید بر خواندن این سوره مبعوث سکیند
او را حق تعالی با امیر المومنین ع در روز قیامت و خواهد بود
از رفقای آن حضرت القارعة طبرسی در کتاب مذکور
از انحضرت ص آورده که هر که بخواند این سوره را ثقیل
میگرداند خدای تعالی ترازوی اعمال او را در روز قیامت
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که

بخواند سورهٔ قارعه را ایمن سیانماز فتنه دجال در دنیا و از
حرارت جهنم در آخرت التکاثر طبرسی رح در کتاب مذکور
از ان حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره را حساب نکیند
او را خدای تعالی از نعمتهای که کرامت کرده است او را در
دنیا و عطا میکند باو از اجر مانند کسیکه هزار آیه را خوانده باشد
العصر طبرسی رح در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که
هر که بخواند این سوره را ختم میکند خدای تعالی کار او را بالصبر
و خواهد بود با اصحاب حق در روز قیامت الهمزه طبرسی رح
در کتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا کرده میشود باو از اجر ده حسنه بعدد هر که استهزا کرده باشد
بمحمد صلعم و اصحاب او الفیل طبرسی رح در کتاب مذکور از انحضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را عافیت می بخشد او را خدای
تعالی در ایام حیاتش از قذف و مسخ لایلاف طبرسی رح
در کتاب مذکور از انحضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا کرده میشود از اجر ده حسنه بعدد هر که طواف و اعتکاف
کرده باشد الماعون طبرسی رح در کتاب مذکور از انحضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را می آمرزد او را اگر زکوة

داده باشد الکوثر طبرسی رح در کتاب مذکور از آن حضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را سیراب میگرداند حق تعالی
او را از آب بهشت الکافرون طبرسی رح در کتاب مذکور
از ان حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره را پس گویا ربع
قرآن را خوانده باشد و دور شوند از و شیاطین و بری شود
از شرک و عافیت یابد از فزع اکبر النصر طبرسی رح در کتاب
مذکور از ان حضرت آورده که هر که بخواند این سوره را پس
گویا حاضر باشد با محمد صلی اللہ در فتح مکه تبت طبرسی رح در کتاب
مذکور از ان حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را امید
دارم که جمع نکند خدای تعالی با ابی لهب در یکجا الاخلاص
طبرسی رح در کتاب مذکور از انحضرت صلعم آورده که هر که بخواند
این سوره را پس گویا خوانده است ثلث قرآن و عطا
کرده میشود با و از اجر ده حسنه بعدد هر که ایمان آورده است
بخدا و فرشتگان و کتابها و پیغمبران و بروز قیامت و نیز در کتاب
مذکور از ان حضرت ع مرویست که هر که بخواند قل هو الله احد
را یک مرتبه برکت داده میشود با و و هر که بخواند ده مرتبه
برکت داده میشود بر او و بر اهل او و بر جمیع همسایگان او و اگر

بخواند دوازده مرتبه بنا کرده میشود از برای او دوازده قصر در بهشت و میگویند کاتبان اعمال با یکدیگر بیائید تا به بینیم قصرهای برادر خود را اگر بخواند صد مرتبه کفاره گناهان بیست و پنج ساله او گردد بغیر از خون ناحق و مظلمه مال مردم و اگر بخواند چهار صد مرتبه کفاره گناهان چهار صد ساله او گردد و اگر بخواند هزار مرتبه نمیرد تا آنکه به بیند مکان خود را در بهشت یا دیگری به بیند از برای او و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که چون حضرت رسالت پناه صلعم بر سعد بن معاذ نماز کردند فرمودند که هفتاد هزار فرشته بر او نماز کردند که جبرئیل در میان ایشان بود از جبرئیل پرسیدم که بچه عمل مستحق این کرامت شده که شما بر او نماز کردید گفت بسبب اینکه قل هو الله احد میخواند ایستاده و نشسته و سوار و پیاده و رفتن و برگشتن و ابن فهد در کتاب عدة الداعی از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که هر که بگذرد روز بر او یک جمعه نخوانده باشد در آن قل هو الله احد پس بمیرد مرده است در دین ابی لهب الفلق و سورة الناس طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ

برب الناس را پس گویا خوانده است جمیع کتابها که نازل
کرده است خدای تعالی بر پیغمبران خود و نیز در کتاب مذکور
آورده که حضرت رسالت پناه ص فرمودند که نازل شد
بر من چند آیه که هرگز نازل نشده است مثل آن و آن
معوذتین است یعنی قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و نیز در کتاب مذکور آورده که آن حضرت بعقبة بن
عامر فرمودند که آیا تعلیم کنم بتو آن دو سوره که افضل قرآن اند
گفت بلی پس معوذتین را تعلیم او فرمودند

فصل پنجم در بیان خواندن بعضی از آیات قرآنی و دعا و نماز و دوا از برای حفظ قرآن

اما ثواب خواندن بعضی از آیات قرآنی صاحب تحفه
از کتاب جامع الاخبار از جناب رسول خدا ص آورده که هر که
بخواند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ را می‌نویسد حق تعالی برای او
بعدد هر حرفی چهار هزار حسنه و محو میکند از و چهار هزار سیئات
و بلند میگرداند برای او چهار هزار درجه و نیز در کتاب مذکور
از آنحضرت ص آورده که هر که بسم الله الرحمن الرحیم بگوید بنا
میکند خدای تعالی برای او در بهشت هفتاد هزار قصر از

یاقوت سرخ ودر هر قصر هفتاد هزار خانه که از مروارید سفید باشند ودر هر خانه هفتاد هزار تخت از زبرجد سبز وبر هر تختی هفتاد هزار فرش از سندس واستبرق وبر آن زوجه باشد از حور العین که او را هفتاد هزار گیسو باشد وبر رخساره راست او مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وبر رخساره چپ او عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ وبر پیشانیش الْحَسَنُ وبر زنخدانش الْحُسَيْنُ وبر دو لبش بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ نوشته شده باشد و طبرسی رح در کتاب مجمع البیان از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هرگاه معلم از برای کودک بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ پس حق تعالی برأت آزادی از دوزخ برای آن کودک وپدر ومادر ومعلم نمیفرستد ونیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که خواهد نجات دهد او را حق تعالی از نوزده زبانیه جهنم پس بخواند بسم اللہ الرحمن الرحیم را که این نوزده حرف است تا بگرداند حق تعالی هر حرفی را از بسم اللہ سپر برای یک از زبانیه ونیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که فرمودند بجناب امیر ع که سید کلام قرآن است وسید قرآن سورۂ بقره وسید سورۂ بقره آیة الکرسی یا علی درین آیه پنجاه

کلمه است و در هر کلمه پنجاه برکت است و نیز در کتاب مذکور
از امام محمد باقرؑ آورده که هر که بخواند آیة الکرسی را یکمرتبه دور
سکند حق تعالی از و هزار مکروه را از مکروهات دنیا و هزار مکروه
از مکروهات آخرت که سهل ترین مکروهات دنیا تنگدستی و
سهل ترین مکروهات آخرت عذاب قبر است و حسن طبرسی رح
در کتاب مکارم الاخلاق از ابوذر رض آورده که عرض کردم بخدمت
رسالت پناهؐ که کدام آیه از آیتهای قرآن بزرگتر است فرمودند
که آیة الکرسی و نیز در کتاب مذکور از امام رضاؑ مرویست که جناب
رسالت پناهؐ فرمودند که صد مرتبه آیة الکرسی را بخواند چنان باشد
که در مدت حیات خود عبادت کرده باشد و کلینی در کتاب
کافی از جناب رسالت پناهؐ آورده که هر که بخواند اول سوره
بقره را تا مفلحون و آیة الکرسی را تا العظیم و سه آیه از آخر سوره
بقره که اولش لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ تا آخر
سوره نمی بیند در نفس خود و مال خود هیچ مکروهی و نزدیک
نمیشود با او شیطان و فراموش نمیکند قرآن را و طبرسی
در کتاب ام البیان از جناب رسالت پناهؐ آورده که هر که
بخواند دو آیه از آخر سوره بقره یعنی اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا

اُنزِلَ تا آخر سوره در شبی کفایت میکند او را از قیام آن شب و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که خدای تعالی فرمود که بتو و امت تو گنجی از گنجهای عرش خود کرامت کردم فاتحة الکتاب و خاتمه سورهٔ بقره یعنی اٰمَنَ الرَّسُوْلُ و علی بن ابراهیم در تفسیرش از آنحضرت ع آورده که چون بنده این دو آیه بخواند و بآنجا رسد که غُفْرَانَكَ رَبَّنَا حق تعالی گوید آمرزیدم ترا و چون گوید رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا میگوید حق تعالی مواخذه نکنم ترا و چون گوید وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا گوید تکلیف نکنم ترا که طاقت آن نداشته باشی و چون گوید فَاعْفُ عَنَّا گوید عفو کردم و چون گوید وَاغْفِرْ لَنَا گوید آمرزیدم ترا و چون گوید وَارْحَمْنَا گوید رحم کردم بر تو و چون گوید فَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِیْنَ گوید نصرت دادم شما را بر جمیع کافران و از آنحضرت منقولست که هر که آیهٔ شهادت را بخواند و در آخر آن بگوید وَاَنَا عَلٰی ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِیْنَ حق تعالی بعدد هر حرفی از آن فرشته بیافریند تا برای او آمرزش و استغفار کنند تا روز قیامت و هر که این آیه را بخواند حق تعالی هشت در بهشت برای او بگشاید و هفت در دوزخ بر او به بندد و صاحب روضة الاذکار از جناب رسول خدا نقل کرده که آیة الکرسی عظیم ترین آیهای قرآنی است و تقدیس حق تعالی میکند نزد عرش او و کسی که بخواند بعد هر نماز فریضه حق تعالی قبض روح او کند بآسانی و چنان باشد که بمعیت پیغمبران جهاد کرده

تا بدرجه شهادت فائز شده باشد و مانعی نباشد او را در داخل
شدن جنت و مداومت نکنند بر خواندن آیة الکرسی مگر صدیق
و عابد و کسیکه بخواند در وقت خواب حق تعالی امین گرداند
او را و همسایه او را و همسایه همسایه او را و ابرار انکه حوالی خانه او اند از شر شیطان
تا صبح آنروز و در حدیث دیگر فرمود که سید بشر آدم و سید
عرب محمد و سردار فارس سلمان و سید حبشه بلال و سردار
کوهها طور و سید درخت ها سدر و سید ماهها ماههای حرام
یعنی ذیقعده ذی الحجه محرم الحرام و سید روزها جمعه و سید کلام
قرآن و سید قرآن بقره و سید البقره آیة الکرسی و دران پنجاه
کلمه است و در هر کلمه پنجاه برکت است و آنرا امام محمد باقر روایت
کسیکه بخواند آیة الکرسی را دفع سکیند حق تعالی از وهزار مکروهات
دنیا و مثل آن مکروهات آخرت که سهل ترین مکروهات دنیا
فقر و سهل ترین مکروهات آخرت عذاب قبر است ایضا مرویست
که در وقت بیرون آمدن از خانه آنرا بخواند هیچ مکروهی باو
نمی رسد تا انکه بر گردد و آنرا امام رضاء منقول است کسیکه
بخواند آن را در وقت خواب محفوظ گردد از فالج و هر که بعد
از نماز صبح بخواند ضرر نمی رساند باو هیچ صاحب نیشی و از

حضرت رسول خدا صلعم مرویست که خواندن چهار آیه از اول سوره
بقره و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و سه آیه از آخر همان سوره
دفع میکند بدی را از و و از مال او و دور میکند شیطان را او
و نسیان را و ابو ذر از ان حضرت سوال کرد که کدام آیه عظیم ترین
آیات است در قرآن فرمود که آیة الکرسی و امام موسی کاظم ع شنید که
کسی آیة الکرسی میخواند فرمود که سبحان الله نازل شد برات بیزاری
او از آتش دوزخ و از امیر المومنین ع منقول است کسیکه
حشمتش آزار داشته باشد آیة الکرسی بخواند و در خاطرش
قرار دهد که برطرف میشود بتوفیق الهی عافیت می یابد و کسیکه
پیش از طلوع آفتاب یازده بار هر یک از قل هو الله احد و
انا انزلناه و آیة الکرسی بخواند حق تعالی مال او را از تلف حفظ
کند و کسیکه وقت بیرون آمدن از خانه آیات انّ فی خلقِ
السّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ تا آخر آل عمران با آیة الکرسی و انا انزلنا
و سورهٔ حمد بخواند باعث قضای حاجتهای دنیا و آخرت او میشود
و از جناب امام رضا ع منقول است که حضرت رسول خدا صلعم
فرمود که هر که صد بار آیة الکرسی بخواند چنان باشد که مدت
حیات خود عبادت کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که هر که

بعد از نماز واجب آیة الکرسی بخواند تا وقت نماز دیگر در امان
خدا باشد و از جناب صادق ع مرویست که حق تعالی امر فرمود
که سورهٔ فاتحه و آیه شهد الله و آیة الکرسی و آیه قل اللهم مالک الملک
را بر زمین آورند ایشان بعرش الهی آویختند و گفتند پروردگارا
ما را یکجا میفرستی نزد اهل خطا و اهل گناه حق تعالی فرمود که بروید
بزمین بعزت و جلال خودم سوگند که هر که از آل محمد ص و شیعیان
ایشان شما را تلاوت کند بعد از نمازهای واجب
البته نظر الطاف و رحمت خود را هر روز هفتاد
بار شامل حال او می کنم و در هر نظر هفتاد حاجت او را
بر می آورم و او را قبول می کنم هر چند معصیت بسیار
کرده باشد صاحب روضة الاذکار آورده کسیکه چیزی دفن
کرده باشد و نداند که در کجا است چون بنویسد از سورهٔ نساء
این آیه را ان الله یامرکم ان تؤدوا الامانات را بر ظرف
نو و آب باران آنرا بشوید و بآن مکان بپاشد یافته می شود
انشاء الله تعالی المائده کسیکه بنویسد آنرا و در منزل یا صندوق خود
بگذارد دزد در راه بر آن نیابد الانعام کسیکه آیه و ان یمسسک الله
بضر را ازین سوره در وقت سحر بر کاغذ بنویسد و بر در پهلوی

ودر دست بند و صحت یابد اعراف حضرت امیر المؤمنین ع فرمود که بحق آن خدائیکه محمد را برانگیخت و اهل بیتش را گرامی ساخت که آنچه مردم طلب کنند از چیزیکه حافظ باشد از سوختن یا غرق شدن یا دزد و یا گریختن چهارپایه یا کنیز یا غلام العتبه در قرآن است شخصی بر خواست و از حفظ سوختن و غرق شدن سوال نمود حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان

إِنَّ وَلِيِّيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

و شخص دیگر گفت که در مکانی میباشم که حیوانات درنده بسیار اند و بخانه من داخل میشوند حیوانی را ضایع میکنند و بدر رمی روند حضرت فرمود که این دو آیه را بخوان

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

الانفال چون بنویسید و با خود دارید نزد حاکم غالب بخصم خود شوند التوبة کسیکه آنرا نوشته میان بار گذارد ایمن شود از دزد و سوختن یونس چون ازین سوره آیه

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَسَّهُ

كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ بر كوزه نو نويسند
و آنرا از روغن زيتون پر كنند و بر بالای آتش ملائم گذارند
و كسيكه در دريا و ساق يا در دپهلو داشته باشد و از ان بمالد صحت
يابد هود از حضرت امير المؤمنين ؑ مرويست كسيكه از غرق
شدن ترسد اين آيت را بخواند بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖيهَا وَمُرْسٰيهَا
اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ بِسْمِ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِيْنِ
وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى
عَمَّا يُشْرِكُوْنَ طبرسی در كتاب مجمع البيان از جناب
رسالت پناه ؐ آورده كه هر كه حفظ نمايد ده آيه را از اول سوره
كهف از فتنه دجال محفوظ ماند و نيز در كتاب مذكور از انحضرت ؐ
آورده كه هر كه بخواند آخر سوره حشر را يعنی لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا
الْقُرْاٰنَ بخشيده ميشود گناهان گذشته و آينده او و نيز در
كتاب مذكور از انحضرت صلعم آورده كه هر كه بخواند آيات آخر حشر
در شبی يا در روزی و بميرد دران شب يا دران روز واجب ميشود
او را بهشت كفعمی در كتاب بلد الامين آورده كه محمد بن علی شريف
العلوی را غم و هم عارض شد و مال و جاهش برطرف شد

با اینهم رسید او را خوف از سلطان پس حضرت رسالت پناه را
در خواب دید و شکوه کرد در خدمت آن حضرت از چیزهای
که باو رسیده بود فرمودند که بخوان این شش آیه با جوابهای
آنها نزد هر سختی بدرستیکه خدای تعالی خلاص سکیند ترا از آن
هم و غم و بر میگرداند برای تو مال ترا و جاه ترا و امان سیدهد
ترا از سلطان و کفایت سکیند امر دنیا و آخرت ترا و نمی خواند
آنرا هیچ مهمومی مگر آنکه فرج سیدهد خدای تعالی او را از آن
و نمیخواند آنرا هیچ قرضداری مگر آنکه ادا سکیند قرضه او را
و نمیخواند آنرا هیچ دیوانه مگر آنکه بهوش می آید محمد ابن علی گوید
که پس بیدار شدم و بعد از نماز این آیات را خواندم که ناگاه
رسول سلطان بطلب من آمد و گفت که ترسانیدی مرا
در خواب و گمان دارم که دعائی بد کردی برای من والله
که از من خوفی بتو نخواهد رسید ورد کرد بر سر من آنچه را که از
من گرفته بود و زیاده نمود بر آن از مال خودش و بتحقیق که
دیدم ببرکت این آیات هر چیزی را امنیت آیات اوّل
اَلَّذِیْنَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُّصِیْبَةٌ قَالُوْا اِنَّا لِلّٰهِ وَ اِنَّا اِلَیْهِ
رَاجِعُوْنَ جواب آن اُولٰٓئِكَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰاتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ

ورحمة و اولئك هم المهتدون دوم الذين
قال لهم الناس قد جمعوا لكم فاخشوهم فزادهم
ايمانا وقالوا حسبنا الله ونعم الوكيل جواب آن
فانقلبوا بنعمة من الله وفضل لم يمسسهم سوء
واتبعوا رضوان الله والله ذو فضل عظيم سوم
وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر
عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من الظالمين جواب آن فاستجبنا له ونجيناه
من الغم وكذلك ننجي المؤمنين چهارم وايوب اذ
نادى ربه اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين
جواب آن فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه
اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى للعابدين
پنجم وافوض امري الى الله ان الله بصير بالعباد
جواب آن فوقاه الله سيئات ما مكروا وحاق
بآل فرعون سوء العذاب ششم الذين اذا فعلوا
فاحشة او ظلموا انفسهم ذكروا الله فاستغفروا
لذنوبهم ومن يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا

عَلٰی مَا نَعْلُوا وَ هُمْ یَعْلَمُوْنَ جواب اُوْلٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ
مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ جَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰارُ خٰلِدِیْنَ
فِیْهَا وَ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰامِلِیْنَ اما دعا و نماز و دوا برای حفظ
قرآن پس کلینی در کتاب کافی آورده که جناب رسالت پناه
بجناب امیر المومنین ع بجهت فراموش نکردن قرآن این دعا
تعلیم کردند اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنِیْ بِتَرْكِ مَعَاصِیْكَ اَبَدًا مَا
اَبْقَیْتَنِیْ وَ ارْحَمْنِیْ مِنْ تَكَلُّفِ مَا لَا یَعْنِیْنِیْ وَ ارْزُقْنِیْ
حُسْنَ النَّظَرِ فِیْمَا یُرْضِیْكَ عَنِّیْ وَ اَلْزِمْ قَلْبِیْ حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا
عَلَّمْتَنِیْ وَ ارْزُقْنِیْ اَنْ اَتْلُوَهُ عَلَی النَّحْوِ الَّذِیْ یُرْضِیْكَ
عَنِّیْ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِكِتَابِكَ بَصَرِیْ وَ اشْرَحْ بِهِ صَدْرِیْ
وَ فَرِّجْ بِهِ قَلْبِیْ وَ اَطْلِقْ بِهِ لِسَانِیْ وَ اسْتَعْمِلْ بِهِ بَدَنِیْ
وَ قَوِّنِیْ عَلٰی ذٰلِكَ وَ اَعِنِّیْ عَلَیْهِ اِنَّهُ لَا مُعِیْنَ عَلَیْهِ
اِلَّا اَنْتَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ و هم و لیست که از برای ازدیاد
قوت حافظه و زوال نسیان جبل و متوالی هر روز ده مرتبه این
دعا بخواند فَفَهَّمْنٰاهٰا سُلَیْمٰانَ وَ كُلًّا اٰتَیْنٰا حُكْمًا وَ عِلْمًا
وَ سَخَّرْنٰا مَعَ دٰاوُدَ الْجِبٰالَ یُسَبِّحْنَ وَ الطَّیْرَ وَ كُنّٰا
فٰاعِلِیْنَ یٰا حَیُّ یٰا قَیُّوْمُ اَللّٰهُمَّ یٰا رَبَّ مُوْسٰی و هم و

و ربّ عیسی و ابراهیم و یا ربّ محمّدٍ صلّی الله علیه
و آله اکرمنی بالفهم و الحفظ و اکرمنی بالخیر و ارزقنی
العلم و الحکمة یا قاضی الحاجات اقض حاجاتی
باعمال الخیرات انّک سمیعٌ مجیبُ الدّعوات اللّهمّ
اخرجنی من ظلمات الوهم و اکرمنی بنور الفهم
اللّهمّ انفعنا بما علّمتنا و علّمنا بما ینفعنا ربّ
زدنی علماً انّک علی کلّ شیءٍ قدیرٌ و حسن طبرسی
در کتاب مکارم الاخلاق از برای زیاده شدن فهم و نیکو شدن
حافظه از امام محمد باقر ع آورده که بنویس بزعفران الحمد و آیة الکرسی
و انا انزلناه و یس و واقعه و سوره حشر و تبارک و قل هو الله احد
و معوذتین را در ظرف پاک بعد از آن بشو از آب زمزم
یا آب باران یا آب پاکی بعد از آن بریز در آن دو مثقال
کندر و ده مثقال شکر و ده مثقال عسل پس بگذار زیر آسمان در
شب و آهنی بر سر آن بنه پس در آخر شب دو رکعت نماز
بگذار و بخوان در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
پنجاه مرتبه و هر گاه فارغ شوی از نماز آن آب را بخور
بدرستیکه این نیکو است و کافی است برای حفظ حافظه

از زنده

انشاء الله تعالی و نیز در کتاب مذکور در چندین روایت آورده که خوردن عسل زیاده سکند قوت حافظه را و خواب قیلوله نیز برای قوت حافظه وارد شده دعای تهلیل که بالا گذشت هر که بنویسد این دعا را در پیاله آب گینه و بیاشامد آنرا بسیار میشود فهم و حافظه او کفعمی در مصباح آورده که خوردن گوشت که متصل گردن باشد بخوردن حلوا و عدس و نان سرد و خواندن آیة الکرسی مورث حفظ میشود و نیز در کتاب مذکور آورده که سه چیز حافظه را می افزاید روزه و مسواک و خواندن قرآن و نیز در کتاب مذکور از برای حفظ قرآن و حدیث و قطع بلغم و قوت پشت از حضرت رسالت پناه آورده که بگیرد قرنفل و سپند و کندر و شکر سپید از هر کدام ده درهم و همه را بساید و مخلوط کند بگر سپند که آنرا ابد ست بالد و بخورد از ان صبح یک درهم و در وقت خواب یک درهم و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگیرد از زعفران یک جزو و از سعد یک جزو و بیفزاید بر آنها عسل را هر روز دو مثقال از آن خورد بهم آنست که از شدت حافظه او را ساحر گویند و نیز در کتاب مذکور آورده که هر که حافظه او کم شده باشد بگیرد دستار کی و سعد هندی

و فلفل سفید و کندر و زعفران خالص مساوی هم و بکوبد و بعسل
مخلوط کند تا هفت روز هر روز بقدر یک مثقال از ان
بخورد و اگر تا چهارده روز از ان بخورد بیم آنست که از شدت
حافظه او را ساحر گویند و محمد ابن بابویه در کتاب من لا یحضره
الفقیه در وصیت حضرت رسالت پناه بحضرت امیر المومنین ع
آورده یا علی نه چیز است که مورث فراموشی میشود خوردن
سیب ترش و کشنیز و پنیر و پس مانده موش و خواندن انچه در
قبرها مینویسند و راه رفتن میان دو زن و زنده انداختن شپش و
حجامت کردن در مغاک پس سر و بول کردن در آب ایستاده
و کفعمی رح در مصباح از جناب شیخ طوسی رح آورده کسیکه بخواهد
که حفظ قرآن کند پس نماز بگذارد در شب جمعه چهار رکعت
بدو سلام و بخواند در رکعت اول الحمد و سوره یس و در ثانی
الحمد و دخان و در ثالث الحمد و سجده و در چهارم سوره حمد
و ملک پس هرگاه از سلام فارغ شود حمد الهی بجا آرد و درود
بر نبی و آل او بفرستد و برای مومنین استغفار کند و این دعا
بخواند اللّٰهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي
وَارْحَمْنِي و این دعا که بالا مذکور شده است برای حفظ قرآن

بخواند

بخواند و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلی الله علیه
و آله وسلم آورده که هر که حفظ قرآن یا حفظ علم کند پس می باید که
این دعا را بر ظرف پاک و پاکیزه از زعفران و شهد سپید
بنویسد پس بشوید از آب باران که بر زمین نه رسیده باشد
و بعد شستن آن را بوقت صبح سه روز متواتر بخورد ان شاء الله
تعالی انچه می خواهد همه حفظ خواهد شد دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ فَاَنْتَ مَسْئُوْلٌ لَمْ يُسْئَلْ مِثْلُكَ اَسْئَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُوْلِكَ وَاِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ
وَصَفِيِّكَ وَمُوْسٰى كَلِيْمِكَ وَنَجِيِّكَ وَعِيْسٰى كَلِمَتِكَ وَرُوْحِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِصُحُفِ اِبْرَاهِيْمَ وَتَوْرٰيةِ مُوْسٰى كَلِيْمِكَ
وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ دَاوٗدَ وَقُرْاٰنِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ
وَحْيٍ اَوْحَيْتَهٗ وَبِكُلِّ حَرْفٍ اَنْزَلْتَهٗ وَبِكُلِّ قَضَاءٍ
قَضَيْتَهٗ وَبِكُلِّ سَائِلٍ اَعْطَيْتَهٗ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ اِذَا دَعَاكَ بِهٖ اَنْبِيَاۤؤُكَ وَاَصْفِيَاۤؤُكَ وَ
اَحِبَّاۤؤُكَ اسْتَجَبْتَ لَهُمْ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهٗ
فِیْ كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِیْ اَثْبَتَّ

بِهِ اَرْكانَ الْعِبادِ وَ اَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِی وَضَعْتَهُ
عَلَى الْاَرَضِینَ فَاسْتَقَرَّتْ وَ اَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذِی
دَعَوْتَ بِهِ السَّمٰواتِ فَاسْتَقَلَّتْ وَ اَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ
الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهارِ فَاسْتَنارَ وَ اَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ
الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَى اللَّیْلِ فَاَظْلَمَ وَ اَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ
الَّذِی وَضَعْتَهُ عَلَى الْجِبالِ فَرَسَتْ وَ اَسْئَلُكَ
بِالْاِسْمِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوِتْرِ الْعَزِیزِ
الَّذِی مَلَأَ الْاَرْكانَ كُلَّها الطُّهْرِ الطّاهِرِ الْمُطَهَّرِ
یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحِیمُ یا مُهَیْمِنُ یا قُدُّوسُ یا حَیُّ
یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِكْرامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَرْزُقَنِی حِفْظَ الْقُرْآنِ الْعَزِیزِ وَ الْعِلْمِ
وَ الْحِكْمَةِ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ اَللّٰهُمَّ اَحْسِنِّی
وَ اكْفِنِی یا كافِیَ كُلِّ شَیْءٍ بِقُدْرَتِكَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ
اِكْفِنِی كُلَّ شَیْءٍ وَ اصْرِفْ عَنِّی كُلَّ ذِی شَرٍّ
بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ و نیز در كتاب مذكور
از جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم آورده كه
فرمود بعلی ع كه ای علی هرگاه اراده كنی كه حفظ نمای آنچه

را که بشنوی پس بگو بعد هر نماز سبحان من لا یعتدی
علی اهل مملکته سبحان من لا یأخذ اهل الارض
بألوان العذاب سبحان الرؤف الرحیم اللهم
اجعل لی فی قلبی نورا و بصرا و فهما و علما
انک علی کل شیء قدیر و نیز در کتاب مذکور
منقول است که هرگاه کسی خواهد که حافظه اش زیاده شود پس
هر روز یک مثقال از مربای زنجبیل بخورد و نیز در کتاب مذکور
فرموده کسیکه مداومت نماید بر خوردن مویز منقی ناشتا حقتعالی
فهم و حفظ و ذهنش را زیاده میفرماید و بلغم را کم کند و نیز
در کتاب مذکور از کتاب طریق النجات آورده که سه چیز اند که بلغم
را قطع میکنند و حفظ را زیاده میکنند روزه و مسواک و قرائت
قرآن قد تم بحمد الله و حسن توفیقه المجلد الثالث
من کتاب اوراد المؤمنین و وظائف المتقین
فی السابع و العشرین من جمادی الاولی سنة
الف و ثلثمائة بعد اثنی عشر من الهجرة النبویة
علی صاحبها الف الف سلام و تحیة

حقیر بنده رضا تحریر نمود بتاریخ (۱۴) ذیحجة الحرام ۱۳۱۳

خاتمۃ الطبع از طرف مطبع

الحمد للہ والمنۃ لہ کہ جلد ثالث کتاب مستطاب مسمّی بہ
اوراد المؤمنین - و وظائف المتقین
کہ مثل این از ابتدائی خلقت آدمؑ تا ایندم کتابی ندیدہ و نہ کسی شنیدہ فی الحقیقت در خیر
اعمال و اخلاق ائمہ معصومین علیہم السلام است و در جامعیت نظیر خود ندارد و طرفہ تر
اینکہ با وجود این بسط و ضخامت بجز احادیث مستندہ و اقوال علمائی متقدمین کہ
از وشان مستند تر کسی نیست چیزی درین مجلدات اربعہ نقل کردہ نشدہ - حبذا
محامد مصنف این چنین کتاب مستطاب کرا مجال کہ شمہ ازان بنویسد اعنی نواب مستطاب
معلّی القاب گردون قباب ہلال رکاب معدن جود و سخا منبع فیض و عطا جامع
علوم عقلیہ و نقلیہ شاغل عبادات فرضیہ و نفلیہ الصدر الاعظم والجبر الاکرم نواب
سیّد مظفر حسین خان صاحب بہادر دام اقبالہ
وعم نوالہ - در ماہ محرم الحرام بتاریخ بستم سنہ ۱۳۴۸ ہجری نبوی مطابق
ماہ ۲ جولائی سنہ ۱۹۲۹ع بکمال اہتمام و تصحیح علمائی کبار و انتظام منتظمین با لیاقت
خصوصاً منشی دوارکا پرشاد - بمطبع **اسٹار پریس کانپور**
بحکم جناب نواب صاحب ممدوح مطبوع گردید

صورة ما كتبه مقرظاً على هذا الكتاب

المنيف العالم الكامل والاديب الفاضل

وحيد دهره وفريد عصره جامع المعقول و

المنقول وحاوي الفروع والاصول المولوي سيد فرزند حسين

صانه الله عن كل مين وشين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الخالق العلام الذي فضلنا على سائر
الانام وانعم علينا بسوابغ الانعام ومن علينا بنبوة
اشرف انبيائه وخير رسله الكرام محمد المبعوث
على كافة الانام وجعلنا من المتمسكين بولاية
اكرم اوليائه وافضل اوصيائه علي الضرغام

قاتل الكفرة اللئام الذی اقام دعائم الاسلام
وطهر البيت الحرام من ارجاس الاصنام وادخلنا
فی جملة العارفين بحق عترته الطاهرين واولاده
المعصومين صلوات الله عليهم اجمعين ٥
وبعد فلاريب ان الشرف كله والاجر تمامه بعد
الانبياء والائمة المعصومين للعلماء العاملين
والفقهاء والمجتهدين الذين بذلوا جهدهم فی
ازمانهم واعصارهم فی اشاعة الدين وافنوا
اعمارهم وليلهم ونهارهم فی ترويج شريعة
سيد المرسلين م وتبيين احكامها للمؤمنين
وترغيبهم الى اداء الفرائض والنوافل من الصلوة
والصيام وتحريصهم على التعقيبات واعمال الشهور
والايام وكانوا فی ذلك كله طالبين لمرضات الله
رب العالمين قاصدين بقاء الشريعة الغراء والملة
البيضاء السهلة السمحاء محفوظة مصؤنة من شر
الاشرار الى يوم الدين لاسيما فی زمان حرمان الامة من
انوار جمال السادة الكرام وهذا الاوان مالها دين

المهدیین علیهم السلام وغیبة امام العصر علیه
وعلی آبائه الطاهرین الاف التحیّة والسلام الی
یوم القیام افاض الله تعالی علیهم من النعماء
الابدیة والآلاء السرمدیة واسکنهم فی جنة
غرفها الرفیعة مبنیة من لبنة من ذهب ولبنة
من فضة وترابها عنبر فتق فیه المسك
والزعفران ورضراضها درّ ویاقوت ومرجان
والمقتفی لآثارهم والمقتبس من انوارهم فی هذا
الزمان والسّالك علی مسلکهم والمجدد لسنتهم
والآخذ لسیرتهم بالتصنیف فی الدین والتالیف
کتاب مشتمل علی **اوراد المؤمنین و**
وظائف المتقین کما سُمّی به مع ما اردفه
بها فیه من مسائل الدین واحکام شریعة
سیّد المرسلین علیه وعلی اله الطاهرین
صلوات الله ربّ العالمین المستنبطة من
صحاح اخبار المعصومین هو الامیر الاعظم
والرئیس الافخم العلامة الفهامة النجم الزاهر

فی سمآ الاقبال والقمر الطّالع من فلک الجاه والجلال
قرة عین السّیادة وغرّة سیماء السّعادة منبع بحار
الکرم صاحب السّیف والقلم الامیر الباذل
والسّحاب الهاطل الذی هو بالحق سمآء المجد
والعلی بل کانه ظل عرش الله العلی العظیم
جل وعلی بنفسه القدسیّة المحیطة بکل ماهو
فی عالم المعانی والمعالی وکرسی البرهان الذی
وسع سموات العلوم بالفکر الرفیع العالی قطب
افلاک الجاه والجلال محور اکر الفضل والکمال
منطقة بروج الهدی وشمس اولی النّهی الذی
عقله الطیار فی جوّ سمآ البرهان نال ذروة سنام
الایقان وفکره السّیاح فی فیافی العرفان ادرک جُلّ
المعارف بکمال الاذعان قدره الرفیع هو مرکز عالم
الحلم والتمکین یدور حوله فلک کل الجاه والوقار
وجاهه المنیع هو العالم الاکبر الذی لیس مرکزه الا نقطة
کمال الاقتدار الامیر الکریم الذی کفّه سحاب ماطر
وعطائه مزن هامر دامآء المجد والکرم قاموس الجود

والمحتشم العالم العامل والفاضل الكامل جناب
النواب السيّد مظفر حسين خان
بهادر دام دولته واقباله ما دامت الليالي
والايام وتضاد النور والظلام وما اختلفت الافلاك
بالحركات والحركات فی الجهات وادام الله تعالی
ظلال نواله علی مفارق العالم ورفع رايات
اشعة شمس جلاله الی الفلك الاعظم ابن
الامير الاجل الابجل الاكرم الذی كان نادرة
العصر بين الامراء والرؤساء فی زمانه وفريدة
الدهر فی امثاله واقرانه فخر الحاتم ونخبة بنی
ادم متحليا بمكارم الاخلاق مشتهرا فی الآفاق
بالجود والنوال والجاه والجلال باذلا جل ماله
فی اشاعة الدين كاملا فی ولاء الائمة الطاهرين
وهو النواب المغفور السيد علی حسين الملقب
بالنواب دولها صاحب رفع الله درجاته
فی فراديس الجنان وامطر علی رمسه الشريف
شآبيب الرحمة والغفران فلما تشرفت بمطالعة

الكتاب الموصوف ونظرت فی بعض مقاماته
الانيقة من نوادر الكتب الدينية النافعة
للمؤمنين المبينة لمسائل الدين وافضل
ما يتوسّل به العباد والعبّاد لنيل الثواب
والنجاة من العذاب فی يوم المعاد وتعجّبت
ممّا كان فيه من بسط الاخبار وتفاصيل
الاحكام الذی هو شاهد عدل لوسعة نظر
مؤلفه وغزارة علمه وكثرة تبحّره فی العلوم
وحدّة ذهنه الثاقب وجودة فكره الصّائب
وجهده البليغ وتصفّحه الكثير حتی انه قلّما
يوجد عديله فی المبسوطات والمطوّلات
من كتب العلماء الجديدة والقديمة فی
كونه جامعاً للمسائل الفقهيّة حاويا للاوامر
والنواهی الشرعيّة والاحاديث والاخبار
المروية عن الصّادقين عليهم صلوات الله
ربّ العالمين المستخرجة من بيت اهل بيت
الوحی والتنزيل الواصلة اليهم من رسول

الرب الجليل فيما يتعلق بالطاعات والعبادات
الواجبات منها والمستحبات وتعقيبات الصلوة
وغيرها من الادعية والاعمال بالتفصيل لا
بالاجمال الثابتة من الاخبار المنقولة عن
المعصومين باسانيد صحيحة معنعنة مع
كونه مشتملا على اسلوب عجيب وترتيب غريب
وتاليف بهي وتدوين شهي والبيان الوافي
والبسط الكافي الذي خلت عنه اكثر الكتب
والزبر فيا له من كتاب هو كالدر في البهاء و
كالشمس في الضياء او هو البحر الزخار من
المعاني او الغيث المدرار من المعارف والمعالي
او هو جنة الرضوان التي فيها مجمع الحور والولدان
وروح وريحان وجنة نعيم وفوز عظيم و
سلسبيل وتسنيم نسيمها اعطر من المسك
والعنبر ومائها اعذب من ماء الكوثر فيا له
من حسنه المليح يضحك على الوجه الصبيح
وجمال بديع يزري بريعان الربيع لاحظ في اثمارها

الشهية الا لاهل الايمان ولا نصيب من فاكهتها
ورمانها الا لارباب العرفان وفيها خيرات حسان
لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان وهو كتاب سواد
حروفه كحل الجواهر للعين اية عين عين الحوراء
والنرجس الشهلاء وبياض ما بين سطوره
يحكى عن نور القلب اى قلب قلب اولى النهى
وارباب الصفا والاصطفا بل الاول منهما
قرة عين ليلة القدر والثانى فلذة كبد
البدر يلمع من هذا النور الازهر ويفوح عن
ذلك المسك الاذفر كتاب لامعة فيه من احكام
الدين ومافيه قرة عين للمؤمنين النجوم الزاهرة
والشموس المضيئة الباهرة الطالعة على
نصف النهار خاطفة للابصار محيرة للانظار
ولا ريب فى ان هذا الكتاب قاموس زخار
من الدرر البهية ومعدن الجواهر النفيسة
السنية ومخزن ليواقيت المعانى وفلك مزين
بكواكب المعالى ولعمرى ان ظهور مثل هذا

التاليف المنيف فی مثل هذا الزمان الذی قد
خبت فیه نار العلم والفضل حتی انه قلما یسمع
من اربابه خبر ومابقی من الکمال عین
ولا اثر من نعماء الواهب المطلق تعالی
شانه وجل احسانه والاءه الجلیلة التی
خصّ بها المؤمنین لیشکروها فلله درّ عامل
هذا العمل الصّالح الرّاجح علی اکثر الاعمال
والحسنات وعلی الله اجره الجزیل وثواب سعیه
الجمیل بغیر حدٍ وحساب فانه من الباقیات
الصّالحات وبمثل ذلك فلیعمل العاملون

حرره

بیمناه الوازرة الدّاثرة السیّد سرفراز حسین
مع کونه قلیل البضاعة وفاقد الاستطاعة

تمّت

قطعهٔ تاریخ مصنفهٔ شاعر شیرین مقال ناظم ابیات

بی‌مثال ماہر فن شیرین سخن بلاغت نشان فصاحت

عنوان صاحب بہرۂ وافی عالم عروض و قوافی

نکتہ سنج معانی مدّاح لاثانی - غلام احمد صاحب

متخلص باحمد - معروف بہ کپتان صاحب حماہ اللہ بقاہ

وهو هذا

چہ تصنیف فرمودہ نادر کتاب
امیر فلک جاہ قدسی شمائل
خوشا سال طبعش کہ احمد بفور
بگفتا کہ - تالیف نواب باذل
۱۳
۱۳ ہجری

